

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 1,240,374

Howdy
Mister
Hines

ARCHIV ČESKÝ

ČILII

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,
SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM DOMESTIKÁLNÍHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDAVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

Redaktor: Josef K a l o u s e k .

Díl XXI.

Listy do Kouřimě zaslané 1513-1525.
Listy do Budějovic zaslané 1405-1526.
Dodavek k dopisům Rosenberským 1409-1531.
Mikuláše Slepíčky a Nažic závěť 1512.
Mikuláše Petrlíka nadání a závěť 1508-1525.
Rybničná registra panství Krumlovského 1450-1524.

V PRAZE 1903.

Tiskem dra Ed. Grégra. — V kommissi knihkupectví: Bursík & Kohout.

DB
193
A67
1.21

105a...21666

A. XXXI b.

LISTY DO KOUŘIMĚ ZASLANÉ

z let 1422—1525.

Sebral a k vydání upravil **Václav Schulz**.

(Číslo 1—325 z let 1422—1513 tištěna jsou v díle XVIII. str. 401—560.)

326.

1513 (?) d. 23. srpna. — Rada Starého města Pražského žádá, aby pod glejtem k výsledku poslán byl soused, jenž Zemana ze Lhoty zastřelil. [8.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé milí! Oznámila jest nám slovučná paní Johanka Maršálková stará, spoluměstka naše, jaká zlá a nechvalitebná příhoda stala se jest vašemu sousedu, tak že jest (jakož vy píšete) nechtě člověka jejího Zemana ze Lhoty zastřelil; při tom že jste prošení, aby skrze vás jemu mohl glejt na zprávu způsoben býti, že by chtěl své neviny dokonalou zprávu pokázati. I žádala jest nás, abychom k vám o ni psaní učinili podle povinnosti a obyvu jejího mezi námi. To k prosbě její činíme a vám na vědomie dáváme, abyšτε toho člověka, kterýž jest již dotčeného Zemana zabil, glejtem na zprávu ubezpečili, a on bez meškání k nám aby se vypravil a tu zprávu aby před námi učinil. A jak by nejprv do města našeho jeho příchod byl, hned aby se panu purgmistru opověděl našemu proto, aby jemu rok k zprávě jeho položen byl, a jiný žádný právem také aby k němu přistupiti nemohl; a to upřímo ubezpečení v městě našem od příchodu svého aby do téhodne jměl. Dále vás, přátelé opatrní, paní Johanka žádá a my též podle ní, že syny jeho nebožtíka Zemana se ujistíte, kteříž u vás v městě vašem jsou, aby tíž synové v moc panie své vjíti mohli, a ona dále také, což by jí potřebie bylo, s nimi o své i jejich věci aby uhodila. Věříme, že to k žádosti naší učiníte a tak to opa-

tríte, aby potom o to jiné a těžší ruoznice a vám starosti nevznikly. Datum f. III. ante Bartholomei apostoli. Odpovědi žádáme listem vaším. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima. přátelóm našim milým.

327.

1513 d. 27. září v Rožďalovicích. — Magdalena z Waldšteina vydává spravedlnost Johance z Podolí. [2880.]

Modlitbu svú vzkazují. múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi vždy píšete o díel Johanky dcery nebožtíka To[mka] z Podole, abych jí propustila ostatek dílu jejího k živnosti její, [i zdá] mi se, že jest sobě malou pomoc učinila k živnosti své, neb [sly]ším, že jest je muž její prohrál. Bychť se byla toho nadála, bylať bych těch peněz rozkázala dětem jejím. Ale již k žádosti a psaní vašemu rozkázala sem vydati ostatek dílu jejího muži jejímu, a ty jest muž její vzal. Datum Rozdialowicz f. III. post Mathie apostoli anno oc V^cXIII^o. — Magdalena z Walštajna a na Rožďalovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima. přáteluom mým dobrým.

328.

1513 d. 19. října. — Rada m. Brodu Č. žádá za opisy dvou svědomí ve věcech měst královských. [4044.]

Službu svú vzkazujem, slovné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! Jakož vašich opatrností tajno není, co se dotýče důchoduov královských, kdo jest je od VMtí vyzdvihal, aneb komu jste je v ruce dávali, že toho svědomí nebo list k králi JMtí dáti máte oc. I VMtí žádáme za to, že toho listu výpis ráčíte nám poslati, abychom také my věděli se čím zpravit, abychom v nic takového nevešli proti svolení našemu městskému. I nepochybujem, že k žádosti naší ráčíte to učiniti a dle dobrého přátelství. Datum f. III. post Luce evangeliste anno 1513.

A také ráčte znáti, že pan podkomoří druhého na nás listu žádá svědomí, kdež páni Pražané ode všech měst měli jsú jemu dáti. I jestliže jste dali, ráčte nám také to oznámiti. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přátelóm a sousedóm našim milým.

329.

1513 d. 1. listopadu v Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna píše o spravedlnosti poddaných. [4559.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož JMtí pánu mému píšete, v nepřítomnosti doma že sem váš list odevtel, kdež žádostná

psaní svá JMti pánu připomínáte, co se dotýče Martina provazníka z Mukařova, člověka JMti, dlužnu býti VII fl gr. českých, a že by zaň Pekárek, poddaný váš, listu tohoto ukazatel, rukojmie byl a hyndrován byl oc: I milí páni! Všecka vaše psaní předešlá JMt pán ráčil jest mi oznámiti, a bez hyndrování jiných poddaných JMti téhož Martina vám v moc připraviti rozkázal; kdež on těmi časy byv připraven ku právu vašemu, dokonale jsem se domníval, že by s věřiteli svými místo a konec před právem vašim měl. Poněvadž nemá, ať poddaný váš ve čtvrtek tento najprv příští jest na Kostelci, že já člověka páně obešli a k skutečnému zaplacení připravím, pokud možnost jeho najvyš vystihnúti muož. Neb jistě podle znánie mého třikrát neb mnohokrát jest více dlužen, než za to má. Datum Kosteletz f. III. die Omnium Sanctorum anno oc 1513 Domini. — Matús z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Také kdež jsem vás žádal ujistiti se Linhartem truhlářem a Vaňkem Nevidomým, obyvateli vašimi, že jsú mi slíbili za Zajíčkovú sirotky postavití na Kostelci, kdež ta věc vás tajna není: i nedali jste mi žádné odpovědi. I ještě vás žádám touž žádostí, a den k stání že mi s nimi položíte před vámi. A co se dotýče spravedlnosti bednáruv bratruv na domě [v] městě vašem, kteráž JMti pánu příleží, ráčili jste mi v radě přířeci, že by JMt pán komu by poručiti ráčil zdvihati nároky a vědětí dáti, kdyby položeny byly, též při první žádosti; žádám, jsú-li položeny, že mi zuátí dáte a zdvihnutí dopustíte. Pakli nejsou, že souseda svého bednáruom povinovatého připravíte k placenie podle smlúvy. Odpovědi žádám.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přátelóm milým.

330.

1513 d. 4. listopadu v Ratajích. -- Purkrabi Zdeněk z Bošina žádá Jakuba Černého o shovívání při placení dluhu. [4834.]

Pane Jakube, přieteli muoj milý! Prosím tebe, že těmto rukojmiem, kteří jsú za Pavlíka z Stankovic, těch peněz počekáš, neb ten jistý Pavlík sedí. Neb on Pavlík, tak za to mám, některý den brzo ven puštěn bude, aby on ten dluh sám nějak mohl tobě napraviti. Pakli by se toho nezdálo udělati, ale prosím tebe, že jim přidáš roku do dvú aneb do tří neděl, aby oni tobě mohli zpraviti ten dluh. I věřím, že to pro mne učiníš a že mne v této přímlově neoslýšieš. A já zase také udělám rád pro tebe, což jest mně možného. Ex Ratag f. VI. post Omnium Sanctorum anno oc XIII°. — Zdeněk z Bošina, purkrabie na Ratajích.

Panu Jakubovi Černému městěninu, obyvateli v městě v Kourimí, přieteli mému dobrému.

331.

1513 d. 13. listopadu v Kolíně. — Purkrabí Jan Leva z Brozáněk: o dluhu Šimka z Libodržic. [4818.]

Službu svú vzkazují. slovutné opatrnosti páni a přátelé [moji milí]! Psali ste mi o Šimka z Libodržic, poddaného krále JMti. žalující [naň, kter]ak by povinen byl Pavlovi sousedu vašemu VIIIj fl a za zbroj [LXX gr.] m. I Šimek, poddaný krále JMti, odpor činí takový pravě, že, kd[yž jej] tuze Pavel soused váš napomínal Šimka, a Šimek statek svuoj pro [soused]a vašeho prodati jest musel Pavlovi Suchomelovi, a Pavel soused váš k tomu jest se podvolil, aby od téhož Pavla Suchomele peněz pět [kop] míš. vzal, kteréžto peníze měly býti Šimkovi závdavek: i poněvadž [jest] taková věc, já nerozumiem, by co poddaný člověk krále JMti byl vinen sousedu vašemu. Než k tomuto se znal jest týž Šimek, že jest Pavlovi sousedu vašemu povinen IIIj fl míš. a za zbrojí LXX gr. míš. I rozkázal sem jemu, co jemu spravedlivě povinovat, aby mu zaplatil. A toho vědomo jest rychtáři i jiným sousedům, že soused váš přestal jest vzéti na Pavlovi Suchomelovi pět kop míšenských. Datum Colin dominico post Martini 15013 [sic]. — Jan Leva z Brozáněk, purkrabie na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom přátelóm mým milým.

332.

1513 d. 18. listopadu v Skalici. — Úředník Křištof Žišovský: o dluh za ryby. [4100.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře a páni milí! Mám za to, že ráčíte v pamiti [sic] mít, kdež sem s vámi rozmluvení učinil u pana Martina Beránka, co se dotýče Hávy, spolusouseda vašeho, kdež jest časem minulým měl dáti mně a bratřím mým nerozdielně dvě kopě gr. č. za ryby za [dva] čbery. I ráčili ste na mně žádati, abych jemu prodlení tomu dluhu dal do svatého Martina již minulého, že by je chtěl před VMtmi týž Háva konečně položit. Ale já nemaje vôle té od bratří svých, nemohl sem toho učiniti, než toliko do dvou neděl abych strpení měl. Kdež pak vůle vaše žádosti se již naplnila i víc než do svatého Martina, ale pro nemožnost potřeb pána svého JMti pro tu příčinu i kdež já VMti žádám, že vždy ráčíte téhož Hávu k tomu míti, aby on, jestliže jest před VMtmi těch II fl gr. č. nepoložil, aby je položil [sic] bez odtahu dalšího. Pakli by by [sic] se toho nestalo a on vždy mně a bratřím mým dluhu spravedlivého nechtěl zaplatiti, již bych VMtem opověda se, musil svého právem dobývati. Dán v Skalici v pátek po s. Bryceí se léta V^cXIII^o. — Křištof Žišovský, ouředník v Skalici.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým b[ud] d[án].

333.

1513 d. 19. listopadu v Č. Kostelci. — Michal z Chlumu naléhá na zaplacení dluhu za ryby. [2460.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Co se těch peněz za ty ryby dotýče, o kteréž jsem vám již několikrát psal i vzkazoval, abyšte je k tomu připravili, aby mi ty peníze dali; i kdež jste mi pak o to psali žádajíc mne, abych toho strpenie měl jediné do svatého Havla již minulého, a to mi přiřkajíc psaním svým, že mi konečně dány budú: i protož víte, že jest již sv. Havla dávno minulo. a mně vždy nic dáno není. I protož já vás žádám, že se k tomu přičinite a je k tomu připravíte, aby mi ty peníze hned dány byly bez prodlévání, a že mi toho den položíte vždy tento tajden, který bych den měl po ně poslati, a že na své psaní budete pomníte [sic]. Datum Kosteletz sabato die Elisabeth anno oc 1513 Domini. — Michal z Chlumu a z Košumberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom přátelóm a sousedóm milým.

334.

1518 d. 19. listopadu. — Rada m. Brodu Č.: o vyhledání dvou zlodějů. [4046.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! Oznamujem VMtem, že dva některací lotři člověku našemu škodu jsú učinili na rybníce našem u města našeho a jemu pobrali. Pak ti jistí, jakž zprávu máme, když jsú je honili, že by k městu vašemu obrátili jse a do města vešli. A v takových šatech jsú: menší pacholek má na sobě vlčatú sukni, kabát neb rukávy u něho červené zřezané, a druhý pacholek větší má koumarovou sukni a kuklici vlčatú, též i druhý, a s oštěpy oba dva. I z té příčiny vašich opatrností žádáme, že VMt ráčíte na to rozkázati se ptáti a jich po hospodách v městě vašem hledati. A jestli že jse najdú, VMtí prosíme, že se jimi dostatečně vedle zřízení zemského ujistiti ráčíte a nám to oznámíte. Kdež bychom i my též v takové věci, kdyby se VMti poddaným na gruntích našich přihodila, chtěli se vedle takové žádosti zachovati. Datum sabbato die s. Elisabeth anno 1513. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přátelóm a sousedóm našim milým.

335.

1513 d. 20. listopadu na Hrádku. — Jan Rašín z Rizmburka: o dovození obstavovati. [2069.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Račte věděti, že jest člověk můj Jíra z Toušic žaloval panu Jindřichovi Mliekovskému na Jířika a Šimona lidi jeho o nějaký dluh spravedlivý. I zanedbává jemu spravedlnosti do-

pomoci. I já vás prosím jakožto pánuov a sused svých milých, že mu toho odporni nebudete, aby von mohl lidi jeho v městě vašem obstarati. Datum na Hrádku dominico antě Katherine virginis anno 1513. — Jan Rašín z Rismburka.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a sousedům *) mým milým.

*) Napsané již „přatelóm“ přeškrtl.

336.

1513 d. 20. listopadu v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Strímelic upomíná o dluhy. [2667.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře, příteli milý! Vzněl jest na mne člověk pána mého JMti Burjan z Drletína, kdež by jemu byl dlužen kovář jménem Slavíček XXV gr. míš., i týž kovář že by se měl hnúti z města vašeho někde dále. I protož já tebe prosím, aby ty rozkázal dluh spravedlivý zaplatiti, a to hned, než by se hnul z města vašeho, aby člověk pána mého JMti k svému přišel.

Též jest mne zpravil Mikuláš rychtář z Vlkaneie, člověk pána mého JMti, kdež by mu byl člověk poddaný váš, mlynář, který jest pod velikým rybníkem, jménem Matěj, XV gr. míš. dlužen za les. Kdež sem to vznášel na rychtáře vašeho: a týž rychtář pro to nerozkázal jest zaplatiti. Kdež já VMti věřím, že rozkážete ten dluh zaplatiti. Neb týž rychtář má pánu mému JMti hned počet činiti. Ex monasterio s. Procopii dominico post festum s. Elisabeth amorum sc XIII Domini. — Matěj z Strímelic, purkrabie kláštera s. Prokopa.

Vzácné opatrnosti panu purkmistru města Kúřima.

337.

1513 d. 23. listopadu v Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna: o peníze. [45.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož psáti ráčíte JMti pánu mému, co se dotýče[e] peněz za [ryby] JMti pánu, povinni se, při tom toho dotýkajíc, že v pondělí příští JMt pán aby ráčil poslati, že za XVII džberov u pána Přemysla položeno má býti: i k tomu dni vysláno bude. I žádám vás, že Hřidelku k tomu dni také k zaplacení připraviti ráčíte. A co [se] dotýče člověka JMti pána mého Martina z Mukařova, kdež jest susedu vašemu Pekárkovi povinovat se, že jej z té příčiny u vězení držím; zdá-li se Pekárkovi vašemu, ať jest na Kostelci, který den chce, že jemu jej vydám neb jak žádati bude, k němu co za právo k dlužníku zachovám. Datum Kostelec f. III. Clementis a. sc XIII. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým..

338.

1513 d. 11. prosince v Č. Kostelci. — Michal z Chlumu dává zprávu o sběhlém poddaném. [2461.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni sousedé a přátelé milí! Jakož mi píšete, co se toho dluhu dotýče, kterýž jest Brikeí z Mančie, člověk muoj, Duchkovi Kolečovi, spolusousedu vašemu, povinovat: i vězte, že já o témž Brikeí nic nevím, kde jest, a doptati se ho nikdež nemohu. Neb bych ho jistě sám rád dosáhl, neb jest mi z kruntu pryč ušel. I protož budu-li ho moci kde dosáhnúti, že já chci rád od něho sousedu vašemu spravedlivé učiniti. Aneb jestliže ho kde muož tajž Duchek souseď váš dosáhnúti, nechť s ním nakládá jako s dlužníkem. A také, jakož píšete, že by žena téhož Brikeí v statku jeho na kruntu mém jsúcí dluhu téhož neodpírala, než že ho zaplatiti zanedbává: i vězte, že ona nikdež nic nemá a že poplatkuov mých mně zpravovati nemuž. Než jestli že se zdá témuž Duchkovi sousedu vašemu, aby jí též Brikové na ten krunt kupce ptal, že ona osaditi musí, a tu že by souseď váš také k svému přijíti mohl. Ex Kostelec dominica post Conceptionis Marie anno 5c 1513. — Michal z Chlumu a z Košmberka 5c.

Slovným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom souseďom a přátelóm milým.

339.

1513 d. 15. prosince. — Jiřík z Jelčan: o doplatek summy za dům svůj. [724.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož VMti tajno nenie, kterak nejednou ale několikrát stoje před VMti žaloval sem na sedláře, spolusúseda vašeho, VMti oznamuje, že mi za duom podle smlúvy dosti nečiní a neplatí, a VMt ráčili ste se přimlúvati jednou i druhé, abych čekal. Já k žádosti vaše mimo svou spravedlnost to jsem činil a čekal, a ještě mi nenie jedna kopa gr. českých dodána až posavad. I VMti prosím, poněvadž sem já k žádosti VMti to činil a čekal, že ráčíte rozkázati a jej k tomu držeti, aby mi zaplatil: a pakli mi dáti nechce, ale ráčte mě vedle práva purkrechtnieho zachovati, ať o to více VMti nestarám. Datum f. V. post Lucie anno XV^cXIII^o. — Jiřík z Jedlčan.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přátelóm mým milým d[í]án buď[í].

340.

1514 d. 2. ledna v Lipnici. — Podkomoří Burjan Trčka z Lípy upomíná o lotovní. [2789.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Pravil mi písař muoj komorní, že byšte vy mně lotovního, kteréž jste luoni zadržali, ještě nedali, ješto já nerozumím, z které příčiny vy mně to za sebou držíte. Protož vás napomínám, abyšte vy mně to lotovní bez odtahuov dali a u písaře mého komornieho

v Praze v domu mém položili ku potřebě mé. Ex Lippnicz f. II. ante Epiphaniarum Domini 1514. — Burjan Trčka z Lípy a na Lipnici. podkomoříe království Českého. Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima. přáteluom milým.

341.

1514 d. 6. ledna na Hradenině. — Albrecht Amcha z Borovnice: o půjčku. [4911.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! VMtí prosím, račte mi puojčiti III^ř gr. do tří neděl, a já VMtem zase k tomu času oplatím. Neb račte znáti, že jest mi potřeba pilná, že je mám dnes pryč dáti. A kdož mi co dlužen, každaj praví, že nemá. A při tom račte věděti, že sem já na tom, což mohu VMtem k vůli učiniti, učiním rád. Dán na Hradenině v pátek den božího křtění léta Páně oc XIII°. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě. pánům a sousedům majm milajm.

342.

1514 d. 12. ledna na Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna ustanovuje den k stání. [47.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož sem včera vinil obyvatele vaše Vaňka a Línharta oc a na tom sem s VMtmi zuostal: znesa na JMt pána svého, vám dal týden napřed věděti, a ta věc aby k místu přivedena byla. I dávám vám tímto listem znáti a vás žádám, [že] od středy najprvé příští v týden již psané obyvatele před vás na rathúz obešlete a že já také k tomu stanu. A za to vás také žádám, že pány rady staré také k tomu dni obešlete, že jich také k svědomí potřeba; neb je VMt znáte, a [já] jich jistě neznám, dobrých pánov. Datum na Kostelci f. 5. ante Antoni a. oc XIII. Domini. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě. pánóm a přátelóm mým milým.

343.

1514 d. 25. ledna v Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna: o smírné vyrovnání. [4560.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež jsem vám psal dávaje týden napřed věděti podle zůstání s vámi, co tkne Línharta a Vaňka, obyvatelov vašich, a při tom žádaje vás pány staré rady obeslati a pamět svú aby vám oznámili; kdež pak i Kavan při tom se mnú vstupoval: a když sú mi slibovali, že za to mám, že i pan Přemysl to v paměti má. I sám dnes nemoha přítomen býti, i žádám vás, že již jmenované obyvatele vaše skutečně přidržeti ráčíte, ať oni

ještě v témdni kmetičnu i sirotka JMti pána mého na Kostelci postaví, ž[e] od nich ještě přijíti chei. Kdež pak muožte to do mne znáti, že proti vám nikdá pře se[m] nedržal, než upřímně. A ještě bych nerad s vámi pro tu i pro jinú věc v nižádné soudy a nevole vcházal. I co jest u vás při tom, žádám vás to oznámiti po panu Kubovi, ať se vím čím spraviti. Ex Kosteletz f. 4. Conuersionis sancti Pauli a. oc XIII°. — Matůš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti panóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

344.

1514 d. 2. února na Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna upomíná o dluh a ustanovuje den k stání. [48.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež jsem vám žaloval na miestě člověka JMti pána mého, Dnešníka Čukmandle, na Linharta truhláře, vám poddaného, pro j 10 gr. českých Dnešníkoví povinovatých, i ráčili jste z plné rady rozkázati Linhartovi vašemu ve dvou nedělí pořád zběhlých ode dne žalobního na Kostelci státi a scísti se; bylo-li by se co jemu dlužno, mělo mu zaplaceno býti. A von člověku páně již psanému té j 10 gr. též měl zaplatiti. I tomu rozkázanie vašemu od Linharta se jest dosti nestalo. I já vás žádám Linharta ku skutečnému zaplacení připraviti dluhu člověka JMti pána mého již jmenovaného.

A co se dotýče Máječkovú, prosím vás, že jí rozkážete státi před vámi na rathúze od tohoto pátku za tajden najprv příštího, že já se k tomu také uprázdním a u vás budu. A prosím vás, že pány staré rady k tomu obešlete, že jich budu k svědomí potřebovati. Kdež o nich nepochybuji, upamatujíc, vám oznámí, jak se jest to dálo. Datum Kosteletz f. V. die Purificationis Marie ao. oc 11^v14 [sic]. — Matůš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým.

345.

1514 d. 2. února. — Jan Hanikýř ze Semína: o propuštění svého šafáře. [810.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni sousedé milí! Zpravil jest mne šafář muoj, že by od MVašich v závazku nějakém byl vám k stavení. Pane purkmistře a páni milí! VMtí já prosím, jakožto pánů a přátel svých milých, že jeho z tého [sic] závazku propustiti ráčíte, a bude-li jeho přes to kto z écho viniti, že já každému vod něho spravedlivé učiním. A věřím vám, že to k mé žádosti učiníte, jakož bych já pro VMt učinil všecko, což by mně možného bylo; (jakož jsem zpraven, že jest k takové věci přišel pro vaše dobré, nechtě se

škodě dívati); že to ráčíte rozvážiti jakožto páni moudří a jemu vo to konec učiniti. Datum ve čtvrtek na den Hromnic léta oc V^cXIII. A za přátelskú odpověď VMti žádám. — Jan Hanikýř z Semína a na Nebovidech.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kúřima Nového, pánuom a přáteluom mým milým.

346.

1514 d. 7. února na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: aby služebník jeho Kuba z vazby byl propuštěn. [4912.]

Službu svú vzkazují. páni a sousedé moji milí! Zpraven sem, že by z rozkázání VMti Kuba, služebník muoj. do vazby dán byl vaší. I z jakýž pak kolivěk příčiny [v] vazbě VMti jest, VMti já žádám, že rozkážete služebníka mýho ven vypustiti, a já od něho chei každému spravedlivý učiniti, kdož ho totiž týhož Kubu bude chtíti z čeho přede mnú viniti. Dán na Hradeníně po svatý Dorotě léta Páně XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě. pánům a soušedům majm milajm.

[Na list tento zaslána dle zachovaného konceptu následující odpověď:] Jakož píse žádati ráčíš, abychom Kubu služebníka TMti z vazby naše vypustiti rozkázali, a chce-li jeho kto před tvú Mtí vinniti, že od něho spravedlivé učiníš: I poněvadž jest služebník TMti, aby znáti ráčil provinění jeho, že jest v falši klíčov nalezen a u něho klíče falešné nalezeny jsú; kdež poddanému našemu v Třebovli škoda sě stala, a ti klíči komoře i truhle, v kteréž pobráno jest, trefili sú sě. I nemužeme tak lehce téhož služebník [sic] pustiti. Než co by bylo možného oc, k žádosti.

347.

1514 d. 8. února na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice opětne žádá za vydání Kuby. [4915.]

Službu svú vzkazují. páni a sousedé moji milí! Kdež sem psaní učinil o Kubu, služebníka svýho, k vám, aby vypuštěn z vazby vaší byl, i odpisujete mi, že týmuž Kubovi služebníku mýmu lehce prominúti nechete, co jest učinil, ac učinil-[l]i je co. Než, páni a sousedé moji milí, žádám já vás vedlí práva a řízení [sic] zemského, že nyní Kubu služebníka mýho vydáte po těchto lidech. Dán na Hradeníně v středu po svatý panně Dorotě léta Páně XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice oc.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům sousedům majm milajm.

[Na to dána tato odpověď:] S. s. vzkazujem. Urozený pane a sousede náš milý! Kdež píse žádati ráčíš, abychom Kubu služebníka tvého vydali: I račiž znáti, že nyní na tento

čas pro přičiny hodné, kteréž jsme vám [sic] poněkud oznámili, jeho k žádosti vaše propustiti nemůžem. Protož vám věříme, že nám v tom za zlé mieti neráćíte. Datum.

348.

1514 d. 13. února na Hradenině. — Albrecht Amcha z Borovnice opětně žádá za vydání Kuby. [4913.]

Službu svú vzkazují, páni a sousedé moji milí! Kdež sem k vám prvý psaní učinil o Kubu, služebníka svýho, žádaje vedlí práva a zřízení zemského, abyšte mi jej vydali: i ještě toho na vás žádám vedlí práva a zřízení zemského, že mi služebníka mýho vydáte, a já se jím chei dostatečně ujistiti a vod něho vám i každému spravedlivý učiniti, kdož jej bude chtíti z čeho viniti. Pakli se vám toho učiniti nezdá, abyšte mi jej vydali, ale postavte jej před hajtmany kraje tohoto. A pakli byšte vdy přes žádost mou a podání mý jemu co učinili, juož bych to musil opatřiti s přátelskou radou, aby mi toho líto nebylo. Dán na Hradenině v pondělí před svatým Valentinem mučedníkem léta Páně XV^CXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice oc.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

349.

1514 d. 21. února v Libodržicích. — Jan Léva z Brozáněk, purkrabí na Kolíně, podává zprávu o soudu, který držel v Libodržicích. [4820.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přietelé moji milí! Tajno vás nebud, že sem dnes v Libodržicích soud držel, a k tomu soudu vašich sused drahně se seslo ohlašující dluhy své, co kterému dlužen ostal nebožtík Matěj, kterýž zabit jest, z Libodržic, chtiec, aby z statku jeho ti dluhové zaplacení byli. I rozvažoval sem tu věc, chtě, aby se žádnému v jeho spravedlnosti mnú nic nekrátilo. Ale vyhledav to, že jeho dehyňe za ten statek od něho nevzala nic, od kteréž jest koupil, jakož pak to jest [sem oznámené] hned po nebožtíkovy smrti, z přičiny té v statek ji sem pustil, znaje, že ona k němu mimo jiné právo a spravedlnost má. Ale bych na ni anebo na ten její statek dlužníky pustiti měl, sami to VMt povážiti račte, spravedlivá-li by ta věc byla. Ale však sem dlužníkom toho podal, chtie-li se v grunt ten uvázati a člověkem hodným králi JMti osaditi, aby králi JMti poplatkové nescházeli a grunt nepustl, a té jisté v jejie spravedlnosti i tēm, kdož na tom statku právo své mají, aby se v ničemž neukrátilo, že jim toho přeji. Ale jim se toho přijeti nezdálo. Než opoviedají se, chtiec stavovati. I protož, páni milí, já VMt prosím, že vy toho na lidi krále JMti dopouštěti neráćíte, znajíce mne v tom povolného, že bych se rád k každému spravedlivě zachoval. Ale tuto povinnosti žádné neznám, by ten statek takovú závadú jak hyndrován býti mohl, když zaň nic nedal ten, kdož

se naň dlužil. Datum v Libodřizicích f. III. ante kathedram s. Petri annorum 1514.
— Jan Léva z Brozánek. purkrabie na Kolíně.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě. pánuom a přátelóm mým milým.

350.

1514 d. 24. února v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova ohražuje se proti tomu, aby pro dluhy jeho lidé stavováni byli. [3117.]

Službu svú vzkazují. páni sousedé milí! Kdež mi píšete, že by Přemysl znesl na vás, že bych mu dluhy povinovat byl, kteréž mi sepsané posíláte: I aby jakž vám vědomo bylo, že já v těch některých dlužích se nepamatuji: a to také aby vám vědomo bylo, kdež píše, že by na to jedné XI korcuov pšenice měl, že já to tím pokázati mohu, ještě jest mi hodněji věřiti nežli Přemyslovi, že jest mu XIII korcuov pšenice svezeno. A byla jest tehdaž po X gr. č. A také on některé věci jiné má na ten dluh, ještě mi se jich na tento čas oznámiti nezdá. A kdež mi píšete, že by chtěl lidi mé stavovati pro mne, i mně se zdá, že ste toho neslyšeli, aby se to kterému dobrému člověku v této zemi přihodilo, aby pro jeho věc lidi mu stavovati měli. A také jest vám vědomo, že Přemysl chce odbývati za člověka erbovního. Pak ví dobře, kterému já právu příležím. Zdá-li mu se mne tím právem viniti, to má před sebou. Než toto vám oznamuji. Což sem já Přemyslovi spravedlivě dlužen, že já jemu zaplatiti chei beze všech nesnází, jestliže to ode mne přijíti chce. Než toto psaní vaše JMti pánu panu Lvovi okázati chei a od JMti naučení žádati, jest-li to za právo, abyšte vy na lidi mé měli stavuňku dopustiti pro mne. A já vám i každému sem k právu usedl; ale aby se pak co lidem mým proti právu stalo, nebylo by se čemu diviti, poněvadž mně samému se jest to stalo od vás, ještě se jest toho žádnému v zemi této obyvateli pod řádem a právem nestalo. Datum ex Mlekowicz die Mathei apostoli Dei annorum XIII°. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

A kdež mi píšete o dluh Uhra krajčího, ten já jemu zaplatiti chei; nechť přide po ně na Mlékovice od dneska ve čtyrech nedělích. Bude je míti konečně ty peníze.

Vzácné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Gúřimě. pánuom súsedóm mým milým.

351.

1514 d. 1. března v Přebozích. — Mikuláš ze Zásruk a Jindřich z Hrušova: aby přátelské jednání přeloženo bylo do Kolína. [4953.]

Službu naši vzkazujem, múdří a opatrní páni, sousedé milí! Což se toho jednání přátelského mezi námi dotýče, kdež sme vám oznámiti měli, kdy bychom

sě s vámi o to sjeti měli: i pověděli sme skrze pány a přátely své některé susedóm vašim, kteříž sú nyní na tento sněm minulý od města vašeho vysláni byli, že z hodných příčin v městě vašem to jednanie býti nemůže a také že přáteli naši do města vašeho s námi jeti nechtějí. Než zdálo-li by se vám o to s námi se sjeti v Kolíně, že bychom my přátelom svým k vuoli také tomu odporni býti nechtěli. Pak není nám od vás nic o tom oznámeno. I protož od vás toho věděti žádáme, což jest při tom úmyslu vašeho, abyšte nám oznámili, abychom se my při tom čím zpraviti uměli. Neb my o tu věc dále v odtazích státi nemieníme. Dán na Přebozích první středu v puostě léta oc XIII°. — Mikuláš z Zásnuk a na Přebozech. — Jindřich z Hrušova na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, susedóm našim milým [bud] d[á]n].

[Dle připojeného konceptu zněla odpověď:] S. s. oc. Urození páni, sousedé naši milí! Kdež nám psáti ráčíte, co se toho jednanie přátelského dotýče, podle společného svolenie, že VMti nám oznámiti měli ste, kterého času sjeti bychom se měli v městě našem: I ráčíte oznamovati, že by pánóm přátelóm strany vaše nezdálo se k roku svolenému do města našeho státi. Podávati račtež, zdálo-li by se nám s VMti v Kolíně o to sjeti, v tom úmysl svůj VMti abychom oznámili. I milí páni! Poněvadž na tom nás postaviti ráčili jste, aby ta věc v městě našem rovnána byla, my při tom stojíme, když čas nám jmenovati ráčíte, abychom se přátely opatřili. D.

352.

1514 d. 2. března v klášteře sv. Prokopa — Purkrabí Matěj ze Střimelic: o zaplacení dodaného dříví. [2669.]

Službu svú vzkazují, múdří opatrní páni a přátelé moji milie! Vězte, že jest vznesl na mne vznesl [sic] Mikuláš, poddaný JMti pána mého, listu tohoto VMtem ukazatel, kterak by jemu Máša Vodákuo a Sak Jakub, spoluobyvatelé mezi vámi, dlužni byli za les, Máša XXVIII gr., Sak XXXII gr. vše míšenských. Kdež jemu oni po jeho částém napomínání nechtí platce býti, ani se k tomu mají, kdež nadepsaný Mikuláš má od JMti pána dosti tuhé příkázání, aby dluhy vyupomínal. I protož já VMti prosím, že nadepsané sousedy a obyvately k tomu přidržeti ráčíte, aby jemu platce byli bez dalších odtahuov, aby on od JMti pána skrze to hněvu neměl a prací i starostí o to dalších aby nečinil. Kdež bych já též pro VMt rád, což by mi možného bylo, učinil a o tolikéž se k VMtem zachoval. Kdež vám věřím, že tak učiníte. Dán na klášteře sv. Prokopa ve čtvrtek v první v postě annorum XIII°. — Matěj ze Střimelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným panuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

353.

1514 d. 4. března v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby platy královské z města vydávány byly jen Michalovi Slavatovi z Chlumu a Vilému Kostkovi z Postupic na umoření dluhů královských.

Vladislav z Boží milosti Uherský a Český král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Jakož vás tajné není, kterak znamenití dluhové jistinní a na to lichvy na nás a na to království přišly jsú, pro kterúžto příčinu, aby placeny byly a my škod abychom mohli býti uvarováni, k žádosti a prosbě naší vzali sú na se tu práci urozený Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka na Kostelci a Vilém Kostka z Postupic na Litomyšli, věrní naši milí, tak že se za nás jistí dělají a slibují i dluhův umenšující ležením i jinak škod nedopůšcejí. Ješto nyní znamenité summy platiti mají s vědomím a vuolí naší, i nechtějící na se škod dopůšceti, poněvadž vy summy a platy nám skrze podkomořího našeho vydáváte a platíte, zdá se nám za potřebné, ty aby nebyly roztrhány... k zaplacení liehev a jistin dluhův našich zadržány a žádnému [jinému než svrchu] psaným Slavatovi a Kostkovi v jich moc a ruce dány a položeny. A... rozkazujem, abyšte vy mimo ně po tento den a čas žádnému žádných summ... ani dávali, než na naše takové dluhy ty summy zadržali a je pohromadě... lichvy a dluhův placení, když by vám oznámeno bylo, dali bez odpornosti... pod nemilostí naší. A vězte, že podkomořímu našemu o to... Bude sabato ante dominicam Inuocauit annorum domini XV^cXIII^o... Hungarie XXIII°, Boemie vero XLIII°. — [Ad mandatum] regie Maiestatis per secretarium.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, věrným našim milým.

354.

1514 d. 31. března v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu: aby rychtáři Sázavskému Mikulášovi dědictví jeho vydáno bylo. [1315.]

Službu svú vzkazují, múdrí opatrní páni, sousedé milí. Vznese jest na mne Mikuláš, rychtář Sázavský muoj, kterak by Jan Smolař nechtěl jemu platce býti toho dluhu, kterýž jemu sestra jeho odkázala, kdež vámi smlúva anebo nález učiněn jest mezi nimi. I páni sousedé milí! Já vás prosím, že vy rozkážete témuž Janovi Smolařovi, spolusousedu vašemu, témuž Mikulášovi rychtáři mému ten dluh dáti a zaplatiti bez dalších odtahuov. Pakli by se to nestalo, ač bych nerad, musil bych člověku svému dopustiti stavování, nebo jest k vyplnění na sobě dvoje peníze zadržel: neb jemu měl jedny peníze dáti, rok minul o středopostí, a na tento střed postí [sic] již minulý druhé peníze jemu měl dáti; a ta summa se jemu měla vyplniti o tomto středopostí již minulým. Tomu se dosti nestalo. I již za to prosím, že tu věc opatříte, aby mne člověk muoj o to více nestaral a on také aby o to prací

dalších nečinil. Odpovědi žádám. Dán na klášteře s. Prokopa v pátek po Zvěstování Panny Marie anno XV^cXIII^o. — Jan Zajimač z Kunštátu a na klášteře sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a sousedóm milým.

355.

1514 d. 5. dubna v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova slibuje zaplatiti dluhy své. [3119.]

Službu svú vzkazuji, páni sousedé milí! Kdež mi pšete žádati nepřestávajíc o dluh Přemysla súseda vašeho, který bych jemu spravedlivě dlužen byl, kteréhož sem já jemu nikdy odporen dáti nebyl, kdež pak i z psaní mého tomu ste mohli porozuměti: I teď paměť dluhu, v kterémž se pamatuji, vám posílám, i také což jest jemu vydáno; též i to, což sem jemu dlužen přes to pozůstal. Což se pak ztravy Bernarta bratra mého dotýče, toho já na panu Václavovi Amchovi přestati chei; což by se jemu za slušné zdálo, to já jemu dáti chei, abyšte to znali, že já žádost vaši sobě nemálo vážím, než Přemyslova hrúozlivého psaní, kteréž já sobě méně daleko vážím nežli nic, kteréž mi jest s listem vaším poslal. Než na žádost vaši vždy pamatuje, abych příčiny nedal k zlému súsedství, vám se v tom volný najíti dávám. Dán na Mlékovicích tu středu před květnú nedělí léta oc XIII°. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedóm mým milým.

356.

1514 d. 5. dubna na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: o zapůjčení pěti koleček. [4916.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Prosím vás, račte to pro mě učini[ti] a puojíte mi pěti koleček, a já vám je zase pošli ve třech aneb ve čtyřech nedělích bez vsí škody. A jestli že byšte mi ráčili puojčiti, račte mi to oznámiti po tomto mým služebníku, abych já zajtra po ně poslal. Dán na Hradeníně v středu po svatým Ambroži biskupu léta páně XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

357.

1514 d. 10. dubna v Hoře Kutné. — Hofrychtěř Václav Roztocký z Teplé: o peníze na placení dluhů královských. [2184.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přítelé moji milí! Oznamuji vám, že jest mň král JMt, pán nás všech milostivý, oustně rozkázati i poručiti ráčil,

abych já tu summu od vás přijel, kterýž JMké do komory dáváte, a na dluhy JMti abych ji obrátil. Kdež pak přes to ještě JMká ráčil jest za mnou listy poslati, kterýž vám teď posílám, ještě přečtete je sobě, jimi se spraviti moci budete. I protož vás žádám, že mi to hned po tomto služebníku mém oznámíte psaním svým, kdy bych k vám měl po tu summu přijeti, aby se vůli a rozkázání JMti dosti státi mohlo. A ty listy krále JMti pošlete mi zase. Datum na Horách Gutných v pondělí po květné neděli léta Páne M.V.XIII. — Václav Roztockej z Teplé, hofrychtýř měst království českého.

Vzácné opatrnosti pánům puorkmistru a radě i vsi obci města Kouřimě, pánům a přátelům mejm milejm.

358.

1514 d. 17. dubna. — Rada m. Brodu Č.: že Anna z Kopidlna žádá za právo k obstavování sousedů. [1148.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! Oznamujem vám, že urozená paní paní Anna z Kopidlna a na Tuchorazi skrze úředníka svého žádala nás, abychom Její Mti právo k obstavování v městě našem propustili na sousedy vaše pro pana Jiříka Lipanského a pana Přemysla i pro jiné sousedy vaše, kteříž jsú podle nich rukojmie k Její Mti za některaké peníze a tomu rukojemství dosti nečiní za Jana, kterýž byl u Její Mti písařem, pastorka služebníka někdajšího vašeho. I VMti my žádáme, že ráčíte to opatřiti a nadepsaným pánům oznámiti, aby dluh, jímž jsú Její Mti povinni, zaplatili bez dalších odtahův, aby na nás opět téhož stavunku nežádala, kdež bychom Její Mti slušně vedle žádosti Její Mti nemohli toho odepřiti dle práva. Datum f. II. Pasce anno 1514. — Purkmistr a radla města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům přátelům a sousedům našim milým.

359.

1514 d. 18. dubna v Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna posílá pro mistra popravního. [4561.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jako sem vás z rozkázání JMti pána mého žádal za mistra popravného oc, teď poň posílám. Prosím, že jej vydáte rychtáři Olešeckému. Datum Kostelec f. 3. Pasce annorum oc XIII. -- Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánům purmistru a radě města Kúřimě, pánům a přátelům mým milým.

360.

1514 d. 20. dubna v Praze. — Pražané zvou na sjezd ke dni 5. května, aby zaujali stanovisko proti sjezdům šlechty po krajích odbývaným. [17.]

Službu svú vzkazujem, opatrní priatelé naši milí! Známe toho býti některé pilné a znamenité jistě potřeby, pro které užitečné jest, abychmy s vámi spolu shledání a rozmluvení jmieti mohli, zvláště a předkem poněvadž páni a rytířstvo od svých sjezduov po krajích, jakož slyšíme, nepřestávají, jednají, i o nás a našem stavu mluví, králi JMti, pánu našemu najmilostivějšíemu, i ciesaři JMti i všem kniežatóm okolním psáti se strojí o nás, jako by námi všechny tyto věci v královstvie tomto proti řádu a právu vzniknutí jměly; kdež pak toho všeho zpráva dostatečná vám bude ukázána, abychmy se neočekávající v té věci také opatřiti za času mohli. Druhé: že knieže JMt nám a obcem našim poslati jest ráčil odpověď tu, kteráž JKuMtí jest dána od krále JMti pod sekretem JKMtí na náš list věřící a jednání to, kteréž jest při JKMtí času tohoto o naše věci jednati a dobře zjednati ráčil, a toho žádost jmieti ráčí, aby vám také byla též oznámena, ješto, když ji uslyšíte, budete se moci čemu potěšiti a vděčni býti. Třetí: poněvadž čas již jde, aby JKuMtí summa roční na svatého Jiří dána byla; tu abychme spolu na jistém zuostali, kde se shledati má, tak abychme svému přirčení, kterýmž jsme se JMti kniežecí na místě vašem a s volí vaší zavázali, za tak znamenité JMti a užitečné k nám přátelství dosti též učiniti mohli. Čtvrté: že bychme rádi z té summy, kteráž jest od vás a stavu našeho skládána, kde jest a nač se jest obrátila, počet slušný učinili, a na budúcí čas hlediece, kterak bychme naše věci týmž zpuosobem opatřiti jměli. Neb jest jistě, což rozumieme, toho potřebie a bude.

Protož žádámyť vás, abyšte tohoto mezi sebu a obcí vaší povážiece a na jistém zuostanúce, z vás některé osoby k nám ten pátek po Svátosti najprvé budúcí s mocí vyslali, a tu, kdež se nám viděti dadie, o tyto i jiné ještě věci nám náležité, a zvláště kdež posla našeho od krále JMti, kteréhož jsmy pro naše i vaše pilné věci k JMti spěšně vypravili, k tomu času očekáváme, s pilností mluvití a raddu jmieti chemy. I toto znajíc vás žádáme i věříme, že majíc o tom pilnost a stálost při věcech svých, takového poselství neobmeškáte. Prage f. V. ante Georgii anno salutis nostre XV^cXIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

361.

1514 d. 28. dubna na Hradenině. — Albrecht Amcha z Borovnice píše o Kubovi služebníku, a slibuje dluh svůj zaplatiti. [4914.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Kdež mi psáti ráčíte o Kubu, služebníka mýho, kdež sem k vám žádost učinil, aby na rukojmie dán byl, i pravíc,

že na tento čas to bajti nemůže, abyšte mi odpověď dali: I toho já při tom zanechávám. Než tu naději [v] vás mám, jakožto v svých milých sousedích, že neráčíte přímluvy mý od sebe zavrei a sousedství. Dán na Hradeníně v pátek po svatým Marku euvangelistu léta oc XIII°. — Albrecht Amcha z Borovnice.

A přitom, páni milí, kdež mi psáti ráčíte o tři kopy krošuv, kderěz sem vám povinovat, abych vám je poslal: i račte znáti, že jest mi to jistě nepaměti přišlo, že sem vám neoplatil, než chci já tím nemeškati a vám chci v brzkým času oplatiti, jakožto pánům a sousedům svajm milajm.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kouřimě, pánům a sousedům majm milajm.

362.

1514 d. 1. května v Lošánkách. — Duchek z Lošánek: o vyznání jakéhos Tománka. [4820.]

Službu svú vzkazují, slovutní a vzácní páni milí! Jest nějaká nesnáz mezi panem Voldřichem Popelem a Vojanovým synem z Barchovic taková, že by naň vyznal Tománek, když tázán byl, že by Vojanov syn věděl o nějaké kuši, když od něho koupil, že jest kradena. I milí páni! Prosím vás, že to učiníte pro pána mého JMt, že mi to dáte znáti psaním svým toho jistého Tománka vyznání, abych já se tiem mohl zpraviti. I věřím já VMtem, že to ráčíte učiniti. Ex Lossanek f. II. die s. Philipi et Yacobi anno oc V^cXIII^o. — Duchek z Lošánek, úředník na Lošanech.

Slovutným a vzácným pánům purgrmistru a radě města Kouřima pánům mě přieznivým d[án bud].

363.

1514 d. 3. května v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova odporuje nárokům Přemysla z Vilmanic. [3118.]

Službu svú vzkazují, páni sousedé milí! Psaní vašemu sem porozuměl, kteréž ste mi o Přemysla již nejedno učinili; na kteréžto sem vám odpověď také nejednu dal. Kteréžto odpovědi, za to mám, že ste dostatečně srozuměli, což se dluhu Přemysla téhož dotýče, kteréhož sem vám paměť sepsanú poslal i hotové peníze podle též mé paměti. A což se ztravy Bernarta bratra mého dotýče, to sem vám psaním svým oznámil, že o to panem Václavem Amchú rozeznán býti chci, a což se témuž panu Václavovi za slušné zdáti bude, že to jemu zaplatiti chci. I ještě sem na témž. A když toho pan Václav den menovati bude, při tom času, bude-li mne v kterém spravedlivém dluhu Přemysl pamatovati, také já jemu pro vás slušnú odpověď dáti chci. A také to znajte, že Přemysl psaním svým strašiti mne nepřestává dosti důtklivým a mně netrpělivým, na kteréž já jemu časem svým slušnú odpověď dáti chci.

Dán na Mlékovicích v středu na den Nalezení sv. kříže léta oc XIII°. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, súsedom mým milým.

364.

1514 d. 4. května na Zručích. — Aleš Zrucký z Chřenovic: o zapůjčení obou mistrů popravních. [3503].

Službu svú vzkazují, páni Kúřimští, přátelé milí! Zpraven sem, že byste měli dva mistry popravnie. I prosím vás, že mně půjčíte jednoho k mé pilné potřebě aneb obú; a já je vám zase pošli bez překážky. Neb toho mám zprávu od pánov, co já mám kázati s tiem činiti, a na pány abych to vznesl, jestli mně bude dalšíe toho potře[ba] oc. I věřím vám, že mi to dáte znáti, kdy mám po ně poslati. Odpovědi žádám psaním vaším. Dán na Zručech ve čtvrtek po s. Kříži léta Páně oc XIII°. — Aleš Zrucký z Chřenovic.

Slovutné opatrnosti pánom purkmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým dobrým.

365.

1514 d. 19. května. — Mikuláš ze Zásmuk žádá, aby Lahodník z Bošic před soud na hradě Pražském byl postaven, poněvadž jej zamordovati chtěl. [4956.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a súsedé moji milí! Jakož ráčili ste mi psáti, že by na vás vznesl Lahodník, poddaný váš z Bošic, že bych já naň mocí sáhl a udeřil, také kuši a hever že bych jemu vzal, žádajíc při tom, abych naň více mocí nesáhal, a odpověď abych vám dal jakožto těm, kteříž přátelství a dobrého súsedství celost zachovati úmysl máte. Páni a súsedé milí! Tuto odpověď vám dávám, že vás Lahodník, poddaný váš, neprávě, nešlechtně a nedůvodně křivě zpravuje, bych já naň mocí sáhati měl; a nemyslí sem na to. Než abyšte ráčili věděti, jakž jest ta věc se stala, já sobě nemám co málo vážiti; neb jest mé chtěl nešlechtně zamordovati a bez mý vší k tomu příčiny, ješto sem já naň ani on na mně žádný péče neměl. I protož, páni a súsedé milí, znajíce takovou věc, já vás vedle práva a zřízení zemského žádám, abyšte se týmž Lahodníkem ujistili a na suché dni najprv příští ten pátek před pány JMtmi na hradě Pražském postavili bez póhonu. Neb kdyby se vašemu kterému od mýho taková věc přihodila, tím jisti buďte, že bych vám to k vaší žádosti též rád učinil. Odpovědi žádám. Dán ten pátek před božím Vstúpením anno Christi oc V^cXIII^o. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedom mým milým d[án bud].

366.

1514 d. 23. května v Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o zaplacení prodaných koží. [4564.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vzněl na mne člověk JMti pána mého Jan Kavan z Kostelce, kterak sú jemu slíbili sousedé vaši Hronek Kozelů a Sedlář za Habu též souseda vašeho za summu peněz, které jemu za kůže byl dluž[n], a že ti rukojmíe časté roky brali s Kavanem i něco toho dluhu zaplatili až do III^{ti} VIII gr. českých, a že často o to před vámi stával o to [sic] a že ste mu o to konce neučinili. I nemohá skrze vás k svému příjiti, mne v tom žádá za opatření, a abych dopustil jemu právo k obstav[e]ní soused vašich na gruntích JMti pána mého. A já podle úřadu mého toho od sebe o[d]lyrei moci nebu[du]. Než ještě vás žádám, že to opatříte a rozkážete zaplatiti člověku JMti pána mého. Pakli by toho nestalo se, již bych mu nemohl práva hájiti k o[b]stavení. Datum Kosteletz f. 3. ante Ascensionem Domini ac 14 Domini. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovné opatrnosti pánům purmistru a radě města Kouřimě. přátelům mým milým.

367.

1514 d. 29. května v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic: o mistra popravního. [2672.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé moji milí! VMt račte věděti, že mi JMt pán muoj poručil, abych vám psaní učinil a VMti žádal na JMti místě pána svého, což se mistra popravního dotýče, že JMt pán muoj u vazbě své některé zločince má, kterýmžto podle jich zásluhy chce konec učiniti. I protož VMti na místě JMti pána svého prosím, že téhož mistra popravního k takové potřebě vydati ráčíte; a on má také podle práva zachován býti, že má zase na též místo postaven býti. I již VMti věřím, když bych proň poslal, že jeho po těch vydati a poslati rozkázati ráčíte. Neb, abyšte ráčili věděti, že já proň v středu o polednách pošli; a ve čtvrtek ráno aby s niem na klášteře byli. I jestliže ste úmyslu toho pro JMt pána mého to učiniti a znajíc toho takovou potřebu, že mi to oznámíte, abych proň darmo neposílal. Dán na klášteře sv. Prokopa v pondělí po božím Vstúpení annorum XIII°. — Matěj ze Střimelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelům mým milým.

368.

1514 d. 29. května v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaříšova: aby Ondrákovi z Písečné Lhoty spravedlnost po otci byla vydána. [4771.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé milí! Vznese jest na mne poddaný krále JMti Ondrák z Písečné Lhoty, dodatel listu tohoto, zprávu mi toho čině, že by otec jeho Šimon Kostka, jsa v podruží u Černého ševce v městě vašem, umřel a že po sobě jest některaký statček pozůstavil, kterýž jest Kuba, tak mne zpravuje, nemaje k tomu spravedlnosti žádné, z komory pobral; toho se pak neví, s vaším-li povolením čili z jaké všetečnosti, poněvadž jest žádný nápadník k tomu statečku nebyl a není. I milí páni! Nadepsaný Ondrák. JKMti poddaný, požádal jest mne za přimluvu k vám. K jehožto žádosti k vám se přimlívám a vás žádám, kteráž by jemu po jeho otci jakožto pravému nápadníku spravedlnost náležela, že jemu ji zhajovati nebudete, a tomu Kubovi, což jest pobral, utratiti nedopustíte a to tak opatříte, aby krále JMti člověk k svému nápadu po otci svém přijíti mohl. Neb jest mne toho tak zpravil, že by i hotoví peníze byli. I jakýmž pak kolivěk ten jistý Kuba v to všel způsobem, věřím, že se k JKMti člověku ráčíte spravedlivě zachovati, aby on statečku toho po jeho otci jemu náležitého užiti mohl. Odpovědi žádám. Datum na Poděbradech v pondělí po s. Urbanu léta oc XIII°. — Jan Bielský z Kaříšova, hajtmán na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purknistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

369.

1514 d. 1. června v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Strimelic upomíná o dluhy za dříví. [2668.]

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přátelé moji milí! Račte věděti, že jsú vznesli na mne již snad po třetí poddaní JMti pána mého, Rubín rychtář z Radvanic a Mikuláš rychtář Vlkanský, kterak by jim dlužni byli za les spolumúsedé a obyvatelé vaši, Stajskal Rybínovi [sic] za XXIII dřev po II gr. českých, učiní toho summa XLVI gr., a Máša Vodákuov rychtáři Vlkanskýmu dlužen XXVIII gr. míšenských. I v paměti máte, že sem vám o to psaní učinil za to vás žádajíc, abyšte jim rozkázali platce býti a je k tomu přidržeti, kdež sou dávno ten dluh vyplniti jměli, snad již rok tomu. A všemu se od nich dosti nestalo. A oni skrze to starost a práci mají. I páni milí! Já vás ještě prosím i věřím, že jim rozkázete platce býti bez dalších odtahuov a prodlévání; nebo sou již sobě oni o to dosti rokuov brali a až dosavad se k zaplacení nemají. Pakli by se toho nestalo, již bych já lidem nadepsaným JMti pána svého nemohl práva k uobstavování hájiti, ač bych nerad toho dopustil, aby nevinní skrz vinné hyndrování a stavování nebyli. Odpovědi žádám.

Dán na kláštere sv. Prokopa ve čtvrtek před hodem slavným seslání Ducha sv. annorum XIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na kláštere sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným panuom purkmistru a radě města Kúřouřima [sic] JMtem, pánuom a přátelóm mým milým.

370.

1514 d. 8. června v Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o nápadích některých poddaných. [4563.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! JMt pán muoj ráčil mi rozkázati vám psáti, kdež nebožka Lankaška kšaftem vámi oznámeným lidem JMti pána mého, kterým jest táž nebožka Lankaška poručila šaty i peníze, [k] kterým ona spravedlnost měla na gruntiech vám poddaných, Klimovi a Martynovi, lidem JMti pána mého. JMt pán ráčil mi poručiti vás za to žádati, abyšte lidem JMti již psaným ty věci propustili. A kdyby k témuž podobné třeřilo na gruntiech JMti pána mého pod mým úřadem, že bych se k vašim chtěl též zachovati. Datum ex Kosteletz f. V. post Spiritus sancti a. oc 14 Domini. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm milým.

371.

1514 d. 13. června v kláštere sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střmelic žádá Martina Jeslenku, aby zaplatil rychtáři v Sázavě. [2671.]

Pane Martine, přieteli muoj milý! Mám za to, že jest v paměti, kdež sem tebe obstavil s některým statkem tvým na gruntích JMti pána mého pro pana Jana Smolaře a skrze jeho dosti nečinění a zaplacení rychtáři Sázavskému. I kdež ste se mnú na tom zuostali, že o to chcete se pány rozmluvení učiniti a na pány tu věc vzněsti, i poněvadž až do sí chvíle se rychtáři dosti neděje, i já vám věřím, že se od vás tomu dosti stane a ty peníze že položíte, poněvadž ste tu věc na se sami vzali a tiem ste mi se vymluvili. Pakli by se tomu dosti nestalo, již já vám věřím, že vy mně se s tím statkem postavíte, s kterým sem vás zastihl na gruntech JMti pána svého, nebo peníze summy, kterúž jemu pan Jan Smolař povinen, položíte. Nebo on skrze to dosti na své živnosti hyne a daremný práce a starosti činí. Odpovědi žádám. Dán na kláštere sv. Prokopa v úterý před hodem Těla božího annorum oc XIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na kláštere sv. Prokopa.

Panu Martinovi Jeslenkovi, měšťenínu v Kúřimě, příteli mému milému.

372.

1514 d. 14. června v Třebešicích. — Hynek Baderský z Újezda svolává věřitele Štěpána rychtáře svého v Pátku.

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Věděti vám dávám, že z příčiny hodné o dluzích Štěpána rychtáře Páteckého, člověka mého, zvěděti sem chtěl. Protož vás prosím, ač jest-li co spolutrpicím a obyvatelóm vašim dlužen, že jim přede mnú v Chotěticích státi kázete den s. Jana křtitele Božího před polednem. A já seznaje, co jest jednomu každému povinovat, což na mně bude, chci jej k tomu přidržeti podle možnosti, aby jim platce byl. I věřím vám, že to ráčíte učiniti a jim oznámiti. Pakli by kto svévolně přede mnú státi a se oznámiti k svému dluhu nechtěl, žádnému k dopomožení dluhu jeho povinovat bych potom nechtěl býti. Ex Třebešic f. III. ante festum s. Viti martyris anno Jesu Christi 1514. — Hynek Baderský z Újezda a na Třebešicích.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kourimě, přátelóm mým milým.

373.

1514 d. 18. června v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu ujišťuje, že se pro odeprené cihly nehněvá. [2466].

Službu svú vzkazuji, slovutní v opatrnostech páni, přátelé a sousedé moji milí! To přátelství, kteréž mi psaním svým oznamujete, od vás vděčně přijímám. A já sem také jistě ten, že chci vám i vaší obci rád zase všechno přátelství a sousedství zachovati i činiti. A při tom píšete, že jest vás žádal Matúš, úředník muoj, slovem mým, abyšte mi celé peci cihel puojčili. I byl sem mu poručil s vámi o to mluvit. Neb jsem byl zpraven, že jich máte pec kladenú, než že jsou vypálené nebyly; pak že sem já chtěl, abych já je svými drvy kázal vypáliti. I poněvadž jest to býti nemohlo, že já vám v tom nic za zlé nemám. A také jest mi jich tak mnoho potřebí nebylo, poněvadž jich tak veliká summa do jedné peci vchází. Než jakož píšete, že by mi tajž Matúš pravil, že byšte vy pro mne nic učiniti nechtěli: i toho sem já od něho neslyšel a toho jest mi nepravil.

Při tom píšete toho žádajíc, abych takových zpráv, kteréž by mezi námi dobrého přátelství nejednaly a sousedství nejednaly, zlehka k sobě nepřijímal. I jistě to do mne znajte, kdyby kdy co takového postrannieho přišlo, ješto by mezi námi mělo dobré přátelství a sousedství rušiti, že bych toho tak lehce k sobě nepřijal, leč bych vám to prvé oznámil. I protož že já vám, jestli že by který úředník muoj aneb kto jiný co učinil, chci já vám to kázati rád napravit. Neb sem já ten, že chci k vám rád všechno přátelství a sousedství zachovati. A po těch něco cihel já

zítra pošli. Datum Kosteletz dominica post Corpus Christi annorum oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka oc.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm a sousedóm mým milým.

374.

1514 d. 19. června v Myšlině. — Purkrabí Jiřík Štoš z Kunie: o nápadu Šimona z Ondřejova. [1047.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Vzněl jest na mě člověk pána mého, Šimon z Ondřejova, že by mu bylo u vás odkázáno od Lankašky ze Tří Dvoruov nějaký statek i hotové peníze. I prosím já vás, jestli že by člověk pána mého jakú k tomu spravedlnost jměl, že mu to póstiti a vydati rozkážete. Jakož bych já též se chtěl jednomu každému z vás zachovati, když by se taková věc přihodila pod úřadem mým. Dán na Myšlině léta MV^cXIII^o v pondělí po s. Vítu. — Jiřík Štoš z Torkova [sic], purkrabie na Myšlině.

Múdrým a opatrným purkmist[ru a radě] města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým].

375.

1514 d. 19. června v Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty žádá, aby poddauým z Černých Voděrad nápad jejich vydán byl. [4562.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež sem vám psal z rozkázání JMti pána mého žádost JMti pána svého na vás vznášeje psaním svým, co se dotýče Martina a Klímy z Uoděrad Črných, lidí JMti pána mého, kdež jest jim poručila nebožka Anna Lankaška, teta jich při městě vašem, statek neb peníze, což by po ní zuostalo, jakž pak kšaft řádně učiněný v městě vašem sám v sobě šieře zavírá: I spravil mne jest purkrabie starý, že ste na mé psaní zústně tu odpověď dali, že páni starší přítomní nebyli, a že jest k tomu i třetímu příteli jich poručeno, a že kdyby všickni, komu ten kšaft svěcí, spolu byli, uradíce se s pány staršími odpověď toho, na čem byste zuostali, dáti chcete. I spravili sú mne lidé JMti pána mého již psaní, že jako v středu najprv příští i s tím třetím před vámi státi chtějí a vás žádati při kšaftu prvé psaným zachovánu býti. I já vás též podle jich žádám, co se lidí JMti pána mého dotýče, že, co jest jim řádným kšaftem v městě vašem i při městě vašem poručeno, že jim to propustiti rozkážete. A kdyby věc taková přitrefila na gruntiech JMti pána mého a pod úřadem mým, že bych se k vám chtěl i též k vašim zachovati. Datum ex Kosteletz f. 2. ante Johannis Baptiste an. oc 14. — Jan z Kamené Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

376.

1514 d. 20. června v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu Přemyslovi z Vilmanic o cihly. [2463.]

Pane Přemysle milý! Pravil mi jest šafář, kteréhož sem po cihly posílal, že s jich jináč vytržiti nemohl než po XII gr. sto. I muožeš sám znáti, že jsú po tom drahý, neb jest jich v Praze sto po VII gr., a najdráž tisíc po LV gr. aneb po 1 fl gr. I protož, chtějí-li mi je také tak dáti, že já je již bráti budu do těch tří tisíc. A pakli by jich jináč dáti nechtěli, ale rozmluv s nimi, chtí-li mi jich puojčiti tři tisíce teď do některého času, že já teď také budu cihláře míti, že mi je dělati bude, a že bych já jim je zase v brzkém času oplatil. A jestli že by se jim toho učiniti nezdálo, oznam mi to, že já jim proto ty, kteréžs vytržil, tak zaplatím; než více jich bráti nebudu pro posměch. Datum Kosteletz f. III post Corpus Christi annorum oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a Košmberka.

Urozenému vládce panu Přemyslovi z Vilmanic buď d[án].

377.

1514 d. 22. června v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaříšova: o spravedlnost Říhy z Kostelní Lhoty. [4769.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé milí! Jakož jsem vám některú chvíli psaní učinil, co se spravedlnosti krále JMti člověka, Říhy z Kostelní Lhoty, dotýče, kterúž na gruntích vašich po manželce své v Chrašfanech má, že jemu ten pátek před sv. Janem před vámi státi rozkáži: i teď jeho posílám a vás žádám, že jemu to, což by se jemu po ní spravedlivě dostati mělo, bez takových odtahuov oznámíte, a oznámíte, že jemu ji zdvihati zbraňovati nebudete, aby mne již o to více nestaral a já vám také v tom abych pokoj učinil. Ex Podiebrad f. V. ante festum s. Johannis Baptiste annorum oc XIII°. — Jan Bielský z Kaříšova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

378.

1514 d. 22. června v Přeborách. — Mikuláš ze Zásnuk ustanovuje schůzi přátelskou do Poděbrad. [4955.]

Službu svú vzkazuju, páni sousedé milí! Kdež mi píšete žádajíc, abych vám dal znáti, kdy bych chtěl o tu věc, což se Lahodníka dotýče, k rovnání dva pány přátely vydati, a vy že byste chtěli také dva vydati, abych vám toho místo v kraji našem našem [sic] menoval: i na žádost vaši v tento pondělí nejprv příští já s pány přátely v Poděbradech býti chei tím raněji. A tu, bude-li mne co moci slušného

potkati. od vás chci přijíti. Dán na Přebozích ten štvrtek před svatým Janem
oc léta XIII°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, súsedom mým
milým.

379.

1514 d. 23. června na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice žádá za půjčku. [14.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! VMtí já prosím, že tu víru mám,
že to pro mě ráčíte učiniti a k mý jistě pilný potřebě puojčiti mi III fl gr. jedný
za dvě neděli, a já vám zase oplatím. Neb jistě račte znáti, že mi velmi dobře
a vděk tiem puojčením učiníte. A já zase VMtem k vůli takovou věcí i mnohem
větší, pokudž by jedny možnost má mohla bajti, chci se oplatiti a přátelství a dobrý
sousedství zachovati. Dán na Hradeníně v pátek před narozením sv. Jana Křtitele
léta Páně XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice a na Hradeníně.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sou-
sedům majm milajm.

380.

1514 d. 23. června v Zalešanech. — Václav z Říčan: o některé dluhy. [2212.]

Službu svú vzkazuji, slovutný opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež mi píšete
žalující na Zemana z Myškovic, že by povinovat byl za ryby obecní: i týž Zeman
tomu otpierá pravě, že ste Jírovi Nohavičkovi roku přidávali po dvakrát i s ním
smlúvu brali bez jeho vědomí. Než protož jsem já Zemanovi rozkázal, aby k vám
šel a s vámi se o to smluvil a vám toho platce byl vedle své možnosti. Kdež vás
prosím, že mu ráčíte roky slušné dáti, aby on vám mohl práv býti.

Páni a přátelé milí! V paměti jmieti ráčíte, že jsem k vám na rathúz přišel
z rychtářem Myškovským žádaje vás, abyšte rozkázali Šimonovi Šatnému zaplatiti
dluh III fl XVIII gr. míšenských. Tu ste mi za odpověď dali, že jest vězeň Bur-
januov; a když z Burjanem místo bude jmieti o jeho dluh, že přede všemi jinými
dlužníky rychtářuov dluh zaplacen má býti, a z rukojmie že ho neráčíte propustiti,
leč jemu práv bude. I žádám já vás, že vedle téhož přirčenie tomu se dosti stane,
aby jemu zaplaceno bylo. Ex Zalessan f. VI. ante Johannis Baptiste annorum
oc XIII°. — Václav z Říčan a na Zalešanech, místosudí královstvie českého.

Páni a přátelé milí! Žaluji vám na Hrada, spolusouseda vašeho, že jest mi
dlužen za ryby III fl míšenských a VI gr. míšenských; i prosím vás, že jemu roz-
kážete zaplati[ti] bez prodlévání, neb jest mi jich potřeba.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm
mejím milým.

381.

1514 d. 24. června na Kunstberce. — Jan Křinecký z Ronova naléhá na zaplacení dluhů. [2162.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Což se těch dlužníkův mých klamérův dotýče, spoluobyvatelův vašich Vaňka Stýskala, Duodka, Duchka krajčieho a Třídvorského, divím se tomu, proč mi tím tak dlouho prodlévají a tak dlouhé prótahy svými klamy činie. I tedt opět k vám posielám Vaňka písaře svého a prosím vás, že je k tomu přidržíte, aby mi dluh muoj po něm bez dalšího prodlévání hned poslali. Neb dobře znáti muožete, bych jim na vaši žádost byl nečekal od sv. Jiří až do sv. Ducha, že bych svého již byl na nich dávno dobyl, jda k nim podle práva. Ale žeť sem žádost vaši v tom oslyšet nechtěl, i protož vám věřím, že mi bez dalšího prodlévání zaplatit kážete. A šíře vás Vaněk písař ústně spraví. Ex Cunstbergk sabbato s. Johannis Baptiste 514. — Jan Škrinecký z Ronova a na Kunstberce.

Moudrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm mým milým.

382.

1514 d. 1. července v Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk: aby Lahodník z vězení byl propuštěn. [4957.]

Službu svú vzkazuji, páni susedé milí! Došla jest mě řeč, že by Lahodník v vazbě vaší seděl pro ten skutek, kterýž jest mně neslušný učinil. Poněvadž jest o tu věc smlúva, protož já vás prosím, že mně k vůli ráčíte jej pustiti, ať von svýho hledí. Dán na Přebozích tu sobotu před svatým Prokopem léta oc XIII°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom suseduom mým milým.

383.

1514 d. 4. července v Praze. — Pražané zvou k poradě o žádosti králově za pomoc vojenskou ke dni 13. července oc.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Tajno vás*) n... náš najmilostivější, nám i všemu stavu městskému své nebezpečenství i poslední téměř potr... oz]namovati ráčí, a v jakém JMt i s dědici svými jsa opuštěn nebezpečenství jest, kdež i knieže JMt... od JKMTi jest v poselství k nám i k vám vyslán, maje JMt listy věřící na svú osobu i na ná... ečnému jednání. A toho JKMT žádati ráčí, abychme pro JKMTi i JMTi dědicuov obranu dva tisíce [pěsích a dvě stě] koní ote všeho

stavu městského k JKMti vyslali, jakož pak z těch listuov, kteréž vám oznámeny budú... [Pří]pisy těch listuov byli bychme vám poslali, ale pro krátkost času k tomu jsme dostačiti nemohli, krom **) kr... Pro... abyste hned bez meškání s vašimi obcemi pilně rozmluvili i zuostali, a z vás některé osoby k nám nemeš[kajíce... pos]lali, a ti aby se u nás na rathúze den svatě Margrethy najprv příští ráno nadjíti dali a tu JKMti žá... přímluva bude vám šíře oznámena. Kdež vám věříme, znajíc a rozumějíc, že JKMti pilná žádost prodlení žádného jmieti nechce, tak se nám zdá a vidí, že JKMti v této věci slušně a poctivě... pilnost přičiníte, aby naším společným jednáním, kteréhož bez vás nám se zavíerati ne[chce, JKMti od]pověď příjemná i pomoc užitečná dána býti mohla pro naše i všeho stavu našeho budúci do[bré]... pospěšte, nikoli toho jináče nečiniece. Prage f. III. die Procopii anno de XV^cXIII^o. — Purk[mistři a rady Starého] a Nového měst Pražských].

Páni přátelé milí! Knieže Bartoloměj JMt ještě jest tuto vuoli a rozkázání krále JMt oznámil, a to též vás aby došlo, vám poručil, abyšte vy hned bez prodlení v vašem městě oznámiti rozkázali, aby žádný pod hrdlem nikam mimo vuoli JKMti a k žádnému na žold a službu nechodil; a to tak abyšte vyplnili, vás žádáme. Neb jest o tom zpráva některá, že by někdo ven z země lid vésti chtěl. Již vy té věci neobmeškávajte, ale tak to opatřte, aby se vuoli krále JMt dosti stalo.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm naším milým.

*) Široký pás listu na příc jest patrně od myši ukousán. — **) Jediné přiložen byl prepis listu krále Vladislava ze dne 18. června 1514, jenž zní takto: Vladislav z božie milosti oc. Poctiví, opatrní, věrní naši milí! Oznamujem vám, že nám piše osvěcený Bartholoměj, ujec věrný náš milý, kterak byšte vy nyní při tom sněmu v Praze uslyševši takovou potřebu a pilnú žádost a prozbu pánuov uherských, že ste se s velikú ochotností a chtivostí k tomu měli, abyšte nás a dědice naše i panuov uherských neopustili, než nám pomoc že byšte vypraviti chtěli a chcete; než že jest to tím zastaveno, abyšte ze všech stavuov osoby vybrali a sem abyšte je vypravili k jednání té války. I to sme my všecko pánóm uherským oznámili. Kdež my napřed sami od sebe i od dědicuov našich velmi vděčné takovou hotovost a chuť od vás jsmy přijali, a páni uherští vám z toho velmi děkují. A k tomu páni uherští nás prosili, abychom vám oznámili, abyšte takové poselství k nám zanechali, že by nic neprospělo, než spíše nám uškodilo. I to znajíce, toho poselství zanechajte.

Než za to my vás ještě s pilností žádámy a páni uherští prosí, abyšte hned nemeškajíc nám ku pomoci dva tisíce pěších a dvě sté koní stav městský vypravili, žádného v tom nečekajíc, abychom těmi lidmi sami se i dědice naše, kdež jsme bytem, opatřiti mohli a je při sobě měli, abychom dostatečněji a bezpečněji opatření býti mohli. Neb jsme nyní velmi zle opatřeni; žádných lidí při sobě nemámy. I vždy vám již věříme, že nás z své lásky spěšně neopustíte a ty lidi vypravíte, a nás tak opatříte i dědice naše jako milovníci pánuov svých. A potom shledati máte, že vši milostí a dobrým my i dědici naši na budúci čas odplacovati vám to budem za takovou volnost vaši. Dat. Bude dominico post Corpus Christi [18. června] anno Domini oc XIII, regnorum autem nostrorum Hungarie XXIII, Boemie vero XLIII oc. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Poctivým a opatrným purgmistróm a radám Starého a Nového měst Pražských i jiným městóm království Českého našeho, věrným naším milým.

384.

1514. d. 7. července. — Rada m. Tábora dovolává se pomoci proti okolním zemanům. [4954.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Příhoda ta, která se jest u nás nenadálá a mimo naši všecku naději stala ten pondělí před svatým Janem Křtitelem božím, snad se jest i vaší opatrnosti donesla. Ale že v takových případnostech mnohdykrát od těch, kdož slyšené řeči rozprávějí, přiháze se, ač ne zounmyslně, nejistou pověst přiměšovati, jinajeh pak, kteříž nepřátelstvím jdou, i to, čehož na pravdě grunt neleží, v to vtrušovati a to jistěním šířiti, z pravé nenávisti že jest úsilé: protož, ač jestliže by kto o tom jinak VMti pravil, nežli tato naše zpráva jest, kterou se jest nám potřebné zdálo VMti známo učiniti, toho žádáme, že takovajm řečem u sebe místa dávati a tomu věřiti neráčíte.

Dále, milí páni, i toto VMti, jakožto pánóm přátelóm svajm dobrajm, oznamujem, kterak mnohé neobyčejné věci nás potyakají [sic], že někteří sousedé naši od některých zeman se zavazují, aby proti nim nebajvali, posly naše bítí chtějí, jako se jest tuťo minulou neděli...*) musili se s listy zase navrátiti. K tomu nám se zjevně mnohé pohrůžky dějí, že nám škodu udělají i volně i jinajeh rozličnajeh věcí dotýkajíc, puntující se vespolek proti nám. Někteří také s klekáním přísahu činíce, že se toho nad námi mstítí chtějí, jiní jiné koňmi dařice k tomu jich ponoukají, jakož nás o tom mnohé vajstrahy od našich milých a dobrajch přátel došly sou i ještě docházejí, kterak by se na nás zbierati měli.

I protož VMti prosíme, jestliže by na nás aneb na poddané naše co takového přišlo, že nás v tom litovati ráčíte i také neopustíte; jakož i my na jiném nejsme, ač zašlo-li by co takového odporného, jehož Pane Bože nedopouštěj, abychom VMti v ničem neopustili, tak jak jsme se sobě vespolek zapsali a zavázali, o VMti též plné naděje jsouce, že nás opustiti neráčíte. Neb již skutečně toho nad vosobami stavu našeho dovozovati pokoušejí, což od některého času v pohrůžkách rozšiřovali, tak aby zabili, kdy chtěli, koho by se jim zdálo, a za to aby jim nebylo nic říkáno, jako by na to právo měli. Datum f. VI. Wilibaldi episkopi anno Domini 1514. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Kouřimě, pánuom přáteluom našim dobrým.

*) Jeden celý řádek plísní je zničen.

385.

1514 d. 8. července. — Jan Rašín z Rizmburka: proti zatčení člověka svého. [2070.]

Službu svú vzkazují, moudří a opatrní páni a přáteli moji milí! Kdež ste mi rozkázali vziati člověka mého osedlého z Pučer Jana, i mně se zdá, že ste mi toho

učiniti neměli, abyšte na mé krunty sáhli bez mého vědomí. Neb kdybyšte byli ke mně poslali, věděl bych já se k vám v tom kterak zachovati; a kdož by jej kolivěk viniti z čeho chtěl, vy nebo kdo jiný, že bych já od něho všecko spravedlivě učinil. I protož vás žádám tímto listem, abyšte mi jej vydali jakožto člověka mého osedlého a ke mně se v tom tak zachovali podle zřízení zemského. A já od něho spravedlivě učiniti chci, což vy aneb kdo jiný žádati bude. Datum sabbato die Kyliani anno 15XIII^o. — Jan Rašín z Rismburka a na Hrádku.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom a souseduom mým milým.

386.

1514 d. 16. července v Libenicích. — Václav Lorecký z Elkuše obviňuje faráře, že ženatého Linharta vědomě s druhou ženou oddal. [1527.]

Službu svou vzkazují, slovné opatrnosti páni a přátelé milí! Vězte, že jest ke mně přišla Kateřina manželka Linharta, kterýž jest pod mocí vaší v špitále pluhařem, žádající mne, abych jí list k vám dal, kterak jest ona, jsící u mne v službě na Libenicích, že jest se s ním křesťansky knězem oddala, dále mne zpravuje, že Kateřina, že jest se její muž Linhart tu ve špitále vašem s jinou ženou oddal. Protož já vás žádám, že vy znajíc takovou věc neřádnou od téhož Linharta muže jejího, že jemu tohoto trpěti nebudete, a což by při tom manželka jeho nadepsaná spravedlivě žádala, že jí k tomu radni a pomoci budete.

A dále mne zpravila jest, že jest u kněze faráře vašeho byla oznamující jemu tyto všechny věci nahoře psané, že týž Linhart manžel její jest, aby jeho s jinou neoddával, a on přes to přese všecko jí za odpověď dal, když jest mu mluvila, že list ode mne přinést chce, že bych já mohl psáti, co bych chtěl, v listu. I ať to kněz váš vie, jestliže on co píše v listech neduodného, že sem já nikdy nepsal neduodných věcí, a že sobě on o mně nespravedlivě smýšlé. Než což já koli píši, že píši tak, jakž samo v sobě jest. Dán na Libenicích v neděli před s. Máří Magdalenou léta oc patnáctistého XIII°. — Václav Lorecký z Elkuše a na Libenicích.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom milým.

387.

1514 d. 16. července v Jihlavě. — Dva měšťané Brněnští: za odklad soudu s lupiči. [6305.]

Múdrí a opatrní páni, přáteli naši milí! Službu naši vašejm opatrnostem vzkazujem a věděti dáváme, kterak na nás vznesl Mikoláš spoluměštěnín Jiehlavský, kterak by Jan Synger mecieř, spoluobyvatel náš Brněnský, na nějaké zločince práva jest žádal, kteří škodu jsou učinili kuopcuom našim, kteříž [v] vazbě vaší jsou. Protož my vaší opatrnostech [sic] prosíme, jakožto páni a přátelé naši, že ráčíte prodlení

míti, až my tu věc na naši starších [sic] vzneseme a vašem opatrnostem psaním úmysl starších našich oznámí se. Dán v Jihlavě tu neděle po světi Markytě leta Páně MCCCCCXIII. — Hanrich Rais. — Mathůš Cobislawer.

Múdrým a opatrným pánuo purkmistru a radě města Kouřima, pánóm přátelóm našim milým.

388.

1514 d. 17. července. — Rada m. Brodu Č.: o mistra popravního. [4048.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! Oznamujem VMtem, kterak včera u večer při městě našem mord nešlechtný učiněn jest, tak že jednoho dělného a dobrého pacholka jiní tři zamordovali jsú, kteřížto u nás u vězení sedie; a k nim hned bez meškání zítra bohda právem miníme přistúpiti a jimi neprodlévati. Protož žádáme vašich opatrností, jestliže jest možná věc, jakož nám se vidí býti dle dobrého sousedství, že byste ráčili s panem rychtářem VMtí rozmluviti a jemu rozkázati, aby pan rychtář mluvil a rozkázal mistru popravniemu k nám hned dnes na noc neb zítra tím raněji se vypraviti, a bude jemu zaplacen; a my abychom lidmi v tato díla netrmlá[ce]li. Jakož řekl jest některým z našich, kdyby nám to potřeba kázala, že když by mu oznámeno bylo, chtěl by se sám k nám vypraviti. I věrieme VMtí dle přátelství a všeho dobrého, že to pro nás učiniti ráčíte. Pakli by se čeho obával aneb nesměl, račte nám také věděti dáti hned po tomto poslu; neb my s těmi osobami nemíníme se chovati. Datum f. II. post Divisionem apostolorum ao. 1514. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, pánóm přátelóm a sousedóm našim milým.

389.

1514 d. 19. července. — Jan Žišovský z Údimě: o dluhu bratří svých. [3491.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře, páni milí! Kdež mi ráčíte psáti dotýkajíc toho, kterak ste žádostné psaní učinili [sic] o dluh pana Jakuba spoluradného vašeho: i milí páni a přátelé, prvé sém vám zkázal po panu Čenkovi na vaše žádostné psaní, že ta věc mne samého není. I ještě račte věděti: Psaní vaše, které ste ráčili učiniti, to já chci bratróm svým okázati; ale nyní na ten čas doma jich není. Než když budú, tu bez meškání z jednostané [sic] vůle vám na vaše psaní odpověď dána bude. I při tom já VMtí žádám, že ráčíte také k tomu prohlédati, abychom my bez svého poplatku nebyli. Neb sém mi vidí býti věc neobvyčejná, aby jednomu tak mnoho věreno bylo. Než by za to měl, abyšte ráčili věděti, že jest prvé od nás žádáno pana Jakuba, aby mu nevěřil. Já žádám VMtí, že mě podle toho

také ráčíte zachovati pro mé VMtem odsluženie. Datum f. IIII. Arsenii confessoris anno oc XIII. — Jan Žišovský z Oudimě.

Panu purkmistrovi a radě města Kúřimě, pánóm přátelóm mým milým b[ud] d[án].

390.

1514 d. 29. července. — Rada m. Brodu Č. přeje si, aby lid vojenský až dne 31. července byl vypraven oc. [4047.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni přátelé a sousedé naši milí! Jakož nám psáti ráčíte, abychom vám oznámili, co se tkne služebných pánuoy Pražan, že jako dnes okolo města našeho položiti by se měli, a VMt že byste toho úmyslu byli, zítra bohda na noc své služebné vypraviti a k pánóm Pražanóm je připojiti oc: I račte věděti, že dnes posel náš z Prahy jse jest vrátil a tak nás zpravuje, že mezi Dubčí a Běchovici měli by se položiti. Pak jistého nic vám oznámiti neumíme. Než nám se vidí, že bohda v pondělí dosti času k tomu vyslání bude, neb jsme také pánóm Limburským*) včera psali, že v pondělí úmysl máme vyslati, na nich toho žádající, aby jich služební s vašimi a našimi vespolek se spojili. Kdež tu vieru do nich máme, že se tak zachovají. Protož máme za to, že v pondělí dosti tomu času jest. Pakli by dnes u nás byli, chcme o to rozmluviti s hajtmanem panuov Pražan, na kterém místě měli by je naši služební naleznúti. A to VMti dali bychom znáti. Datum sabato die Marthe hospite Domini ao. 1514. — Purkmistr a radda města Brodu Českého.

I račte věděti, že páni Limburští dnes nám psáti ráčili. Kdež teď přepis listu tohoto VMti posíláme:

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přátelóm a sousedóm našim milým.

*) Přepis listu rady města Nymburka zní takto: „S. oc. Jakož nám psáti ráčíte, že úmysl máte a na tom jste se srovnali s pány Kouřimskými, lid služebný společně tento pondělí najprv příští vyslati, a naši aby podle vašich společných v jednom houfu pospolu byli oc: Račte věděti, že my též na ten den k Kolínu vyšleme a našim hajtmanu a starším rozkážeme, aby se společně shledající přidrželi a jedni druhých neopúštěli, jakožto jsúce v sousedstvie my spolu v dobrém, aby oni též v dobrém tovařiství a spolu bratrsky k sobě se zachovávali oc. — Purkmistr a radda města Nimburka na Labi.“

391.

1514 d. 30. července na Hradenině. — Albrecht Amcha z Borovnice: aby ševcová Černá pohnána byla před soud. [4917.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé a sousedé moji milí! Zpravil jest mě Jan služebník muoj, kderak by ho zhaněla nějaká Černá, kderáž má muže ševce; a se-

děním jest tajž švec na nějakým domě v Kouřimi, ješto slove Jáma. A mluviec táž Černá k služebníku mýmu: nešlechtný lotře, zrádce a zloději, a že nejsi hoden choditi do královskýho města, a že zradíš a ukradneš. A přitom sou byli lidi, když jest jej haněla. I VMtí já prosím, že ráčíte touž ženou [sic] předce obeslati a služebníku mýmu s ní rok položiti, aby ona nám to lotrovství, zradu a krádež pokazovala před VMtmi. Neb račte věděti, že já o týmž Janovi služebníku svým sem slajchal a slyším slovo chvalitebný, ale ne takový slova, kderajmž jest jej ona nerádně zhaněla. A dále VMtí tajž Jan služebník muoj. ukazatel listu tohoto, ty věci šíře zpraví. A když mu ráčíte rok položiti, tedy on stane. Jedné mi račte odpověď psanou dáti, kdy by jemu od VMtí rok k stání položen byl. Dán na Hradeníně v neděli den sv. Abdona léta Páně XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice oc.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům přátelům a sousedům majm milajm.

392.

1514 d. 14. srpna v Praze. — Pražané oznamují výsledek svého jednání s pány a rytíři. [15.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Sněmu tohoto nyní minulého jaký způsob a řád držán jest, některým z vás, kteříž jsou při nás byli a dotrvali, vědomo jest. Než což se jest potom, když jsou se páni poslové všichni od nás rozjeli, jednalo, by jmělo všecko psaním býti oznámeno, bylo by obtížné jistě obmeškání. Neb mnohé a rozličné mezi pány a rytířstvem a námi byly jsou řeči ústnie i psané, a někteří spisové mezi tím jsou prošli obšírní a znamenití, z nichžto některé jsou sobě ve desky vložiti rozkázali, k kterýmž smy tak daleko vuole nedali. Než na čemž smy se s nimi rozešli a na čem sněm jest rozpuštěn, teď vám přepis té odpovědi,*) kterou jsme pánům a rytířstvu naposledy dali posieláme, jiezto na tento čas zpravití se muožte. Prage f. II. in vigilia Assumpcionis Marie anno oc XV^cXIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelům města Kúřimě, přátelům našim milým.

*) *Odpověď na artikule pánuov JMti a pánuov rytířstva od Pražan a stavu městského:*

„Kdež ste VMt obšírné psanie učiniti ráčili o tom artykuli, což se zprávy dotýče: nám upřímo se zdá, abychom se všichni podle instrukcí zachovali tak, jakož JKMt i pánům poslóm JMti o tom artykuli v též instrukci na místě svém mocné poručiti ráčil, ten artykul aby tak zuostaven byl, pokudž vuole JMti krále jest, poněvadž JKMt to vyhrazovati ráčí: jestliže by pak všem aneb kterému stavu co v tom zapsání při té zprávě náleželo, a to že by slušné před JKMtí pokázáno bylo, že neráčí v tom žádné křivdy učiniti, než každého při jeho spravedlivosti, což komu JMt učiniti má, zachovati ráčí.

Item. Což se o hajtmány zřízení dotýče, kteříž pro výtržné lidi, zloděje, rajthary i cizozemce v krajích jsou usazeni, o tom máme od krále JMti dostatečné psanie, kterak se v té věci zachovati máme. I pokudž JMti o tom jest nám rozkázáno, v tom my se tak za-

chovati chcem. A což na nás jest, takovému zlému rádi překážeti i je přetrhovati budeme. A stavem našim městským v té věci nemá nic sjeti.

Item. Což se ostatních artykuluov v spisu, kterýchž jste VMt nám podati ráčili, dotýče: poněvadž takové všecky znamenité a pilné věci mají se z lásky a z svornosti konati i zavie-rati, nám se zdá a vidí, poněvadž na tom jsme všichni stavové, abychom krále JMti za to prosili, aby konec mezi námi do sv. Václava učiniti ráčil, i jsúce v svornost a v lásku uvedeni, hned všeho dobrého všichni společně s VMtí pomáhati, jednati a obmýšleti budeme, že to VMt shledáte, což by dobrého a užitečného bylo napřed cti a chvály Boží, KMti a JMti dědicuo i koruny této, námi nic sjeti nemá.“ —

Toto také aby vás tajno nebylo, že najprv jednáno jest o ruoznici mezi námi a pány a rytířstvem, kdež, poněvadž smluviti s námi se neráčili, jest ta věc všicka na krále JMt vedle mocného všech stavuov přestáně podána. Potom jednáno o berni a o pomoc na dluhy krále JMti. Tu páni a rytířstvo na žádost JKMTi k berni varné jsú přistúpili a dáti přikli, a to na jistý způsob, který sobě dskami znamenali, a že chtěie hned ten pondělí po Matce Boží na nebe vzeti počieti vybierati oc.

Při tom také některé věci nám a našemu stavu obtiežné na pány a rytířstvo jsú od nás v sněmu vzneseny. Najprve což se chození s ručnicemi dlúhými dotýče, že s nimi choditi chcme a budeme. Na to nám tuto dali odpověď: „Poněvadž sobě to obtěžujete pro nebezpečenstvie hrdel i statkuov svých, to buď při tom, jakž jste se opověděli, že s ručnicemi choditi chcete, však tak, aby to stálo dotud, dokudž by na KMt od nás společně to vzneseno nebylo. A věč JKMT takové svolenie obrátiti ráčí, aby při tom stálo. A tuto věc také na jiné pány a rytierstvo [sic] na sjezdích, kteréž při sv. Bartoloměji jmieti budeme, vzněsti chcme, poněvadž počet malý JJMtí při nás jest zuostal, aby i oni o tom věděli. Do toho pak času, jestliže by se co mezi námi a vámi pro ručnice přihodilo, tiem abychmy se nehonili oc.“

Item. Vzneseno jest dále, což se chození s rozličnú braní po městech dotýče, konečně že toho stav městský trpěti nemuož, aby páni neb rytierstvo neb služebníci jich přijedúc do měst, kdež rád a právo jest, jměli s takovou neobyčejnú braní se nositi oc. I jest nám dána odpověď, že to též na sjezdích, kteréž po krajích budú držány, vzněsti chtěie, aby se všichni vedle starodávnieho obyčeje při chození s braní zachovati ráčili. A toho také od nás žádali, abychmy se v městech Pražských též zachovali, aby s takovou braní v městě domácí nechodili, poněvadž toho pánóm a rytířstvu sněsti nemíníte; a tudy aby s obú stran byla nelibosti příčina odjata. Kdež pak JJMtem jest pověděno, že se též zachovati jako JJMt mámy.

393.

1514 d. 15. srpna v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o odklad stání. [2462.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Zpravil jest mě Kavan, člověk muoj, že by měl státi před vámi, jakožto zítra, o nějaký dluh. I protož, že úředník muoj nebude moci s ním tam státi na ten den pro některé mé pilné potreby, i protož já vás žádám, že mu toho stání odložíte asi na tři neděle. Datum Kosteletz f. III. die Assumpcionis Marie ao. oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým.

394.

1514 d. 29. srpna v Praze. — Pražané vybízejí k vyhlášce, že Zhořelecká i jiná cizí mince lehká jest zapověděna a že ve městech nikdo nemá s těžkou zbrojí choditi. [8.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Oznamujem vám, že na sněmu nyní minulém mezi jinými artikulemi bylo jest rozjímáno, což se mince lehké a cizí, která do tohoto království s velikú škodú se nese, dotýče; kdež páni a rytířstvo, co se jim při tom vidělo, nám jsú podali, kterak by taková věc měla býti zastavena. I to my slyšíc od nich, to smy řekli na naše i jiných měst obce vzněsti. A v tom sjezdové jich držání jsú po krajích, na kteréžto byli smy naše zdání a spis poslali, zvláště že jest čas k tomu byl krátký do sv. Václava uložen, v kterém by taková lehká Gerlická i jiná všeliká cizie mince, kromě uherských peněz a krajcaruo, měla z této země vybyta býti. Ale páni a rytířstvo nám jsú odepsali z krajuo, že to jest již na sněmu zavřeno i dskami zapsáno, aby do toho času jmenovaného byla mince taková vybyta a zapovědina. Kdež ačkolivěk my sme k tomu byli nepřístupili, však proto, poněvadž již lidem svým zapovídají, aby takových peněz nebrali, a my bojíce se, aby do měst našich i jiných měst jich nenesli, ješto by tudy nám i vám škoda znamenitá přišla, protož vám věděti dávajíc oznamujem, abyšte to hned bez meškání v městě oznámili, aby peněz Gerlických i jiných drobných cizích a lehkých do sv. Václava vybyli a více po tom času nebrali.

Také abyšte věděli, že jest bylo na pány a rytířstvo v sněmu vzneseno, kterak mnozí z stavuo jich i s služebníky svými s braní neobyčejnú se nosí, kterážto věc nám jest netrpělivá, poněvadž po městech řád a právo jest. I povědino jest nám a na tom zuostáno, že to na sjezdích po krajích jiným pánóm a rytířstvu oznámiti ti páni chtějí, aby při chození z braní vedle starodávního obyčeje, když do měst přijedú, se zachovali. Protož, to znajiec, tiem se zpravte a doma u vás všem obyvatelóm to oznamte a tak opatřte, aby s taková braní neobyčejnú, jako s končíři, s kulemi, s sekerami, s holpartami žádný nechodil. Neb to jest pánóm a rytířstvu oznámeno, že po městech též se jako i oni při chození s braní zachovati mají. Prage f. III. die decollati Joannis anno salutis nostre XV^cXIII. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

395.

1514 d. 14. září v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařšova: aby Říhovi z Kostelní Lhoty spravedlnost jeho vydána byla.

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni, přátelé milí! Zpravil jest mne poddaný krále JMti, Řícha z Kostelní Lhoty, kterak by od Tlouka souseda vašeho

při právě vašem spravedlnost jeho hyndrována byla: toho nevím, z jaké příčiny. I jest mi to ku podivení, proč se to děje, že jste takové věci psaním svým anebo Tlouk oustním mluvením na mne nevznesli, ješto bych já toho, abych prvé na vás vznésti neměl, učiniti nechtěl. A protož dle dobrého přátelství vás žádám, že krále JMti člověku spravedlnosti jeho hyndrovati nedopustíte a jemu ji s práva pustíte. A jestliže Tlouk na gruntích krále JMti jakú spravedlnost má a ji slušně prokáže, psal sem vám prvé, a mám za to, i ústně mluvil, že jemu mým ouřadem zhařována býti nemá. Nebo kšaft, kterýž jest pod pečeti města vašeho přinesl, nic se v něm, aby jaká spravedlnost Tloukovi náležeti měla. nedotýče, než Katherině, Havla Slanaře manželce. A protož já se tiem, aby jemu tu co náleželo, zpraviti neumím. Ex Poděbrad f. V. die Exaltacionis s. Crucis annorum oc XIII°. — Jan Bielský z Karišova, hajtman na Poděbradech.

Slov. opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima. přátelóm mým milým.

396.

1514 d. 14. září v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošína varuje měšťany, aby lidem podaným piva na dluh nedávali. [4833.]

Službu svú vzkazují. múdří a opatrní páni Kouřimští, přátelé moji milí! Kdež mi píšete žalující mi na Červa, na člověka pána JMti mého, kdež jest za něho slíbila Svata vdova za LXXX gr. českých: kdež jest dlužen Jakubovi Černému, sousedu vašemu: již jsem já vám je tam posélal dvakrát aneb třikrát ty jistý dlužníky. Neb muožte to dobře pamatovati, že jste mi o ně prvé psali. I mně se zdá, že bych já nebyl povinen vám jich tam více jich [sic] posélati, poněvadž vy sami jich k tomu nepřipravíte, když já vám je posélám. Než proto já to chci udělati pro dobré přátelstvo, že je vám ještě jednu pošli.

A kdež mi píšete o Pavlíka, člověka pána JMti mého, že jest dlužen Přemyslovi XLVIII gr. českých: i tomu já rozkáži. aby tam se u vás postavil a zaplatil, co jest dlužen. Než za to vás prosím, že poviete sousedům vašim, aby oni piva jim nevěřili, lidem pána JMti mého; neb já se vám tiemto listem vopoviedám, jestliže jim kdo věřiti bude, aby věřil na své právo; neb já konečně nebudu dopomáhati, a lidi také nedopustím stavovati pána JMti mého. Datum Rataj f. V. die s. Crucis annorum oc XIII°. — Zdeněk z Bošína, purkrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným pánuom Kouřimským, přáteluom mým milým.

397.

1514 d. 15. září v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu o stání pro Jana Měkýše z Lipan. [2464.]

Službu svú vzkazují, slovuťné opatrnosti páni a sousedé milí! Jakož jest vám Matůš úředník muoj psal a Křížek o to před vámi stál, co se jest Janovi Měkýšovi

z Lipan, člověku mému, od Beránkové zetě, kramáře v městě vašem, [stalo], i kdež jest vás za to žádáno, abyšte se jím ujistili; i protož já vás ještě za též žádám, že se jím dostatečně ujistíte vedle práva a mně od něho spravedlivé učiníte, což vedle práva bude; a den k stání že mu o to bez prodlévání položíte. Abych vám měl o tom vypisovati, co jest učinil, tak za to mám, že vás to tajno není; a když k tomu přijde, tu se nám to pokáže. Datum ex Kosteletz f. VI. post Exaltacionem sancte Crucis anno oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a sousedóm milým.

398.

1514 d. 19. září v Praze. — Pražané napomínají, aby byla válečná pohotovost a všude pozor dán na shluky lidu, ješto páni a rytířstvo lid po krajích sbírají. [19.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Dochází nás od přátel našich i vašich, kterak by páni a rytířstvo lid po některých krajích zbírali a tento čtvrtek nejprvé přieští polem se několika miesty položiti jměli. Kdež my neznajíc, by toho jaká této země potřeba byla, domysliť se nemužem. co by v sobě ta věc nesla. Než to u nás jest, že tento sněm, kterýž jsú v Benešově jměli, to přinášie. I neznajíc jich úmyslu, ješto by nám snad a stavu našemu uškoditi mohl, vás žádáme i napomínáme jako přátel svých, že při městě vašem i okolo města všicku bedlivost od ohně zachováte, též válečnú hotovost jmieti budete a přikázete všem i zjevně provolati dáte, aby tak hotovi byli, jako by každú hodinu vytrhnúti jměli; a když by zvonění aneb trubení uslyšeli, všichni hotovi byli a k ukázanému místu táhli. V tom pak stráž a posluhy jmieti budete, jestliže kde lidé hýbati se budú aneb strhovati, a přišlo-li by co aneb k čemu se chýlilo, nám spěšně oznamte, abychom vás také neobmeškali. Neb nesluší v nepřátelství žádnému bezpečně spáti, ale opatrně se jmieti, zvláště že nepřátelé nemyslí než nepřátelsky učiniti. Protož, to znajíc, vám věříme, že toho neobmeškáte. Prage f. III. ante Mathei anno salutis nostre XV^c XIII°. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm našim milým.

399.

1514 d. 21. září v Praze. — Rada Starého m. Pražského žádá za neprodlené zprávy o pohybech vojska panského. [14.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož jsmy vám nyní, co nás dochází, oznámili, že by páni a rytířstvo lid v některých místech a snad i po krajích strhovati i polem klásti měli: i jestliže v kraji vašem to seznáte, an se lidé

kladů během válečným a polem se strhují, pilně, vás žádáme, toho špehujte, tak-li se zase roztrhnú a kam se obrátí. A budú-li se k jiným vojskóm do jiných krajuov strojiti, to nám hned spěšně na náš náklad po poslu oznamte, abychmy věděli se čím zpraviti, i sebe a vás také v tom opatřiti. I věříme vám, že o tom pilnost mieti budete. Neb bychme neradi, aby nám a stavu našemu někdo uškoditi měl. Prage f. V. die Matthei apostoli et euangeliste anno salutis nostre XV^cXIII. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm našim milým.

400.

1514 d. 21. září v Radimí. — Adam ze Slavkova: o dluh služebníka Pavla. [2490.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře s pány, přátelé moji milí! Kdež v pa³ měti máte vaší psaní mé, kteréž jsem vám učinil o Pavla služebníka našeho o dluh, kterýž má na lidech vašich, tu z rozkázání vašeho rok dání jsú mu položili vo posviecení vašem. A on k tomu času i na ten čas u nich se jest stavoval. A oni jeho ještě jakýmis žerty a kylindříky odhývají. I divnáf mi jest to věc, proč se mu to od nich děje, jesto by se dáti nemělo. Protož vás já ještě prosím, jakožto soused pánuov a přátel svých milých, že mu to bez prodlévání dalšího zapraveno bude od nich. Pakliť by se to nemohlo mu od nich státi, již byste mu v tom za zlé míti nemohli, neb by oni sami vinni byli, že by se k nim, ač nerad, ale mušením přinucen jsa podle zřízení země této zachoval. Datum ex Radim annorum 1514 die diui euangeliste Mathee. — Adam z Slavkova.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Kúřima, přátelom a súseduom mým milým.

401.

1514 d. 3. října na Ú. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o dluh Elišky Vaječkové z Jevan. [4566.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vzesla jest na mne Elška Vaječková z Jevan, poddaná JMti pána mého, že by jí byli dlužni spoluobytelé v městě vašem kovář Žezhule puojčených peněz XV gr. českých, Šimek hauzknecht, kterýž jest u nožířky, I fl XV gr. též českých, kteréž jsú mu dány k věrné ruce schovati. Kdež jest několikrát žalovala rychtáři v městě vašem, a že jí vždy dáno nic není. I žádala jest mne v tom za opatření. I protož já vás žádám, že témuž kovárovi Žezhulovi a Šimkovi též Elšce, JMti páně poddané, zaplatiti rozkážete bez dalšího prodlévání a jejich prací a nákladuov. Dán na Kostelci v úterý před sv. Františkem léta oc XIII°. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné oparnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

402.

1514 d. 4. října v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: aby dva radní na Kostelec byli vysláni. [2465.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni přátelé a sousedé milí! Oznamuji vám, že mám zde rok míti na Kostelci tento pátek najprv příští, kdež Mikuláš Hlaváč z Černík žádá práva na tu starú rychtárku ze Kšel. kmetičnu těch Pražských mistruov. I protož vás žádám, že pošlete sem na Kostelec dva z spoluradních vašich tento pátek najprv příští tím raněji. Dán na Kostelci v středu den sv. Františka léta oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, přátelóm a sousedóm milým.

403.

1514 d. 11. října v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o peníze za dříví. [2670.]

Službu svú vzkazují, múdří opatrní páni a přátelé moji milí! Vězte, že vznesl na mne Rubín z Radvanic, člověk poddaný JMti pána mého, kterak by jemu Stajskal, soused a spoluobyvatel váš, dlužen byl za les za třimescitma dřev po II gr. českých, kdež po častém jeho napomínání jemu platce až dosavad býti zanedbává. Kdež sem já k vám, páni milí, o to snad dvoje prvé psaní činil, vždy toho žádaje na VMti, aby člověku JMti pána mého dluh spravedlivý zaplatil: i tomu se od něho dosti neděje. I milí páni a přátelé! Já vás ještě prosím podle dobrého přátelství, že vy nadepsaného souseda a obyvatele vašeho k tomu míti a přidržeti budete, aby platce byl bez dalších odtahuov, aby o to člověk JMti pána mého dalších prací a starostí nevedl. Pakli by se to nestalo, již bych já nemohl člověka JMti pána svého v té věci opustiti, než aby on svého právem obstavným dobýval. Odpovědi žádám. Dán na klášteře svatého Prokopa v středu po s. Marku papeži anno XIII°. — Matěj ze Střimelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Neb abyšte ráčili věděti, že jeho věc není, než panská. A on s toho má tento pondělí počet učiniti.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

404.

1514 d. 17. října v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 24. října a žádají, aby vše na cestu ku králi připraveno bylo. [16.]

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé naši milí! Slyšeti jest, že by král JMt stavóm království tohoto o ty ruoznice, kteréž mezi nimi jsú, ráčil rok po-

kládati na den určitý okolo svatého Martina najprve příštího. Kdež nechťec, aby na nás které obmeškání v takové veliké a znamenité naše potřebě přijíti jmělo, ještě snad, kdyby nám bylo potom oznámeno, nemohli bychme se k tomu tak podstatně s hotovostí všelikú, majíce před sebou čas krátký, připraviti: protož žádáme vás pro naše i vaše společné dobré, abyšte z vás některé osoby bez meškání k nám vypravili, a ti aby se u nás v Praze tento úterý nejprvé příští konečně nadjiti dali; a to pro tu příčinu, abychme s sebou majíce srozumění a mezi sebou to, kto s čím by k JKMTi jíti jměli, a na místě všecko majíc pohotově postavili. A také vy do toho času, dokudž by vám rok jmenován nebyl, to u vás hotovo mějte, co k sjezdu náleží, i všechny jiné potřeby na cestu. Neb tak srozumíváme, že v počtu dosti drahném ta jízda býti musí. Protož, to znájc, vám věříme, že v takové věci, kteráž po mnohých pracech a nákladech již jako k konci jíti počíná, nikoli neobmeškáte. Prage f. III. in crastino Galli anno Christianorum oc XV^cXIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

405.

1514 d. 3. listopadu v Praze. — Rada Starého m. Pražského oznamuje rozhodnutí krále v příčině obnovení rad městských. [13.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Vězte, že král JMt, pán náš najmilostivější, ráčil jest nám psaním svým oznámiti i poručiti, abychom to též vám věděti dali, což se obnovování po městech úřaduov dotýče, kterak byšte se v tom do času zachovati jměli. Protož na JMtí rozkázání teď z listu toho ten artikul jsme vám a slova JKMTi vypsali a v tomto listu zavřená posieláme. Jimž vyrozumějíc, tiem se a volí JKMTi zpraviti moci budete, poněvadž ta vaše byla jest žádost, a také že JMt některé v tom své dobré znáti i vaše ráčí. Kdež ačkolivěk jste prvé, jak se v té věci zachovati máte, věděli, ale pro širšie jistotu toho, abyšte ničímž obmeškání nebyli, tajiti sme nechtěli. Prage f. VI. post Omnium Sanctorum anno oc XV^cXIII^o. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

„Což se pak jiných měst našich království Českého konšel sazení a obnovení dotýče, jmíti tak chceme, abyšte vy všem městóm to hned oznámili, aby oni strpení toho měli a obnovování nebyli, neb jsú toho na nás žádali až potom, když rozsudek a konec mezi panským a rytířským a městským stavy zde učiníme. A tu potom vám i jiným oznámiti hned ráčíme, pokud se bude míti v tom zachovati.“

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

406.

1514 d. 23. listopadu v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skafířova: o nedorozumění mezi poddanými při účtování úroků na vrubech. [147.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznese jest na mne krále JMti služebník Tuoma Zeman z Peček, zprávu mi toho čině, že by měl spravedlnost ke III^cXL š na Kubovi, člověku vašem v Třebovli, kteráž týž Kuba nadepsanému Tuomovi beze všech odporu po všecha léta od počátku smlúvy po VI š gr. vyplňoval jest. A na to, tak mne zpravuje, místo kněh že mezi sebou vruby udělané mají; a těmi každého roku bez omylu zpravovali jsou se. Až pak nyní při těchto na rathúze našem položených penězích, kterýchž jest prvé neklad, jednomu penězóm Kuba, že by více dal, odpor jest učinil; tomu se rozuměti nemůž z jaké příčiny oc. I milí páni přátelé! Já vás za to prosím, že vy člověka svého k plnění spravedlnosti Tuomovi skutečně přidržeti budete. Neb mi se zdá a toho spravedlivě povážiti rače, že se jest člověk váš na tom nemohl zmýliti, poněvadž jsou mezi sebou každého roku peníze po vrubích srovnávali a na tom se nemýlili. A také to znáti můžete, že jest člověk váš, poněvadž se jest v to dal, více vrubu nežli registróm věril. Datum na Poděbradech ve čtvrtek den sv. Klimenta léta oc XIII°. — Jan Bielský z Kaříšova, hejtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm svým milým.

407.

1514 d. 25. listopadu na Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: aby nepočínali obstarovati poddané. [4565.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a VMt páni milí Vznese jest na mne Kavan, člověk pána mého JMti, že by jemu byly obstaveny peníze od pana Sága, spoluradního vašeho, pro dluh Kličose žita osmi korců. I VMti já žádám, že ráčíte ty peníze Kavanovi s práva vašeho propustiti; a cožkolivěk pan Sák bude žádati na Kličose, že já tak pravím, že já hned zase od něho spravedlivě učiniti chci. Neb to sami znáti můžete, že takoví stavunkové nemohli by nic jiného učiniti mezi pánem JMti a vámi nežli různice. Neb to sami dobře znáte, že skrze pána našeho JMt nikdy takoví stavunkové na sousedy a lidi vaše dopuštění nejsou. Ale to rače rozvážiti, že by skrze vás počátek těch stavunků na lidi pána JMti přišel. Ale poněvadž jest prvé těch stavunků mezi pánem JMti a vámi nebylo, i ještě by dobře bylo, aby neznikaly, než abychom s ubou [sic] stran se k sobě zachovávali a sobě dopomáhali, což jest spravedlivého. Neb já tak pravím, že bych chtěl se k vám upřímně zachovati, jako k svým dobrým přátelům, leč byste vy se k nám ne-

učiniti neměli, abyšte na mé krunty sáhli bez mého vědomí. Neb kdybyšte byli ke mně poslali, věděl bych já se k vám v tom kterak zachovati; a kdož by jej kolivěk vinit z čeho chtěl, vy nebo kdo jiný, že bych já od něho všecko spravedlivě učinil. I protož vás žádám tímto listem, abyšte mi jej vydali jakožto člověka mého osedlého a ke mně se v tom tak zachovali podle zřízení zemského. A já od něho spravedlivě učiniti chci, což vy aneb kdo jiný žádati bude. Datum sabbato die Kyliani anno 15XIII^o. — Jan Rašín z Rismburka a na Hrádku.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom a souseduom mým milým.

386.

1514 d. 16. července v Libenicích. — Václav Lorecký z Elkuše obviňuje faráře, že ženatého Linharta vědomě s druhou ženou oddal. [1527.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni a přátelé milí! Vězte, že jest ke mně přišla Kateřina manželka Linharta, kterýž jest pod mocí vaší v špitále pluhářem, žádající mne, abych jí list k vám dal, kterak jest ona, jsúci u mne v službě na Libenicích, že jest se s ním křesťansky knězem oddala, dále mne zpravujíc táž Kateřina, že jest se její muž Linhart tu ve špitále vašem s jinou ženou oddal. Protož já vás žádám, že vy znajíc takovou věc neřádnú od téhož Linharta muže jejího, že jemu tohoto trpěti nebudete, a což by při tom manželka jeho nadepsaná spravedlivě žádala, že jí k tomu radni a pomocni budete.

A dále mne zpravila jest, že jest u kněze faráře vašeho byla oznamujíc jemu tyto všecky věci nahoře psané, že týž Linhart manžel její jest, aby jeho s jinou neoddával, a on přes to přese všecko jí za odpověď dal, když jest mu mluvila, že list ode mne přinést chce, že bych já mohl psáti, co bych chtěl, v listu. I ať to kněz váš vie, jestliže on co píše v listech neduodného, žeť sem já nikdy nepsal neduodných věcí, a že sobě on o mně nespravedlivě smýšlé. Než což já koli píši, žeť píši tak, jakž samo v sobě jest. Dán na Libenicích v neděli před s. Máří Magdalenskú léta oc patnáctistého XIII°. — Václav Lorecký z Elkuše a na Libenicích.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom milým.

387.

1514 d. 16. července v Jihlavě. — Dva měšťané Brněnští: za odklad soudu s lupiči. [6305.]

Múdrí a opatrní páni, přáteli naši milí! Službu naši vašejm opatrnostem vzkazujem a věděti dáváme, kterak na nás vznesl Mikoláš spoluměšténín Jiehlavský, kterak by Jan Synger mečíř, spoluobyvatel náš Brněnský, na nějaké zločince práva jest žádal, kteří škodu jsou učinili kuopcuom našim, kteříž [v] vazbě vaší jsou. Protož my vaší opatrnostech [sic] prosíme, jakožto pány a přátely naši, že ráčíte prodlení

míti, až my tu věc na naši starších [sic] vzneseme a vašem opatrnostem psaním úmysl starších našich oznámí se. Dán v Jiehlavě tu neděle po světí Markytě leta Páně MCCCCXIII. — Hanrich Rais. — Mathůš Cobislawer.

Múdrým a opatrným pánuo purkmistru a radě města Kouřima, pánóm přátelóm našim milým.

388.

1514 d. 17. července. — Rada m. Brodu Č.: o mistra popravniho. [4048.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! Oznamujem VMtem, kterak včera u večer při městě našem mord nešlechtný učiněn jest, tak že jednoho dělného a dobrého pacholka jiní tři zamordovali jsú, kteřížto u nás u vězení sedie; a k nim hned bez meškání zítra bohda právem miníme přistúpiti a jimi neprodlévati. Protož žádáme vašich opatrností, jestliže jest možná věc, jakož nám se vidí býti dle dobrého sousedství, že byste ráčili s panem rychtářem VMtí rozmluviti a jemu rozkázati, aby pan rychtář mluvil a rozkázal mistru popravniemu k nám hned dnes na noc neb zítra tím raněji se vypraviti, a bude jemu zaplacen; a my abychom lidmi v tato díla netrmlá[ce]li. Jakož řekl jest některým z našich, kdyby nám to potřeba kázala, že když by mu oznámeno bylo, chtěl by se sám k nám vypraviti. I věrieme VMtí dle přátelství a všeho dobrého, že to pro nás učiniti ráčíte. Pakli by se čeho obával aneb nesměl, račte nám také věděti dáti hned po tomto poslu; neb my s těmi osobami nemíníme se chovati. Datum f. II. post Divisionem apostolorum ao. 1514. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, pánóm přátelóm a sousedóm našim milým.

389.

1514 d. 19. července. — Jan Žišovský z Údimě: o dluhu bratří svých. [3491.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře, páni milí! Kdež mi ráčíte psáti dotýkajíc toho, kterak ste žádostné psanie učinili [sic] o dluh pana Jakuba spoluradného vašeho: i milí páni a přátelé, prvé sém vám zkázal po panu Čenkovi na vaše žádostné psanie, že ta věc mne samého není. I ještě račte věděti: Psanie vaše, které ste ráčili učiniti, to já chei bratróm svým okázati; ale nyní na ten čas doma jichí není. Než když budú, tu bez meškání z jednostané [sic] vůle vám na vaše psanie odpověď dána bude. I při tom já VMtí žádám, že ráčíte také k tomu prohlédati, abychom my bez svého poplatku nebyli. Neb sě mi vidí býti věc neobyčejná, aby jednomu tak mnoho věreno bylo. Než by za to měl, abyšte ráčili věděti, že jest prvé od nás žádáno pana Jakuba, aby mu nevěřil. Já žádám VMtí, že mě podle toho

také ráčíte zachovati pro mé VMtem odsluženie. Datum f. III. Arsenii confessoris anno oc XIII. — Jan Žišovský z Oudimě.

Panu purkmistrovi a radě města Kúřimě, pánóm přátelóm mým milým b[ud] d[án].

390.

1514 d. 29. července. — Rada m. Brodu Č. přeje si, aby lid vojenský až dne 31. července byl vypraven oc. [4047.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni přátelé a sousedé naši milí! Jakož nám psáti ráčíte, abychom vám oznámili, co se tkne služebných pánuoy Pražan, že jako dnes okolo města našeho položití by se měli, a VMt že byste toho úmyslu byli. zítra bohda na noc své služebné vypraviti a k pánóm Pražanóm je připojiti oc: I račte věděti, že dnes posel náš z Prahy jse jest vrátil a tak nás zpravuje, že mezi Dubčí a Běchovici měli by se položití. Pak jistého nic vám oznámiti neumíme. Než nám se vidí, že bohda v pondělí dosti času k tomu vyslání bude, neb jsme také pánóm Limburským*) včera psali, že v pondělí úmysl máme vyslati, na nich toho žádající. aby jich služební s vašimi a našimi vespolek se spojili. Kdež tu vieru do nich máme, že se tak zachovají. Protož máme za to, že v pondělí dosti tomu času jest. Pakli by dnes u nás byli, chceme o to rozmluviti s hajtmanem panuov Pražan, na kterém místě měli by je naši služební naleznúti. A to VMti dali bychom znáti. Datum sabato die Marthe hospite Domini ao. 1514. — Purkmistr a radda města Brodu Českého.

I račte věděti, že páni Limburští dnes nám psáti ráčili. Kdež ted' přepis listu tohoto VMti posíláme:

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přátelóm a sousedóm našim milým.

*) Přepis listu rady města Nymburka zní takto: „S. oc. Jakož nám psáti ráčíte, že úmysl máte a na tom jste se srovnali s pány Kouřimskými, lid služebný společně tento pondělí najprv příští vyslati, a naši aby podle vašich společných v jednom houfu pospolu byli oc: Račte věděti, že my též na ten den k Kolínu vyšleme a našim hajtmanu a starším rozkážeme, aby se společně shledající přidrželi a jedni druhých neopúštěli, jakožto jsúce v sousedství my spolu v dobrém, aby oni též v dobrém tovařství a spolu bratrsky k sobě se zachovávali oc. — Purkmistr a radda města Nimburka na Labi.“

391.

1514 d. 30. července na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: aby ševcová Černá pohnána byla před soud. [4917.]

Službu svú vzkazují, páni přátelé a sousedé moji milí! Zpravil jest mě Jan služebník muoj, kderak by ho zhaněla nějaká Černá, kderáž má muže ševce; a se-

děním jest tajž švec na nějakým domě v Kouřimi, ješto slove Jáma. A mluviec táž Černá k služebníku mýmu: nešlechetný lotře, zrádce a zloději. a že nejsi hoden choditi do královského města, a že zradíš a ukradneš. A přitom sou byli lidi, když jest jej haněla. I VMtí já prosím, že ráčíte touž ženou [sic] předce obeslati a služebníku mýmu s ní rok položiti, aby ona nám to lotrovství, zradu a krádež pokazovala před VMtmi. Neb račte věděti, že já o týmž Janovi služebníku svým sem slajchal a slyším slovo chvalitebný, ale ne takový slova, kderajmiž jest jej ona neřádně zhaněla. A dále VMtí tajž Jan služebník muoj, ukazatel listu tohoto, ty věci šíře zpraví. A když mu ráčíte rok položiti, tedy on stane. Jedné mi račte odpověď psanou dáti, kdy by jemu od VMtí rok k stání položen byl. Dán na Hradeníně v neděli den sv. Abdona léta Páně XV^cXIII^o. — Albrecht Amcha z Borovnice oc.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům přátelům a sousedům majm milajm.

392.

1514 d. 14. srpna v Praze. — Pražané oznamují výsledek svého jednání s pány a rytíři. [15.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Sněmu tohoto nynie minulého jaký způsob a řád držán jest, některým z vás, kteříž jsou při nás byli a dotrvali, vědomo jest. Než což se jest potom, když jsou se páni poslové všichni od nás rozjeli, jednalo, by jmělo všecko psaním býti oznámeno, bylo by obtížné jistě obmeškání. Neb mnohé a rozličné mezi pány a rytířstvem a námi byly jsou řeči ústnie i psané, a někteří spisové mezi tím jsou prošli obšírní a znamenití, z nichžto některé jsou sobě ve desky vložiti rozkázali, k kterýmž smy tak daleko vuole nedali. Než na čemž smy se s nimi rozešli a na čem sněm jest rozpuštěn, teď vám přiepis té odpovědi,*) kterou jsme pánům a rytířstvu naposledy dali posieláme, jiezto na tento čas zpraviti se muožte. Prage f. II. in vigilia Assumpcionis Marie anno oc XV^cXIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelům města Kúřimě, přátelům našim milým.

*) *Odpověď na artikule pánuov JMtí a pánuov rytířstva od Pražan a stavu městského:*

„Kdež ste VMt obšírné psanie učiniti ráčili o tom artykuli, což se zprávy dotýče: nám upriemo se zdá, abychom se všichni podle instrukcí zachovali tak, jakož JKMt i pánům poslům JMtí o tom artykuli v též instrukci na místě svém mocné poručiti ráčil, ten artykul aby tak zuostaven byl, pokudž vuole JMtí krále jest, poněvadž JKMt to vyhrazovati ráčí: jestliže by pak všem aneb kterému stavu co v tom zapsání při té zprávě náleželo, a to že by slušné před JKMtí pokázáno bylo, že neráčí v tom žádné krivdy učiniti, než každého při jeho spravedlivosti, což komu JMt učiniti má, zachovati ráčí.

Item. Což se o hajtmany zkiezenie dotýče, kteříž pro výtržné lidi, zloděje, rajthary i cizozemce v krajích jsou usazeni, o tom máme od krále JMtí dostatečné psanie, kterak se v té věci zachovati máme. I pokudž JMtí o tom jest nám rozkázáno, v tom my se tak za-

chovati chcem. A což na nás jest, takovému zlému rádi překážeti i je přetrhovati budeme A stavem našim městským v té věci nemá nic sjíti.

Item. Což se ostatních artykuluov v spisu, kterýchž jste VMt nám podati ráčili, dotýče: poněvadž takové všecky znamenité a pilné věci mají se z lásky a z svornosti konati i zavie-rati, nám se zdá a vidí, poněvadž na tom jsme všichni stavové, abychom krále JMtí za to prosili, aby konec mezi námi do sv. Václava učiniti ráčil, i jsúce v svornost a v lásku uve-dení, hned všeho dobrého všichni společně s VMtí pomáhati. jednati a obmýšleti budeme, že to VMt shledáte, což by dobrého a užitečného bylo napřed cti a chvály Boží, KMtí a JMtí dědicuo i koruny této, námi nic sjíti nemá.“ —

Toto také aby vás tajno nebylo, že najprv jednáno jest o ruoznici mezi námi a pány a rytířstvem, kdež, poněvadž smluviti s námi se neráčili, jest ta věc všicka na krále JMtí vedle mocného všech stavuov přestání podána. Potom jednáno o berni a o pomoc na dluhy krále JMtí. Tu páni a rytířstvo na žádost JKMtí k berni varně jsú přistúpili a dáti příikli, a to na jistý zpuosob, který sobě dskami znamenali, a že chtie hned ten pondělí po Matce Boží na nebe vzeti počieti vybierati oc.

Při tom také některé věci nám a našemu stavu obtiežné na pány a rytířstvo jsú od nás v sněmu vzneseny. Najprve což se chození s ručnicemi dlúhými dotýče, že s nimi choditi chcme a budeme. Na to nám tuto dali odpověď: „Poněvadž sobě to obtěžujete pro nebezpe-čenství hrdel i statkuov svých, to buď při tom, jakž jste se opověděli, že s ručnicemi choditi chcete, však tak, aby to stálo dotud, dokudž by na KMt od nás společně to vzneseno ne-bylo. A več JKMt takové svolenie obrátiti ráčí, aby při tom stálo. A tuto věc také na jiné pány a rytierstvo [sic] na sjezdích, kteréž při sv. Bartoloměji jmieti budeme, vzněsti chcme, poněvadž počet malý JJMtí při nás jest zuostal, aby i oni o tom věděli. Do toho pak času, jestliže by se co mezi námi a vámi pro ručnice přihodilo, tiem abychmy se nehonili oc.“

Item. Vzneseno jest dále, což se chození s rozličnú braní po městech dotýče, konečně že toho stav městský trpěti nemuož, aby páni neb rytierstvo neb služebníci jich přijedúc do měst, kdež řád a právo jest, jměli s takovou neobyčejnú braní se nositi oc. I jest nám dána odpověď, že to též na sjezdích, kteréž po krajích budú držány, vzněsti chtie, aby se všichni vedle starodávnieho obyčeje při chození s braní zachovati ráčili. A toho také od nás žádali, abychmy se v městech Pražských též zachovali, aby s takovou braní v městě domácí nechodili, poněvadž toho pánóm a rytířstvu sněsti neminite; a tudy aby s obú stran byla nelibosti příčina odjata. Kdež pak JJMtem jest pověděno, že se též zachovati jako JJMt mámy.

393.

1514 d. 15. srpna v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o odklad stání. [2462.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Zpravil jest mě Kavan, člověk muoj, že by měl státi před vámi, jakožto zítra, o nějaký dluh. I protož, že úředník muoj nebude moci s ním tam státi na ten den pro ně-které mé pilné potřeby, i protož já vás žádám, že mu toho stání odložíte asi na tři neděle. Datum Kostelec f. III. die Assumpcionis Marie ao. oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka oc.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimé, pánuom a přá-telóm milým.

394.

1514 d. 29. srpna v Praze. — Pražané vybízejí k vyhláše, že Zhořelecká i jiná cizí mince lehká jest zapověděna a že ve městech nikdo nemá s těžkou zbrojí choditi. [8.]

Službu svú vzkazujem. opatrní přátelé naši milí! Oznamujem vám, že na sněmu nyní minulém mezi jinými artikulemi bylo jest rozjímáno, což se mince lehké a cizí, která do tohoto království s velikú škodú se nese, dotýče; kdež páni a rytířstvo, co se jim při tom vidělo, nám jsú podali, kterak by taková věc měla býti zastavena. I to my slyšíc od nich, to smy řekli na naše i jiných měst obce vzněsti. A v tom sjezdové jich držáni jsú po krajích, na kteréžto byli smy naše zdání a spis poslali, zvláště že jest čas k tomu byl krátký do sv. Václava uložen, v kterém by taková lehká Gerlická i jiná všeliká cizie mince, kromě uherských peněz a krajcaruo, měla z této země vybyta býti. Ale páni a rytířstvo nám jsú odepsali z krajuo, že to jest již na sněmu zavříno i dskami zapsáno, aby do toho času jmenovaného byla mince taková vybyta a zapovědina. Kdež ačkolivěk my sme k tomu byli nepřistúpili, však proto, poněvadž již lidem svým zapovídají, aby takových peněz nebrali, a my bojíce se, aby do měst našich i jiných měst jich nenesli, ješto by tudy nám i vám škoda znamenitá přišla, protož vám věděti dávajíc oznamujem, abyšte to hned bez meškání v městě oznámili, aby peněz Gerlických i jiných drobných cizích a lehkých do sv. Václava vybyli a více po tom času nebrali.

Také abyšte věděli, že jest bylo na pány a rytířstvo v sněmu vzneseno, kterak mnozí z stavuo jich i s služebníky svými s braní neobyčejnú se nosí, kterážto věc nám jest netrpělivá, poněvadž po městech řád a právo jest. I povědino jest nám a na tom zuostáno, že to na sjezdích po krajích jiným pánóm a rytířstvu oznámiti ti páni chtějí, aby při chození z braní vedle starodávniho obyčeje, když do měst přijedú, se zachovali. Protož, to znajíc, tiem se zpravte a doma u vás všem obyvatelóm to oznamte a tak opatřte, aby s taková braní neobyčejnú, jako s končíři, s kulemi, s sekerami, s holpartami žádný nechodil. Neb to jest pánóm a rytířstvu oznámeno, že po městech též se jako i oni při chození s braní zachovati mají. Prage f. III. die decollati Joannis anno salutis nostre XV^cXIII. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

395.

1514 d. 14. září v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařšova: aby Říhovi z Kostelní Lhoty spravedlnost jeho vydána byla.

Službu svú vzkazují, slovatné opatrnosti páni, přátelé milí! Zpravil jest mne poddaný krále JMti, Řieha z Kostelní Lhoty, kterak by od Tlouka souseda vašeho

při právě vašem spravedlnost jeho hyndrována byla: toho nevím, z jaké příčiny. I jest mi to ku podivení, proč se to děje, že jste takové věci psaním svým anebo Tlouk oustním mluvením na mne nevznesli, ješto bych já toho, abych prvé na vás vznésti neměl, učiniti nechtěl. A protož dle dobrého přátelství vás žádám, že krále JMti člověku spravedlnosti jeho hyndrovati nedopustíte a jemu ji s práva pustíte. A jestliže Tlouk na gruntích krále JMti jakú spravedlnost má a ji slušně prokáže, psal sem vám prvé, a mám za to, i ústně mluvil, že jemu mým ouřadem zhařována býti nemá. Nebo kšaft, kterýž jest pod pečeti města vašeho přinesl, nic se v něm, aby jaká spravedlnost Tloukovi náležeti měla, nedotýče, než Katherine, Havla Slanaře manželce. A protož já se tiem, aby jemu tu co náleželo, zpraviti neumím. Ex Poděbrad f. V. die Exaltacionis s. Crucis annorum oc XIII°. — Jan Bielský z Karišova, hajtman na Poděbradech.

Slov. opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

396.

1514 d. 14. září v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošína varuje měšťany, aby lidem podaným piva na dluh nedávali. [4833.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni Kouřimští, přátelé moji milí! Kdež mi píšete žalující mi na Červa, na člověka pána JMti mého, kdež jest za něho slíbila Svata vdova za LXXX gr. českých: kdež jest dlužen Jakubovi Černému, sousedu vašemu: již jsem já vám je tam posélal dvakrát aneb třikrát ty jistý dlužníky. Neb muožte to dobře pamatovati, že jste mi o ně prvé psali. I mně se zdá, že bych já nebyl povinen vám jich tam více jich [sic] posélati, poněvadž vy sami jich k tomu nepřipravíte, když já vám je posélám. Než proto já to chci udělati pro dobré přátelstvo, že je vám ještě jednu pošli.

A kdež mi píšete o Pavlíka, člověka pána JMti mého, že jest dlužen Přemyslovi XLVIII gr. českých: i tomu já rozkáži, aby tam se u vás postavil a zaplatil, co jest dlužen. Než za to vás prosím, že poviete sousedům vašim, aby oni piva jim nevěřili, lidem pána JMti mého; neb já se vám tiemto listem vopoviedám, jestliže jim kdo věřiti bude, aby věřil na své právo; neb já konečně nebudu dopomáhati, a lidi také nedopustím stavovati pána JMti mého. Datum Rataj f. V. die s. Crucis annorum oc XIII°. — Zdeněk z Bošína, purkrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným pánuom Kouřimským, přáteluom mým milým.

397.

1514 d. 15. září v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu o stání pro Jana Měkýše z Lipan. [2464.]

Službu svú vzkazují, slovuťné opatrnosti páni a sousedé milí! Jakož jest vám Matuš úředník muoj psal a Krížek o to před vámi stál, co se jest Janovi Měkýšovi

z Lipan, člověku mému, od Beránkové zetě, kramáře v městě vašem, [stalo], i kdež jest vás za to žádáno, abyšte se jím ujistili; i protož já vás ještě za též žádám, že se jím dostatečně ujistíte vedle práva a mně od něho spravedlivé učiníte, což vedle práva bude; a den k stání že mu o to bez prodlévání položíte. Abych vám měl o tom vypisovati, co jest učinil, tak za to mám, že vás to tajno není; a když k tomu přijde, tu se nám to pokáže. Datum ex Kosteletz f. VI. post Exaltacionem sancte Crucis anno 3c XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka 3c.

Slovutné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a sousedóm milým.

398.

1514 d. 19. září v Praze. — Pražané napomínají, aby byla válečná pohotovost a všude pozor dán na shluky lidu, ješto páni a rytířstvo lid po krajích sbírají. [19.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Dochází nás od přátel našich i vašich, kterak by páni a rytířstvo lid po některých krajích zbírali a tento čtvrtek nejprvé přičísti polem se několika místy položiti jměli. Kdež my neznajíc, by toho jaká této země potřeba byla, domyslíti se nemužem, co by v sobě ta věc nesla. Než to u nás jest, že tento sněm, kterýž jsú v Benešově jměli, to přinášie. I neznajíc jich úmyslu, ješto by nám snad a stavu našemu uškoditi mohl, vás žádáme i napomínáme jako přátel svých, že při městě vašem i okolo města všicku bedlivost od ohně zachováte, též válečnú hotovost jmieti budete a přikázete všem i zjevně provolati dáte, aby tak hotovi byli, jako by každú hodinu vytrhnúti jměli; a když by zvonění aneb trúbení uslyšeli, všichni hotovi byli a k ukázanému místu táhli. V tom pak stráž a posluchy jmieti budete, jestliže kde lidé hýbati se budú aneb strhovati, a přišlo-li by co aneb k čemu se chýlilo, nám spěšně oznamte, abychom vás také neobmeškali. Neb nesluší v nepřátelství žádnému bezpečně spáti, ale opatrně se jmieti, zvláště že nepřítelé nemyslí než nepřátelsky učiniti. Protož, to znajíc, vám věříme, že toho neobmeškáte. Prage f. III. ante Mathei anno salutis nostre XV^c XIII°. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm našim milým.

399.

1514 d. 21. září v Praze. — Rada Starého m. Pražského žádá za neprodlené zprávy o pohybech vojska panského. [14.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož jsmy vám nyní, co nás dochází, oznámili, že by páni a rytířstvo lid v některých místech a snad i po krajích strhovati i polem klásti měli: i jestliže v kraji vašem to seznáte, an se lidé

kladů během válečným a polem se strhují, pilně, vás žádáme, toho špehujte, tak-li se zase roztrhnú a kam se obrátí. A budú-li se k jiným vojskóm do jiných krajuov strojiti, to nám hned spěšně na náš náklad po poslu oznamte, abychmy věděli se čím zpraviti, i sebe a vás také v tom opatřiti. I věříme vám, že o tom pilnost mieti budete. Neb bychme neradi, aby nám a stavu našemu někto uškoditi měl. Prague f. V. die Matthei apostoli et euangeliste anno salutis nostre XV^cXIII. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

400.

1514 d. 21. září v Radimí. — Adam ze Slavkova: o dluh služebníka Pavla. [2490.]

Službu svú vzkazují, pane purkmistře s pány, přátelé moji milí! Kdež v pa^a mieti máte vaší psaní mé, kteréž jsem vám učinil o Pavla služebníka našeho o dluh, kterýž má na lidech vašich, tu z rozkázání vašeho rok dání jsú mu položili vo posviecení vašem. A on k tomu času i na ten čas u nich se jest stavoval. A oni jeho ještě jakýmis žerty a kylindříky odbývají. I divnáf mi jest to věc, proč se mu to od nich děje, ješto by se dáti nemělo. Protož vás já ještě prosím, jakožto soused pánuov a přátel svých milých, že mu to bez prodlévání dalšího zapraveno bude od nich. Pakliž by se to nemohlo mu od nich státi, již byste mu v tom za zlé míti nemohli, neb by oni sami vinni byli, že by se k nim, ač nerad, ale mušením přinucen jsa podle zřízení země této zachoval. Datum ex Radim annorum 1514 die diui euangeliste Mathee. — Adam z Slavkova.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Kúřima, přáteluom a suseduom mým milým.

401.

1514 d. 3. října na Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o dluh Elišky Vaječkové z Jevan. [4566.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vznese jest na mne Elška Vaječková z Jevan, poddaná JMti pána mého, že by jí byli dlužni spoluobytelé v městě vašem kovář Žezhule puojčených peněz XV gr. českých, Šimek hauzknecht, kterýž jest u nožířky, I fl^o XV gr. též českých, kteréž jsú mu dány k věrné ruce schovati. Kdež jest několikrát žalovala rychtáři v městě vašem, a že jí vždy dáno nic není. I žádala jest mne v tom za opatření. I protož já vás žádám, že témuž kovářovi Žezhulovi a Šimkovi též Elšce, JMti páně poddané, zaplatiti rozkážete bez dalšího prodlévání a jejich prací a nákladuov. Dán na Kostelci v úterý před sv. Františkem léta oc XIII°. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné oparnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

402.

1514 d. 4. října v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu : aby dva radní na Kostelec byli vysláni. [2465.]

Službu svou vzkazují, slovně opatrnosti páni přátelé a sousedé milí! Oznamuji vám, že mám zde rok míti na Kostelci tento pátek nejprv příští, kdež Mikuláš Hlaváč z Černík žádá práva na tu starou rychtárku ze Kšel. kmetičnu těch Pražských mistruov. I protož vás žádám, že pošlete sem na Kostelec dva z spoluradních vašich tento pátek nejprv příští tím raněji. Dán na Kostelci v středu den sv. Františka léta oc XIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovně opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, přátelóm a sousedóm milým.

403.

1514 d. 11. října v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o peníze za dříví. [2670.]

Službu svou vzkazují, moudří opatrní páni a přátelé moji milí! Vězte, že vznesl na mne Rubín z Radvanic, člověk poddaný JMti pána mého, kterak by jemu Stajskal, soused a spoluobyvatel váš, dlužen byl za les za třimesícma dřev po II gr. českých, kdež po častém jeho napomínání jemu platce až dosavad býti zanedbává. Kdež sem já k vám, páni milí, o to snad dvoje prvé psaní činil, vždy toho žádaje na VMti, aby člověku JMti pána mého dluh spravedlivý zaplatil: i tomu se od něho dosti neděje. I milí páni a přátelé! Já vás ještě prosím podle dobrého přátelství, že vy nadepsaného souseda a obyvatele vašeho k tomu míti a přidržeti budete, aby platce byl bez dalších odtahuov, aby o to člověk JMti pána mého dalších prací a starostí nevedl. Pakli by se to nestalo, již bych já nemohl člověka JMti pána svého v té věci opustiti, než aby on svého právem obstavným dobýval. Odpovědi žádám. Dán na klášteře svatého Prokopa v středu po s. Marku papeži anno XIII°. — Matěj ze Střimelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Neb abyšte ráčili věděti, že jeho věc není, než panská. A on s toho má tento pondělí počet učiniti.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

404.

1514 d. 17. října v Praze. -- Pražané zvou k poradě na den 24. října a žádají, aby vše na cestu ku králi připraveno bylo. [16.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Slyšeti jest, že by král JMt stavóm království tohoto o ty ruoznice, kteréž mezi nimi jsou, ráčil rok po-

kládati na den určitý okolo svatého Martina najprve příštího. Kdež nechťec, aby na nás které obmeškání v takové veliké a znamenité naše potřebě přijíti jmělo, ještě snad, kdyby nám bylo potom oznámeno, nemohli bychme se k tomu tak podstatně s hotovostí všelikú, majíce před sebou čas krátký, připraviti: protož žádáme vás pro naše i vaše společné dobré, abyšte z vás některé osoby bez meškání k nám vypravili, a ti aby se u nás v Praze tento úterý najprve příští konečně nadjíti dali; a to pro tu příčinu, abychme s sebou majíce srozumění a mezi sebou to, kto s čím by k JKMti jeti jměli, a na místě všecko majíc pohotově postavili. A také vy do toho času, dokudž by vám rok jmenován nebyl, to u vás hotovo mějte, co k sjezdu náleží, i všechny jiné potřeby na cestu. Neb tak srozumíváme, že v počtu dosti drahném ta jízda býti musí. Protož, to znáje, vám věříme, že v takové věci, kteráž po mnohých pracech a nákladech již jako k konci jíti počíná, nikoli neobmeškáte. Prage f. III. in crastino Galli anno Christianorum oc XV^cXIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

405.

1514 d. 3. listopadu v Praze. — Rada Starého m. Pražského oznamuje rozhodnutí krále v příčině obnovení rad městských. [13.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Vězte, že král JMt, pán náš najmilostivější, ráčil jest nám psaním svým oznámiti i poručiti, abychom to též vám věděti dali, což se obnovování po městech úřaduov dotýče, kterak byšte se v tom do času zachovati jměli. Protož na JMtí rozkázání teď z listu toho ten artikul jsme vám a slova JKMti vypsali a v tomto listu zavřená posieláme. Jimž vyrozumějíc, tiem se a volí JKMti zpraviti moci budete, poněvadž ta vaše byla jest žádost, a také že JMt některé v tom své dobré znáti i vaše ráčí. Kdež ačkolivěk jste prvé, jak se v té věci zachovati máte, věděli, ale pro širšie jistotu toho, abyšte ničímž obmeškání nebyli, tajiti sme nechtěli. Prage f. VI. post Omnium Sanctorum anno oc XV^cXIII^o. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

„Což se pak jiných měst našich království Českého konšel sazení a obnovení dotýče, jmíti tak chceme, abyšte vy všem městóm to hned oznámili, aby oni strpení toho měli a obnovování nebyli, neb jsú toho na nás žádali až potom, když rozsudek a konec mezi panským a rytířským a městským stavý zde učiníme. A tu potom vám i jiným oznámiti hned ráčíme, pokud se bude míti v tom zachovati.“

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

406.

1514 d. 23. listopadu v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaršova: o nedorozumění mezi poddanými při účtování úroků na vrubech. [147.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznese jest na mne krále JMti služebník Tuoma Zeman z Peček, zprávu mi toho čině, že by měl spravedlnost ke III^cXL š na Kubovi, člověku vašem v Třebovli, kteráž týž Kuba nadepsanému Tuomovi beze všech odporu po všecka léta od počátku smlúvy po VI š gr. vyplňoval jest. A na to, tak mne zpravuje, místo kněh že mezi sebou vruby udělané mají; a těmi každého roku bez omylu zpravovali jsou se. Až pak nyní při těchto na rathúze našem položených penězích, kterýchž jest prvé neklad, jednomu penězóm Kuba, že by více dal, odpor jest učinil; tomu se rozuměti nemůž z jaké příčiny oc. I milí páni přátelé! Já vás za to prosím, že vy člověka svého k plnění spravedlnosti Tuomovi skutečně přidržeti budete. Neb mi se zdá a toho spravedlivě povážiti račte, že se jest člověk váš na tom nemohl zmýliti, poněvadž jsou mezi sebou každého roku peníze po vrubích srovnávali a na tom se nemýlili. A také to znáti můžete, že jest člověk váš, poněvadž se jest v to dal, více vrubu nežli registróm věril. Datum na Poděbradech ve čtvrtek den sv. Klimenta léta oc. XIII°. — Jan Bielský z Kaříšova, hejtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm svým milým.

407.

1514 d. 25. listopadu na Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: aby nepočínali obstavovati poddané. [4565.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a VMt páni milí Vznese jest na mne Kavan, člověk pána mého JMti, že by jemu byly obstaveny peníze od pana Sága, spoluradního vašeho, pro dluh Klikoše žita osmi korců. I VMt já žádám, že ráčíte ty peníze Kavanovi s práva vašeho propustiti; a cožkolivěk pan Sák bude žádati na Klikoše, že já tak pravím, že já hned zase od něho spravedlivě učiniti chci. Neb to sami znáti můžete, že takoví stavunkové nemohli by nic jiného učiniti mezi pánem JMtí a vámi nežli různice. Neb to sami dobře znáte, že skrze pána našeho JMt nikdy takoví stavunkové na sousedy a lidi vaše dopuštění nejsou. Ale to račte rozvážiti, že by skrze vás počátek těch stavunků na lidi pána JMti přišel. Ale poněvadž jest prvé těch stavunků mezi pánem JMtí a vámi nebylo, i ještě by dobře bylo, aby neznikaly, než abychom s ubou [sic] stran se k sobě zachovávali a sobě dopomáhali, což jest spravedlivého. Neb já tak pravím, že bych chtěl se k vám upřímně zachovati, jako k svým dobrým přátelům, leč byste vy se k nám ne-

chtěli zachovati. Za odpověď vás žádám. Dán na Kostelci den s. Kateřiny léta oc XIII°. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřimě, pánům a přátelům mým milým.

408.

1514 d. 7. prosince. — Rada města Kolína uvádí Tomáše pekaře co plnomocníka Mikuláše Mikule k příjmu peněz za dům. [Z nejstarší knihy městské f. 62. b.]

Službu svú vzkazujem, múdré opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Vznesl jest na nás Mikuláš, spoluobyvatel náš přiemím Mikule, kterak by ještě za dóm svóý měl posledních peněz X fl gr. z práva vašeho od pana Jiříka Klobásy vyzdvihnúti, a podle práva jemu před vámi se odevzdati vedle řádu a práva města vašeho. I nemoha týž Mikuláš pro nedostatek zdravie svého sám se k vám vypravit o to osobně, poručil jest tu všecku věc před námi mocně Tomášovi pekaři, spolupradniemu našemu, zeti svému, listu tohoto ukazateli, aby on tu summu. to jichž [sic] těch X fl gr. českých, přijal od téhož pana Jiříka Klobásy na místě jeho mocně, jakoby on to sám osobně učinil, a všecko to, cožkoli vedle práva města vašeho dále dále [sic] bude mieti učiniti, aby na místě jeho učinil. Neb on Mikuláš svrchupsaný nic sobě tu práva žádného nepozuostavuje ani svým budoucím, než plnú vůli dáváje, aby nadepsaný dóm již psanému panu Klobásovi v knihy města vašeho vložen a vepsán byl. Vedle kteréhožto žádosti a mocného poručenie Mikuláše svrchupsaného i my vás také jako pánov přátel našich milých žádámy, že to učiniti ráčíte dle spravedlivosti a takovéž libosti i mnohem většie zase proukázanie. Datum f. V. post Nicolai episcopi anno oc V^cXIII. — Purkmistr a rada města Nového Kolína na Labi.

409.

1514 d. 31. prosince ve Vlašimi. — Konšelé m. Vlašimě: o poučení v těžké při. [4940.]

Slovutné vzácnosti páni, pane purkmistře se pány! Službu naši s přiezní všeho dobrého VMtem vzkazujem. A jakož řád a za právo od stara dávna po předciech našich držíme, kdež se k VMtem utiekáme jakožto ku právu vyšiemu. A teď vyséláme tovaryše své, žádající naučení od VMtí jakožto od práva vyšieho. Neb jest přišla před nás pře dosti těžká, kdež rozumové naši toho postihnúti nemohú, jakož dále a šíře tito poslové, tovaryšie naši, vás toho zpraví, jaká a kteraká jest to pře. I za to my VMtí prosíme, že nám k tomu naučení v té při po tovaryších našich ráčíte dáti. Neb my při tom se tak zachováváme, že vejpovědi žádné bez práva vyšieho nečiníme. Dán [v] Vlašimi v neděli před Novým létem léta oc M^oCCCC^oXIII^o. — Rychtář a konšelé městečka Vlašimě.

Slovutné vzácnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, pánóm nám přeznivým, d[án bud].

410.

1515 d. 5. ledna v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby důchody do komory královské a od sazení konšelů podkomořímu povinné správně byly odváděny. [21.]

[Vladislav z boží milosti Uhe]rský, Český [je král, markrabie] Moravský je. Opatrní věrní naši milí! Ja[kož jsme] před sím nedávno statečnému Burjanovi Trčkoví z Lípy na Lipnici, podkomořímu království Českého, věrnému našemu milému, psáti a k vám listy vydati ráčili, pokud a jak on k vám i také vy k němu, což se sazení úřaduov konšelských v městech i také v přijímání duochoduov z měst našich nám do komory příslušejících i také jeho od sazení úřaduov dotýče, zachovati byste se měli, i v jiném, jakož to ti listové naši pod našimi pečetmi témuž podkomořímu vydaní a vám svědčící všecko šíře ukazují; protož vám prikazujem tak jmíti chtějíce, abyšτε vy sobě proti těm listuom našim, kteréž jsme my témuž podkomořímu vydati ráčili, nic ku pomoci nebrali, než ve všem se k němu podle toho psaní našeho, jakožto k podkomořímu našemu, na místě našem od nás nad vámi usazenému, povolně a poslušně beze všech odporuov zachovali. Nebo my dalších zmatkuov v tom jemu činiti ani žádnému na něho dopouštěti neráčíme. A jestliže bychom co přes toto učiniti a rozkázati buďto z nepaměti nebo z vomylné zprávy aneb jakžkoli ráčili, to žádné moci jmíti nemá. Neb on, jestliže by jemu co přes toto naše rozkázání a psaní od vás buď na duochodích našich i jeho sešlo, vuoli tu od nás má, aby o to k vám hleděti a toho na vás dobývati mohl, tak aby se psaní a rozkázání naše nelechčila. Věduce v tom býti vuoli a rozkázání naše konečné, v tom se tak zachovajte, jakž tuto píšem, jináče toho nečiníc pod uvarováním hněvu a nemilosti naší královské. Datum Bude f. VI. in vigilia Trium regum anno domini je XV, regnorum autem nostrorum Hungarie XXV, Boemie vero XLIII. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Kouřimě, věrným našim milým.

411.

1515 d. 9. ledna. — Rada města Kolína ohrazuje se proti pomluvám, jako by loupežník Jan Sochor nevinně byl na právě usmrcen. [4524.]

Službu naši vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé naši milí! VMti zdraví, štěstí i všeho dobrého jako svým milým přátelóm věrně rádi přejem. A VMti tůžebně oznamujem, kterak času nedávno minulého nějaký Jan Sochor, jsa zhůbce a lúpežník po silnicích krále JMti, pána našeho milostivého, k tomu i zjev[ný p]sanec, ku právu našemu od těch, kohož jest na svobodné sil[nici zloup]il a statek

jich s pomocníky svými pobral, dá[n jest], a pro své zlé činy a skutky smrt jest při právě našem vzal, [kterůž i] zaslúžil. Kdež pak někteří nevážní a výtržní [lidé], tak jakž nás od mnohých zprávy docházejí, tu příčinu na [naše zl]é smyslili a téhož Jana Sochora v tom vymlouvají, [a o ná]s řeči hanlivé, ale bohda nepravé a neduovodné rozšiřují, pravíce, že sme témuž zhůbci zemskému smrt bez viny učiniti kázali. Protož páni přátelé a susedé naši milí, jestliže by ktožkoli v městě vašem to o nás mluvil nebo zprávu rozšiřuje činil zjevně nebo tajně, a že bychme to učinili, ješto bychom učiniti neměli, VMti za to s pilností, jako pánů přátel svých milých, prosíme, že tomu nikterakž věriti neráčíte. Neb my k tomu tak pravíme, že křivě, nepravě a neduovodně jako nepravý a zlý člověk mluví a jako ten, ješto rád a právo opovrhl, všeho zlého jsa milovník. Neb my prvé, nyní a potom vždycky při tom stojíme, že každému, kdež toho místo jest, ku právu dostáti chcem, ač nás kto z čeho právem chtěl by viniti. I ještě vždy VMti prosíme a věříme, že VMt tuto zprávu od nás jistú majíce, ač by kto chtěl před vámi nebo v městě vašem nám co k lehkosti mluvit, že tomu ovšem nikterakž o nás věriti neráčíte. Ale raději vás za to ještě a opět žádáme, že nám takového každého dle dobrého přátelství oznámíte. A my zase VMti všeliké dobré přátelství nyní i v budúcích časech takovůž libostí i mnohem větší cheme se rádi otlacovati. Datum f. III. post Epiffanias Domini annorum XV^cXV^o. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm našim milým.

412.

1515 d. 12. února. — Rada m. Hradce nad Labem přimlouvá se, aby Mikuláši cihláři dluh jeho byl zaplacen. [4502.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé naši milí. Zpraveni jsúce od Mikuláše cihléře našeho, listu tohoto ukazatele, kterak jest postihl v městě při právě vašem dlužníka svého, Thomasa pekaře, za kteréhož před některým létem byv rukojmie člověku pana Trčky JMti do Dobrušky Ij fl a XIII gr. na míšensko, jsa k tomu námi a právem přinucen, své jest zaň dáti musil: vašich opatrností pánuo přátel milých žádajíce pilně prosíme, že téhož Thomasa jemu Mikulášovi té Ij fl a XIII gr., kteréž jest zaň dal, jakož my toho dobře svědomi jsme, zase k navrácení držeti a k skutečnému zaplacení připraviti ráčíte dle spravedlnosti, práva, přímlyvy naše, a vašim opatrnostem tolikéž zase dobré libosti proukázanie. Datum f. II. ante Valentini anno oc 15. — Purkmistr a rada města Hradce nad Labem.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, přátelóm našim milým.

413.

1515 [?] d. 19. března v Č. Kostelci. — Václav z Říčan: o jalovice. [2211.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož mi píšete, dávajíc mi odpověď na mé psaní, bude-li naň to provedeno o ty jalovice, že mi chcete od něho spravedlivé učiniti: i jmenujte mi toho den, že já chci státi anebo tam poslati, že to naň bude uvedeno. Ať bych radšie byl, aby vráceno bylo bez toho uvozování. Odpovědi žádám. Dán na Kostelci v pondělí po Družebné neděli. — Václav z Říčan.

Slov. opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřimi, pánóm a přátelóm milým.

414.

1515 d. 14. června v Kostelci nad Labem. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby při dělání nového rybníka rybník jeho Voteležský poškozen nebyl. [2351.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a susedé moji milí! Račte věděti, že jest mi oznámeno, kterak byste již rybník ten nad kostelíkem svatého Vojtěcha na tom potoku, kterýž od Toušec*) jde, dělali. Kdež já vám i obci té toho i jiného všeho dobrého a užitečného věrně přeji, všakž což by také bez škody mé bylo. Neb tak slyším, že když se ten rybník zavře a dodělá a voda se na něm držeti bude, že zatopí větší díel hráze rybníčku mého Voteležského: kterážto věc (jakož sami znáti ráčíte) bez znamenité škody a zkázy hráze té voplakováním a podmokáním býti by nemohla.

A druhé: Když by spuštěn býti jměl, že by s něho voda pro vaši vodu žádného vodpadu jmieti nemohla. Pak jakož manželka má spravedlnost má k polovici zboží Hrádeckého s jeho příslušenstvím i k jinému statku nebožtíka někdy mistra Prokopa, muže svého, vo kterýž se decerami svými v póhonu jest, tak vony také právo a spravedlnost mají k polovici dvoru Voteležského s jeho příslušenstvím. I znáte, kdybych já nyní s tou věcí mlčel a vám těch škod nepředložil (jakož sem to pak prvé psaním svým, když jste vo to ke mně luoni posielali, učinil), že by pan Rašín s panem Kunšem na místě žen svých vo to vo všecko ke mně a k manželce mé hleděli a ty škody sobě několikeronásob, nežli by snad byly, na tom rybníce a dvoru Voteleži pokládali a jich upříemo na nás postihati chtěli.

Protož já vám dělání rybníka toho, jakož sem napřed pověděl, rád přeji, když to jediné opatření ráčíte, abychme my skrze takové jeho dělání k škodě a budúcím nesnázem od osob předepsaných nepřišli. Dán na Kostelci nad Labem ve čtvrtek před svatým Vítem anno Christi 1515. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým milým.

*) od Toušic?

415.

1515 d. 18. června na Píčině. — Jan a Mikuláš Bechyňové z Lažan: že bratr jejich Fridrich pro nemoc k stání dostaviti se nemůže. [1357.]

Službu svú vzkazujem, slovutní páni, přátelé naši milí! Jakož jest Fridrich bratr náš před vámi státi měl tuto středu najprv příští o ten kuoň, kterýž jest člověku jeho loupežem vzat, a snad i některé jiné osoby proto státi sú měly před vámi, kteréž on bratr náš viniti chce: i oznamujeme vám, že on státi na ten den nemuoz před vámi pro nedostatek zdravie svého; neb v kázni boží jest. I prosíme my vás a věříme vám, že vy takověz věci odložíte, až by on zdrav byl. A když on zdrav bude, o tu věc on pojede aneb na místě svém s mocí pošle. Odpovědi žádáme od vás listem vaším. Dán na Piečině po svatém Vítě léta oc XV°. — Jan a Mikuláš bratřie Bechyňové z Lažan a na Piečině.

Slovutným a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm našim milým.

416.

1515 d. 7. srpna v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova: aby člověk jeho z vazby byl propuštěn. [3121.]

Službu svú vzkazuji, páni susedé milí! Zpraven sem, že by Miláček člověk muoj do vazby vaší vsazen byl. I toho nevím, proč neb z které příčiny. I toho na vás žádám, že mi příčinu tu oznámíte a při tom také i člověka mého pustiti rozkážete. A já vám od člověka svého i každému vašemu i jiným spravedlivé učiním, kdož jej přede mnú z čeho viniti bude, ač, páni susedé milí, to mi jest divná věc, že jest člověk muoj do vazby vaší vzat. Dán na Mlékovicích v úterý před sv. Vavřincem léta oc XV°. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, sousedóm mým milým, krom jednoho.*)

*) Tím myslí Přemysla z Vilmanic, s nímž o dluhy dohodnouti se nemohl.

417.

1515 d. 23. září v Zalešanech. — Václav z Říčan: aby rychtáři z Myškovic dluhy jeho byly zapraveny. [2210.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Psal sem vám několikrát, připomínaje vám přířčení vaše, kdež ste mi přířeci ráčili, co se Šatného dotýče, že z vazby vaše vyjítí nemá, leč s rychtářem Myškovským se o jeho dluh smluví. Páni a přátelé milí! Já vás žádám vedle příčiny [čti: přířčení] svého, že Šatného k tomu mieti ráčíte. — Také jest na mě Myškovský rychtář vznesl, že

jest Běta smlúvu s ním učinila před panem purkmistrem, že mu chce dáti za svého muže nebožtíka Němce IIj 11 gr. a V gr. bílých; a toho jest svědom pan Jan Bukač; a byl ty chvíle purkmistrem. Když ste mi psáti ráčili žalujíc na Zemana pro člověka pána JMti, že jest povinovat dluh spravedlivý: já sem hned k tomu Zemana měl, aby vám ten dluh dal; a slyším, že jest něco dal a vo vostatek má s.vámi smlúvu. Téhož přátelství od vás žádám, že se zachováte k lidem pána mého JMti. Datum ex Zalesan dominico post Mathie anno domini M^oV^cXV^o. — Václav z Říčan.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a konšeluom města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

418.

1515 d. 8. října. — Rada m. Litoměřic: o 4 kopy gr. míš., co příspěvek na zaplacení dluhů poslův stavu městského. [4714.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Nepochybujem, než že v čerstvé paměti máte, co se volencuov od stavu našeho vyslaných k králi JMti, kteréž sme předešlý čas byli vyslali. dotýče, v kterémžto počtu také jeden z spoluradních našich, Jakub Košfál, vyslán byl, kterýmžto volencuom summa od stavu našeho, jakž vám vědomo jest, dána a složena byla. Kterážto summa jim postačiti nemohši, v některú summu jsú se zdlužili. Kterúžto summu po městech, co které na tu summu dáti má, sečteno a položeno jest. Kdež na vás, páni a přátelé milí, dostane se dáti čtyři 11 míš. Protož vám věříme, že summu takovou nám bez meškání pošlete, aby náš vyslaný také z počtu vyjítí a summu tu, kteráž jim půjčena, podle jiných vyplniti mohl. Datum f. II. ante Dionisi anno oc XV. — Purkmistr a rada města Litoměřic.

Slovutné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom našim milým.

419.

1515 d. 18. listopadu na Lichtmburce. — Mikuláš Trčka z Lípy: aby poddaný jeho z vazby byl propuštěn. [2778.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Znesl jest na mne úředník muoj Lichtmburkský, kterak byste vy sirotka mého z Chotěboře Červenku, z některých příčin na rukojmích majíc, když jest se stavěl, dali vsaditi. O kteréhož vám též úředník muoj psaní jest učinil, (chtěje od něho všecko spravedlivé každému učiniti, kdož by jej z čeho vinití chtěl), aby jemu vydán byl. A vy nedavše žádné odpovědi jemu na to, toto jste učinili. Protož já vás žádám vedle zemského zřízení, že vy mi sirotka mého, téhož Červenku, vydátě, a já vám i každému, kdož jej bude chtítí z čeho vinniti, učiniti spravedlivé rozkáži. Neb znáte, že sem vám žádné

příčiny k nepřátelství nedal, a ještě na tom sem, k vám přátelství zachovati chtěje, ač by mě to od vás potkati mohlo. Pakli by se vám toho učiniti nezdálo a sirotka mého že byste pustiti nechtěli, již bych já ho, jakožto člověka svého, opustiti nemohl. Datum Lichtburgk dominico ante Elizabet annorum 3c XV°. — Mikuláš Trčka z Lípy.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým

420.

1516 d. 10. ledna v Bohuňovicích. — Prokop Čabelický ze Soutic stěžuje si na nesousedské jejich jednání. [324.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a susedé milí! Vznese jest na mne Mikuláš z Bohuňovic, člověk muoj, že by jemu dlužen byl Jan Nelíčný řezník, obyvatel v městě u vás, LIII gr., a nechce jemu práv býti. Kdež pak i starším řemesla řeznického i na rychtáře vašeho jest vznášeno, a tudy nic jemu dopomoženo není. I znajíc takovú věc, věřím já vám, že vy téhož Jana Nelíčného k tomu držeti a jmíti budete, aby člověku mému práv byl, poněvadž jest pod právem vaším zastížen.

A dále jest na mne vzneseno, kterak by Havel z Třemošnice, člověk muoj, obstaven byl od Komrsa, obývajícího tu v městě pod právem vaším, pro dluh nějaký někdy otce svého 3c. I zpravil jest mne rychtář muoj z Radlic, že jest ten dluh zpravil na místě nebožtíka Raška za živnosti jeho. A k tomu také táhne se na pana Jíru Klobásu, spolusúseda vašeho, když jesti rychtářem byl týž pan Jíra, že jest se to ty časy dálo, ten dluh že jest vyplněn. I to znajíc, že jsú dva svědkové toho, věřím já vám, že vy člověka mého hyndrovati nedopustíte na právě vašem, znajíc jeho nevinu 3c. Nébrž jest mi tato věc do vás s podivením, jaké nesousedství proti mně i lidem mým okazujete, kteréž bych se věci do vás nenadál za mé přátelství, kteréž sem vám činil. Sirotky své vám k vuoli sem propouštěl, i jiné věci k žádosti vaší sem činil. A vy mi zase odměňujete; lidem mým spravedlivostí jich dopomáhati nechcete a je hyndrovati na právě vašem dopouštíte. I rozvažte to, trefí-li se jedno za druhé 3c.

Protož vždy ještě toho žádám, abyšte dluhu spravedlivého člověku mému dopomohli, a druhého abyšte s práva propustili; nebo bych s vámi v žádné nesousedství nerad vešel, leč by mne to od vás potkati nemohlo. Odpovědi žádám po tom poslu, abych se uměl zpravit. Ex Bohuniowicz f. V. post Epiphanie Domini anno 3c XVI. — Prokop Čabelický z Sútice a na Týně.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřimu, přátelóm a susedóm mým dobrým.

421.

1516 d. 14. ledna v Praze. — Pražané zvou ke schůzi, aby se před sněmem poraditi mohli o sbírání berně na zaplacení dluhů královských; upomínají o starší nedoplatky a sdělují list královský o platu hromničním do komory kr. [23.]

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé naši milí! Před časem nedávno minulým, tak za to máme, že jest vás došlo také to psanie, kteréž král JMt. pán náš najmilostivější, všechněm stavuom do krajuov tohoto království učiniti ráčil, JMt žádaje i napomínaje pro JMti i tohoto království budúci dobré, aby všichni tu berni JMti svolenú na dluhy JMti zbírali. Kdež pak takové JKMTi napomenutí spolu s posly, kteréž někteří z pánuo měst při nás o novém létě minulém jměli, jsme vážili i vsecky věci buďto JKMTi jako pánu svému a království tomuto též i nám užitečné nynější i budúci jsme sobě předkládali. A v tom ve všem vidělo se jest a vidí, a tak jakž z časuov těchto i budúcieho běhu domysliť se muožeme, že by [ne]bylo neužitečné ani škodné, aby od nás ote všech a stavu našeho taková berně námi svolená bez odtahuo byla zbírána, a to z příčin těchto:

Neb ačkolivěk s králem JMti pánem svým to zuostání máme, kterak máme a jsme JMti povinni tu berni dáti, ješto vám to tajné nenie, však proto takové berně zbírání tomu nic ke škodě ani újmě [býti nemuože, jes]tliže od JKMTi tiem pořádkem, jakž zavříno jest, k věcem našim bude... [prove]deno, také JMti od nás všemu tomu stane se dosti, a tu berni JMti... sobě takovou summu zdržeti i zachovati moci budeme, ješto... vybírána k většimu nám užitku a jako za jistý poklad byli [by... po]malu již jměli a položili. Také jestliže by JKMT vedle zuo|stání... vě]ci naše na místo a konec do času toho, jakž vašim poslóm z listuo JKMTi [jest] oznámeno, do sv. Jiří najprvé příštího přivesti ráčil a nás JMt. abychme... položili, ráčil napomenúti, a my nic hotového, čímž by takový nedostatek svooj a t[émě]ř poslední JMti i tohoto království potřebu napravit i před škodami opatřiti mohl a ráčil, před sebu neměli a tak spěšně JMti sebrati ani dáti nemohli: jistě JKMT k nám i k vám spieše a slušněji mohl o to mluvit, nežli my k JMti aneb někto z obce vaše k vám konšelóm a starším svým, že JKMT všemu již konečné místo nám učiniti ráčil, a my že bychme tepruv chtěli takovému našemu svolenie počíti dosti činiti. A kto vie, kdyby JMti taková zbirka k užitku přišla, pak kdybychme žádného opatření ani milosti od JMKé nevzali a ještě nečekali, jakož známe i vy pověděti muožte, že JKMT nás, jako pán náš vždycky milostivý, v své obraně a opatření jmíti a držeti ráci: tehdy patřice na samu JKMTi. JMti dědice a tohoto království znamenitú a nebezpečnú potřebu, kteréž kdyby opuštěna byla, větší škodu nežli zisk by nám přinesla, i netoliko sami, ale vedle jiných stavuo, k tomu bychme se přimlúvati i to obmýšleti museli, aby JKMT, maje toto království svobodné, vyvazené a čisté, mohl osobú svú i JMti dědicové a budúci králové čeští v něm

a mezi námi bývati. Neb komu větší škoda by nastávala, kdyby království toto tak dluhy obtížené bylo zkaženo aneb přeneseno, nežli nám všechněm, a zvláště stavu městskému jako JKMTi najblíže a vlastně poddanému, ješto JKMT k nám a stavu tomu a my a stav ten k JKMTi zvláštní a blízké zření máme.

Protož opatrnosti vaše žádáme, prosíme i věříme, že takovou věc, kteráž tak snadně minúti nemuož, poněvadž JKMT k dosti nám učinění jmieti se ráčí, mezi vámi společně a v dobrém pokoji i přátelství rozjímati a k nie se přimlúvati budete, aby se JKMTi žádost z veliké potřeby JMTi i tohoto království vznesená naplniti, tudíž i koruny této nebezpečnosti a pád s velikú škodú časne přetržen a k lepšímu nám všechněm v něm obyvatelóm přiveden býti mohl. Jestli pak že by v zemi této jakžkolivěk a od kohokolivěk se co zpletlo a přihodilo, tehdy tu k takovému berně složení budete se moci bezpečně a s dostatečným opatřením jako k pokladu svému utéci a sáhnúti. A z toho snad potom mohli bychme ty veliké naše náklady a nedostatky, kteréž sme časuov a let těchto pro naše a svobody naše lepší činili a brali i pokladnice své vyprázdnili, nahrazovati.

A poněvadž JKMT sněm ten pondělí první v postě najprvé příští všem stavuom položiti ráčil, žádáme, že pro JKMTi i království tohoto dobré, to všecko majíc vedle JKMTi žádosti u sebe na místě postavené, k nám posly vaše vyšlete, aby společně to zavíráno i sněmem potom na místě a konci kladeno býti mohlo, učiníce to pro krále JMT pána svého, JMTi dědicu, tohoto království velmi obtíženého i nás všechněch nynější i budoucí dobré a poctivé. Prage f. II. ante Anthonii anno dominice Natiuitatis M^oV^cXVI^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Jakož jest vám již několikrát psáno i také při našich sjezdích připomínáno o summu, kteráž od všeho stavu městského na vás uložena jest pro útraty předešlé, vám věříme, že tou prodlévati nebudete, neb již někteří z panuov měst jsou ji položili. I vás za to žádáme, že vy se již víc o to nám starati nedáte. A také i to, což máte na kněze Bartoloměje, dobré paměti, summu doložiti, že to společně dáte.

Také aby vás tajné nebylo, že dnes od JKMTi přišli sú k nám listové, ješto vám všem pánóm městóm také jeden svědčí a zavřený u nás leží, JKMT porúčeje nám, abychme ty summy hromničné, kteréž času tohoto JMTi do komory položiti a dáti máte, k sobě přijímali a přijali, jakož pak, když u nás před sněmem tímto budete, uslyšíte. Pak JKMTi vuoli a poručení my rádi chcem, pokudž JMT jmíti ráčí, dosti učiniti. A vám také, nechtíc, abyšte o tom nevěděli, věříme, že se tím zpravíte.

Opatrným purkmistru a konšelóm, starším obecním i vše obci města Gúřima, přátelóm našim milým.

422.

1516 d. 18. ledna v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu žádá zaplacení koně, jenž u nich nohu si zlomil. [1317.]

Službu svú vzkazují, moudré opatrnosti páni súsedé milí! Vznese jest na mě člověk mój jménem Velek Šalata z Radvanic, kterak by se jemu škoda stala, jedúc do města vašeho, že by mu kuon nohu zlámal, a to neopatřením vašeho branného, že jest dřeva nevložil mezi mostnicí a rídelem mostu. Kdež tu témuž člověku mému tiem nezaložením škoda se stala. Než kdy že se škoda stala mému člověku, tepruv branný zakládá tu díru oc. I poněvadž lidé moji chudí dávají vám clo nebo mýto, já vás žádám v tom za opatření, aby člověku mému svrchupsanému ten kuon zaplacen byl. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. VI. ante Fabiani et Sebastiani annorum 1516. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedom milým.

423.

1516 d. 22. ledna v Cerhenicích. — Mikuláš z Dražovic: aby Marta zlodějka byla zatčena. [538.]

Službu svú vzkazují, slovučné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Václav služebník muoj, ukazatel listu tohoto, vznese jest na mě, že nějaká Marta jsící při něm v Ratěnicích pode mnú v chalupách, když jest on po potřebě své odšel, i pokradla a pobrala mu téměř všecko, co jest v chalupě měl. Kterážto Martha jest nyní v městě vašem, tak jakž on mě zpravuje. Protož já vás prosím, znajíce takový její neslechetný účinek, že se jí ráčíte rozkázati ujistiti, a což jest jemu Václavovi pobrala, jemu ráčíte radni a pomoci býti, aby mu zase vráceno bylo. Znajíce, že jest věc spravedlivá, plnú vieru mám, že tak učiniti ráčíte, jakož bych já na žádost vaši též se zachovati chtěl. Datum Cerhenic v úterý den svatého Vincenci léta Páně oc XVI°. — Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích.

Slovučné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom súsedom a přáteluum mým milým.

424.

1516 d. 30. ledna na Škvorci. — Zdeněk z Klinšteina žádá za svědomí proti rychtáři v Brodě Č. [1090.]

Službu svú vzkazují, páni a přítelé milí! Nevím, jest-li vám vědomo o nesnázi té, kterouž mám s rychtářem Brodskejm, kdež sou někteří obyvatelé a sousedé byli také při těch řečech, kteréž sem já mluvil k rychtáři a rychtář taky ke mně. Sou toho svědomí. Kdež mám o tu při státi tento pátek nejprv příští. I protož vás prosím

jako svejch milejch přátel, že to pro mne učiníte, neb bych já vám k vůli též učinil, kdyby vám toho potřebí bylo a vy mne potřebovali aneb poddanejch mejch, a že Jana Bílka před se obešlete a na něm se vyptáte, kteří sou při tom byli z sousedů vašich. Neb sú někteří při tom z konšelů byli, když jesti hrál Bílek s panem Janem Vrbíkem vrcáby u Šimka Kule v Brodě. A nic jinýho na nich nežádám než toto, aby mi seznali, že jest rychtář se díval a tu byl, že sou sehráli hru nebo dvě, a tepruva potom rozmysliv se, že jest jim hráti nedal. I věřím vám jako svejm milejm přátelům, že to pro mně učiníte a že je vyslyšíte, a že mi svědomí dáte pod pečeti svou listem vaším, vyslyšíc je, otevřenejm. Neb tak zřízení zemské okazuje, že má takový svědomí bejti dáno listem otevřenejm bez pňhonu, ktož by na kom toho žádal. Neb abyšte věděli, že mi se poněkud i mý poctivosti dotýče. I již vám věřím, že mě již v tom nevobmeškáte; vyslyšíc je, že mi svědomí pošlete po tomto služebníku mým, abych já v tom obmeškán nebyl. Dán na Škvorci v středu před Hromnicemi léta Páně XV^cXVI^o. — Zdeněk z Klinštejna a na Škvorci.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřimu, přátelům mým milým.

425.

1516 v únoru v Hoře Kutné. — Tomáš z Plané slibuje, že jim Baltazar varhany dobře opraví. [1934.]

Službu svú vzkazuji, slovatný pane purgmistře a konšelé milí! Zdraví i všeho dobrého vám přěji, a abyšte se dobře měli, tohoť bych vám přál s pravú věrrú oc. Mluvil sem s panem Jierú Koblasou i s Jakubem bratrance[m] svým, co se varhan opravy dotýče. I ještě oznamuji vám, aby varhany vaše opraveny byly tento puost; neb po hodech velikonočních byla by větší tomu dílu překážka než v puostě. Chcete-li, aby se opravily, dajtež mi znáti, ať já pošli Baltazara varhaníka; než abyšte poslali vuož. Aneb kdyžby někto od vás přijel k nám do Hory z hráchem ku prodáváně, jakož Svatoš Rubínuov u nás bejvá často z hráchem, ať by nádobky k tomu opravováně mohl sebú vzieti na vuož. Také bych já se sám k vám chtěl vypraviti. Viet Buoh, se [sic] sem nedostatečen a choditi nemohu. Než Baltazar vám to všecko opraví; nebo já vám za to slibuji, žeť tomu dosti učiní, jako na dobrého záleží. Pro expensis et bibalibus non recusate sibi. A s tiem buďte pánu Buohu poručeni i jeho milé matce. Annorum oc 5^c16. Datum ex Montibus Guttnis. — Tomáš z Plané a na Horách Guttnách.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Gúřim, pánóm a přátelóm mejm milým buď dán.

426.

1516 d. 5. března v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošina slibuje přiměti Dlaska z Opatovic k placení dluhu. [4835.]

Službu svú vzkazují, pane purgmistře a páni konšelé, přátelé moji milí! Kdež mi píšete žalujíc mi na Dlaska z Uopatovic, na člověka pána JMti mého, že by dlužen byl panu Svatošovi spolusedu vašemu XL gr. míš.; i chci já jej k tomu mieti, aby dal a zaplatil aneb se s ním o ten dluh umluvil, a tento pondělí najprv příští aby se u vás v Kouřimi u pana Svatoše postavil. A jestliž by toho neučinil ten jistý Dlask, nechť mi pan Svatoš po někom vzkáže aneb ceduli napíše. Již já tu věc vopatřím a k tomu jej připravím, aby on dal a zaplatil, což jest povinovat panu Svatošovi. Datum Ratag f. IIII. post Translacionis s. Venceslai annorum oc 16. — Zdeněk z Bošina, purkrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

427.

1516 d. 7. března v Brodě Č. — Podkomoří Albrecht Rendl z Oušavy nemoha sám, posílá hofrychtěre obnovit radu městskou. [2125.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Oznamuji vám, že jsem s panem hofrychtěrem po některých městech královských za Prahu jezdil a úřady konšelské podle úřadu svého obnovoval, a dnes sem do Brodu přijel a zítra bohda úřady konšelské obnovím; a úmyslu jsem toho byl také k vám přijeti. Ale že jest na mne přišla potřeba pilná, z té příčiny sám k vám přijeti nemohu, než pošli k vám zítra ráno pana hofrychtěre, aby vám na místě mém a také podle úřadu svého úřad obnovil. I to znajíce, budtež tím raněji s vobci vaše pohotově a dajte se na rathúze naleznúti, aby se to zítra ten den dokonati mohlo. Neb sem jemu poručil, aby s vámi o pilné potřeby krále JMti i také vaše rozmluvil. Dán v Brodě Českém v pátek před svatým Řehořem léta Páně oc XVI°. — Albrecht Rendl z Oušavy a na Myšlíně, podkomoří krále JMti v království Českém.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima. přáteluom mým milým.

428.

1516 d. 19. března v Praze. — Pražané žádají za zprávy o hnutí v kraji, vybízejí, aby v městě hotovost byla provedena. [24.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni přítelé naši milí! Znáte dobře, že nám jakožto hlavě sluší péči a bedl[jivost] míti i pilnost nésti o vás jakožto o oudech

k . . . [Přátel]é milí ! oznamujeme, že noviny k nám docházejí a nebezpečnost, že by něa[ká . . . cizí] anebo i domácí chtěla něco před se vzíti a někomu škodu něakú u[činí]ti . . . kraji a okolo vašeho města co takového slyšeli, a jaké hnutí by se a sbírání [puo]sobilo, napřed se opatrujíte, nám bez prodlení a všeho [pró]tahu o tom věděti dajte. A my z druhé strany touž péči míti chceme, a přide-li co k nám o tom jistěho, bez meškání vám oznámíme. V městě vašem hotovost zřídíte, však tou opatrností, aby cizí lidé a vám přísedící o tom málo věděli. Nebo my tak u sebe řídíme, přišlo-li by co na vás náhlého, abychom vás [v] vaší potřebě neopouštěli. A o vás touž duověrnost máme, že se k nám též zachováte. Dán v Praze léta MV^{CXVI} v středu po Květné neděli. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

429.

1516 vl. 24. března v Praze. — Podkomoří Albrecht Rendl z Oušavy slibuje k nim přijeti a vypravuje o smrti krále Vladislava. [2126.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí ! Kdež mi píšete o příjezd muoj, vězte, že v Limburce buohda v středu najprv příští na noc budu a ve čtvrtek tu ostanu. Radu obnovovat budu a rozličné nesnáze rovnati budu; kdež mě rada a obec s pilností za to prosila, abych tam přijel. A úmysl jmám, odtud k vám buohda v pátek přijeti. Prosím vás, vyšlete proti mně jízdných, což muožte, a pěších dva nebo tři vozy. A jednoho hned, co svítati počne, ať proti mně k Limburku jede, ať mi oznámí, kde mne vaši čekati budou, abych tudy jel a k nim přijel.

Což se pak krále JMti dotýče, tomu jest jistě pán Buoh jeho duši milostiv. O smrti JMti, an srdce mé po tak příliš milostivém pánu jest příliš hořce truchlivo, a má[m]ť já i s vámi, městkyem [sic] stavem, velmi čeho pykati, an tak svatého a spravedlivého a příliš milostivého pána, pro kderéhož sluší nám nad synem JMti víry a lásky dokázati, jako nad našim přirozeným dědičným korunovaným králem a pánem našim, pro žalost vám víc nemohu psáti. Než když se s vámi buohda shledám, budu s vámi mluvití, jako věrný služebník o svého a vašeho pána, i celý a dokonalý přítel váš. Dán v Praze léta MV^{CXVI} v pondělí po Velice noci. — Albrecht Rendl z Úšavy na Myslíně, krále JMti podkomoří v království Českém.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

430.

1516 d. 8. dubna v Praze. — Pražané zvou ke schůzi na den 25. dubna, aby před počtím sněmu o věcech stavu svého poraditi se mohli. [25.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Za to máme, že jest vás již došlo, kterak král JMt slavné paměti ještě za živnosti své pro dobré JMti dědice i království tohoto ráčil jest o to pilnost a zvláštní paměť jmíti, a království tomuto sněm obecní ten pondělí po svatém Jiří najprvé příštím položit. Pak poněvadž JKMT smrtí potom [brzo jest zach]vácen, a JMti také dědic pro věk svuoj a [léta] těch velikých a zašlých věcí v zemi této zřediti a opatriti tak dostatečně nemuoz: i jest nám všechněm na tento čas potřebí, abychom hledíc na pána svého dědičného, na království toto i sami na sebe, k tomu tak hleděli a sáhli, aby námi společně všemi stavy všecky věci pánu našemu a tomuto království neb stavuom potřebné na dobrém a mírném způsobu v pokoji a svornosti postaveny i některým jedním úmyslem zřízeny býti mohly, a tudy sami od sebe, budem-li moci, abychme dobře pánu svému do let JMti i sobě učinili. Protož nepochybujíc, že vyšší také stavové k těmž se jmíti budú, žádáme vás, že z vás některé a přední osoby s úplnou mocí k tomu sněmu vyšlete, aby ti, což by dobrého a užitečného bylo, bez takových dále odtahuov spolu s jinými stavy a s námi na místo zavíerati mohli. Kdež pak věříme, že pro zvláštní některé naše a stavu našeho věci tím meškati nebudete, aby se osoby ty od vás vyslané u nás v Praze hned ten pátek po svatém Jiří konečně nadjíti daly. Neb v těch dvou dnech, nežli by se sněm začal, známe toho potřebu, abychme některé věci mezi sebou uvážíce, je při sobě na hotově jměli a potom snáze k jiným sněmu artikulóm se přimlúvali. I věduc i rozumějíc času tohoto takovou nám potřebu, té jsme naděje, že toho nikterakž v takové království tohoto příhodě neobmeškáte. Prague f. III. post Ambrosii anno dominice Natiuitatis M^oV^oCXVI^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm, starším i vše obci města Gúřimě, přátelóm našim milým.

Na přiloženém listku píše dále:

Máme za to, že poslové vaši, kteříž tohoto času při Svátosti nyní minulé u nás jsú byli, na vás jsú vznesli, že sme jim obtížení a škody své oznámili, které jsme vzali a ještě beřeme pro nedání těch peněz, které jsú na vás a město vaše položeny ode všeho stavu městského. Pak všickni páni města, kteříž jsú dali to, což na ně uloženo jesti, k tomu sú se přimlúvali při tomto sjezdu, abychom vás ještě napomenuli, abyšte k tomuto času a sněmu nyní položenému nás nemeškali, ale to, což na vás uloženo jest, po vašich poslech nám abyšte poslali. Pakli by se toho nestalo a té summy na vás uložené že byšte neposlali, jest vůle naše i jiných

pánuov měst, abychme toho právem stavným dobývali. A tak abychom učinili, páni města nás za to žádali, nestane-li se tomu dosti od vás po napomenutí tomto. Pak, milí páni, máme-li my stavunkem svého na vás dobývati, na to pomyslte, bude-li věc příjemná. Vám jistě nebude; než našim nepřáteleom příjemná i posměšná by byla, že vás bychom obstavovali proto, že sme peníze vynaložili pro dobré, poctivé a svobodu stavu našeho. A vy to snad málo vážíce, toho zapraviti zanedbáváte. Bude-li při našem stavu to, abychom na tu cestu se navrátili, jako jsú nás k ní před časem vedli, nám se zdá, že své svobodě mnoho ujíti dopustíme.

Protož, páni přátelé milí, budem-li sobě tak malé kořisti více než poctivost, svobodu a hlas svuoj vážit, a pilnosti ničíž přitom nebude a zase nákladuov navracování, ktož by vaše věci ošetřoval, mohlo by to přijíti, že v takové potřebě nám by se stesko a zemdlení by stavu našemu přišlo. Nám v tomto napomenutí nic za zlé nemějte. Neb jako vy tak i my svých obcí věcí pilni býti musíme, a co na obec sme zajali, to bychom rádi zase zaplatili a je z toho vyvadili.

431.

1516 d. 23. dubna v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína slibuje, že po sněmu věřitele poddaných vyslyší. [3376.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni, přátelé milí! List, kterýž panu Janovi Bílskému, hajtmanu předešlému, co se dluhuov soused vašich dotýče, píšete, jest mi podán oc. Tomu jsem vyrozuměl. I milí páni Kourimští! Jsa vnově v úřad uveden, ještě nic neshlédši, složení roku sousedóm vašim jmenovati neumím. Než dá-li Buoh, když po sněmu bude, chci já sousedóm vašim rád toho den jmenovati a je slyšeti i toho porovnat. A zatím sobě také při novo[s]ti úřadu něco pospatřím. Ex Poděbrad f. IIII. die s. Georgii annorum oc XVI°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hajtman na Poděbradech.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kourimě, přátelóm mým milým.

432.

1516 d. 2. května v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu opětně žádá, aby zaplacen byl kůň, jenž vinou branného nohu na mostě si zlámal. [1316.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni přátelé milí! Kdež vás tajno není, že sem k vám psaní učinil, i tudíž ouředníka svého k vám posélal sem oznamujíc vám, kterak se mému člověku chudému z Radvanic Šalatovi stala škoda na mostě u vašeho města u brány nebo v bráně, že jest mu kuon nohu zlámal zanedbáním ale neopatrěním vašeho branného, a že jest tu dieru nezaložil dřevem, kterak jest prvé zakládal mezi mostem zdvihnutým a mostnicí. Kdež sem vás žádal při tom,

abyšte spravedlivé člověku mému rozkázali učiniti a jemu škodu jeho zaplatiti. Kdež se toho nestalo až po dnes, a tak člověk můj škodu nese. Páni přátelé milí! Já vás ještě žádám, abyšte to opatřili, aby škoda člověku mému jeho navrácena byla bez dalších nesnází a protahuov. Pakli by se tomu dosti nestalo, již bych já nemohl člověka svého v tom opustiti. Nebo dobře víte, že lidé moji jezdí do města vašeho s všelikými potřebami, a což mají od sebe činiti, že všecko činí, že mýta z sebe dávají i jiné věci, co mají dávati. I měli-li by lidé moji chudí do města vašeho s škodú jezdit a neopatřením branného vašeho, já bych to nerad svým chudým lidem přál. Také abyšte věděli, že týž člověk můj svrchupsaný za ten kuon ještě jest dlužen. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. VI. in die Zigizmundi anno domini 1516. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm milým buď list d[án].

433.

1516 d. 12. května v Praze. — Podkomoří Albrecht Rendl z Ousavy napomíná, aby učinili dosti smlouvě své s Janem Zeidlicem z Lažan. [2127.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest na mne vznesl pan Jan Zajdlíc z Lažan, že ty peníze, kteréž jsou jemu dány býti jměly podle té smlúvy mezi vámi učiněné, ještě dány nejsou. I protož já vás napomínám, abyšte vy pánóm Nymburským o to dostatečně psali a jich napomenuli, aby oni jemu ty peníze dali a vyplnili, jakož já jim o to též list píši prve. Dán v Praze léta MV^{CXVI}^o v pondělí před svatú Žofíí. — Albrecht Rendl z Úsavy a na Myšlíně, krále JMti podkomoří v království Českém.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

434.

1516 d. 7. června v Janovičkách. — Hynek Haugvic z Biskupic přimlouvá se za služebníka svého. [821.]

Službu svú vzkazují, moudří, opatrní páni, přátelé milí! Žádal jest mě Vaněk služebník náš za přímlovu k vám, kterak jest nákými slovy hanlivými od některých lidí nazván, že by náké věci v městě vašem před některými časy neslušné provozati měl. Kdež on toho odpírá a na toto všecko město se volá, že se mu krívda v tom děje. Kdež vás, milí páni, toho zpraví ústně. I neb vězte! Co při nás byl ta léta, slušně zachovával a také otce dobrého má i přátele. I žádal mě k vám za přímlovu, že mu ráčíte list dáti proti jeho nevinnosti. I za to vás prosím, milí páni, že mu ráčíte list dáti pod vaší pečetí, jestli vinen není, a v tom jej opatřiti ráčíte, aby

von v tom přímluve [sic] užítí mohl. A já též zase všecko přátelství proti vám zachovati a učiniti bych chtěl. Datum ex Janovicz sabbato post Erasmi annorum de XVI°. — Hynek Hugvic z Biskupic a na Janovičkách.

Múdrým opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimi, přátelóm mým milým.

• 435.

1516 d. 18. června v Praze. — Rada Starého města Pražského vynáší rozsudek ve sporu Sigmunda Bílka s Ondřejem Chybou o sázku. [5022.]

Purgmistr a rada Starého města Pražského. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní prietelé naši milí! Jakož nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před vás přetaková, kdež urozený vládyka pan Beneš Mírek z Solopisk na místě Zigmunda Bílka pívoda před vámi prožalování učinil. vině Ondráčka Chybu z řenie, kdež jest pobiedil Bílka o pět kop grošuv, kto by prvé srpy své prodal, aby, ktož by děl neprodal, jemu pět kop grošuv aneb deset kop gr. míš. dal. K tomu Ondráček strana odpornie: K tomu se znám, že sem základ o deset kop groš. učinil, ale na takový zpuosob: kto by své srpy prvé na ruozno prodal: žádaje, což jest Bielek prožaloval, aby to provedl. Proti tomu pívod pravil: Muož to rozomem dosaženo býti: neb jest pobiezel Jakuba písáře, aby od něho srpy koupil; i že jest základu nečinil na ruozno, než aby společně u něho srpy koupil na spolek. K tomu odpor: Proto sem písáře pobiedil, věda, že on v tom nejde a toho nekoupí: než on se jest s trubačem sšeptával a podvodem ten trh učinil, aby mě tudy ke škodě přivedl. A pívod tomu podvodu odpor učinil. A v tom táhli sú se na svědky.

Kdež strana pívoda vedl jest svědky, kteříž všickni učinivše závazky podle práva, přijavše to k své víře a k své duši, svědčili jeden každý osobně takto:

Jan bednář: Když sme byli v Hoře u Pokšichuv a již měli jsme pryč jíti, řekl Chyba mladý: Pane Bílku, koupils mnoho srpuov, osm kop, a já toliko čtyři kopy: ale já sem své zaplatil, a tys za své dlužen. Pust mi jich čtyři kopy, čemuf jich tak mnoho. A Bielek řekl: A já je prodám tak brzo, jako ty své. A Chyba řekl: Nevěřím já tomu, aby jich mohl tak brzo osm kop na ruozno prodati, jako já čtyři kopy. A Bielek řekl: Deť vo kopu grošuv. A Chyba řekl: Jdeť vo deset kop grošuv. A Bielek řekl: Jdeť. I prodal je Bielek trubačovi a osvědčil, že prodal.

Item Jakub Březina na tu přísahu, kterou má k úřadu konšelskému, svědomie učinil: Já sem v ty časy u Hory nebyl, a neviem co praviti: než koupil sem u Bílka dvě kopě srpuov a k němu za ně do domu penieze poslal sem: a že jemu Bielek oznámil, že jsú srpy trubačovy.

Jakub písář pod závazkem přísahy k úřadu svému svědomie vydal: Přišel sem na hospodu, ani stáli u dveří, majíc pryč jíti. I činili na sě pobiedky: než já sem jich

v tom nešetřil, až Chyba řekl: Písaři, kup také mé srpy ote mne. A já řekl: Což by mi do nich bylo? A Bielek řekl: Již sem já prodal. Kúpil-li si ote mne trubači? A on řekl: Kúpil.

Proti tomu Ondřej Chyba, strana odpornie, vedl jest svědky, kteříž pod týmiž závazky svědomie vydali:

Najprv Jan, zeť Beránkuov: Když mi se nedostalo srpuov, šel sem k Bielkovi kováři, měl-li by srpy. A on mi ukázal k trubači. A já k němu šel. I nebyl doma. I ptal sem se na samé, měli-li by co srpuov; a ona pověděla, že nemámy. A já řekl: Však jste kúpili od Bielka. A ona řekla: Nevěř tomu; nekúpiliť sme nic. Kdybychom kúpili, také bych já o tom věděla.

Bartoš trubač též pod závazkem svědomie vydal: Kúpil sem srpy u Bielka upříemým úmyslem. abych jemu na každú kopu groš přidal. A odbyl sem jich na tento zpuosob, že sem jich Slaninovi prodal po dvakrát po kopě a po třetíe puol kopy; a vostatek prosil sem Bielka, když jel na jarmark do Prahy, aby je tam prodal.

Dále strana odpornie podal jest listu k svědomie, kterýž jest v tato slova od Jana Křížova, rychtáře na Horách Kuthnách:

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni přátelé milí! VMtem oznamuji, kterak jest předstúpil před úrad muoj Ondráček Chyba, listu tohoto ukazatel, a dožádal se jest mné, abych k svědomie jeho některé vyslyše jemu sepsané pod svú pečeti dal. I postavil jest přede mnú Mikuláše Švika z Brodu Německého, kterýžto stoje osobně přede mnú a jsa zavázán podle práva, přijav to k své víře a k své duši, svědčil jest takto: „Toho sem svědom a to pamatuji. Když sem jel do Gourima s železem, rok bude tomu po žniech, když ovsy dotínali, tehdy jest soused muoj, pan Jan Nadršpajch, žádal mne, abych list vzal k Bielkovi s sebou do Kourima. A když sem s tím listem k němu přišel a on ležal a žena jeho jej zbudila, i dal jest ten list čísti synu svému. A když jest jej přečetl, řekl jest: Milý pane Mikuláši! Prosím tebe, pros pana Jana, ať mi těch peněz pohovie jediné do Kolínského jarmarku (a bylo jako týden do toho jarmarku), a já jemu na ten čas rád chci dáti. A potom řekl jest ke mné: Milý pane Mikuláši! Prosím tebe, mluv s ním, ať mi něco za ty srpy uleví, neb sem je draho vzal, a také ještě sem jich nevyprodal. A také sem na nich škodu vzal. A v tom jeho žena šla a přinesla jich deset anebo dvanácte. A já sem jich za to nežádal. A srpi byli malí Jihlavští. Potom když sem přišel do hospody, tu jest koupil ote mne Ondráček čtyři kopy šínuov, a ptal se jest mne, dal-li jest mi Bielek peníze za ty srpy. A já sem jemu řekl před panem Haškem hospodářem, že jest mi nedal, a že žádá, aby mu do Kolínského jarmarku pohovél, že je dáti chce, a také že jest jich ještě neprodal.“ A tak praví, že to všudy ústně seznati by chtěl, ač byla-li by toho dalšíe potřeba. Datum f. VI. post Corporis Christi 1516.

Tu vyslyše vše žalobu i odpor a jich svědky pilně váživše, kdež prvé byli jste jich k smlouvě přátelské podali, znajíc, že svědkové s obú stran jsú ku právu nedostateční, a oni proti sobě v té při zazlení, nechťie, aby mezi nimi [z] obojé strany a přátely jich ošklivost dalšíe vznikla, toto mezi nimi ve jméno Božíe za spravedlivé,

vyšie však právo vyhradivše, nalezli jste a vypověděli, že strana straně tiem základem povinna nenie. A Ondrák Chyba, strana odpornie, nález váš jest přijala. Ale Zigmund Bielek, pówod pře, přijieti jest nechtěl, než k nám, jakžto právu vyšiemu, se jest odvolal. Kdež vy v tom na nás za světlejší a dokonalejšíe naučení žádáte, která by strana při čem zachována býti měla.

Tu my z plnosti práva, ortele vašeho pováživše, takto pravíme, že z obojí strany svědkuo v té při seznáváme Zigmunda Bielka vinnějšíeho býti nežli Ondřeje Chybu. Než poněvadž on Ondřej Chyba ortel váš jest přijal, i již Zigmund Bielek jemu základem povinen nenie. A on Bielek na právě vašem a orteli také přestati má. Prage f. IIII. post Viti anno Domini M^oVCXVI^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

436.

1516 d. 8. srpna na Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk: za vydání zloděje. [3510.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé milí! Mám za to mám [sic], že vám jest vědoma . . . postihl jest Šilhavého, kderýžto s čeledínem jeho Vondráčkem ušel jest od něho přeč, a témuž Pavlovi škodu znamenitú učinili. Kdež pak týž člověk muoj mne zpravuje, že týž Šilhavý k tomu se znal před panem Benešem Vodičkú rychtářem, že mého člověka statek kražený při sobě měl aneb ještě má. I protož vás za to žádám, že mi téhož Šilhavého vydáte jakožto škůdci a zloděje člověka mého. Neb kdyby se takováž věc přihodila na kruntích mých, chtěl bych se k vám též spravedlivě i přátelsky zachovati. Dán na Přeboziech ten pátek po matce Božie sněžné léta oc XVI°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přeboziech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, souseduom mým milým, d[án buď].

437.

1516 d. 20. srpna v Praze. — Pražané o zachování staré jednoty městské, a žádají, aby od nejv. purkrabí nařízenou hotovost nikam neposflali, dokud jim sami neoznámí. [21.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! Za jistú věc u sebe máme, že po všecky časy tyto, jakž jsme se o naše věci, svobody a výsady i také živnosti městské zasadili, to vám u paměti jest, co jest se nám přiházelo, aneb které řeči i napomenutí mezi sebou jsme mívali. Ješto nyní vám to všecko připomínati jest obecné a zbytečné; než toliko, že strana nám odporná své věci pilně i tejně vedúce, proti nám rozličné zpuosoby vymyšlovali, kudy by budto mezi obecní aneb osobami nejednoty i také jedné město proti druhému pozdvihli, zuošklivili a roztrhli. abychom tudy jsúce doma zemdleni a sobě na odpor proti nim mdlejší nalezni byli, a k nám snadší tudy přístup jmíti mohli. Pak ačkolivěk nás jich úkladuov ráčil jest pán Buoh

až do času tohoto zachovati, však proto nyní. poněvadž blíže nežli kdy prvé ke zlému se snad chýlí, a podobné jest užitečné známé, abychme se též jako prvé a více mnohem na paměti měli a to obmýšleli, kterak bychme naše věci slušné, spravedlivé i nám náležité k chvalitebnému konci přivedli. Kdež k tomu jest nám potřebí opatrné stálosti, také jednoty, lásky, svornosti a jedni k druhým duověrnosti a upřímnosti. Neb kdežkolivěk v které veliké věci takové, ješto [na] gruntu spravedlivém se založí, přimísí se stálost, o[patr]ná jednota, svornost, láska a upřímná duověrnost, naděje dobrá jest, že k dobrému konci přichází; a z[ase] když věci odporné tímto předpověděním zajdú, odporné také i skonání se přihoditi musí. Kdež my to majíc před sebou [a vza]vše sobě příklad na některých z vás, jaké nelibosti z návoda a snad vnuknutí jiných některých lidí povstávají, [necht]ěli sme toho, abychme k vám zvláštního neučinili připomenutí, zanetbati. Protož žádáme vás a vedle běhu přátelského n[apom]ínáme, abyšte mezi vámi dobrou jednotu, lásku, svornost, duověrnost i také upřímnost, sousedskou dobrovolnost zachovali a ji sobě ukazovali, žádným takovým řečem neb osobám mezi se vcházeť ani vtrušovati nedopúštěli, kteříž by chtěli vás vespolek neb osoby z vás některé vám zuoškliviti aneb snad purgmistra a konšely vaše vám neb také vás jim v nějaké domněni zlé dáti. Neb poněvadž ste všickni spolususedé a měšťané pod jedním právem, za jedněmi svobodami, za jedněmi zdmi sedíce, tehdy jedněch dobré jest druhých také obecní dobré, a zlé jedněch druhých též musilo by býti zlé. A mezi tím komu huoře, než znamenitým výsadám a svobodám vašim, kteréž od vás obrany čekají; komu horší paměť, nežli dědicóm vašim a budoucím vašim! I milí páni přátelé naši! Neníť tehdy lépe, než v tom předků našich rád a dobrý spuosob zachovati, toť jest jednoty měšťanské, lásky, svornosti a dobrovolnosti sami k sobě i k vyším sebe, starším a úředníkóm, hleděti, jimi se spraviti, s jich radú a oni s vaší společně u pokoji beze všech přísností činiti; a tak tudy, když doma s sebou jisti budete a za jednoho člověka, naděje jest, že nad vámi pán Buoh svú ruku držeti ráčí a ke všemu dobrému přivéstí; ješto všecko to sami od sebe i také z jiných starých historií znáti muožete, co svornost a jednota přinášela: že z malých věcí veliké bývaly; a co nesvornost: že veliké věci padly a na malé přicházely.

Došlo jest snad také vás, kterak nejvyšší pan purkrabie Pražský všecky v krajích pány a rytířstvo i města k hotovosti, některé příčiny klada, napomíná, a kdyžby po druhé napomenul a místo jisté ukázał, aby se tu všickni s lidmi svými v hotovosti nadjíti dali. Kdež takové napomenutí na škodu vám nic není, nébrž jest potřebné; však proto, jestliže bychme my také hnúti se měli a vám oznámili, tak jakž jest prvé bývalo, abychme raději společně tu, kdež by nám spravedlivě náleželo, se obrátili a nadjíti dali. Protož věříme vám, že toho nikterakž pro pilnú jistě a znamenitú potřebu neobmeškáte a tak, jakž vám předkládáme, toho sčekáte, dokudž

by ta potřeba, kteráž vás časně, přijde-li k tomu, tajná nebude, vám již na konec oznámena nebyla. Prage f. III. ante Thimotei et Simphoriani anno Domini M^oV^cXVI^o.

— Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm, [star]ším i v[šie] obci města Gúřimě, přátelóm našim milým.

438.

1516 d. 26. srpna v Brodě Č. — Jan Vrbík z Tismic ujímá se Jana Cíle postřihače. [3174.]

Službu svú vzkazuji, slovutní v opatrnosti páni a přátelé milí! Přišel jest ke mně pan Jan postřihač při mě Cíl. a radě se se mnú a tak pravě, že by někteří lidé v městě tu u vás naň svévolně puotky rozličné činili a jemu na jeho dobré pověsti poněkud utrhajíce a na jeho votce se posměšně vyptávající oc. I milí páni! To jest věc vědomá, že pan Jan Cíl jest rodu dobrého: a to pokázati jse muože. Jestliže by kto chtěl pak svévolně naň takové puotky činiti a jeho s pokojem nechati nechtěl, již by mušel pan Jan útraty vésti a na to s přátely se raditi, a takové, kteříž jeho na jeho dobré pověsti utrhají, z sebe saditi musil. I milí páni! Já VMtí prosím, jako pánuov a svých milých přátel, že vy naň takových věcí neráčíte dopustiti, poněvadž von žádný takový člověk nenie, aby jemu co zlého mílo bylo, než poněvadž jest se na to dal a své živnosti hledí, jako na dobrého člověka slušie. Dán v Brodě Českém ten úterý po svatým Bartoloměji léta oc XVI°. — Jan Vrbík starší z Tismic.

Slovutným v uopatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

439.

1516 d. 12. září v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o peníze Kubovi bednáři. [2469.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni sousedé milí! Jakož jste mi psali, co se těch peněz gruntovních dotýče, k kterýmž Kuba bednář, člověk muoj, spravedlivost má, že by ty peníze tepruva dvoje na právě ležely, i za to vás žádám, že mu ty peníze vydáte. Kdež teď pro ně posílám Jana Hada, člověka svého, a za to žádám, že mi toho ceduli pošlete, co těch peněz bude a také co jest kto prvních těch peněz z téhož gruntu vzal. Datum ex Kosteleez f. VI. ante Ludmille annorum oc V^cXVI^o. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

440.

1516 d. 23. září ve Vlašimi. — Matouš z Kosoře: o pozůstalost Hanzlovi zámečníku. [1162.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Hanzl, zámečník z Vlašimě, zprávu jest mi učinil, kterak by žena jeho umřela při městě vašem,

a statček nějaký že by tu při ní zuostati měl, šaty luožní, chodící i penízi nějakí na gruntu. I páni a přátelé milí! Vás já za to žádám, což jest tu koli ostalo po týž manželce jeho, že jemu toho užiti dáte a to vydati rozkážete bez další o to jeho práce a nákladuov činění. Datum in Vlašim f. III. ante Wenceslai anno Domini oc XVI°. — Matyáš z Kosoře.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom milým.

441.

1516 d. 13. října v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: o přísné potrestání uvězněného lotra. [2603.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Došla mě jest řeč, kterak by nějaký Vaněk Domanovský [v] vězení vašem seděl, kterýž jest tyto časy znamenité škody lidem činil a poddaným mým pohrůžky také, nemaje k niemu žádné příčiny. I páni přátelé milí! Za to já vás prosím, že vy takovému lotru toho lehce vážití nebudete, anébrž že mu i právo jeho udělati rozkážete, aby jiní takoví lotři znajíce to, že jim taková jejich zlá vuole neprospívá, aby se tím trestali, a on aby také konec svojej vzal a lidem aby takové škody nečinil, jakož jest tato léta činil, a i jiných aby podle sebe nekazil; kdež sou jeho skutkové mnohým lidem známi; a snad vás také tajni nejsou. Odpovědi přátelské od vás žádám. Ex Lessten f. II. ante s. Calixti pape anno oc XVI°. — Jan Holický z Šternberka, hajtnan kraje Kouřimského oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

442.

1516 d. 16. října v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu táže se na tři vězně. [1318.]

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Zpraven sem, že byste u vazbě své měli nějaké tři zločince, nějakého Domaňovského, který jest u Hory psancem: druhým dvěma jmen neviem. Prosím vás, že jich jména dáte mi znáti, těch druhých dvů; a kdyby měli trápení býti, že mi také dáte znáti; nebo chtěl bych se také na své škody rozkázati ptáti, kteréž sú mi činili a mým chudým lidem; a zvlášť, jestliže by co o tom věděli. Kdež bych chtěl k tomu poslati. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. V. dieque s. Galli anno Domini 1516. — Jan Zajimač starší z Kunštátu.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm milým d[án buď].

443.

1516 d. 18. října v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina: o jakéhosi lotra. [674.]

Službu svú vzkazuji. moudří a opatrní páni, sousedé a přátelé moji milí! V středu minulú podle oznámení vašeho u vás býti jsem nemohl ani vám toho oznámiti, nebo jsem nebyl doma. Než páni sousedé moji milí, prosím, že vám to nebude protimyslné, jeho v vazbě vaší podržeti. I také prosím, že oznámiti ráčíte, budete-li toho popravného člověka u vás míti a kdy. Nebo bych já nejradši, aby tam svůj konec ten lotr vzal. Pakli by to býti nemohlo, tehdy bych lotra toho musil kázati do Hory vésti. Již vy mi o tom oznámiti račte a vězeniem jeho dostatečně opatřiti rozkažte. Prosím! A já se vám přátelsky chci odplatiti. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Montibus Cuthnis sabbato ante dominicam Dicit I^o anno 1516. — Samson z Fulštajna na Dobřeni, krále JMti úředník mince oc.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom a přátelóm mým milým.

444.

1516 d. 20. října v Žlebích. — Diviš z Nestajova: o spravedlnost pana Hrocha. [1768.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přítelé moji milí! Což se dotýče pana Hrocha, spravedlnost, kterúž má v městě vašem, kterážto jemu se klade na roky tu též v městě vašem na právě, mám vzprávu, že by jemu někým hyndrována byla a vy jemu pro týž způsob ji že byste propustiti nechtěli. Za to já vás žádám, že vy jemu, což jemu náleží spravedlivě, propustíte, poněvadž on se k tomu poddává a každému, kto by s čeho vinu dal, práv chce býti. I věřím vám, že to k žádosti mé učiníte a jemu ty peníze propustíte, aby skrze to snad vám potomně nesnáz a práce nebyla, kteréžbych já vám jistě nepřál. Ex Zleby f. II. post Luce euwangeliste anno oc XVI°. — Diviš z Nestajova a na Žlebiech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

445.

1516 d. 21. října v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína: o záležitostech některých poddaných. [3385.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Krále JMti poddaný člověk, Řieha z Kostelní Lhoty, tohoto listu dodatel, žádal jest mne o spravedlivost svú, kterúž při právě vašem po ženě své má, za přímluvu k vám, kterážto vám všem vědoma jest, aby jemu puštěna byla oc. I milí páni Kouřimští! K vám se za téhož Řiehu přimlívám a vás žádám, poněvadž jeho spravedlnost vám světle

vědoma jest, že jemu ji zastierati nebudete, a jemu ji pro mú k vám přímluvu propustíte. Nebo kdyby Tuomy Tlouka tak světle, jako tato jeho spravedlnost, na gruntích krále JMti vyhledána býti mohla, tím jisti buďte, že bych jemu ji nikoli nechtěl dáti ničímž zastierati, než jemu ji beze všeho odporu pustiti. Než já o jeho spravedlnosti na starých konšelech ani na nynějších Velimských, aby se kdy nebožtík Havel Slanař na Hartuňka ohlašoval anebo naň kdy žaloval, doptati se nemohu; a také aby dluh purkrechtní byl, žádný o tom neví. Neb jest na tom grunthu ve Klech nikdy za osedlého nebyl. Pak znáti muožete, že věc jest velmi těžká, když se spravedlnost čížkolivěk vyhledati nemuůže, aby na sama slova měla komu puštěna býti. Ex Podiebrad f. III. ipso die XI^M virginum annorum oc XVI°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hajtman na Poděbradech.

A kdež jste mi psaní bez přítomnosti mé učinili, co se škod Martina Čenka dotýče, bude-li to mieti býti, aby se z nich vinili, že jest také Smolař nejedno poselstvie učinil oc. I vězte, že jsem já Čěnkovi psaní vaše ukázal a přechísti dal. Tak pověděl: Kdyby se jemu bez stavuňku, aby své od Smolaře zaplacené měl, dosti bylo stalo, že by Smolaře neměl z čeho viniti; protož se jemu jich prominúti nevidí.

A co se Jindřicha dotýče, v paměti máte, že jsem jemu do města vašeho jíti rozkázal, aby se s Smolařem smluvil. Kterýžto Jindřich tak mne zpravuje: Smluvati se musil podle jeho vuole, neb jest jeho do šatlavy hned chtěl dáti vsaditi; ješto mi se zdá, poněvadž jest z rozkázání mého k vám šel, že jest s ním jinak nakládati měl. Než jakž pak kolivěk jest, mně by se vidělo, aby takové věci na slušných mierách postavovány býti měly. A velmi bych tomu rád, aby sousedé vaši lidem nekonečným statkuov svých lehce nevěřili.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřimě, přátelóm mým milým.

446.

1516 d. 23. října v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka oznamuje některé zločiny Vaňka Domanovského a žádá za jeho přísné potrestání. [2601.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám psal nedávno před některým časem, že bych zpraven byl, že byste nějakého Vaňka Domanovského [v] vězení svém měli, a že jest týž Vaněk Domanovský rychtáři mému Janovskému i některým jiným lidem mým pohruožky činil, a jiné zlé skutky že jest činil, přitom vás za to žádaje, abyšte témuž Vaňkovi Domanovskému právo jeho učiniti rozkázali, a to v širších slovích, jakž psaní mé ukazuje, kteréž ode mne máte. Pak, páni a přátelé milí, účinkové jeho zlí, tak za to mám, že vám o některých vědomo jest, co jest naň vyznal v městě vašem v trápenie svém nějaký Hrnec,

kterýž jest i tu konec vzal, a též nějaký Pacht, který u vás také utracen jest. A co sou ti naň vyznali, o tom muož vám lépe vědomo býti nežli mně. I za to já vás prosím, že vy znajíce takové zlé skutky téhož Vaňka Domanovského, že vy jemu toho lehce vážiti nebudete, nébrž že se k němu zachováte, jako se k takovému zločinci zachovati náleží, aby on i takoví zločinci pruochoodu svého neměli.

A také vám teď posílám, co jest na téhož Vaňka Domanovského vyznal v trápenie svém a potom i smrt od meče vzal, kdež jest u Hory štat, nějaký Beneš rodem z Drahobudic. Takto jest vyznal, že s nějakým Turkem, kterýž jest odpraven u Libenic, že jest s niem týž Vaněk Domanovský při tom vystoupenie byl s jinými víc tovaryši svými, když sou vystoupili na lidi páně Dobrovitovského a škodu sou jim učinili; a že se témuž Turkovi z toho bituňku dostala ručnice. Item týž Beneš rodem z Drahobudic vyznal jest, že jest vzal IIII m míšeňské s Vaňkem Domanovským a s jinými tovaryši svými na tom dole za Hřiby. A pak muožte se doptati více, co sou jinde naň vyznávali. Kdež já vám již toho více nevoznamuji, neb mi se nezdá za potřebné. Neb to málo nenie, když sobě to rozvážíte, co sem vám voznámil. I vždy vám věřím, že se k němu zachováte tak, jako naň náleží pro jeho skutky zlé, a že mu právo jeho udělati rozkážete. Odpovědi od vás žádám. Ex Lessten f. V. in die s. Suerini [sic] anno oc XVI. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

447.

1516 d. 25. října v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka děkuje za pozvání k výslechu zločinců a dává zprávu o nehodě posla jejich. [2602.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete, že k těm zločincuum, kteréž [v] vězenie svém máte, že ste toho myslu [sic], chtějíc k niem rozkázati právem přistúpiti, a to tento pondělí najprv příští, a žádost vaše jest, abych k tomu také vyslati rozkázal; páni a přátelé milí, z toho přátelstvie vám velmi děkuji, že ste mi to voznámili. A již já tam tiem raněji také k vám pošli.

Páni a přátelé milí! Příhodu vám voznamuji: Posel ten, kteréhož ste ke mně poslali, že jest se velmi zbil; tak za to mám, že jest se pod zámek v krčmě byl něco podnapil, kdež jest mi listu teprv dodal vokolo tří hodin na noc. A když sem vám tento list psáti rozkázal, pověděli mi služebníci moji, že jest se [s]chodu dolů upadl. Než to abyšte věděli, že jest se velmi zbil v hlavu i vnitř v život. Kdež za to mám, že stěžkem živ zuostane. Kdež Buoh ví, že mu toho věrně nepřejí. Ex Lessten sabato ante sanctorum Simonis et Jude anno oc XVI°. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

448.

1516 d. 27. října v Hore Kutné. — Samson z Fulšteina posílá na místě svém Vavřince bakaláře k výsledku jakéhos zločince. [675.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni, přátelé a sousedé moji milí! Jakož mi psáti ráčíte, že některé zločince jako dnes trestati chcete, abych k vám vyslal o toho mého lotra, a čehož žádati budu podle práva, že učiniti ráčíte; páni sousedé moji milí, byl bych sám k vám jel, bych byl mohl o tom prvé věděti. Nebo včera okolo hodiny před večerem list mi od vás dodán, a já dnes pro věc KMti nikoli jsem odjeti nemohl. Než teď na místě mém posílám Vavřince bakaláře. I prosím, milí páni sousedé, že toho lotra kázete trápit, a při tom ať jest jmenovaný bakalář; a čehož zaslouží, že jemu jeho práva kázete učiniti. Neboť jest lotr a tu se potlúkal mnohé časy okolo města vašeho. Ješto, kdyby měl býti puštěn, snad by i vám mohl ke škodě býti. I věriem vám, páni sousedé moji milí, že se v mé žádosti při tom sousedsky naložiti a najíti dáte. A já se vám chci odplatiti. Datum Montibus Cuthnis f. II. ante festum sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno 1516. — Samson z Fulštaina na Dobřeni, krále JMti úředník mince.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

449.

1516 d. 5. listopadu v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: aby Kubovi bednáři peníze jeho konečně byly vydány. [2467.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni sousedé milí! Za to mám, že v paměti máte psaní mnohá a častá, co se těch peněz dotýče, kteréž za grunt, kterýž slove Mnichovský, kladený býti mají při každém sv. Jiří po L gr. českých na díel Kuby bednáře, člověka mého; [k] kterýmžto penězóm tajž bednář spravedlnost po otcí svém má; a ty peníze že jsú již patery jemu zadržány. I za to vás žádám, že mi to oznámíte psáním svým, který bych den měl pro ty peníze poslati, a také že mi oznámíte, co jich již na právě leží. — Datum ex Kostelec f. III. post Omnium Sanctorum anno oc 1516. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Brodu Českého [sic],*) pánuom sousedóm milým.

*) Srovnej str. 70 č. 455.

450.

1516 d. 6. listopadu v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina: aby mu ukradené věci byly vráceny. [672.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni, sousedé a přátelé moji milí! Což se dotýče vyznání toho lotra Berana, o kterémžto nerad jsem uslyšel, že jest puštěn; pak na některé tu obývající v městě vašem vyznal, že jest k niemu nosil a oni od něho přijímali šat i jiné věci i mísy ty, kderéž mi pobral byl, a taléře. I věřím já vám, milí páni sousedé, že se k tomu skutkem přičiniti ráčíte, ať to ti lidé, co jest čeledem mým i mně pobráno, navrátí, nemeškajíce, anebo se o to udluví; že já to přijíti chci i čeleď má. Pakli se toho nestane a oni tiem prodlievati budú, že já, poněvadž mi se jest více při tom trátilo, o více k niemu hleděti chťtí budu. A teď k vám posielám sladovníka svého Jiřika, kderémuž jest ten lotr na šatech a jinak škodu činil, ať se tam s niemu obyvatelé ti, kderiež ty věci přijímali k sobě, smluví na konec. Nepochybují, že mu v tom slušnú žádost naplniti ráčíte. Odpovědi žádám. Datum Montibus Cuthnis f. V. post festum Omnium Sanctorum anno 1516. — Samson z Fulštaina na Dobřeni, krále JMti úředník mince.

Slovné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

451.

1516 d. 12. listopadu v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína souhlasí s přátelským narovnáním o spravedlnost Tomáše Tlouka. [3377.]

Službu svú vzkazují, slovné opatrnosti páni, přátelé milí! Jakož mi píšete o Tomáše Tlouka žádající, aby toho, kterúž se spravedlnost jmieti praví, na dobré lidi podáno bylo, aby to slyšeli i to rozvážili, pokudž by za spravedlivé bylo, aby toho užiti mohl: Ta věc, aby to dobrými [lidmi] slyšáno bylo, mně odporna není. Než zdá-li se vám toho učiniti, že některý den brzy po sněmu pan Zdislav Dubský s panem Václavem Litevským a s panem Hložkem na Poděbradech býti ráčí, aby ta pře před ty pány podána byla k rozvážení. A uznají-li spravedlnost Tloukovu býti spravedlivu, té aby užil. I co jest při tom úmyslu vašeho, to mi oznamte. A jestliže se vám zdá k tomu přistúpiti, já bych vám, kdy byštie býti měli, věděl, kterak oznámiti. Ex Poděbrad f. IIII. ipso die 5 fratrum annorum oc XVI°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hajtman na Poděbradech.

Slov. opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

452.

1516 d. 13. listopadu v Jindicích. — Ctibor z Kestřan: o některých poddaných. [1083.]

Službu svú vzkazují, múdré a vzácné opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež mi píšete, že jest na vás vznesl Matúš sladovník, soused váš, kterak by měl

dluh povinný na krčmě v Radlicích IIII ₰ XV gr. míšenských oc. I račte věděti, že mně o tom, by jemu co dlužno bylo, nic vědomo není. A co se toho gruntu dotýče, že jest ta věc na místě postavena. A co tu pánu mému spravedlivě se najíti má, to se jest již vyhledalo, a tím já bez vuole pána svého hnúti nemohu oc. Než což se tej krčmářky dotýče, která jest tu na tom grunthu prvé byla, jestliže ona chce s sousedem vaším jakú úmluvu o to učiniti z toho, což jí tu náleží, proti tomu já nejsem oc. A toto račte věděti: Cožby mi koli slušné a možné bylo, vám k vuoli rád bych já učinil. Ex Gindicz f. V. die s. Briccii anno oc XVI°. — Ctibor z Keštran oc.

Múdré a vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gauřima, přátelóm mým milým.

453.

1516 d. 9. prosince. — Jan Rašín z Rizmburka: o vydání ovčáka vraha. [2071.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož sou lidé moji postihli v městě vašem ovčáka, který jest byl v Utoleži, kerajž jest lidem majm služebníka jich nešlechtně zmordoval, kdež sou pak na vás žádali toho slovem majm, abyšte mi jej vydali, i toho se vám jest učiniti nezdálo. I ještě na vás toho žádám, abyšte mi jej vydali po těchto lidech majch a ke mně se v tom tak zachovali podlie zřízení zemského. Datum v outerý po Početí panny Marie léta oc XVI°. — Jan Rašín z Risumburka a na Hrádku, hajtman kraje Kouřimského.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

454.

1516 d. 10. prosince v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina žádá opětně za vydání ukradených věcí. [673.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé moji milí! Což se dotýče osob těch, na kderéž jest ten lotr Beran pravil a praví, u koho jest co kradeného nechal, jakož jsem vám psal, žádaje, abyšte ty věci mně a čeledem mým navrátiti rozkázali, dali jste mi tu odpověď, že by ty osoby nevěděly, by ty věci byly kradené, aby měli bez ouplatku to navrátiti oc: Milí páni! Muožete znáti, jaká jest to vaše [i] jich výmluva. Kdyby děti byli, aby nemohli srozuměti zvláště o mísách a talériech, že jemu dali za ně XIII gr. Není-liž ten rozum, že za více stojí; jiné věci též. I já vás, páni sousedé moji milí, ještě žádám, že vy ty věci bez takových výmluv navrátiti těm osobám rozkázete. Pakli se vám vždy toho učiniti nezdá a takovou výmluvu těch přijímačov máte, vždy já vás podle zřízení zemského žádám, že vy se těmi osobami ujistíte dostatečně; nebo poněvadž se jedno u nich

nachází, snad se jiné také najde. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Montibus Cuthnis f. III. ante festum s. Lucie virginis anno 1516. — Samson z Fulštaina na Dobřeni, krále JMti úředník mince.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

455.

1516 d. 14. prosince v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: aby peníze Kubovi bednáři byly vydány. [2468.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí! Co se těch peněz dotýče, kteréž náleží Kubovi bednáři, člověku mému, a Jiříkovi bratru jeho, kteréž bráti mají za duom po otci svém tu v městě vašem, i za to vás žádám, že mi to oznámíte psaním svým, co jest již těch peněz za ten duom vzato a kto jsou ty peníze brávali, kteří úředníci. A také vás žádám, že mi oznámíte, co jest těch peněz, kteréž nyní ještě na právě leží, že bych já tam pro ně poslal. Datum ex Kostelec dominico post s. Lucie anno oc 16. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedům mým milým.

456.

1516 d. 24. prosince v Chotěboři. — Albrecht Amcha z Borovnice ujímá se služebníka svého Jandy. [4918.]

Službu svou vzkazují VMtem, páni a přátelé moji milí! Zpraven sem, že byste u vězení míti měli Jandu služebníka mého z dožádání osob někderajch z Tábora. I páni a přátelé moji milí! Prosím vás, že neráčíte ničehuož dopustěti na služebníka mého Jandu do mého příjezdu. Neb já u VMtí budu v městě Kouřimi tento pondělí nejprv příští konečně aneb snad prvý. I tu naději do VMtí mám, že se ke mně na žádost mou přátelsky zachováti ráčíte, pro mé [sic] k vám přátelství zachování. Dán v Chotěboři v středu den Štědrýho večera léta oc XVI°. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Vzácné opatrnosti pánuom puorkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom majm milajm.

457.

1517 d. 12. ledna v Žiřově. — Křištof Žiřovský z Údimě žádá za gleit pro Petra, Oštípo syna [3490.]

Službu svou vzkazují VMtem, pane purgmistře a páni milí! VMtem oznamuji, že jest předstúpil přede mne Petr Oštípů syn žádaje mne, abych jemu glait bez-

pečný od VMtí zjednal na zprávu před VMtmi, a to od datum listu tohoto za III neděle. I VMtí já žádám, že to ráčíte pro mé zaslúžení učiniti a jemu dáti, aby on mohl bezpečen býti před služebníky vašimi i poddanými, aby mohl volně přijíti i odjíti. I což bude v tom úmyslu VMtí, račte mi to listem vaším oznámiti. Datum na Žišově v pondělí před ochtábem Božího křtění léta tisícého V^{co} XVII°. — Křištof Žišovský z Oudimě.

Múdrě opatrným pánům purkmistru a radě místa Kúřima, pánům a přátelóm mým milým.

458.

1517 d. 15. ledna v Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk a Jindřich z Hrušova trvají na ustanoveném dni k stání. [3511.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, sousedé milí! Kdež na psaní naše a společní zůstání, tak abychom my vám dvě neděli napřed dali věděti, kdy bychom prázdnot a pány a přátele své k tomu rovnání přátelskému míti mohli, to sme podle téhož zůstání jednou i druhé vám oznámili, a z psaní vašeho*) sme srozuměli, jakž prvé tak i nyní, že vám od nás to oznámení a rok menovanie příjenné i [sic] není oc. I ještě toho vůli mějte podle prvního psaní našeho k vám, k tomu dni menovanému, klejt nám dadúc, podle téhož psaní prvního k tomu času nám se dáti nalézti i s přátele našimi. To při vás buď a psaním svým to oznámiti nemeškejte. Neb my na jiném nejsme, než jak sme prvé psali, tak se zachovati a na těch rociach neb obtazích déle nestáti. Dán na Přeboziech ten čtvrtek po ochtabu Božieho křtění léta oc XVII°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přeboziech. — Jindřich z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, souseduom milým.

*) Psaní toto, odpověď to na první list obou pánů, jenž se nezachoval, dle zachovaného konceptu znělo takto:

Službu s. v. urození páni, sousedé a přátelé naši milí! V psaní svém, v kterémžto nám připamatování činíte o příhodu osobám vašim v městě obývání našeho příšlé [sic], při tom ku porovnání a přetržení té a takové nesnáze čas sobě i nám jmenovitý podávající jako toho úterýho po sv. Pavli příští [sic]. Páni sousedé naši milí! Bychom před sěbú znamenitého otjezdu a vyselstvie do Prahy toho času neměli, nechtěli bychom tomu otporni býti ani vás vo to starati; ale na místě majíc na ten čas odložený otjezd, vás za to žádámy i věřimy, že vám to protimyslné nebude, a že to k naší žádosti učiníte a téhož roku až do pátku po Hromnicech sobě i tudiež nám odložíte. A tu a toho času chceme se rádi přičiníti, aby takové věci mohly k slušnému konci i tudiež k přátelskému porovnání přivedeny býti. A což se glajtu dotýče, ač nám se zdá, že by nebylo toho potřebie, neb my se bohda k vám i každému dobrému rádi tak, jako dobrým příslušie, zachovati chceme a zachováme, i jiné k tomu přidržeti [sic]. Pakliby se vám nezdálo bez toho býti, i to učiniti chceme. Odpovědi žádámy.

Odpověď Kouřimských na svrchu položený list dle zachovaného konceptu zněla takto:

Službu svú vzkazujem, urození páni, sousedé a přátelé naši milí! Na psanie naše nám odpověď dávajíc k prvniemu vašemu psaní ukazujete, zdálo-li by se nám ke dni roku oznámeného, abychom toho vuoli měli a glajt vám dadúc úmysl svooj konečný oznámili. Páni sousedé milí! Podle oznámenie roku již my se k tomu hotově najíti dámy, a tiemto listem pod pečeti města našeho vám, přátelóm vašim i služebníkóm před námi a poddanými našimi glajt svobodný v té při přijeti dávamy, i svobodně glajt zachovajíc bez překážky otjeti. Datum f. III. Fabiani [20. ledna].

459.

1517 d. 18. ledna v Lanškrouně. — Vojtěch z Pernšteina propouští poddaného. [6721.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Psaní, kteréž ste mi učinili o Mikuláše Frycara, člověka poddaného mého, žádající mne, abych jej vám propustil: I milí páni Kouřimští! Na žádost vaši to i jiné mne možné rád učiniti chci, a Mikuláše člověka poddaného svého vám propouštím, tu naději majíc, že vás k sobě zase ve všem přátelství dobrém najdu, v čem bych vás potřeboval. Ex Lantsskrum dominico ante festum s. Fabiani, Sebastiani annorum Domini XV^cXVII^o. — Vojtěch z Pernštaina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království českého.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm milým.

460.

1517 d. 9. března na Lipnici. — Burjan Trčka z Lípy: aby poddanému jeho peníze za koně dány byly. [2790.]

Múdří, opatrní páni a přátelé milí! Vznese jest na mne člověk můj, ukazatel listu tohoto, žaluje mi, kterak by lidé vaši z Chraštan, jednomu říkají Vávra a druhému Mach, za koně dlužni mu byli; kdež jest již o to vám několikrát žaloval, a pro to mu nic spraveno ani dáno nenie. I já vás žádám, že vy jemu dluh jeho spravedlivý na lidech vašich rozkážete zaplatiti bez odtahuov dalších. Pakli by se toho nestalo, již bych já člověka svého v tom dále opatriti musil, aby dalších škod o to nebral a vedle práva svého stavuňky dobýval. Ex Lipnicz f. II. ante Gregori annorum 1517. — Burjan Trčka z Lípy na Lipnici, podkomoří království českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým.

461.

1517 d. 12. března v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošina dává svědomí proti Vávrovi Voštípovi. [4832.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře a páni Kouřimští, přáteli milí! Vězte, že jest mne žádal člověk JMti pána mého Václav Novodvorský, abych mu svědomie

dal, co se Vávry Voštípa, spolusouseda vašeho, dotýče, kterýž jest dělal na díle pod Ratajích [sic] na mlajně pána JMti mého. To jest mi dobře v paměti a svědom jsem toho, že jest mu Novodvorský z Gouřima od vás piva vozil Vávrovi Voštípovi na to dílo, když jest dělal ten mlajn. A potom jest ke mně Novodvorský přišel a žádal mne, abych jemu stavuňkuo dopustil, aby Vávrovi nádoby, kterýmiž jest dělal, obstavil aneb peníze, jestliže by měl co zadělaného u pána JMti mého. A tak mne zpravoval Novodvorský, že jest jemu Vávra od těch fur něco dlužen byl, kderéž jest jemu piva vozil. A já sem jemu stavuňkuo dopustiti nechtěl, neb jest na díle JMti pána mého byl. A potom jest Vávra i s tovaryši svými z toho díla utek a nedodělal. A to jest v pravdě tak. A jestliže by bylo potřebí, že i oustně to jemu seznati chci. Datum ex Ratay f. V. die s. Gregorii anno ๑๕ 17. — Zdeněk z Bošina, purkrabie na Ratajích.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřima, přátelóm mém milým.

462.

1517 d. 2. května v Kolodějích. — Mikuláš Vlk z Kvítkova upomíná o dluh poddaného. [3102.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni, přátelé milí! Račte věděti! Pána mého JMti člověk Šimon, mlynář z Bylan, vznesl na mě, že by jemu byl vinovat bratr jeho, veliký mlynář, kterýž jest pod vámi, dluhu spravedlivého II j 17 gr. českých. Kdež dávno by jemu dáti měl, toho zanedbává. I já vás prosím, že ráčíte rozkázati zaplatiti člověku pána mého JMti bez odtahuov i prodlévání. Pakli by se tomu dosti nestalo, račte věděti, že na mně žádá, abych já jemu právo stavné propustil. Ale já vám věřím, že vy to opatříte, aby toho potřebí nebylo. Pakli by se to prodlívalo, již bych já jemu spravedlivě dle práva obhajovati nemohl. Odpovědi žádám od vás. Dán na Kolodějích v sobotu den sv. Zigmunda krále léta ๑๕ XVII°. — Mikuláš Vlk z Kvítkova ๑๕.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm milým.

463.

1517 d. 1. června v Zbizubech. — Jan ml. z Podvek žádá za dostiučinění pro Duchka krčmáře. [1962.]

Službu svú vzkazuji, vysocě opatrní pane purkmistře a páni a přátelé všickni milí! Račte věděti, že sem zpraven od člověka svého, od Duchka krčmáře, jaká mu se věc stala neslušná a nepřátelská [v] Vraštíkovu domu. Nébrž jestliže je tak, jakž mne zpravuje, byla by pohanská. I milí páni! Račte mú nevinnost proti sobě vzieti, o kteréž já neviem ani lidí svých; za to prosím, jestliže vy ji viete, že mi to oznámíte; jestliže bych já co proti vám učinil aneb lidé moji, že já chci rád napravit sám od sebe i od lidí svých. I protož na vás téhož žádám, aby mně ta lehkost a člověku

mému škoda napravena byla, kteráž se jest v městě spolu vašem stala bez mého i lidí provinění skrze Petra, Strýcové syna, řeči a mého člověka k škodě dívání a trhání. I věřím vám, že mne v tom litovati budete i člověka mého takového roztažování i samy sebe, kteraká se jest věc neslušná [v] vašem městě stala. I milí páni! Rozvažte mé psaní a na to mi odpověď dajte, muož-li mi to k nápravě přijíti, abych o to více práce neměl. Nynie se stal počátek na člověku na mém, snad by potom na mne přišlo skonání. I věřím vám, že mi na to odpověď dáte, abych se měl čím zpravit. Datum Zbizub f. II. post festum Spiritus sancti anno XVII°. — Jan mladší z Podvek.

Vysocě opatrní [sic], panu purkmistru i radě i vsí obci města Kúřima, pánuom a přáteluom milým.

464.

1517 d. 4. června v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína ustanovuje nový den k jednání mezi poddanými. [3380.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni, přátelé milí! Jest mi z podivením. Oznámil sem vám, co se dotýče toho roku složení, o kterýžto na mne podali ste, abych vám den jmenoval. I dal sem vám znáti po Říhovi z Kostelní Lhoty, abyšte na Poděbradech z těmi potřebami stáli v sobotu najprv příští. Pan Matouš odpor tomu učinil, člověku krále JMti svrchu dotčenému toho nevěře. Kdež se tomu lehce srozuměti muože, že jest nepodobné, aby to mělo od člověka krále JMti jinač mluveno býti, zvlášť o takovou věc, nežli jak jest jemu ode mne poručeno bylo, a také snad i bez snadu, že mu dobří lidé jsou věřivali. Pak nevím, kudy jest panu Matoušovi to přišlo, že jest to oblehčil.

Protož vás tajno to nebud', že pokládám den a rok k jednání obojí strany lidí krále JMti i vašich v sobotu najprv příští, a na ten den již před časy jmenování a volení páni a přátelé mají býti; to věduce, dajte se najíti. Pakli by toho nebylo a vy nestáli, již bych rozuměl, že ne podle spravedlnosti, ale z moci člověku krále JMti spravedlivosti pustiti nechcete. Dattum ex Podiebrad f. V. post Pentecosten annorum oc XVII. — Jiřík Želenský z Sebusína, hýťman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

465.

1517 d. 14. června ve Vlašimi. — Matyáš z Kosoře upomíná o dluh poddaného. [1163.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Spravil jest mne Martin z Javorník, člověk pánuov mých JMti, že jest jemu dlužen Mocík z Bošic, člověk váš, IIII korce žita a XV gr. alb., a po častém napomínání platce jemu býti

zanedbává a ještě slovy neslušnými jeho odbývati chce. Páni a přátelé milí! Vás já za to žádám, že člověka svého k záplatě skutečné přídržeti budete bez dalšího o to práce jeho a nákladu činění. Pakli by se toho nestalo, znáti můžete, že bych já Martinovi, člověku pánuov svých JMtí, práva hájiti nemohl. Ale tu naději mám, že to opatříte, aby potřeba nebyla. Ex Wlassim dominico ante s. Vithi anno salutis 1517. — Matyáš z Skosoře oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým.

466.

1517 d. 21. července na Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunie: o propuštění poddaného z vazby. [1048.]

Službu svou vzkazují, pane purgmistře a páni přátelé moji milí! Znesli jsou na mne lidi páně Čabelického z Prusec, že byste u vazbě měli Duchka souseda jejich. I již, ja[k]ž se jest koli ta věc stala, prosím vás za to, jakožto pánův a přátel svezích milejch, že toho jistého člověka na rukojmíe dáti asi za tři neb za čtyři neděle dáte, a zvláště není [sic] v tato pilná díla. I věřím vám, jakožto pánóm a přátelóm mým, že to pro mne učiníte. A v tom času já bohda s vámi i se panem Přemyslem sám rozmluvím. Dán na Myšlíně léta oc XVII° ten outerej před svatou Máří Mandelínou. — Jiřík Štoš z Kunie, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutný [sic] v opatrnosti panu purkmistrovi se pány města Kouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

467.

1517 d. 25. srpna v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína upomíná o spravedlnost Říhovu. [3378.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Psaní před časy činíval jsem k vám, žádaje vás, abyšte spravedlivost, kterouž má Říha z Kostelní Lhoty, jemu ji pustili. Odpověď dávali jste mi, když na místě Tloukova věc bude, že toho držeti nebudete Říhovi, ale spravedlivost jeho jemu pustiti chcete. I milí páni a přátelé! Já vás žádám, že vy Říhovi spravedlivost jeho jemu pustíte, aby on větších útrat již více nevedl. Nebo já takové spravedlivosti jistě proti vám brániti bych nechtěl ale pustiti, a přátelsky dal bych se k vám a chei dáti najíti. Dattum ex Podiebrad f. III. post s. Bartolomeum annorum oc XVII. — Jiřík Želenský z Sebusína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

468.

1517 d. 27. srpna na Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic děkuje za propuštění poddaného. [1049.]

Službu svou vzkazují, slovoutné vopatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož sem vám byl prvý psal vo Duchka z Prusic, člověka páně Čabelidckého, abyšte mi to k vůli učinili a na rukojmie jej dali, i to ste pro mne učinili. Z toho přátelství já vám velmi děkuji a já týž zase vám každému zvlášť chtěl bych toho odslužiti i voplatiti se vším dobrejm, čím by mně možný bylo.

A taky ste mi při tom psali, abych k vám sám přijel. I udělal bych to rád, ale Bůh zná, že sem velmi zaneprázdněn pilnejmi potřebami pána svýho. Než vás za to prosím, že jemu to ráčíte milostivě vážiti, a von ať pana Přemysla vodbude tak, jakž mu rozkážete. Pakli by to nemohlo bejti na tento čas, ale vás za to prosím, že mu ráčíte roku přidati doněkud, abych já se mohl k tomu času uprázdniti. I věřím vám, že to pro mě ráčíte učiniti. Dán na Myšlíně ten štvrtek po svatým Bartoloměji léta oc XVII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutným vopatrnostem panu purkmistru se pány města Kouřima, pánóm a přátelóm mejm milejm.

469.

1517 d. 20. září v Č. Kostelci. — Purkrabí Jiřík z Hostovic upomíná o dluh. [910.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Znesl jest na mne člověk pána mého JMti, Beneš z Dobrého Pole, že by jemu dlužen byl Matěj šrotýř, spoluobývatel váš, za pšenici za IIII korce per XII gr. č. I kdež po častém napomínání již psaný Matěj šrotýř dluhu spravedlivého jemu zaplatiti zanedbává, i protož já vás za to žádám, že téhož Matěje šrotýře k tomů skutečně přidržeti budete, aby on bez dalšího prodlévání člověku pána mého JMti dluh spravedlivý dal a zaplatil pro uvarování dalších nesnází. Kdež bych já též učinil, kdyby se spolusouseduom neb obyvatelům vašim taková věc na gruntiech pána mého přihodila. Ex Kosteletz dominico ante Mathec euangeliste an. oc XVII. — Jiřík z Hostovic, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

470.

1517 d. 1. října. — Jiřík Želenský ze Sebusína, hejtman na Poděbradech: opětne o spravedlnost Říhovu. [3379.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Psaní sem vám před časem učinil, co se dotýče spravedlnosti Říhovy,

kterůž má po své manželce. Kdež za to mám, že v paměti máte, že jste řekli, když Thůma Tlouk konec a místo bude míti v Velimi, že také Říhovi spravedlivost pustíte. I dali ste mi odpověď na prvnější psaní, že jste byli zaneprázdnění na ten čas. I milí páni a přátelé! Já vás žádám, že tomuto Říhovi jeho spravedlivost pustíte a jemu oznámíte, na který by den měl přijíti, aby on tak častých útrat nevedl a mně také aby pokoj dal. Věřím vám, že to pro mne učiníte. Odpovědi žádám. Dán ve štvrtek po s. Michalu archanjelu léta oc XVII. — Jiřík Želenský z Sebusína, hýťman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým oc.

471.

1517 d. 12. října v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu upomíná o dluh. [1319.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, susedé milí! Oznamuji vám, že jest vznesl na mne člověk strejcuo mých, jménem Vála z Skalice, kterak by prodal nákému Burjanovi susedu vašemu dva voly za VIIIj š m. Kdež jest mu na to dal IIIj š m. X gr. m. témuž Válovi, a ještě mu zuostává III š m. minus X gr. m. A netbá mu platce býti týž Burjan sused váš. Protož já vás žádám, abyšte rozkázali témuž spolususedu vašemu dluh témuž člověku našemu svrchupsanému zaplatiti, aby týž svrchupsaný člověk náš o to již více práce a nákladuo nečinil i tudíž mně starostí. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. II. ante Galli anno Domini 1517. — Jan Zajimač starší z Kunštátu.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, susedóm mým milým.

472.

1517 d. 25. října v Č. Kostelci. — Purkrabí Jiřík z Hostovic upomíná o dluh. [909.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznesl jest na mne člověk pána mého JMti, Kubice z Vrbčan, že by mu byla dlužna Hrádková, spoluobývající vaše, VIII š míšenských dluhu spravedlivého peněz puojčených. Kdež po častém napomínání jemu jest zaplatiti zanedbávala i po dnes, a roky sobě mnoho-krát tomu dluhu sama bravši, dosti se jest tomu od ní nestalo, tak že člověk pána JMti vždy k svému přijíti nemůže. I já vás za to žádám, že touž Hrádkovou k tomu připravíte skutečně, aby ona člověku pána mého JMti, což jest mu spravedlivě dlužna, zaplatila bez dalšího prodlévání. Pakli by se toho nestalo, můžete znáti, že bych člověku pána mého JMti právem obstavným dluhu jeho nemohl hájiti dobývati. Ale věřím, že to opatříte, aby toho potřeby nebylo. Datum ex Kostelec

dominico ante Simonis et Jude apostolorum anno oc 1517. — Jiřík z Hostovic [sic], purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

473.

1517 d. 27. října. — Anna z Kopidlna: o propuštění poddaného z vězení. [1149.]

Modlitbu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, sousedé milí! Tajno vás není, kdež sem vám prvé psala o Jana člověka svého a žádajíc vás vedle práva a zřízení zemského, abyšte jej pustiti kázali. I píšete mi, jestliže mi se vidí, abych knězi opatovi psala. I mně se toho učiniti nezdá, poněvadž on na právě vašem sedí. A já vám vedle práva píši, neb se práva strhnouti nechci. I vždy vám věřím jako souseduom dobrým, že jej rozkážete pustiti. Neb psaní prvnímu snad ste porozuměti mohli, že já chci od něho každému spravedlivé učiniti, i témuž knězi Janovi opatovi. A zpravena sem, že by mezi lotry seděl, ješto snad některým na hrdlo de; kdež já takových lotrovských kusuov o něm nevím, ani sem od koho slyšela. A kdež mi píšete, že byšte pro mne rádi učinili, což by vám možného bylo: i z toho přátelství já vám děkuji. Neb sem já na tom, že proti vám i proti každému že bych se chtěla přátelsky zachovati. Datum f. III. ante Simonis et Jude annorum XVII°. — Anna z Kopidlna a na Tuchorazi.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistrovi a radě města Kouřimě, souseduom milým buď [dán].

474.

1517 d. 31. října v Cerhenicích. — Mikuláš z Dražovic: o dluh poddaného. [3290.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež mi psáti ráčíte o dluh, kderýž se praví mieti Jakub Kácovský, spolusúsed váš, na krčmáři mém v Blyně, jmenovitě IIII° fl IIII gr. miešenské; kdež pak týž súsed váš sám u mne jest byl a zprávu o tom učinil. A já sem hned po zprávě jeho člověku svému rozkázal, aby jemu platce byl: Již pak teď na žádost vaši ještě jemu rozkázati chci, aby se o ten dluh s Kácovským umluvil a tak i platce jemu byl. Jestliže se pak tak nezachová, nechť jest mi to zase oznámeno; já téhož člověka svého jemu vydati chci, a jiných lidí svých pronho [sic] stavovati nedopustím. Datum Czerhenicz v sobotu přede Všemi Svatými léta Páně oc XVII°. — Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích, purkrabie kraje Hradeckého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom súseduom a přáteluom mým milým.

475.

1517 d. 27. listopadu. — Mikuláš z Prachňan: o dluzích lidí svých. [1980.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož na mě psaním svajm znášíte, kterak Matěj Zeman, spolusoused váš, jest na vás znesl, že by měl dluh spravedlivý na lidech mých v Chvatlině, na Machkovi Hospodkovi XIII; 8 gr. míšenských a k tomu XVII korcuov pšenice, a na kováři X 8 též na míšensko, kterýchž dluhů přátelsky dosící nemoha žádajíc [sic] mne za to, abych já lidi své k tomu přidržal, aby oni sousedu vašemu spravedlivé učinili a zaplatili. Páni přátelé moji milí! Vězte, že sem já o tu věc rychtáři svému psáti ne nemeškal [sic] a jemu přísně rozkazuje, aby on je k tomu přidržal, aby oni sousedu vašemu zaplatili. A pakli by toho přes toto mé přikázání neučinili a vy na mne po druhé znesli, chci já rád sousedu vašemu spravedlivé učiniti a je k tomu přidržeti, aby jemu zaplatili. Datum f. VI. post Katherine annorum 1517 oc. — Mikuláš z Prachňan na Horách Kutnách.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

476.

1517 [?] d. 18. prosince. — Mikuláš z Prachňan povoluje poddanému převzítí rukojemství. [4639.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jsem žádán od bratří Jana Žáčka, člověka mého z Chvatliny Dolejší, abych témuž Žáčkovi toho dopustil, aby za Zemana, bratra svého, podle jiných v knihách vašich v zprávu se zapsal panu Ješkovi pro ten dvor, kterýž jest týž Zeman s manželkú svú panu Ješkovi prodal. I račtež věděti, že k žádosti jich to sem učinil, že té věci člověku svému dopouštím. To znajíce, budete se moci tím zpraviti. Datum f. VI. post festum sancte Lucie. — Mikuláš z Prachněn [sic] na Horách Kutnách.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

477.

1517 d. 23. prosince. — Michal Slavata z Chlumu opětne varuje, by lidem jeho piva na dluh nedávali. [2470.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! Jakož mi píšete, že by na vás vznesl Blažek sladovník, obyvatel váš, že by mu dlužen byl Švach z Ledec, člověk muoj, za tři sudy piva po XIII gr. českých, a při tom také píšete, že by jemu dlužen byl Jan z Vitic, též člověk muoj, X korcuov ovsu, a toho ovsu že by od něho vypuočil: I co se toho dluhu za pivo dotýče, kdež píšete, žalujíc na

Švacha z Ledec, i toho nevím, by tu v Ledcích komu Švach říkali; nežli že tomu Havel říkají, kterýž jesti tu na mlýně; a tu jich více není nežli ten jediný. A by pak i tomu Havlovi Švach říkali, mám za to, že v paměti máte, že sem vám o to několikrát psal za to vás žádaje, abyšte lidem mým piva nedopouštěli věřiti. I sám sem lidem svým přikazoval, aby nikdyž z měst piva nebrali. Neb sami to znáti muožte, že by taková věc mezi námi sousedství nenesla, když byšte vy jim věřiti dopouštěli, a oni nemajíc odkud zaplatiti, uteče pryč z gruntu ne jeden, a mně poustka bude. Neb víte, že sem vám to oznamoval, by byl člověk muoj lotr, že proto jemu věřit budu, jediné aby mi poustka byla [sic].

Než co se tého ov[s]a dotýče, chci já se rozkázati na to vyptati, a bude-li dluh spravedlivý, chci rád rozkázati člověku svému zaplatiti. Datum f. IIII. post Tome appostoli anno XVII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka, hajtmán v království českém.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

478.

1517 d. 26. prosince. — Rada m. Kadaně žádá za příspěvek, aby město i zámek ze zástavy vyplaceny býti mohly. [4544.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Bezpochyby, že vás došlo skrze pány poslové [sic], kteří jsú nyní o svaté panny [sic] Kateřině v Praze na sněmu od vás vysláni byli, žádost tu [sic], kterúž jsme na pány Pražané JMt i na jiné pány poslové [sic] ode všech měst tohoto království vyslaných žádostivě vznesli a prosili, co se dotýče výplaty města našeho, kdež najjasnější kníže a pán pan Vladislav, uherský a český oc král JMt slavné paměti, nám majestát dáti ráčil, že nás do komory své k svému držení vyplatiti ráčí. Na to jsme se povolili JKMTi takovou summu, v kteráž města [sic] Kadaně i s zámkem v zástavě jest, puojčiti aneb dědicóm JKMTi. Ale nemohúce, ač jsme velikého a znamenitého berni [sic] o to mezi sebou na každého obyvatele uložili, tolikéž vybírat, vás, jakožto pány a přátele milý, s pilností prosíme a celého [sic] naděje k VMti máme, vzhlednúc předkem na dobré krále JMt, pána našeho dědičného, a též na poctivosti stavu našeho, že nás v tom neopustíte a nám k takové naše potřebě náku summu podle vašeho [sic] možnosti až do náky čas puojčiti ráčíte, jakož bychom my též pro vás, kdybyšte nás žádali a potřebovali v takovém a nebo větším, povolně rádi učiniti chtěli.

A VMt žádáme, že vedle zuostanie pánuov posluov jiným pánóm městóm kraje vašeho na náš groš žádost naše [sic] oznámiti ráčíte, a úmysl VMti ten tajden po Novém létě připsati pánóm Pražanóm Staroměstským, abychme od VMti společně

na to odpovědi mieti mohli, abychom se věděli čím zpraviti. Než my všem i každému zvláště, kteří nám co budú puojčiti, dostatečnú jistotu na to uděláme, aneb podle obyčeje se zapsati budeme, a k tomu z toho, jakž summa bude, co za slušného platiti. Datum sabbato ipso die s. Steffani ad annum 1518. — Purkmistr a rada města Kadani.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě a pánóm starším obecním města Gúřim, přátelóm našim milým.

479.

1517 v Janovicích Uhlířských. — Václav Rod z Křečovic, purkrabí na Šternberce: o pohledávce pana Přemysla z Vilmanic. [2137.]

Službu svou vzkazují, moudré opatrnosti páni a přáteli milí! Kdež mi píšete, že by na vás vznes pan Přemysl z Vilmanic, spoluradní váš, že by Křeček, člověk JMti pána mého, vyručil z vazby Mačurdu pro dluh za V sudův piva oc, při tom mi také píšete, že bych řekl to k místu přivést a že by se to prodlévalo až po tento čas: I páni a přátelé milí! Vězte, že jsem příjev z Gouřima hned na rychtáři a na konšelích se ptal, jest-li ten dluh dán a zaplacen, aneb jaká by toho příčina byla. I tak jest mně zpravil neboštík rychtář i s konšely, že by Mačurda pro ten dluh panu Přemyslovi podle práva dlužního vydán do města vašeho byl. Taky jsem Křečka před se vobeslal, aby mně toho rukojemství zpravil, kterak jest v ně vešel. Kdež přede mnou jest jest [sic] pověděl, že jest za Mačurdu slíbil. A po tom slibu pan Přemysl, spoluradní váš, jest Mačurdu ctí a věrou zavázal, aby jemu dluh ten zaplatil a tomu dosti aby učinil. Kdež za to mám, že i pan Přemysl to v paměti dobře má, že jest to sám ke mně mluvil pravíc, že Mačurda na svou čest nepomní. Protož páni a přátelé milí, znajíc věc takovou, sami toho povážíte, bylo-li by slušné pro takovou věc právo na lidi JMti pána mého propustiti, poněvadž jest po tom slibu sám jisce jeho ctí a věrou zavázal, a rukojmí toho jest věřiti nechtěl. Datum ex Janowicz Uhlérzkých léta oc XVII°. — Václav Rod z Křečovic, purkrabie na Šternberce.

Moudré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřima, přáteluom mým milým oc.

480.

1518 d. 3. ledna. — Prokop Čabelický ze Soutic: aby sirotek jeho z rukojemství byl propuštěn. [325.]

Službu svou vzkazují, múdré opatrnosti páni a přietelé milí! [Vzne]sl jest na mne Jan Dunda, poddaný sirotek můj, že jest [od vás na] rukojmie vzat pro příčinu, kteráž vám vědo[ma jest], a že jeho vinna nenie, ale beze lsti k tomu přišel. I věřím

já vám, že vy týhož poddanýho mýho s rukojemstvie propustíte, aby von pode mnú, anebo kdež bych já mu přál, svú živnost provozovati mohl. Dán v neděli po Novým lité líta páně MV^cXVIII. — Prokop Čabelický z Sútic a na Tajně.

Múdré opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a přátelům mým dobrým.

481.

1518 d. 20. ledna v Praze. — Rada Starého města Pražského: aby do Hromnic odvedli Kadaňským summu na ně vypadající, by ze zástavy se mohli vyplatiti. [27.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! ... kteréž ste při nás o sněmu minulém jměli, i také od jiných měst zpraveni ... skrze posly své na všecken stav náš i jedno každé město, což se jich v ... a všechněch s pilností prosili, aby některú summu dosti rovnú od každého města ... poslové na obce své vzněsti [jsú] přiřkli a nám brzkú dáti odpověď, jako ... i jim Kadaňským, co kto učiniti chce aneb muož i též nemuož. I abyšte ... k nám posly své s nemalú prosbú a žádostí i velikú duověrností jsú vyslali ... jako přátelóm svým milým za též pány Kadaňské i tu všicku obec přimluvili ... užitečnú i poctivú netoliko králi JMti, pánu našemu milostivému, kterémuž by město Kadaň i s zámekem ... a do JKMti komory po těch dávných létech, v kterých bylo v moci jiné, zase přijíti jmělo, ale také jim Kadaňským [k] větší a volnější ještě svobodě, ješto z toho předkem králi JMti, pánu našemu, větší moci a komory podstat[ě] i také v stavu našem městském bezpečnější a jistí jich k nám přátelstvie rozmnožiti se mohlo. Jakož pak i pod jiným pánem mimo krále JMt, pána svého dědičného, časuo těchto jsúce, které přátelstvie nám a stavu našemu jsú ukazovali, jakú pilnost, bedlivost, pro věci všeho stavu našeho žádných nákladuo nelitujíc ani nebezpečenstvie se obávajíc, jsú jměli a činili, to všichni skutečně, že jimi nic takového obmeškáno není. znáti muožeme. Pak kdyby sobě volnější a svobodnější, jakžto jeden oud vám podobný, byli, k žádnému nežli k JKMti předkem a potom k našemu stavu zření majíce, mnohem větší i podstatnější s hotovostí dokonalejší mohli by nám ukazovati přátelstvie.

Protož žádáme vás, že sobě proti nim pánóm Kadaňským, jako přátelóm svým, toho obtěžovati nebudete, ale k takové jich potřebě vedle zpuosobu a povinnosti přátelské, kteráž pro přátely netoliko statku ale i života nasazovati velí, té summy na vás prvé vznesené jim do času puojíte. A oni tak praví, že všelikým přátelstvím vám to napřed chtie u sebe vzpomínati, potom i službami svými toho odsluhovati, nad to i ujistiti dostatečně, nébrž, budete-li chtieti, i úrok s toho dávati, že svým jisti a neškodni také budete. Kdež věříme vám, že pro malú a rovnú věc přátel neoslyšíte ani neopustíte, tak jakž i prvé spolu smy sobě byli připověděli, že raddú ani pomoci sebe opouštěti nemáme, aby tudy, nejsúce přátelé obrazem, za potěšení zámutku,

od vás jsúce opuštění, neměli. Odpovědi konečné a přátelské jim skrze nás do Hromnic nejprvé přistích žádáme. Prage f. IIII. die Fabiani et Sebastiani anno Domini XV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

482.

1518 d. 1. února na Šelnberce. — Albrecht Cipla z Kravska prosí o radu strany nálezu Vožických a obstavování poddaných. [1247.]

Službu svú vzkazují, vzácní a opatrní páni a přátelé moji milí! Jest taková věc, že služebník mému bylo jest obstaveno peníze na právě [v] Vožici, v městečku páně Trčkovu, tak že ta věc k soudu přišla. Tehdy na nález, kteraj sú Vožičští udělalali [sic] purgmistr a končelé, vodulával se služebník muoj k urteli o tu při. Tehdy Vožičští purgmistr a končelé pověděli, že ortele nikdyž bráti nemají, že pamětníků není, aby ortel kde brali. VMtí prosím, že mi to psaním svým oznámiti ráčíte, mají-li u VMtí ortel bráti čili nic, poněvadž všecka města království českého k VMtem se o to utíkají a zření mají. Toto abyšte ráčili znáti, že já zprávu mám, že nedávný čas jsú na ortel k VMtem vysílali Vožičští.

VMtí za to také prosím, že mi ráčíte to oznámiti, může-li selský člověk v nedělský den slavný páně obstaven býti, když ke mši aneb ode mše de, na svobodným rynku, a v žádném domu nebyvší ani se na rynku zastavovavší. Ač mnoho na VMt zkládám, prosím, že mi za zlé mítí neráčíte, ale že se ke mně v tom přátelsky laskavě okázati ráčíte. A já VMtem toho všem i každému vzlášt zasluhovati i všem přátelstvím odplacovati chei dobrým. Dán na Šelnberce v pondělí před Hromnicemi léta Páně XV^cXVIII^o. — Albrecht Cipla z Kravska a na Šelnberce.

Vzácným a opatrným pánům, panu purkmistru a radě města Kouřimě, pánům a přátelům mým milým.

483.

1518 d. 6. února v Praze. — Kašpar, opat kláštera sv. Karla na N. m. Pražském, upomíná o zadržané platy roční. [136.]

Modlitbu svú vzkazují, pane purgmistře a páni milí a zvláště pane bakkaláři milý! Ščestie, zdraví i všeho dobrého přál bych vám, jakožto přátelóm svým zvláště milým a na se laskavým oc. Pane purgmistře a páni milí a zvláště pane bakkaláři! Divím se tomu a nadiviti nemohu se, proč tak vždy oddalujete mně a konventu tomu chudému pannie Marijie a svatého Karla toho platu dáti, kdežto s práva dáti máte pod pokutu dvú nedělí po svatém Martině. Lonského XVIII° míš. ste mi nedodali a letošního nic ste nedali. Neb viete, že předkovi mému mnoho ste se zakazovali, kdy jest do těch jmenovitých let smlúvu s vámi učinil bez vuole jiných. Tu také

ke mně pan bakalář jménem vás všech tímž zakazováním a mnoho větším se jest zakazoval, abych té smlúvy předka mého nerušil, ale do těch let vyjití abych vás při tom nechal, pravě, jestliže by Pán Buoh válek neuchoval i všelijaké neřesti, aneb nás z města jako někdy [před tím vyh]nali skrzě nezbedné lidi, že má nám všecko zouplna vydáváno býti neb tam doneseno býti, kdež bychom koli své obydlí měli, nákladem vaším oc. V tom i v jiném i v čekání dal sem se povodlně nalézti, ačkoli s velikú škodu záduší toho, z té lásky předešlé předkuov vašich, kterúžto sú k předkóm mým zachovali.

Tento pak předešlý rok, kdež sem také doma drahně neděl nebyl z slušné příčiny, tu sem svým chudým bratřím z své chudoby te[n úro]k předešlý nedodaný kázal sem od vás vzíti, aby nač měli živi býti a za to potřeby sobě jednati. I tu jim od vás nic nenie dáno. A oni skrzě to velikú úzkost a nedostatek sú měli a trpěli, a jinde se dlužiti mušili z těžkostí se v penízě obchodíc. Tu potom a prvé pánuov vašich v Pražě sem napomínal a zvláště pana bakaláře, proč nám toho platu nedodadie? Tu sem odpověd měl vo tom zadrželým i tohoto roku, že nemají; neb lidem kroupy zbily a sú chudí, a že na těch lidech a od nich vybírati nemohú. I z toho placení vašeho, páni milí i vy pane bakaláři, a z té záplaty vaší, kterúž mi platíte, chtěl sem platiti a platil jsem dlužníkóm svým. Žádný takového placení vašeho ode mne za mý dluhy přijíti nechcě. Než mne napomínají dlužníci, u kterých sú se bratři moji zdlužili a já sám také, a mne hyndrují. A toho vašeho vždy na lidi i ukazování, že od nich nemuožte vybrati úroku: též také těm já zaplatiti lidem nemohu; a s těmi lidmi já nic činiti nemám, než toliko vedle výsady naší na vás a na městě vašem ten plat máme.

I protož, páni milí a pane bakaláři milý, rozpomente se na tu lásku předka mého, tudíž také na mou a na mů povolnost a toho sčekávání mého a na vaše přičění. ať se tomu dosti stane od vás a té povinnosti, a ten plat zadrželý i tohoto roku abyšte mi zouplna jedno z druhým dali bez prodlévání konečně druhú neděli postní. Neb dýle čekati nemohu. Neb k tomu času lidem, kterým sem povinovat, konečně jim práv býti mám, a ještě ta všecka summa mi k tomu nevystačí. Pakli by se toho nestalo a tu lásku a zakazování vaše přerušili byšte, ačkoli nerad, mušil bych se jinač v té věci proti vám opatřiti, aby mi zaplaceno bylo. Kdežto o vás nepochybují, že se tak ke mne zachováte a k tomu chudému záduší, jakožto na staré a dobré přátely sluší, a té lásky, která mezi námi jest, nepřerušíte ani příčiny jaké k skažení té lásky dáte. O tom nepochybují, že se tak k nám zachováte. Odpovědi žádám. Ex Praga sabbato in die Dorothe virginis anno 1518. — Kněz Kašpar opat oc Karlovský, kaplan váš.

Múdré opatrnosti pánóm purkmistru a vši radě města Kouřimě, pánóm přátelóm mým zvláště milým d[án bud].

484.

1518 d. 2. března. — Rada Nového m. Pražského upomíná o dluh. [32.]

Službu [svú] vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí! Kněz Prokop, farář náš ot sv. Vojtěcha na [Podskalí], žádal nás k vám za přímluvu zpravuje, že je mu dlužna Marta Kyselá vdova, suseda vaše, [IIII] ℥ gr. míš., a Pekárek pekář II ℥ míš. I žádáme vás, přátel svých, že susedy své předřečené [k zaplacení] budete přidržeti dle spravedlnosti, aby potomních hadruňkuov o to nebylo. Datum f. 3. ante Translacionem s. [Wenceslai] ao. XVIII°. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Kúřima, přátelóm našim milým.

485.

1518 d. 12. března v Č. Kostelci. — Purkrabí Jiřík z Hostovic: že přátelé k jednání o dluhy s Přemyslem z Vilmanic jsou již jmenováni. [4567.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Mám za to, že vám v paměti jest dobře psaní, kteréž jste před časem minulým pánu mému JMti učinili, co se pana Přemysla, spoluradného vašeho, dotýče, o dluhy, kterýž [sic] jest napřed dotčený pan Přemysl JMti pánu mému povinovat. Kdež v témž psaní vašem jste toho dotkli, jakž jest kolivěk ta věc mezi JMtí pánem mým a panem Přemyslem, k tomu se poddávajíc, aby pán JMt ráčil toho na některých dobrých lidech přestati, na kterýchž by se kolivěk JMti zdálo. I páni a přátelé milí! Vězte, že jest pán JMt ráčil k tomu voliti pana Beneše Mírka a pana Václava Amchu a na ně toho podati. A jich za to pán žádá, aby tu věc k sobě přijali a o to rok bez prodlévání aby složili, že pán JMt toho na těch dobrých lidech přestati chce. I protož znajíce to, já vás za to žádám, že vy panu Benešovi a panu Václavovi Amchovi také o to psáti a jich za to žádati budete z strany druhé, aby oni též takovou věc k sobě přijali a tak bez prodlévání o to [sro]čili, aby již taková věc na místě a na konci postavena býti mohla. Dán na Kostelci v pátek den svatého Řehoře léta oc V^cXVIII^o. — Jiřík z Hostovic, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

486.

1518 d. 26. března v Praze. — Rada Starého m. Pražského: o příspěvek aspoň 50 kop gr. pr. na vykoupení Kadaně ze zástavy. [28.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Máte, za to držíme, v paměti, která žádost přátelská i také vám možná na vás jsmy vložili, což se pánuov Kadaně a jich pilné a znamenité i poctivé potřeby dotýče, že vedle vůle a po-

volenie JKMTi, pána svého najmilostivějšího, měli by na výplatu města i zámku toho některé summy JMti puojčiti a tudy, jsúce z rukú jiných vyňati a k JKMTi komoře a tak i k vám připojení, mohli u větší býti svobodě a lépe se vám a stavu našemu hoditi. A na to od vás žádali jsú netoliko skrze naše psanie ale také osobně jisté pomoci, nemohlo-li by více býti, ale padesáti kop grošuv pražských aby jim od vás bylo puojčeno; kterúžto summu chtí vám to dostatečně ujistiti i také, bude-li žádost vaše, užitek dáti. Pak ačkolivěk jim na to dána jest některá odpověď, však proto z nie některú naději vyrozumívají, v které by od vás opuštění býti snad neměli.

Protož k jich snažné žádosti na nás vzložené a nemohúce se jim pro jich ůprímé [sic] k nám přátelství obrániti, ještě žádáme vás, že sobě proti nim takové věci rovné obtěžovati nebudete, než patříce na JKMTi, pána našeho milostivého, na komory JMti i stavu našeho dobré i podstatné, tu lásku a přátelství do jistého času jim ukážete, aby s vaším založením bez vaše škody mohli ku první svobodě a v ruce JKMTi býti navraceni. A za to žádají, což byste jim puojčiti chtěli, že to k nám na rathúz Starého města Pražského o Svátosti nyní příští pošlete. A my toho z rukú našich nevydáme a oni také vzíti nechti, leč vám to dostatečně a vedle vuole vaše bude ujistěno. Kdež věříme vám, že nás a jich také jako přátel svých milých pro všeliké libosti zase přátelské ukázanie neoslyšíte. Odpovědi žádáme skutečné. Prague f. VI. ante dominicam Palmarum anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

487.

1518 d. 13. dubna v Brodě Č. — Rada m. Brodu Č. posílá naučení o vybrání berně.

Službu svú vzkazujem VMti, vzácné opatrnosti páni a přátelé, sousedé naši milí! Jakož nám psáti ráčíte, co se berně dotýče, kterak jsme se k souseduom našim zachovali při vybírání, teď zprávu toho VMti posíláme, kterakú jsú nám dali páni berníci, kteří na berni seděti ráčili u Vlašimi, v tato slova:

Službu svú vzkazujem, páni a přátelé naši milí! Kdež nám píšete, žádajíc nás za zprávu a za naučení, kterak byste se k uobci a k lidem svým při té berni zachovati měli, a to v tom, co se zakoupení domu a gruntu dotýče, a také kdo by dlužen byl, maje statek oc: I máme za to, že jest vám to dobře vědomo, jaký jest svolenie a zřízení ode všech tří stavuo, že každý s statku svého i s poddaných svých má tu berni dáti, zač by jeho statek spravedlivě stál; a týž ten, kdo jest peněz na plat aneb na úrok puojčil, tak se zachovati má. Neb na to pomyslte; kdož statku nedrží ani ho užívá ani peněz na plat aneb na úrok puojčuje, že svolenie zemské neukazují, aby měl berni dáti. Dán [v] Vlašimi ve čtvrtek po Třech Králích [d. 7. ledna] léta oc XVIII°.

Co se cihel dotýče, ráčíte tomu malé strpení míti. Chceme vám rádi spraviti. Dán v Brodě Českém v úterý před Svátostí léta [božieho] XV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přáteluom a souseduom našim milým.

488.

1518 d. 3. května v Chrudimi. — Rada města sděluje, jak vybírá novou berni. [4085.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Ráčíte nám psáti, co se té berně dotýče, kteráž svolena jest vší zemí na dluhy krále JMti, pána našeho najmilostivějšího, žádající nás, abychom zpuosob té zbierky, jak my se zachováváme při tom, opatrnosti vaší oznámili oc. Račte věděti, že my zbieráme tu berni na ten zpuosob, jakž komu statek v knihách městských stojí zapsán, buď zaplacený neb nezaplacený. I to věduce, pokudž jest při tom vuole opatrnosti vaší, tak se při tom račte zpraviti. Datum Chrudim f. II. die Inuencionis sancte Crucis anno Domini 1518. — Purkmistr a rada města Chrudimě.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom našim milým.

489.

1518 d. 4. května. — Rada m. Čáslavě sděluje, jak vybírá novou berni. [4092.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Jakož ste nám psáti ráčili, abychom VŮtem zpuosob berně, jak u nás zbíráme, oznámili oc: I račtež znáti, že my tuto berni nynější svolenú tím zpuosobem zbíráme, jakž sněm Svatováclavský ukazuje, a jak k své potřebě zákupy zbíráme, tak i tuto berni. Kto koupil a v statku sedí, buď zaplacený neb nedoplacený, jak jest koli zakoupil, tak i berni dáti musí z 1 š gr. pražských j gr. pražského. Datum f. III. die Floriani anno Christi 1518. — Purkmistr a rada města Čáslavě.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm a sú-sedóm našim milým.

490.

1518 d. 19. května v Praze. — Rada Starého m. Pražského potvrzuje rozsudek vyneseny ve při mezi dvěma sousedy přísežnými. [30.]

Purkmistr a rada Starého města Pražského. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že v při nějaké, kterážto vznikla jest mezi přísežnými susedy vašimi, opět strana póvodu dala se jest proti svědkóm strany odpornie dvěma, jmenovitě těmto: Vávrovi Voštíepovi a Jelénkovi,

kterížto svědčili takto, najprv Václav Jelenek učiniv závazek podle práva: Slyšel sem od Vanka Jenčatova, že pravil, když jsme stáli před Trčkovým domem, řekl: Bohu přís[ahá]m Trčko, rychtář jde, jdi domuov. Nechtěl jíti. Strkal jsem jím. A Trčka řekl: Což ty mníš, že se jemu brániti nebudu? I pospiešil jest rychtář a řekl: Braň se, vyjedený Trčko. Přitom ptal se Voštíep Václava Jenčaty, on-li jest tobě tu ránu udělal. A Vaněk Jenčatů řekl: Nevieľm já, kto jest mi to udělal.

Vávra Voštíp učiniv závazek, svědomie vydal: Když jsme u Vrašťikuov jedli ptáky a pili víno, udělal sem votázku na Václavovi Jenčatovi, kterak jest to jemu přišlo, že jest raněn. Pověděl, že jest stál před svým domem a Trčka před svým. I šel jsem k Trčkovi a strkal sem jím do domu a pověděl jsem jemu, že jde rychtář s Voštíepem. A on naláv škaredě řekl, že se jemu brániti budu. I votázal sem Vaňka, vie-li, kto jest jej ranil. Pověděl tak: Čert vie, kto jest mi to udělal, zdali jest tu jeden byl; a že by též osoby, které [se kla]dú a stavějí od otporné strany za svědky, svědkové býti neměly, než za stranu položeny, jako nařiekajúce Václava Jenčatu a ... němu dávajúce, príčinu kladú: poněvadž Jan Bukač jako strana otporní toho od Vaňka sám neslyšal. Neb kdyby slyšal a tiem ... neznala, naň dovoditi chtěl, že by tak za svědky státi a postaveni býti mohli. Než poněvadž sami jsú slyšeli, nechť toho [nepro]vozují; a poněvadž jeden z svědkův jest to mluvil, že jest mnoho dobrých lidí při tom bylo, aby to jimi naň provozoval. A strana odporu toho jest hájila pravieci, že malý toho rozdiel jest vuoči a kromě oči o jednom mluvití; a kto by se k svému mluvení nechtěl znáti, že kajmž muože toho naň dověsti, že ty osoby ne za stranu ale za svědky mají přijati a postaveni býti. Neb jinač žádný by snad nemohl postrannému mluvení o sobě dověsti, když by tak při právě a za právo mělo držáno býti; jakož toho v tom stání [strana] póvodu žádala a podala jest toho na právo vaše, též osoby za svědky-li čili za stranu mají postaveni býti, abyšte jim z práva oznámili.

Vy pak nahlédše v právo i oznámili jste, že tiem vedle práva povinni nejste, abyšte jim oznámili, mají-li ty dvě osobě, kteréž strana odporu za svědky vede, za svědky čili za stranu položeny býti, před rozsudkem a ortelem že jich řeči tepruv i svědomie váženy býti mají.

Svědomie póvodu proti svědkům odporu osob nadepsaných, kteříž všickni učinivše závazek podle práva svědomie dávali. Najprv Martin Černý takto: Já o žádné řeči neviem, by co Václav u Vrašťikuov mluvil, ani, by jaká zmínka byla o Bukáčovi, já sem neslyšal. Petr Strýcuov: Já sem nic o té ruoznici neslyšal a přede mnú žádné zmínky nebylo u Vrašťikuov, leč prvé neb potom, kdy sem pryč odšel. Václav Kolín: Byl jsem u Vrašťikuov, když jsme ptáky jedli; než já žádné řeči od pana Václava sem neslyšel; než Voštíp jest s námi ptáky jedl; aniž já viem, byl-li jest tu Jelenek. Václav Kulíšek: Seděl sem u Vrašťikuov, když sme ptáky jedli, s sou-

sedy jinými; než o tom kusa neviem, pri tom mluvil-li jest co Václav Jenčatô čili nemluvil. A také v pravdě pověděti mohu: Byl-li jest tu Jelenek čili nebyl, neviem; neb sem já Jelenka při tom neviděl. Beneš Vodička: Seděl sem u Vraščíkuov, když sme ptáky jedli, podle Voštíepa, a toho nepomním, byl-li jest tu Vaněk čili nebyl. Než nebylo jest tu žádné zmínky o Bukáčovi. Jan Straka: Byl sem také u Voštíepuov [sic], ale neviem, aby jaká zmienka dala se o Bukáčovi. A to v pravdě mohu říci, že neviem, abych při tom Jelenka viděl. Matěj Zeman: Byl sem doma, když pokřik byl; Kácovská křičela, a já jdu ven, a Kácovský běží s oštěpem. I stojím tu, až Bukač zase šel. A žena jeho řekla: Kého čerta děláš? A on odpověděl: Již sem jej zrádci probodl voštípem naskrze; nebudeť víc bítí žádného ini mne; a by byl ote mne zrádce neutekl, byl bych i druhého zabil.

Kdež strana pôvodu k nám jakožto ku právu vyšímu na naučenie se jest otvolala, kdež vy nás za světlejšíe a dokonalejšíe naučenie žádáte; tu my z plnosti práva vrchního výpovědi vaše tak z práva učiněné potvrzujeme. Prage f. IIII. ante Penthecostes anno Domini M^oV^oXVIII^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

491.

1518 d. 22. června. — Rada Nového m. Pražského: aby klášteru Slovanskému zadržalý plat zapravili. [37.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí! Vznesl jest na nás kněz Matyáš, opat kláštera Slovanského, kterak ot VOtí každého roku k tomu klášteru platu jest XI fl gr. m., kteréž při s. Martinu vyplňovati mají se. Jakož pak i toho list a jistotu sme slyšeli. I že teď při svatém Martinu minulém (jakož zpravuje) těch XI fl [gr. m. platu ročního až po]savad to se prodlévá, žádal jest nás v tom k vám za přímluvu. A protož žádá[me vás, jako přátel svých] milých, poněvadž podle té jistoty předkové vaši i předešlých let VOti tu summu jemu dávali ste, že tyto zadržalé peníze jemu bez prodlévání dáte dle spravedlnosti i přímluvy naší, aby o to nás již v tom více i také vás starati přestal. Nebo on tak praví, kdyby mu se to prodlévalo, že by se v tom podle práva zachovati musil. Dán v úterý před s. Janem Křtitelem léta oc XVIII°. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Kouřima, přátelóm našim milým.

492.

1518 d. 26. června. — Rada Nového m. Pražského: aby farári Prokopovi dluh byl splacen. [38.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí! Jakož sme vám prvé činili psaní přímluvnie o dluh kněze Prokopa, faráře od sv. Vojtěcha na

Podskalí, kdež zpravuje, že jemu dlužní Pekárek pekař II fl m. a Kyselá III fl m., sousedé vaši, i že vždy prodlévají zaplatiti, a přiročí sobě vzavše slibům svým dosti nečinie: I žádáme vás, že přís[ně sousedy své p]ředeepsané k zaplacení budete přidržeti dle spravedlnosti, aby jiní nebyli pro ně hyndrováni. Dán v sobotu den sv. Jana Burjana léta oc XVIII°. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Kouřima, přátelóm našim milým.

493.

1518 d. 2. července v Praze. — Pražané vybízejí města kraje Kouřimského k opatrnosti při jednání na sjezdu krajském, a prohlašují nutnost brzké porady celého stavu. [40.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Muož vám býti již vědomo, kterak sněm tento minulý v znamenitém a velikém počtu pánuov JMti, pánuov rytířstva ještě u větším, též i stavu našeho s počátku držán jest; ještě od mnoha let paměti nenie, aby taková síla stavu rytířského pospolu shledána byla, jako jest na ten čas v městech Pražských i na hradě Pražském vidiena. Ale jakžkolivěk sněm stavuov shledání byl jest silný, však proto abyšte věděli, že na něm nic konečného, nic užitečného napřed králi JMti pánu našemu ani tomuto království není zavřino. Neb jakž s počátku začato jest jednání od věcí krále JMti a JMti opatření, kterak by v panování tohoto království přijat JMt býti měl, tak aby JKMt jakožto jiní králové čeští a JMti předkové panovali a zpravovali, též toto království zpravovati a říediti ráčil: tu [na sně]m vložen jest artykul o berně na předešlém prvé sněmu svolené vybranie, a z mnohých přímluv a odporuov proto [vzešlých ch]těli, aby z krajův pánuom hajtmanóm a řediteluum byla vydána; jiní pak aby dluhové po krajích věritel[uom ...] v kraji sebrání placeni; až k tomu jest přišlo, čehož sou se mnozí z tak valného sněmu nenadáli, [že] ... jednání učiněno jest nic.

Kterážto věc nám s žádně s stranny líbezna není, zvláště že v takové ... šího zavedenie, škod i zmatkuov a tak i n[eř]áduov nepoctivých obáváme se, aby nepřibý[valo] ... nějací sjezdové býti měli pro tu na[jvie]ce příčinu, aby to zavřino bylo, aby o to poselst[vie] ... JKMt, jako pána dědičného a krále korunovaného, za mocného již pána svého ... a JMt aby panovati a zpravovati zemi tuto mocně ráčil, ještě my té nejsme naděje, aby ... [je]ště, že vám jest vědomo, že sme my a stav náš toho dávno byli žádostivi, aby pod JKMtí [mohlo toto] království lépe a užitečněji býti zpuosobeno.

A protož žádáme vás a přátelsky napomínáme, poněvadž my p[ři tom] sněmu majíce od mnohých z vašich posluov to mocně nám od vás dané poručení, abychme dobré obecné i krále JMti, pana našeho milostivého, od sebe i od vás jednali, avšak proto v té věci, což se JKMtí opatření na zpuosob dotčený na konec

a místo bez většího ještě počtu a bez vaší přítomnosti zavíratí se nám nevidělo užitečné ani bezpečné, abyšte i vy hledíc na nás i také na stav náš, bude-li v témž sjezdu u vaší přítomnosti co toho jednáno, o čemž by jiní stavové a též stav náš společně věděti měl, v tom se rozomně zpravili, také slušně to v témž sjezdu a přátelsky jiným předložiti hleděli. aby takové veliké věci, kdyby z jednostajné zemské a všech stavuov vuole nepocházely, proti vyhlášenému po jiných zemích našemu srovnání a jednotě před jinými národy lechlosti a posměchu a snad potom i škody pro takové zase roztržení, jehož pane Bože rač zachovati, nepřinesly. Což pak my držíme, že to všecko spravedlivě a opatrně muožete rozvážiti, že, ačkolivěk my a stav náš všelikého dobrého delšího i šťastného nad námi panování JKMTi jako pánu našemu milostivému a dědičnému přejeme a neradi bychme v tom komu napřed dáti chtěli, jako věrní JMTi poddaní, však proto rozumná věc jest a před každým chvalitebná, aby se to i jiné řádem dobrým a chvalitebným způsobem, tak jakž předkové naši to sú pro svú i tohoto království poctivost zachovávali a drželi, puosobilo a zavíralo. Jakož pak [d]uomyslíti se muožeme, že bez shledání společního a velmi brzkého. neb jest toho veliká jistě potřeba, země tato býti nemuož. A tu my s vámi, což uznáme vedle jiných stavuov napřed božského, krále JMTi pána našeho dobrého, potom i království a nám všem užitečného, nemáme té naděje, aby kto ten byl, aby pro zachování dobré lásky a svornosti kto tomu býti chtěl na odpor a slušnému a užitečnému i poctivému místa dáti neměl. Prage anno Domini M^CXVIII^o f. VI. die Processionis diue Marie in montes. — Purkmistři a rady Starého [a] Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistróm a konšelóm měst kraje Gúřimského, pánóm přátelóm našim milým.

494.

1518 d. 5. července v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 13. července. [39.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! A ... ané v království českém majíce s najvyšším panem purkrabí [sic] pražským též i s ná[mi] ... žád]osti pilné i veliké a znamenité věci a potreby, kteréž pro předešlého sněmu a ... nám nastávají a pilného opatření potřebují, předkládati, i také raddy k tomu ... Kdež my znajíc věc těžkú a kteráž se všie země a stavuov dotýkati by mohla ... purkrabie pražský JMt podle obecného svolení a zřízení ráčil na místě stavu ... JMt a vládky soudu zemského obeslati ke dni uloženému, aby v JMTi přítomnosti to, což ... mohlo nebezpečného, váženo bylo, i skutečně aby se nic škodlivého nám, země této obyvatelóm nep ... což pak jmenování páni soudce zemští ke dni svaté panny Margarethy se od JMTi obsielají ... nější také stavu našeho podstatu žádáme vás, že ke dni jmenovanému svaté panny Margarety naj[prv příštímu] z vás

některé radní osoby k nám vyšlete, aby při nás v jich a jiných také některých pánuo měst přítomnosti takové potřeby zemské byly váženy i cesty obmyšlovány, kudy by raději dobré a poctivé tohoto království a nás, země této obyvateluo, nežli horší rozmáhati se mohlo. Kdež věříme vám, že toho dne pro příčinu dotčenú obecného dobrého neobmeškáte. Prage f. II. post Procopii Bohemi anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

495.

1518 d. 7. července. — Rada Nového m. Pražského upomíná o dluh za pivo. [33.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní p[á]ni, přátelé] naši milí! Jakož sme k VOtem psaní učinili o mistra Brikcího . . . [Tala]vašku, susedy naše, žádajíc, aby Marta Kyselé Jany k dluhu za pivo . . . byla a zaplatila, i že nám odpověď dána žádná na psaní naše není [a dluh] ten ještě susedóm jmenovaným našim zaplacení není, a protož žádáme VOtí, že jmenovanú Martu k tomu jmíti ráčíte, aby dluhy ty jednómu i druhému zaplatila. Nebo on Talavaška bez svého býti nechce nikoli a jej mistra napomíná přísně, aby o to dalších škod a nesnází i stavování nebylo. Nebo bychom my neradi na vaše susedy žádného lyndrování dopustili. Datum f. III. post sancti Joannis Hus martiris Boemorum, anno oc 18. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

A kdež jsme VOtem píšíc prvé dotkli o dluh Marty. Kyselé Jany dcery, kterýž jest povinovata zuostala za pivo staré, za první sud Ij š m. a za druhý IIIj š m., za kterýžto jest slíbil mistr Briccus, písař náš radní, i že zanetbává plateí býti, až již jest i druhým penězuom rok přišel: a protož žádáme vás, že ji k toho dluhu zaplacení tiem přísnějie přídržeti budete pro uvyvarovanie dalších o to škod a nesnází.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm našim milým.

496.

1518 d. 4. srpna v Brodě Č. — Rada města nemohouc se súčastniti sjezdu, projevuje souhlas se vším ujednáním. [4049.]

Služby naše vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, [sousedé a přá]telé naši zvláště milí! VMtí prosíme, že . . . [pá]nuom i pánuom z rytířstva i pánuom posluom [z měst] . . . ráčíte, jestli by se ptáti ráčili na nás při tomto sjezdu, že sme také v pravdě na tom byli i k tomu osoby volili k vyslání mezi VMtí. I vnenadále přišla na nás potřeba, že pro tu potřebu mezi VMtí nemohli jsme vyslati. I za to vás žádáme, milí páni sousedé a přátelé, že to oznámiti JJMtem ráčíte. A my, cožkoli ráčíte na-

jednati s JJMtí pány, se pány rytířstvem a pány městy, moc ke všemu dáváme, s VMtmi držeti cheme, jako bychom při tom životně byli. Datum Brode f. III. ante Sixti anno de XVIII°. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom a přáteluom našim zvláště milým.

497.

1518 d. 13. srpna. — Rada m. Kolína dává zprávu o chování se poslů na sjezdu krajském. [4526.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé a susedé naši milí! Psaní, kteréž jste nám učinili oznamující i přips listu páně Bajchorského nám posielajíce, tomu sme dobře vyrozuměli, nás žádajíce, pokud se v tom poslové naši pamatují, abychom vám oznámili de. Páni přátelé a susedé naši milí! Račte věděti, že poslové naši, kteří sú na ten čas na tom sjezdu byli, tak se pamatují, že jest mezi JJMtí pány z rytířstva a mezi posly z měst kraje vašeho jiného odporu nebylo než v tom kusu, což se dotýče berníka, pana Jakuba Kantora, suseda vašeho; jestliže by vedle jiných pánuo berníkua co naň přišlo, kdyby té berně vydati nechtěli, aby jeho neopúšťeli podle pánuo z rytířstva, poněvadž oni sú svého opustiti nechtěli. A pánóm poslóm našim toho se nezdálo učiniti, ani k tomu bez vuole pánuo starších a vši obce přistúpiti. A poslové naši slyšíce to od pánuo vašich, při tom času vedle nich také k tomu povolili a vedle nich i tu odpověď dali, že, poněvadž se jim toho nezdá učiniti, že oni také bez vuole svých starších k tomu svoliti nemohú; než posly našimi jest nic nesešlo. Datum f. VI. ante Assumpcionem Marie annorum Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm a susedóm našim milým.

List tento jest odpovědí na dopis Kouřimských, který dle zachovaného konceptu takto zněl:

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! VMtem všeho dobrého napřed věrně bychom přáli, jako svým milým pánóm a přátelóm. A při tom VMti oznamujem, tudiež i přiepis listu k nám tohoto času od Bajchorského poslaného odsielámy, kterémužto psaní s jedné i druhé strany se znamenitě my divíme. Kdež pak VMt je sobě přečtúc a tolikéž jeho jako i my u sebe povážiec, tolikéž snad se diviti muožete, ješto námi ani vašim žádným JMKské napřed dobré, potom tohoto královstvie a kraje nikdá jest nescházelo. Kdež my sobě to nemálo vážíme, ač k tomu psaní, tak pravíme o tom pochybujíc, žádné viery nepříkládámy, bychom buďto my s VMtmi aneb páni a poslové VMti s námi v jakém rozdielu při tom, jako bohda i při jiném ničemž státi měli, než pokudž našim tolikéž i VMti pánóm a poslóm poručeno bylo. Při tom, ač jsme málo o tom sjezdu my věděli, že jsú se tak, jak jedněm i druhým se zdálo, slušné se zachovali; jakož my od svých toho zprávu majíce, jim toho věříce, čemu jsú na odporu byli, nezhyzďujem. Pakli by i jinak bylo, věříme,

že nám to svým psaním oznámí ráčíte. — List o pana Jana Bajchorského z Raškovic pánóm Kolínským a druhý pánóm Brodským.

498.

1518 d. 14. srpna v Brodě Č. — Rada města slibuje, že jednání o obecné dobré se účastní. [4050.]

Službu svú vzkazujem, vzácne opatrnosti p[áni, přátelé a sousedé naši] milí! Kdež jste nám VMti oznámili i . . . poslali. I ráčíte věděti, kdež pan Bejchorský . . . dotýkati, zda-li se nám v tomto kraji pánuom . . . a pány rytířstvem dobré krále JMti, pána naš[eho] . . . kraje jednati. I my VMtem to oznamujem, milí páni [sousedé a př]átelé, že proti nám to nic není, poněvadž v jiných krajích [se též ro]vnají a řídí. I ráčíte-li panu Bejchorskému to oznámí a den k dobrému obecnímu jednání jmenovati, my mezi VMti také rádi vyslati chceme. Datum Brode sabato in vigilia Assumpcionis beate Marie virginis anno oc XVIII°. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom, souseduom našim milým.

499.

1518 d. 20. srpna v Praze. — Pražané zvou ke dni 8. září na sjezd, který by po celou dobu sněmování trval, a žádají zaplacení 7½ kopy gr. č. zadržalých pro sbírku na knížete Karla. [34.]

Sl[užbu svú vzkazuj]em,*) opatrní páni, přátelé naši milí! [Máme za to, že vás tajno není, kterak král JMt pán] náš milostivý, ráčil jest [pro dobré tohoto král]ovství sněm obecní položití ten den [po narození panny Marie nyní přístí, a v témž listu] obselacím jisté artykule [JKMt ráčil oznám]iti, což se tohoto království i JMti osoby [dotýče, kteří by jednání býti měli oc. Pak vám i ji]ným pánóm městóm jest [vědomé, že na] předešlém sněmu mnohá a potřebná jed[nání] jsou byla začata, kteráž všecko dobré, užitek i pokoj] tomuto království a nám všechněm obyvatelóm přinéstí by měla, jediné že jest [se to vše rozešlo pro tu příčinu, že stavové tohoto] nedočekavše pryč se rozjeli. Jakož pak i my s velmi malým počtem pánuov z měst jsme [zuostali. I poněvadž pak má jednáno býti] o dobré tohoto království a krále, pána našeho milostivého, za to žádáme, že z města vašeho posly vyšlete, [a ti] na den panny Marie narození v Praze najíti aby se dali, pro tu příčinu, abychom mohli volné rozmluvení spolu mieti; k tomu [také] i jistých kusuov mezi sebou máme povážiti, kteříž na ně vzneseni budou, ješto někteří užitek stavu našemu nésti mohou a j[iné] snad obtížnost. Také i s strany víry jest tohoto potřebí našeho shledání na den jmenovaný. Jakož pak i po krajích listové o to rozeslání od nás jsou.

Znajíce takové dvě věci spolu sešlé, vás žádáme, že posly vaše podle žádosti naší na ten den k nám vypravíte a těm poručíte, aby s námi trvali, pokud by sněm držán byl. Neb budou-li naši podstatu viděti, jisté jest, že lehčeji bohdá i snáze naše věci s dobrým prospěchem puojdú, nežli bychom jedni při jednání byli a jiní na jeden den přijedúc i zase odjeli; a mnozí navrátí se domův nevědouce s čím. I protož znajíce toho takové potřeby, vám věříme, že pro dobré všeho stavu toho neopustíte.

Také vznášeli jsme na vaše posly, což se zbierky dotýče na JMt kněze Karla, kterú jste za tři polúletie zadržali. Žádáme vás, že po poslech vašich nám ji pošlete k tomuto sněmu, neb se dostane na vás puol osmý kopy grošův českých. Pakli by to zapraveno nebylo, musili bychom se tak k vám zachovati, jak jsme poslóm vašim oznámili. Prage f. VI. post Agapiti anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným panóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

*) List velice porušený doplněn jest dle souhlasného listu k Budějovickým.

500.

1518 d. 27. srpna v Praze. — Rada Starého m. Pražského: aby v příčině úřadu hofrychtéřského měli strpení do nejbližšího sněmu. [29.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, prietelé naši [milí]! ... nie pri tom psanie od panuo hajthmanuo královstvie tohoto o úrad hof[rychtéře]... te. To napřed od vás rádi, jako přátel svých milých, slyšíme i chválíme... vém újmě před se ne-bérete ani k tomu pospiecháte, tak jakož svornost... [n]aším zachovaná ukazuje a tomu učí. Kdež při tom vidí se nám, poněvadž... , kteráž jim ote všie země dána jest a na místě JKMti poručena. o tom... osob zřediti ráčili a vás, abyšte do tohoto sněmu nynie příštíeho strpenie jměli, ... abyšte od toho nebyli, než do toho sněmu strpenie jměli. A my za to máme, když krále JMtí [pána našeho] na ten sněm budoucí vyslaní budú přítomni, že při tom času netoliko o tento úrad ale i o druhý [konec] a místo býti musí. A protož to znajíc, věříme vám, že do toho času ne-dalekého tiem se zpraviti hleděti budete, a přišlo-li by od jiných pánuov měst co k vám z kraje vašeho, též jim oznámíte. Prage f. VI. post Bartholomei apostoli anno Domini XV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

501.

1518 d. 1. září v Chrudimi. — Rada městská: o uvězněném Pekárkovi. [4086.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Jakož jste psaní k nám učinili o Pekárka, přikázaného vaš[eho, dávaj]íce zprávu, že by v vazbě

naší držán byl, a žádající, jestliže by pro[vině]n[í]e takového nebylo, abychom jej propustiti rozkázali oc. Račte znáti, páni [milí, že] onehdy na to psaní vaše byla by spěšnější odpověď dána; než po[sel náš] že jest pospiechal za týmž vězněm do Skutče, tím se ta věc prodlila. [Než] VMti aby tajno nebylo, že jest tajž Pekárek lidmi páne Šfastného ze [Skut]če na právě našem postizen a jat i do vazby dán. A potom hned brzo jeho pan hajtman, pan Šfastný, ráčil jest po něj poslati, aby JMti vydán byl, poněvadž jest vězeň JMti. I tak se jest stalo, prvé nežli psaní vaše nás došlo. Protož opatrnosti vaší, poněvadž náš vězeň nebyl, odpovědi na psaní vaše tak příležitě dáti jsme nemohli. Než kdyby vězeň náš byl, chtěli bychom jinou dáti odpověď opatrnosti vaší. Datum Chrudim f. IIII. die Egidii anno gracie 1518. — Purkmistr a rada města Chrudimě.

Vzáctné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, přátelóm našim milým.

502.

1518 d. 15. září v Myšlině. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: aby se ujistili zločincem. [1050.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní páni a přátelé moji milí! Vznes jest na mne Havel z Hradce, člověk pánův mých, že jest zastih při právě vašem zločince svého, který jest jej vobloupil na svobodný silnici s pomocníky svými, a na tom jest umřel, Dnešníků Vaněk. I protož j[á] vás za to prosím, jakožto pánův a přátel svých milých, že se tím jistým lotrem dostatečně kázete ujistiti. Nebť sem já na tom, že chei k němu s právem přistúpiti. A vám věřím, že mi naň právo pustíte, jakožto na zločince. A já což budu moci nejspíš člověka toho popravního míti, u vás budu. Dán na Myšlině tu středu po svatým kříži léta oc. XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlině.

Slovoutným a vopatrným pánu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

503.

1518 d. 18. září v Myšlině. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: aby vězně nepropouštěli. [1056.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní páni, pane purkmistře, páni a přátelé moji milí! Zpraven sem, že by Petr, člověk pánův mých, byl dán do vazby vaší vod pánův Kolínských; a při tom sem zpraven, že by páni Kolínští žádali, abyšte jim jej vydali. A já vás za to žádám, jakožto pánův a přátel svých milých, že ho z práva svýho nikam nevydáte; než při právě vašem ať jest každému práv. Neb mně se tak zdá, že sou sobě páni Kolínští s ním dosti povolili. I věřím vám, že se tak zachováte. Dán na Myšlině tu sobotu po svatě Lidmíle léta oc. XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlině.

Slovoutným a vopatrným panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

z roku 1518.

504.

1518 d. 22. září v Kolíně. — Rada městská: o lotra Petra. [4525.]

Službu svú vzkazujem VMti, vzácné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Tajno VMti aby nebylo, co se toho lotra Petra zmučeného dotýče, kterýž v městě vašem sedí, kterýž jest vězeň JMti pana Slavaty oc. I račte VMt věděti, že zajtra bohda pán JMt pro něho poslati ráčí lidi své k vám. I protož vám věříme, že jej račíte kázati panu rychtáři vašemu vydati těm lidem JMti v moc jakožto vězně jeho. Nebo sme my JMti to připsali, že VMti o to psáti budeme, aby JMti vydán byl. To věduce, tím se račíte spraviti a jeho vydati. Ex Colonia die Mauricii léta M^oV^cXVIII^o — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Vzácné opatrnosti pánuom, panu purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom souseduom a přáteluom našim milým.

Na list tento dána dle zachovaného konceptu následující odpověď:

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Psanie, které jste nám učinili o lotra toho zmučeného, o kteréhož, rychtáře VMti vyslavše, psaním žádati nás ráčili jste, byl-li by při našem právě postizen, pro VMt to abychom učinili, aby se jím ujistěno bylo. Jakož se tak stalo. Nynie pak psáti račíte, aby týž lotr JMti pánu panu Slavatovi vydán byl. I milí páni sousedé! Poněvadž jest vězeň váš, račtež jej v moc svú vzieti, a komu račíte, rozkažte vydati; že nám se nevidí toho dotýkati. Pakli byste tiem déle prodli, že jej pustiti rozkážem. [Tato poslední věta jest na místě přeškrtnuté původní: Ač znáti račíte, že pan Štos k nám psanie učinil, aby s práva našeho vydán nebyl.]

505.

1518 d. 25. září v Praze. — Michal Slavata z Chlumu: o lotra Petra. [2471.]

Službu svú vzkazuji, opatrní páni, přátelé milí! Kdež sem vám psal žádaje vás, abyšte mi Petra, kterýž u vás zmučený sedie, vydali, tiem se mi zastierajíc, že by vězeň váš nebyl, než že by Kolínští jej k tomu připravili: I vězte, že sou páni Kolínští mně jej propustili. Než neviem, co vy při tom smajšléte; toho při tom tak nechávám. Dán v Praze sabbato post Mauricii annorum oc 18. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Kostelci, hajtmán v království Českém.

Opatrným purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

506.

1518 d. 29. září v Praze. — Podkomoři kr. Č. táže se, má-li sám přijeti úřad obnovit. [2791.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Vězte, že mám rozkázání i vuoli od JKMti, abych u vás ouřad obnovil. I jestliže jest toho potřeba, chci já u vás bez meškání býti a to bez obtížení vašeho. Aneb na svém místě pošli pana Jana Hlavsu z Liboslavě hofrychtýře, pakli chcete při tom tak zuostati. Však

proto, jsou-li vám toho jaké potřeby, chtěl bych mezi vás rád též bez obtížení vašeho přijetí aneb na svém místě k vám poslati. To mi po tomto poslu psaním svajm oznamte. Datum Prage f. IIII. die sancti Michaelis anno dominice natiuitatis 1518. — Burjan Trčka z Lípy a z Lipnice, podkomoříe královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě i vši obci města Kouřimu, přátelóm mým milým.

507.

1518 d. 1. října v Praze. — Pražané oznamují, že podkomořím kr. Č. byl jmenován pan Burjan Trčka z Lípy, a napomínají k poslušnosti i dobré shodě s ním. [41.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! Za to máme, že poslové vaši, kteréž jste na obecném sněmu při času Lethnic minulých na hradě Pražském měli, vám jsú oznámili, že z jednostajné všech pánuo měst vuole učiněno jest psaní k JKMTi o úřad podkomorství královstvie Českého, aby JKMT v tomto rozdílu, který mezi osobami o ten úřad jest, svuoy úmysl a vuoli oznámiti ráčil. kterak by se v něm... osobě při tom úřadu zachovati měli. Kdež pak JKMT psaním zase oznámiti ráčil, poněvadž JMT sněm obecní brzo [zemí Č]eské položit i posly své na týž sněm vyslati ráčí, a tu skrze posla svého že ráčí konečný úmysl svuoy i vuoli králov[skú oznámi]ti: I aby vás tajno nebylo, že urozený pán pan Jan z Žerotína v margrabstvie Moravském jsa od JKMTi s listem [vlastním na] tento nyní sněm do královstvie českého poslán, mezi jinými artikulemi i ten jest, což se úřadu podkomorského dotýče, předloži[ti a nám] vuoli JKMTi pověděti ráčil, že JMKské ta konečná vuole jest, aby pan Burjan Trčka v úřad podko[morský v]puštěn a uveden byl, a jej aby zpravoval tak a tím vším obyčejem, jakž témuž úřadu při městech a konš[elích i souse]dech náleží. Jakož pak jmenovaný pan Burjan Trčka již jest v ten úřad podkomorství královstvie Českého uveden a je[mu od] posla krále JMTi na místě JKMTi dán. A za to máme, že páni hajthmané v královstvie Českém ustanovení to také psaní[m svým vám] z poručení téhož posla oznámiti ráčí i také vás, [co byste] při tom činiti a kterak se zachovati měli, napomenúti... [ta]ková věc jest, že z vuole JKMTi, pána [nás vše]ch milostivého, na kterouž jste se táhli, jí se spraviti... [při]šlo, že jistého JMTi úředníka nad sebu j máte [a jím se] v potřebách vašich spraviti a k němu se utiek[ati... ž]ádáme, že znajíc v tom JKMTi vuoli a... ku panu Burjanovi Trčkovi, jakožto pod[komořímu JMK]ské a úředníku JMTi nad vámi usazenému s[e vši] poctivostí tak, jakž to znáte, dobře se ukážete a jím se s[pravovati bude]te. A což se obnovení úřaduov konšelských vaš[ich dotýče] skrze Václava Roztockého, minulého ofrechtyře [osazených, za to] máme, že jmenovaný pan podkomoří vám úmysl svuoy a podání oznámiti a předložit neobmešká. Pak bu[de-li se vám] při tom viděti zuostati, jakž nynie zřízení ste, aneb kterak řádněji opatření, to při vašem rozvážení bude.

Než to[to, aby při vás žádný již další omyl nestál, že konečného podkomořího a JKMTi nad vámi úředníka ustanoveného má[te, to] smy vám předložili. Neb toto jest již věc jistá a slovem královským skrze JKMTi posla oznámená, při kteréž my [věříme], že se tak, jakž vám přátelsky a upřímě oznamujem, zachováte, zvláště pak, poněvadž některá strana a díel [toho úřa]du na osobu z stavu našeho městského jest vzložena a podána. Neb úřad ofrechtyřský [sic] dán jest osobě z měšťa[nuov] Pražských. Ješto za to máme, že pro dobré přátelství, které jsmý vám všechny tyto časy v potřebách vašich ukazovali [a ji]né činili, též i pro poctivost našeho stavu k tomu náchylni a snadni nalézati se budete.

Což se pak předešlých věcí, kteréž jste snad i osoby některé proti jmenovanému panu Burjanovi Trčkovu podkomořímu sobě obtěžovali, dotýče, o tom my nepochybujem, že po těchto nesnázích jiného k vám i k osobám vašim úmyslu bude, jakož pak my úmyslu jeho jsmý dobře vyrozuměli. A nad to ještě, pokudž nám náležeti bude, k témuž panu podkomořímu se přimlúvati i připomínati cheme, aby všechny věci dobře, slušně a přívětivě s vámi jednal a nakládal. O kterémž také nepochybujem, že se k vám podle toho, jakž smy od něho slyšeli, zachovati ráčí. Prage f. VI. die Remigii anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm, starším i všie obci města Gúřimě, přátelóm našim milým.

508.

1518 d. 13. října v Lhotce pod Lipskou. — Václav Braum z Chomútovic: o slevu. [256.]

Službu svú vzkazuji slovutným opatrnostem panu purgmistrovi a pánům města Kouřimi, sousedům našim milým. Pane purgmistře i páni milí! Z přátelství vám z toho děkuji, kterýž ste na prozbu mú učiniti pro mne nechtěli oc. Pane purgmistře a páni milí! Píšete mi, abych vám pych a pokutu od bratřích svajch napravil. I nevím, když by před právo přišlo, co by nám právo přineslo. I protož abyšte věděli a toho vdy neřekli, že bych s vámi nesúsecky chtěl býti, ještě vás za to prosím, můž-li to býti, abyšte to mimo se pustili, k prozbě k mý to učinili. Snad byšte se toho nadáli, že bych to s nějakého ztrachu učinil. Nic. Než toliko chtějíc s vámi [v] dobrým přátelství býti a sousedství. Neb mám za to, že byšte sobě tím málo pomohli, byšte na nás i tu pokutu vysúdili, ač to nedá Buoh bohda. — Druhý sem vás za to žádal, což se týhož obyvatele vašeho Jana sedláře dotýče, abyšte mi ráčili rozkázati zaplatiti, neb k svému vždy ještě přijíti nemohu. Odpovědi od vás žádám kruntovně, abych se věděl čím zpravit. Dán líta božího tisícího pětistého osmnáctého. Dán ve Lhotce pod Lipskou u Kouřimi tu středu před svatým Havlem. — Václav Braum z Chomútovic.

Slovutným opatrnostem pánu purkmistrovi a radě místa Kouřimě, pánům sousedům našim milým.

509.

1518 d. 13. října v Brodě Č. — Šimon Kule z Ujenic upomíná o dluh. [1261.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře VMt, páni milí! VMtem připomínám dluh svojo u mne proležaný, o kterémž dobře vědomo urozenému vládce panu Matúšovi a jiným pánuom. I VMtí já žádám, že mi ten dluh zaplatiti ráčíte a po tomto poslu že mi pošlete. Šak jest učteno pány, kteří jsou leželi, co jest toho dluhu, v tom se pamatovati ráčí. Dán v Brodě Českém v středu před sv. Havlem léta Páně XV^CXVIII^o. — Šimon Kule z Ujenic, v městě Brodě Českém.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom milým.

510.

1518 d. 15. října v Praze. — Pražané zvou k poradě o úřadu podkomořském ku dni 28. října. [31.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! .. [hejtm]anuov i také našeho poznali jste, kterak úřad podkomořský, o kterýž jest bylo mnoho rozdie ... JMKská na tomto minulém sněmu skrze posla svého na list věřící místo a konec učiniti ... by snad někteří lidé to obmýšleli a vás města v tom roztrhnúti chtěli, jedni to chválíce ... na úřad konšelský saditi dali, a jiní velmi hyzdíce a za zlé majíce, že jsou se toho dopus[tili] ... še roztržení mohlo by k škodě vaší a obecnému dobrému ku překážce býti, jsúce také k to[mu] ... napome[nuti], aby vaše všech měst bez prodlévání bylo společné shledání, vás žádáme, že pro dobré ... potřebu posly své s mocí k nám do Prahy vyšlete, tak aby v středu u vigilji svatých Šimona a Judy kon[ěčně na]noc v Praze byli a na zajtří ráno na rathúze najíti se dali, a tu všickni společně o ten úřad podkomořský aby se mezi sebou srovnali a na místě postavili. Neb my v přítomnosti poslu všech cožkoli poznáme vám užitečného a dobrého, k tomu se rádi přičiniti a přimlúvati chceme, tak aby taková věc, na kteréž vám a opatření vašemu pilně náleží, bez dalších v tom odporuo na místě postavena a držána byla. Prage f. VI. ante Galli confessoris anno Domini M^oV^CXVIII^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

511.

1518 d. 25. listopadu. — Pražané zvou šlechtu a města kraje Kouřimského strany pod obojí na sjezd do Prahy ke dni 13. prosince. [Současný opis.]

Urozeným pánuom pánóm JMti, statečným pánóm rytieřóm, urozeným pánóm vládkám, opatrným pánóm městóm kraje Gúřimského strany víry pod obojí zpuo-

sobů . . . našim milým! My purgmistr a rada města Prahy služby své vzkazujícíce oznamujem . . . vědomo, že k času a dni svaté panny Lucie nyní příští páni hajtmané . . . JKMti, pána nás všech milostivého, sněm obecní království tohoto obelati . . . pro pilné a znamenité země této potřeby. Kdež pak VMtem také jest věc známa, že straně víry naší některé pilné a ne méně znamenité času tohoto potřeby k jednání náležejí, kteréž takové zanedbání škodlivého ani průtahu dalekého jmíti nemají a nemohú. A zvláště že při sněmu tomto má býti jednáno o poselství brzkém a pilném, kteréž k JKMti do koruny uherské z příčiny velikých věcí JKMti i země této ote všech stavuov a tak ote všeho království tohoto učiněno býti má. Ješto tu při tom času a při JKMti bude nám také potřebí, abychme o naše věci a jednoty víry naší pilně a podstatně promluvíli a něco sobě k místu přivedli. A protož z těch a z jiných ještě příčin VMti a vás jako pánuo a přátel našich milých, sami též i všech pánuo JMtí a pánuo rytířstva strany naší nyní v Praze přítomných žádáme, že ke dni jmenovanému s. panny Lucie nejprvé příští do města Pražského sjeti a najíti dáti se ráčíte. A poněvadž se takových potřeb netoliko zemských a JKMti, ale také a výše božských dotýče, VMtem věříme, že pro odplatu věcnú od Boha sobě té práce obtěžovati ani toho obmeškávati neráčíte. A jestliže by kterých pánuo a přátel strany naší list tento tak spěšně nedošel, prosíme, že pánuom přátelům VMti sami naše prozby, potřeby víry pána Krista i obecného naší strany dobrého jim předkládati, jich žádati i s sebu přivéstí do města Pražského ráčíte, aby s věcí podstatú takové věci naše mohly jednány a k místu vedeny a přivedeny býti. Toho na jistotu a svědomí pečeti naší dali jsme přitisknutí k tomuto listu ve čtvrtek den svaté panny Kateřiny léta Božího tisícého pětistého osmnáctého.

512.

1518 d. 29. listopadu v Praze. — Rada m. Prahy ustanovuje den k stání o dluh Přemysla z Vilmanic. [5180.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož nám oznamujete, že pan Michal Slavata JMt i vy také s obú stran dobrovolně jste se na rozeznání na nás a na právo naše poddali pro příčinu některého dluhu, z kteréhož týž pan Slavata urozeného Přemysla z Vilmanic, súseda vašeho, vinní, žádajíc nás, abychme tu věc k sobě přijali i den k stání jmenovali; kdež abyšte veděli, že o touž věc před některým dnem nám pan Slavata psáti jest ráčil. Na jehožto žádost nemohli jsme konečné dáti odpovědi, poněvadž strana druhá toho na nás jest nevznesla ani za to ještě žádala. Ale poněvadž vy od súseda vašeho téhož roku složení i rozeznání žádáte, pokládáme vám stranám obojím den k stání před námi v pondělí den svatého Mikuláše v hodinu šestnáctú. A tu my, pokudž za právo bude, chcmy, práce

sobě nelitujíc, vám uděliti. Prage f. II. in vigilia diui Andree apostoli anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

513.

1518 d. 11. prosince v Praze. — Rada m. Prahy: aby Václavu Braumovi závdavek na dvůr Lhotku byl vrácen. [4712.]

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé naši milí! Zpraveni jsme jménem Václava Brauma a jiných bratří jeho z Chomútovic, kterak jsú kúpili duvor Lhotku od nějaké Magdaleny a sirotkuo jejích za summu jistú, a na ten trh pět kop grošuo pražských u panie Johanky, panie své, položili; a táž Magdalena že jest je pro to hyndrovati chtěla a překážku jim činiti, jakoby jie těch peněz nepoložili. I musili druhé položití penieze, pět kop grošuo pražských, u Přemysla z Vilmanic, spolu-súseďa vašeho. A při tom jsmy žádání, abychmy k vám o to učinili psanie.

Protož žádáme vás, poněvadž při tom dvoru Lhotě, kteréhož páni Brúmové jsú v drzenie, některá věc také [nám] náleží a příslušetí má, abyšte jmenovaného pana Přemysla k tomu jménem naším požádali, aby on těch pět kop grošuo pražských jemu od pana Václava Brauma položených žádnému jinému nevydávaje, nám v moc poslal a před námi položil. Neb jmenovaná panie Johanna i my také to před se yzieti chcemy, aby páni Brúmové od Magdaleny žádných zmatkuov neměli, a jie také aby se toho obávati nebylo potrebie. Kdež věříme vám, že to pro naši žádost učiníte, v též libosti přátelské od nás vám ukázanie. Prage sabbato ante Lucie anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

514.

1518 d. 20. prosince. — List výhostní Ondřeje mlynářčice. [Z nejstarší kn. městské f. 66. a.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přátelé milí! Kdež jste mi psanie učinili o Ondřeje, člověka mého z Jarošovic, žádajíc mne, abych jej propustil, kterýž jest pojal Řéhy mlynáře dceru: pak na žádost vaši juž já jej tiemto listem propúštím, aby se on již pod vámi živiti mohl bez překážky mé i mých dědicov. Dán v pondělí před sv. Tomášem apoštolem Božím léta Páně M^oV^cXVIII^o. — Prokop Čabelický z Sútíc a na Tajně.*)

*) Týn nad Vltavou.

515.

1518 d. 23. prosince. — Rada m. Litoměřic: o účastenství na poselstvu ku králi do Uher. [4415.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Nepochybujem, že vám dobře vědomo, kterak při tomto sjezdu vnově, kderýž se na hradě Pražským

ode všech tří stavuov království tohoto držal, a tu najednáno jest, aby z každého stavu jisté osoby v počet [k JKMti] do Uher vyslány byly při času svatého Anthonína příštího. A tak při témž sjezdu skrze pány Pražany a volence stavu našeho najednáno, co každé město a které jakú summu na týž výjezd dáti má, a na takovou summu co se osob a koní vypraviti má a jak v které barvě, jakož vám toho teď na zvláštní ceduli*) v tomto listu položenú toho širší správu dáváme.

Protož vás žádáme, pánuov a přátel milých, že tůž věc, oč vám písem z poručení pánuov Pražan JMti a z vuole a poručení pánuov volencuov stavu našeho, nikoli pro poctivost krále, pána našeho JMti, i tudiež stavu našeho neobmeškáte, a tak, jakž svrchu dotčeno, to spu SOBíte, aby námi tudy a stavem naším nic nesešlo. Odpovědi žádáme po tomto poslu. Datum f. V. ante Natalia Christi annorum Domini oc XVIII°. — Purkmistr a rada města Litoměřic.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom naším milým.

*) Ztratila se.

516.

1519 d. 7. ledna v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu posílá na místě svém purkrabího. [1321.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, sousedé moji milí! Teď k vám posílám Matěje Murleje, purgrabí svého klášterskýho, tohoto vám listu dodatele, a což s vámi na tento čas bude mluviti od datum listu tohoto, 'prosím vás, že mu toho budete věřiti, jako bych já sám s vámi oustně mluvil. Dán na klášteře s. Prokopa v pondělí den s. Anthonii leta XVIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a souseduom mým milým.

517.

1519 d. 7. ledna v Praze. — Předešlý hofrychtér měst upomíná o plat za obnovení úřadu konšelského. [2183.]

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé moji milí! Mám za to, že v paměti máte, když sem u vás byl ouřad konšelský obnovuje z rozkázání krále JMti, že jste toho na mně žádali, co se summy od ouřadu sazení dotejče, abych vám ji sčecal až do sv. Havla již minulého, i lotovního též, a na ten den že ji u mne položití chcete i lotovní konečně. I k žádosti vaší to sem rád učinil. Ale toho sem se od vás dočekati nemohl, abyste spomenúce na mú volnost, bez napomenutí podle přirčení svého tu summu u mne položili i s lotovním.

I protož vás žádám, abyste ji u mne položili od dneška v týmdni. Neb pan Albrech [sic]*) podkomoří JMt o to mi píše, abych já ji vezma od vás, dal ji,

kdež potřeba jeho ukazuje. I věřím vám, že séhož [sic] dne déle tím prodlévati nebudete a u mne že ji položíte. A já vás kvitancí také meškati nebudu. Dán v Praze v pátek po Božím křtění léta oc XVIII. — Václav Roztocký z Teplé, hofrychtýř měst královstvie českého.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mejm milejm oc.

*) Albrecht Rendl z Oušavy byl podkomořím kr. Č. v l. 1515—1516; v l. 1518—1522 byl jím Burjan Trčka z Lípy, a vedle něho byl hofrychtěfem Jan Hlavsa; viz list z 29. září 1518 zde str. 97 č. 506.

518.

1519 d. 9. ledna. — Rada m. Kolína: o vystrojení pacholků k výjezdu určených. [4525.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Kdež sme vám onehda připsali, což se toho sukna na pacholky k té výjezdě dotýče, že je zjednajíc vám odeslati chcme: i račtež VMt věděti, že teď po ukazateli listu tohoto ta sukna všecka, kteráž vám i pánóm Nymburským polovice býti má, posieláme; a ostatek summy, což jest mimo to zbylo, j ff III gr. také odsieláme. I za to vás, páni přátelé milí, žádáme, že toho sukna polovici pravú pošlete do Nymburka, aby oni také na pacholka jednoho mohli k též potřebě se na hotově míti. A což se klobouku dotýče, ten račte sami způsobiti, neb toho míti u nás ani u Hory nemuožem. A pánóm Nymburským také to račte oznámiti, aby také svému pacholku klobouk zjednali. A na jaký způsob ty sukně mají býti dělány, to jest VMti známo. Datum dominico infra octauam Epifanie annorum oc V^CXIX^o. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru města Kouřimě, pánóm súsedóm, přátelóm našim milým.

519.

1519 d. 11. ledna na Radimi. — Anna Loučanská z Kopidlna Přemyslovi z Vilmanic: o ležení pro nezaplacené úroky. [1150.]

Modlitbu svú vzkazujie, pane Přemysle milie! Prosím vás, muoj milie pane Přemysle! Teď vám posílám dva listy, abyste jimi ležalie pro ourokie zadržalie. I věřím vám, že vy to vopatříte a že se zachováte podlie řízenie zemského. A že štyrmie konimie ležáno má bajtie, a dva dobrá člověkie majie bajtie v lezenie se dvěma pacholkie. A že budete prositie vode mne pana purmistra a pánů, aby ráčilie vodpustitie lezenie na pana komorníka. A že tím prodlévatie nebudete, abyste hned zajtra poslie rozsílalie jistě k rukojmím. Datum na Radimi ten outerie po Třech Králích líta M^oV^CXVIII^o oc. — Anna Loučanská s Kopidlna a na Radimi.

Urozeniemu vládyce panu Přemyslovi z N, přítelie mýmu milýmu buď [dodán].

520.

1519 d. 12. ledna v Praze. — Pražané přimlouvají se za zaplacení dluhu. [36.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! Vzneseo jest na nás od slovutného Jana Cikady z Zuoplot [sic] sukna krojiče, súseda našeho, kterak Jan sedlář, súsed váš, zuostal jemu dlužen spravedlivého dluhu puol čtvrtý kopy a jeden groš vše míšenské za sukno, a jměv jemu ten dluh na čas minulý zpraviti, tiem dosavad prodlévá, nás v tom týž súsed náš za opatření podle práva žádaje. I myť vás žádáme, přátelé milí, abyšte výš dotčeného Jana sedláře napomenúc, k zaplacení skutečnýmü přivedli súsedu našemu již dotčenému bez prodlévání dalšieho a nákladuo na to činění větších, to pro přímľuvu naši a dle spravedlnosti i pro takovéž neb jiné vám ot nás libosti ukázání učiniece. Nebo nestalo-li by se tomu po této přímľuvě naší dosti, práva stavného na jiné spolutrpicí vaše súsedu našemu, kteréhož na nás žádá, otepřieti bychom nemohli. Ale aby k tomu nepřišlo, té jsmý naděje, že to časně opatříte. Prage f. IIII. ante octauam Epifanie anno Domini XV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada města Pražského.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

521.

1519 d. 25. ledna v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína: o peníze některých lidí z panství. [3383.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře a páni, přátelé moji milí! Vznese jest na mne kněz Jan farář Velimský, že by jemu dlužna byla Marta Kyselá IIII M X gr. č., a za to rychtáře žádal vašeho a jemu žaloval i právo jeho dal, aby jemu k tomu dluhu spravedlivému dopomohl. I pokládal rychtář stání knězi Janovi nejednú ale po čtyrykrát; a vždycky kněz Jan stál, a táž Marta Kyselá nikdy proti němu nestála. A rychtář jest zavázal touž Martu rukou dáním, aby stála, a knězi Janovi přiřikal, že jemu dluh spravedlivý dán bude; a po dnes nic dáno není. I za to vás žádám, že to opatříte, aby ten dluh spravedlivý zpraven byl knězi Janovi. Pakli by se toho nestalo, tiemto listem se vám opovídám, že knězi Janovi právo stavné propustím oc.

A za to mám, že v paměti máte, že sem vám nejednú ale několikrát psal, co se dotýče Štajdlové syna z města vašeho, kterak se jest on připověděl pro dluh Makušin na právě Velimským k statku jejímu a k penězuom gruntovním. kterýž jest ona statek z rozkázání mýho prodala pro dluhy oc. Páni přátelé moji milí! Prvé sem vás žádal i ještě žádám dle dobrého sousedství, abyšte vy týmuž Štajdlové synu rozkázali, aby on při té připovědi, kterak se jest připověděl, zuostal podle jiných připovědníkuov, aby lidé a poddaní krále JMti pro to hyndrování nebyli. Nebo se jest hydruňk [sic] stal Kuželovi, poddanému krále JMti, v městě vašem.

A Kužel zase obstavil nějakýmu Blažkovi sladovníku, sousedu od vás, peníze na Velimským právě. A zase tajž Blažek sladovník obstavil jest Duba z Velimě na právě vašem. A z toho tak rozumím, že lidem krále JMti i také souseduom vašim tudy mohly by znamenité škody přijíti, i snad něco horšího mezi nimi mohlo zniknutí, ještě bych já jistě tomu nerad. A za to mám, že i vy byste neradi toho viděli, aby mělo co zlého bezpotřebně na obě straně mezi nimi zniknouti.

I již to pak sami u sebe rozvažte, jest-li věc spravedlivá, kdež se podle práva k statku i k penězuom připoví, aby měl pro takovou přípověď stavovati. I vždy vám věřím, že to tak opatříte, abychme s obou stran o to více starání nebyli. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech den sv. Pavla na víru obrácení léta oc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hýťman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

522.

1519 d. 30. ledna na Hostýni. — Jan ze Vchynic: že povolil obstavování pro dluh nezaplacený. [3054.]

Službu svú vzkazují. múdří a opatrní páni, přátelé milí! Mám za to, že v paměti máte, že sem vám psaní učinil před některým časem nedávno, žádaje toho na vás, abyšte souseda svého k tomu přidrželi Václava Stejskala, aby kmetičně mé Heřmance z Křenic ten dluoh II fl gr. českých, za který jest slíbil, dal. I nevím, z jaký příčiny se jest to nestalo, že její dluh až dosavad jí zaplacen není. Protož vám se opovídám, že já kmetičně své toho sem dopustil, aby ona mohla podle práva svého dluhu dobývati, poněvadž po mé slušné žádosti jí není zaplacen. Dán na Hostýni tu neděli před Hromnicemi léta XIX°. — Jan ze Vchynic oc a na Hostýni oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

523.

1519 d. 31. ledna v Černém Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova: aby obstavený poddaný byl propuštěn. [329.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Zpravil jest mne Blažek z Cukmandle, člověk pána mého JMti, kterak by v městě vašem obstaven a na rukojmie vzat byl na hotové peníze od Vávry z Pohoří, člověka páne Hradecského, pro nějaký dluh. I jest mi to s podivením, že jste na člověka pána JMti takové věci v městě vašem dopustili, mně o takové věci nic neoznámivše. I protož já vás dle dobrého susedství, kteréž s pánem mým JMtí máte, žádám, jest-li možné, aby tajž člověk páne z toho stavuňku i z téhož rukojemství propuštěn

byl. A bude-li člověk páně Hradeckého anebo kto jiný chtíti člověka pána JMti z čeho přede mnú viniti, že já od něho všecko spravedlivé učiniti chci. Neb z této příčiny toho žádám, že ten, kterýž jest za toho jistého Blažka slíbil, statku svého všeho za to nemá, zač jest slíbil. I protož bych tomu rád byl, aby onen tohoto přede mnú vinil, že bych já mezi [nimi] námluvu tu učiniti chtěl tak, aby tento člověk páně mohl tomu na roky slušné dosti činiti. Datum ex Kosteletz f. II. ante Purificacionis sancte Marie anno oc XVIII°. — Čeněk z Zečbanova, úředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

524.

1519 d. 4. února. — Jiřík Želenský ze Sebusína, hejtman na Poděbradech, stěžuje si na neochotu při vyřizování věcí lidí poddaných. [3381.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Psal sem vám onehda nedávno o fa[rá]ře Velimskýho, o jeho dluh spravedlivaj, i také o Kužele, kterémuž peníze obstaveny jsú proti právu vedle mýho zdání i jiných lidí, komuž sem tu věc pravil, od Štajdle, kterýž se jest připověděl k statku Makušínému a k penězuom gruntovním. A pro takové peněz obstavení Kuželových obstavil jest zase Kužel peníze Blažkovy, kteréž jest jemu Kuba z Kel dlužen na právě Velimským. A zase tajž Blažek, soused váš, obstavil jest Duba z Velimě na právě vašem. I psal sem vám o to o všecko, což napřed psáno, jakož se prvním psaním zpravití muožete, chtě rád, aby mezi vámi a mnou a lidmi krále JMti takových bezpotřebných nesnází a zpletkuov nebylo. I nedali jste mi na mé psaní žádné odpovědi. Z toho jinému rozuměti nemohu, [než] že svévolně a úmyslně krále JMti lidem pod ouřadem mým zmatky a nesnáze činiti dopouštíte; ješto kdyby taková věc dlúho státi jměla, již bych já tu věc vznésti musil, kdež by mi vznésti náleželo.

Protož ještě žádám, že vy Kuželovi peníze z práva propustiti vašeho rozkážete; a já také Kuželovi rozkáži, aby peníze, kteréž na právě Velimským sousedu vašemu obstavil, propustil. A týž žádám, abyšte Duba ztavuňku [sic] z práva vašeho propustiti rozkázali, a faráři Velimskýmu dluh spravedlivý abyšte zaplatiti rozkázali. Odpovědi žádám, abych se já věděl čím zpravití. Dán v pátek před svatú pannú Dorotou léta oc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

525.

1519 d. 7. února v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova: aby vězně ve vazbě podrželi. [330.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Zpraven jsem, že by nějaký Vaněk šenkýř v vazbě vaší seděti měl, vo kterémž zprávu mám, že by lidem pána mého JMti škodu učinil. I protož já vás za to žádám, že téhož Vaňka šenkýře z vazby vaše nepustíte, až bych já se na to dostatečněji vyptal. Kdež vám věřím, že tak učiníte. Ex Kosteletz f. II. post Dorothee virginis annorum 3c XIX°. — Čeněk z Zedčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

526.

1519 d. 10. února v Poděbradech. — Albrecht z Lipan slibuje odevzdati dopis hejtmanovi. [1502.]

Službu svou vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Psaní, kteréž jste panu hejtmanovi učinili, odevřel sem. I vězte, že jeho doma nenie a nebude ani v neděli. Než jakž doma bude, já jemu psaní vaše ukáži; a za jiné nemám, než jakž psaní vaše uzdrí, že vám toho den k spolu shledání jmenovati podle žádosti vaší bude. Dattum ex Podiebrad f. V. die Sskolastice anno 3c XV^cXIX^o. — Albrecht z Lipan, purkrabie na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

527.

1519 d. 10. února na Hrádku. — Albrecht Troskovec z Veleně slibuje poslati vyznání Jaruškovo. [2828.]

Službu svou vzkazuji, múdré opatrnosti pane purmistře, páni milí! Kdež jste mi psali žádajíc mne, abych vám to vyznání nebožtíka Jaruška vypsane poslal: i vězte pane purmistře, páni milí, že bych to pro vás rád učinil jako pro pány a přátele své milé, že toho vyznání při sobě nemám, že jsem jeho půjčil panu Mikulášovi Pitkovskému; abyšte věděli, že po ně pošli. Jakž mi je přinesú, že já vám je hned pošli. Dán na Hrádku ten čtvrtěk na svatú Školastiku léta 3c XVIII°. — Albrecht Troskovec z Veleně.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přátelům mým milým.

528.

1519 d. 10. února. — Rada m. Jihlavy: že Smyčku formana nezná. [Současný opis. 6306.]

Službu svú vzkazujem, múdří opatrní páni, přátelé naši milí! Psaní vašemu nám učiněné [sic], kterak že jest na vás vznesl Martin Jeslenek, spolusoused váš, že by jemu dlužen pozuostal za chmel nějaký Smyčka forman, spolusoused náš oc, tomu jsme srozuměli. Páni přátelé milí! Nám o takovém Smyčku formanu, že by spolusousedem našem [sic] býti jměl, vědomo není. Než jestliže by týž Martin a ne-boližto poručník jeho, kteréhož by zřídil, kohožkoli před rychtáře města našeho (jakž rád jest) připraví [sic], všecko spravedlivě učiněno býti má. Datum f. V. post s. Appolonie 1519. — Purkmistr a rada města Jihlavy.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kuřima, přátelóm naším milým.

529.

1519 d. 11. února v Brodě Č. — Rada městská: o hrozícím právu obstavném. [4052.]

Služby naše vzkazujeme, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé naši milí! Račte věděti, že jest nám psaní učinil urozený pán pan Hynek z Říčan žádaje toho, abychom právo stavnie v městě našem propustili na Šatného, který v městě vašem Kouřimi že jest dluh spravedlivý dlužen Matějovi rychtáři z Myškovic, člověku pana Jiříka Bezdrůžického z Kolovrat, nejvyšieho pana sudího království českého, a že jest jemu k vopravě poručený. I my jsme toho nechtěli učiniti, leč bychom to prvé VMti oznámili. I již znajíce tuto potřebu, račte to k opatření přivesti. Datum Brode f. VI. post Scolastice virginis anno Domini 1519. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom sou-seduom a přáteluom naším milým.

530.

1519 d. 12. února v Jelčanech. — Jiřík Čejka z Olbramovic žádá za ohledání mezí. [351.]

Službu svú vzkazujem VMtem, páni a přátelé naši milí! Tím abyšte ráčili věděti, že se paní mateří na VMt žádost zkládáme a prosíme, abyšte ráčili na mezě vyjieti bez prodlení k Nesměni; neb puokazuovati a ukázati chcém, že se nám les přesekává na kruntiech našich skrzě vuoli VMti. Kdež dybychme k VMtem duobrého přátelství a súsědstvie neokazuovali, mám za to, že bychme to jináč s přátelskú radú opatřiti mohli. Dán na Jedlčanech let M^oV^cXVIII^o v sobuotu po svatě panně Školasticě. — Jiřík Čejka z Olbramovic.

Múdré opatrnosti pánuom purmistru a kuoněluom, pánuom a přáteluom naším milým.

531.

1519 d. 13. února v Kolíně. — Hejtman Strachota z Královic: o stání pro kůže jelení. [1229.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelié moji milí! Jakož ste mi jmenovali den před vámi k stání tuto středu příští s tím sousedem vaším, kteréž [sic] zvířecie kuože vydělává: i vězte, že já osobú svú nebudu moci tuto středu státi pro pilnú potřebu krále JMti. Než rozkázal sem Mudrlantovi s těmi svědky před vámi státi, kteří jsú ty kuože viděli i do Kúřima donesli; při kterýchž sem já sám byl, když jsú je ode mne z Kolína brali. A v tom počtu byly jsú dvě kuoži s velkých laní a třetie menšie s jelena. Z toho ten jistý jirchář vrátil jest mi zase srnie kožky velmi malé a zvířecie jeden kus, kterýž jest k vám do Kourima zase ku pánu purgmistrovi poslán. Rozkažte jej sobě rozkázati ukázati i ty kožky, které jsú s tím kusem poslány. I za to vás prosím, jako svých milých přátel, pokud se vám při tom za spravedlivé zdáti bude, že mne při tom zachováte. Odpovědi žádám. Datum na Kolíně v neděli před s. Valentinem léta oc XIX°. — Strachota z Královic, hejtman na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kourima, přáteluom mým milým.

532.

1519 d. 19. února v Praze. — Pražané: aby Václavu Kourimskému obstavené peníze byly vydány. [35.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Zpravil nás Václav Gúřimský, Michálkové zeť, obyvatel města našeho, že jest na právě vašem obdržal soudem peníze některé za nějaký kuoň, a že ty ležie na právě před rychtářem vaším, a Sedlák ze Pňova že jest jemu je obstavil, ješto on praví, že jemu nic povinen není, prose nás v tom za přímluvu k vám, abyšte vy ty peníze jemu rozkázali z práva vašeho propustiti. A poněvadž on Václav pod právem naším jest a k tomu se poddává, bude-li chtieti jeho před námi z čeho ten člověk viniti, že jemu rád chce práv býti; i my vás žádáme, poněvadž ortelované jsou peníze, že ty hyndrovány býti nemohú, ale mají tomu propuštěny býti, ktož jest je obdržal, a zvláště poněvadž osoba usedlá jest a ku právu se volá i poddává, vám věříme, že to učiníte, aby takových pro to nevedl nákladuov i nás o to víc aby starati přestal; a že Václavovi Vodičkovi, susedu vašemu a listu tohoto ukazateli, poroučí, aby on ty peníze místo něho vyzdvihl a je k sobě přijal. Prage sabbato ante cathedram Petri anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purkmistr a radda města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

533.

1519 d. 20. února v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína ustanovuje den k rovnání rozepří lidí poddaných. [3389.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné opatrnosti pane purkmistře, páni přátelé moji milí! Jakož ste mi psali, že byšete chtěli ke mně vyslati spoluradnie vaše takozto [sic] v neděli právě minulú o nesnázi a různice lidí krále JMti z Velimě a souseduov vašich: i na ten čas sem doma nebyl a tepruv sem přijel v sobothu nyní minulú domuov. I protož chcete-li přijeti na Poděbrady tuto neděli najprv příští, tu já vás sčekati chci, a tu o ty všeckny věci a potřeby spolu [sic], což by potřebného bylo, rozmluviti budem moci. A já také k tomu času rozkáži lidem krále JMti, o kteréž sem vám psal a vy mně, aby také na Poděbradech byli. A tu budem-li moci ty různice [k] konci a k místu přivéstí, tomu bych rád oc. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech v neděli před Stolováním s. Petra léta oc XVIII°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hajtman na Poděbradech.

Slovoutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

534.

1519 d. 26. února v Pňově. — Pavel Sodoma z Teplice: o dluhy váznoucí na statku v Hříbech. [4757.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře, páni a přátelé moji milí! Divná jest mi věc do poddaných VMtí, kteří dluhy majíce v Hříbech na statku Bartoše zuostalé po otcí manželky mé, a že s tím mlčí a o to nestojí, aby jim placeny byly, a VMtí o to nestarají oc. I VMtem já toto oznamuji, že já i manželka má s tím mlčeti muožem dotud, dokudž spravedlnost manželky mé nepřijde. Neb z toho statku po všech dlužnících ještě se jí dostati odtud má více nežli na L š gr. českých. Než budú-li vaši poddaní o to tepruov chtějí státi, když by spravedlnost manželky mé přišla, já VMtem se opovídám a oznamuji, že manželka má i já toho hájiti budem. I protož já VMtí prosím, že těm všem dlužníkuom a poddaným vašim toto psaní mé oznámiti ráčíte. Bych je měl VMtem zejména jmenovati, neznám jich. Pan Malešický jest na tom, budete-li jemu toho dobří aneb poddaní vaši, on bráti bude dotud, dokudž bude co. Nebť jistě na to ošklivý není.

Také abyšete ráčili věděti, že má manželka tak praví: by neměla odtud jednoho penieze vzíti, jediné aby na duši otce jejího nic nepozuostalo. Než zase kdyby pak tu, kdo tu dluhy své mají a toho na tento čas zanedbávají, upomínati potom chtěli by, že by ona, což by se jí mělo dostati po všech dlužnících, od toho by nerada pustila i se mnú. Odpovědi od VMtí žádám. Dán v Pňově v sobotu po sv. Matěji léta oc XV^cXVIII^o. — Pavel Sodoma z Teplice a v Pňově.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluum mým milým.

535.

1519 d. 27. února v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzzína: za ustanovení jiného dne ke schůzi. [3388.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné opatrnosti pane purkmistře, páni přátelé moji milí! Jakož mi píšete oznamujíc, že pro necesty dnes u mne bajti nemůžete: i to já sám dobře znám, že sou cesty zlé. Ale jestli že byšte chtěli, a cesty lepší byly, v neděli masopustní přijeti, dajte mi to znáti. Pakli by v neděli bajti nemohli, ale některý den v postě do suchých dní, když vy mi nebo já vám dám den nebo dva napřed věděti, abychom se sjeli a tu abychom o ty všeckny potřeby a různice mezi sebou a lidmi krále JMti narovnali. Než aby lidé krále JMti do toho času, dokudž se spolu nesjedem, mohli bez překážky živnost svú provozovat, jedouc do města vašeho. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech v neděli před Přenešením sv. Václava léta oc XVIII°. — Jiřík Želenský z Sebuzzína, hajtman na Poděbradech.

Slovoutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřima, pánóm přátelóm mým milým.

536.

1519 d. 4. března v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzzína svoluje ke schůzce a žádá za vrácení vydělaných koží. [3386.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné opatrnosti pane purkmistře, páni přátelé moji milí! Kdež mi píšete, co se dotýče vašeho příjezdu ke mně o dluhy a různice soused vašich a lidí krále JMti, abych vás sčecal doma v neděli první v postě, jestliže by mi možné bylo: i vezte, že mně to možné učiniti jest a na ten den já vás doma sčekati chci; a lidi krále JMti z Velimě a z Kel k tomu také obešli, aby na ten den na Poděbradech byli oc.

A jakož sem vám prvé psal, co se dotýče toho mydláře, aby mi mé kůže, kteréž sou mu dány k vydělávání, zase vrátil, i ještě vás žádám, že jej k tomu míti budete, ať mi on kůže mé vrátí, a já jemu od díla, což jest slušného, rád zaplatím. Pakli by se toho nestalo, již bych já svého na něm musil jináč dobývati oc. Dán na Poděbradech v pátek na den Přenesení sv. Václava léta oc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebuzzína, hajtman na Poděbradech.

Slovoutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm přátelóm mým milým.

537.

1519 d. 5. března. — Hejtman na Poděbradech Jiřík Želenský ze Sebužína přimlouvá se za poddaného. [3390.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Kdež mi psaním oznamujete, co se dotýče stavuňku, kterak byste žádání byli od pana Čabelickýho za propuštění, jakož dotýkáte, že jste mně prvé to též oznamovali: i poněkud v paměti mám, že se Jindřicha z Velimě dotýče, jemuž sem rozkázal, aby tu věc prvé, i nyní rozkazuji, opatřil. Kterýž toho odkládal do soudu, když již držán byl v Velimi, jestliže by o tu spravedlivost, kterúž praví míti pan Čabelickaj, při tom soudu stál, že ku právu vašemu do Kouřimě Jindřich oddati se chce. I ještě jest na tom, že na právě vašem o to chce slyšán býti; a toho já jemu přeji oc. Páni a přátelé moji milí! Té žádosti Jindřichovy nemohl sem odpřítí; poněvažd [sic] ku právu vašemu volal se o to rozeznán býti, vás žádám, že podle práva a spravedlivosti člověka krále JMti zachováte, jakož bych já k vuoli a k žádosti vaše, což by možnýho bylo, týž chtěl učiniti. Dán v sobotu po Přenesení sv. Václava léta oc XIX. — Jiřík Želenský z Sebužína, hýťman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

538.

1519 d. 6. března v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova: o vydání zloděje. [3122.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, sousedé moji milí! Zprávu mám od člověka svého Lukše z Mlékovic, že jest našel pod právem a zprávú vaší osobu tu jistú, kderáz jest mu pokradla, na kderúz jest vězení žádal. I to se jest tak stalo, že jest mu na ni vězení puštěno. I z takového súsedství vám velmi děkuji a za to vás žádám, že mi tu jistú osobu po těchto lidech mých vydáte jakožto zloděje člověka mého. Neb to jistě vězte, že bych já se tak zachoval, a kdyby zloděj kderého poddaného vašeho na krumtích [sic] mých postižen byl, jeho nezbraňoval. Dán na Mlékovicích v neděli po svatém Václavu přenesení léta oc XIX. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom mým milým.

539.

1519 d. 6. března v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova upomíná o dluh. [3277.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznese jest na mne člověk pána mého JMti, Havel z Dobrého Pole, že by jemu byl dlužen

dluhu spravedlivého Pleskáč švec j 10 gr. č., obyvatel v městě vašem. A tak po častém napomínání svrchu psaného dluhu zaplatiti zanedbává. I protož já vás za to žádám, že vy svrchu psaného obyvatele vašeho k skutečnému zaplacení připravíte, aby člověk pána mého JMti o to více vám starosti nečinil a chudý živnosti své neobmeškával. Jakož bych já též učinil, kdyby se taková věc na gruntiech pána mého JMti přihodila. Kdež vám věřím, že to tak opatříte, aby člověk pána mého JMti věděl, kde k svému přijíti bez protahuov dalších. Ex Kosteletz dominico post Translacionem Venceslai annorum oc XIX°. — Čeněk z Zčanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

540.

1519 d. 7. března v Kostelci n. L. — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Víta postřihače. [2352.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé a susedé moji milí! Vít postřihač, obyvatel města vašeho, máje vo nějaký dluh před úřadem vaším s Janem Stebuzevským činiti, prosil jest mne k vám za přimluvu, tak aby mohl od něho k své spravedlnosti, pokudž ji vokáže, přijíti bez dlühých odtahuov. Kdež já znaje, že to, čehož von žádá, sami vy bez mé přimluvy, jakožto lidé dobří a spravedliví, učiníte, všakž proto chtě žádosti jeho dosti učiniti vás prosím, že jemu k tomu dluhu, kterýž jemu nadepsaný Stebuzevský za nějaké sukno dlužen jest a dávno jemu zaplatiti jměl a často přiřiekal, spravedlnost jeho poznajíc dopomuožete. Neb poněvadž se tý [sic] Vít k tomu má, aby jemu, což spravedlivě dlužen jest, zaplatil, jest také slušné, aby on jemu také zase, jsa dávno dlužen a zaplatiti přiřiekav, tomu dosti učinil aneb to na svém dluhu vyrazil. Kdež já vám toho zase vším přátelstvím odplatiti chci. Dán na Kostelci nad Labem v pondělí masopustní anno Domini 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým milým.

541.

1519 d. 8. března v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: aby nevinně zatčenému poddanému věci jeho vydány byly. [1055.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní pane purkmistře a páni, přáteli milí! Mám za to, že v paměti máte, když jest vod rychtáře Kamýckého do vazby vaší člověk pánův mých, Petr Hlavačovský, bez viny [vzat], kdež jest von svou nevinu pokázal tělem svým [sic]; i při tom jímání člověk pánův mých jest dal schovati k věrný

ruce některou kopu, ač nemnoho, ale však proto jemu chudému k jeho psotě nějaká živnost, a k tomu šaty nějaký chodící; i pan rychtář váš jemu toho by vrátiti nechtěl. Kdež sem já s ním některú chvíli sám mluvil oustně; a von jest mi pověděl, že jse s VMtí vo to raditi chce a mně na to vodpověď dáti chce. I posavad jestě mi na to odpovědi nedal. Já vás za to žádám, jakožto pánův a přátel svých milých, že rozkážete panu rychtáři, ať mu to zase vrátí. Dobře znáti můžete, poněvadž jest mu dal schovati k věrný ruce, že mu to vrátiti má. By i toho nebylo, poněvadž jest bez viny jat a na svém zdraví zkažen, že mu to vrátiti má. Nebo kdyby takový věci bejti měly, že by moh někdo jiný na někoho vinu spraviti, uhlédajíc u něho statek, aby jej vo to připravil, naveda naň právo. Věřím vám, že k žádosti mý to učiníte a zvlášť zhlédnuce na pána Boha. Neb jest mu se před pánem Bohem křivda stala; však sou ještě toho nezapravili. Dán na Myšlíně ten outerý poslední masopustní léta oc XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutným a vopatrným pánóm, panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm svým milým.

542.

1519 d. 11. března v Suchdole. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova hájí spravedlivost konšelů v Poděvousích. [189.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, sousedé moji milí! Kdež mi píšete o Jíru poddaného svého, že by určen byl ve vsi Poděvousích z nějakého domnění a z nářku nedóvodného, kterémuž právu on stává, a jako zpravuje, průvodu žádného téhož nářku konšelé práva nadepsaného nemajíc a svévolně že by jeho na rukojmích drželi, i kdež za to mám, že vás vomylně zpravuje. Přitom zdá-li se vám vod tohoto outerka najprv příští v témdni s ním do Poděvous koho vyslati, tu srozumíte, jaká se věc na něho stahuje, a že jest se seznal, že jest při tom mordu byl, když jsú nebožtíka Placha rychtáře Poděvuského zabili, člověka mého. I mám za to, že jse jemu ani žádnému na tom právě křivda nestala, ačť jest i ve vsi. Neb jistě jest jim spravedlnost těm konšelóm tak milá, jako snad někde v městě. Nebude-li čím vinen, své nevinny užítí má. Pakli by mi kdo to právo naříkati chtěl, to bych chtěl rád věděti. Protož bych tomu velmi rád byl, abyšte s ním někoho rozumného vyslali k tomu času; a snad by i tudy tím spíš ta věc konec vzítí mohla. Dán na Sukdole v pátek před svatým Řehořem léta Páně oc XIX. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova a na Sukdole.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přátelóm a sousedóm mým milým.

543.

1519 d. 16. března. — Čeněk ze Čbanova, úředník na Č. Kostelci: o záležitostech některých poddaných. [4569.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Zpraven jsám, že by nějaká různice mezi lidmi pána mého JMti a lidmi vašimi se stala, nébrž i bitva. Kdež pak slyším, že ještě i pohruožky sobě činie, a zvláště krčmář z Třebovle a někteří jiní, ještě já jich jmenovati neumím. I věřím vám, že se na to vyptáte a je na rukojmie vezmete neb vzieti rozkážete. A já též učiniti chci. A den že mi toho jmenovati budete, abychme to přeslyšeli mezi nimi, a kteří vinni budou, je trestali tak, jako na všetečné slušie.

A jakož ste mi psanie učinili, co se Jana šenkýře dotýče a tovaříšův jeho, že byste jich již dél na rukojmích držeti nechtěli než do IIII neděl: i dobře jest, když se vám nezdá jich dél na rukojmích držeti. I jmenujtež mi toho den k stání, a já s právem státi chci a k nim právem přistúpiti vedle vyznání toho Vaňka, kteříž [sic] jest tázán byl na Přerově. Oznamte mi to psaním svým, chcete-li to bez odporu učiniti. Pakli byste je chtěli pánu mému JMti vydati, též mi to oznamte, kdy bych měl pro ně poslati. Pakli by ta věc byla na jakém odporu, já bych chtěl se ještě o to s vámi shledati prvé a o to rozmluviti. Za odpověď žádám po tomto poslu. Datum f. IIII. post Gregorii annorum oc XIX°. — Čeněk z Zčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přátelóm mým milým.

544.

1519 d. 17. března v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic ujímá se svého mlynáře. [1052.]

Službu svú vzkazuji, slovutní a vzácné vopatrnosti pane purgmistře, páni a přáteli moji milí! Znes jest na mne Václav mlynář, služebník můj, že by jemu pobral pan rychtář váš šaty perný i chodící a jemu z ničehož viny nedávaje ini [sic] žádný jiný, aby jej vinil při tom právě. I poněvadž ho žádný z ničehož neviní, i nevím, proč by statek jeho pobrán býti mněl. A jestliže by komu co vinen byl, chtěl bych toho na VMti přestati, aby služebník muoj napravil, pokudž by jse vám za slušný zdálo. Pakli žádnýmu nic vinen není, tehda já VMti prosím, že ráčíte rozkázati rychtáři svému, aby von služebníku mému navrátil, což jest mu pobral. Neb dobře znáti můžete, kdyby nákým zločincem byl prvý, než by statek jeho mu pobrán byl, že by naň vinu uložiti musil. Ale služebníku jest mému pobral beze vší viny. Dán na Myšlíně ten štvrtek po Suchých [sic] dnech postních léta oc XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutný a vzácný vopatrnosti panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

545.

1519 d. 19. března v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o [různici mezi poddanými. [2474.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! List, kterýž Čeňkovi úředníku mému píšete, ten sem otevřel, poněvadž jeho doma není, neb pro některé potřeby své do Prahy jest odjel. Kdež v témž psaní svém píšete, co se ruoznice té, kteráž jest mezi lidmi vašimi z Třebovle i také lidmi mými Bylanskými vznikla, dotýče, že jste o té věci nic nevěděli, než že se na to vyptati chcete oc. I poněvadž píšete, že o tom nic nevíte, i toto já vám oznamuji, že ti lidé moji i vaši s obú stran uručení jsú na ten zpuosob, aby jako zítra buohda v Hřibech se stavěli před těmi, ktož sú je urukovali. I spraven sem od lidí svých, že by lidé vaši sobě nějakú rotu zbierali a s houfem že by se tu v Hřibech stavěti chtěli.

I za to vás žádám, že mi tu věc oznámíte, jestliže by se oni tam s houfem stavěti chtěli. Neb sem já lidem svým rozkázal, aby oni se beze všech rot anebo houfuov takových stavěli. I protož mně by se zdálo, abyšte vy také tu věc opatřili, aby vaši bez takových rot se stavěli, aby potom z toho něco horšího nepřišlo. A když se pak úředník muoj s vámi o to sjede a ta věc slyšána bude, jestliže moji co vinni budú, že já skrze to tresktati rozkáži. A pakli také vaši, za to vás žádám, že je také tresktati rozkážete. Datum ex Kosteletz sabato post Gedrutis ao. XIX°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

546.

1519 d. 25. března v Praze. — Podkomoří král. Českého: aby spor o dluh neprodleně vyrovnali. [2792.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Vznešeno jest na mne, což se pře o nějaký dluh mezi Pavlem Ruňákem a Michalem, Rašovským rychtářem, dotýče, kteříž od dávního času, jakž správu mám, před právem vaším činiti mají, však ta věc že příliš dlúho se prodlévá, aby bez již dalších pruotahuov na konci a na místě spravedlivém byla postavena. I poněvadž slušná žádost jest, já vám poroučím, tím již více neprodlévající, že tu věc na místě a konci, pokudž jest mezi nadepsanými osobami, za spravedlivé postavíte a toho mezi nimi porovnáte. Datum Prague f. VI. die Annuntiacionis B. M. Virginis anno 1519. — Burjan z Lipy a z Lipnice, podkomoříe královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

547.

1519 d. 27. března v Suchdole. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova: o radu pro své konšely z Poděvous. [188.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé a sousedé moji milí! I teď k vám posílám s práva svého od hrádku Podous končely své vo Martina syna Plachova a vo Víta, o poddaného vašeho, o kteréhož ste mi psali před tím časem. Kdež pak od těch končel svrchupsaných širší zprávu uslyšíte. Kdež pak k týž zprávě jich, já vás prosím, starú radu i mladú, jako přátel a soused svých milých, že jim k té věci radou a naučení dáte podle prožalování a odporův a svědkuov. Neb oni bez rady vaší vajpovědi ani ortele učiniti nechtie, vobmajšlejíc to, v tom aby se nižádné straně nic neukrátilo. I znajíc to, věřím já vám, že vy jim tu zprávu a ortel dáte, učiníc to pro mě. A já také pro vás učiním, což jest mi možného, jako pro své milé přátele a sousedy. Dán na Sukdole tu neděli po Zvěstování Panny Marije léta Páně oc XIX. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova a na Sukdole.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm, sousedóm mým milým.

548.

1519 d. 27. března v Č. Kostelci. — Uředník Čeněk ze Čbanova upomíná o dluh poddaného. [332.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest vznesl na mne člověk pána mého JMti Vaněk Kubice z Vrbčan, že by jemu povinovat byl Štejdl řezník dluhu spravedlivého I m gr. a IIIj gr. Kdež pak po častém napomínání inébrž i psanie VMtem od ouředníka předešlého o tejž dluh učiněno jest, i tajž člověk pána mého JMti o tejž dluh i před vámi stál jest na rathouzě, a proto vždy k dluhu svému přijíti jest nemohl a nepřišel, ač tomu nerozumím, kudy taková věc k místu jest přijíti nemohlo [sic]. I ještěť já vás za to žádám, že člověku pána mého JMti dluh spravedlivý zaplatiti rozkážete bez všech odtahův. Neb jestliže by se toho nestalo, již, ač nerad, ale spravedlivě člověku pána mého JMti práva stavníeho obhájití bych nemohl. I vám věřím, že takové věci nedopustíte. Ex Kosteletz dominico post Annuntiationem beate M. Virginis annorum oc XIX°. — Čeněk z Čbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přátelóm mým milým.

549.

1519 d. 23. dubna v Lipnici. — Podkomoří král. Českého: aby neprodleně odvedli peníze zadržalé i nynější do komory královské. [2796.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Nebuď vás tajno, že JKMt, pán muoj milostivý, kdež jsem teď při JMti v Budíně byl, najprvé oustně,

potom i psaním svajm poručiti a rozkázati ráčil, abych vás z summ a z JKMti důchoduov, kteréž do komory JKMti k úřadu podkomorskému dáváte a dávati ste povinni, napomenul a k tomu měl beze všeho prodlévání a odtahuov, abyšte všechny summy nynější i prvé pozůstalé do komory JKMti k ouřadu mému kladli a dávali, že JKMti toho pilná potřeba. Také za to mám, že byšte věděti měli, že znamenité poselstvie, o kterémž i sněmem tiehto obecným zavřeno, má do říše býti o volenie krále a budúcieho císaře Římského od JKMti a toho královstvie spěšné učiněno býti, na kterémž JMKé i tohoto královstvie mnoho dobrého i poctivého záleží.

Protož, aby taková pilná a znamenitá potřeba JKMti i tohoto královstvie tím obmeškána nebyla, jestliže byšte z tajch summ, které JMti buďto zadržalé neboli to nynější, kteréž dáti máte, dáti zanedbávali aneb tím prodléváli, já vás podle vuole a rozkázání JKMti i ouřadu svého napomínám, abyšte jse tak zachovali a hned bez prodlévání při Svátosti do Prahy do domu mého přinesli a v moc mů položili, znajíc v tom vuoli a rozkázání krále JMti. Datum ex Lippnicz sabato in albis anno Domini oc XVIII°. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomorje královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

550.

1519 d. 3. května v Krumlově. — Petr z Rožmberka: o prodloužení lhůty pro Dorotu Rejtarovou. [2176.]

Služba má, moudří a opatrní přátelé mojí milí! Kdež mi píšete odpověď na psaní mé, keré sem vám byl, co se paní Doroty Rejtarové [dotýče], učinil, dávajíce a rok vo to paní Dorotě k stánie pokládajíce v středu po pruovodní neděli najprv přísti oc. I vězte, že mne psaní vaše dnes tepruva jest došlo, keréz jest mi muž paní Doroty přinesl, pokládaje toho příčinu, že jesti doma ty časy nebyl, a paní Dorota čekaje na muže svého nevěděla se bez jeho přítomnosti čím zpravit. Kdež pak ta věc jest obmeškána, že on s manželkú svú k tomu jmenovanému dni před vámi státi nikoli postačiti nemuož. Protož na vás žádám a prosím, že jemu roku do někerého času přidáte, aby -on s paní Dorotú manželkú svú k tomu postačiti a potřebami se opatřiti mohl. Datum Crumlow f. III. post dominicam Quasi modo geniti anno Domini XV^cXIX. — Petr z Rožmberka oc.

Moudrým a opatrným purkmistru a radě města Kúřima, přátelóm mým milým.

551.

1519 d. 4. května. — Rada m. Tábora táže se, co usnešeno na sjezdu krajském hlavně strany platu hejtmanů krajských. [4432.]

Službu naši, vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí, VMti vzkazujem! Zpraveni jsme, kterak by tu středu po Velice noci nyní minulé v kraji nebolito

v městě vašem sjezd od pánuov a rytířstva i také některých z pánuov měst držán byl, a tu při tom že by nějaké jednání a rokování společné o věci zemské řízeno a puosobeno býti mělo oc. Protož, páni přátelé naši milí, my VMtí za to žádostivě prosíme, abrz věříme, což jest koli tu na tom sjezdu od stavuo zjednáno a na čem zuostáno, a zvláště co se hajtmanuov dotýče, mělo-li by jim placeno býti, kdež sú sobě tu věc u nás velmi obtěžovali, že nám to oznámiti ráčíte psaním svým po tomto poslu, abychom my majíce s VMtí o tom srozumění, mohli se o tu věc s jinými městy kraje našeho snést i také se zpraviti. Neb neznajíce toho, na čem by se jiní, zvlášť stav náš, svolili, neradi bychom se vniveč takového chtěli dáti ani zavierati, dokudž bychom širšího srozumění a zprávy od VMti, tudiez i od jiných pánuov měst, neměli, ráčíte to učiniti pro naše odslúžení i takověž i mnohem větší libosti ukázání VMtem přátelsky. Ex Thabor f. IIII. ante Reliquiarum 1519. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným a vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm našim zvláště milým.

552.

1519 d. 14. května v Brodě Č. — Rada městská: aby stavuňk pro dluh povolen nebyl. [4051.]

Služby naše vzkazujeme, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé naši milí! Kdež nám VMt psáti jste ráčili oznamující, že by pan Václav Radimský žádal VMtí za propuštění stavuňku pro dluh Vaňka Matějovi, souseda našeho oc: I ráčíte VMt věděti, že jsme téhož Vaňka před sebu měli dnes; včíra jeho doma nebylo. Zprávu jest nám učinil, že jest ku panu Václavovi Radimskému včíra jezdil, maje list od pana Kačice, aby pan Václav ráčil sobě Vaňků dluh, souseda našeho, vyraziti na dluhu páně Kačicovu, kdež pan Václav Radimský taky jest povinovat panu Kačicovi, neb pan Kačice taky dlužen našemu sousedu; a taky týž pan Kačice má býti v úterý u nás. Za to VMti žádáme, že ráčíte stavuňku nedopustěti, znajíce býti krátký čas k opatření toho dluhu, dle dobrého sousedství a přátelství. Datum Brode sabato ante Zoffie anno Domini 1519. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom sousedům a přáteluom našim milým.

553.

1519 d. 15. května. — Rada m. Jihlavy: o dluhu Martina Jeslenka. [6307.]

Službu svú vzkazujem, múdří, opatrní páni, přátelé naši milí! Jakož nám píšete, že bychom vám na oznámení a psaní vaše prvnější odpověď nedali, dále abychom souseda našeho k skutečnému zaplacení přidrželi, s širším vyslovením vyrozuměli sme. I vězte, že jsme vám na psaní vaše po tom, kterýž jest nám list

od vás dodal, odpověď dali, kteréž vám teď přepis*) posíláme. Pak my nevíme, jest-li ta odpověď OVašim dodána čili není. Avšak, ač bychom toho povinni nebyli, ale dle dobrého přáte[lství pro] Ambrože sladovníka jsme poslali a jemu psaní... také přečísti dali. Kdež on tomu dluhu odpírá [řka], že od téhož Martina Jeslenka nic nekoupil, ani že mu [po]vinovat jest. I přes to, přide-li týž Jeslenek anebo s. mocí pošle a téhož Ambrože anebo koho jiného (jakž rád jest) obviniti bude, všechno spravedlivě od něho učiněno býti jmá. Datum dominica Jubilate 1519. — Purkmistr a rada města Jihlavy.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přátelóm našim milým.

*) Viz str. 109 č. 528 ze dne 10. února 1519.

554.

1519 d. 21. května v Praze. — Rada městská: aby Annu manželku kantorovu vyhledali. [43.]

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé naši milí! Vznesli jsú na nás poctiví pan administrator s mistry a kněžími soudu u nás duchovního, kterak před některým časem učinili jsú spravedlivý mezi kantorem a Annú rozsudek o manželstvo, o kteréž mezi nimi nesnáž byla jest i odpor; a tím rozsudkem táž Anna jemu kantorovi za manželku budúci jest prisouzena. V tom pak, že nemohli býti vedle řádu křesťanského pro čas postní potvrzení, odloženo jim, až by po slavném hodu velikonočním bylo, že se jim oběma potvrzení i také k skutečnému manželství cesta dá a otevře. Ale že mezi tím časem táž Anna ku potupě a lehkosti práva duchovního z města vašeho jest ušla a tak, jakž slyšeti jest, že by byla poněkud s vědomím vašim vyšíkována pro ten úmysl, aby se dotčenému kantorovi po rozsudku práva nedostala, prosíce nás jmenovaní mistři a kněží, aby v takové věci byli pro poctivost soudu a práva duchovního i také [z] strany naše opatření, aby snad skrze práva zlehčení a z toho potom neřád nekřesťanský při manželství nepřišel, kdyby lidé rozsudkóm práva činiti dosti nechťice, v neřádne životy a obývání zlé společné nepadali; kterúžto věc my slyšíc, jim jsmy odpřieti slušně nemohli.

A protož žádáme vás, tudíž i napomínáme, abyšte jmenované Anny přátely k tomu měli i skutečně přidrželi, aby oni túž Annu zase před vámi beze všech výmluv a odtahuov postavili, aby ona, v čemž jest na ni rozsudek učiněn, to podnikla a tomu dosti na zchválení práva učinila. A též, jestliže skrze OVaše vědomě někde v jistém místě se drží, aby byla zase vzata. Neb jestliže by se toho nestalo a tím během ona Anna chtěla by toho býti prázdná, a nedostanúci se kantorovi, jiného muže sobě zvolila: my podle žádosti práva duchovního a vedle povinnosti práva také našeho nemohli bychme než jim mistróm a kněžím toho býti pomocni dotud, dokudž by to napraveno nebylo a tomu se dosti nestalo. Ješto sami roz-

vážiti můžete, k čemu by též Anně byla ta věc přičtena vedle práva, kdyby mimo manžela svého právem sobě daného k jinému se bez řádu a práva obrátila. A vy také bez nesnáze a hydruňku [sic] toho byste prázdní býti nemohli. Ale té jsmo o vás naděje, že hledíc v tom na dobrý řád křesťanský a na spravedlivost a poctivost, k tomu tak sáhnete, aby větších prací o to činiti potřebie nebylo. Prage sabbato ante Urbani anno Domini M^oVCXVIII^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě. přátelóm našim milým.

555.

1519 d. 22. května v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína upomíná o dluh. [3384.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře, páni a přátelé moji milí! Vznal jest na mne pan Ondřej Mocík, že dluhu svého spravedlivého, kterýžto dluh u vás na rathúze zapsaný v knihách vašich jest, od vás dosíci nemuž, kteréhožto dluhu dlouhý čas jest čekal, žádaje mne v tom za radu i za pomoc. Já pak jeho nemoha v tom opustiti, k žádosti nejvyššího pana purgrabie pražského JMti za to vás žádám dle dobrého přátelství a sousedství, že vy svrchu psanému panu Vondřejovi dluh jeho spravedlivý pustíte a dáti rozkážete, abych já od něho více o to starán nebyl. Nebo bych já jeho slušně v jeho spravedlnosti opustiti nemohl a jemu jeho podle práva byl bych povinen pomoci dobývati. A víru mám k vám, že vy nedáte k tomu přijíti. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech v neděli před svatým Urbanem léta oc XVIII°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hejtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

556.

1519 d. 30. května v Plaňanech. — Jan Hanykěř ze Semína: o dluh. [811.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře a páni, přátelé moji milí! Vězte, že jest na mne vznesla Duora, kmetična má z Plaňas [sic], kterak že by Martin koželuh spolusoused v městě vašem dlužen jí pozuostal mzdy jejie spravedlivé, kdež u něho jsúci sloužila, j m gr. českých oc. I milí páni a přátelé moji zvláště! Za to já vás žádám, k čemuž by kolivěk ona Duora kmetična má spravedlnost měla, že rozkážete sousedu vašemu, ať jí zaplatí; jakož i já takovúž věc i jinú každú, kteráž by spravedlivá byla, rád vám k vuoli učiniti chci. Pakli by toho nebylo, již bych já kmetičny své v tom i v jiném slušně opustiti nemohl. Za odpověď VMti žádám. Datum v Plaňasech v pondělí Křížových dní léta oc XIX°. — Jan Hanikěř z Semína nad Labem a na Nebovidech.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom přáteluom mým milým.

557.

1519 d. 2. června v Poděbradech. — Hejtnan Jiřík Želenský ze Sebusína slibuje, že vydá dědictví. [4772.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purmistře, páni a přátelé moji milí! Zdraví, štěstí i všeho dobrého, toho bych vám věrně přál oc. A kdež mi píšete o Oštiepa súseda vašeho, že by spravedlnost míti měl v Poděbradech po manželce své nebožce Mandaléně a kterak súsedu vašemu témuž Oštiepovi i stání položeno bylo, ale že pro zaneprázdně [sic] k tomu jest nepřišlo. A toto, Buoh ví, že jest tak, že pro mnohá zaneprázdnění toho se jest státi nemohlo. Než ať jest ta věc na tom postavena, ať sú na Poděbradech tento outerý najprv příští ráno anebo v pondělí na noc, že také končeli tu pospolu býti mají. A tu, což súsedu vašemu spravedlnost jaká náležeti bude, má spravedlivě zachován býti. Dán na Poděbradech ve čtvrtek den slavného hodu Buožího Vstúpení léta oc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hajtnan na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelům mým milým.

558.

1519 d. 7. června na Šternberce. — Úředník Jan Hampl z Witbachu slibuje, že měšťanům pohledávky zaplacený budou. [3044.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete o Blažka souseda vašeho vo dluh jeho, kterajm mu jest povinovat Petr řezník z Janovic, člověk pána mého JMti, XVI^{ti} fl míšenskými za slady, připomínajíce mi to psaním předešlým pánu mému JMti: i to v paměti dobře mám, že že JMt ráčil mi o tom poručiti. Ihned sem Petra řezníka obeslal, aby tu věc s tajm jistajm Blažkem srovnal a JMti pánu mému více o to starosti nebylo činěno i mně. I já sem se nadál, že jest ta věc na místě. I poněvadž není, chci já téhož Petra, člověka JMti pána mého, o to skutečně přidržeti, aby vo to místo a konec byl.

A což se Němcové z Divišova dotajče, kmetičny JMti, o ten dluh Jakuba Černého, souseda vašeho, chci jie to hned oznámiti, a pokudž bude spravedlivě povinna dluhem, chci ji k tomu přidržeti, aby platcí byla. Dán na Šternberce v úterý před svatým Duchem léta oc XVIII°. Vdy žádá ještě, necháte-li očiniti. — Jan Hampl z Witbachu, úředník na Šternberce.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

559.

1519 d. 8. června na Šternberce. — Jan Hampl z Witbachu přimlouvá se za Petra, řezníka z Uhl. Janovic. [809.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Prosil jest mně Petr řezník z Janovic, člověk pána mého JMti, k vám za přimluvu, aby soused váš Blažek nějak s ním o ten dluh milostivě naložil. Neb Petr tak praví, že nějaký dluhy má v Janovicích na lidech pána mého JMti pohořalých, i že nemůž na nich tak snadno dobýti. I milí páni! Já vás za to prosím, že vy se přičiníte k Blažkovi sousedu vašemu, aby nějak s Petrem o to narovnal, aby jemu platce mohl býti na nějaký spuosob poroztržený. I já vás za to vždy prosím, že témuž Petrovi přimluvy mé dáte užiti, a já také pro každého z vás jednoho, což by mi koli možného bylo, chtěl bych rád učiniti ku potřebě jeho. Dán na Štermberce v středu před hodem slavným svatým Duchem léta oc XVIII°. — Jan Hampl z Witbachu úředník na Štermberce.

Múdrým a opatrným pánuom, panu purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

560.

1519 d. 10. června v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova zapovídá pásti na gruntech panských. [4568.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že někteří spolusousedé vaši i tudíž města vašeho přisedící gruntův pána mého JMti pastvami užívají a po Lipské pasou, o to s pánem mým JMti ani z žádným nemluvivše. I protož já vám takovou věc oznamuji a na vás znáším, že to spolusousedóm i města přisedícím z vuole JMti pána svého všem se zapovídá, aby viec potud gruntův panských neužívali, leč se o to s JMti pánem mým umluvie aneb se mnú. Než co se lidí vašich dotýče a těch, kteříž pánu mému JMti za takové užitky pastev činie aneb fůrami neb jijiným [sic], tím [sic] se nezapovídají pastvy na gruntiech JMti pána mého. Ex Kosteletz f. VI. ante solemne festum Spiritus sancti annorum oc XIX°. — Čeněk z Čbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

561.

1519 d. 13. června v Kolíně. — Hejtman Strachota z Kralovic upomíná o dluh. [1228.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelie moji milí! Znesl jest na mě Matěj Mudrlant z Libodržic, že jest jemu dlužen Vaněk Trídvorský viec než rok IIIj 8 X gr. českých a k tomu jse nemá, jsa často napomínán, aby zaplatil.

I za to já vás, přátel svých milých, žádám, že téhož Vaňka k zaplacení Mudrlantovi bez prodávání dalšího přidržeti budete. Pakli by se to nestalo, znáti můžete, že bych ja Mudrlanta v tom opustiti nemoh, ale povoliti bych jemu musil, aby právem stavováním [sic] svého dobýval. Kdež vám věřím, že to tak opatříte, aby toho potřebie jemu nebylo. Datum na Kolíně f. II. Pentecostes anno Domini M 500 19. — Strachota z Kralovic, hejtman na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým d[án bud].

562.

1519 d. 17. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu: aby pozván byl k výslechu uvězněných lotrů. [1323.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, sousedé milí! Zpraven sem, kterak byste měli nějaké zločince u vazbě své a že byste to před sebou měli, aby tázání byli mistrem popravním. I za to vás žádám, že mi některaj den před tím dáte znáti, abych já také k tomu tázání některé své poslal. Nebo jest mi toho potřeba i jinajch některajch poddaných majch. Nebo tak slyším, že máte nějakého Němce u vazbě své, kterajž jest byl prvé v Radlicích, Čabelického vsi, i některé jeho tovaryše. Při tom také tak slyším, že byste byli měli nějakého páně Slavatova člověka z Lipan, jménem Pycha anebo Pucha, a že byste jej dali na rukojmie. I za to vás žádám, muož-li ten jistaj člověk postaven býti k tomu času v vaši moc, když by tito měli trápení býti, že bych také měl s ním rozkázati mluvit o některé své věci i poddanajch svých. A za to vás žádám, že se jím rozkázete dostatečně ujistiti, až od vás ke mne obeslání [sic].

Při tom také vás žádám, kdyby to mohlo býti, abyšte se tím písařem opatřili, který by k tomu příslušel, aby pamět těch lotruov psána byla jich vyznání. Nebo muožte dobře znáti, že všeliký člověk nemuož míti všecko v paměti. Jakož já se tak naději, že se tu rozličný věci najdu, který sú se dály okolo města vašeho i jinde na jinajch kruntích pánuov i rytířstva. Odpovědi žádám. Datum na klášteře sv. Prokopa ten pátek před svatú Trojicí léta oc XVIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Také za toto vás žádám, kteříž ste byli při trápení toho Němce i při těch, kteří sú včera zvěšeni, že mi paměť svú vypsánú pošlete po tomto mým listu vám dodatele [sic], pokud jsou ti jistí vyznali při trápení svém.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a souseduom mým milým oc.

563.

1519 d. 17. června v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic: za ochranu pro některé poddané. [2675.]

Službu svou vzkazuji, pane purgmistře, příteli muoj milý! Zdraví, štěstí, všeho dobrého rád bych přál. I vznesl jest na mně člověk JMítí pánuov Jevišovskajch, Václav Hrdlička z Hořejších Krut, že by byl obstaven v městě vašem a že by právo naň dal Stajskal rezník. A kdež mně též člověk JMítí pánuov mých zpravuje, že jemu jakživ peníze dlužen nebyl až dosavad; než hyndruje páně lidi též Stajskal pro cizí věci, ješto mu ta věc nenáleží. Kdež já vás, pane purgmistře, prosím, že vy tu věc opatříte, ať jsou z práva propuštěni. A bude-li mi kto na téhož člověka žalovati, že já od něho spravedlivé učiním potud, pokudž by vinen byl. A vám věřím, že téhož Stajskala z té všetečnosti trestati budete.

Abrž mne při tom žádá člověk též Hrdlička za opatření, že jest zjednal pacholátko své na službu v sirotčím dvoře, a tu jest vochromeno, že do něho nic není než chodec věčnej, a že jemu tu chromotu učinil nebožce Hašků syn. A tito stavuňkové a ruoznice jdou vše z toho skrze lékaře, že též Stajskal upomíná za ty lékaře, ješto mu toho žádná potřeba není. I protož já vás, pane purgmistře, prosím, abyšte vy toho Haškova syna k tomu přidržeti ráčili, ať von jim to zbití a chromotu napraví a s nimi se smluví. Neb jest učinil věc velikou proti Jich Mti pánuov mých, a protož tou věcí neprodlívajte. Odpovědi žádám. Dán na klášteře sv. Prokopa ten pátek před svatú Trojicí léta oc XVIII°. — Matěj ze Střimelic, purgrabie klášterský.

Moudrému a opatrnému panu Petrovi, purkmistru města Kouřimě, příteli mému milému oc.

564.

1519 d. 19. června. — Rada m. Jílového táže se, kdy bude uvězněný krémář vyslýchán. [4116.]

Službu svou VMtem vzkazujem, múdré opatrnosti páni a přátelé naši milí! Zpraveni jsme, že jsú dali s jistinú do vězenie vašeho páni Trosskovcové nějakého krémáře z Chvatlin pro škodu svou, která se zvlášť panu Václavovi od lotruov nočně před časem v městě našem přihodila a stala; pro kteroužto škodu že by naň i práva žádali a k němu i právem že sú přistúpili; tak jakž zpraveni jsme oc. I milí páni a přátelé! VMtí my žádáme a prosíme, že nám to psaním svým oznámíte ráčíte, kdy bude ten krémář člověkem popravním tázán jmíti býti, abychom také k tomu posly své vyslali a na něm se o též škodě šířeji poptali. Neb nám také po takové věci se ptáti náleží, poněvadž toho škodu podle svolenie a zřízení zemského znamenitú neseme. I tu důvěrnost do VMtí jmáme, že nás v tom opustiti a oslyšeti neráčíte, znajíce toho naši znamenitú a pilnú potřebu býti. Datum dominico Trinitatis annorum MV^cXVIII^o. — Purkmistr a rada hor a města Jílového.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřimě, pánuom a přáteluom našim milým.

565.

1519 d. 21. června v Praze. — Burjan Trčka z Lípy přimlouvá se za vydání dědictví. [2795.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Žádán sem k vám za přimluvu jménem Matouše Chlupatého, syna sladovníka, což se spravedlnosti jeho dotýče, kteráž mu po manželce jeho náleží u Jana z sirotčích dvorů, aby jemu bez dalších odtahuov byla propuštěna a vydána. I k čemuž spravedlnost má, za to vás žádám, že nadepsanému Matoušovi přimluvy mé užiti dáte a spravedlnost jeho vydati rozkážete. Datum ex Praga f. III. ante Corporis Christi anno salutis 1519. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomoří královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

566.

1519 d. 22. června v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: o dědictví. [1051.]

Službu svú vzkazují, slovoutní, vopatrní páni a přáteli moji milí! V paměti máte, že sem některý čas minulý před vámi byl v radě prosíc vás za to, abyšte propustili Bartoňovi a Kubovi lidem pánův mých, co jest jim vodkázáno vod nebožtíka Petra Plzka. I ráčili ste jim to propustiti. I prosím vás za to, že jim to voznámíte, kdy a na který čas by voni vo svý státi měli, aby voni již taky vo to konec a místo vzeli. Dán na Myšlíně tu středu před Božím Tělem léta oc XVIII. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutné a vzácné vopatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

567.

1519 d. 22. června v klášteře sv. Prokopa. — Ludvík Zajimač z Kunštátu: o cihly dláždící. [1328.]

Pane Pavle Ruňáku, příteli milý! Prosím tebe, oznam mi po tomto poslu, mají-li co cihel dláždících [sic] u vás v Gúřimi; že bych jich chtěl kúpiti některé sto, světnici vydlážditi. Ex monasterio s. Procopi in vigilia Corporis Christi anno oc XIX°. — Ludvík Zajimač z Kunštátu oc.

Pavlovi Ruňákovi v městě Gúřimi, příteli milému.

568.

1519 d. 23. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu vypovídá o zločinech některých uvězněných lotrů. [1320.]

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, susedé milí! Jakož mi na mé psaní odpověď dáváte, co se dotýče toho Němce z Radlic, kteréhož máte u vazbě

své, píšíc mi, že by purgrabie můj někdy vám zprávu dal, že by některý zločinec vyznal na trápení svém na právě mém na téhož Němce; i abyste věděli: když sú takto rok nějakého Čtvero z Mirošovic, páně Švambergova člověka, jsúc tázán mistrem popravním, že jest vyznal, že jest [s] svými tovařiši týž Němec nějakú Špicnici pod Tamberkem, páně Slavatovu krčmářku, vybili a jie pobrali v domu jejiem. Druhé: to jest věc vědomá, že jest vzal [s] svými tovařiši nějakému Jechovi, mlynáři ze Lhotky, který jest prvé můj byl, kdež sem jej prodal panu Slavatovi, tomu jest kuší vzal. Třetí: že jest přicházel na služebníka mého jménem Petra Čapka do Barchovic, chtíc mu nějakú škodu učiniti [s] svými tovařiši. Tito sú s ním byli: Rohožka, Pelant; čtvrtého neznal.

A tak slyším, že škody veliké činil lidem mým i jiným susedóm okolním našim, a zvláště že [s] svými tovařiši stával jest u toho rybníku, který jest udělán tu mezi Malotici a mezi Gúřimem a Lhotkú, kdež naši [lidé je]dúc po potřebě své do města vašeho, vás fidrujíc robotú svú, zase jedúc, [nakoup]iec sobě potřeb, do domuo svých, i poberú jim robotu jich, k tomu se jich ještě [na]tepú. I psal sem vám několikrát o to žádajíc vás v tom za opatření, abyste té věci nezlehčovali. I ještě vás žádám, že té věci zlehčovati nebudete a zlému rozkážete konec učiniti pro další nesnáz mezi námi.

Co se dotýče nějakého Pucha z Lipan, páně Slavatova člověka, kterého ste měli teď u vazbě své a dali ste jej na rukojmie: i ještě vás za to žádám podle mého prvního psaní, že jej sobě rozkážete postaviti a u vazbu svú rozkážete jej vzéti a dostatečně se s ním ujistiti; a když jej u vazbě své budete mieti, že mi to oznámíte. Také vás za to žádám, že jeho nižádnému nevydáte bez mého vědomie. Také vás za to žádám, že mi dáte vypsané ty tovařiše Němcovy, kteří sú s ním vyzdvižení a u vazbě vaše [sic] sedie. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. V. Corporis Christi annorum Domini 1519. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom susedóm mým milým d[án bud].

569.

1519 d. 25. června v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzzína ujímá se poddaného pro dluh vězněného. [3381.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře, páni a přátelé moji milí! Vzneseo jest na mne, že by Jindřich z Velimě, člověk krále JMti, seděl u vás v městě vašem pro nějaký dluh, kterýžto dluh prvé jest, nežli sem já na Poděbradech byl. Pro kterýžto dluh jest stavil Šimek z Jindic člověka krále JMti z Chotouně pro dluh Jindřichuov z Velimě; kterýžto Jindřich postavil se jest na místě toho člověka, i sedí v městě vašem. A zpraven sem, že ten, kterýž jest stavil

člověka krále JMti, nechce, než aby mu hned ty peníze dal, totižto IX fl gr.; kdež on jich na tento čas nemá. To sami znáti můžete. I protož vás prosím, páni a přátelé moji milí, že vy té cesty pohledáte, kterak by Jindřich, jestliže jest spravedlivě povinovat platiti, platce měl býti toho dluhu a králi JMti poustka nezůstala.

Tak má pamět nese, že sem vám prvé to psaním svým oznámil, že sem Šimkovi z Jindic den menoval, kdy by k soudu a na právě Velimském státi měl; kdež pak na ten den sem soud držal. Šimek jest k tomu dni a soudu nestál, a Jindřich stál. I tak sem za to držal a u mne jest, že by ten Šimek na jiném právě pro ten dluh stavovati neměl, poněvadž jest ke dni položenému a soudu nestál, tu kdež jest státi měl. I protož vás žádám podle práva a sřizení zemského, abyšte člověka krále JMti v tom opatřili, aby se jemu v tom nic neukrátilo. Jakož o tom nepochybují, že to učiníte, což vám možného jest, předkem pro krále JMt a potom pro mne také. Dán na Poděbradech v sobotu po sv. Janu Křtiteli léta oc XIX°. — Jířík Želenský z Sebusína, hajtnan na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

570.

1519 d. 28. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu propouští lotra Brnu na rukojmí. [1322.]

Službu svú vzkazují, moudří opatrní páni a sousedé milí! Zprávu majíc vod ouředníka našeho klášterského, co se dotýče těch zločincův, kteří sú za své činy konec vzali u města vašeho, i tudíž tak slyším, že byšte ještě některé u vazbě své měli, a zvláště co se nějakého lotra dotýče jménem Brnu, kteréhož sme vám dali (anebo naši poddaní na místě našem) do vazby vaší k dodržení. Kdež týž Brna jest nic dobrého neučinil, majíc ho na několika místech psancem; kdež se mu také s těmi jistajmi měl konec státi, kteříž visí.

I zpravují mne ouředník náš; že tu škodu, kterúz jest nám učinil, podávajíc se v to, že by chtěl nám zaplatiti smlúvou; jakož jest purgrabie náš klášterský rukojmie za to přijal, pokudž sami v sobě jsou sepsáni, mé v tom vuole nevědouc ani syna mého, než toliko na zprávu, ač by vuole naše byla v tom. Kdež týž ouředník náš svrchupsaný od vás žádost na mne a na syna mého vznesl jest a od některajch jinajch dobrajch lidí, aby týž ten lotr Brna zachován byl při zdraví svém a při hrdle.

I páni sousedé milí! Muožte znáti, že takovajm lotrům já nerad hřbetu držím ani za ně se přimlúvám; než skrze žádost vaší a těch dobrajch lidí, jsouc k vám v dobrým sousedství nachýlení, to pro vás chceme učiniti i pro ty dobré lidi, kteříž se za téhož lotra přimlou[vá]te, že ho při hrdlu a zdraví jeho zanecháme

na takový způsob, pokudž jsou zaň rukojmíc za téhož lotra a slíbili sú, aby se tomu dosti stalo. Bůh daj, [aby] lepší byl; ale řídko se takoví po takové věci polepšují. Kdyby vašich přímluv nebylo, jistě by visel. I na ten způsob, jakož vám svrchu píši, můžete jej pustiti. Datum na klášteře sv. Prokopa ten outeraj před svatým Petrem a Pavlem léta oc XVIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Moudrým opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a souseduom mým milým oc.

571.

1519 d. 2. července v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: aby poddanému dědictví jeho bylo vydáno. [2605.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám vzkázal po panu Jakubovi kantorovi, spolusousedu vašemu [sic], za to vás žádaje, abyšte Petrovi Peňourkovi z Vranic, člověku mému, spravedlivé učinili o to, což jest mu sestra jeho poručila a k věrné ruce komuž jest ona týž sestra jeho to schovati dala, na to se vyptajíc, jemu toho dopomohli. I ještě vás za to prosím, že vy témuž Petrovi, člověku mému, jeho spravedlnosti dopomůžete, pokudž v tom spravedlnost má. Kdež tu vieru k vám mám, že ho podle spravedlnosti jeho vopatříte a to pro mne učiníte. Ex Lessten sabato in die Visitacionis beate Marie virginis anno oc XIX°. — Jan Holický ze Šternberka, hajtnan kraje Kouřimského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

572.

1519 d. 4. července na Škvorci. — Zdeněk z Klinšteina žaluje na mistra popravního pro jeho neslušné chování. [1089.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé moji milí! Oznamuji vám, že jest na mne znesl Jan z Doupku, přímí[m] Vejručka, člověk páně ajmnistratorů, kterýž sú mně poručení [sic], kterak ten člověk popravní, kterýž jest v městě vaším za mistra, ondy da ode mne, když ho lidi moji provázeli, uzdržel jest kůň téhož člověka ajmnistratorova, an se pase u cesty. Tu jesti jej pojal a vsadil jest na nej tu jistú ženu svú. A potom když jest ona z neho sedla, a tu jest potom on ten kůň rubal a sekal, že jest ten kůň potom tak raněný zašel do lesa, že jej nemůž nalésti. Kdež on vo takovou věc nemá [k] komu hleděti, než k němu. I protož vás já žádám, poněvaž sú mi poručení, na místě pánův jich i podle toho poručení, i že se jím ujistíte podle zřízení zemskýho, a čeož [sic] ten člověk neb páni jeho žádati budú, že spravedlivé od něho jemu učiníte. Neb znáti můžete, že jest ten jistý lotr mohl takové všetečné a lotrovské věci dobře nechati a jíti předce, nepřekážejíc tomu a škody nečině chudým lidem.

A také vám to oznamuji, že když sú ho domů vedli skrzě mů ves, že jest mi se s lidmi vadil a pobízel jich, aby se s ním bili. A praví, že nevěří, aby dobrý byl, jestliže se s ním bítí nebude. Kdež jistě, kdyby sobě mne nevážili, a že sem já jim poručil a přikázal, aby jej pěkně zase dovedli, že by mu takového lotrovství netrpěli. I s té příčiny vám to voznamuji a vás za to žádám, že jej pro takovou věc trestati budete, aby von se takové věci potom více nedopustil. Neb můšče [sic] znáti, že by někdy se snad mohlo přihoditi, kdyby někoho pobízel, že by mu toho nevytrpěl. A já bych jistě s vámi nerad, nerci-li vo takového lotra, ale ani vo jiné nerad zacházel. Než na tom sem vždycky byl i ještě sem, abych s vámi dobré přátelství i susedství zachoval. I dejtež mi vodpověď psaním svým po tomto poslu, co jest v tom úmyslu vašeho, abych se věděl čím spraviti. Dán na Škvorci den sv. Prokopa anno oc XVIII°. — Zdeněk s Klinšteina a na Škvorci.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřima, přátelům mojim milým.

573.

1519 d. 10. července v Zbraslavicích. — Jan Svadba z Otradovic: aby mlynáři Hronkovi dědictví bylo vydáno. [2686.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přátelé moji milí! Znesl jest na mně Hronek mlynář, člověk muoj, listu tohoto ukazatel, že by nebožtík Jíra, mlynář z velkého mlýna, vodkázal mu XX fl^r gr. českých a Petrovi synu jeho V fl^r gr. českých, a to že by kšaftoval, a ten kšaft že by u vás ležal na rathouze. I milí páni! Za to já vás prosím, jest-li člověk muoj k čemu spravedliv, že mu spravedlnosti jeho dopomůžete i s synem s jeho. A já taky zase, kdyby se taková věc komu vašemu na krumtích [sic] mých přihodila, chtěl bych se k vám v tom přátelsky zachovati. Odpovědi žádám psaním vaším. Dán na Zbraslavicích tu neděli před svatú Markétú léta oc XIX°. — Jan Svadba z Otradovic a na Zbraslavicích.

Slovoutným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelům mým milým.

574.

1519 d. 15. července v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Strimelic upomíná o dluh. [2673.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře, příteli muoj milý! Vznesl jest na mně člověk pánuov Moravskajch JMtí, Kříž z Mělníka, kdež by mu byl dlužen za krávu XVIII gr. č. Bulánek spolusoused váš; i po častým a přátelským napomínáním [sic] zanethává mu dáti. A on jest také lidskaj dlužník sem do města vašeho pánu Přemyslovi rovně takovou summu. I milý pane purgmistře! Protož já vás žádám, že vy ho k tomu přidržeti ráčíte, aby on jemu povinnaj dluh a spravedlivaj zaplatil.

Pakli by se o to s panem Přemyslem smluvil, aby jedné člověk pánův Moravskajch nebyl upomínán od pana Přemysla, že se též také takové cesty půjčuje [sic]. Odpovědi žádám. Dán na kláštere sv. Prokopa den Rozeslání XII apoštoluov léta oc XVIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie klášterský.

Moudrému, opatrnému pánu Kalinovi, purkmistru města Kouřimě, příteli mému milému oc.

575.

1519 d. 19. července v Kouřimi. — Jan Šlechta ze Všebrd trpce si stěžuje, že plot k novému rybníku na gruntech jeho postavili, a že šafáře, který zbil lotryně trávu jeho kradoucí, do šatlavy vsadili. [2358.]

Múdrí a opatrní páni, přátelé a susedé moji milí! Byl jsem vám psal před nevelmi dávným časem, připomínaje psanie vaše, kteréž jste mi byli učinili oznamujíc, že byste chtěli na gruntiech svých nějaký plot udělati nad tím rybníkem svým novým, a to proto, jestliže by naň voda většie přišla, aby vám ryby nahoru jíti nemohly, žádajíc toho, jestliže by při dělání plotu toho do mých gruntuov z vomylu tři neb čtyři koly plot ten dělajíc vrazili, aby mi to proti mysli nebylo. Kdež jsem vám zase psal, nebylo-li by to ke škodě a k újmě gruntuov mých, že by to proti mně nic nebylo. Než bylo-li by ke škodě mé, že vám tak věřím, že byste mi té škody netoliko sami neučinili, ale ani přáli. A slyše vo tom, jaká jest na tom škoda má, oznámil jsem vám to psaním svým.

A chtě vždy vo té věci sám gruntovně zvěděti, vohleđoval sem to všecko těchto dní, totižto ten plot i pojezek. A najprvé jsem nalezl, že ten všecken plot od potoka až k hrázi rybníku mého na mé grundy udělán; též i ten pojezek udělán jest v straně potoka a břehu mého, ješto tím pojezkem břehy mé se zdutím vody zatopie a již zatopují k újmě a škodě gruntuov mých. A přijde-li voda veliká a náhlá, jakož se to často trefuje a těchto let několikrát trefilo, zednúc se tím rybníkem novým, zatopí mi všecken rybník muoj a strhnúc do vašeho vnese, poněvadž, když jest ještě rybníku vašeho nebylo a taková voda přicházela, stávala zvejší až do polú hráze mé od potoka. Pak když by se, příjdúc tím rybníkem, zdula, porozomějte, jak by nahoru vstúpila, ješto by jí i ten splav nový malý byl.

A protož, poněvadž jsem já vobce této dobré netoliko obmejšlel, ale skutečně u nebožtíka krále slavné paměti jednal i zjednal, ješto vám toho ani co podobného žádný z sused vašich okolních netoliko neučinil, než spieše na vás vejprosy a pokuty na králích vyprošovali, a musili jste jim aneb předkové vaši za to peněžité úplatky dávatí. A toho se již i s budúcími svými skrze mé zjednání nebojíte. I jměli byste na to také pamatovati; a nechťeli-li byste mi za to jiného přátelstvie vokázati, již bych já i to od vás za přátelstvie přijal, abyšte se ke mně tak spravedlivě zachovali a toho mi neodjímali a škod na tom i záhub nečinili, což jest

mého a manželky mé, a čehož jest se nikdá mně ani předkům mým od předkuov vašich nedálo. A nemohlo-li by takové dílo vaše bez mých gruntuov uděláno býti, proč se vo to se mnú, jakož jsú to předkové vaši jiným spolusúsedóm svým činievali, pychu mi v tom nečiniec, nesmluvíte? Neb co já v tom činiti mám, budu-li vo to vám na vás žalovati a napravenie žádati? Jakú naději k rozsudku i k nápravě vaší jmieti mám, poněvadž jste súdece i strana? Vědomáf jest věc, že byšte sobě v tom neuhoršili. Ale poněvadž jest to proti všem právóm, aby někto jsa v jedné při strana, jměl je i súdeci býti: nebylo-li by se mnú vo to uhozeno, za zlé byšte mi jmieti nemohli, že bych já vás vo to před jiným súdeem hleděti a z pychu proto pohnati musil. A ten bych jistě i provedl i obdržel i s pokutú.

Neb tak práva vokazují: Jestliže by jeden druhému v grunty se uvázal, jako v louky a potoky aneb jiné podobné grunty, aneb v nich škody a překážky činil, že muož každý pro takovú věc z pychu pohnati i z pokuty ze sta neb ze dvú set aneb vejš, jakž by kto v tom škodu svú znal. Přišla-li by pak v tom obec ke škodě, nerozomiem, by vo to k jiným hleděla než k těm, kteříž jsú toho příčina, cizie grunty osobujíc, smlúvy vo ně neučinivše. A vo tom nynie potud.

Dále, páni a susedé milí, zpravil jest mne Kuba šafář muoj, kterak hlédaje a háje škod mých, které mi se na mé lúce blíž Ždanic ležící mnohé a znamenité dály od některých děvek a lotryň zlodějsky; a že se jest potom přihodilo, když některý den na takové zlodějky číhal, přišly na túž louku žat trávy tři děvky; i žaly tu hned dvě v též louce mé, a třetie stála na stráži. I když ho psík, kteréhož s sebu jměly, vyslédil, ufav sobě jakýs kyjík léskový, vyběhl na ně, an již byly něco trávy našaly, i přibil jim; i té také dvakrát aneb třikrát dal, kteráž jest na stráži stála. Pro kteroužto příčinu kázali jste jeho do šatlavy dáti praviec, že jest sirotka vašeho zbil. Ješto zdá mi se, nechtěli-li jste sobě v tom šafáře mého vážiti, ale mne jste v tom poněkud šanovati jměli, a ne hned tak kvapně a náhle úředníka mého od statku mého do vazby dávati jměli, znajíc, že jsem také i sused i přítel váš, a viec podle města činím nežli Petráková s tú svú lotryní. A byšte mi vo tom znáti dali, přijeda jsem, chtěl bych byl vás k sobě vezma v tu věc spravedlivě nahlédnúti. a pokud bych v tom služebníka svého vinného poznal, podle slušnosti, jakž by vám se za spravedlivé zdálo, trestati. Já vám za zlé nemám, že sirotkuov litujete, než toho vám chváliti nemohu, že škod sousedských nelitujete. Jáf sobě jistě méně toho neváším, ktož mi v zlodějské stráži stojí, než jako toho zloděje, který mi krade. A táž lotryně, Petrákové dcera, dvakrát jest ne od mých, než od cizích lidí nalezena, an trávu na té mé louce žne; a želi ji i jiná čeled' jejie. A jest mi jie vod nich i vod jiných s dobrý vuoz vyžato. Než jakž trestati budete ty, ktož svých škod lotryniem a zlodějkám branie a hájie, dáte jim cestu, aby susedóm tiem slobodnějie na poli kradly a škody činily.

Já bych toho panu Jakubovi Černému i panu Kalinovi nehyzdil, že jsou při některých spravedlnostech tak horliví a zuořiví, když by to jediné také při jiných věcech činili. Než kdož mi komáry cedí a velblůdy požierá, tohož já za dokonalého klásti nemohu. A protož já vás prosím, že vy služebníka mého rukojmie propustiti rozkážete. Datum Gurim domi mee f. III. ante festum Marie Magdalene anno Christi 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým milým.

576.

1519 d. 20. července na Hradeníně. — Václav Amcha z Borovnice: o výslech uvězněného Fulhana. [15.]

Službu svú vzkazují, páni súsědi moji milí! Došla mne zpráva jistá, že ten Fulhan znal se o svých činech neslušných, ten, kerý [v] vazbě vaší sedie. I z ty příčiny sém na tom, tak se k němu zachovati, jako na lotra sluší. I můž-li to býti, aby naň právo puštěno bylo v pátek najprv příští, to mi oznamte, že bych k vám přijel. Dán na Hradeníně v střed [sic] před sv. Maří Mangdalenú lita oc XVIII°. — Václav Amch [sic] z Borovnicě, hýťman kraje Kouřimskýho.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřima, súsědům a přátelům mým milým.

577.

1519 d. 24. července v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu stěžuje si, že rybník jejich zatápí pole služebníka jeho. [1324.]

Službu svú vzkazují, moudří opatrní páni, sousedé milí! Vznese jest na mně služebník náš Bohuslav Trmal oznamujíc mi a synu mému, kterak by ten rybník topil na jeho krunty, který jest udělán vnově nad Drahonickajm mlýnem. Kdež v paměti muožte míti, že sem vám psal, když ste ten počěli rybník dělati, žádajíc vás, abyšte bez překážky krumtův [sic] služebníka našeho svrchupsaného dělali, a tak na krátce, aby na jeho krumty vodou nic zatopeno nebylo. Kdež tak slyším, že již se to děje, a že by ještě vajs voda vystúpiti měla na krumty služebníka našeho svrchupsaného. I podle psaní mého prvnějšího mohli ste se dobře zpravit i snad vzkázáním, že týž služebník náš svrchupsaný nechtěl by záplaty ani jaké směny od vás bráti, než aby jeho krumt tak byl sám v sobě jemu k jeho užívání, jakož to od starodávna bylo jest, von i předkové jeho užívali.

I já vás za to žádám podle práva a zřízení zemského v tom za opatření, aby toho nebylo, oč sem vám prvé psal i ještě nyní [píši]. Pakli by se toho nestalo a svú vuoli chtěli byšte s naším služebníkem míti, jistě abyšte věděli, že

bychom služebníka svého v tom neopustili. Nebo množte znáti, že žádnaj z cizího své nemuž učiniti. Odpovědi žádám. Dán na klášteře sv. Prokopa tu neděli před svatým Jakubem léta oc XVIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu oc.

Moudrým, opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a souseduom milým oc.

578.

1519 d. 27. července v Hoře Kutné. — Starší havíři ujímají se dvou zraněných soudruhů. [4641.]

Službu naši vzkazujem, múdré opatrnosti páni a přátelé naši milí! Jan Fiolka a Václav Přistoupil jsúce v pořádku našem, před nás jsú předstúpili s přátely a tovaryši pořádku též našeho a zpravili sú nás, kterak oni jsúce v městě vašem, příhoda se jim stala, jsúce na robotě neb na díle z vašich peněz, že sú je zbili a zsekali. Kdež sú se oni zachovali podle rozkázání VMtí, jako na dobré záleží, že sú zbroje u sebe neměli, a že jim žádný nemá nic překaziti, a že jim mluveno bylo i z úřadu, aby se v tom nebáli; oni ubezpečivše se, tak sú učinili oc. Při tom žádali sú nás k VMtem za přimluvu.

My slušné jejich žádosti nemohúce odepřeti, VMtí žádáme a prosíme, že jich neráčíte v tom opúštěti, ale je v tom opatřiti. A my VMtem v túž libost neb mnohem větší libosti okázání chtěli bychom učiniti. Kdež o VMtech nepochybujem jakožto o přátelích svých milých. Dán na Horách Kutných v středu po s. Jakubu apoštolu páně léta oc XV^cXIX^o. — Starší nad havěři na Horách Kutných.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a konšeluom města Kouřimě, pánuom a přáteluom našim milým.

579.

1519 d. 29. července na Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova ohražuje se proti tomu, že jeden poddaný proti úmluvě byl obstaven. [331.]

Službu svou vzkazují, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Vězte, že jest vznesl na mne rychtář z Brníka, kterak by na právě vašem obstaven byl pro nedopomožení práva oc. I milí páni a přátelé moji milí! Divná mi to věc jest, ač neviem, nepamatujete-li jsě v tom, když některé časy u vás na rathouzě o takovou věc mluvil jsěm i na tom zuostal, aby lidé pána mého JMti stavování nebyli na právě vašem; a jestliže by kdo [z] spoluobyvatelův vašich aneb poddaných z čeho měl viniti kterého člověka pána mého JMti, aby to na mne znešeno bylo, že já bych spravedlivé učiniti chtěl.

A tuto pak toho se nenalézá na mne nic, než nezší [sic] člověk pána mého JMti jest stavuňkem hyndrován, ač já neviem, jest-li to s vědomostí vaší. I já vám věřím, že vy člověka pána mého JMti z toho stavuňku propustiti rozkázete. A má-li

jej kdo z čeho viniti, že já od něho spravedlivé učiním. Neb to jistě vězte, že bych já rád k vám všecko přátelství zachoval a téhož bych se od vás nadál. Dán na Kostelci v pátek po sv. Jakubě léta oc XIX°. — Čeněk z Zčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

580.

1519 d. 9. srpna v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: o dluh za slad. [2604.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož mi píšete, že jest vznesl na vás Blažek sladovník, soused váš, že by Petr rezník z Janovic, člověk muoj, jemu dluhu spravedlivého povinen byl za slady XXII lb gr. míš. a měv již dluh týž zpraviti po napomínání přátelském oc. I milí páni a přátelé! Vězte, že sem já hned vo to psal ouředníku svému Šternberskému, aby ta věc opatřena byla. Ex Lessten f. III. ante s. Tiburcii anno oc XVIII°. — Jan Holický z Šternberka oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, přáteluom mým milým.

581.

1519 d. 9. srpna. — Hejtman na Poděbradech Jiřík Želenský ze Sebusína upomíná opětne o dluh Jana, faráře ve Velimi. [3382.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti panc purkmistře a páni přátelé moji milí! Před časem minulým oznamoval sem některým z pánuov spoluradních vašich, kterak poctivý kněz Jan, farář Velimský, k dluhu svému spravedlivému, kterýž má na Kyselé Martě, přijíti nemohl po častém napomínání. A nemoha na nie dluhu spravedlivého míti, přistoupil ku právu a vašemu rychtáři žaloval jest, a podle práva kněz Jan zachoval se. A když ona stála po nejprvnější žalobě a po obeslání, tu jest rychtář pověděl, že knězi Janovi zaplacenó bude, aby se o to kněz Jan nestaral. A stání ne jednu ani dvakrát, ale několikrát jest pokládal knězi Janovi, a nikdá toho k místu nepřivedl oc.

Páni a přátelé moji milí! Žádal sem vás, abyšte kněze Jana podle jeho spravedlivosti opatřili. Tu jste mi přiřkli, kohožkoli kněz Jan viniti před právem bude, že spravedlivé knězi Janovi učiníte. I položili jste a jmenovali den k stání knězi Janovi. Kdež pak tomu jest kněz Jan dosti učinil a na ten den od vás jmenovaný stál jest, chtě rychtáře viniti před vámi, že jest jemu přiřekl, že bude knězi Janovi zaplacen ten dluh, kterýž jemu posavad zaplacen a dán není. Já vás žádám a věřím, že rychtáře k tomu dostatečně přidržeti budete podle svých slov,

ať on dosti tomu učiní a ten dluh knězi Janovi zpraví a dá III ₰ X gr. alb., aby kněz Jan o to více útrat a nákladuov nečinil. Pakli by se toho nestalo, jistě, ač nerad bych, ale již bych musil podle práva kněze Jana zachovati. Odpovědi žádám. Dán v úterý před s. Tiburcím léta oc XIX. — Jiřík Želenský z Sebuzzína, hýťman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

582.

1519 d. 11. srpna na Šternberce. — Jan Holický ze Šternberka: aby poddanému celé dědictví bylo vydáno. [2607.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám prvé psal o Petra Peňourka, člověka svého, o tu spravedlnost, kterúž se praví mieti při právě vašem po Svatě sestře své, žádaje na vás toho, aby jemu jakožto bratru jejímu a příteli nejblížímu propuštěna byla, kdež on mne tak zpravuje, že byste vy jemu I ₰ gr. za to dáti chtěli toliko a více nic. Kdež on mne zpravuje, že nemálo statku po kšaftu a zřízení též sestry jeho jest zuostalo i penízi hotoví, kteréž nějaká Jechová jest pobrala, ješto vedle práva a zřízení zemského on k tomu lepší spravedlnost má nežli kto jiný. Neb byste jej tou I ₰ gr. oddělovati měli, pomyslte na to sami, bylo-li by to spravedlivé.

Než já vás za to žádám, že vy se k člověku mému v tom upriemě zachováte, jakož otec muoj nebožtík i já také k vám sme se zachovávali, a že vy ty peníze i to, což jest po kšaftu sestry člověka mého zuostalo, kázete před sebu položiti, a tu, což spravedlivě člověku mému náleží, že propustíte. Pakli by se toho nestalo, muožte znáti, že bych v tom člověka svého nikoli spravedlivě vopustiti nemohl. Ale tu vieru do vás mám, že se v tom ke mně i k člověku mému spravedlivě zachováte. Odpovědi od vás žádám po ukazateli listu tohoto. Ex Ssternberk f. V. post s. Laurenti anno oc XIX°. — Jan Holický z Šternberka, hajťman kraje Kouřimského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, přáteluom mým milým.

583.

1519 d. 24. srpna v klášteře sv. Prokopa. — Matěj ze Strimelic: o narovnění různice. [2674.]

Vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Službu svú VMti vzkazuji! Ráčili mi Jich Mt páni rozkázati, abych k VMti psaní učinil, že jest nějaká různice a pře mezi služebníkem Jich Mtí pánův mých, mezi Matějem s Hryzela, a z druhé strany mezi Václavem Slunečkou, jako má paní Lidmilu Čapkovou. I svolili se

dobrovolně, aby VMtí byli slyšáni a rozeznáni. A cožkolivěk VMt ráčíte jim rozkázati, na tom mají přestati. A stání mají tu středu po sv. Bartoloměji pod tou při ztracení. Na místě Jich Mtí pánův mých z Jich Mtí rozkázání já VMtí prosím, abyšte to ráčili k sobě přijíti a je o to slyšeti, a to učiníc pro JMti pány mé. A druhá strana také má vás prositi, totižto Slunéčko. Datum na klášteře sv. Prokopa den sv. Bartoloměje léta oc XVIII°. — Matěj ze Střmelic, ouředník klášterský.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým oc.

584.

1519 d. 28. srpna v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: aby člověku jeho dědictví konečně bylo vydáno. [2606.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož mi píšete, že jest kšaft od Svaty, Peňourkovy sestry, na smrtné posteli učiněný, kterýž jest dobrovolně učinila, člověku mému nadepsanému jest čten, ale že snad jemu nerozuměl a mně že jest kratčejí zprávu učinil oc. I za to já vás prosím, což člověku mému po témž kšaftu Svaty sestry jeho spravedlivě náleží, že vy jemu to vydáte a konec jemu již o to učiníte; neb jest von již mnoho o to chodil, náklady a práce činil. Pakli by se toho nestalo, již bych já k vám vo to hleděti musil pro nedopomožení práva a spravedlnosti jeho. Již člověk muoj na ten den tam před vámi z rozkázání mého státi má; kdež tu vieru do vás mám, že v tom i na mne zhlédnete a jemu vo to konec učiníte podle psaní vašeho. Neb vězte, jestliže by se člověku mému při tom času konec spravedlivý nestal, kdež sem já k vám toho bez pochyby [sic], že bych již člověku svému tou měrou vo to více pracovati a stávati nedal, než již bych jej v tom vopatřiti musil, pokudž bych rozuměl. Ex Lessten dominico in die s. Augustini anno oc XVIII°. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přáteluom mým milým.

585.

1519 d. 13. září v Hoře Kutné. — Starší havíři žádají za ustanovení dne k jednání o úrazu. [4642.]

Službu svú vzkazujem, slovné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Jan Fiola a Václav Přistoupil, tovarišie z pořádku našeho havéřského, vznesli jsú na nás, kterak jsúc na díle Opatrností Vašich tu v městě u vás, úraz vzavše, skrz to stavěti majíce se tento pátek najprv příští, zprávu majíc, že by úřad VMtí na tento čas skrz pana podkomořího změněn byl, toho se obávajíc, aby to jich stáníe

skrz úřad změněný jim protaženo a odloženo nebylo, a oni také přátel, kteréž při sobě míti mají, nadarmo aby s sebu nevedli: protož vás za to žádáme, že nám tu věc oznámíte ráčíte, mají-li ti tovařišie svrchu oznámení na ten čas, totiž tento pátek najprv příští, stavěti se, že oni tomu dosti učiniti a státi chtějí. Pakli by pro zaneprázdnění VMtí to se sjíti nemohlo, a čas některý další toho jim ráčili byšće položití, věříme, že nám to také oznámíte ráčíte, aby ti jistí tovařišie věděli se čím při tom zpraviti. Za odpověď žádáme. Ex Montibus Cuttnis f. III. ante Crucis exaltacionem anno 1519. — Starší nad havěři hor stříbrných na Horách Kutnách.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom našim milým.

586.

1519 d. 18. září v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic: proti obstavení peněz. [1053.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vzácné vopatrnosti páni a přáteli moji milí! Znes jest na mne Šimek z Jindic, člověk páně Čabelidského, že by mu staveny byly na právě vašem peníze, kterýž jest mu Jindřich z Veleně položiti měl. I nevím, z který příčiny by jemu staveny býti měly, poněvadž von Jindřich před vámi ničemýmuž [sic] jest nevedepřel na ten čas, kdy ste rozsudek učiniti ráčili. Pak jestliže jest podlí práva stávil, i to buď jedno. Za toto VMtí žádám, že ráčíte panu rychtáři svému rozkázati, ať jse podlí práva zachová, aby potom člověk páně Čabelidského věděl, kde k svým škodám přijíti a k outratám; neb jest již veliký outraty učinil jemu k vůli. I poněvadž mu se toho zlého chce, košťují jse buohda vo to, aby mu ty škody perně zaplatil. Vodpovědi žádám. Dán na Myšlíně tu neděli před svatým Matoušem apoštolem Božím léta oc XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic.

Slovoutným a vzácné vopatrnosti pánóm, panu purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

587.

1519 [?] d. 19. září v Zbraslavicích. — Jan Svadba z Otradovic: o odkaz záduší ve Zbraslavicích. [2685.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a příteli milí! Znesli jsú na mě lidé moji ze Zbraslavic, že by nebožtík Václav odkázal kopu gr. k záduší do Zbraslavic na mlynářovi z velkého mlajna. Kdež pak lidé moji spravili jsú mě, že by mlnář [sic] odpíral toho dluhu a právě, že jest mu nebyl nic dlužen. I milí páni! Můžte tomu rozuměti, že jest věc nepodobná, by nebožtík Václav leže na smrtné [sic] posteli měl křivdu mluviti a jí kšaft zapsati. Však jest byl člověk dobrý a zachovalý. Byť mu dlužen nebyl, nepsalť by toho kšaft a nevzalť by toho na svú duši. Milí páni! Věřím já vám, k čemu moji lidé budú spravedliví, že jim jich spravednosti

dopomůžte, a to pro mne učiníte v túž libost ode mne vám okázání neb mnohem větší. Dán na Zbraslavicích ten pondělí před svatým Matúšem. — Jan Svadba z Utradovic a na Zbraslavicích.

Slovutným pánům purmistru a radě města Kouřimě, přátelům mým milým d[án bud].

588.

1519 d. 22. září na Hradeníně. — Václav Amcha z Borovnice: aby mohl koupiti dům v městě. [4919.]

Službu svú vzkazuji, páni súsědi moji milí! Račte věděti, že mne žádal Burjan Bulánek za přímluvu k vám o to, že toho domu na ten čas čím platiti nemá, kerý koupil v městě vašem; jakož jest pak jedny penízě zadržel zaň, abyšte jemu ráčili toho přiti, aby jej mohl volně prodati. Mě chce na něm slušný trh dáti, aby tomu Soukupovi, od kohož jej má, mohlo placeno býti. I já VMti žádám, jestli možný, že to pro mne učiníte a za někerú neděli že mu toho přiti budete, a i k tomu že se ráčíte přičiniti, od kohož ten dům má, by k tomu vůli dal, a tak aby o to nepřišel, co jest za ten dům již vydal. A já zase, co jesti mně jedny možnýho, učiním rád pro vás. Dán na Hradeníně ve štvrtek po sv. Matúši apoštolu páně léta oc XVIII°. — Na žádost. — Václav Amcha z Borovnice, hajtman kraje Kúřimskýho.

Múdrý opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřima, pánům súsědům mým milým.

589.

1519 d. 27. září ve Vlašimi. — Vilém Trčka z Lípy: aby kmetičně spravedlnost byla vydána. [2819.]

Službu svú vzkazuji, vzátné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vzesla jest na mne kmetična má, ukazatelkyně listu tohoto, že by měla spravedlnost nějakú po muži svém Hanzlovi Slossarovi nebožtíkovi, a tu spravedlnost že byste vy měli na rathúze, kdež vás ona toho zpraví sama ústně. I žádám já vás, páni a přátelé, že vy týž kmetičně mé, což by jí spravedlivě náleželo, pustíte, jakož bych já se týž chtěl v takové věci zachovati, kdyby se kde taková věc pode mnú přihodila. Ex Wlassim f. III. ante Wenceslai annorum Domini 1519. — Vilém Trčka z Lípy a na Vlašimi.

Vzátné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, přáteluom mým milým.

590.

1519 d. 10. října v Hoře Kutné. — Rada městská: o trápení některých zločinců. [4627.]

Službu svú vzkazujem, múdré opatrnosti páni, přátelé, súsedé naši milí! Jakož nám píšete, že by vás řeči došly, že by někteří zločinci času tohoto právem jsúc

tázání, své nepravosti na trápení vyznali, žádajíc, abychom jich seznání vám oznámili, zvláště dotýkajíc nějakého Havla Rohožky oc: Páni a přátelé, sousedé naši milí! Není nám na tento čas v žádné vědomosti, aby od těch, kteříž při právě našem konce své časuov těchto brali, zločincův co seznáno na které bylo, ještě by v vašem kraji aneb při městě škodu činili a překážku, poněvadž zejména žádného nedokládáte z těch zločincův ani na které by se seznání jich vztahovalo. A také s tím jménem od vás oznámeným při našem právě by který na tento čas útrpné právo vzal, v vědomosti nám žádné není. Než jestliže by nápotomní časy co takového přišlo a žádost vaše byla, chceme rádi, zvlášť pak v takové věci, aby zlé přetrháno bylo, vám oznámiti, pokudž by se co kde v tom kraji vyhledati mohlo. Montibus Cuthnis f. II. post Dionisii anno oc XIX°. — Šepmistři a rada na Horách Kutnách.

Múdré opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kourimě, přátelóm súsedóm našim milým.

591.

1519 d. 18. října. — Václav Haugvic z Biskupic: aby osoby zvolené k přijímání počtů dostavily se k němu na hrad Pražský dne 21. listopadu. [822.]

Službu svú vzkazuji VMtem urození páni, páni mně přízniví, a urození a stateční rytieři a urozené vладыky, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! VMtí tajno není, kdež při sněmu minulém mezi jinými artikuly to svoleno a zavřeno jest, aby z každého kraje mně k radě a k počtuom přijímání [sic] tři osoby vybrány byly, z panského stavu jedna osoba a z rytieřského a městského jedna, a kdy bych toho potřebu seznal, abych je obeslati mohl. I račte věděti, že úmysl muoj jest, ten pondělí před svatú Kateřinú počty na hradě Pražském přijímati ode všech úředníkuov, kteříž jsú nad duochody krále JMti. I VMtí prosím, které VMt osoby při tom sjezdu voliti z sebe ráčiete, že jim VMt to oznámiti ráčíte, tak vedle toho svolení, aby tu neděli před svatú Kateřinú do Prahy se sjeti ráčili a v pondělí ráno na hradě Pražském najíti se dáti ráčili. Neb i také toho jsú některé zvláštní potřeby, o kteréž bych rád s JMtí rozmluvení měl, i rady dál v tom od JMtí žádal. Datum f. III. post Galli annorum oc XIX°. — Václav Hugvic z Biskupic, hajtman nad zámky a duochody krále JMti.

Urozeným pánuom, urozeným a statečným pánuom rytieřuom, urozeným vладыkám, múdrým a opatrným pánuom z měst kraje Kourimského, pánuom mně příznivým a přáteluom mým milým.

592.

1519 d. 18. října v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o dluh za vlnu. [2473.]

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že Přistavodka, spolusouseda vaše, slíbila jest za nějakého soukeníka z Hořepníka

přijmím Pečený, za vlnu, kteréžto vlny jsem já u nie nechal; a ona jest neměla vlny vydati, než až by ten soukeník penieze dal. I vydala jest toho, já neviem na jaký způsob. A jest mi toho dluhu zuostáno VI ₰ VI gr. III d. I již nejednou, ale několikrát jest napomínána, aby dluh ten dala a zaplatila. A ona jest sobě roky brala. A ještě až dosavad zaplacené není. I já vás za to žádám, že se k svrchu psané Přistavodce vedle práva zachováte, tak aby muoj dluh bez všech odtahův dán a zaplacen byl. Kdež vám věřím, že tak učiníte oc. Ex Kosteletz f. III. post Galli annorum oc XIX°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

593.

1519 d. 21. října v Lipnici. — Purkrabí Jan Pecolt přimlouvá se za poddaného. [1918.]

Službu svú vzkazují, múdré opatrnosti páni, přátelé milí! Vznese jest na mne Václav Slunéčko, člověk JMti pána mého, listu tohoto ukazatel, kterak by jměl činiti před vámi s Matějem s Hryzel o věc vám vědomú oc. Páni přátelé milí! Za to já žádám, že poddaný JMti pána mého od vás v jeho spravedlnosti opuštěn nebude, a to že učiniti ráčíte vážiec sobě JMti pána mého i jeho, jej opatříte a jemu konec a místo bez dalších jeho nákladuov a prací s tím člověkem učiníte. Pakli by se toho nestalo, znáti ráčíte, že by v tom poddaný JMti opuštěn nebyl. Ex Lippnicz feria VI. die Vndecim milia virginum anno 1519. — Jan Pezolt Zuosthu [sic], purkrabie na Lipnici.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přáteluom milým.

594.

1519 d. 21. října v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína: o dluh poddané z Velimě. [3387.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti pane purmistře, páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete o ten dluh, kterýž jest Makuše povinnovata sousedě vaší; vězte, že sem tam k ní hned poslal, jakž mě psaní vaše došlo, i rychtáři Velimskému psal, aby ji k tomu vdy připravil, aby práva byla a zaplatila; a hned chci o to zvláštní péči míti. Dán na Poděbradech v pátek den XI^M panen léta oc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebusína, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

595.

1519 d. 27. října v Kostelci n. L. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá náhradu za stržený rybník. [2353.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé a susedé moji milí! Nepochybují, že v paměti své máte, kterak léta tohoto minulého byv tu u vás, vyjel jsem byl k vašemu novému a potom i k svému rybníku, a vohledav způsob hráze vaše, psal jsem vám, přijde-li na váš rybník voda náhlá a veliká, že ten muoj rybník s lúkou i s jinými k tomu příležitostím grunty zatopí a v sebe vezme, abyšte znajíce to, smlúvu se mnú vo to učinili. I zdála vám se to věc nepodobná a proti rozumu, až vám toho těchto časov jistý duvod skutek ukázal, když ten muoj rybník se všiem jeho příslušenstvím rybník váš pozřel.

I nadál jsem se, že znajíce již takovú věc, v nějaké se mnú vo ten rybník, louku a toho puol potoka, též i vo ryby v rybníce vsazené srovnání učiníte. Ale rozoměje, že suad vo to ode mne pobiedky čekáte, vám já věřím jakožto přátelóm a susedóm svým milým, že toho jistý čas položíec, mně oznámíte, kdybych vo to s vámi jednati jměl; znajíc, by ta věc na odtaziech a prodlévání státi jměla, že by mně to trpělivé a beze škody býti nemohlo. Než musil bych se v tom podle práva tak a potud opatřiti, pokudž by mi toho potřeba kázala. Odpovědi od vás žádám. Ex Kosteletz ad Albim fluium f. V. in vigilia Symonis et Jude apostolorum Domini anno Christi 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým milým.

596.

1519 d. 1. listopadu. — Jan Dobřichovský: o sdělení rozsudku práva vyššího. [1103.]

Službu svú vzkazuji, vzátné opatrnosti páni, přátelé mně laskavě přízniví! Jakož VMtem dobře vědomo [o] při, kterúz před VMtí s urozeným vládykú panem Matoušem z Koberovic měl sem, a o to právem VMtí rozsudek spravedlivý jest mi učiněn, ale pan Matouš ku právu vyzšímu doložil se. I jest mi ku podivení, proč se to prodlévá, což jest právo vyzší vyřklo. Prosím, že mi ráčíte oznámiti, kdy státi mám k orteli od vyzšího práva, ač jest-li přinesen. Odpovědi žádám. Datum die Omnium S. anno 1519 Domini. — Jan Dobřichovský v městě Nymburce na Labi.

Vzátné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přáteluom mně laskavě příznivým.

597.

1519 d. 2. listopadu v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova: o dluhy lidí poddaných. [4570.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Za to vás žádám, co se Měkejše dotýče, kteréž dluhy na lidech vašich má, i kdež sem

vás prvé za to žádal, abyšte mu o to konec a místo učinili a jemu spravedlivého dopomohli; i kdež pak ještě jest k svému nepřišel. I vždy vám věřím, že již tím protahovati nebudete, ale jemu zaplatiti rozkážete. A pakli by se toho nestalo, již, ač nerad, ale spravedlivě bych nemohl člověku pána mého JMti práva stavnieho obhájeti. I věřím vám, že takové věci nedopustíte.

A co se lidí pána mého dotýče Vrbčanských o ty dluhy, kterýmiž jsou povinni lidem vašim: i zdá-li se vám o to den jmenovati, abychme se o to sjeli a narovnali, aby lidé s sebou stran k svému přicházeti mohli, oznamte mi to psaním vašim. Dán na Kostelci v středu po Vsech Svatých léta V^CXIX^o. — Čeněk z Dčbana, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

598.

1519 d. 14. listopadu v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o penězích sirotčích. [2472.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, sousedé a přátelé moji milí! Psanie, kteréž jste mi učinili o Dorotu vdovu příjmím Zajiečkovou, to mi k paměti přivozujíc, že bych též vdově Zajiečkové s sirotky jejími ve Kšeliach na krémě penieze purkrechtnie propustiti přirekl; i vězte, že já se na ten čas v tom nepamatuji; než jestliže jsem přirekl, že to učiním a jí propustím. I protož rozkažtež jí, ať stojí při soudu i s těmi sirotky. Neb sami znáte, že se takové věci sirotčie a zvlášť purkrechtnie při soudu vyhledávají. A tu se také najde při témž soudu, jestliže jsem jí přirekl čili nic. Dán na Kostelci v pondělí po sv. Martině léta oc V^CXIX^o. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom sousedóm a přátelóm mým milým.

599.

1519 d. 15. listopadu v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic posílá plnomocníky své k stání v rozepři, ješto mu kůň špatný za dobrého prodán byl. [1058.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrni páni a přáteli moji milí! Jakož sem na vás znesl a žaloval vám na Blažka Broučka, člověka vašeho, že jest mi kuon prodal a za dobrý jest mi sliboval, a to jest jse tak nenalezlo, jakž jest mi sliboval; i v tom sem VMtí žádal, abyšte mi ráčili vod člověka svýho tu věc napraviti; i ráčili ste mi vodložiti do týhodne. A potom, kdy sem před vámi stál, i vopět ste mi vodložili do týhodne. Kdež sem já vám tu věc hned voznámil, že sám svúj nejsem; jestliže by mne zašlo co vod pánův mých, že bych státi nemohl. I jakož jest mi se tak přihodilo, že pro pilnú potřebu pánův svých sám státi ne-

mohu. Než chtěje k vám dobrý přátelstvo zachovati, i posílám na místě svým služebníky svý, Mathyáše písaře svýho, Martina týž služebníka svýho, ukazatelův listu tohoto, a podlí žaloby mý a svědomí, kterak jest mi člověk váš, svrchupsaný Brouček, sliboval za hodný a za dobrý, že mi vod něho spravedlivý učiníte, poněvadž jest se tak nenalezlo, kterak jest sliboval. Neb já to sám při sobě mám, kdybych komu zač slíbil, že jest hodný a dobrý, a to by se tak nenašlo, jak bych sliboval, i mně se zdá, že bych mu byl povinen to napravit.

Týž vo vás nepochybuji, že mi vod člověka svýho tu věc napravíte, abych outraty k vám více vo tu věc nevedl. Neb sem konečně na tom, že bych chtěl k vám všecko přátelstvo zachovati i každému vobyvateli vašemu. Neb kdybych sobě vás nevážil, žak [sic] bych člověka vašeho tu našel, ještě by von taky musil mi k vuoli stávaje něco utráceti tu, kdež vo jiný koně místa berou. Neb dobře znáti můžete, že já stávaje k tomu, útratu vedu, že jest měšci mýmu nezdrávo. Ale to já vše činím chtěc dobrý přátelstvo k vám zachovati.

A svědomí ste slyšeli, kterak jest mi sliboval. A proč se nehodí, to služebníci moji týž před vámi ukáží. A taky ste sami vod něho oustně slyšeli, že jest se seznal, že jest u něho táhnouti nechtěl; a když to věděl, proč jest mi sliboval za dobrý. Dán na Myšlíně ten outerý po svatým Brychci líta oc XIX°. — Jiřík Štoš z Kunic.

Slovoutným a vopatrným panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

600.

1519 d. 15. listopadu na hradě Pražském. — Václav z Vitenče: že psaní na Blatnou pošle. [3051.]

Službu svú vzkazují, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Tento váš posel, nezdálo se jemu, aby na Blatnú za pánem JMtí*) jíti měl, pravě, že jemu poručeno není. Však já podle rozkázání JMti psaní vaše sem přijal, a což nejspíš na Blatnú poselstvie míti budu, podle jiných JMti to psaní od vás pošli, kdež bezpochyby JMt odpovědí meškati neráčí. A já ji k vám též poslati neobmeškám. Dán na hradě Pražském léta oc XIX° v úterý po svatém Brickci. — Václav z Vitenče.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

*) za Zdeňkem Lvem z Rožmitála a na Blatné, nejvyšším purkrabím pražským.

601.

1519 d. 17. listopadu v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic: o rozhodnutí o platnosti koupě špatného koně. [1057.]

Službu svú vzkazují, páni a přáteli moji milí! Jakož mi píšete voznamujícíce mi, že ste toho podali služebníkóm mým, aby uručili podlí práva, že ortel vyřknouti

chcete, a nelíbilo-li by mi se, abych se k vyššímu právu vodvolal: i tomu já vyrozoměti nemohu, kterak bych já k orteli urukovati měl, poněvadž sem s člověkem vaším ku právu nepřistoupil, než toliko sem vám naň žaloval jakožto pánóm jeho, poněvadž člověk váš jest, chtějíc k vám dobrý přátelstvo zachovati a tu naději majíc, že mi nápravu učiníte vod člověka svýho. Neb kdyby byl jiný člověk než váš, i taky bych věděl, kterak k němu přistupovati právem aneb podlí práva. Než poněvadž jest člověk váš, žaloval sem naň jakožto na člověka vašeho.

A taky kdež mi píšete, abych stál jako dnes anebo někoho na místě svým poslal, i Buohť ví, žeť sem zaneprázdněn potřebami pánův svých. Než zdá-li se vám, že by mi člověk váš nic vinen nebyl, oznamte mi to, ale psaním svým. A pakli by seznali, že by mi člověk váš vinen byl podlí žaloby a svědomí mýho, žak [sic] taky muožete mu oznámiti, aby mi nápravu učinil, kuoň svůj pojal a mně peníze mý vrátil. A pakli by rozeznáno bylo, že mi vinen není, musil bych já kuoň sám pojíti a jeho na pokoji nechat. Dán na Myšlíně ten štvrtek po svatým Brichcí léta oc XIX°. — Jiřík Štoš z Kunic.

Slovoutným a vzácné vopatrnosti pánóm, panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

602.

1519 d. 19. listopadu. — Rada města Kolína slibuje přispívati na potreby výběřčího krajského ze stavu městského zvoleného. [4527.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a susedé naši milí! Poslové naši, kteříž sú na společném shledání u vás byli, nás sú zpravili, kterak by z jednostajné vuole pan Václav Vodička k přijímání počtu a důchodu krále JMti, pána našeho milostivého, volen byl od kraje našeho, přitom i to dokládajice, že byšte sobě to ráčili obtěžovati, přišla-li by na to jaká útrata, abychom také k tomu pomoc učinili, a vám, co by při tom našeho úmyslu bylo, abychme oznámili. Páni přátelé a susedé naši milí! Za to máme, že se v tom omýliti neráčíte, jestliže z jiných přednějších stavuo, kteří k témuž sú zvoleni, na své a ne na groš zemský trávití budú, že my také, což slušného by bylo, s vámi a s pány Brodskými sněsti se míníme. Pakli by také v tom všickni rovnost nesli, tím se také s jinými kraji srovnati muožeme. Datum sabbato die Elizabeth vidue ao. V^cXIX^o. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm a susedóm našim milým.

603.

1519 d. 22. listopadu v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic slibuje d. 25. listopadu k stání se dostaviti. [1054.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož jste mi psali, abych vám oznámil, kdy by mé stání před vámi býti jmělo, abyšte straně druhé také tu věc oznámili: ač velmi jsem zaneprázdněn, však proto tento pátek nejprv příští před vámi státi chci. Protož také to oznamte straně druhé, aby na ten den před vámi stála. Dán na Myšlíně léta oc XIX° v úterý před sv. Kateřinú. — Jiřík Štoš z Kunic oc.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

604.

1519 d. 23. listopadu v Malešicích. — Ladislav z Černožic odpírá nárokům Marty Vděčné na statek ve Hřibech. [345.]

Službu svou vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi psáti ráčíte, že by na vás znesla Marta ovdovělá Vděčná, obývající mezi vámi, kterak by spravedlnost její, kterouž má v knihy vaše městské na statku sirotkův rychtáře nebožtíka Hřibského zapsanú, podle týhož zápisu že by jí vydáváno nebylo, o kterýmž by mi zápisu dobře vědomo bylo: Páni a přátelé milí! Tak já k tomu pravím, že sem já k tomu zápisu nikdy vůle nedával, aby co zapisováno mělo býti v knihy vaše od poddaného švakra mého. Ani votec jeho jest dal, kerýž jest přede mnou držal. Neb mám za to, že to dobře ráčíte znáti, kdyby poddaní naši měli tu moc, aby voni měli zapisovati, [a to] bez povolenie pána svého, že bychom musili mnoho půstek míti v tomto království a svých poplatkův nevybierati, kdyby taková věc měla průchod míti. A nerci takovému dluhu, kterýž vona praví míti i k němu, nerad bych toho dopustil. Kdež já zprávu mám a od jiných lidí i od bratra jeho, po komž vona spravedlnost chce míti, že vona tu spravedlnosti žádné nemá. Kdež jest to mluvil před dobrými lidmi v domě mém. A dále to pověděl, kdyby toho potřeba byla, že to chce všudy pověditi. I já také, když sem rok položil o to, aby každaj, kdo co má na statku tom, poká[za]l to, jest ona přede mnou nic nepokázala, aby jakou spravedlnost měla. Dán na Malešicích v středu před svatú Kateřnou [sic] léta oc XVIII°. — Ladislav z Černožic a na Malešicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelům milým.

605.

1519 d. 28. listopadu v Polné. — Podkomoři a hofrychtér král. Českého nařizují, aby pány a rytíře v městě bydlící více za oprávce si nebrali. [2794.]

Službu svou vzkazují, moudří a opatrní přátelé milí! Vězte, že mně a panu ofrychtýřovi král JMt nyní psáti ráčí, abychom my s pomocí a raddou vaší v to pilně nahlídli, kteříž by koli v městech krále JMti jsou obyvatelé, z stavu panského a rytířského sobě za pány opravní brali, abychom je k tomu přidrželi, aby ve dvou nedělích po sv. Martině nejprv příštích od týchž pánuov odpuštění vzali.

I poněvadž jest nás to psaní krále JMti pozdě tak došlo a rok ten krále JMti položený jest pominul, protož vám podle rozkázání krále JMti oznamujem, abyšte vy, kteříž by takoví v městě vašem byli, vyhledajíc jim oznámili, aby hned od dodání vám tohoto listu ve dvou nedělích od týchž pánuov odpuštění vzali, a žádným jiným než králem JMti jakožto pánem svým se zpravovali. Pakli by se kdo tak nezachoval, abyšte takového nám oznámili, že my již podle rozkázání krále JMti budem se věděti kterak k takovému zachovati. Jakož tomu všemu šíře vyrozumíte z psaní krále JMti, kteréhož vám teď přepis posíláme.*) Datum na Polné f. II. ante Andree anno 1519. — Burjan z Lípy a z Lipnice, pokomoři království Českého, Jan Hlavsa z Liboslavě, hofrychtér království Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým.

*) Nezachoval se.

606.

1519 d. 4. prosince v klášteře sv. Prokopa. — Ludvík Zajimač z Kunštátu přimlouvá se za poddaného. [1327.]

Vzácné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé milí! Službu svou vzkazují! A to jakož jest vám vědomo dobře, která jest různice byla mezi Matějem z Hryzela služebníkem naším s strany jedné a mezi Václavem Slunéčkou strany druhé, i ta vajpověď, která se jest stala vámi, i služebník náš Matěj z Hryzela na tom přestati má. Páni milí! Než za toto vás žádám, ať jest to položeno týmuž Slunéčkovi před vámi na vašem rathouze, a to ať není dáno a puštěno žádnému a zvlášť Slunéčkovi, než až týž Slunéčko jemu práv bude z IIIj m gr. č., a že to muož naň provésti hodným svědomím. I páni milí! Protož vám věřím, že se tak zachováte. Neb já v té věci, jakž se on volá, že to muož provésti, již bych já ho nemohl opustiti. I vás žádám, abyšte mu v tom radni a pomocni byli a jej v tom opatřili, což by kolivěk provedl. Odpovědi žádám. Datum na klášteře sv. Prokopa den svatě panny Barbory léta oc XVIII°. — Ludvík Zajimač z Kunštátu oc.

Vzácné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

607.

1519 d. 5. prosince. — Rada m. Hory Kutné žádá, aby vězením ujištění byli Stejskal rezník, který falešné mince mezi lidem udával, a Kuba starý z Černých Voděrad, který mu je dodával. [4628.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé milí! Došla nás zpráva, kterak by Stajskal rezník příčinou nějaké neslušnosti do vězení vašeho vzat byl, o kterémžto my v mnoho hlasuov slyšíme, že by od něho faleš mince zhusta vycházela a mezi lidmi vtrušována byla, ku potupě mince krále JMti i ke škodě vsí zemi, ješto taková věc jistě nemá málo vážena býti. Protož žádáme toho podle práva a zřiezenie zemského, znajíc ten člověk jaké dobré-li čili zlé pověsti jest, že se jím dostatečně ujistíte a vězením ubezpečíte dobře. Pakli by k němu právem přistúpiti chtěli, věříme vám, že nám tu věc dříve času skrz psanie oznámiti ráčíte, abychom my k tomu vyslati mohli.

Při tom také slyšeti jest, že by Kuba starý z Černých Voděrad také toho znamenitá příčina byl a že by on prvé dotčenému Stajskalovi toho dodával. I touž, jako prvé, žádostí VMtí svých milých pánův přátel žádáme, že se k tomu skutečně snažiti ráčíte, aby vzat byl a do vězení připraven.

A tomu, patřiec na krále JMt i zemskou škodu i na naše spravedlivé žádosti, věříme vám, přáteluum milým, že se dívati nebudete, ale i toho, aby taková nešlechtnost svobody a pruochoodu neměla, opatříte. Jakož vám některým vědomo, za to máme, jest, že sú od něho ty a takové peníze vycházely. Pak jestliže on vajvod slušný učiní a ukáže, od koho by to měl, slušné jest i spravedlivé takovou věc zvěděti. Datum f. II. in crastino Barbare virginis anno Domini 1519. — Šepmistři a rada na Horách Kuthnách.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Kouřimě, přáteluum našim milým.

608.

1519 d. 7. prosince v Kostelci n. L. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby cesty svobodné řádně byly opravovány. [2354.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé a susedé moji milí! Vězte, že jest mi oznámil Kuba, šafář muoj z Votěleže, kterak lidé jedúce k městu vašemu buď k trhóm aneb po piva i pro jiné potřeby tou cestú, kteráž jde pod šibenici, nemohúce jí jeti pro přielišné šlaky a vybitie, jedú přes má pole a dědiny, a tak mi je zbředli a vyjezdili, že se bez veliké práce vypraviti zase moci nebudú, ješto mi se toho jindy nedálo, proto že jsú předkové vaši ty cesty časy svými vopravovati kázali.

A protož já vás prosím, že vy, když by čas byl, cestu tu opravití kázete tak, aby mi se na těch dědinách škody takové nedály, poněvadž já s toho dvora, což platiti vedle města mám, dosti tomu činím.

Druhé také věděti račte, že Pavel krejčí s Nového Města nadělal jakýchs kop z bláta, počna vod Volešské brány až proti domu mému, a skrze to cestu svobodnú zaměsknal, že tady lidé volně jeti nemohú, než udělali sobě cestu mimo samý duom muoj, ješto se skrze to zdem mým nemalá škoda děje. K kterémuž jsem vo to posielal, sousedsky ho napomínaje, aby to vyvézti kázal. Přiřekl, jakž jediné po dielech bude, že to hned vyvézti káže; a kolikrát to učiniti přiřekl, tolikrát jako bezstudný sklamal. Potom jsem vo to rychtáři žaloval, ale ani se to skrze rychtáře napravilo.

I prosím já vás, že vy jemu rozkážete, ať von ty hromady vyvézti rozkáže a cesty svobodné k škodě jiným sousedóm nezaměsknává. Chce-li sobě pak jaké hnoje aneb bláta dělati, nechť to dělá před svým domem. A lidem se pak v tom veliká překážka děje, kteříž tady drva vezú, že tu ulici tak súžil, že se se [sic] vozové míjeti nemohú. Ex Kostelec f. IIII. ante Conceptionem beate Marie virginis anno Domini 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a susedóm mým milým.

609.

1519 d. 14. prosince v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o svého poddaného. [2475.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Psanie, které ste mi učinili o Měkajšě člověka mého, že by do města vašeho příjev, v cihelně vaší cihel nabral, v tom se vám ani ouředníku vašemu neopověděv: i vězte, že jsem já hned poslal po téhož Měkajšě a s ním sém o to dostatečně mluvil. A on mi toho tu zprávu dal, že jest s ouředníkem tím, kterémuž jsou cihly poručeny, na dvě neděli před tím mluvil a i při tom času, když jest ty cihly bráti měl; a že jest ouředník váš, zeť Bríského, pro své zanepráznění s ním jíti nemohl, než pacholka svého jest poslal k vyčítání těch cihel. A kdež pak potom i dáti jest mu chtěl to, zač mu jest pustil ty cihly, a ouředník váš jest vzieti nechtěl pravě, že jest mu přikázáno, aby nebral.

A dále jakož píšete, že by v městě vašem nějakou svádu učinil: i spravil jest mne člověk muoj, že by [pro] touž svádu před vámi častokrát stával a že jest k žádnému konci přijíti nemohl, až ste jej i z toho propustili. I protož zdá-li se vám toho na některé dobré lidi podati, aby to slyšeli, a uznají-li člověka mého vám v čem scestného, že já od něho spravedlivé učiniti chci.

A také jakož píšete, co se dluhův dotýče téhož Měkajšě, kteréž na poddaných vašich má, že byste jemu všecko spravedlivé učiniti od poddaných vašich chtěli vedle práva: i zprávu toho mám od již psaného Měkajšě člověka mého, že ne jednou ale několikrát před vámi jest stával, žádaje vás za dopomožení vedle práva, a že jest toho nikdá se dožádati nemohl, než že jest jemu vždy odkládáno za VI neděl. I z té příčiny jest se vám opověděl, že právem stavním svého dobývati chce. A přes to sěm já jemu ještě rozkázal, aby tento pátek před vámi stál, a tu jestliže mu spravedlivé učiníte, že on to přijíti má. Dán na Kostelci v středu po svatě Lucii léta oc V^cXIX^o. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom sousedóm mým milým.

610.

1519 d. 16. prosince v Praze. — Pražané vynášejí rozsudek ve při, kdež Pavel z Bezdědic posekal Jana Fiolku a Václava Přistoupila havíře z Kutné Hory. [101.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přiezeň svú vzkazujem! Opatrní prietelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že prišla jest před vás a právo vaše pre taková, kdež [Jan] Fijolka a Přistúpil [Václav] havéři obvinili jsú Pavla z Bezdědic, rodiče a spolusúseda vašeho, mluviac, že se jim stala příhoda od Pavla nadepsaného v městě vašem pod řádem a právem neřádna, nekřesťanská i nešlechtná, že jsú na svém zdravie mrzce a hanebně ohaveni, zsekáni i zchromeni, ješto by pohan jeden druhému toho neučinil; ješto jsú oni k tomu žádné příčiny nedali. Než patriece na rád a ustanovenie VMti, kdež jste ráčili rozkázati domácím i přespólním s tesáky nechoditi, že se tak zachovali, ale on zrenie k VMti ini ku právu žádného nemaje, ustavenie VMti v nic sobě obrátiv, s braní jest chodil, je o jich zdravie pripravil. Ješto oni, kdyby též sobě ustanovenie a rozkázanie VMti nevážili a braň při sobě měli, jistě že by se jemu tak sekati a o své zdravie pripraviti se nedopustili. A též i přátelé jich, kdyby na vás a právo VMti nepatřili, že by nad ním pomstu učinili takovou, že by se jim jiní trestati musili. I VMti za to žádají, že jich v takové jich příhodě, kteráž se jest jim, jakožto služebníkom na ten čas VMti, přihodila, ráčíte vedle práva litovati. Neb to ráčíte znáti, ktož rád a právo opovrha, svévolně koho zseká neb zchromí, jaké pomsty aneb pokuty vedle práva jest hoden, že se k tomuto též vedle téhož práva ráčíte spravedlivě zachovati.

Proti tomu Pavel odpor čině dal jest mluviti, že oni jdúc po noci, křiky a hurty činili, kdež jest bylo též zapovědjeno, aby pokřikuov nočních nebylo; a že Pavel mluvil k nim, aby toho zanechali. Kdež oni toho přestati nechtěli, než jemu láli. A on nemoha toho nikterakž zbýti, musil to učiniti, jsa jimi k tomu přinucen.

Proti tomu pówod mluvil jest: Ktož bez škody a překážky i v noci chodie, zpievajíc a žádnému neškodiec a nepřekážejíc, že na ně od žádného saháno nemá

býti; a také že Pavel ty časy rychtářem ani žádným úředníkem jest nebyl, aniž jest jemu to bylo poručeno, aby takovou věc zastaviti měl. Než že jest on všetečně a zbytečně to na se vzal a je sekal a svú vuoli s nimi provodil tak, jakž se jemu vidělo a zdálo. Neb i prvé Pavel v dobrém pořádku nestoje, netoliko lidi ale i hovada, nočně sousedóm škodu čině, je sekal. I VMtí žádáme, že napřed pro právo své i tudiez pro dobrý pořad takové věci ráčíte litovati a jie nelehčiti. A tyto výmluvy, kteréž on činí, že jsú slova jalová, aniž čím jich prokazuje.

Přitom pówod pře vedl jest svědky, kdež Marketha, podruhyně Jakuba Kaliny súseda vašeho, připravena jsúc ku právu, učinivši závazek svědčila praviec, že já o ničemž neviem a ničehož svědoma nejsem.

Jakub nadepsaný Kalina učiniv závazek podle práva svědčil: V středu před Božím vstúpením byli u mne Fijolka a Přistúpil; zpievali, a já již ležal. I řekla jim má žena, aby pryč šli. A oni vyšedše začali: Jubar hvězda. Potom stal se hluk a bitie; a já vyšed před duom i uslyším lánie Pavla, i diem: Pane Pavle, co děláš? nebí dobrých pacholkuov. A on mi řekl, že činili povyky a láli mi od kurvy matere. I již jeden ležal a druhý utekl za drva. A potom volal: Pro Buoh, pro matku Boží, jest-li kto dobrý, smiluj se nade mnú! Co mi se děje v městě královském!

Duchek sladovník učiniv závazek podle práva svědčil: Slyšel jsem, že Fijolka volal na ulici; i šel jsem k němu, an leží zsekaný, i mluvil jsem k tovařiši jeho, aby jej opatřil, aby ho krev neušla.

Jiřík Lantra učiniv závazek podle práva svědčil: Slyšel jsem, když šli s piva zpievajíc; potom neviem, co jsú sobě řekli. I přiběhl k domu mému Pavel, lál a bil je; a Fijolka k němu mluvil: Proč nám to činíš, všakť jsme nic neučinili. Však jsme pod právem a jsme dělníci panští. I když je bil, Fijolka upadl na práh; a Pavel mluvil k němu mnohokrát: Nešlechtný zrádce! A Fijolka nic jiného nemluvil, než že nenie tak, že toho nenie. Než lánie žádného jsem já od Fijolky neslyšel; než prosil, aby jej opatřili, aby jeho krev neušla.

Petr Kolář učiniv závazek podle práva svědčil: Slyšel jsem leže, že se bili, a Pavel lál. Než od Fijolky já jsem lánie neslyšal.

Svědkové Pavla, strany odporu: Jakub Černý, konšel obecní, pod tím závazkem, který k témuž úřadu učinil, svědčil: Když šli do lázně k lékaři, tehdy jeden pověděl: Ty jsi lál. I řekl: Neviem, ten-li čili jiný. Hájl jsem, pokud jsem mohl, až jsem tomu nic učiniti nemohl.

Matěj Kulhánek učiniv závazek, přijav k své víře a k své duši svědčil: Když jsem šel s Pavlem ležat, oni vyšli od Kalinuov. Tehdá jeden zavajskal a druhý zpieval. A Pavel řekl: Což to bez lánie a křikuov býti nemuože? A oni šli až před Lantrov; i přišedše k dřieví, brali je. A v tom řekl jeden: Jed [sic] svú mater; což mníš, že nás uhrozí? A Pavel řekl: Však pak jsem soused; netřeba láti.

A v tom stala se bitva. Potom když jsem byl v komoře s Pavlem, to jsem slyšel, že jeden řekl: Kdyby ty nechal láně, neměl bych já toho.

Tu pŕovod k svĕdkŕm mluvití jest dal, že Kulháněk při účínku s Pavlem jest byl, tu stál a tomu se díval a tomu že jest nepřekazil; a kdyby byl Pavel toho zlého nemohl dokonati, snad by byl on jemu toho pomáhal; podávajíc toho, má-li v svĕdomie přijat býti čili nic.

Strana odporu dal mluvití: Svĕdkové s žalobů se nesrovnávají. Neb v žalobĕ jest položeno, že by Pavel učinil věc nešlechtnů; ale toho žádným svĕdomím nepokazují. A tiem obĕ stranĕ ku právu jsů přistúpily.

Vy pak slyšavše žalobu, odpor, svĕdky, pře líčení, toho všeho s pilností pováživše, takto o tom vypovídáte a vedle práva vašeho vyšie právo vyhrazujíc, ve jméno Boží za spravedlivé nalezáte: Poněvadž Fijolka a Přestúpil [sic] Pavla svrchupsaného z toho jsů před právem obvinili, že by je pod řádem a právem bez jich provinĕní zsekal a ochromil, tak jakž ta žaloba šíře to v sobĕ drží a ukazuje; a on Pavel jest toho svĕdomím dostatečně podle práva nikterakž neodvedl, by oni jakým počátkem příčinu k tomu dali, než že jest Pavel to svévolně jim učinil a v tom proti právu jest provinil: I vy, jakožto obránce práva, témuž Pavlovi pro takový jeho nevážný účinek zachovati se chcete vedle práva a pokuty na to od starodávna uložené, kteréž na tento čas před stranami není žádná potřeba oznámiti. A což se Fijolky a Přistúpila od téhož Pavla ochromení dotýče, na každého z nich po desĕti hrívnách vedle práva vašeho povinen jest týž Pavel položiti ve dvů nedĕlí pořád zbĕhlých. A které by se stranĕ nálezu a vajpovědi vaše přijeti nezdálo, vyšie právo se nezavírá. A pŕovod pře nález a vajpověď vaši jest přijal; ale odpor, Pavel nadepsaný, vajpovědi a nálezu vašeho jest přijeti nechtĕl, k nám, právu vyšiemu, se odvoláváje. Tu vy při tom nás žádáte, abychom vám o tom svĕtlejší a dokonalejší naučení dali, při čem která strana zachována měla by býti.

Tu my z plnosti práva vrchního ortele vašeho v tom, což jest v něm položeno, potvrzujeme. Než toto k tomu z pravého práva přidáváme: Kdež jest v žalobĕ od Fijolky a Přestúpila proti Pavlovi učinĕné položeno, že by jim Pavel nešlechtnĕ učinil, poněvadž se to z svĕdkuo nalézá, že mezi Pavlem z Bezdĕdic a Fijolkou a Přestúpilem předešly jsů řeči duotklivé a puotky, z kterých potom jest až k bitvě přišlo, i z té příčiny on Pavel tu jest nic nešlechtnĕ ani proti své cti neučinil, proč by na své cti a poctivosti škodu aneb kterou ujmu nésti měl; zvláštĕ že se v tom skutku a té příhodĕ žádný jeho úklad proti právu, aby na ně Fijolku a Přestúpila z úmysla státi aneb jíti měl, nenalézá. Podle práva města našeho. Prage f. VI. post Lucie virginis anno Domini M^oV^oCXIX^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimĕ, přátelóm našim milým.

611.

1519 d. 18. prosince v Polné. — Podkomoří král Českého, aby na budoucí sněm posly své s plnou mocí jistě vyslali. [2793.]

Službu svou vzkazuji, moudří a opatrní páni, přátelé milí! Teď k vám posílám přípis listu vuole a rozkázání krále JMti, a byl bych vám i list JKMti poslal; ale že jeden posel byl by nestačil po městech zjítí, neb mě nyní tepruova list JMKé došel, čemuž porozumíte. I poněvadž JMKá s pilností mi poroučeti ráčí, abych vás na místě JKMti podle úřadu svého napomenul a k tomu přivedl, abyšte na tento sněm nejprvé příští, který na hradě Pražském držán býti má, s plnou a dokonalou mocí od sebe na ten sněm vyslali; protož já vás podle rozkázání krále JMti i ouřadu svého napomínám, že se tak zachováte jako věrní poddaní JMKské, pána svého, aby vámi dobré KMtí nesešlo. Kdež sem bez pochyby, když tak učiníte, že král JMt, pán náš milostivý, když teď buohda svým příjezdem v Čechách býti ráčí, vši milostí vám to spomínati a nahraditi ráčí. Datum na Polné v neděli před svatým Tomášem apoštolem léta oc XVIII. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomoří království Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě i vši obci města Kouřimě, přáteluom milým.

612.

1519 d. 19. prosince v Praze. — Pražané posílají přepis listu královského a žádají, aby poslové jistě na sněm přišli. [42.]

Službu svou vzkazuji, opatrní přátelé naši milí! Oznamuji vám, kterak král JMt, pán náš milostivý, ráčil jest nám učiniti psanie, kteréž nám jest tento čtvrtek minulý dodáno, abychme k tomu sněmu, kterýž ten pondělí po svatých Třech Králích přieští na hradě Pražském držán býti má, k tomu vás napomenuli, což JKMt poroučeti ráčí i také zvláštním listem, kterýž vám svědčí a u nás jest, vás napomínati. Na jehožto jeho krále JMti poručení posieláme vám přiepis listu k nám poslaného,*) jemuž vyrozumíte a jím se dostatečně zpravití hleděti, za to máme, budete.

A protož my k tomu také naše žádosti vám předkládajíc věříme, že s obcemi vašimi o to jednati budete, aby k tomuto sněmu příslému poslom svým, kteréž z vás voliti budú a na týž sněm vyšlú, plnou a dokonalou moc dali, o ty všecky věci JKMti a této zemi a též i našemu stavu potřebné jednati a zavíerati, pokudž by slušné a náležité bylo, tak aby námi a stavem našim přitom podle pořádného a možného způsobu nescházelo. A také žádáme, že k tomu sněmu na den určitý položenému posluov vyslati neobmeškáte, aby oni JKMti poslové jsúce přítomni, kdyby stav náš pospolu nebyl, toho sobě obtěžovati nemohli. Jakož pak

v těch věcech znáte, kterak obyčej jest a jak se zachovati máte. Prage f. II. ante Thome Didimi apostoli anno Domini XV^CXVIII^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

*) Přiložen jest přepis listu krále Ludvíka ze dne 12. listopadu, jenž zní takto: Ludvík z božie milosti Uherský, Český oc král, markrabie Moravský oc. Poctiví, věrní naši milí! Oznamujem vám, že jsme psaní učiniti ráčili stavóm každému zvláště do královstvie našeho Českého, i také vám a stavu městskému toho královstvie, totižto městóm našim, zvláštní sme list psali, kterémuž, nepochybujeme, než že dobře vyrozumiete, což se splacení dluhuov po králi otci našem najmilejším slavné paměti v tom královstvie pozuostalých dotýče, žádajíc i napomínajíc tak, jakž jest svoleno, aby splaceni byli bez dalších pruotahuo. Ale poněvadž jest se tiem až do tohoto času odtahovalo, lepší sme v tom cesty a prostředku obmysliti nevěděli, aby již to bylo na konci postaveno, nežli aby stavové ty dluhy mezi se rozdělili. I za to vás s pilností žádáme, jakožto našich věrných milých, že k tomu se jmieti budete a stav městský že k témuž přivedete, abyšte třetí díel těch dluhuov ten stav na se vzali. Jakož té jsme k vám dokonalé naděje, že v tom vámi a tiem stavem nesejde, před oči sobě předložice mnohé milosti a dobrodění, která jsú vám a tomu stavu od slavné paměti krále otce našeho učiněna. A my také v časech potomních cheme vám to milostí naší královskú zpomínati.

Také vás žádáme, že k tomu města naše přivedete, aby k sněmu najprvé příštíemu, který v tom královstvie Českém držán bude, s mocí dokonalú od sebe poslali, tak aby jim o to nebylo potřebí na obce své odkládati. Neb jestliže by takové moci neměli, kteříž od nich na tom sněmu budú, znáti dobře muožete, že by se nám v tom veliký zmatek a škodný státi mohl. Dán v Budíně v sobotu po sv. Martině [d. 12. listopadu] léta božieho M^oV^CXIX^o, království našich Uherského a Českého III°. — Ludovicus rex manu propria.

613.

1520 d. 20. ledna. — Prokop Čabelický ze Soutic přimlouvá se za uvězněného poddaného. [326.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vznesl jest na mne Vít z Radlic, člověk můj, kterak byste vzali Duchka, syna jého, týž člověka mýho, a u vězení svým měli pro nějaké zbitie. Kdež mne tak spravuje, že by tím tak vinen nebyl, jako ten, kterýž jest toho počátek učinil oc. I věřím já vám, milí páni a přátelé, že vy týhož Duchka, člověka mýho, na rukojmie dáte, však na ten způsob, jestliže vám co vinen bude, že chyci [sic] já vod něho spravedlivě učiniti, a to konečně při svatým Jiří najprv příštím chyci já tam úředníka svýho do krajě poslati a vo tu věc aby s vámi slušně uhodil. I znajíc mé podanie, tu naději mám, že tomu místo dáte. Dán v pátek na den svatýho Šebestiána líta Páně oc XX°. — Prokop Čabelický z Sútice a na Tajně.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

614.

1520 d. 11. února v Praze. — Pražané vybízejí k připravení hotovosti válečné a žádají o zadržalý nedoplatek pro knížete Karla. [51.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, prietelé naši milí! Nenie věc nová, jakž my a stav náš mnohé práce a obtiežnosti i nebezpečenstvie někdy pro naši spravedlivost, někdy také i pro naši upřímnú [sic] obecného dobrého žádost neseme a trpíme; zvláště od těch, ktož, nejsúce na dobré obecné a JKMTi komoru laskavi, našemu stavu jisté a škodné protimyslnosti činiti obmyslovali, jimž i podnes konce nenie, ješto po prvním zpříznění a slovích přátelských, kteráž jsú k stavu našemu a o našem stavu promlúvána, nadáli jsmy se, že to, co se mluví, tak jest a trvati bude. Ale známe, rozumíme i něco vieme, že se proti našemu stavu zlé, škodné, nebezpečné a někde i nepoctivé věci obmyslejí, chtějí lidé zlí, kteříž v tomto království i jinde mnohé zpletky a mezi lidmi ruoznice puosobili a podnes nepřestávají nám tudy, prvé nežli bychme se nadáli, uškoditi. Ješto my toho došedše, obtíže bylo nám a jest, že se takové neupřímnosti pod zpuosobem upřímnosti šikovati mají. A pán Buoh dobrý jest, že do času všelikú zlost, lidskú ošemetnost i nepravost snášeje, dívati se tomu ráčí, dávaje proto lidem ta vnuknutie, aby se rozumně opatrovati uměli a mohli.

A protož, milí naši přátelé, nic k sobě toho těžce neberúce, ale na dobré se paměti majíce, tu přičiňte pilnost, bedlivost i snažnú práci, aby při městě vašem lidé byli zřízení tak, abyšte věděli, koho mezi sebu v městě i na předměstí máte, též kteréž máte lidi na zemi buďto k obci vaší, k osadám kosteluo vašich aneb osoby z vás, ty abyšte k hotovosti válečné napomenuli, zřiedili i ohledali, kterak kto hotov býti muož. A sami také v městě všichni všelikú hotovost tak, jakž to již dobře prvé znáte, abyšte hned od tohoto dne řiedili, na miestě postavili a měli; neb my i v městě Pražském i po grunthech našich zemských, kteréž lidi máme, duchovní i svěští též jsmy, jakž vás napomínáme, učinili, aby, jestliže by která nám nastala z jakékoli příčiny potřeba, u nás se to nalezlo, na čem by se nepřátelé úkladní naši uraziti a věčně se neopraviti mohli. Kdež pak s pilností žádajíc věříme vám, že toho pro naše a stavu našeho dobré, užitečné, poctivé i bezpečné žádným upřímo během neobmeškáte. Neb čas ku pokušení jistému se nachyluje. Prage sabbato post Scholastice virginis anno Domini M^oV^cXX. — Purgmistr a radda města Prahy.

Také vám připomínáme, což ještě podle smlúvy na kněze Karla JMt od vás jest zadržáno, abyšte to nám po těch poslech poslali. Neb kdyžkolivěk ten čas přicházel, my svými penězi nejsúce toho povinni zakládati smy musili. I věříme také vám, že toho pro budúci také potřebu nám zadržovati nebudete.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

615.

1520 d. 4. dubna v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 20. dubna, aby odpor učiněn byl proti snešením posledního sněmu. [47.]

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé naši milí! Za to máme, že vás již dojíti mohlo, kterak o sněmu v pondělí po svatých Třech králích minulém, když pro některú příčinu [panský a rytíř]ský stavové s naším stavem o některé jednání snést se nemohli, uložili jsú sami bez stavu našeho jisté artikule jednati a zavie-rati, [kdež mn]oho netoliko krále JMti, pána našeho najmilostivějšího, duostojenství, ale také této koruny svobod a privilegií též i poctivosti a najtíže . . . dotýkalo, ješto skrze [to a ta]kové jednání blízko jest bylo od některých osob dosti znamenitých nebezpečenství; kterúžto věc mnozí . . . JJMt a páni rytířstvo strany pod obojí i pod jednu zpuosobú spolu s námi tomu pro [sic] rozjezdu toho sněmu vy-rozuměvše, ráčili jsú se na tom ustanoviti, aby takovému jednání a sněmu odpor byl v těch artikulech vložen. Jakož pak všichni, ktož jsú dobré a poctivé této koruny milovníci, se oznámili, tomu zjevně a my podle nich při Suchých dnech po-stních nyní minulých odpírali a odepřeli. A pro ten odpor, kterak jest i soud tehdaž zemský rozpuštěn mimo všech lidí naději, to také vás jest dojíti mohlo. Nynie pak, poněvadž při témž jednání této zemi a nám všem nebezpečném mnozí stojí, a netoliko při králi JMti, ale i zde v zemi sjezdy činiti nepřestávají; vidí se nám za užitečné, abychme my a stav náš spolu s těmi pány JJMtmi a pány z rytířstva, kteříž o též podle nás státi ráčí, dobrého začatého neobmeškali.

I z té příčiny za to vás, jako přátel svých milých a králi JMti a zemi této všelikém [sic] obyčejem povinných, žádáme i napomínáme, abyšte z vás některé osoby v počtu jistém k nám vyslali, a ti aby se u nás ke dni Svátosti příští konečně najít dali, a když by jim bylo oznámeno, aby se na rathúze Pražském všichni sjíti nemeškali. Neb k tomu času páni JJMt a páni z rytířstva, podle kterýchžto my v této věci stojíme a JJMt podle nás, také se sjeti mají; a tu a na ten čas společně zuostati, kterak by JKMt pána našeho duostojenství a koruny této po-ctivost proti smyšleným cestám a tomu odporným, skrze které více zpletkuo a za-huby království toto, nežli řádu a poctivosti nabýti by mohlo, měla býti opatřena. Kdež pak věříme vám, že pro takovou znamenitú a velikú věc tak mnoho krále JMti a koruny této, jako stavu našeho toho žádým obyčejem neobmeškáte. Prage f. III. die Ambrosii anno Domini M^oV^cXX^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúrimě, přátelóm našim milým.

616.

1520 d. 17. dubna. — Rada města Kolína: o svědomí pro p. Jana Srníka ze Tří Dvůrů. [4529.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a susedé naši milí! VMti oznamujem, že pan Jan Srník ze Tří Dvůr [sic] a v Polepech, sused náš, potrebuje Jana, někdy šafáře páně Maršova z Dobřenic, k svědomí do soudu komornieho pro tu nesnáz, kterúž s týmž pánem Maršem má. I za to vás, pánuo přátel a suseduo našich milých, žádáme, že téhož Jana šafáře k tomu právem přidržeti ráčíte, aby jemu to, čehož na něm k své potřebě žádati bude, před právem seznání učinil; a potom jemu též svědomie pečeti vaší zapečetěné vydati ráčíte. A my zase v takověž věci i v jiné vám, jako pánóm a přátelóm našim milým, túž libost i mnohem větší rádi ukázati míníme. Datum f. III. ante Georgii martyris ao. V^{CXX}º. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom a suseduom našim milým.

617.

1520 d. 22. května v Loutkově. — Mikuláš z Leskovce: o vydání peněz poddanému. [1369.]

Múdrí, opatrní pane purgmistře a páni konšelie, přáteli moji milí! Zspravil jest mne Jan Pecenka, poddaný muoj z Hořepníka, že jest dal schovati II fl. gr. č. vdově Přistavodce; a tiech II fl. č. svrchupsaných témuž poddanému mému svrchupsanému zanedbává dáti. Protož já vás za to žádám, že vy rozkážete člověku mému zaplatiti, aby von o to dál outraty a práce neměl. Kdež bych já se též chtěl zachovati, kdyby se vám neb vašemu kterému sousedu taková věc přihodila, spravedlivě bych vám chtěl rád učiniti. Dán na Loutkově ten úterý před svatým Duchem léta oc XXº. — Mikuláš z Leskovce a na Loutkově oc.

Múdrým a opatrným panu purkmistrovi a konšeluom města Kouřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

618.

1520 d. 6. června v Č. Brodě. — Jan Vrbík st. z Tismic: aby kmetičně pana z Pernšteina dluh byl zapraven. [6722.]

Službu svú vzkazuji, slovutní v opatrnosti páni a přietělie milí! Oznamuji vám, že sěm prošen od dobrých svých přátel, co sě týče Barbory, kmetičny pana z Perstýna [sic] JMti, a sestry Buška pasieře téhož pána, kdež jest Barbora prodala blány dceři Martinově koželuhově, menovitě za tři kopy miešenskie, a jí zaplatiti svievolně nece [sic]. I protož já vás prosím, že tiehož Martina, sousěda vašeho, k tomu mieti račíte, ať von jí zaplatí. Pakli by sě toho nestalo, již sě VMtiem

vopoviedám na miestě jejiem tiehto listiem, že stavovati hned budu lidi neb sousědy vaše. A jestliže Martin položíe peniezě u mně, tůž Barboru chcě z čeho viniti, že vona budě zdě v Brodě Českém vod tohoto pátku najprvé přístieho v tiehni; tu vona jemu na tomto právé, VMtí nic nedotýkající ani práv vašich, než jemu práva býti chcě. Vodpovědi žádám. Dán v Brodě Českém tu středu po svatě Trojici lieta páně tisícého Vstieho XX°. — Jan Vrbík starší z Tissmic.

Slovutným v opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúrima, pánóm a přátelóm mým milým do[dán bud].

619.

1520 d. 7. června v Praze. — Pražané zvou ke schůzi na den 25. června, kde poselstvo od krále se vrátivší podá zprávu. [49.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Oznamujem vám, že ti páni poslové ze všech tří stavuo od nás k JKMTi pánu našemu milostivému vyslaní jsú se navrátili, a rádi by tomu, poněvadž konečné a milostivé vuoli a náchylnosti JKMTi k nám jsú vyrozoměli, aby nám všechněm, [ktož] o dobré JKMTi a tohoto království stojíme, takové poselství oznámili. I poněvadž dosti znamenité poselství a pro příčinu pána našeho JKMTi a tohoto království výsady a svobody se jest stalo, a nejvyšší pan hofmistr království Českého stav panský a rytířský k jistému času pro tu příčinu obeslati ráci, my také nechťic, aby takové dobré stavem naším bylo prodleno, žádáme vás, že z sebe některé osoby voliti budete i k nám vyšlete, kteříž by se u nás na den svatého Jana Křtitele narození nadjíti dali a na zajtří ráno v hodinu desátú na rathúze Pražském přítomni byli, aby o takové veliké a jistě potřebné věci společně s stavy přednějšími bylo promluveno; a vyslyšíce poselství od JKMTi nám vzkázané, dále k tomu tak skutečně přistúpali, aby králi JMti a tomuto království užitečné nám ku potěšení a poctivé i všechněm obyvatelóm země této k budúcímu opatření býti mohlo. Ktež pak té jsme jisté naděje, že takové věci neobmeškáte. Prage f. V. Corporis Christi anno Domini M^oV^cXX^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúrimě, přátelóm naším milým.

620.

1520 d. 10. června v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka žádá, aby více nebyl nazýván hejtmanem krajským, když úřadu toho již se byl vzdal. [2608.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož mi píšete, kterak by Dorota, rodička města vašeho, manželka někdy Jíry sladovníka, kterýž na gruntiech mých v Janovicích živnost s ní veda umřel jest, jie v chudobě s dietětem pozuoštaviv, kteráž již osiřelá raddy sobě dáti nemohúc, mezi vás k prá-

teluom svým se utiekajíc, ke mně vás za přimluvu žádala oc. I za to vás žádám, že mi za zlé mieti nebudete, že vám na to odpovědi nedávám. Než když se na to vyptám, dám vám na to odpověď.

Také jakož ste mi v tituli psali: hajtman kraje Kouřimského, byť byl list od koho jiného než od vás, mých dobrých přátel, byľ bych ho nepřijal. I za to já vás prosím, že mi více hajtnanu kraje Kouřimského psáti nebudete. I však v paměti máte, že sem já i pan Václav Amcha to k sobě přijali, na žádost pánuov krajan v tom až do roku trvati. Kdež jest již ten čas vyšel, pokud sme my v tom hajtmanství býti měli. A také sme to listem svým pánuom krajanuom voznámili, kterýž jsme po kraji poslali, že v tom již dále býti nechcem. Dán na Leštně v neděli po Božím těle léta oc XX°. — Jan Holický z Šternberka oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

621.

1520 d. 12. června v Č. Brodě. — Rada městská opovídá, že povolí právo obstavní. [4055.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! V paměti míti ráčíte psaní a oznámení naše vám, kdež jest nás žádal Měkajš, člověk JMti páně Slavatuov, za stavuňk na sousedy vaše v městě našem. Odpověď jste nám ráčili dáti, kteráž jest jemu také oznámena. Přes to on vždy žádá za propuštění práva stavnieho. I muožte znáti, jestliže byšte toho k opatření přivesti neráčili, že my již jemu práva k obstavování slušně hájiti bychom nemohli. V tom se vám již opovídáme, že jemu právo propustíme, neráčíte-li toho opatřiti do týho dne. Odpovědi žádáme. Datum Brode f. III. ante octavam Corporis Christi anno Domini 1520. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přáteluom a souseduom našim milým.

622.

1520 d. 18. července v Praze. — Pražané: aby Vacek vinař z vězení byl propuštěn. [48.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Vzneseno jest na nás, kterak by v městě vašem Vacek vinař s některými škuodcemi svými, jako s Vovsíkem a Moravou, vsaditi se dal proto, že jsú jemu škodu i děvečce jeho učinili a více nad to učiniti úmysl jměli, nás jménem jeho žádajíc, abychme za něho se přimluvili a při tom příhodu některú oznámili. Kdež aby vám bylo vědomo, že ten Vovsík a Morava byli jsú u vězení našem, a nedávno týden minul, jakž se podle jiných věznův nám z vězení dobyli a ušli, ještě prvé pro své zlé skutky měli býti trestáni. I poněvadž toho nepřestavše, ještě více činiti hledí, žádáme vás, že dot-

čeného Vacka vinaře z vězení toho jako nevinného a zachovalého propustíte, neb v takových věcech nikdá postižen není, pro které by toho, čeho ti jsou hodni, s kterými se vsaditi dal, očekávati měl; k tomu také že se přičiníte, aby věci jeho byly, jemu pobrané, zase navraceny. Pokudž pak dále těch jistých zločincův zaslúžení a skutkové jich ukazují, v tom se k nim podle práva zachovajte, jakožto k těm, kteříž prvé proto jměli býti trestáni. Prage f. IIII. post Diuisionem apostolorum anno Domini XV^cXX^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

623.

1520 d. 20. července v Praze. — Pražané zvou na sjezd krajský do Benešova ke dni 25. července. [44.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Oznamujem vám, že najvyšší pan hofmistr království Českého nám psáti a oznámiti ráčil, že s jinými pány a úředníky zemskými o to se podle zuostání na sjezdu našem při svatém Janu Křtiteli v Praze učiněného srovnati ráčil, že společně o výjezd po krále JMt má býti jednáno. I obeslati ráčí všechny kraje a pány i rytířstvo těch krajuo, aby se na den sv. Jakuba nyní přišti do Benešova sjeli a odtud hned, zuostanúce na jistém, po JKMt jeli. A nám jest také, abychme s některými městy byli, oznámiti ráčil. Protož žádáme vás, že z sebe některé osoby k tomu času a dni vyšlete, aby jsúce přítomni na místě jiných měst k tomu se přimlúvali, což by dobrého tohoto království i také JKMt ku poctivosti slúžiti mohlo. Kdež věříme vám, poněvadž, jakž jest slyšeti, že JKMt prodlévati výjezdem z Prešburku neráčí, že toho neobmeškáte. Prage f. VI. ante Magdalene anno Domini M^oV^cXX. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

624.

1520 d. 24. července v Č. Brodě. — Rada městská uděluje plnou moc pro sjezd v Benešově. [4054.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni sousedé a přátelé naši milí! Kdež VMtí psaní došlo od pánuov Pražanuov o sjezdu do města Benešova zajtra buohda, i nám jest taky oznámeno o tom sjezdu. I my VMtí prosíme a žádáme i plnú moc podle vás dáváme, cožkoli zjednati a namluviti ráčíte, že ke všemu dobrému a poctivému vuoli dáváme a držeti chceme. Neb slyšíme, že z krajuov jedni býti mají. I vás žádáme a prosíme, že nás v tom zastanete. Pakli by bylo co v tom

jiného, račte nám oznámiti. Datum Brode f. III. in vigilia sancti Jacobi anno Domini oc 20. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, souseduom a přáteluom našim milým.

625.

1520 d. 15. srpna. — Rada města Benešova: aby Kříž pekař z rukojemství byl propuštěn. [4008.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé naši milí! Tejno vás nebud, kdež k vám již po třetí psaní činíme o Kříže pekaře, spolusouseda našeho, že jest vyručil vod pana Kojkovce Jíšu, zetě Brožova Jana, vašeho člověka pod XV fl gr. českých, a on se nepostavil. I račte věděti, že pan Kojkovec nepřestává Kříže napomínati, nébrž ani roku žádného mu chce přidati, nepoloží-li základu, že chce proň jiné sousedy stavovati. Protož, páni a přátelé naši milí, vám věříme, že Jíšu podle přiřčení vašeho k tomu přidržeti ráčíte, ať on Kříže s toho rukojemství vypraví, aby naši sousedé ani on hyndrováni nebyli a škod skrze to již větších nebrali. To jistě znajte, nestalo-li by se toho, že Kříž pekař o všechny škody, kterýž by skrze to vzal, k vám by vo to hleděti chtěl s radú pána našeho JMti i tudíž naší. Odpovědi žádáme. Dán v středu den Matky Boží Nanebevzetí anno oc XX°. — Purkmistr a rada města Benešova.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm našim milým.

626.

1520 d. 28. srpna v Č. Brodě. — Rada městská žádá za zprávu, co se ujednalo na sjezdu v Benešově. [4053.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni sousedé a přátelé naši milí! VMtí žádáme a prosíme, račte nám oznámiti psaním vaším, co jsú najednali o tomto sjezdu v Benešově, neb poslové vaši VMtem o tom jsú zprávu učinili. A my také, když byšte k takovému aneb i jinýmu sjezdu býti nemohli aneb vyslati pro potřebu pilnú, VMti též chceme oznámiti. Co se výjezdu proti JMKské dotýče, kdy a při kterým času ten výjezd býti má, VMtí žádáme, račte nám oznámiti po tomto poslu; aneb co jest se jiného jednalo; ješto by se nás podle VMtí dotýkalo. Datum Brode f. III. in die Augustini anno 1520. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom souseduom a přáteluom našim milým.

627.

1520 d. 29. srpna. — Rada města Jihlavy: aby obstavení jejich spolusousedé byli propuštěni. [6308.]

Službu svú vzkazujem, múdří opatrní páni, přátelé milí! Psanie, kteréž jste nám před časem s některými artikuly dosti vysokými a dótklivými učinili, vyrozuměli sme. Na kteréžto nyní na tento čas bychom vám odpověď dáti jměli. Zanecháme, poněvadž, jakož píšete, že jednoho pána jmáme krále JMt, pána našeho najmilostivějšího; my též to vyznáváme. I protož, kdyžkoli JKMt do země přijíti ráčí, tu o túž věc před JKMtí vám, ač bychom co učinili anebo psali, ješto bychom činiti neměli anebo dostatečně podle vajsad našich a práv pokázati nemohli, právi býti [chceme]. I poněvadž se ku právu podáváme a k slyšení, věříme vám, že spolusousedé naše z té stávky propustiti rozkážete. Neb my se k tomu, jako i prvé, podáváme, jestliže by spoluobyvatel váš kohožkoli na právě našem (kterýž by jemu vinovat byl) zastihne a, jakž rád jest, obviní, všecko spravedlivě od něho učiněno býti jmá. Kdež i opatrnosti vaší na ten čas, když naši obstaveni jsú, oznámeno jest, že při tom času u nás již týž Ambrož nebyl ani za námi co jměl. Vám se v tom opovídáme, jestliže by spoluobyvatel váš, který spolusousedu našemu co svěřiti chtěl, aby věděl komu, jest-li jistej čili není, aby nevinný vinného neužíval. Odpověď zdáme. Datum f. IIII. die Decolacio [sic] s. Johannis Baptiste anno Domini M^oV^cXX^o. — Purkmistr a rada města Jihavy [sic].

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kúřima, přátelóm naším milým.

628.

1520 d. 1. října v Praze. — Pražané zvou k poradě o potřebách stavu městského na den 10. října. [45.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přitelé naši milí! Jest vám již vědomo, kterak příjezd JKMti do království tohoto času tohoto nebude, a poslové od stavu našeho po JKMt vyslaní zase jsú se bez JKMti navrátili. Ješto pro tu příčinu sluší i velmi nám jest potřebí, abychme společní majíce shledání, na jistém mezi sebou zuostali, co v takové věci činiti a kterak opatrovati se máme, zvláště že na stav náš i na mnohé z vás dosti obtížné a neřádné věci se obmýšlejí a již se začínají. A v tom, nebude-li naše společné a podstatné opatrnosti, jest se obávati nebezpečství.

A protož z těch i z jiných a pilných příčin žádáme vás, že některé osoby radní z vás k nám vyšlete pro takového rozmlúvanie o dobré naše pilnú potřebu, kteříž aby se v Praze v úterý den sv. Dionysia najprvé příští nadjíti dali a na zajtří ráno na rathúze našem Pražském v hodinu čtrnáctú s námi i s jinými pány

posly z měst se sešli. Neb v takových nezpuosobných nyní neřádech, kteříž se zjevují, sluší se nám všechněm opatřiti, abychme bez přítomnosti pána našeho JKMti v nebezpečenství a ve škodu, nemajíc od jiných žádného spravedlivého opatření, nevěšli. Kdež věříme vám, že pro takovou pilnou a užitečnou věc toho neobmeškáte. Nebť což známe, bude nám všechněm opatrnosti potřebie. Prage f. II. die Remigii anno domini M^oV^cXX. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

629.

1520 d. 10. listopadu v Praze. — Pražané vybízejí, aby s vojskem byli pohotově vytrhnouti na pomoc Klatovským. [50.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni přátelé naši milí! Snad jest k vám ta pověst přišla, že jsú páni Glatovští a jiní páni města toho kraje Janovice obehnali a tu některé fedrovníky a zhoubce naše i své přistihli. A toho se obávají, aby jemu [sic] retunk od někoho dán nebyl. Nás jsú za pomoc žádali. Pak my jsme již k nim na pomoc poslali lid jízdný i pěší v znamenitém počtu. I vás podle našeho společného zuostání napomínáme a i na jich žádost, že vy pohotově budete tak, jakobyšte každú chvíli a hodinu vytáhnúti měli. A když vám po druhé oznámíme a jak vás naše psaní dojde, věříme, že se hnete a v uokázané místo potáhnete. Neb již nestojí naše věci na slovích a přířkání, ale skutku potřebují, kteréhož neopustíte; my k vám tu duověrnost máme. Prage sabbato ante Martini anno Domini M^oC^cXX. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

630.

1520 d. 12. listopadu v Praze. — Pražané jako právo vyšší rozhodují rozepři o dědictví mezi Annou a Štěpánem, dětmi Doroty. [22.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před právo vaše pře taková, kdež Štěpán, obyvatel mezi vámi, vinně Annu sestru svú, někdy Mathúše sladovníka a již manželku Valentina súseda vašeho, položil jest před vámi na právě ceduli v slova tato sepsanú:

Pane purgmistře s pány! VMtem žaluji na sestru svú Annu, že statek, který jsem k ní přistěhoval s mateří svú věře jie, ona mi jeho vydati nechce; a statku toho bylo jest toto: čtyři mísy cínové veliké, čtyři menšie a IIII horčičné, čtyři konve cínové, dvanáct talérúov cínových, šatuov ložních s pět loží dobrých, a šestero skotu, svině tři, pláten za XX fl gr. m., XV fl gr. dobrých bielych, a po nebožce tetě VIIII fl gr. alb., XIII zlatých uherských, tři sukně dobré sestry nebožky a klok a čubka a jiných věcí, o kterýchž ona dobře vie. VMtem oznamuji, že jsem se chtěl s ní o to slušně smluviti sám, i lidi dobré k nie jsem posílal,

nechtě vdy VMtem zaneprázdnění nížádného činiti. I poněvadž to od nie nemohlo mi se státi, VMtí prosím, že mne ráčíte podle spravedlnosti mé zachovati.

Proti tomu Anna sestra Štěpána nadepsaného, bratra svého, činiec odpor položila sepsaný v slova tato:

Pane purkmistře a páni milí! Jakož Štěpán bratr muoj žalobu sepsanú na mě před VMtmi položil vinně mne z toho, že by ke mně s mateří svú a mú ty věci přivezl, které v žalobě té položeny zejména jsú: i tak pravím, že toho není a toho nepokáže. Neb ač matka má se jest přistěhovala, ale do domu manžela nebožtíka mého a ne ke mně; s kterými-koli pak věcmi, sama je v své moci mající, těmi jest jako svými mocně vládla čas nemalý, jsúci živa. A tak že bratr muoj ke mně jest nic nepřivezl ani mi co schovati dal ani poručil ani svěril, abych jemu z toho práva, jakož mne před VMtí vinní, povinna býti měla. Neb matka jeho a má s tohoto světa potom jest se brala; a já v ty časy jsúci nemocná tak velmi, že jsem jie ani k hrobu provoditi nemohla. I poněvadž mi bratr muoj nic schovati nedal ani svěril, a nad to ani ke mně, jakož v své žalobě jest položil, co přivezl v moc mů, protož tak pravím, že jemu nemám z čeho práva býti, a tím, čímž mne vinní, povinna nejsem; a v tom VMtí jako nepovinná žádám za spravedlivé opatření vedle práva.

Proti tomu Štěpán puovod pře mluvil, že jest tu máte jejie i jeho zde umřela a kšaftu žádného jest neučinila, a ona že jest to všecko pobrala, a že to pokázati chce. K tomu odpor mluvil, že jest k ní nic nepřivezl, jie schovati nedal nic, než což jest přivezla máte jejie, že jest přivezla do domu muže jejieho nebožtíka, a že máti jsúci živa, tím jest vládla a dávala, komu chtěla; a Štěpánova jest tu nebylo nic; a že jest dielný byl s mateří svú; a kteréž ona jest věci brala, že jest brala to, což jie náleželo smlúvú, kterúz jest učinila s Lukšem, synem nebožtíka Matúše někdy manžela jejieho, jakožto dědicem. A chce-li on Lukše z čeho viniti, právo se jemu nezavírá; a že od žaloby ona neodstupuje, než při té zachována žádá býti; a praví, že k tomu, což jest pobrala, lepší má spravedlnost nežli on Štěpán, že jest s městem trpície. K tomu puovod mluvil, aby pokázala, že jest s mateří byl dělen, také že jest toho Lukeš nikdy v své moci neměl a na ně se nikdy netáhl a toho sobě nikdy neosoboval; a že já té smlúvě, kteráž se jest stala mezi Lukšem a macechú jeho, nic neříkám a jie neotpírá. I vedl jest svědky puovod pře tyto, kteřížto všickni a jeden každý sám učiniv závazek podle práva, svědčili jsú takto:

Duchek z Dobřichova: Byl jsem při stěhování; přivezli jsme Mathúšovi najprv dva vozy šatuov a jiných potřeb truhly, a to jsme nosili do komory; a byl jsem při tom přes noc, neb jsem byl žádán od Štěpána a mateře jeho. A na zajtříe opět jsme třetí vuoz přivezli.

Matěj Maluška z Dobřichova svědčil: Byl jsem u nich na XIII let, a bylo všeho dobrého dosti; pláten bylo více než za XXti kop, mís velikých XII, čtyři konve cínové, a po sestře nebožce tři sukně lindýšové, klok a šatuov s pět loží dobrých, truhly hrubé II. A to všecko jsme k Mathúšovi svezli; a talérúo cínových XII.

Petr z Dobřichova svědčil: Byl jsem za živnosti otce Štěpánova a po smrti jeho pomáhal jsem šatuov sušiti i pláten. A tázal jsem se mateře Štěpánovy, zač by to dala; pověděla, že bych XXX fl nevezala, abych toho odbyla; ale stálo za XX fl gr. A sestry jeho tři sukně lindyšové a klok, blány, šatuov ložních s pět loží, mís cínových XII, talěruov XII, konve III. Toho jsem všeho pomáhal k Mathúšovi přivésti; a skotu šestero, tré sviní.

Thuoma z Chvalovic svědčil: Byl jsem čeledínem u otce jeho nebožtíka dvě léte; a tři léta chodil jsem jako k uotci, že na mě laskav byl. A on mi oznámil i ukázal peníze hotové v truhlici, groše a zlaté. I vezli je sem v truhlici bratr Štěpánuo a Matúš; a šatuov ložních s pět loží, mís XII, konve III, a po sestře tři sukně lindyšové, klok a blány; a peněz po materi XXX fl gr. a XIII zlatých, a po sestře jejie XVIII fl vše míš.; talěruov v pouzdře XII a tři staré; pláten, ručníkuov, prostěradl více než za XX fl gr. Toho jsem já sušiti pomáhal. Než toho neviem, kam jsú to vezli; neb jsem již u nich nebyl.

Jiřík Uher svědčil: Jsem toho svědom, že paní Anna vzala po tetě své XVIII fl gr. m.; a byli širocí groši; ty jsem já viděl; a XIII zlatých uherských; ty jsem také v rukú držel. Item po materi XXX fl gr. m. vzala; a také byli groši širocí. To vše paní Anna sama pobrala. A cožkoli jiného máte nebožka sobě šatuov, nádob cínových nechala, to vše paní Anna pobrala.

Lukeš, pastorek paní Annin, svědčil: Což se statku dotýče, peněz hotových, nádob cínových, šatov ložních, všecko to paní Anna pobrala, cožkoli přivezli a do komory vkladli. A to já smiem k své duši přijieti, že mi otec muoj pravil, že jemu nic nedala.

Martin Třesohlavý pověděl, že já nic neviem a ničehéhož svědom nejsem.

Havel Děbánek svědčil: Přišla ke mně do domu mého Matúška a mluvila mně: Havle, že mi tak muž muoj udělal; bych neměla statku mateře své, neměla bych dětem zač chleba kúpiti.

Jan Danda, rychtář Dobřichovský, na závazek úřadu svého rychtářského svědčil: To v paměti mám, že při smlouvách svatebních mluvil otec panie Anny, že jie chce rúchem slušným odbyti, že toho dobří lidé pochválé. A teta jejie mluvila, že jie z lásky X fl m. dává. A otec také jest to mluvil, že ot nie lásky otcovské nezaviera. Než po smrti otcově Štěpán s materi spolu v statku byli a spolu hospodařili, až se pryč stěhovali.

Petr z Dobřichova svědčil takto: To viem, že panie Anny otec rúchem otbyl a že mluvil, že lásky otcovské ot nie neotjíná; a teta dala jie X fl gr. m. Potom Štěpán po smrti otcově s materi v statku byli, až se pryč stěhovali.

Pavel Chlubna, měšténin Brodu Českého, na ten závazek, který k úřadu konselskému má, svědčil: Času předešlého byl jsem s Strachotú nebožtíkem k smlouvám

svatebním pozván, když Jan Brnožka paní Annu dával za Matúše. Při těch smlouvách Jan Brnožka mluvil, že dcery své chci šaty slušně otbýti; a nějaká žena pravila, že jie tetka byla řekla X fl m. dáti; neviem, potom dala-li jest. I toho jsem svědom, že Štěpán po smrti otce v statku s mateří zuostali, a že v zdraví svém otec Štěpánovi mluvieval: Dělej a hledaj, však tobě bude. A od Štěpána a matere jeho já jsem pšenice kupoval.

Burjan Bulánek svědčil: Prodal jsem krávy v Brodě po smrti Matúše nebožtíka, a pomáhal mi těch krav hnáti Štěpán do Brodu. I prodav krávy, dal jsem za ně peníze paní Anně. Přitom podal listu s pečeti pana Mikuláše, kterýž jsme slyšeli i pilně vážili.

Svědkové panie Anny, strany odporu, kteříž také jeden každý z nich učiniv závazek podle práva, svědčili takto:

Ondřej Nykl spoluradní náš, přijav to k té přísaze, kterýž učinil k úřadu konšelskému, svědčil takto: Byl jsem koupil u Matúše dva voly a krávu i zaplatil jsem.

Anna s Purkrábkova svědčila: Přicházela máte Štěpánova do mé chalupy a mluvila plačíc, že nemám co již Štěpánovi dáti; dala jsem jemu s luože šatuov a dám teď na ně cíchy a plachtu; víc jemu nemám co dáti; to Buoh vie. A po budu-li dlúho živa, neviem, čím živa budu.

Rambouzek svědčil: Prodal mi Matúš krávy za IIIj fl bez V gr.; a když jsem peníze přinesl, nechtěl jich Matúš vzieti, než řekl mi: daj je jim, však sou jich a ne mé; a já dal sem je mateři jejie.

Katheřina Roubíčková svědčila: Viděla sem, že sestra Kolebova u Matúše ležela v nemoci a tu i umřela. Viec já neviem.

Anna ovdovělá Krotová svědčila, že jiného tak daleko neviem, než že jsem chodievala a vídala, že teta u Matouše ležela v nemoci, až jí i odchystali.

Anna Bulánková svědčila: Byla sem šenkérkú u Matúšuov; a teta jich ležela u nich v nemoci, a oni ji opatrovali. Než což se dotýče peněz za krávy, toho neviem, by dal; než dal čtvero sviní.

Uher krajčí svědčil: Co se na čas táže, času já pověděti neumím; než viem, že paní Anna všecko pobrala, jakož prvé sem svědčil. A od Štěpána sem slyšal, že pravil, že jemu máte dala s luože šatuov, a sestra také některý peniez.

Anna bednářka svědčila: Když matka Annina na márách ležela, že sem ji k márám přivedla; neb nemohla státi na nohách, že velmi nemocna byla.

Přitom podali listu pánuov Klatovských; a ten ste nám poslali k rozvázenie.

Póvod. Pane purkmistře a milí páni! Kdež v uodporu svém paní Anna táhne se na smlúvu, kterýž má s pastorkem svým: tak pravím, že jest jie dal Lukeš za oddiel její to, což matere její bylo; kdež já táhnu se na smlúvu, kterýž jest učinila

s pastorkem svým Lukšem, že Lukeš z toho statku ze všeho, a to zejména po otci jeho zuostalého vydati má za oddiel její puol druhého sta kop m., ale ne po mateři jejie dáti je má Lukeš; než šatuov jejich a mateře jejie v té komoře, do které se máťe jejie stěhovala, toho Lukeš při ní smlúvú nechati má, neb jest to v Lukšově moci nikdá nebylo, ani jest to Lukšovi vedle práva nikdy náleželo. A v tom se dokládá svědomie, kteří jsú při smlúvě byli. A vedle toho VMtí žádám za spravedlivé opatření. A s tím obě straně ku právu jsú přistúpily.

Tu vy slyšavše žalobu, odpor, pře líčení i svědkuov s obú stran s pilností pováživše, ve jméno Božie vypověděli ste a za spravedlivé vedle práva vašeho, vyšie právo vyhrazujíc, našli jste takto: Kdež Štěpán Annu sestru svú před vámi obvinil jest z summy některé grošuov i zlatých, že by po tetě pobrala, také touž Annu vinně z tří sukní, klovu a šubky i z některých věcí jiných, kteréž též Štěpán praví, že by Anna po sestře jeho a své pobrala: i poněvadž osoby ty obě nadeřpsané, totižto teta a sestra Štěpánova při právě tom vašem životy dokonaly, jakož práva vaše ukazují, ktož by koli pod právem vaším umřel, statek jeho že na přitele najbližšieho připadá, a poněvadž Anna častopsaná najbližší přitel ty časy s městem trpící byla jest těch dvú osob, tety a sestry jmenovaných, tu vy podle práva města obdarování vypověděli ste za spravedlivé, že též Anně statek všecek [p]o těch dvú osobách pozuostalý spravedlivě příleží.

A což se dotýče statku po mateři Štěpánově pozuostalého, buď peněz, šatuov, nádob neb jakýchkoli svrchkuov, poněvadž Štěpán s mateři svú po smrti otce v statku jest pozuostal, s ní otcem svým ani jiným žádným podělen jest nebyl, aniž Anna toho pokázala, aby s mateři dielný byl, anébrž i pan Mikuláš, jakožto pán jich dědičný, toho jim jest přál a v tom spolku jim jest překážky nečinil, tak jakož list téhož pana Mikuláše ukazuje: že to všecko, buď penieze hotové, šaty, nádobie i jiné všecky věci po mateři pozuostalé, to, což týž Štěpán podle práva slušně pokáže, jemu jakožto dědici spravedlivě náleží.

A které straně vajpovědi a nálezu vašeho přijeti by se nezdálo, vyšie právo se nezavírá. I nám oznámili jste, že ini původ ini strana odpornie vajpovědi a nálezu vašeho nepřijali, ale k nám plnosti práva našeho obojí se odvolali. Při tom nás žádáte, abychom s plnosti práva našeho vám v tom světlejší a dokonalejšíe naučení dali, která by strana při čem zachována býti měla.

Což se artykule prvního dotýče, poněvadž jste doložili, ktož pod právem vaším umře, že ten statek na najbližšieho přitele připadá, a práva vaše že to ukazují, toho my s plnosti práva potvrzujem a při tom právu necháváme. Než což se druhého artykule dotýče, ten my podle práva takto napravujem: Cožkoli jest po smrti nebožky Doroty, matky Štěpánovy, toho statku přineseného a přivezeného zuostalo

a muož se ho nadjíti u kohokoli, což on Štěpán provede, že jest toho statku, ten mu má vydán býti. Prage f. II. post Martini anno Domini M^oV^cXX^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

631.

1520 d. 13. listopadu na Chlumu. — Michal Slavata z Chlumu zve k výslechu loupežníka. [2476.]

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni Gúřimšcí milí! Jakuož mi píšete o Kubu syna Rúbíčkova, kterak by jeho purgrabie muoj Kostelecký do vězenie dal, při tom píšete, že z některých příčin, v kterých by snad v mladosti nerozumu svého. Však jest, správu já toho mám, kterak po mém odjezdu z Kostelce jaká se lotrovstva dějí a lidem mým poddaným překážka činí na cestách, kteří by chtěli k vám jeti neb do Brodu neb kdežkolivěc po svých potřebách; že je svláčí a některé i zabíjejí. I znajíce jich takové lotrovstvie, nercilis abyste za takové měli [se] přimluvití, ale měli byste takové tresktati. A já když sem zvěděl, že jest váš, rozkázal sem purgrabí svému na Kostelec, kdy by tu mistr popravní měl býti, aby vám psal i pánuom Brodským a některým dobrým lidem okolním. abyšte při tom byli a jemu k tomu radili, a pokudž by se vám i jiným dobrým lidem za spravedlivé zdálo, tak aby se zachoval. Neb já v tom sobě žádné kratochvíle nekladu, abych měl lidi rozkázati o hrlla připravovati. Datum Chlum f. III. die sancti Bryccii annorum 3c XX°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Gúřimě, přáteluom milým.

632.

1520 d. 18. listopadu v Praze. — Pražané: aby nejdéle do 22. listopadu s válečnou svou hotovostí k nim přirazili. [46.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Viete již, co se od drahného počtu pánuo měst i od nás při Janovicích děje. A také snad slyšíte, že někteří z stavu panského a rytířského již jsú se sebrali a táhli, a ještě se zbierají, chtěie nám v tom překážku učiniti, abychme nepřatel našich nedosáhli. Protož jsúce od našich z vojska a pánuo měst u Janovic shromážděných požádání, také žádáme vás, abyšte se všemi válečnými potřebami, děly i jinými věcmi i s lidmi a hned nemeškajíc k nám přitáhli a konečně, nemuož-li prvé býti, aby tento čtvrtek nejprvé příští u nás abyšte byli. A tu my ještě spolu s vámi některý počet lidí vypravíme. Kdež věříme vám, že toho žádným obyčejem neobmeškáte pro vaši i stavu našeho poctivost a potřebu pilnú, kteráž, kdyby obmeškána byla, přinesla by nám i vám škodu, posměch i lehkost. Prage dominico ante Elisabethe anno Domini M^oV^cXX^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

633.

1520 d. 20. listopadu. — Rada m. Kolína navrhuje, aby zbrojný lid jejich v Plaňanech se sešel a v Brodě společně přenocoval. [4530.]

Službu svou vzkazujem. slovutné opatrnosti páni. přátelé a souséde naši milí! Jakož nám psaním vašim oznamovati ráčíte, že byste měli úmysl XL pacholkuov pěších vyslati a tři vozy a jízdné III. toliko žádajíce, abychom vám oznámili, kde by se naši s vašimi sjeti měli oc. Páni přátelé a souséde naši milí! Abyšte věděti ráčili, že my také XL pěších vystrojiti míníme a čtyři vozy, což k nim přísluší, a k tomu šest jízdných: a zítra bohdá aby v Brodě Českém noclehem byli, a vaši aby týž den tu se s našimi shledati mohli, a tu se shledajíce, spolu s Brodskými aby ve čtvrtek ku Praze táhli. Datum f. III. ante Clementis annorum Domini M^oV^cXX. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Páni přátelé a souséde naši milí! Zdá se nám lepší cesta, aby zítra bohdá vaši pěší i jízdní našich v Plaňasích čekali, jestliže by prvé nežli naši tu přitáhli; a odtud aby vaši s našimi společně do Brodu na noc táhli. Neb my hned, jakž den bude, naše vypraviti chceme.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm a sousédóm našim milým.

634.

1520 d. 19. prosince v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 7. ledna o tom, jak dále se zachovati proti zhoubečům zemským a sjezdům pánů i rytířstva. [20.]

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Nemáme za to, aby vás bylo tajno to, co jest ot nás a některých pánuov měst proti zhúbečóm zemským, odpovědníkom a nepřítelóm našim i jich fedrovníkóm, z vašeho všech měst vědomie předsevzato, a jak jsmy se skutečně k Sudovi, u kohož jsú zastíženi, i k jeho statku zachovali, protože naši i všeho stavu městského nepřítelé a zhúbce zemští a JKMti komory činiece lidem stavu našeho [sic], tu na Janovicích jsú přechováváni a o zlodějské vzatky jsú se dělili; a že takoví nepraví škuodce nemálo jsú se rozmohli v království tomto, kteříž ještě před rukama jsú, a ti nepřestávají od svého předsevzetí neslušného, a jsúce snad od někoho, jakž nás dochází, ponuknutí, nám a stavu našemu zlé činiti by úmysl jměli. S druhé také strany vědomá věc jest, že mnozí z stavu panského a rytířského sjezdy své po dobytí Janovic jsú času tohoto jměli.

Pro kteréžto příčiny i také proto, abychme po tomto našem poněkud hnutí, chtěl-li by kto čím proti nám a stavu našemu hýbati, věděli, na čem společně se ustanoviti a kterak naši věc opatřiti máme, protož žádáme vás, jsúce od některých pánuov měst za to požádání i napomenutí, abyšte z vás osoby přednější vyberúce,

k nám vyslali, a ti v Praze u nás na den Tří svatých kráľuov najprvé prístí nadjíti se dali a v pondělí v hodinu šestnáctú na rathúze Pražském byli. A tu v přítomnosti společné všeho stavu našeho budú pilné potřeby vzneseny, rozjímány, váženy i zavírány, na kterých ne málo, ale jistě mnoho nám nyní i potom náležeti bude, a kterých nyní psáti mnoho nemužem. Kdež věříme vám, že takové věci pro dobré obecní stavu našeho a města vašeho neobmeškáte. Prage f. IIII. ante Thome Didimi appostoli anno Domini XV^cXX^o. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

635.

1522 d. 5. srpna. — Pražané opravují rozsudek ve při Matěje Mudrlanta s Janem z Myškovic o dluh. [1230.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem. opatrní přítelé naši milí! Kdež nám psáním svým oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, kdež Mudrlant, člověk krále JMti, obstavil na právě vašem rychtáře z Myškovic, člověka pana Hornátekého, pro dluh Jana z Myškovic, člověka téhož pána, pro XI½ lb gr. a VIII gr. vše českých, pravě, že by týž Jan byl jemu povinnovat tiem dluhem. Proti tomu Jan mluvil, že já tobě nic povinnovat nejsem. Než byl-li jest co dlužen tobě bratr muoj, já sem s ním dílný a tiem tobě povinnovat nejsem. A budu-liť co dlužen a co pokážeš, chciť dáti, aneb se s tebú umluviti. K tomu puovod mluvil, žes se se mnú smlúval; a toho pokázati mohu. Kdež na to svědky vedl jest.

Najprv psaní urozeného vládyky pana Strachoty z Královic, hajtmána na Kolíně, kteréž jsme slyšeli i pilně vážili. Potom pak svědky tyto: Šimona z Libodrzic, kterýž učiniv závazek podle práva, seznal jest takto: Hornáteký mluvil, když bylo na zámku v Kolíně na svatého Jana: Milý Mudrlante, počkaj Janovi, člověku mému, že tě dobře oseto, žeť bude zaplaceno po žniech. — Druhý svědek Jan Štúra, kterýž přijav to na závazek ten, kterýž k úřadu konšelskému má, svědčil jest: Když byla nahoře, tehdy mluvil Mudrlant s Janem, aby mu dal a zaplatil; a on ho prosil: Milý Mudrlante, počkaj mi, až bude po žniech. že sem dobře osěl, já tobě zaplatiti rád chci. A on toho nechtěl učiniti, až to vznesu na pana hajtmána. A potom mluvil hajtmán s panem Hornátekým. K tomu svědomie mluvil pan Bohuslav Hornáteký, že já se k tomu znám, že sem mluvil se panem hajtmánem, že já Janovi káži zaplatiti, ale však na ten zpuosob, bude-li mu co spravedlivého povinnovat. A s tím obě straně ku právu jsú přistúpily.

Tu vy slyšavše žalobu i odpor, i svědomie s pilností pováživše, ve jméno Boží vedle práva za spravedlivé, vyzší právo vyhrazujíc, mezi nimi vypověděli ste a vyříkáte: Poněvadž jest Mudrlant toho dostatečně podle práva dluhu nepokázal,

by mu Jan jím byl povinovat, ani toho, by se s ním smlúval, i z příčin těch jemu tím dluhem Jan povinovat nenie. Než což se téhož dluhu dotýče, poněvadž pan Hornáteký, by nebyl na tom grunthu, na kterémž jest Křtien seděl, tomu neodpírá, vy také jeho od něho právem neodpíráte.

A ten nález a výpověď strana odporní jest přijala, ale strana puvodu přijeti ho nechťe, k nám se jako k vyšiemu právu se jest odolala [sic]. Přitom vy nás v tom za naučení v té věci žádáte, kterak byste se k jedné každé straně v tom zachovati měli. Tu my z plnosti práva našeho Pražského ortel váš takto napravujeme:

Poněvadž z listu hajtmána Kolínského i také z svědkuov to se shledává, že tomu dluhu XIj š VIII gr. pražským [sic] nenie od pana Hornátekého ani od Jana rychtáře z Myškovic, člověka jeho, odepřieno, nébrž pan Hornáteký k tomu se znal, že jest s ním o to mluveno, aby člověku svému ten dluh zaplatiti rozkázal, než toliko tu výmienku přidal, bude-li co spravedlivě povinovat: i poněvadž té výmienky ani toho, aby dluh spravedlivý nebyl, nepokázal, ani také toho, aby Matěj Mudrlant o jiný dluh obstavil aneb upomínal, než o těch XIj š VIII gr. českých, o kteréž psanie hajtmána Kolínského jest učiněno i stavné právo se stalo; i z těch ze všech příčin on Jan z Myškovic, člověk pana Hornátekého, povinen jest Matějovi Mudrlantovi ten dluh zaplatiti, a to od vyhlášení ortele tohoto ve dvou nedělí pořád zběhlých, podle práva města našeho. Actum in pleno consilii judicio f. III. ante Sixti anno Domini M^oV^oXXII^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúrma, přátelóm našim milým.

636.

1522 d. 6. srpna. — Pražané prohlašují rozsudek ve při o 14 kop gr. pražsk. [102.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svou vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož jste nám při sepsanú na cedulech mezi Dorotú Bartačkú s jedné a Přemyslem bratrem jejím s strany druhé poslali, tu kdež táž Dorota Bartačka vinila jest Přemysla těmito slovy: Pane purgmistře a VMt milí páni! VMtem v paměti jest, když sem byla duom svooj Dubinovi prodala, a nechtějící jemu Dubinovi toho domu dodati to, což jest mi měl Dubina vedle trhu zavdati, to sem já jemu před VMtí položila, chtieci toho trhu prázdna býti, totiž XIII š gr. českých. A Dubina vedle trhu tolikéž jest mi položil. A s tím sem hned s rathúzu šla doluov, poručivši to panu Přemyslovi, bratru svému, před pány, aby on, zdá-li se jemu, duom ten, kterýž sem Dubinovi prodala, vedle trhu zapsal. Neb sem sama přísáhla jemu toho domu nezapisovati. Tu jest pan Přemysl bratr muoj Dubinovi duom dodal i zapsal, i penieze mé, kteréž sem položila, těch XIII š gr. českých, i druhých XIII š gr. českých, kteréž jest Dubina zavdal, voboje jest vzal; a mně jest závdavku těch XIII š gr. českých vod Dubiny, kteréž jest vzal, pomalu vydal;

a druhých mých XIII fl gr. českých těch jest mi nedal a pravie, že jest jich nevzal, než jedny penieze, totiž XIII fl gr. českých. Kdež já to slyšeci, že mi jich zapierá, vobeslala sem pány starú raddu, kteráž jest toho času byla, toho na nich sem žádala, aby mi to ráčili seznati, kto jest ty penieze s druhým pytlíkem vzal, poněvadž pan Přemysl při, že jich jest nevzal těch XIII fl gr. českých. Tu oni zavolali jsú mezi se pana Přemysla; toho já neviem, co. Potom ti vstúpivše zase do raddy, tak sú ke mně mluvili: Milá paní Doroto! Ráčili pan purgmistr to sám slyšeti s těmito pány, kteréž při sobě má; to my učiníme a seznáme, což jest nám vědomo. I jest mně rozkázáno vystúpiti. A potom jest mi od pana purgmistra a těch pánov, kteříž při něm byli na ten čas, pověděno: Poněvadž pánuo toho počtu, což by ku právu náležalo, při sobě nemám, odkládám toho do JMti příjezdu pana podkomoríeho. Tu sem já opět žádala, aby ráčili svědky mé slyšice je zapsati, abych já je ku potřebě své mieti mohla a je ukázati. Tu jest pan purgmistr ráčil říci: Na žádost tvú má se tak státi. I za to já VMtí prosím, že mi je ráčíte do této mé žaloby zejména vložiti ku potřebě mé rozkážete [sic], aby tudy se mé spravedlnosti neukrátilo, poněvadžť mi jest toho pan Přemysl zapřel, že by ty penieze s druhým pytlíkem, v kterémž bylo XIII fl gr. českých vzal. Kdež pak při tom poslali jste nám svědomie od staré raddy, kteréž jsme slyšeli a pilně vážili.

Proti tomu Přemysl, druhá strana, odpierajíc pravil: Pane purgmistře VMt a páni milí! Jakož jest mě před právem obvinil pan Beneš Mírek od Doroty Bartačky, že bych dva pytlíky jejie s penězi vzal s rathúzu, a jeden že bych jí vrátil a druhého že bych u sebe zanechal oc. I k tomu též nyní [a to najprv] pravím, že což sem koli vzal jejieho, že jsem všetečně ani svévolně nic nebral, než z dožádanie a poručenie jejieho [vlastnieho, a] což sem jejieho vzal, jí jsem dal a vrátil, a u sebe sem nic jejieho nezanechal; v tom se pána Boha dokládaje i své[ho] svědomie. A] když jest ode mne ostatek těch peněz pobrala, z ničehuož více jest mne nenáiekala a žádného až téměř do dvou neb [tří] . . . Než když jest ty penieze vsecky s nevěstkou dcerú svú a s pankharty jejími utratila, a ostatek tak, jakž pravila, jí pokradl[i, zase] vrátila se najprv na úrad pravioci, že by páni ty penieze vzali a je do sklepu obecníeho vnesli. I nemohúc tu nic mieti, smyslivši sobě křivú a nepravú řeč, zapomenuvši se nad pánem Bohem i nad svú duší, i náieká mne pravioci, že bych já jich u sebe zanechal. Ješto já k tomu tak pravím, že mne křivě, falešně a nespravedlivě náieká, a že jie tiem, čímž mne náieká, vinen nejsem. V tom se svrchovaného Boha, kterýž vsecky vidí, dokládám, a VMtí věřím, že jejím holým a prostým, nepravým i křivým i smyšleným slovuom věriti neráčíte, nebť v nich žádné pravdy nenie; než že mne v tom ráčíte litovati i spravedlivě opatřiti. Za to VMtí prosím.

Vy pak, poněvadž táž Dorota potřebovala jest staré raddy o tom seznání a oni vyvstavše osob v počtu devět, učinili jsú ten nedostatek vám, že jste ortele a výpovědi vaše na to učiniti a řknúti nemohli, než na nás, jakožto na vyzší právo, co by v tom bylo spravedlivého a pravého, podali: tu my z plnosti práva Pražského podle takového na nás podání a stran podvolenie, i spisuo nám podaných pilně pováživše, paměti osob staré raddy i jich s obú stran přeličení, takto ortelem naším nalézáme a vypovídáme:

Poněvadž ona Dorota Bartačka seznáním staré raddy to jest podle své žaloby pokázala, že ona nechťeci Dubínovi domu, kterýž jemu byla prodala, zapsati, položila jest na právě XIII fl gr. pražských; a on Dubín podle trhu místo závdavku též druhých XIII fl gr. pražských položil. Kdež on Přemysl, aby v ten trh mezi Dorotú a Dubínem nevkočil a na místě Doroty Dubínovi aby domu nezapsal, tomu jest neodepřel. A stará rada seznává, že jest ty peníze Přemysl po takovém zápisu Dubínovi udělaném vzal: I jestliže jest oboje peníze i Dubínovy i Dorotiny Bartačky on Přemysl z rathúzu vyzdvihl a k sobě přijal, tehdy povinen jest též oboje peníze, jakožto sobě k víře poručené, jie Dorotě zase vydati a navrátiti, a to ote dne ortele tohoto vyhlášení ve dvou neděliech pořád zběhlých, podle práva města našeho. Actum in pleno consilii judicio feria quarta Sixti anno Domini M^oV^oXXII^o magistro ciuium Johanne Pikharth, Venceslao Albo de Vrazio cancellario.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

637.

1523 d. 9. února v Praze. — Pražané potvrzují rozsudek ve při o statek forberečníka Tomana z Trebovle. [4437.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakž nám psaním vašim oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše nesnáz a pře taková, a to o statek nebožtíka Tomana z Trebovle forberečníka, přisedícího města vašeho, že Havel z Trebovle s strany jedné, též forberečník a přisedící města vašeho, táhna se na ten statek, žádal jest za zmocnění téhož statku mluvě tak, že má k němu spravedlnost po nejbližším příteli svém po bratru tetieném; z strany druhé Dorota z Prahy, též táhnúc se na ten statek, mluvila jest, že k němu má spravedlnost najprv jako pravá dědička po otcí svém Matějovi, druhé jako pravá nápadnice po bratru svém vlastním nebožtíkovi Tomanovi. Třetí strana jako měšťané a obyvatelé města Gúřima pravíce se též spravedlnost jmieti k tomu statku, mluvili jsú, že měšťané a obyvatelé a tak obec všecka města tohoto k tomu statku spravedlnost mají takovou, že Toman nebožtík umřel jest bez zřiezení kšaftovního, pro kterúžto věc ten statek připadl jest na krále JMt, měšťané pak a oby-

vatelé všickni města tohoto mají to obdarování, že, což na krále JMt připadnutí by mělo, to na obec tuto připadnutí má. I tehdy my, majíc k tomu spravedlnost takovou, žádáme za zmocnění téhož statku.

Na to strana první mluvila: Obec, ač praví se mieti k tomu spravedlnost, však toho ničímž nepokazují, než kdež se volají na privilegium a obdarování krále JMti. To ukazuje, že má připadnutí na přítele nejbližšího s městem trpícího, kdež Havel ten jest. Co se Doroty dotýče, ta jest odbyta od otce svého a oddělena.

Druhá strana na to mluvila: Nejprv co se obce dotýče, s nimi Dorota nic činiti nemá, neb k tomu obeslána není. Než co se Havla dotýče, k tomu tak praví, že má lepší spravedlnost k tomu statku než on, a to tudy, že jest pravá dědička po otcí svém, v tom táhnúc se na zápis nebožtíka Matěje otce svého, kterýž takový jest, který jste nám odeslali; ježž jsme slyšeli a povážili. Druhé, že jest Toman bratr její vlastní byl. A protož [žádá], abyšte jim o to konec s Havlem učinili.

Třetí strana [odvolávala se] nejprvé k privilegium a k tomu obdarování, že [to obdarov]ání vztahuje se na obyvatele . . . užiti. Ale Havel obyvateľ . . . I protož toho užiti nemá. . . což na krále JMt připadne . . . ráčil dáti. a co se . . . statek svuoj . . . moha s ním učiniti, co . . . statku býti nemuož . . . Dorota i Havel k súdu jsú p[řistúpili] . . . Dorota s Havlem o to p[rávem ro]zdělena nebyla.

Tu vy nahlédše . . . jsm [sic] slyšeli i pilně vážili, vyslyševše také potřeby stran všech i jich dolíčení, majest[átu i toho v]šeho, což sú po[ložil]i, kterýžto také výpis majestátu nám jste odeslali. i jej jsme pilně vážili. Vy také s pilností pováživše, takto mezi nimi ve jméno boží, právy [sic] vyšší vyhrazujíc, za spravedlivé vedle práva a privilegií našli jste a vypověděli: Poněvadž Matěj, otec Tomana i Doroty svrchupsaných, učinil jest kšaft, v kterémžto statek svuoj všecken jest poručil Křížovi a Tomanovi, synóm svým, k jmění, držení i plnému vládařství, o Dorotě dceři své v tom kšaftu zmienky žádné nečině, ji nápadnicí po synech svých Křížovi a Tomanovi ani dědičku nevyhlašuje; a oni oba dva, Kříž i Toman, mnohá léta ten statek drželi, jím vládli, jeho užívali bez překážky Doroty svrchupsané i všelijakého nářekání až do smrti; a majestát císaře Karla JMti slavné paměti to zřetelně ukazuje slovy latinskými v tato slova: utraque in forma majestati [sic] Karolus oc; i poněvadž on Kříž ani Toman dědicův po sobě nepozuostavivše, bez zřízení a kšaftu s světa tohoto jsú sešli, že ona Dorota dědictvie tu žádného nemá ani nápadu podle téhož obdarování císařského, poněvadž s městem trpící není. Ale poněvadž on Havel jsa k městu přisedící, s městem v platiech, lozunciech i všech břemenách městských trpící, přátelství na tento čas nejbližší jest před vámi ukázal, že on k tomu statku bližší jest nežli ona Dorota svrchu psaná.

A ten nález a tu výpověď vaší strana jedna, totiž Havel, přijal jest. Ale strana druhá, jakožto Dorota, přijíti nechťec k nám jakožto ku právu vyššímu se

jest odolala [sic]. Protož vy nás žádáte, abychom vám v tom širší a dokonalejší zprávu dali, kterak byšte se k jedné každé straně v tom zachovati měli. Tu my z plnosti práva našeho Pražského ortele vašeho jakožto podle práva spravedlivě příslého potvrzujem. Prage f. II. die s. Scolastice*) anno Domini M^oV^cXXIII^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

*) Toho roku připadl svátek sv. Školastiky [10. února] na úterý; v pondělí bylo 9. února. Patrně tu písař vynechal předložku „ante“. — Celý prostředek listu tohoto jest od myši vykousán.

638.

1523 d. 6. května. — Soud komorní pohání Kouřimské pro násilí, jehož se dopustili na Mikuláši Přebožském ze Zásmuk.

Opatrní nám milí! Vznesl jest na nás slovatný Mikuláš Přebožský z Zásmuk, že byšte vy pod řádem a právem v této mírné a pokojné zemi, an na vás žádné péče neměl. o témž Mikulášovi v městě vašem brány zavřevše, jej jste chtěli zamordovati, kázavše naň i k šturmu zvoniti. a potom že jste jej i pod týmž řádem a právem do šatlavy vsaditi rozkázali, žádaje nás v tom za opatření. A protož my vás k tomu napomínáme, abyšte vy před námi na hradě Pražském v pátek na Suché dni letniční najprv příští stáli a toho se, proč jste témuž Mikulášovi to učinili, zpravili. I to věduce, tak se, jakož vám píšem, zachovajte. jinak toho nikterakž nečiníce. Actum f. IIII. ante S. Stanislai MV^cXXIII^o.

Od Mikuláše Přebožského z Zásmuk purkmistru. konšeluom i vší obci města Kúřimě.*)

Po straně poznámka: „Anno 1523 f. IIII. post Marcelli [3. června] obě straně vzaly poklid místo hojemství do nazajtrí svatého Matouše apoštola božieho najprv přiestieho. — Anno 23 sabbato post Katharine [28. listopadu] puovod non astitiť.“

*) Půhon tento nalézá se v Registrech obeslání soudu komorního sig. F2 fol. A2. Jím vzrostl úhrnný počet všech listů na 644.

639.

1523 d. 25. srpna v Praze. — Krajští hejtmané: aby s uvězněným Jakubem Holým se neukvapili. [2478.]

Služby své vzkazujem. slovatné opatrnosti páni sousedé. přátelé naši milí! Došla jest nás zpráva. kterak se jest zlá příhoda stala v městě vašem, kteréžto neradi uslyšeli sme, kdež pak Jakub Holý. spolusoused váš. do vazby vaše vzat jest z příčiny vám vědomé oc. I jakž se jest koli to zlé sešlo. za to my vás žádáme, že s tou věcí pospiechati nebudete. dokavadž by se to slušně nevyhledalo, odkud jest toho zlého počátek přišel. Vám věříme, že to pro nás učiníte. Dán v Praze v outerý po sv. Bartoloměji léta MV^cXXIII. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka oc. Václav Amcha z Borovnice a na Svoješicích. hajtmané kraje Kouřimského.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm našim milým.

640.

1524 d. 30. ledna v Praze. — Pražané: aby Havel z Třebovle předložil svědomí o příbuzenství svém s Tomanem. [53.]

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé naši milí! Jakož jste nám ortel mezi Havlem z Třebovle pówodem z strany jedné a Jakubem Sakem, spoluměštěním naším, z strany druhé vámi a právem vaším učiněný oteslali, ten jsmy sobě přechísti kázali. Kdež slyšíe jej, neviděli jsme žádného svědomie podle o[rtele] odeslaného, kterýmž jest on Havel z Třebovle, přisedící ku právu vašemu, před vámi pokázal, že by bližší prietel byl nebožtíkovi Tomanovi z Třebovle, nežli on Jakub Sak, právo sobě dané po matce své Margrétě nebožce maje. Neb co se prvního rozsudku vašeho dotýče, ten se jest stal mezi týmž Havlem z Třebovle a Dorotú sestru Tomanovu o statek téhož nebožtíka Tomana. Ale nyní, poněvadž též o bližší příbuzenství s dotčeným Jakubem Sakem, právo matce své majícím, činiti má, za slušné a pořádné jest, aby to svědomiem podle práva prokázal. Protož vás, znajíc toho býti potřebu, žádáme, že nám také ten duvod a svědomie, kteréž jest jmenovaný Havel z Třebovle na právě vašem a vám o příbuzenství svém ukazoval, oteslati poručíte. A my, když to mieti budeme, chceme se jak k jedné tak i druhé straně spravedlivě podle práva zachovati. Prage sabbato ante Purificationem anno Domini M^VXXIII. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm našim milým.

641.

1524 d. 16. března v Hoře Kutné. — Karel kníže Minstrberský přimlouvá se za Jakuba Holého. [1329.]

Karel, z Božie milosti kníže Minstrberské v Slezi Olešnické a hrabě Gladské oc, nejvyšší hajtmán krále JMti království Českého oc.

Nám milí! Což se té rugy aneb pokuty na Jakubovi Holém dotýče, za . . . skrze slovutného Matúše Humpoleckého z Koberovic, spolusouseda vašeho, . . . přimluvili, znajíc, že sme my vždycky všecko vaše dobré obmajšleli . . . naší možnosti jednali; kteřížto připověděli nám, že to u vás jednati b[udú a] že za jiné nemají, než že i zjednají. I my to tak od nich přijavši, za jiné sme nem[ěli, než že] vy pamatující na naše přátelství, tak špatné věci sobě proti nám obt . . . nebudete, poněvadž ste seznali, že ti, komuž ta věc v[ajš] náležala, nám to [v známo]st naši dali a mimo se pustili. I teď nyní tajž Jakub Holý zpravil jest nás, že o to žádného upokojenie nemá. Protož my vás ještě žádáme, že pamatující na naše přátelství, konečný úmysl váš v tom nám oznámíte, muože-li býti aneb nemuože [býti] při tom. Než také, kdybyste nás potom v čem potřebovali, nemějte nám za

zlé, ač [by] se žádost a vuolě vašě nenaplnila. Což v tom úmysl váš jest. listem vaším odpovědi žádáme. Dán na Horách Kutnách v středu před květnú nedělí léta oc XXIII.

Opatrným purkmistru a konšeluom i vsí obci města Kouřima, nám milým.

642.

1524 d. 22. července v Praze. -- Rada městská pronáší rozsudek ve při o statek Svatoše Rubína.

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Jakož nám psaním vaším oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, kdež Jakub kantor, spoluradní váš, a Jakub Kalina, poručníci volení od nebožtíka Svatoše Rubína, na místě Jana, sirotka pozuostalého po nebožtíkovi Svatošovi Rubínovi, obvinili jsú Jana Zuba, manžela nebožky Marty někdy Rubínky, slovy těmito:

Pane purgmistře! Páni milí! Žalujem na Jana Zuba a viníme jej z toho, že sedí neb bydlí a obývá v statku sirotcím a našem vedle poručenie, a jeho užívá, jej utrácie, jím vládne, jak se jemu zdá, sirotku ke škodě. V tom žádáme vedle práva za opatření; praviece se spravedlnost a právo jmieti k tomu statku všemu pozuostalému po nebožtíkovi Svatošovi Rubínovi na místě sirotka vedle poručení a kšaftu téhož Rubína.

Proti tomu odpor čině Jan Zub skrze řečníka svého mluvil jest toto: Jan Zub k této žalobě to pravie, že v tom statku praví se mieti právo i spravedlnost po manželce své Martě a po dítěti tom, kteréž jsú spolu zplodili, k pravé polovici toho statku z příčiny té, že jest jej na smlouvách svatebních přijala po dni a po roce, jakž řád a obyčej jest, (páni poručníci, s volí vaší) za mocného hospodáře na právo své. A to jest jie kšaftem vyměřeno, jaké právo má a jací nápadové na ni mají býti. A tak i právo její nebo díel toho statku i ti nápadové přišli jsú a připadli podle těch smluv na Jana Zuba. I též v tom žádá právem opatření. Druhé. Kdež se činí poručníci jako mocní již toho statku, ješto kšaft tak neokazuje, než toliko k raddě je voliv, ale toho nesvědčí, by s nimi o to prvé mluvil a jich za to žádal, a oni k sobě aby to přijali, jakž toho řád a právo jest. Než oni všetečně sobě věc nenáležitú na sebe jsú vzali. Třetí. Kdež praví, že statku užívá sirotku ke škodě, kdyby právě sami k sobě nahlédli, kterak oni na tento čas statek ten zpravují, vtáhše na sebe tu moc, za to máme jistě, že by nalézti mohli to prvé u sebe, že statek ten jimi hynie, a oni že jej majie a jej užívají, škodu znamenitú na tom činiec sirotku tomu i Janovi Zubovi podle toho.

Puovod. Statek ten všicek připadl jest na sirotka a na nás vedle poručenie svěřeného, a Zub tu nemá nic podle nápadu kšaftem vyměřeného, poněvadž ona ne-

božka v tom statku nedílná jsúc, do smrti své s syny se jest zbyla, a syn jest jie přetrval. Tehdy i ten nápad matere jeho připadl jest na něj. A tak všicek statek ten, jakž kšaft ukazuje a svědčí. Druhé. Co se vládnutie a zpravování statku dotýče, v to jsme všetečně nešli, neb jest nám rozkázáno od pana purkmistra a pánuo, abychom jej opatrovali.

Odpor. Statek ten byl jest poručen materi s syny společně, jakž kšaft ukazuje, a byli jsú v něm společníci. A v tom spolku máte bez rozdílu vdala se jest za Jana Zuba a dítě s ním měla, a v něm trvajíc přeckala jest syny vsecky krom tohoto jednoho; a tak statek ten všicek připadl jest podle nápadu na oba dva, totiž na mater a syna na rovný díel. I rozum káže, že ona nebožka Marta měla jest spravedlnost k pravé polovici toho statku, a sirotek k polovici. A z příčiny té ona jest podle kšaftu a poručenie ten statek zpravovala, jej opatrovala, neb jie najvjš poručeno bylo. A poručníci jie jsú toliko voleni k raddě, ač by jich kdy potřebovala, ale ne k vládnutie. I na tu tehdy a takovou spravedlnost jej jest do toho statku přijala podle smluv svatebních, kterýchž pokázati muož. A za to má, že jest to dobře v paměti Jakubovi Kalinovi, neb jest on mu jie dával a sám mluvil jakožto poručník, že jej na svú spravedlnost a díel do toho statku přijímá po dni a po roce, jakž obyčej jest. Co se pak opatrování dotýče, bude-li je potom, když o toto místo bude, chtieti z toho vinniti, to má před sebu.

Puovod. Jakub Kalina, jakožto jeden poručník, mluvil: Co se najprv žádanie dotýče, ona měla jest vuoli dáti své, komu jest chtěla, ač měla-li jest co. Ale my pravíme, že jest neměla na ten čas. Druhé. Co se smluv dotýče, ty trvajíc do dne a do roka; a po tom čase nás jest nikdy nenapomínal z toho díelu, a také jemu ona jest nic nezapsala, ani kšaftem co zadala. Pakli má co jistého, nechť toho užive.

Odpor. Smlúvy, kteréž se dějí při svatbách, těch každý užiti má, a mají také stálé býti, jakoby nějaká jistota toho učiněna byla. I té také naděje jest Jan Zub, že jie užive, poněvadž sú se staly s volí jejich jakožto poručníkuo, a ona jest jemu to zadala dobrovolně jsúc zdráva, rozumu dobrého užívaje. Co se pak napomínanie toho dotýče po dni a po roce, toho jest potřebie nebylo, neb jest ona nebožka v statku tom i s ním i s syny aneb sirotky těmi seděla, jeho užívala a jím vládla, s nimi se snášejíc jako mocná a najvyšší poručnice.

V tom rozkaz se stal od práva, aby strana póvodní pokazovala, kudy jest ona nebožka spravedlnost svú v tom statku potratila. Kdež k tomu rozkazu táž strana mluvila toto: Toho všeho i spravedlnosti sirotčí i své dokazujem kšaftem, a podle toho žádáme opatření býti; a pravíme, že jest ona již tu na ten čas nic neměla z příčiny té: Co se dítěte toho dotýče, to jest neřádně zplozeno, a ona také

že jest neřádne v svém stavu stála a jej i neřádne změnila, a tudy jest spravedlnost svú poněkud potratila.

Odpor. Již VMt znáti ráčíte, kterací jsú toto poručníci, že již po smrti její, za živnosti jí nic neříkajíc, o pověst a poctivost ji chtějí připraviti, ješto taková věc, co v sobě nese poctivého sirotkuom těm, to VMt dobře znáti ráčíte, a jací jsú ochránce těch sirotkuo. Protož Jan Zub k tomu tak praví, že jest on jie právě manželsky za manželku měl, a dítě to že jest manželsky zplozeno mezi nimi. Ale na tento čas, poněvadž snad o to nenie, než toliko o samý statek, když o něj místo a konec mieti bude, pány poručníky i z toho nářku znamenitého, tu kdež toho místo jest, vinniti neobmešká. Než k tomuto soudu, kterýž před rukama jest, tak praví: By měl vajíš pokazovati spravedlnosti své, (poněvadž ten, který jest jemu jie dával, k tomu se zná, že jest jej přijala na právo a díel svojoj, než toliko dokládá to: ač měla-li jest co), zdá se za nepotřebné. I protož žádá v tom podle práva za opatření, ač by ještě i jinými svědky smluv pokázati mohl.

Puovod. My vždy pravíme na místě sirotka, že k tomu statku všemu spravedlnost máme podle kšaftu; a ona měla-li jest spravedlnost jakú, že jest ji potratila jsúci v svém vdovstvie neřádne živa a ten stav neřádne změnila. A co se vládnutie statku dotýče, ač jest byla nejvyšší poručnice toho statku, však do stavu změnění. I jest-li pak to za rád a právo, aby ona měla, vládnúci statkem, spravedlnost sirotčí mimo svú komu zadávati, poněvadž jest své neměla? Pakli jest měla spravedlnost jakú, tehdaž proč jest tomu nic neříkala a k nie se nevolala.

Odpor. Poněvadž vždy po smrti její tepruv takovou duotku na její poctivosti činí, majíce ochránce býti, ač by od koho co takového přišlo, Jan Zub k tomu tak praví, že jest nikudy a nijakž spravedlnosti své ona nebožka nepotratila, z příčiny té, že jest neučinila nic, což by pravého manželského nebylo, ale zachovala se dobře a právě manželsky. Neb jest mezi nimi byl slib pravý manželský; a povolení a slib, to manželstvie puosobí. Také vdala se s volí poručníkuo řádně před dobrými lidmi; i smlúvy sú se staly řádné, kterýmižto spravedlnost svú všecku zadala jest Janovi Zubovi po dni a po roce s volí poručníkuo; a tomu jsú nic neříkali, aby ona na ten čas spravedlnost svú kterak potratiti měla, nýbrž ještě i sami ji jmenovali. A tak, kdyby tak bylo, jakž oni praví, byly by smlúvy podvodné, a takový podvod ztáhl by se na ně; ješto, co v sobě podvod takový nese, to jest VMti vědomo. I protož zdá se nám, že takovou duotku neduovodně, nepořádne a nespravedlivě jsú učinili a činí. Dále, co se toho volání a říkání o spravedlnost svú dotýče, toho jest potřebie nebylo. Neb jest ona s ním jsúci tiem statkem vládla a jej zpravovala sobě i těm sirotkuom k užitku bez překážky panské i poručníkuo, nechťie, aby tudy, když by ona díelu svého požádala, ten statek trhán a dělen byl, ješto by na tom sirotkuom žádný zisk, než spíše škoda byla. A tak na takový

zpuosob přijala jest jej za mocného hospodáře na spravedlnost a diel svuoj po dni a po roce, a jemu jest jie zadala smlúvami, kterýchž pokázati muož.

A v tom čtení jsou svědkové tito, kteréž nám zejména vypsané odeslali ste, jejž [sic] jsme slyšeli i vážili. A k těm svědkóm mluvila jest táž strana toto: Toho se jest již dostatečně dokázalo svědky, což jest mluveno. I žádá vedle práva podle těch svědkuo za opatření.

Puovod. K tomu se známe, že jsme vuoli dali těm LX fl. míš. Než by ona měla diel a spravedlnost sirotčí komu zadávati, toho nepamatujem, aniž jest toho také učiniti mohla. Dále pak, jestli jemu jest co zadala buď zápisem nebo kšaftem, nechť pokazuje.

Odpor. Mimo smlúvy ty, by pak potom co chtěla komu zadati, toho jest učiniti nemohla. Neb jest jemu již všecko byla těmi smlúvami zadala. A by pak ani toho nebylo, poněvadž muž jak ženy tak statku jest pán, tehdy tiem právem k němu spravedlnost má. A co se spravedlnosti sirotčí dotýče, na tu on se netáhne ani jie žádá, než spravedlnosti té, kteráž jest naň připadla a na dítě to, kteréž jsou spolu zplodlili, po ženě jeho. A s tím obě straně jsou ku právu přistúpily.

Tu vy slyševše žalobu, odpor, při líčení, svědkuo i kšaftu, kteréhož nám přiepís posieláte, toho všeho pilně pováživše vedle práva, vyzší právo vyhradivše, ve jméno boží mezi nimi za spravedlivé vypověděli jste a našli: Poněvadž on Svatoš Rubín čině kšaft a zřízení statku svého, Martu manželku svú v témž kšaftu za společníci s syny svými jest postavil, i toho znamenitě domieniv, by pak i stav svuoj změnila, diel její aby na penězích hotových jie vyplacen byl, tak jakž ten kšaft od něho učiněný to v sobě šíře drží a zavírá; a ona Marta Rubínka stav svuoj změnivši, dielu ani spravedlnosti své, kteréž jest měla v statku muže svého, jemu Janovi Zubovi ani jinému žádnému před právem jest nevzdala za zdravého života svého ani při smrti, než toliko tak, jakož svědkové Janovi Zubovi to ukazují, jej za hospodáře mocného jest přijala na diel a spravedlnost svú, že tiem a takovým přijetím ke všemu dielu jejímu, na kterýž se táhne, spravedlnosti nemá, poněvadž jest jeho tiem dostatečněji před právem potom neopatřila. Než třetí diel spravedlnosti, kteréž jest měla Marta Rubínka v statku Svatoše, muže prvního, jemu Janovi Zubovi podle práva a řádu města vašeho náleží, a více nic. A ten aby jemu vydán byl tak, když statek šacován bude, tiem závdavkem a na ty roky, jakž na třetí diel záleží, podle zřízení a kšaftu Svatoše Rubína o tom učiněného. Co se pak dítěte dotýče toho, kteréž jest mezi ním Janem Zubem a Martú Rubínkú zplozeno, o kterémž poručníci v řeči své jsou promluvili, že by neřádně bylo zplozeno, ale toho jsou ničímž neukázali, bude-li se zdáti komu na místě jeho na tento čas aneb jemu samému, když by k létóm rozumnějším přišlo, koho z čeho vinniti a na spravedlnost po materi své se táhnúti, právo mu se nezavírá.

A této vaší vejповědi strany obě dvě přijíti nechtiece, žádaly jsú, aby k nám, jakožto ku právu vyzšíemu, byl odeslán [sic]. Kdež vy nás žádáte, abychom vám v tom širší a dokonalejší naučení dali, kterak byšće se k jedné každé straně zachovati jměli. Tu my z plnosti práva vrchnieho ortel váš takto napravujeme:

Poněvadž nebožtík Svatoš Rubín kšaft udělav, v témž kšaftu rozumně jest pořiedil o statku svém, co by se mělo dostati synóm, dcerám i Martě manželce jeho, tak že jest statek svooj poručil šesti synóm svým a Martě manželce své a mateři jich na rovný mezi ně podiel, a také jie Martě manželce své penieze i klenoty, kteréž jsú byly v truhle jejie, ty jest poručil, a k tomu šafrancici menší jie Martě obvláště [sic] poručiv, dále dcerám svým, co mu se vidělo a zdálo, tak jakž ten kšaft jeho Svatoše Rubína ukazuje, a k tomu zriediv i nápady z mrtvých synuo na živé, a pakli by zemřeli všickni synové, na dcery, a aby nápady šly na mateř také, toho jest nepoložil: i z těch příčin podle téhož kšaftu Svatoše Rubínova Jan syn téhož Rubína pozuostalý v tom statku, jemu a bratrím i mateři odkázaném společně, též podle nápadu z mrtvých na něho má šest dieluo, a ty jemu spravedlivý příležití. A sedmý diel Martě, mateři jich nebožce, podle téhož kšaftu spravedlivě jest náležal a náleží i s tiem nad ten diel, což jest jie obvláště odkázáno. A poněvadž ona Marta Rubínka Jana Zuba přijala jest na smlúvách svatebních za hospodáře mocného na ten všecken svooj diel jie kšaftem náležitý, tak jakž svědkové ukazují, k tomu statku po nie zuostalému podle těch smluv svatebních on Jan Zub právo a spravedlnost má. Nebo takové smlúvy svatební ve všem držány a zachovány vždycky býti mají. Prage f. VI. die sancte Magdalene anno Domini M^oV^oXXIII^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

643.

1525 d. 8. dubna v Praze. — Pražané potvrzují rozsudek, jímž pan Beneš Mírek s nároky svými se odmítá. [1669.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přítelé naši milí! Jakož nám psaním vaším oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, kdež pan Beneš Mírek obvinnil Reginu Bartačinu a Lídu slovy těmito: Pane purgmistře! Páni milí! Vinním Reginu Bartačinu a Lídu jakožto dědičky z toho, že matka jejich řekla jest mi dáti polovici peněz těch, kteréž vysoudie na panu Přemyslovi, XIII fl gr. českých, jestliže jí je vysoudím. I vysoudil sem je. A z těch mi řekla dáti VII fl gr. A ony jsú toho vědomy jakožto dědičky.

Regina stojiec k tomu mluvila, že jest máte nerekla dáti; a o tom já nic neviem. Dále pak dala mluvití řečníku svému toto: Kdež je vinní na místě mateře jich z polovice peněz těch XIII fl gr., že jest máte jich řekla jemu jich polovici

dáti, dokládaje však toho, jestliže jie je vysoudí. I ony o tom vědomosti žádné nemají, aby on jí co vysoudil, poněvadž skrze jeho soud v ruce jsou jí nepřišly; nebo ony jsou tepruv po smrti její o ty peníze stávaly na 1½ léta. A on vida to, že o ně se soudí, tomu jest nic neříkal až posavad. Co se pak dání dotýče, k tomu tak praví, že jest jemu toho před právem nikdiež nezadala ani ujistila. Nad to [ani] kšaftem, kterýž jest činila, nic jemu jest neukázala, ješto jiné všecko, což komu jest povinnovata byla, oznámila. A také za živnosti její jest z toho nikdy nenapomínal: I z příčin těch praví, že jemu ničímž povinnovaty nejsou.

Puovod. To já bohda pokáži, že sem s ní stával a je vysoudil, i na místě právem postavil za živnosti její. Než jakž se jest to koli protáhlo, to jest mnú nesešlo, nežli VMtí, že jste se neráčili k panu Přemyslovi podle práva, jakž ortel ukazuje, zachovati. Také bych ji měl prvé napomínati z toho, nežli by je vyzdvihla, neviem, trefilo-li by mi se. Neb jsem toho čekal, až ty peníze v ruce přijdú. A co se kšaftu dotýče, ten měla vuoli činiti, jak se jí zdálo; než mého jest zakšaftovati nemohla žádnému.

Odpor. Ony vždy tak praví, že o tom vědomosti žádné nemají, by on jie co vysoudil, neb jsou ony o to soud jiný trpěly, i ku právu vyššímu jest bylo odesláno tepruv po smrti jejich matere. **Puovod.** Já sem jim toho neporučil, aby ony o mé se soudily. **Odpor.** Ony jeho spravedlnosti jsou nevěděly aniž vědí až posavad, neb jsou se ony znovu soudily o to, a on jí nic nevysoudil. **Puovod.** Táhnú se na nález najprv, který se stal při právě tomto mezi Dorotú Bartačků a Přemyslem. Dále táhnú se i na tvrzení téhož ortele, aby se jemu dosti stalo. Neb všickni potomní soudové byli o to, aby se tomu prvnímu dosti stalo. **Odpor.** Toho nepokáže pan Mírek, aby se soud stal zde při právě mezi Přemyslem a Dorotú Bartačků, ani toho, aby jemu kdy co před právem zadávala.

V tom čten jest ortel tento, kterýž jste k nám odeslali; podle toho čten jest i kšaft, kteréhož přiepis též k nám odeslali jste. Je jsme viděli i vážili. K tomu i svědkové čtení jsou; najprv listovní, potom osobní vedené svědomie též čteno jest. Kdež to všecko nám odeslali jste. Je jsme slyšeli i vážili.

Dále proti svědkuom mluvila jest strana odporní takto: Najprv pan farář; ten jest chodil před kšaftem k nebožce Bartačce, a ona potom jest kšaftovala. Pan Lipenský, ten jest se zadal se vším statkem i sám se panu Mírkovi, a jest jeho náhlebník. Paní Krabicová, ta jest přítelkyně jeho a též náhlebnicí. Vít, ten jest služebník jeho a také u víře se nesrovnává. Pan Lukeš, ten jest v přátelství, neb se švagrové jmenují. A tak ti všickni podle práva za svědky býti nemohú a jim ke škodě nejsou.

Puovod. Náhlebníci moji nejsou, neb jsou oni sebou svobodni a volni; a za jiné nemám, než čehož jsou svědomi byli, to jsou oznámili. A s tím obě straně ku

právu sú přistúpily. Tu vy slyševše žalobu, odpor, líčení stran a řeči, ortele, kšaftu, svědomie, toho všeho právem povážili jste, mezi nimi za spravedlivé vedle práva, vyšší právo vyhradivše, ve jméno Boží našli jste a vypověděli: Poněvadž pan Beneš Mírek podle žaloby své veda svědomie, že jest jemu těch XIII gr. polovici zadala, toho neukazuje, aby jemu kdy před právem co zadávala nebožka Dorota Bartačka za živnosti své, nad to ani kšaftem a volí svú poslední jest jemu nic neukázala, i z příčiny té ona Regina ani Lída jemu tiem, z čehož je vinní, povinnovaty nejsú podle práva.

A tu výpověď vaší strana odporní jest přijala, ale strana druhá přijeti nechtíec k nám, jakožto ku právu vyšiemu, se jest odvolala. Protož vy nás žádáte, abychom vám v tom širší naučení dali, kterak byste se k stranám jedné každé zachováti měli.

Tu my z plnosti práva k orteli vašemu takto pravíme: Poněvadž ta pře, kteráž jest za nebožky Doroty Bartačky zašla, za živnosti její k konci jest nepřišla, a on Beneš Mírek Regině a Lidmile tomu jest neodepřel, aby tak nebylo; a též kdež ony v odporu svém mluvily, že jsú se puoldruhého léta o to soudily po smrti matere své, by s nimi stával, toho jest také neprovedl: i z těch příčin dává se jim za právo, že jemu tou žalobou povinny nejsú. *Prage sabbatto ante Palmarum anno Domini M^oV^cXXV^o.*

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kouřima, přátelóm našim milým.

644.

1525 d. 16. června v Praze. — Pražané potvrzují rozsudek ve při o dědictví Marty Rubínky. [54.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, že Jan Zub připraviv ku právu poručníky nebožtíka Svatoše Rubína, Jakuba kantora a Jakuba Kalinu, mluvil jest toto: Pane purgmistře! Páni milí! Táhnú se na spravedlivost, kteráž mi náleží po manželce mé, a zvlášť grůd [sic], podle toho i jiné věci, pokudž tato má cedule ukazuje. V tom položil jest ceduli, kterúž jste nám poslali; kterúž jsme slyšeli i pilně vážili. Protož podle té cedule a spravedlivosti mé žádám, ať jest mi to vydáno.

Proti tomu poručníci místo odporu svého položili jsú ceduli druhú, kterúž jste nám též poslali; kterúž jsme též slyšeli a pilně vážili. Proti té ceduli mluvil pówod toto: Najprv. Co se vdání dotýče, že jest se bez nich nevdávala, ale s volí jich jest všecko činila. Druhé. Co se truhly dotýče, tu jest jí poručil kšaftem, i stříbro i peníze i jiné věci, co jest v ní; a odtud bráno nic jiného není, nežli ta číska, o kterúž jest soud byl; a o tu jest již pokoj. Než více stříbra i jiného,

což jest tam, tím hýbáno nenie, ani co bráno. A tomu odpírám, neb já o tom nic nevím. A také jsú oni po smrti její hned truhlu zamkli. I protož vždy žádám, ať jest mi to vydáno tak podle ortele pánů Pražan a kšaftu i spravedlnosti mé, kterůž mám po manželce své, i ten grud, kterýž mi náleží po manželce mé. Třetí. Co se šatů chodících tkne, k těm se pravím míti spravedlnost po manželce své a ona po muži svém prvním; nebo poněvadž muži po ženě, tak zase ženě po muži šaty chodící náleží.

Odpor. My pravíme, že sirotek k šatuom jeho nebožtíka spravedlnost má lepší, jakožto syn po otci, nežli ona měla; a tak lepší nežli Jan Zub má. I též žádáme, že sirotka toho podle práva spravedlivě opatřiti ráčíte. A tím obě straně jsú ku právu přistúpily.

Tu vy slyšavše žádost strany pówodní i odpor strany druhé i jich řeči a stran líčení, toho všeho pilně právem pováživše, mezi nimi ve jméno boží, vyšší právo vyhradivše, za spravedlivé podle práva nalezli ste a vypověděli:

Poněvadž nebožka Marta Rubínka Janovi Zubovi smlúvami svadebními jest po sobě vajpravu jmenovala, i z příčiny té Jan Zub podle těch smluv spravedlnost má k té vajpravě její i k šatuom jejím chodícím i ke všem věcem, kteréž sú její byly, jako truhla její, stříbro, peníze i věci jiné, kteréž jsú její v též truhle, jakž kšaft ukazuje, a tak i k grudu. Než co se šatů chodících Svatoše nebožtíka dotýče, k těm spravedlnost má sirotek lepší, jakožto dědic, nežli on Jan Zub.

A tu výpověď vaši strana pówodní jest přijala, ale druhá strana přijíti nechtíc k nám se jest, jakožto ku právu vyzšímu, odvolala. Protož vy nás v tom za dokonalejší naučení žádáte, jak byšte se v tom k stranám jedné každé zachovati měli.

Tu my z plnosti práva ortele tohoto potvrzujeme tak, jakž sám v sobě stojí a tuto jest vepsán, a ne podle cedulí, kteréž v sobě žalobu a druhá odpor drží; že to podle práva nenie, aby cedulí kto žalovati, anebo odpierati měl; a viec aby v ortel kladený a zavieraný nebyly, poněvadž k provedenie pře nenáležejí. Prague f. VI. post Viti anno Domini M^oV^cXXV^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřima, přátelóm našim milým.

A. XXXII

LISTY DO BUDĚJOVIC ZASLANÉ

z let 1405—1526.

Z archivu Musea král. Českého podává **Václav Schulz**.

Z korespondence města Českých Budějovic byly v AČ. již mnohé kusy otištěny, jmenovitě v díle IV.—VII., X. a XV. V následujícím podávám dopisy v letech 1405—1526 do Č. Budějovic zaslané, jichž originály nyní v archivu Musea království Českého se nacházejí. Jest jich celkem 251; i 3 latinské (č. 2, 10 a 12) a 7 německých (č. 4—6, 15, 76, 158 a 222) pro úplnost též sem pojato. Z těchto 251 kusů bylo 79 již dříve otištěno; naznačen proto jen stručně jejich obsah s poukazem, kde byly uvřejněny.

V Praze v neděli před sv. Václavem 1. P. 1901.

Václav Schulz.

1.

(1405? d. 18. června) v Telči. — Jan ml. z Hradce upomíná o peníze.

Služba má, susedé milí! Jakos viete, že mi penieze dáti máte, protož věřím vám, že mi je na svatého Jana polosíte v Hradci, nebť mi jich potrebie bude. A věřím vám, že to učiníte. Datum in Telcz in die Corporis Christi. — Johannes junior de Noua Domo.

Prudentibus magistro ciuium iuratisque consulibus in Budweins, vicinis nobis sincere dilectis.

2.

(1405?) d. 25. července na Točnicku. — Král Václav IV. oznamuje, že rozhodnutí ve při o rychtu mezi Markétou a Zikmundem vznesl na podkomorího.

Wenczeslaus Dei gratia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Fideles dilecti! Noueritis, quod hujusmodi causam, que inter Margaretham, olim filiam iudicis, puerisque [sic] eius parte ex vna, et Sigismundum conciuem vestrum ratione iudicii parte vertitur ex altera, venerabili Conrado electo Werdensi, regni nostri Boemie subcamerario, consiliario fideli nostro dilecto, decidendam commisimus ad

plenum. Quare committimus vobis presentibus seriose et mandamus omnino volentes, quatenus non obstantibus litteris nostris, ex sinistra informatione dicto Sigismundo datis, prefatam Margaretham cum pueris ejus eiusdem iudicii ac bonorum ad iudicium spectantibus*) cum omnibus vtilitatibus, fructibus et prouentibus, quemadmodum pater eius more pristino tenuit et possedit, in pacifica possessione dimittatis, veluti indignacionem nostram grauissimam actenus difficilem cupitis euitare. In casum uero, si quid accionis prefatus Sigismundus erga pueros habuerit, veniat cum litteris e monumentis suis coram dicto nostro subcamerario, ibidem plenam justiciam assecuturus. Datum in Tocznik die vicesima quinta mensis Julii, regnorum nostrorum ac, nostro sub signeto. Rex per se.

Magistro ciuium, consulibus et juratis ciuitatis in Budweis, fidelibus nostris dilectis.

*) Čti: spectantium.

3. (1405? d. 29. prosince) na Bechyni. — Heralt z Kunštátu ujišťuje, že rád u sebe je uvidl. Otištěn v AČ. VI. str. 10 omylem k r. 1406, poněvadž přehlédnuto post v datum.

4.

1406 d. 30. srpna v Praze. — Rada Starého m. Pražského vynáší rozsudek ve při o pozůstalost měšťana, který bez posledního pořízení zemřel.

Burgermeister vnd Rat der Grossern Stat zu Prag. Vnser Beheglichkeit beuor! Liben Freunde! Als ir vns vorschriben habt, wie es geschehen sey in ewer Stat, das ein erber Man ewer Mitpurger an Geschefft ist gestorben. Nu ist fur euch komen sein eliche Hausfrawe vndt hat euch furgeleget vnd spricht also: Liben Herren! Seindenmaln ich sein eleiche Hawsfraw gewesen pin vnd ich uber Jar vnd Tag bey ym gewesen pin, vnd mein Trew vnd Er gegen ym trewlich behalden vnd ym auch trewlich geholffen han, vnd meines Gutes mer denn funffezig Schok czu ym gepracht hab, vnd er an Geschefft vorscheiden ist vnd keinen Erben lassen hat, vnd ich des Gutes Besiczerin bin gewesen nach seinem Tod vnczt hieher vnd auch noch, vnd man alle Czeit vnd noch hewteztags vmb die Geldschuld anders nymant anlauffet dann mich: so getraw ich Got vnd dem Rechten, ich sei zu der Hab dy nechst vnd besser Recht darczu hab, dem ymanecz anders; vnd ich siecze hewslich in der Mawer; aber mein Widersach, der siezet in der Vorstat aussenhalb der Mawr.

Da antwort der ander Tayl vnd sprach: Liben Herren! Als der erber Man an Geschefft vorscheiden ist vnd hat kein Erben lassen vnd hat nyndert ein nehern Freunt gehabt, der mit der Stat hye leyde, dann mich, vnd auch ist da ein Ways, seins Bruders Kind, den hette er bey seinem lebendigen Leib czu ym genomen an Erbens stat; vnd derselb Ways ist noch hewteztags processe in derselben Hab, seindenmaln dem also ist, so getraw ich Got wol vnd dem Rechten: Ich vnd derselb Ways sein die Nechsten vnd haben besser Recht dann dy Fraw czu der Hab, czu

den czwayn Taylen; dann vmb das Drytteyl, das die Frawn nach dem Statrechten angehört, da sprechen wir nicht wider; vnd ich die Hab czu rechten Czeiten gemeldet vnd angesprochen hab.

Daruff antworten wir euch: Sinddenmal der Man die Guter zu rechter Czeit angesprochen hat vndt leidet mit ewer Stat Vbel vndt Gut, so sprechen wir zu einem Rechten, das er haben sol von den Gutern czwey Teil vnd die Fraw ein Drittel, als das Recht ist. Geben zu Prag nach Crists Geburt vierczehenhundert Jar vnd darnach in dem sechsten Jare am Montag vor Egidii.

Den erbern, weisen Burgermeister vnd dem Rat der Stat czum Budweis, vnsern liben Freunden.

5.

1407 d. 22. února v Praze. — Král Václav IV. ustanovuje, jak splatiti mají summu jemu povinnou.

Wir Wenczlaw von Gotes Gnaden Romischer Kunig, zu allen Czeiten Merer des Reichs und Kunig zu Beheim, embietem [sic] dem Burgermeister, Rate vnd Burgern gmeinlich der Stat zum Budweis, vnsern liben Getrewen, vnser Gnad vnd alles Gut. Liben Getrewen! Als wir euch vormals geschriben haben, also heissen wir euch aber ernstlich vnd vesticlich mit disem Briue vnd wollen, das ir von der anderthalben Summen, die ir vns yeczunt gleich andern Steten geben sullet, Erasmo vnserm Camrer czwei Hundert Schok Grosschen, vnd Witken vnserm Fischer vnd liben Getrewen Hundert Schok Grosschen, vnd das Vbrige in vnser kunigliche Camer geben vnd an alle Widerrede richten vnd beczalen sullet, bey vnsern Hulden. Wann so ir das getan habt, so sagen wir euch wnd die Gmeyne ewrer Stat zum Budweis derselben anderthalben Summen fur vns vnd auch vnser Amptlute qweit, ledig vnd los. Ouch so sal sulche anderthalb Summe, die ir vns yeczunt gebet, ewern Freyheiden dheinen Schaden brengen, sunder an den Summen, die ir vns hernach geben sullet, gancz vnd gar abgezogen vnd abgeslagen werden. Geben zu Prage des Dinstags nach dem Suntag Reminiscere, vnser Reiche des Behemischen in dem XLV vnd des Romischen in dem XXXII Jaren. — Per d. Conradum subcammerarium Jacobus canonicus Pragensis.

6.

1407 d. 22. listopadu v Praze. — Rada Starého M. Pražského rozsuzuje, že dědictví po dívce patří sestře její, a ne otci.

Magister ciuium, consules et scabini Majoris ciuitatis Pragensis. Vnser freuntlich Beheglichkeit beuor! Liben Freunde! Ir schreibet vns, das in ewer Stat gescheen ist, das ein erberiger Man vorscheiden ist; vnd da ist seiner Hab ettewas

warden einem Maydlen, seines rechten Bruders Chynde, vnd ettewas einem ewren Mitburger also, das dasselb Maydlen mit seinem Teil ward hyndan besundert vnd geteilt vnd bey einem andern Bidermanne, der es mit seinem Teil behylde. Vnd derselb Teil ward dem Kinde verschriben in ewer Statbuch. Darnach starbe dasselbe Meydel. Da verbote der obgenante ewer Mitburger die Habe, die das Kint lassen hat, vnd meynnet, er wolde auch Recht darczu haben. Da quam fur euch des gestorben Meydlens rechter Vater ab einem andern Herrengut vnd bracht mit ym ein Kindt, ein Meydel, vnd sprach: Liben Herren! Hye stelle ich fur euch mein Tochter, die des Maydlens, das do gestorben ist, rechte Swester ist gewessen. Die wil ich hye bey euch lassen, dieweil sy lebet, vnd ich gib ir auff alle meine Recht an der Hab, die sein Swester lassen hat.

Darnach vor gehegtern Ding sprach der vorgeante, des Maydlens Vater: Liben Herren! Seyndenmaln ewer Mitburger, der die Habe anspricht vnd verpoten hat, dem Maydlen, das do ist gestorben, gar nichts czugehoret hat czu Frondschaft, vnd auch das Maydel mit seinem Teil herdane gesundert vnd geteilt ist gewesen, vnd ym sein Teil in das Statbuch verschriben ist, vnd das Maydel in eines anderen Bydermannes Gewalde mit seinem Teil gewesen ist vnd daselbest gestorben ist: so getraw ich Got vnd dem Rechten, ich vnd mein gegenburtige Tochter sein die Nechsten czu der Hab, die yene mein Tochter gelassen hat; vnd wir haben besser Recht darczu danne ewer Mitburger, der dem Maydlen nichts czugehort.

Dawider antwort ewer Mitburger vnd sprach: Liben Herren! Seyndenmaln das Maydel, das yener gepracht hat, ab einem andern Herren Gut ist vnd erst nach seinern Swester Tod her gepracht ist worden vnd mit der Stat nye geliden hat, sunder ich mit der Stat ye vnd ye geliden hab vnd noch hewtczetage, vnd yener Pyderman, do die Hab von erst herkomen ist, keynnen neheren Freunt, der mit der Stat leyde, lassen hat den mich: so getraw er wol Got vnd dem Rechten, er sey der neschts czu der Hab, [so] Maydel lassen hat, vnd hab besser Recht darczu, danne ymandes anders.

Dorvber antworten wir euch vnd sprechen das m[it sam]pt euch czu einem Rechten, das die Swester des gestorben Maydlens czu sulchen Gueteren, die dasselb Maydlein noch ym gelassen hat, von Anffalles wegen alleine Recht hat vnd nicht der Vater. Datum Prage anno Domini millesimo quadringentesimo septimo in die sanete Cecilie virginis.

Prudentibus viris magistro ciuium. iudici et juratis ciuitatis in Budweis, amicis nostris dilectis, d[ari] d[ebet].

7. 1412 d. 6. rjına v Praze. — Podkomoří král. Česk. píše strany pře mezi Eliškou Pešlovou a pastorkem jejím Štěpánem Faulfišem. Otistěn v AČ. VII. 401.

8. (1412? d. 25. října) v Praze. — Král Václav IV. oznamuje, že Mikuláše z Husi s jeho tovaryši na milost přijal. Otištěn v AČ. III. 288 k r. 1408, však omylem, poněvadž podepsaný na listu Jan z Weilburka stal se teprv r. 1412 nejvyšším písařem kr. kanceláře, byv v letech 1397—1411 písařem Starého M. Pražského.

9.

(1412?) — Jiřík z Janovic, probošt kostela Pražského, potvrzuje prvotní své pořízení.

Já Jiřík z Janovic, probošt kostela Pražského dobré paměti, vám páni, purkmistrovi i konšelóm města Českých Budějic, dávám na vědomie: To, cožť jsem já rozkázal v své nemoci před Hylbrantem v tu dobu purgmistrem a před Hanú konšelem, hospodářem svým, a před Hrzkem panoší z Budkova, tohoť potvrzují dnešní den za purgamistra [sic] nynějšího Ryrara i za těch konšelův, kteříž jsou za něho v tu dobu byli. Protožť VMti na vědomie dávám: cožť jsem já měl, toť jsem položil u Jana zlatníka, nesměje toho provésti z města vašeho pro nebezpečenství. Protož neuchoval-li by mne Buoh v těchto mierách, jehožto Buoh rač stráž býti, kdež bych kolivěk byl, tehda to první rozkázání a poručení aby před se beze všech zmatkův šlo a vydáno bylo.

10.

1413 (?) d. 1. října v Praze. — Podkomoří nařizuje, aby ujali se sládka Johlína.

Amici carissimi! Johlinus braseator, incola vestre ciuitatis, in nostri presentia constitutus proposuit querulose, qualiter ipse ad instantiam Thomassconis, olim rectoris scholarum in Budweis, vestri concius citacionibus nonnullis vexatur, iustitia coram vobis non quesita. Ideirco vobis auctoritate regia ac propria districtie precipiendo mandamus, quatinus ipsis partibus euocatis, huiusmodi vexaciones interceptatis decisiue, et que partium vestris obedire recusauerit mandatis, eandem ad id per juris vestri remedia compellatis. Datum Prage ipso die sancti Remigii. — Haico de Hodietin, regni Boemie subcamerarius.

Magistro ciuium et iuratis consulibus in Budwis nostris amicis carissimis d[etur].

11.

(1415? d. 28. května) v Praze. — Podkomoří: aby židy zůstavili při starodávných právech.

Přítelé milí! Prikazují vám, abyste židy zůstavili při starodávných právech a nepřekáželi jim ani dali komu překážeti, a drželi je při jich právech, jakžto v jiných městech požívají: a také abyste kázali volati, aby jim nebylo překáženo. Pakli by kto jim překážel, aby tomu šlo na hrdlo i na sbožé; a také abyste židův nevězili bez mého vědomie. Datum Prage tercia feria post Trinitatis. — Johannes de Lestkow, regni Boemie subcamerarius.

Magistro ciuium, iudici et consulibus iuratis ciuitatis in Budwaiss, amicis nostris carissimis.

12.

(1417? d. 19. prosince) v Praze. — Kanovník Zikmund z Budějovic omlouvá se, že proti švakru svému Henslinovi Rabenshawptovi požádal za pomoc král. podkomořího.

Promptum ac beniuolum animum ad omnia genera mandatorum! Prudentes domini! Rogo michi non inputari, quia, — quamuis nouerim et sine esitacione crediderim, quod causa iusticie, que ad faciendum eam vniciuique poscenti in cordibus vestris radicitus fundata est, sine requisicione domini subcamerarii mea postulata juris tramite fecissetis, — tamen ut eadem vestra prudencia aduersus desperatum hominem et salutis sue inmemorem Henslinum Rabenshawpt, Gerdrudis sororis mee adulterum coniugem, maiorem possetis habere occasionem, ad predictum dominum subcamerarium recurrere volui, ut vestre prudencie, quid facere deberetis ad talia, suis intimaret scriptis, sperando de vobis tamquam dominis meis fauorosis, quod pro eo michi non imputabitis. Et rogo prudenciam vestram humiliter et quo maiori possum affectu, quatenus solliciti esse dignemini et ea facere cum fauore et diligencia, que dominus subcamerarius insinuat facienda. Pro quo me ad singula vestra beneplacita et seruicia magis habebitis obligatum. Scriptum Prage die dominica ante Thome. — Sigismundus de Budweis, regine secretarius necnon canonicus ecclesie Pragensis.

Prudentibus viris dominis iudici, magistro ciuium et consulibus, ciuibus in Budweis, dominis suis fauorosis.

13.

1424 ve Vimberce. — Kunát Kaplír ze Sulevic: aby přitiskli pečeť městskou k listu vedle jeho.

Služba má vám, páni a susedé milí! Prosím vás, jako milých přátel a dobrých susedův, abyste pečeť města svého vedle mé, bratra a strýce mého k tomuto listu lidem mým, jakžť vám ukázán bude, přivěsili, v túž neb u větčí otplat. Datum in Wynterberg oc anno Domini oc XXIII°. — Chunath z Sullevic oc.

Circumspectis magistro ciuium, iudici et juratis consulibus in Budwayss viris karissimis, d[an]dum.

14. 1428 d. 9. června v Krumlově. — Oldřich z Rožmberka nabízí se, aby spor svůj o silnice vznesli na krále, až bude v Hoře Kutné. Otištěn v AČ. VI. 483.

15.

1429 d. 18. září ve Vídni. — Vévoda Rakouský Albrecht přimlouvá se za Ondřeje Knolla.

Albrecht von Gotes Gnaden Herzog ze Oesterreich vnd Markgraf ze Merhern oc. Erbern. weisen vnd lieben Getrewn! Als wir ew vor menigermal haben verschriben von wegen vnsers Getrewn Andren des Knollen. daz ir im sein Gut, daz ir im

genommen habt, solt widergeben vnd in zu ainen Mitburger wider aufnehmen: also begern wir aber an ew vnd bitten mit Fleiss, daz ir im dasselb sein Gut widergebet vnd in durch vnsern Willen gütlich haltet. Daran tut ir vns ein sunder Wolgeuallen. Geben zu Wienn an Suntag nach sant Lamprechts Tag Anno Domini oc vicesimo nono. — D. d. per comitem de Schawnberg.

Den erbern, weisen, vnsern lieben Getrewn, dem Burgermaister vnd dem Rat zum Budweis.

16.

1436 d. 19. dubna na Helfenburce. — Purkrabí Václav Vlášek z Miloňovic: o odklad stání.

Služba má vám, páni a přátelé milí! Přišliť sú před mě Přibík ze Lhoty a Petr Želézko z Turového a přiznali sú sě, že slibuji vám za Chvala z Lippovice vyrukující jeho od vás z vězení na postavenie svým listem pod svými pečeti, jakož toho list hlavní plnějie svědčí. Protož prosím vás, abyste Chvalovi k stavení delší rok dali jako i prvé. Scriptum Helfenburg f. V. ante Georgii anno oc XXXVI°. — Václav Vlášek z Miloňovic, purkrabie na Helfenburce.

Múdrým a opatrným purgmistrovi, rychtáři a radě města Českých Budějovic a slovutnému panoši Oldřískovi z Hlavat[ec], přátelóm dobrým, buď dán d. d.

17.

1453 d. 5. července. — Rada města Třeboně: o naučení ve při dvou sousedů o vodu se střechy padající.

Službu svú vzkazujem, páni a susedé milí, a dáváme vám věděti, kterak přistúpila dva susedy, spolususedy naše, před nás před plné právo, a dal jeden druhému vinu, že z jeho dvoru podcházie jemu voda skrze zeď do sladovny, a tu se jemu škoda děje v jeho sladovně. A druhý sused jest odporu učinil řka, že ta zeď té sladovny stojí na pravé mezi mezi jím a mezi susedem předepsaným, a že [s] střechy té sladovny padá voda na jeho vlastní krunť podle té zdi té sladovny.

A tehdy my vyslyševše je, opatřili sme tu jistú škodu i tu vodu, kteráž s té střechy padá té sladovny, poradivše se, učinili sme nález mezi nimi takovýto: aby ta voda s té střechy padala tak, jako prvé jest padala, bez škody té jisté sladovny. Tehdy ten sused, hospodář toho krunťu, nechtěje obyknúti [sic] našemu nálezu a pravě, že by ta voda padala a šla po jeho vlastniem krunťu, odvolal se jest na VMt na vyšé právo a chce tiem získati. Protož od VMti žádáme naučení podle vašich práv spravedlivých. Datum f. V. in crastino sancti Procopii anno oc LIII. — Purgmistr a radda města Třeboňského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistrovi a radě města Budějovic, suseduom našim milým.

Rozhodnutí práva vyššího dle připojené poznámky znělo takto: Toto, což ste nám psali, bedlivě v radě naše sme povážili; a poněvadž ste mezi susedy tu škodu opatřili a vedle opatření vašeho nález mezi nimi učinili ve jméno boží, nález váš dobře nalezený potvrzujem.

18.

1455 d. 22. července v Týně n. Vlt. — Jindřich ze Sobětic: že propustí koně a vůz Rozvorky na rukojmí.

Službu svou vzkazuji vám, opatrní a moudří přátelé milí! Jakož mi píšete o těch koních žádající, abych je pastorku Rozvorčinu propustil: věztež, žeť sú ti koni i s vozem tiem pacholkem Mikšovým z Vesce vedle Rozvorky právem staveni. I nehodíť mi jich tak propustiti, leč to právem miesto a konec vezme. Avšak vám k libosti chciť ty koně i s vozem na rukojmie dáti. Datum Tyn ipso die sancte Marie Magdalene annorum Domini oc LV^{to}. — Henrich z Sobětic, seděním na Týně.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě Českých Budějovic, přátelóm milým.

19.

1458 d. 8. března v Praze. — Podkomoří: aby zapravili summu hromničnou.

Službu svou vzkazuji, opatrní přátelé milí! Jakož jste měli dáti summu hromničnú nynie minulú do komory slavné paměti královy milosti krále Ladislave [sic], a potom miesto JMti urozenému pánu panu Jiříkovi zpravci tehdáž království českého, ale již z daru milosti božie králi volenému Českému, i tiem jste meškali až do této chvíle: protožť žádám, abyšte již ji dali beze všie odpornosti a meškání a položili ji u Ondřeje Puklice, spoluměštěniná vašeho, k ruce a do komory JKMTi, jakožť vám teď na to kvitanci posielám. A on jmenovaný Puklice již vie, kam to bude mieti dále obrátiti a dáti vedle toho, jakož jemu jest rozkázáno, vašim právóm i svobodám beze všeho pohoršení. Datum Prague f. IIII. post dominicam Oculi. — Vaněk z Valečova, podkomoříe království Českého.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm milým.

20.

(1463) d. 22. července na Peltai. — Písař královský Jan hájí se proti narčení dvou sousedů, že je při obležení Vídně do škody připravil.

Službu svou vzkazuji, páni a přátelé milí! Zpraven jsem, že by Osvald mečieř s tovaryšem svým Jankem koželuhem před vámi a jinými dobrými lidmi mne pomlúvali praviec, že by skrze gleit muoj v škodu uvedeni byli. Milí páni! Toho se v pravdě uptati muožete na dobrých lidech v Klosternewnburku na Uhrovi, Mikulášovi, Šelihovi i jiných, že oni sami tak se v tom zachovali, že by netoliko o statky své, ale i o hrdla přijíti byli mohli. A abyšte jich neupřímnosti zpraveni byli, vězte,

že majíc ode mne gleit snad v ty časy vyšlý, dokudž KMt Vídně *) neobehnal, s rybami svými do Klášternenburku přijevše, se mnú mluvili, abych se k KMti přimluvil, aby s špíží doluov do Vídně puštění byli. Poněvadž JMKá to město obehnati ráčil, nezdálo mi se slušné o to s JMtí mluviti, aniž sem směl, aby snad JMt neřekl, že nepřátely JMti v obehnání fedruji. Pověděl sem jim věrně, aby své za penicze prodávali. A oni tak učiniti řekli. A potom doluov do obehnání na vodě s špíží prokrásti se chtěli; a v tom blízko u Vídně polapeni byli. Kdyby byli sami neutekli, i o hrdla by byli přišli. Již pak porozuměti můžete, stala-li se jim ode mne neb od lidí královských jaká křivda. I na panu Dobešovi JMti se uptati můžete, že tak v pravdě jest.

Prosím vás, abyšte takovým lidem o mně nic zlého věřiti neráčili. Toho vám, jako svým milým pánuom a přáteluom, zasluhovati chci. Pakli se jim vždy zdá, že by se jim křivda stala, chci toho k rozeznání na vás neb na jiných dobrých lidech přestati. Tedť vám také jich psaní posielám, v kterémž také svú zlostí vypisují, že by je někto z Budějovic ke mně omluvil. Každémuť v tom křivdu činí. Bychť jim byl kdy co dobrého učiniti mohl, ne pro ně, než pro vás rád bych učinil, a což se ctí mohu, pro vašeho každého učiniti chci. Neb tomu věřím, že což jsú koli proti pánu mému JMti učinili, že to s vaší vuolí není. Datum na Peltni f. VI^a die Marie Magdalene **). — Jan písař KMti nyní na Peltni.

Vzácné opatrnosti pánuom, panu purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom a přáteluom mým milým.

*) Vídeň obléhal král Jiří r. 1462, zavolán byv ku pomoci od císaře Fridricha III., který od arciknížete Albrechta a měšťanstva Vídeňského v samém hradě Vídeňském byl uzavřen. — **) Svátek sv. Máří Magdaleny připadl na pátek r. 1463.

21.

1466 d. 15. února na Krumlově. — Purkrabí Jan z Petrovic: o pobrání soli Šteinmilnarovi.

Službu svú vzkazuji vám, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! A jakož mi píšete o člověka vašeho Šteinmilnara, kterémuž jest suol vzata, tomuť jsem porozuměl. I milí přátelé! Nevěртеž jeho výmluvám, neb tomu sami rozumiete, žeť tudy silnice spravedlivá k Budějovicóm není. Neb jsú se již tudy mnozí formané obrátili, páně milosti k veliké škodě. A již jest i voláno na mnohých miestech, aby tudy nejezdili; a vždy ještě přestati nechtie. I neníť nyní páně milosti doma. Ale když JMt bohda doma bude, chciť to pro vás rád učiniti a s JMtí o to s pilností mluviti. Datum Crumlow sabato post Valentini anno Domini *ae* LXXVI°. — Jan z Petrovic, purkrabie Krumlovský.

Slovutné opatrnosti purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm a přátelóm milým d[án bud].

22.

(1469 ?) na Maidšteině. — Kunáš z Machovic: aby poddaného jeho na rukojmí propustili.

Službu svú vzkazuji, opatrníe páníe a přáteli milí! Jako sem vám prvé psal o člověka o svého o Kubu a prose vás, aby ji [sic] na rukojmíe dali, i toho se nestalo. I odepsali ste mi, žej vedlí zůstáníe vzat a že se ch[c]ete na to dále vyptati; jestliže jest nevinen, že má své nevinny požiti. I mám za to, že ste se mohli v ty chvíli dobře vieptati. A poněvadž mu žádný viny nedává, i věřím vám, že jej propustíte a statek mu vrátíte, kteréž [sic] mu jest vzat. A jestliže by se chtěli vdy dále ptáti, dajte jej na rukojmíe, ať tu nesedí. A toho mi odpověď dajte listem svým. Datum na Maištaině. — Kunáš z Machovic a na Maištaině.

Moudré opatrnosti půl mistr [sic] a rdě [sic], pánóm a přátelóm milým.

23.

(1471 ?) na Orlíce. — Jaroslav Zmrzlík ze Svojšína zve ku koupi ryb z rybníku Těchařovského.

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé a přátelé milí! Tajno vás nebudě, žeť spustím rybník Těchařovský; a ležíť u háje černého míli od Příbramě mezi Březnicí a Příbramí; a bude nalovení po s. Havle ve čtyřech dnech; a stál. čtyři horka. Dobrý veliký rybník. A čer mám také dobrý, hodný, jakoť jej kdo má. Protož bude-li kdo chtieti kupovati, přijediz tu na ten čas a rajby [sic] sobě ohledaj. A já chci rok dáti na tajden před s. Jiřím najprv příštím, aby mi bylo placeno; a rukojmíe ať jsú hodní, dobří z města vašeho. A také chci, ať by byli kroši bíelí širocí aneb zlatí uherští aneb rajští; a kterak puojdou v zemi, také já tak budu bráti. A když ryby ohledáte a stržíte, již já vám dám přípis, kterak mají listové dělání býti. A protož dajte mi toho odpověď listem svým po tomto poslu, bude-li kto chtieti kupovati, ať bych jiných neobsielal. A také já dám slušný trh, kterakž jiným budu dávati. A také něco štik budu mieti; bude-li kto chtieti kupovati, bude mieti před sebú. Datum ex Orlik. — Jaroslav Zmrzlík z Svejšína a na Orlíku.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a konšeluom města Budějovic, souseduom a přáteluom mně milým.

24. 1472 d. 14. září v Přerově. — Jiřík ze Stráže: aby úředníku jeho Juristovi truhlice jeho byla vydána. Otištěn v AČ. IV. 65.

25. 1473 d. 12. února v Sedlci. — Petr Stoupenský z Huzné oznamuje, že věci Hiršlarovi pobral právem válečným. Otištěn v AČ. V. 344.

26. 1473 d. 21. února v Sedlci. — Mikuláš ze Sedlce přiznává se ke vzatku Hiršlarovi od Petra Stoupenského z Huzné učiněnému. Otištěn v AČ. V. 345.

27.

1473 d. 7. března na Lipnici. — Mikuláš Trčka z Lípy: strany vlašského vína.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete, že by moji vzeli XII lak vína vlaského na Vlašim oc. I vězte, milí přátelé, že ješce já o tom nic nevím, pro kterou příčinu jest sě to stalo. Neb sem ješce nyní na Vlašimi nebyl, jakž sem po Hromnicích sjel. Ale na to se ptáti budu. A jestliže bych já co proti tomuto křesfanskému přímíří učinil, ješto bych učiniti neměl, hotov sem na oprávcích přestati. A téhož od vaší strany žádám, aby mi se stalo. Datum Lippnicz dominica prima in capite jejunii anno Domini LXXIII°. — Mikuláš Trčka z Lípy oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského přátelóm mým dobrým b[ud] d[o]d[án].

28. 1473 d. 23. března v Tatě. — Král Matyáš nařizuje, aby ve při své s Petrem Stoupenským stáli v Brně. Otištěn v AČ. VI. 51, 128.

29. 1473 d. 18. června na Krumlově. — Petr Stoupenský z Huzné: že ve při své s nimi chce se zachovati dle rozkazu krále Matyáše. Otištěn v AČ. V. 348.

30. 1474 d. 30. listopadu ve Vratislavi — Král Matyáš oznamuje o uzavřeném přímíří s králem Polským a synem jeho v Čechách a nařizuje, aby do něho vstoupili. Otištěn v AČ. VI. 52.

31. 1475 d. 31. srpna ve Vitorazi. — Zdeněk Konopišský ze Šternberka radí, aby vyřídili věci své poselstvím ku králi, dříve než do války odtáhne. Otištěn v AČ. IV. 75.

32. 1476 d. 10. prosince v Horažďovicích. — Racek z Kocova znovu se opovídá a pomstu slibuje. Otištěn v AČ. IV. 86.

33.

(1477? d. 15. ledna). — Starší N. m. Pražského: aby Tůmovi nožíři zakázáno bylo užívatí rázu věží, která král. majestátem vyhrazena jest Jakubovi nožíři.

Službu svú vzkazujeme, opatrní přátelé milí! Jakub nožieř, náš spoluměštěnín,*) kterýž tepe ráz věží na nožích skrze obdarování majestátem od JMKské, pána našeho milostivého, vznesl jest na nás zpravuje, kterak jest také v jistotě zpraven, že Tuoma nožieř z České ulice, váš spolusused, všetečně ten ráz věží také na nožích tepe, ješto jest to proti vuoli měštěnína našeho a proti slavnému obdarování, kteréž má na to od JMKské, ktož by koli ten ráz bil proti vuoli měštěnína našeho, ten aby s hrdlem i s statkem byl na JMKské oc. Protož to věduce, věřímeť vám, jako přáteluom milým, že svrchupsanému Tuomovi přikázete, aťby on toho přestal, ač se chce škody a hněvu od JMKské uvarovati. Pakliž by toho svévolně přestati nechtěl,

cožf jej z toho potká, ať žádnému viny nedává. Datum f. IIII. ante festum sancti Anthonii. — Starší obecní Nového města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Budějovského, přáteluom našim milým.

*) Jakub nožíř byl v letech 1478—1479 konšelem N. m. Pražského.

34.

1477 d. 25. března v Krumlově. — Purkrabí Kunrát z Petrovic: o vydání obstaveného koně.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož jest Beneš, člověk poddaný váš, měl kuon, kterýž jest byl člověka páně milosti, a ten člověk jej stavil v Hořicích jakožto kuon svůj, kterýž mu jest krádežem ukraden, ješto jest to věc vědomá a pruvodná; pak když jest Beneš o to ku právu stál, provedl jest člověk páně milosti, že jest to kuon jeho, jenž mu jest krádežem ukraden byl. A Beneš jest jej pustil. Potom člověk ten prodal kuon Kutnarovi do Hořic. A když jest ten Kutnar k vám přijel, tehdy jest jemu ten kuon Cieglar u vás stavil. I věřím vám, že člověku tomuto kuon jeho propustiti rozkážete bez dalších nesnází, poněvadž jest to provedeno, že jest to kuon byl člověka pána mého a Beneš jej pustil; ať by skrze takové stavování dalších zmatkův nepřišlo. Ex Crumlow f. III. ipso die Annunciationis beate Virginis anno oc LXXVII. — Kunrát z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

35.

1477 d. 2. dubna v Krumlově. — Purkrabí Kunrát z Petrovic: opětně o obstaveného koně.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete na mé psaní dobře krátce a ukazující mi, poněvadž je Beneš na Cíglara na súseda vašeho nastúpil, a Cieglar že jest ten kuon u vás nalezl a stavil: i divno mi se zdá vaše psaní. věduce o tej věci, že jest ten kuon staven v Hořicích právem. A vy jste psali rychtáři Hořickému, aby ten kuon s práva propustil; jestliže by kto Benešovi vinu dal, že mu dosti chcete spravedlivého napopřieti. I neviem, z vašeho-li rozkázanie on ten kuon pustil na tom právě, na kterémž je staven. Zdali ste se báli, že by se jemu dosti spravedlivého stalo na tom právě, že jste snad Benešovi rozkázali, aby on ten kuon pustil, a vy potom abyšte jej na své právo dosáhli. I zdá mi se, že jest to proti všie spravedlnosti taková věc, kteráž se jest stala od súseduov vašich. Věřím vám, že vy ten kuon propustíte. A jestliže by se Benešovi a Cieglarovi zdálo, aby ten kuon tu zase na tom právě postaven byl, kde jest staven; pakli by se toho nestalo, ještě sem na páně milost nevznesl, ale již bych to musil

na pána JMt vznésti. Ex Crumlow f. IIII. post Palmarum anno Domini oc LXXVII°. — Kunrát z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic přátelóm mým milým d[án bud].

36. 1477 d. 2. prosince na Zvíkově. — Bohuslav ze Švamberka žádá, aby mu poslali kotláře spravít pánev. Otištěn v AČ. XV. 22.

37.

1477 d. 3. prosince na Rabštejně. — Burjan z Gutšteina upomíná o slíbené víno rakouské.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní přietelé milí! Jakož o svatém Havle nenie minulém měli jste mi dáti drajlink vína rakúského, a to jsú mi od vás přiřkli i za to slíbili Gerger forman z vašeho města, spolu s vámi obyvatel, Hanns Ruch šmíd a Petr Lewmajster škridlář. Tomu se jest od vás ani od nich dosti až posavad vždy ještě nestalo. Protož toho žádám a napomínám vás, abyšte mi to víno bez dalšího prodlévání na Rabštejn zpuosobili a dali přivéztí, abych vás o to nepotřeboval více obsélati a nákladuov činiti. Neb jinak, nestalo-li by se toho, musil bych se v tom tak jmieti podle té potřeby, abych toho na vás dojíti mohl. A toho mi dajte odpověď listem svým po tomto poslu. Datum ex Rabsstein f. IIII. post festum s. Andree apostoli Domini annorum oc LXXVII°. — Burjan z Gutšteina na Nečtinách, nejvyšší kamermajster kr. Českého a hajtman krajův Žateckého a Rakovnického oc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm milým.

38. 1478 d. 2. dubna v Treboni. — Hynek ze Švamberka: o napravení škod, jež služební jejich lidem jeho i jiným činili. Otištěn v AČ. IV. 91.

39. 1478 d. 4. dubna na Helfenburce. — Václav Vlček z Čenova slibuje držeti příměří i s měšťany a oznamuje, že porážka u Plzně nebyla tak veliká, jak se hlásalo. Otištěn v AČ. VI. 167.

40.

1478 d. 6. května na Helfenburce. — Purkrabí Jindřich ze Všechlap: že vozy pobraány byly pro nezaplacení mýta.

Službu svú vzkazují, běhu přieměrného urozený přieteli milý! Jakož piešeš pánu mému JMtí, že by psal Lhotskému, hajtmanu vašemu, že by chtěl to přieměří držeti s ním i s Budějovickými: i věz, žeť pán můj JMt to přieměří drží a držeti míní až do toho času, ač jemu to držíno nenie. Než tito vozi sú pobraáni proto, že sú mýto projeli a majta nedali, kteréž spravedlivě pánu mému JMtí jmají dáti. Ex Helfenburg f. IIII. post Floriani anno oc LXXVIII°. — Jindřich ze Všechlap, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému panoši Mikulášovi Pešíkovi z Bielé, miestohajtmanu na Budějovicích, příteli běhu průměrného d[án bu]ď.

41. 1478 d. 5. června na Helfenburce. — Václav Vlček z Čenova slibuje zachovati průměří a oznamuje, že nábradu vzal si za mýto, jež mu projeli. Otištěn v AČ. VI. 169.

42.

1478 d. 22. června v Poděbradech. — Kníže Hynek slibuje hejtmanu v B., že škoda městu od Václava Vlčka způsobená bude opravena.

Hynek [z] božie milosti kníže Minstrberský, hrabě Gladský oc. Urozený nám zvláště milý! Psaní tvému, kteréž jsi nám učinil o to, což se dotýče Václava Vlčka, kterak by Budějovským škodu učinil spáliv jim ves, porozuměli jsme. I věziž, že ihned o to píšem králi Českému JMti žádající toho, aby JMt téhož Václava Vlčka k tomu držal, aby on škodu tu jim zase opravil, tak aby se jim dosti stalo. A za jiné nemáme, než že se tak král JMt k tomu mieti bude, aby se jim dosti stalo. A tobě z toho děkujeme jako dobrému člověku, že se tak v tom máš a zachovávaš podle průměří tohoto, kteréž se jest skrze nás tak stalo podle rozkázání krále Uherského JMti, pána našeho milostivého, že jsi zase na něho nic takového nepočínal. A věřímeť, že tak předse i ještě učiníš a nic počínati nebudeš. Nebo jestliže by co strana odporná učinila a se dopustila, my o to ihned státi chcém, aby opraveno bylo, a to průměří učiněné aby předse zachováno bylo. Datum Podiebrad f. II. Johannis Baptiste*) annorum domini oc LXXVIII.

Urozenému panoši Václavovi Lhockému z Zásmuk, hajtmanu na Budějovicích, nám zvláště milému.

*) R. 1478 připadl svátek sv. Jana Křt. na středu. Písař vynechal tu patrně „ante“. F. II. ante J. B. bylo pondělí d. 22. června.

43. 1478 d. 1. srpna na Hluboké. — Racek ze Švamberka slibuje, že vyptá se na vše Crhana, jak domů přijde. Otištěn v AČ. XV. 29.

44. 1478 d. 13. srpna na Hluboké. — Racek ze Švamberka slibuje, že se poptá, kdo jim pepř, koně a jiné ještě věci pobral. Otištěn v AČ. XV. 30.

45.

1478 d. 19. srpna na Nových Hradech. — Wolf sv. p. na Grafneku posílá purkrabího místo sebe.

Službu svú vzkazují, múdrý a opatrný susedé milý. Tedť posielám k vám Mikuláše Cvittara purkrabí svého, listu tohoto ukazatele, kterémužto poručil sem s vámi mluvit, což se roku dotýče mezi vámi a hajtmánem Vitorazským. I protož abyšte jemu toho věřili, jakož bych s vámi sám osobně mluvil. Ex Nouo Castro

f. III. ante sancti Bartholomei appostoli anno Domini oc LXXVIII°. — Wolf svobodný pán na Groffnegku.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovského, susedóm milým.

46. 1478 d. 17. září v Krumlově. — Purkrabí Kunrát z Petrovic posílá list Racka Kocovského. Otištěn v AČ. IV. 92.

47. 1478 d. 21. září na Hluboké. — Racek ze Švamberka slibuje vyptati se na viníka. Otištěn v AČ. XV. 31.

48. 1478 d. 26. listopadu ve Vácově. — Král Matyáš oznamuje, že již s králem Českým úplný pokoj jest, aby dle toho se zachovali. Otištěn v AČ. VI. 60, kdež počátek druhé věty má zníti: „Protož vy již nic nepřátelského . . .“

49.

1479 d. 24. dubna v Praze. — Nejvyšší úředníci zemští žádají, aby za příčinou sjezdu krále Českého s králem Matyášem všechny pře o dluhy na čas byly zastaveny.

Službu svú vzkazujem, opatrní prietelé milí! Vědětí vám dáváme, že na tom mezi jinými věcmi od pánuov, rytieřstva i měst JMKské poddaných zuostáno jest na tomto nynějším sněmu v Praze, aby ležení, lánie i škod vedenie pro všechny dluhy zastaveny bylo [sic] všudy po zemi České, a to do svatého Havla najprvé přístieho a dvě neděli potom, a to pro tento nynější sjezd, kterýž král JMt, pán náš najmilostivější, má mieti s najjasnějším kniežetem a pánem panem Mathiášem králem nherským oc JMtí. Protož myť vás prosíme i vám věříme, že vy pro obecné dobré všecka ležení, lánie i škod vedenie pro dluhy zastavíte tu u vás v městě do času již psaného, znajíce a věduce to, že své [sic] potřeby při dckách i také před králem JMtí svobodně jednají a spravedlivé se vám děje, když vám potřeba jest, a že se vám ty věci nezavierají. I znajíce a věduce to, plné doufanie do vás máme, že králi JMtí k vuoli a k naší žádosti i také pro obecné dobré v tom tak se mieti budete, jakožť vám píšem. Dán v Praze v sobotu po svatém Jirí anno oc LXXIX°. — Jan z Janovic na Petrspurce, najvyšší purkrabie Pražský. — Jan z Cimburka na Boleslavi, najvyšší komorník královstvie Českého a hajthman kraje Boleslavského. — Puota z Ryzmberka na Švihově, najvyšší sudí královstvie Českého. — Mikuláš z Lanštyňa, najvyšší písař desk zemských, a Jan z Rúpova, hofmistr dvoru královy milosti.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Českých Budějovic, přátelóm milým.

50.

1479 d. 30. dubna na Vimberce. — Purkrabí Jirík z Koblúčna: aby zloději byli ještě ve vězení podržáni.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní prietelé milí! Lidé Pasovského biskupa JMtí a jeden člověk páně Hanušov, je Wolfuov, zpravili sú mě, když sú

hnali na silnici pána mého JMti, že tu na též silnici u samého městečka u Záblatie zlupení sú zlodějsky oc, a ti jistí zloději že by od vás zjímání byli a jsú v kázni vaší. I milí přátelé! Račte věděti, že pán muoj JMt nemá v této míře s žádným nepřátelského nic činiti: a ktož by JMti na silnici překážel, toho JMt každému hájí a hájiti miení. A poněvadž ti lúpežníci svévolně a zlodějsky útok na ty chudé lidi učinili sú, prosím já vás, že to ráčíte pro pána mého JMt učiniti a těch lúpežníkův pozdržeti až do mého pána JMti příjezdy z Prahy. A také vás prosím, že s těmi chudými lidmi milostivě naložíte, což jest jich pobraného u těch zlodějuov a vzato. Tohoť vám úplně věřím jako dle dobrého susectva, že to pro pána mého JMt ráčíte učiniti. Odpovědi vaše žádám po tomto poslu. Datum ex Wintberg f. VI. post Marci anno oc LXXVIII°. — Jirík z Koblúčna, purgrabie na Winterberce.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Budijovic Českých, přáteluum milým buď dlán].

51.

1479 d. 16. června na Hluboké. — Purkrabí Jan ml. z Kněžic stěžuje si, že dali gleit lidem Eicingerovým.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Zpraven jsem, že byšte Martinovi, Šmikovu tovaryši, Matuškovu z Munc a jich tovaryšom, služebníkóm páně Encigarovým. gleit dali, kteřížto, jakož mě vystřichají, na nic na jiného nepřišli, než aby škodu lidem pána mého JMti a pomocníkóm učinili i také služebníkóm. Věřím já vám jako přátelóm dobrým, že tu věc opatříte, aby s zámku vašeho pánu mému JMti škoda se žádná nestala, aby potomně k vám o to hleděno nebylo, jestliže by se jaká škoda od nich stala odtud. Odpovědi žádám po témž. Ex Hluboka f. III. post s. Viti anno oc LXXIX°. — Jan mlazší z Kněžic, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm dobrým.

52.

1479 d. 28. června. — Rada města Vodňan: že ujistila se dobyt看, jenž byl pobrán.

Službu naši, múdří a opatrní susedé a přátelé milí, vzkazujem! Píšete nám, kterak jest dobytek lidem vašim pobrán zlodějsky. Toho jest nám líto, neb již by mělo to zlé přestati. A žádáte, aby byl navrácen, jestliže by optán byl. Susedé milí! Když sme přezvěděli o dobytku v pátek k večeru, hned sme poslali jjezdne i písie [pěší]; i jest něco dobytka přihnáno, k němuž se hlásil Čuba pravě, že jej koupil od Turka a Výborného a že to chce provésti jimi, kteříž, jakož sme zpraveni, jsú vaši odpovědní. Avšak pro dobré susedstvie do vašeho na vás vznesenie ujistěn jest ten dobytek, aby utracen nebyl, což jest jeho zastíženo. A z toho vyrozuměti

muožete, kto jsú dobytky pobrali. Datum f. II. in vigilia beatorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini oc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

53.

1479 d. 30. června. — Rada města Vodňan: že Čuba dobytek propustiti nechce.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přátelé milí, vzkazujem! Jakož píšete dosti obšírně [sic] oznamující tu věc, která jest mezi vámi a Turkem s Výborným, žádající, aby ten dobytek propuštěn byl oc. Súsedé milí! S pilností sme o to mluvili s Čubú. Tak praví, že nemiení pustiti, což jest koupil, leč jemu peníze, které zaň dal, VIII fl navrácení budú, aneb že o to chce státi před panem Lvem nebo před panem Strakonickým anebo před panem Vimberským } aneb před statečným Václavem Vlčkem. Datum f. III. die s. Pauli apostoli anno oc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

54.

1479 d. 2. července. — Rada města Vodňan odpírá tomu, že by spor o vzatý dobytek patřil před právo jejich.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přátelé milí, vzkazujem! Psali ste nám, poněvadž ten dobytek jest do města našeho vehnán, že chcete právem naším s Čubú o to býti ohledání oc. Súsedé milí! Psali sme vám v prvniem listu dosti rozomně, kterak přezvěděvše o tom dobytku, nevěduce, či jest, i rozkázali sme jej přihnati. Ale byť byl na město naše po zajetí hned vehnán, tomuž my odpieráme. A taková věc podle námluv i svolenie kraje, máme za to, že více náleží k ohledání pány JMtí, poněvadž pan hauptman kraje JMt doma není, nežli právem městským. I zdá-li se vám kterého zvoliti, jakož Čuba podává, on praví, že chce před JMtí s vámi státi. Datum f. VI. die Visitacionis Elizabeth per Virginem sanctam anno oc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

55.

1479 d. 7. července. — Rada města Vodňan ustanovuje den k stání.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přátelé milí, vzkazujem! O dobytek námi zastavený rok vám pokládáme tento pátek najprv příští ráno, že vás s Čubú

chceme o to slyšeti: a též jsme i Čubovi pověděli. Datum f. IIII. post sancti Johannis Hus festivitatem anno dc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

56.

1479 d. 29. července na Hluboké. — Purkrabí Jan ml. z Kněžic: aby poddaného z vězení propustili.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Zpraven jsem, že byste Buzka z Hrdějovic, člověka pána mého JMti pod úřadem mým, vsadili, mně naň nic nežalovavše. Než tak slyším, že by nějakú škodu v horách pána mého JMti na lesu učinil, kterážto věc a škoda příslušie k soudu ouředníciemu. Jestliže by co učinil a naň to uvedeno bylo, musil by opravit tak, jakož od staradáva právo jest, a k tomu vedle toho kázán by byl, jakož na to slušie. I divno mi to do vás, že ste jeho vsadili a vězíte, ješto ta věc vedle té škody nepřislušie k vám. I věřím vám, že člověka pána mého JMti propustíte. A jestliže by co povinen byl, má práv býti, jakož od staradáva právo jest. Toho žádám odpovědi po tomto poslu. Ex Hluboka f. V. post s. Jacobi anno dc LXXIX°. — Jan mlazší z Kněžic, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm milým.

57.

1479 d. 17. srpna. — Rada města Vodňan ustanovuje den k stání.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přátelé milí, vzkazujem! Tajno vás nebud, že Čuba ten dobytek vyručený chce mieti a praví, že při smlůvě, která jest mezi vámi a Výborným s Turkem učiněna, to pojato není. I položili sme jemu o to rok tento pondělí najprv příští, vám ten den oznamující k stání. Neb jinač rukojmí za ten dobytek musili bychme napomenúti, ač to vámi nebude-li opatřeno. Datum f. III. post Ascensionem gloriose Christifere anno dc LXXIX°. Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm dobrým.

58.

1479 d. 9. října. — Odolen z Chyš, hejtman Prachatický: aby zloděje ještě ve vazbě podrželi.

Služba má vám, slovutně múdří páni a přátelé milí! Psalť sem prvé vašemu rychtáři žádaje toho, aby ti zloději byli podržáni, až bych k vám súsedy o tu věc poslal dc; a v tom sem obeslal purgrabí páně Winterberského. A on mi píše, že

VMti prosí v svém listu, abyste těch zlodějuov podrželi až do příjezdy jeho pána s sněmu. I tudiež já vás, páni milí, za též prosím, abyšte jich pozdrželi těch zlodějov až do příjezdy pana Burjána poručníka. A takéž prosím, co jest při těch zlodějích súmařského nalezeno, aby vedle milosti jim bylo vráceno. Datum sabato post festum s. Francisci anno Domini oc LXXIX°. Odpovědi žádám po tomto poslu. — Vodolen z Chyš, havptman Prachatický.

Slovutně múdrým purkmistru a radě, pánóm města Budějovic, přátelóm dobrým d[án bud].

59.

1479 d. 10. října v Holkově. — Matěj z Holkova: aby zajaté jeho služebníky propustili.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni milí! A jakož sem vám včera psal, co se dotýče služebníkuov mých, kteréž ste mi zjímali, a já na vás žádné péče nemám. A také abyste věděli, že sú ke mně včera dva posly přišla, chci-li jim ty vozníky dáti na peniezeh [sic] biskupa Passovského, že mi chtěie uručiti Rejslíkem z Prachatic. I ještě sta ta posly u mne. Nechcete-li tomu věřiti, poslete někoho, af s nimi mluvie, oč jsú posláni. Anebo poslete k rychtáři do Záblatie. On vás té věci zpraví, že jsú je u něho najali ty posly, aby ke mne pro ty koně sli a aby je vyplatili. I věřím já vám jako súsedóm svým, že mi o to viece sláti [sic] nedáte a že mi je propustíte. Datum ex Holkow dominico ante festum sancti Galli oc. — Matěj z Holkova.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých súsedóm mým mne přeznivým buď d[án].

60.

1479 d. 13. října v Holkově. — Matěj z Holkova: aby služebníky jeho i s věcmi jim pobranými mu vydali.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni milí! A jakož sem vám již několikrát psal o služebníky své, které ste mi zjímali, a já sem na vás žádné péče neměl. I nedali ste mi žádné odpovědi. I rozumiem tomu, že se mnú svú vóli máte. Věztež, žeť budu o vás rozpisovati dobrým lidem, kterak ste mi služebníky zjímali, a já sem na vás žádné péče neměl. Než služebníci moji hleděli sú mých nepřátel, s kterýmiž já činiti mám. A psal sem vám v listu, kterak sú Němci poslali ke mně lidi pana Vimberského z Záblatie, abych jim ty koně navrátil na penězích, kteréž ste vy pobraли služebníkóm mým a je s těmi koňmi zjímali. I protož ještě já vám věřím jako súsedóm, že vy na se té věci nedopustíte a že mi mé služebníky propustíte a jim navrátíte, což jest jim pobraáo. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum ex Holkow f. IIII. ante festum sancti Galli annorum oc LXXIX. — Matěj z Holkova.

Múdrym a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm a súsedóm milým d[án bud].

61.

1479 d. 20. listopadu na Hluboké. — Hejtman a purkrabí žádají za propuštění dvou služebníků.

Službu svú vzkazujeme, vzáctné opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož jsme vám prvé psali o puškaře a Svátka, služebníky pána našeho JMti. prosiece, aby propuštění byli: ještě prosíme, aby propuštění byli. Pakli by se vám toho nezdálo učiniti, ale dajte jim rok na čest a na vieru; však jsú pacholci dobří a stavěti se budú. Neb starší jich, s kterýmiž jsú v rotě, o to tuze mluvie, že byšte k nim příčiny slušné neměli; a také již lidi některé rozpústieme, a takoví svévolní aby nějaké škody neučinili. Odpovědi žádáme. Ex Hluboka sabbato post s. Elisabeth anno æc LXXIX. — Jan Polák z Karukova hajtman a Jan mlazší z Knězie purgrabie na Hluboké.

Slovutné a vzáctné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Budějovic, přátelóm dobrým.

62. 1480 d. 11. února na Blatné. — Lev z Rožmitála dutklivé upomíná o dluh. Otištěn v AČ. VI. 191.

63. 1480 d. 11. května na Krumlově. — Vok z Rožmberka ohrazuje se proti tomu, že služebníka jeho Jana Pukliei v městě trpěti nechťejí. Otištěn v AČ. X. 41.

64.

1480 d. 17. května v Praze. — Král Vladislav upomíná o splacení uložené pomoci.

Vladislav z božie milosti král Český a markrabie Moravský etc. Opatrní věrní milí! Psali jsme vám prvé toho žádajíc, abyšte vy pro naše i obecné dobré nám také pomoc učinili, jakož jsme vám jmenovitě dali to v prvniem listu našem znáti, co té pomoci na vás žádáme a do kterého času tu pomoc měli byšte nám do Prahy přiněsti, jakož pak tomu všemu šíře z prvnioho našeho psanie mohli jste porozuměti. I divíme se tomu, že vy na to žádné odpovědi nám tak dlúho nedali ste. Protož ještě od vás s pilností žádáme i věříme vám, že vy všech výmluv nechajíce, vedle našeho vám prvnioho psanie tu pomoc v té summě grošuv českých nám do Prahy pošlete v tom neprodlévajíce, a že v tom povolně se jmieti budete, znajíc a věduce, že již kniežata, páni a rytieřstvo nám tu pomoc jsú dali. A myť vám to nyní i potom milostivě vším dobrým budem vzpomínati. Dán v Praze v středu po svaté Sophii královstvie našeho leta devátého. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Českých Budějovic, věrným naším milým.

65.

1480 d. 8. července. — Vilém z Doudleb, purkrabí na Krumlově, píše o sirotka.

Službu svú vzkazuji, opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete o sirotka páně milosti, porozuměl sem oc. Věřím já vám, milí páni a přátelé, že vy sirotka páně milosti k tomu držeti budete, aby ona se za pánem JMtí osadila; nebť pán JMt jinač statkuov sirotkóm propustiti nechce, leč se za JMtí na panství osadí. Datum sabbato post s. Procopii anno oc LXXX°. — Vilém z Dúdleb, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným purgmistru a radě města Budějovského, pánóm a přátelóm milým.

66. 1480 d. 11. července na Krumlově. — Vok z Rožmberka: že Hojdarovi statek jeho prozatím vydán býti nemůže. Otištěn v AČ. X. 42.

67. 1480 d. 15. prosince v Praze. — Podkomoří kr. Č. přimlouvá se za Jana ml. Puklici a dává zprávu o roku s Vokem z Rožmberka a o loupežnících kol Hluboké. Otištěn v AČ. VII. 403.

68.

1480 [?] v Týně n. Vltavou. — Jan Čabelický ze Soutic slibuje srovnati souseda jejich se Šimkem.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete o spolusúseda vašeho, tomu sem porozuměl oc, při tom připomínajíc mi poselství páně Pešíkovo i jiných. I vie dobře pan Pešík, když jest se mnú o túž věc mluvil, že není na ničemž konečném postaveno. A také v paměti muožte mieti, když sem některé časy jel s panem Zdeslavem JMtí do Krumlova, tu jest týž pán a farář váš žádali mě za to, abych tu věc mimo se pustil. Toho mi se učiniti nezdálo neb sem na svém poddaném ten základ vzal. A přitom dotýčete, že by Šimek [s] svým odporníkem smluven i smířen byl. Však toho neodpírá. Ale o ten základ, kterýž mně dán jest, místa a konce žádného nemá. Neb mě Šimek tak zpravuje, žej několikrát žaloval o tu věc, a vždy mu se prodlévalo až dosavád. I milí páni a přátelé! Muožte to dobře znáti: byť to místo a konec vzalo, že by napřed psaný pán JMt i farář váš se mnú o to potom nemluvili; než proto já dle dobrého súsedství chci se k tomu přičiniti rád, aby ta věc některak k konci a k místu přišla. Ex Tayn. — Jan Čabelický z Sútice a na Tajně.

Múdrým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Budějovského, přátelóm mým milým.

69.

1481 d. 29. června v Bernarticích. — Burjan z Lažan posílá pro mistra popravního.

Burjan z Lažan a na Bernarticích. Múdré opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovského! Službu vám svú vzkazuji, páni a přátelé milí! Jakož

mi píšete, abych od vás mistra vedle starodávních práv vyručil a poň poslal: i teď poň posielám a sľubuji vám jej zase postavití pod základem padesáti kopami míšeňských grošův propadenie na Budějovicích u vaší moc. A to vám tímto listem sľubuji. Než toto sobě znamenitě vymlůvám: Jestliže by týž mistr kam šel aneb jel jinam bez mé vůle a sobě volně, že bych v tom základem hynůti nechtěl. Ale jinač jej vám sľubuji postavití. Dán na Bernarticích v pátek den svatého Petra a Pavla apoštolův božích léta oc LXXXI°.

70.

1481 d. 16. července v Krumlově. — Purkrabí Vilém z Doudleb: aby poddanému dědictví bylo vydáno.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Předstúpil před mě pána mého JMti člověk jménem Glimbl z Roznberka a zpravil mně, že by sestra jeho Anna tu umřela u vás u Mikle sladovníka, a ten statek, kterýž ona nechala, jemu poručila a naň spravedlivě spadl. I protož prosím vás, v čemž by člověk pána mého JMti spravedlivost měl, že ho při tom zuostavíte, jemu radni a pomocni v tom budete, v túž libosti okázanie. Datum Crumaw f. II. post Margarethe anno LXXXI. — Vilém z Dúdleb, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

71. 1481 d. 23. listopadu v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby vyslali posly na sněm a zapravili loňské summy hromničné. Otištěn v AČ. V. 404 a VII. 403.

72.

1482 d. 9. ledna na Krumlově. — Purkrabí Vilém z Doudleb táže se, mají-li něco proti Vícencovi.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní přátelé milí! Vznese jest na mě Vícenec, kterak by jej někteří lidé vystříchali, aby na vás péči jměl a aby se vás vystřiehal. I prosil jest mne, abych vám psal, že se poddává na mě, ktož by mu z čeho vinu dával, že chce přede mnú práv býti. Protož to vědúc, prosím vás, dajte mi tu věc znáti listem svým, má-li na vás péči mieti čili nic. Ex Crumlow f. IIII. post Epifaniam Domini anno oc LXXXII°. — Vilém z Dúdleb, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

73. 1482 d. 11. května na Krumlově. — Vok z Rožmberka: že zboží Vitovi bylo obstaveno pro dluh. Otištěn v AČ. X. 45.

74.

1482 d. 9. července. Rada města Vodňan slibuje, že ve věci souseda Matyáše spravedlivě bude rozhodnuto.

Službu naši, múdří a opatrní susedé a prietelé milí, vzkazujem! Píšete o Matyáše suseda vašeho, aby jemu navráčeno bylo, co jest od pana podkomoří JMti nám skrze posly naše rozkázáno oc. Susedé a prietelé milí! Máme za to, že vás tajno nenie, když jest o též stál Matyáš, že jemu slušného a spravedlivého jsme podávali, chciece to právy svými vyhledati. I maje rok k tomu složený, nestál jest. A v tom se s žalobú utekl. Ješto jest nám to divné, že přes naše spravedlné podanie to učinil. Protož dajte nám to znáti, chce-li na právě našem o to státi; a budeť jemu rok složen. Neb rozomiete tomu, že sám býti musí, poněvadž ta věc netoliko jeho, ale i jiných se dotýče. A také Matyáš jest křivé a ovšem neduovodné řeči o nás mluvil: ješto vám, jako susedóm a přátelóm svým milým, věříme, že nás litujíc, jeho z toho kárati budete. Datum f. III. ante Septem fratrum sollemnitate anno oc LXXXII°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, susedóm a přátelóm našim milým.

75.

1482 d. 15. července. — Rada města Mostu žádá jménem Anežky, aby dům její na Hanuše kramáře byl přepsán.

Službu naši vzkazujem. múdří a opatrní prietelé, milí páni! Anežka, vašeho města někdy obyvatelnice, písaře našeho městského manželka, na nás vznesla jest, kterak ona domek svůj Hanušovi kramáři. spolutrpicíemu vašemu, za jmenovitú summu peněz rádně a právě jest prodala. a ty penieze, kteréž již pověděný Hanuš, spolusused váš, vedle trhu mezi nimi svoleném [sic] jie za ten domek dáti jměl a vypraviti časem na to uloženým. že úplně jie dány a u vděčnosti položeny jsú. a že to od něho za dosti přijímá. v sedící raddě naše seznala jest. Dále nám oznamujíc, kterak ona ten domek nadepsanému spolususedu vašemu vedle řádu a obyčeje města vašeho, ač by jie to možné bylo. ráda by otevdzdati chtěla. aby jemu vepsán byl. Poněvadž pak pro dalekost a nebezpečnost cesty i z jiných hodných příčin jie se k vám osobně o to vypraviti nevidie potřebné. protož ona před námi z plným povolením manžele jejíeho výš dotčeného té věci. což se vzdanie domu toho prodaného i vepsanie do kněh vašich městských dotýče, všicku jejíe zpravedlivost a právo vaše opatrnosti k zpuosobenie a řízenie konečnému mocně vzdala a poručila jest, vzdává a poručí tak úplně. jakož by sama životně a postatně [sic] to jednala neb činila a činiti z práva mohla. Vás také my z strany své prosiece, což by vás v této míře týž Hanuš kramář, sused váš, potřeboval, že jemu dle žádosti susedy naše

nadepsané k tomu raddni a pomocni budete, pro tůž neb větčí odplatu, to zvlášť pro nás učiniece. Data [sic] die Diuisionis apostolorum anni oc LXXX secundi. — Purgmistr a radda města Mostu.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm milým.

76.

1482 d. 3. září v Linci. — Rada městská oznamuje, že zajatci již jsou odsouzeni, a omlouvá se, že výpovědi jejich nyní neposílá.

Erwer weis, liebin Frewndt, vnsern Dinst mit guetem Willenn beuor! Eur Schreibern vns icz getan von wegen der gefanngen Lewt, so wir in vnser Venknuss halten, haben wir vernomen, auch euren Poten in seiner Werbung. Lassenn wir eur Weishait wissenn, das dieselbn Leüt verurteilt sind vnd nun gericht werdñ. Wellet vns zu gut aufnehmen, das wir euch icz ir Bekanntnuss nicht verkündt habñ. Geben zu Lynncz an Erichtag nach Egidi anno oc LXXXII. — Richter vnd Rat der Stat zu Lynncz.

Den ersamen, weisn Burgermaister vnd Rat der Stat Budweis, vnsern gueten Frewnden.

77. 1482 d. 16. září na Krumlově. — Vok z Rožmberka: o náhradu pro Šimona z Netolic. Otištěn v AČ. IV. 97.

78.

1482 d. 30. září na poli u Ebersdorfu. — Suchan z Knína žádá za odklad stání.

Službu svú vzkazuji, múdíř a opatrní páni, páni milí! A jakož sem se měl stavěti VMti na den sv. Havla najprv přístieho: i to Buoh vie, že pro pilnú potřebu pána svého, césaře JMti, nemohu tomu dost učiniti. Než vždy VMti prosím, jakožto pánov milostivých, že mi ráčíte roku dalšíeho přidati. Neb na poli ležíme proti králi Uherskému. I můžete VMt té věci rozuměti, že by mně nebylo se ctí s pole jeti od těch dobrých lidí. Neb jsú u Viedni volali, kto by od nich s pole jel, že jest zrádce. I vždy VMti prosím, račte mi roku přidati, abych se VMti se ctí stavěl jako dobrý člověk. Odpovědi žádám od VMti milostivé.*) Datum f. II. na poli u Ebrsstorfu den sv. Jeronyma annorum oc LXXXII°. — Suchan z Knína.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Českých Budějovic, pánóm milostivým.

*) Bylo mu povoleno, jak svědčí poznámka na listu: „Až do s. Jirí jmá rok anno oc LXXXIII.“

79.

1482 d. 15. prosince. — Purkrabí na Hluboké Vilém z Přestání: aby Hojmanovi z Bavorovic grunt od dluhu byl očištěn.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Vzněl jest na mě Hojman z Bavorovic, člověk pána mého JMti pod mým úřadem, že jest sfracmarčil o grunth s Švorchanzlem, člověkem vaším z Vrbného, kterýž prvé v Bavorovicích byl. A týž Švorchanzl, člověk váš, slíbil jemu grunth očistiti a osvoboditi ode všech dluhuov. I našli jsú nyní dávní dluh na tom grunthu IIII ₰, kteréž měly vyplněny býti po smrti Ruobar [sic] ještě za krále Jiříe slavné paměti. I věřím vám, že nadepsaného Švorchanzle k tomu přidržíte, aby člověku pána mého JMti grunth osvo-
bozen a očištěn byl, neb se musil on o ně smluviti. Odpovědi žádám. Datum dominico post Lucie anno oc LXXXII°. — Vilém z Přestání, purgrabie na Hluboké. Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm milým.

80.

1482 d. 17. prosince v Táboře. — Kuneš z Brozáněk a Pavel ze Sedlčan příjždějice obnovit úřad konšelský, žádají za ozbrojený průvod.

Službu svú vzkazujem, opatrní páni a přátelé milí! Věděti vám dáváme, že od pana podkomoříeho JMti vyslání jsú do tohoto kraje pro opatření úřadu konšelského, úmysl máme, dá-li Buoh, ve čtvrtek k vám s Tháboru vypraviti se. Protož vás prosíme, že ráčíte proti nám několik jjezdnych do Bukovska vyslati tiem ranějie, abychom bez škody k vám projeti mohli. Datum Thabor f. III. ante festum s. Thome apostoli annorum Domini oc LXXXII°. — Kuneš z Brozáněk a Pavel z Sedlčan.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm našim milým.

81.

1483 d. 14. ledna v Myslově. — Farář Jakub žádá za opatření věcí svých.

Modlitvu svú vzkazuji, opatrní páni milí! A jakož ste mi psali v puostě najprv minulém, abych osobně k vám se vypravil o ty věci, totiž o formáty a o dluh, kterýž mi pozůstal nebožtík Zigmund kutrér a kněz Zigmund: muožte to dobře znáti, že ten čas nelze mi odjíti od fary, a nyní též pro ránu boží. Protož prosím vaše opatrnosti, jakožto pánuov svých milých, abyšte tu věc tak ráčili opatřiti, aby mi formáty straceny nebyly a dluh ten zaplacen byl. A jestliže by se toho nestalo, mušel bych tu věc na pána svého JMt zněsti. I věřím, že se k tomu přičiníte a mně o to děle pracovati nedáte. Datum in Mislau fer. III. ante Anthonii anno Domini M^oCCCC^oLXXXIII. — Kněz Jakub z Budějovic, farář v Myslově.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovského, pánuom mně milým.

82.

1483 d. 28. února v Bavorově. — Ondřej Prindl žádá, aby k stání přinesli svědomí i jiné jeho listy.

Službu svú vzkazuji, slovné opatrnosti páni a přátelé milí! Král JMt, pán můj najmilostivěšie [sic], píše vám list, jemuž porozumíte. Zdá-li se vám to učiniti a státi před panem Hradeckým JMtí, když by JMt nám rok položil k tomu dni, to mi dajte věděti listem vaším; a z čehoš pana purgmistra a radu viniti budu, abyšte mi po pánu JMti rozeznání právi belli [sic]. Také svědomie, kderáš u vás mám. abyšte mi je vrátili neb sebu vzeli k tomu času, když rok bude položen; item kšaft pany Barbořien poslednie; item list krále Jiřícho, co se klenot dotýče, aby nebyly vydány; item ceduli, na kderé jest statek Kroupov napsán, ruka písaře vašeho; item list můj, kderý jest mně psán od Krotnara, Jiříkova ruka; item ceduli, kderu sem dal Jiříkovi, na kderé sou popsány artikule, z čehož sem vinil staru radu. Věřímť vá[m], že se budete v tom mieti zpravedlivě, oč vám píši. Datum ex Baworowa f. VI. ante Oculy anno oc LXXXIII°. — Ondřej Prindl z Ewerbachu.

Slovné opatrnosti pánom purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánom a přátelóm mým dobrým d[án bůd].

83. 1483 d. 8. dubna. — Vyslaní do Tábora sdělují, co jim pan z Hradce jménem krále hlavné strany povarného a krčem oznámil. Otištěn v AČ. V. 412—413.

84.

1483 d. 24. dubna v Jaroměři. — Rada městská žádá, aby Mikši Piskovi dle úmluvy zadost bylo učiněno.

Službu naši vzkazujem, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Vznesl na nás Mikeš Písek, spolusoused náš, kterak jest z viery a lásky slíbil za člověka vašeho za Ondre [sic], Velikého Hanzle bratra, a za Štefle švagra jeho, že sou byli obstarvení právem v městě našem, a on je vyručil jakožto lidi dobré a počestné. A oni mu slíbili jako lidé dobří, že jeho chtí vypraviti bez jeho škody, a toho sou ne učinili vedle slibu svého; a on soused náš za ně musel dáti základ i jistinu. I prosíme vás, jakožto soused a přátel našich milých, že svrchu dotčené lidi vaše připravíte ku plnění spolusousedu našemu. Jinak, nebylo-li by toho, že soused náš opovídá se, že chce právem svého dobývati na spolulidech a sousedech vašich, kdežkoli moci přistihnúti koho bude: a my jemu práva z povinnosti odhájeti moci nebudem slušné. A při tom, což proškoduje, že těch lidí vašich prázdna neučiní, jakož je již vzal a bere: a toho práva našeho tajno není. Ex Jaromirz f. V. post Georgii annorum oc LXXXIII°. — Purkmistr a rada města Jaromíře Králova nad Labem.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom přátelóm a sousedóm našiem milým.

85.

1483 d. 18. září v Týně n. Vlt. — Jan Čabelický ze Soutic: aby mu zapůjčili mistra popravního.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! A prosím vás, že to pro mě učiníte a že mi mistra vašeho k uotpravení některých zločincuv puojčíte, a což práva jeho odpravného příslušetí bude, má jemu zaplacenó býti; i také podle práva chci jej opatřiti a lidi poň teď posílám; i na místo též jeho postaviti. A to vám tímto listem slibuji zdržeti. I věřím vám, že to pro mě učiníte a že mi jej ihned pošlete. Ex Tayn f. V. post s. Lamperti annorum oc LXXXIII°. — Jan Čabelický z Sútice a na Tajně.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovského, přátelóm mým milým.

86.

1483 d. 7. listopadu. — Rada Starého města Pražského: o svědomí pro Tomáška od zlaté hvězdy.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Pro pilnú potřebu Tomáška ot zlaté hvězdy, spolutovaryše s námi na raddě,*) se vší snažností žádáme, abyšte dali nám list otevřený pod města vašeho pečeti na svědomie, co jest vám svědomo v pravdě na tyto dva kusy: Hanuš Hesler v tu chvíli, když jemu statek od Stupenského jest pobrán, byl-li jest váš čili nic. Druhé: Týž Hanuš, když jest stál o navracenie sbožie toho pobraného buďto v Olomúci nebo jinde, o všecko-li je spolu stál čili toliko o svú polovici. Věriece vám, že tiem neprodlévajíc pošlete nám po témž poslu, dle tak vděčné libosti otplaty i vděčnějšie. Dán v pátek po hodu Vsech Svatých. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

*) V. V. Tomek v Dějepisú města Prahy uvádí IX. 271 Tomáše od zlaté hvězdy mezi konšely pouze od 14. března do 24. září 1483.

87.

1484 d. 15. března na Hluboké. — Purkrabí Rynart Pakosta z Libivě: aby poddanému dluh jeho splacen byl.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Linhart z Bavorovic, ukazatel listu tohoto, člověk pána mého JMti pod mým úřadem, zpravil mě, že by Fencel Voldnar, člověk váš, dlužen byl jemu jeho oddielu ještě IIIj ff,

a již mu toho popierá s svú máteří, vidúce tohoto člověka sprostného, tudy chce jeho od jeho spravedlnosti utisknutí. Prosím vás, páni a přátelé milí, k čemuž předepsaný Linhart, člověk pána mého JMti, spravedlnost má, že jemu té dopomůžete. Neb se ten obyčej při placení oddieluov zachovává, což se splní, že se to v kniehy zapisuje, neb před lidmi oznamuje. Ex Hluboka f. II. post Reminiscere anno oc LXXXIIII°. — Rynart Pakosta z Liběvi, purkrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým milým.

88.

1484 d. 29. července na Bechyni. — Zdeslav ze Šternberka: o náhradu škody pro svého člověka.

Služba má, múdří a opatrní sousedé milí! Vzněl jest na mne člověk můj Pičina, listu tohoto ukazatel, kterak by spolusoused váš Mikuláš z Sviní ulice, formán, jemu škodu svévolně udělal, když ho najal, aby mu vinu [sic] vzel; a v tom se člověku mému škoda stala od něho, spolusouseda vašeho. Věřím vám, sousedé milí, že se k tomu mieti budete, aby soused spolu váš [sic] člověku mému napravil vedle slušnosti; jakož o vás v tom nepochybuji. Neb bych já také učinil každému vašemu, kdyžby toho potřeba kázala. Jakožť vám věřím, že se v tom skutečně okážete a člověku tu škodu, kterouž jest vzal od vašeho spolusouseda, napravití kázete. Ex Bechynie f. V. post festum s. Jacobi apostoli annorum oc LXXXIIII°. — Zdeslav z Šternberka a na Bechyni oc.

Slovutné opatrnosti purkmistru a radě města Budějovic Českých, sousedóm milým b[ud] d[án].

89.

1484 d. 4. září v Třeboni. — Hejtman Jan z Trnové slibuje poddané k zaplacení přiměti.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož se vám vždy zdá, aby od lidí páně milosti Pakostovi spravedlivé učinil o ten prodej, což jest on komu prodal: nikdy sem od toho nebyl. Ale on jest to opovrhl. I chci já tak vedle vašeho zdání učiniti a rok o to Pakostovi s lidmi složiti, když mne milý pán Buoh málo posílí; než aby mi Pakosta ty lidi, komu jest on co prodal, dal napsané, abych věděl, kterým mám kázati k tomu roku státi. Datum Trzebon sabbato post sancti Egidii confessoris anno oc LXXXIIII°. — Jan z Trnové, hajtman na Třeboni.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského přátelóm dobrým d[án] bu[d].

90. 1484 d. 17. listopadu v Hoře Kutné. — Václav Adler z Lazska žádá, aby jemu s těmi, kdož se u nich na jeho statek táhnou, rok položili. Otištěn v AČ. IV. 98.

91. 1485 d. 22. února v J. Hradci. — Jindřich z Hradce žádá gleit pro Hanuše střelce. — Otištěn v AČ. X. 47.

92.

1485 d. 23. února na hradě Pražském. — Nejvyšší purkrabí Pražský: aby žida Samuele do města přijali.

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní přátelé moji milí! Vznese jest na mě Samuel žid, přikázaný můj, ukazatel listu tohoto, Mojžiesův zeť, že by s týmž Mojžiesem měl smlúvu o některé věci, kteréž sú byly mezi nimi; i týž Samuel chtěl by rád své obydlé mieti v městě vašem vedle jiných židův, ale že někteří z židův toho jemu zbraňují a nepřejí. I milí přátelé! Věřím vám, že témuž židu mému již psanému živnosti a obydlé v městě vašem přieti jemu budete a jiným židům rozkážete, aby jeho u pokoji nechali, poněvadž smlúvu má o prvnie věci, kteréžkoli sú byly mezi Mojžiesem a jím. Toho vám úplně doufám, jako přátelóm svým milým, že to pro mě učiníte. Dán na hradě Pražském v středu před s. Matějem apoštolem Božím anno oc LXXXV°. — Jan z Janovic a z Petrspurka na Hluboké, nejvyšší purkrabie Pražský.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm a súsedóm mým milým.

93. 1485 d. 1. června v J. Hradci. — Jindřich z Hradce táže se, jak jest se statkem Hanuše střelce. Otištěn v AČ. X. 47.

94.

1485 d. 22. června v Hoře Kutné. — Beneš z Waitmle: aby Václavu Alderovi k spravedlnosti jeho dopomohli.

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Věděti vám dávám, že Václav Alder, poddaný krále JMti pána mého milostivého zde na Horách Kutnách pod úřadem mým, má o některé spravedlivosti své před vámi činiti. S pilností vás prosím, že mu podle jeho spravedlivosti dopomůžete, aby o to brzký konec měl, prací a nákladův dalších zbaven byl. Toho já vám i vašim, kdež byste mě v čem potřebovali, povolně zasluhovati budu. Neb kdež mi [sic] vaši v čem žádají, také jim rád pro vás fedruňk i dobrou vůli okazuji, jakožto přátelóm dobrým. Dán na Horách Kutnách v středu před s. Janem Křtitelem božiem oc LXXX quinto. — Beneš z Waitmille, purkrabie na Karlštejně, muncmeistr na Horách Kutnách oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých přátelóm mým milým.

95.

1485 d. 15. července na Hluboké. — Purkrabí Rynalt Pakosta z Libivě: aby stalo se narovnání s lidmi z Lišova.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož pána mého JMti lidé z Lišova skutek nešlechetný učinili a člověka vašeho zamordovali, kteréhožto účinku líto mi jest; i chtěli by rádi ti jistí k smlouvě jíti a tu věc přátelóm opraviti. Jakož i vás, páni, to tajno nenie. Ale že přátelé člověka vašeho, davše lidem pána mého JMti na to gleit a rok sobě položivše k smlouvě, k té nestáli, pověděvše tak, že přátelé jsú několika pánuov a že v jednostajné vuoli nejsú. Milí páni! Ačkoli skutek zlý učinili jsú, kterýž nemuož chválen býti, aniž by bylo slušné za takové přimlúvati se, ale však znajíce to, že té cesty hledie a napraviti chtě, muože-li ta věc mezi nimi přetržena a zastavena býti, za to vás prosím, k tomu se přičiňte, aby to zlé v lepší konec mohlo uvedeno býti a k smlouvě aby přišlo. A co se vám v tom zdáti bude, toho mi dajte znáti po tomto poslu. Ex Hluboka in s. Diuisione apostolorum anno oc LXXXV°. — Rynart Pakosta z Libivě, purkrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru, radě města Budějovic, přátelóm milým.

96.

1485 d. 4. října v Praze. — Podkomoří kr. Č. přimlouvá se, aby židu Samuelovi pobytu v městě dopřáli.

Službu svú vzkazují, opatrní přátelé milí! Jakož jest některá ruoznice byla mezi Bellem a Samuelem židy vašimi, kterýžto věc panu Pavlovi a panu Jiříkovi k srovnání poručil sem; pak na čem ta věc stojí, toho neviem. Než jestliže by týž Samuel chtěl se slušně beze všech ruoznic vedle prvního mého poručenie zachovati, věřímť vám, že jemu bytu u vás přieti budete. Pakli byste čemu jinému rozuměli, a on že by své vuole požívati chtěl, a mělo skrze to co jiného horšího přijíti, tehdy to raději tak opatřte, abyšte jeho prázdni byli. Datum Prage f. III. ipso die s. Francisci annorum Domini oc LXXXV°. — Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomoříe královstvie Českého.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

97.

[1485 ?]. — Vítha ze Rzávého posílá zvěr.

Službu svú vzkazují, slovutní páni a přátelé moji zvláště milí! Teď vám zvíře posílám. Bodajž byste je ve zdraví snědli! Toho bych vám věrně přál, jako pánóm a přátelóm mým zvláště milým! — Vítha ze Rzávého a na Dobronicích.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánuom a přátelóm mým zvláště milým buď dán.

98.

1485 [?] v Dobronicích. — Vítha ze Rzávého: o smírném narovnáni sporu s panem z Rožmberka.

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přátelé moji zvláště milí! Psaní vašemu, co se pana z Rožmberka JMti dotýče, tomu sem porozuměl; a dále, co se cedule dotýče, kterúz ste mi psali, též sém vyrozuměl. I vězte, milí přátelé, že ta věc ještě na tom není, čeho vy žádost máte. Než bude-li ta věc na tom, voč vy stojíte, nebude mne tajná nejprv; a dále, když se s vámi shledám, toho vás oustně spravím. Ale, milí přátelé, podání, kteréž učinil pan z Rožmberka JMt, poddávaje mne a pana Dvořeckého, by má věc byla, já bych to učinil; kdož by mi dobrých lidí podal, já bych na nich přestal pod dobrou volí a dal se jim slyšeti. A proto bych své spravedlnosti nic neopustil, pokud bych práv byl, a to proto, aby pan z Rožmberka neřek, že jest vám poddával dobrejch lidí, že ste na tom nechtěli přestati. Ale vy učiňte, co se vám zdá. Datum Dobronicz. — Vítha ze Rzávého a na Dobronicích.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých pánuom a přátelóm mým zvláště milejm b[ud] d[án].

99.

1486 d. 20. května v Dubném. — Přibík z Chlumu: aby se ujistili spoluobyvateli, kteří mu násilí učinili.

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé milí! A žalujit vám na VMtí obyvatele, kteříž jsú mi nešlechtně a neprávě udělali, že jsú výboj udělali, i v tom domu, jakož jest byl, i v kostele nočně, a jemu jeho zlosynstva pomáhali Urbanovi, ještof není hoden, bych psal knězi. I věřím, že se jimi ujistíte, jako sousedé milí. Nebo já jim chci vinny dáti těm, kteří jsú koli tu byli. Vinniti je budem i s švagry svými, aby se od nich takové skurvysynstvo [sic] nedálo nižádnému, jaké se nám stalo. Dán v Dubném v sobotu před svatú Trojicí 86. — Přibík z Chlumu a v Dubném.

Múdrým a opatrném [sic] pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých přátelóm a susedóm mém [sic] milým d[án] bu[d].

100.

1486 d. 26. května v Praze. — Podkomoří kr. Č. důtklivě upomíná o summu bromničnou.

Službu svú vzkazuji, opatrní přátelé milí! Král JMt, pán muoj milostivý, ráčil mi jest vám rozkázati psáti, což se summy bromničné minulé dotýče, kterúz jste JMti z povinnosti dávno měli dáti, jakožto i jiná města dávají a dali jsú. A vy

- znajíce pilnú potrebu pána svého JKMTi, zanedbali jste toho učiniti. Jakož jsú pak ti, kteříž jsú polovici přinesli té summy, od JKMTi ústnie slyšeli rozkázanie o tom.
- Ješto jmám za to, že vás ta věc tajná nenie. Protož vězte, že JKMT ještě toho s pilností žádá i prikazuje, abyšte bez meškání poslali tu summu. Přietelé milí! Takové rozkázanie JKMTi znajíce, v tom se tak zachovajte, jinak toho nečiniec, ač chcete-li hněvu JKMTi se uvarovati. Neb jmám za to, že se jinými městy královskými v té věci muožte zpraviti, kterak se oni v takové věci mají i zachovávají, žeť vám se nic z lidí neděje. Datum Prage f. VI. post festum Corporis Christi anno oc LXXXVI°. — Albrecht z Leskovce a na Cierkvici, podkomoříe královstvie Českého. Múdrým a opatrným pürkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

101. 1486 d. 29. května v Praze. — Podkomoří kr. Č. píše, aby nemeškali summu, které král k jízdě do Jihlavy pro dvořany své potřebuje. Otištěn v AČ. VI. 206, VII. 406.

102. (1486 ? d. 12. července) v J. Hradci. — Jindřich z Hradce: aby Michalu zedníkovu vzatý stříbrný řetízek byl vrácen. Otištěn v AČ. X. 50.

103. 1486 d. 30. září v Praze. — Podkomoří kr. Č. oznamuje, kterak u krále jednal o dlužnou summu hromničnou. Otištěn v AČ. VI. 210, VII. 407.

104. 1487 d. 22. ledna. — Rada města Vodňan žádá, aby také vyslali posly do Prahy k jednání o silnici do J. Hradce. Otištěn v AČ. VI. 211.

105. 1487 d. 25. ledna na Krumlově. — Vok z Rožmberka: aby Ondřeji Prindlovi k spravedlnosti jeho dopomohli. Otištěn v AČ. X. 52.

106.

1488 d. 5. ledna v Prachaticích. — Jindřich z Rabštejna: aby poddaný jeho Mygal jemu byl vydán.

Službu svú vzkazují, múdří, opatrní přietelé a súsedé milí! Jakož mi odpisujete o Mygala, súseda vašeho a člověka mého, že se jest nikdy mi nepřikazoval: přietelé a súsedé milí, muožte to znáti, že mu se nebylo potřebie prikazovati, poněvadž jest prvě člověk muoj nevyhoštěný. Podle toho dotýčete, jestliže bych ho nechtěl čeho zbaviti, že mi má práv býti před vámi. Přietelé milí! Nenie mi potřebie o člověka mého nevyhoštěného před vámi státi. Však Mygal dobře vie, kde se jest rodil. Také mám za to, že vás tajno nenie, jaké se svolenie stalo mezi pány, rytieřstva [sic] a vsie zemí: kdež by jeden svého člověka mohl uptati nevyhoštěného, že muož on státi, a má mu vydán býti beze vsie odpory; pakli by se toho nestalo, že muož svého člověka vzieti. Pak znajíc takové svolenie, věřímť vám jakožto přátelóm dle súsedstvie dobrého, že mi muoj člověk vydán bude a že mi ho nebudete držeti proti svolenie vsie zemi; jakož nepochybují, že to učiníte. Pakli by se toho všeho nestalo, musil bych se mieti proti vám podle prvniesho psanie. A přes to všechno, abyšte neřekli, muož-li Mygal člověk muoj provésti slušným svědomím aneb listem slušným,

že jest výhostný, má toho užiti. Ale neprovede toho nižádným obyčejem, by kdy od kterých pánuov prvotniech, předkuov mých, byl propuštěn a vyhoštěn. Datum Prachaticz sabbato post s. Innocentum puerorum anno Domini oc LXXXVIII°. — Jindřich z Rabštejna a na Prachaticích.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovského, přátelom a susedóm milým.

107.

1488 d. 23. března. — Rada města Vodňan žádá za ustanovení stání s Martinem, který ji pohaněl.

Službu naši, múdří a opatrní páni susedé a přátelé milí, vzkazujem! Což se zuostanie obapolnieho o toho Martina, od kterého sme zhanění a s ním před opatrnostmi vašimi a na vašem právě činiti máme, dotýče, že jest na tom bylo zuostáno, aby na krále JMt, pána našeho najmilostivějšího, zneseno bylo, a co JMt při tom rozkázati ráčí, aby se tak stalo. Jakož pak za to máme, že poslové vaši, které ste nyní o tomto sněmu v Praze měli, o rozkázanie krále JMt, pána našeho najmilostivějšího, skrze pana podkomořího JMt vás sú zpravili. Protož opatrností vašich snažně prosíme a z práva žádáme, že nám o to rok složiti ráčíte, a podle rozkázanie královského že se tak stane, a tím že dle prodlévati nebudete, abychom my k tomu času některé své z sebe vyslali. Věříme vám, že to učiniti ráčíte. Odpovědi po tomto poslu žádáme. Datum dominico ante Annunciationem beate virginis Marie annorum oc 88. — Purgmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánom purgmistru a radě města Budějovic, susedóm a přátelóm našim milým.

108.

1488 d. 19. dubna ve Vídni. — Král Matyáš ujišťuje, že jim ukrivditi nedopustí.

Matyáš z božie milosti Uherský a Český král a kníže Rakúské oc. Opatrní nám zvláště milí! Psaní vašemu nám nyní učiněnému zrozuměli jsme. Vězte, že jsme poručili statečnému Mikulášovi z Lisova a z Španova, kterýž heuptmanem na Gmündě, aby té věci zprávy se uptal a vám křivdy žádné učiniti nedopustil. Datum ex Vienna sabatho die post dominicam Quasimodogeniti anno Domini oc LXXXVIII°. — Commissio propria domini regis.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovic, nám zvláště milým.

109.

1488 d. 25. června v Hradci Jindřichově. — Jindřich z Hradce píše o pokryvače, který mu od díla ušel.

Přízeň má, Jiříku milý! Vědětí dávám, že nějaký Hanns, kterýž u mě ciehlami krýti zde se u mne zednal [sic], i počav krýti odšel jest nechav mi mého díla.

A já tiem sem velmi zmeškán. I tak sem spraven, že by ten jistý Hans tu v Budějovicích byl. Prosím já tebe, milý Jiříku, jestliže by tu u vás byl, poptaj se naň a mluv s ním, ať sem přijde a ničehuož se neobává a dílo mé, kteréž jest smlůvil, dokoná. Pakli co jiného v tom jest, chci mu rád nahraditi, jedné ať nemešká přijíti. Věřím, že sobě té práce pro mne vážití nebudeš a že toho pilen budeš. Ex Noua Domo f. III. post Johannis Baptiste LXXXVIII°. — Jindřich z Hradce nejvyšší komorník království Českého.

A milý Jiříku! Prosím tebe, co se Janka stolaře člověka mého dotýče, buď, mu raden a pomocen. V tom mi velikú libost i o kryvače vokážeš.

Múdrému a opatrnému Jiříkovi Jempnicarovi, měšťaninu v Budějovicích, mně milému.

110. 1488 d. 15. října v Krumlově. — Vok z Rožmberka přimlouvá se za služebníka svého Řehoře Klačice. Otištěn v AČ. X. 53.

111.

1489 d. 20. února v Nových Hradech. — Rada městská: aby veřejně svolali dva jí právě povolené jarmarky.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Věděti vám dáváme, že najjasnější kníže a pán pan Vladislav král Český a markrabie Moravský oc, pán náš milostivý, ráčil jest nám a městu našemu zvláštní milost okazati a nás obdařiti dvěma jarmarky, jeden aby byl na středopostie nejprv příští a druhý ten den po svatém Vavřinci hned potom budúcí, to jest na svatého Tiburcia; kteřížto jarmarci mají tak jmieni a držáni býti na věčnost se všemi frejunky, svobodami a všelikými právy a spravedlnostmi i obyčeji chvalitebnými, jakož v jiných městech královských se držie a zachovávají. Protož prosíme vás, abyšte to v svém městě trhem svolati a lidem oznámiti rozkázali, ač by kto při takových jarmarcích obchod jaký chtěl vésti, aby to věda, vedle toho se věděl kterak zpraviti, plné doufanie k vám v tom majíc, že to pro nás učiníte dle našeho vám zaslúžení budúcieho. Ex Nouo Castro f. VI. ante s. Mathie apostoli anno oc LXXXVIII°. — Purkmistr a rada města Nového Hradu.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm dobrým.

112.

1489 d. 16. března. — Poslové sdělují, co oznámeno na sněmě o obraně země, a zmiňují se o postupu při na soudě i o různých novinkách.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni milí! Račtež věděti, že dnes na sněmu pověděno jest od královny milosti skrze pana kancléře, aby se každý jměl

nahotově, jestliže by kto na zkázu koruny České do kterého kraje vtrhnúti chtěl, aby pro mladost i pro starost táhli. kamž by potřeba kázala; a kto by se jinak měl, že by ho za zhůbci a nepřítele KMti a vše země jměli, a k tomu byl by tú pokutú trestán, kteráž na to od staradávna usazena jest; a na s. Jiří že budú všichni listmi otevřenými vóbec obesláni, aby se v krajích sjeli a dále ty věci spuosobili. I milí páni! Znajíce to, račte býti opatrní a zvláště města pilní.

Dále račte znáti, že pře naše všechny k súdu jmenovány jsú. Protož nelze nám odjeti až do skonání súdu. A teď koně domov posieláme pro menší útratu. Také rozomieme tomu, že by po psaným svědomí Krottnarovým nebylo súzeno, ponevadž jest on v živnosti proti Rombenhapovi; i musí se sám osobně vypraviti a vyznati před úředníky Rombenhapovo vydání. Znajíc, račtež jej bez meškání vypraviti, ať tak udělá; nebť ho nebudem dlúho držeti. Viece posieláme vám svědomie, kteréž panu Švihovskému dáti máte napsané; to abyšte zapečetili pečeti městskú; neb to od vás býti musí. A jestliže se vaše opatrnosti zdá to dáti tak: přičiniti neb umenšiti. to stój při vaší opatrnosti. A zapečetíc dajtež Krottnarovi, ať s sebou přinese. Noviny jdú a řeči, že by kněz Hynek vzal odpustění od krále i od země; lidé krále Uherského že blíž u Miešně u nějakého kláštera ležie. Kniežata Miešenská přijímají; raddy své sú měli u krále žádúc pomoci; a již zase přeč jedú. Nevíme s jakú odpovědí. Datum f. II. post Reminiscere anno de LXXXIX. — G. P. S. S. a P.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, pánóm milým.

113.

(1489 ? d. 14. června) v Komařicích. — Václav Čejka z Olbramovic: aby lidé jeho nebyli obstavováni.

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře a páni přátelé moji milí! I jakož vás tajno nenie, kterak sú mi lidi mé zstavovali na zámku vašem, Drochovců člověk; kdež nenie opět jest chtěl zstavovati; a já zvěděl to i psal sem panu Jiříkovi, aby s vámi o to mluvil, aby mi se toho nedálo přes mé spolu s vámi zuostaní; a že já chci před vámi státi. Jakož sem pak s panem Jiříkem a Zikú v Praze o též mluvil o suchých dnech minulých. I psal sem nenie panu Jiříkovi žádaje toho, aby mi byl rok položen tento pondělí s člověkem Drochovcovým, že já státi chci. I dáno věděti, že pana Jiříka doma nenie a že bez něho ta věc jednána nebude. I protož, páni milí, věřím vám, že nedopustíte lidi mý zstavovati. neb já chci státi, když mi dvě neděli dáte napřed věděti.

Také mě zpravil Brych, člověk muoj z Komařic, ukazatel listu toho, že by žena jeho a syn jeho byli v domku kněze faráře vašeho. I prosím já vás, abyšte

jí i synu rozkázali zase navrátiti [se] na krunt muoj a k muži její[mu], a syna jemu nebudete hájiti pojeti, jakožto otcí. I duofám vám, jakožto svým dobrým přátelóm, že se v tom spravedlivě mieti budete, v tůž libost neb mnohem větčí. Dán v Komařicích v neděli před svatým Vítem. — Václav z Olbramovic.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a vši radě města Budějovic Českých, přátelóm mým dobrým d[án bud].

114.

1490 d. 21. ledna v Třeboni. — Jaroš Klaric: aby mu dopomohli k dluhu.

Službu svú vskazuji, múdří a opatrní páni milí! Žaluji vám na Prokopa Šitére a Jiřika spolupřísežné s vámi, že sem ústně i psaním několikokrát jich prosil napomínaje je, aby mi dluh muoj sto třímecietma zlatých uherských zaplatili za nebožtíka Petra Hofleicha, jehožto poručníci jsú, ač jest nebožtík v kšaft postavil z nepaměti své jen sto zlatých; však jí samé jest svědomo, žeť jest tolik, což píši, jakož jest to i vyznala. Protož prosím vás dle spravedlnosti i práva, abyšte již psané poručníky k tomu drželi, aby mi dluh muoj plnili. Jestliže byšte toho neučinili, mušel bych spravedlivosti své jinde než před vámi hledati. Datum Trzebon f. V. ipso die s. Agnetis virginis-anno oc LXXXX°. — Jaroš Klaric.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, pánóm a přátelóm dobrým d[án bud].

115.

1490 d. 2. dubna na Hluboké. — Hejtman Votík Kamýcký ze Stropčic: aby Jakubovi ze Zlivi dluh byl zaplacen.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přietelé milí! Zpravil mě Václav písař, když jest v první pátek v postě s Jakubem ze Zlivi, člověkem krále JMti pána mého najmilostivějšího, před vámi z rozkázanie mého stál o dluhy, kterýmiž Fajtl, měšténín spolu váš, jemu povinovat jest; a maje týž Fajtl také po rozkázání pana purgmistra státi, i nestál, že jest pověděno skrze raddu tak: kdyžkoli předeepsaný Fajtl doma bude, že má z toho napřed tresktán býti a k tomu skutečně přidržen, což registra páně Jiřikova okáží, [aby] ten dluh splněn byl. I věřím vám, znajíce jeho spravedlnost a dávné stávání, že již nedopustíte jemu dalších tuoček činiti, ale skutečně jeho přidržíte, aby práv byl bez dalších odtahuov. Odpovědi žádám. Ex Hluboka f. VI. ante dominicam Palmarum anno oc LXXXX°. — Votík Kamýcký z Stropčic, hajtman na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

116.

1490 d. 12. dubna. — Rada města Hradce J. žádá o zapůjčení mistra popravního.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé milí, a prosíme vás za mistra popravního, abyšte ráčili jeho nám puojčiti pro potřebu obecnú, kteráž nám toho nynie káže. A věříme, že jej ráčíte vypraviti s tímto naším poslem, a za to majiec, že s ním bezpečněji může projieti, nežli by s pokřikem v několika pacholcích. A my vám slibujem pod základem obyčejným jej zase postaviti, nebť jest ten nešlechtný zločinec s svým thovaříšem Thomáška, Syeslova švagra, chtěl zamordovati. Datum f. II. Pasche anno 3c LXXXX°. — Purgrmistr a rada města Hradce Jindřichova.

Múdrým a opatrným pánuom purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm milým.

117. 1490 d. 19. května v Praze. — Podkomoří kr. Č. nařizuje, aby dle rozkazu krále k jízdě vojenské se přihotovili a berni odvedli. Otištěn v AČ. VII. 409.

118.

1490 d. 11. června v Táboře. — Rada městská sděluje, pod jakými podmínkami pěší pavézníky najala.

Službu naši vzkazujeme, múdří a opatrní páni a přátelé milí! A jakož nám píšete žádajíc věděti, co pěšiemu na týden pavézníku na vuoz žoldu dáváme, a přitom špihujem-li pěším vozy čili nic, jakož tomu všemu šíře z listu vašeho porozoměli jsme 3c. Páni a přátelé milí! Račte věděti, že jsme smluvili, a laciněji jsme smluviti nemohli než pěšiemu na týden po XXV gr. míšen., a na pavézu I gr. míšen. A co se vozuov dotýče, těch nenajímáme, a také jich pěším nešpihujeme. Přitom také v ceduli vaše dotýčete zvěděti žádajíc, jestliže by pán Buoh dopustil vězení na které pěšie a žoldnéře, pójde-li jim služba předse, dokudž by nebyli vězení prázdní. Páni a přátelé milí! Ačkoli k tomu jsme těžce přistúpili, znajíce to býti neobyčejné, avšak proto k takové potřebě, když jinak nechtěli, i k tomu jsme svolili a přistúpili. Datum ex Thabor f. VI. post festum Corporis Christi anno Domini 3c XC. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábora.

Múdrým a opatrným pánuom purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm našim milým buď [dán].

119. 1490 d. 18. června v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby neobmeškávali pomoc vojenskou vypraviti a k Ústí se vynajíti dali. Otištěn v AČ. VII. 409.

120. 1490 d. 2. prosince na Krumlově. — Vok z Rožmberka upozorňuje, že jim panství své zapověděl. Otištěn v AČ. X. 57.

121. 1491 d. 10. března v Strakoněch. — Jan ze Švamberka: aby přiměli Lantrogovou, by matce jeho zaplatila. Otištěn v AČ. XV. 49.

122.

1491 d. 15. července. — Rada města Vodňan slubuje smluviti sousedy s panem Petrem Kořenským.

Službu naši, múdří a opatrní páni susedé a přátelé milí, vzkazujem! Jakož nám psáti ráčili ste, že by vaši s panem Petrem Kořenským před námi tento úterý najprv příští státi měli, žádajíce, aby ten rok odložen byl od tohoto pátku do téhodne oc. Páni a přátelé milí! Poněvadž ten čas, k kterémuž jsú obojí uručeni, ještě nepřišel jest, nevieme, bude-li toho potřebie, aby jim o to rok ku právu položen byl. Když stanú a čemuž porozomíme, nebudú-li se moci smluviti, že jim bude povědieno, co budú mieti činiti. Datum f. VI. in Divisione sanctorum apostolorum anno Domini oc XCI^o. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm susedóm a přátelóm našim milým.

123.

1491 d. 7. října. — Rada města Vodňan: aby Ondřeji řezníkovi za ryby bylo zaplacen.

Službu naši vzkazujem, múdří a opatrní páni, susedé a přátelé milí! Ondřej řezník, spoluměštěnin náš, znesl na nás, kterak Ozwald Mladý, Václav Zaurychter, Václav Niklásek, Hanúšek Záborský a Hanuš řečený Rychtář, spoluměšťané vaši, jsúc jemu rukojmie a podpůrce za Fajtle, spoluměštěniná vašeho, za LIIII č. ryb, každý čber po II fl a po jednom groši na miešenský groš počítajíce, za kteréžto ryby nadepsaní rukojmie a podpůrce slíbili nerozdielně peníze plniti na den s. Václava nynie minulého beze všie škody měštěniná našeho. Tomu dosti neučinili jsú. Protož to věduce, opatrnosti vaše prosíme, že nadepsané měšťany své k dosti učinění mieti bude[te] bez dlenie, i náklady proto činěné napraviti rozkážete. Pakli by toho nebylo, nemohli bychom práva k stavování hájiti, ač bychom toho neradi dopustili. Datum f. VI. post s. Francisci anno Domini oc XCI^o. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm našim milým.

124.

1491 d. 20. prosince na Vlašimi. — Mikuláš Trčka z Lípy: aby Ruprechtovi mejto bylo zaplacen.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Znesl jest na mě Roprecht služebník muoj, ukazatel listu tohoto, kterak by jemu Hanúšek obyvatel

váš zuostal IIII m. majtha, když valachy hnal panu Jarošovi. A při tom jsú lidé dobří byli, když jesti jemu zuostal, a to jsú vyznali před úředníkem mým. A úředník přede mnú vyznal, že jemu jesti zuostal a dlužen. I věřím já vám, že jemu kázete jeho dluh spravedlivý zaplatiti, jakož bych já vám též učinil, kdyby muoj který vašemu co zuostal nebo povinovat byl. Pakli by jemu nezaplatil, tedy bych jemu já nemohl práva k stavování hájiti. Dán na Vlašimi v úterý po svaté Lucii léta oc LXXXXI°. — Mikuláš Trčka starší z Lípy a na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých, přáteluom milým d[án bud].

125. 1491 d. 23. prosince v Praze. — Podkomoří kr. Č.: že jest svoleno, vojensky pohotově býti na pomoc Levlařům proti Albrechtovi knížeti bavorskému. Otištěn v AČ. VII. 411.

126.

1492 d. 15. ledna v Krumlově. — Purkrabí Petr z Dobrohoště: aby Martinovi z Ostré Hory dědictví bylo vydáno.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Přišel ke mně Martin z Ostré Hory, člověk páně milosti pod úřadem mým, spravuje mně, že by nějakýs statek u vaším městě po smrtie bratra svého Janka Pluetara jakožto na nejblíšíeho dědice statku tohoto naň příti [sic] má, ještě vás sám ústně spravie. I milí páni a přátelé! Prosím vás, pokud by páně milosti člověk spravedliv byl, že od toho nebudete. Než věřím vám, že jemu dopomůžete, pokud pak spravedliv k tomu statku bude. Odpovědi prosím listem vaším. Datum Krumlow dominica ante s. Anthonii anno oc LXXXII. — Petr z Dobrohoště, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

127. 1492 d. 23. ledna v Praze. — Nejv. purkrabí a podkomoří kr. Č. oznamují, že z výpravy na pomoc Levlařům sešlo a že král svolává sněm na den 16. března. Otištěn v AČ. VII. 412.

128.

1492 d. 24. dubna v Krumlově. — Vok z Rožmberka podporuje žádost faráře v Kájově.

Služba má, múdří a opatrní susedé milí! Zpravil mne kněz farář Kájovský, že jest jemu Jiřík, spoluměštěnin váš, dlužen za okna, kteráž jest jemu dal vytesati k jeho prosbě a potřebě, a že po mnohým napomínání jemu zaplatiti nechce. Prosím vás, rozkažte jemu, aby knězi faráři práv byl.

Také mne týž farář prosil k vám za přímluvu, jakož jest nějaký Šnědl u vás odkázal do Kájového pět kop, abyšte tu věc opatřili, aby ty peníze dány byly.

I věřím vám, znajíc, že se takové věci ke cti a k chvále panny Marie nakládají, že to učiníte. Ex Crumlow f. III. in festo Pasche anno oc LXXXXII. — Vok z Roznberka oc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, súsedom milým.

129.

1492 d. 29. července v Krumlově. — Vok z Rožmberka odporučuje za kaplana kněze Jana Angrara.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Přišel ke mně kněz Jan Angrar, proše mne k vám za přímluvu a spravuje mne, kterak by nyní bylo nějaké kaplanství u vás prázdno, jehožto odumřel kněz Václav, někdy farář Přídolský, kteréhožto poddaci vy jste. I prosím vás dle dobrého súsedství, abyšte vy znamenajíc svrchupsaného kněze Jana mnohé služby, kteréž vám činil jest a ještě činiti miení, toho kaplanství jemu dopřeli a jemu je dali. I věřím vám, že to pro mne učiníte, jakož bych já pro vás tolikéž i mnoho více učiniti chtěl. Ex Crumlow dominico post s. Jacobi anno Domini oc LXXXXII°. — Vok z Rožmberka oc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, súsedom milým.

130. 1492 d. 2. listopadu na Krumlově. — Vok z Rožmberka slibuje dáti v Třeboni odpověď strany měšťana Mygala. Otištěn v AČ. X. 63.

131.

1493 d. 12. ledna. - Rada města J. Hradce sděluje svědomí Anny Fenclové o ztracených šlojiřích.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Obeslali jsme Annu Fenclovú, súsedu naši, aby dala svědomie, což se dotýče o ten strážník šlojiřuov oc. I vyznala před námi plnú raddú, berúc to na svú vieru, že o tom jináče nevie, než že o našem jarmarce tu sobotu přišli k nie spolu Roth Duorel i s jejím mužem a že sú jic prosili za hospodu v ten jarmark a že jim toho přála. A tak že muž Roth Duorlin zuostal v hospodě, a žena jeho Roth Duorel že se od nie vykradla, a na zajtrcie že je k nie přišla jako v obědy a že k nie měla řeči: Děkuji Bohu, že sem tu nebyla, poněvadž sú se šlojiři stratili: a ona jsúc jako omámená, že jic proti tomu neodpověděla.

I táž Fenclová súseda naše více vyznala za pravdu berúc, že tej jisté Rothduorlin muž s svú ženú jako sú o svatém Mikuláši nynějším na jarmark do Datčie šli, a že sú se u nie obě stávali horliec: a ta Duorel že k nie řekla, že by na ni zlodějství pravila o ty šlojiře, a že by byla viděla, když je od nie vynesla. I tak vyznává, že toho nepravím: než když bych byla viděla tebe ven nésti, bylať bych řekla:

Nech tu, však tvoji nejsú. A že když z Datčie s jarmarku šli zasě, a že se Rothduorlin muž sám stavil u Fenclové a že k nie jměl řeči: Fenclin, Fenclin, když by mi chtěla slovem nebo dvěma spomoci, chtělf bych také pomoci, že bychma oba bez škody byli zachováni. A že s tím od nie odšel.

A to pořád psané vyznání Anna svrchupsaná béře na svú vieru a za pravdu, že se v jistotě tak dalo, a že by to i ústně časem a místem znáti chtěla, kdež by koli toho potřebie bylo. Datum sabbato post Epiphaniam Domini annorum Domini oc XCIII^o. — Purgrmistr a rada města Hradce Jindřichova.

Múdrým a opatrným pánuom purgrmistru a radě města Českých Budějovic, přátelóm milým d[á]n bud[í].

132.

1493 d. 27. března na Hluboké. -- Purkrabí Vojtěch z Jivovice: že pro potřebu pána svého všecky poddané vyhledává.

Službu svú vzkazují, múdří, opatrní páni, přátelé milí! Jakož mi píšete, že jest Ryšákovi z jeho díla pacholek vzat, nevěduce z které příčiny: račte věděti, že jest to pacholek sirotek a člověk pána mého JMti. Z tej veliké potřeby pána mého JMti, kdež je prozviem, připravují je, aby pánu mému JMti sloužili aneb se vosazovali na panství pána mého JMti. Protož vám věřím, jakožto pánuom a přáteluom svajm dobrajm, že mi v tom za zlé jmieti nebudete, znajíce potřebu pána mého JMti: jakož bych já vám toho též přál. Ex Hluboka f. III. ante dominicam Palmarum annorum oc 93. — Vojtěch z Jivovice, purkrabie na Hluboké.

Múdrým, opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým milým.

133. 1493 d. 20. května v J. Hradci. -- Jindřich z Hradce: aby propustili lidi Václava z Vrchovišť. Otistěn v AC. X. 67.

134.

1493 d. 23. června na Hluboké. -- Purkrabí Jan z Cehtic: aby z vazby propustili Martina Tlamsu.

Službu svú vzkazují, múdří, opatrní páni, přátelé milí! Psal jsem rychtáři vašemu o Martina Tlamsu, služebníka pána mého JMti, kterýž u vazbě vaší jest, žádaje, aby puštěn byl, a jestliže komu co bude povinovat, že já od něho každému spravedlivé učiniti chei. Odepsal mi rychtář váš pokládaje přiečinu, pro kterouž jest Martin Tlamsa vsazen, že by rejč ukradl Janovi Pařezkovi oc; a pak, ač by toto učiniti neměl, však k vuoli mé chtěl jeho dáti na rukojmie na postavenie, kdyžby tajden napřed věděti dal, aby mu postaven byl zajse [sic] v moc jeho. Páni a přátelé milí! Zdá mi jse, že by toto potřebí nebylo, bych já měl služebníka pána

svého JMti vyrukovati, poněvadž jsem chtěl od něho spravedlivé učiniti každému. I ještěž žádám dle spravedlnosti, že vy téhož Martina, služebníka pána mého JMti, z vazby vaší pustiti kázete. Ex Hluboka dominico ante Petri et Pauli apostolorum anno dc 93°. — Jan z Čechtic, purgrabie na Hluboké.

Moudrým, opatrným pánóm purkmistru a radě města Budčovic, přátelóm mým dobrým.

135. 1494 d. 3. února v Nových Hradech. — Jindřich z Hradce: aby z vazby propustili Václava Aude. Otištěn v AC. X. 69 ke dni 6. ledna.

136.

1494 d. 10. března v Budíně. — Král Vladislav pronáší rozhodnutí ve sporu rady městské s převorem kláštera.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český dc král a markrabie Moravský dc. Opatrní věrní naši milí! Jakož nám píšete, což se dotýče převora toho kláštera v městě u vás, tomu jsme všemu porozoměli. Kdež to dotýčete, že jste to zastavili, aby roztrženy klenoty a svátosti téhož kláštera nebyly, i také ruoznice mezi lidmi pro nějaká búrívá kázanie že jsú vámi sstaveny: dobře ste to učinili. I potom dále, kdy by jaké takové ruoznice se zdvihaly, porúčieme vám, abyšte je slušně srovnávali. Co pak se klenotuoy a svátostí klášterských chování dotýče, kteréž by chtěl týž převor v své moci mieti a vy také v své, takto se nám slušné zdá, abyšte, kdež ty věci se chovají, vy jeden klíč a týž převor druhý měli, tak aby on bez vás a vy bez něho k těm věcem nemohli. A když by k kterým hoduom těch věcí mělo užíváno býti, oboji spolu jsúc k té potřebě je vzali a potom zase schovali, tak aby se nikterakž to neroztrhalo, než vcele vždy zuostávalo; neb převorovi také též porúčejíc píšem, při tom jemu s pilností prikazujíc, aby se tak zachoval a těch kázání i jiných bůrek mezi lidmi aby nikoli nečinil, že bychom jemu toho žádným obyčejem netrpěli; než slušně aby se zachovával a mezi vámi srovnával. Kdež pak žádáte, aby k vám do města puštěn nebyl: sami znáte, poněvadž jest převorem v klášteře, kterak by mohl svuoj úřad klášterský zpravovati, nebuda do kláštera puštěn. A protož ta věc býti nemuoz. Také vězte, že ještě za to potvrzenie na vikářstvie od něho žádání nejsme. Bude-li pak nás za to žádati, budeme se uměti v té věci mieti. Dán na Budíně v pondělí před svatým Řehořem let království našich Uherského čtvrtého a Českého XXIII° leta. — Ad relacionem domini Johannis de Sselnberg, cancellarii regni Bohemie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

137.

1494 d. 22. dubna na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtíe oznamuje stavování pro dluh Jakubovi ze Zlivě.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám psal o Jakuba ze Zlivě, člověka pána mého JMti, o dluh spravedlivý, kerýž mu jest povinovat Knier spoluobyvatel váš: i rozumiem tomu, že člověku pána mého JMti nemuož se od vašich spravedlivé státi, poněvadž se Knier k dluhu zná. I tepruv chcete, aby se člověk pána mého JMti o své soudil. I věztež, žeť mu práva hájiti k stavování nemohu. Ex Hluboca f. III. ante festum s. Georgii 94. — Jan z Čechtíe, purgrabie na Hluboké.

Múdrým, opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým dobrým.

138.

1494 d. 14. května. — Rada m. Prachatic slibuje zaplatiti mistru popravnímu dle rozhodnutí pánu.

Službu naši vzkazujeme, slovutní páni a přátelé a sousedé naši milí! Mistra, kteréhož ste nám pójčili, toho sme od VMti vděčni. Záplatek jeho sme položili vedle zuostání a svolenie zemského od prvního II fl na míšenské groše a o druhé I fl: i nezdálo se jemu toho přijetí vedle toho svolenie, a všakž na tom přitom stojí. Pokudž VMt roze[z]ná, hotovi sme jemu zaplatiti po poslech našich, aby neřekl a nás v tom nepomlúval, by jemu od nás nebylo zapláceno. Stravu i všecko sme zaň zaplatili, aby námi nic nescházelo. Datum f. III. ante Spiritus sancti anno 9c LXXXIII°. — Purkmistr a rada města Prachatic.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm a sousedóm našim dobrým d[í]án bu[d]í.

139.

1494 d. 23. října na hradě Pražském. — Jan z Janovic: o novém přátelském jednání mezi Janem Šubou a židem Mojžíšem.

Služba má, múdří a opatrní přátelé milí! Psaní vašemu, což se Jana Šuby a žida Mojžíše dotýče, porozuměl sem. I vězte, že já zpraven sem, jakož sú se o to na přátely byli podali k smlůvě, že se jest to rozešlo stranu žida a přátely jeho. Než pak proto ještě sem já to obdržel, aby té věci na přátely podali, s každé strany dva sobě zvolíce, a toho mocně aby na nich přestali. I to znajíce, tiem se zpravte. Datum ex castro Pragensi f. V. post XI millia virginum anno 9c 94. — Jan z Janovic 9c. nejvyšší purgrabie Pražský a hajtman království Českého.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

140. 1495 d. 27. února na Krumlově. — Petr z Rožmberka: o výklad nálezu ve sporu mezi nimi o práva na silnice. Otištěn v AČ. X. 73.

141.

1495 d. 26. dubna. — Rada města Vodňan ohražuje se proti tomu, aby měla obstavené glejtovati.

Službu naši vzkazujem. múdří a opatrní páni sousedé a přátelé milí! Jakož ste nám odepsali o spolususedy a poddané vaše, jimž rychtáři našemu roku přidati sme rozkázali do dvou nedělí vedle práva, přitom VMt žádající, že v těchto nynějších časích divné a rozličné příhody mohou člověku nenadějně přihoditi se, a abychom těm, kteříž se stavěti budou, glejt dali, aby mohli bezpečně k nám přijíti i zase odjíti bez všelikého příkazu a hyndrování ec. Páni a přátelé milí! Jest věc divná, abychom my obstavené glejtovati měli; a to sami rozvázíec, že jest proti obyčeji. Také což se příhod nenadějných dotýče, i těch neznáme; aniž nám jest slušné, koho před právem v městě našem bezpečiti. Než sousedé a poddaní vaši ať tomu dosti učinie a stanú. Datum dominica in Conductu Pasche anno Domini ec XCV. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, přátelóm dobrým.

142.

1495 d. 5. června na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtí: aby mu dlužníci v moc jeho byli vydáni.

Službu svú vzkazuji. múdří, opatrní páni a přátelé milí! Jakož jsem vám prvé psal o dlužníky pána mého JMtí žádaje, aby mi od nich spravedlivé učinili ec: I slyším, že by seděli. I ještě žádám, aby mi od nich spravedlivé učinili vedle těch smluv, keréz mezi sebou máme. A jestliže by se vám s nimi stýskalo o ztravu, vydajte mi je; jáf je ztravu opatřím. Ex Hluboka f. VI. ante Penthecostes annorum ec LXXXV. — Jan z Čechtí, purkrabie na Hluboké.

Múdrým opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

143.

1495 d. 19. července v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby nařídili židům, by se dostavili k společnému sjezdu všech židů z království do Prahy dne 27. července.

Službu svú vzkazuji. múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že král JMt, pán muoj milostivý, ráčil mi jest nyní psáti a rozkázati, abych židy všechny po všem království zobsíelal, aby v Praze byli konečně v pondělí po s. Jakubě, a tu že se jim má oznámiti některá pilná potřeba. I protož, páni a přátelé milí, roz-

kažtež ihned židům svým, obešlce je před sě, ať jsú na ten den v Praze konečně. A jestliže by pak pro nebezpečenství aneb pro kterou jinú potřebu nemohli všichni býti, ať z sebe některé osoby s plnú mocí k tomu dni nadepsanému pošlí; a to pod pokutú, jestliže by toho neučinili, 1^a zlatých uherských propadenie. Datum Prage dominico post Alexi anno 3c XCV^o. — Albrecht z Leskovce, podkomoříe a hajtmán království Českého.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

144.

1495 d. 10. srpna na hradě Pražském. — Kanovníci Pražští: aby přejali hotové již knihy od Matouše illuminatora.

Múdrí a opatrní páni a přátelé naši milí! Modlitbu svú vzkazujem a žádost všeho dobrého. Prosil jest nás oneda, když sme knihy vaše ohledávali, Matúš illuminator, abychom opatrnosti vaše dali znáti, že jsú již ty knihy na místo hotovy, což se jeho diela a smlúvy dotýče, žádaje, abyšte vy statek svooj vzeli a opatřili. Nebť mnozí a často ohledáníe žádají těch kněh, jimž on slušně nemuož odeprėti; a tiem také se knihy kazie. I znáje takovú věc, dadúc jemu ostatnie peníze, muože je jinde k své ruce položití a opatřiti, aby ne každý k nim mohl přístup mieti. Než nám se jistě zdá, žeť sú přielíš tlusté. S tiem vaši opatrnost pánu Bohu poroučíeme. Ex castro Pragensi die s. Laurentii XC^o quinto. — Mistr Jan z Úterého a kněz Blažek z Plané 3c kanovníci, a váš kněz Vincencius.

Múdrým a opatrným pánuom, panu purkmistru a konšeluom města Českých Budějovic, pánuom a přátelóm našim milým.

145.

1495 d. 19. srpna (?) v Miličíně. — Ondřej Rych: aby Radkovi spravedlnost jeho dána byla.

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni milí! A jakož sem VMti prvé psal, co se Radka dotýče, jakož jest za susedy vaše dáti musil panu Dépoltovi. i vy ste jemu řekli, že jemu má zase to opraveno býti. I toho se jest nestalo. A on skrze to škody béře a náklady činí. I teď se VMti opovídá, že svého právem dobývati chce. I věřím já VMti, že toho neráčíte dopustiti sused vašich hyndrovati. Neb to Buoh vie, žeť toho dále již držeti nemohu, žeť já jemu právo propustiti musím. Dán v Miličíně tu středu po matce Boží léta božieho XCV anno. — Ondřej Rych v Miličíně.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Budějovic, pánóm mně přieznivým buď [dán].

146.

1496 d. 2. března. — Jindřich Drochovec z Pláně: aby mlynáři jeho z Komaric po právu se stalo.

Službu svú vzkazují, pane rychtáři i ty pane purkmistře milý, i vám páni milí starší, kteříž v radě sedáte! A jakož vás tajno nenie, co se dotýče člověka mého mlynáře a člověka Komarického, jakož jsú k vám důklad udělali, co se dotýče rozsudku Komarického konšel, i tu jsú se k vám utekly obě dvě straně. I tu ste ráčili nález udělati člověku mému, aby hleděl člověk muoj k tomu, kdo je na kruntu. Člověk jest muoj toho jistého upomínal, i pánóm i rychtářóm jeho naň žaloval, aby mu práv bel [sic]. I nemohl se své spravedlnosti dovolati. I utek jsej [sic] zasě k rychtáři k vašemu k Rutnarovi žaluje mu toho, že mu práv nechce býti. A on jest jemu povolil a kázal staviti; tak mlynář praví. A on jest stavil. A když jest stavil, thedy [sic] Širůček, súsed váš, slíbil jest mu za to. I milí páni! Věřím já vám, že vy ráčíte Širůčka k tomu míti, ať je člověku mému práv bez dalších nesnází a nákladů. A za odpověď žádám po tomto poslu oc. Datum f. 4^a ante Translacionem s. Venczeslay anno Domini 1496. — Jindřich Drochovec z Pláně seděním [z] Stradova.

Múdrým a opatrným pánóm pánóm rychtáři, purkmistru i všie radě města Budějovic. přátelóm mým dobrým, buď list dán.

147.

1496 d. 31. března v Budějovicích. — Rada městská oznamuje hospodáři svému Petru Radkovi z Miličina, jaké kroky v záležitosti jeho podnikla.

Službu naši vzkazujeme, opatrný přáteli a hospodáři náš milý! Psanie tvému, což se cedule poslané a listu, kterežž nám píšeš, dotýče oc, tomu jsme porozuměli. I věz, že po tvým odjezdu, jakož jsme na tom s tebou, když jsi u nás na rathúse byl, zuostali, hned posel náš maje jeden ku panu Švamberkovi a druhej ku panu Dépoltovi list šel jest, kdež z nich žádného doma nenalezl, a úředníci listvuov [sic] přijieti nechtěli. Potom hned zase po druhé posel šel a panu Švamberkovi list dal, na kterežž JMt žádné nedal odpovědi; a odtud ku panu Poppelovi, kdež po druhé JMti nenalezl; a tu úředníci opět listu přijieti nechtěli. Pak dnes po třetí znovu, nechtíc, by pro naše ke škodám kterým přijíti jměl, poslali jsme k JMti jítrem raným a o polodni posla druhého z přípisem cedule, kterežž JMt rukojmím tvým píše, jim napřed týden dáváje věděti ku plnění. Pak což JMti po druhé píšem, teď toho přípis, jímž se budeš moci spraviti, posieláme. A poslóm našim poručili jsme, což JMt na psanie naše za odpověď dá, aby ty otevřel a tou se spraviti mohl. A pokudž přirčenie naše tobě od nás se jest stalo, tak se to najíti má. Ex Budwais ipso die Cene Domini anno LXXXXVI°. — Purgmistr a rada m. Budějovic.

Múdrému a opatrnému Petrovi Radkovi z Miličina, hospodáři a příteli našemu milému.

148.

1496 d. 25. května. -- Rada města Vodňan stěžuje si na rychtáře, že Bártovi Lichvičkovi k spravedlnosti dopomoci nechce.

Službu naši vzkazujem, vzácní v opatrnostech páni sousedé a přátelé milí! Bárta Lichvička, spolu přísedný měštěnin náš, ukazatel listu tohoto, nás jest zpravil, kterak vinníka svého, za kteréhož z viery slíbil, přistihl jest na právě vaše opatrnosti a jeho ku právu vašemu dáti chtěl: ale že rychtář města vašeho tomu na odpor byl jest právě, kterak by mezi vaší opatrností a panem purkrabí [sic] na Hluboké smlůva nějaká byla, a aby spoluměštěnin náš na Hlubokú jel a ode pana purkrabie list přinesl: a jestli by rozkázal, že na téhož vinníka právo propustiti chce. Páni sousedé a přátelé milí! Spoluměštěnin náš za téhož vinníka statek svůj dáti musí; a bylo-li by tak, aby spoluobytelé naši dlužníkuov svých nemohli na právě opatrnosti vaše obsiehnúti, zdá se nám to býti proti právu a spravedlnosti. I poněvadž host hosti staviti můž, vaše opatrnosti prosíme, že téhož měštěninu našemu přieti ráčíte. A pakli by toho dopustiti neráčili, spoluměštěnin náš chtěl by o to k rychtáři vašemu hleděti. A my, ač neradi, nemohli bychom jeho v té věci opustiti, a takovú měru chtěli bychom se proti poddaným vaše opatrnosti zachovati. I co přitom úmyslu vaší opatrnosti bude, račte nám to psaním oznámiti při témž. Datum f. III. 4^{or} temporum estivalium anno Domini oc 96. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Vzácné opatrností pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, sousedóm a přátelóm dobrým d[án bud].

149.

1496 d. 30. srpna v Kaulani. — Jan z Lobkovic: že po Ondráčkovi peníze nezustaly a šaty chudým rozdány byly.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní přátelé milí! Jakož mi píšete o Matěje Čecha, poddaného vašeho, žádajíc, k čemuž by též Matěj spravedlnost měl po nebožtíku bratranu svém Ondráčkovi, abych mu to propustil pro vaší prozbu: i milí přátelé, rád bych to pro vás učinil, ale že není nic před očima. Neb před jeho smrtí nebožtíka nedávno peníze, kteréž měl, nějaký loth kuchtík léhaje s ním v též komoře, jemu je pokradl, jakož sám nebožtík to pravil, a s tím pryč utekl. Šátky chodící néaké měl a těch dosti málo. Ty některé odkázal těm, ješto jeho v jeho nemoci hlédali, a díel se chudým rozdalo za jeho duši. Ale však toho dosti málo bylo. A by se byl váš za času k tomu nalezl, i ty bych mu byl rád kázal všecky dáti. Ale přišel tepruv více než po pluém roce po smrti jeho nebožtíka, a což bylo,

všecko zmeškal. Datum castro Cadanensi f. III. post Decollacionem s. Johannis Baptiste anno Domini oc XCVI^o. — Jan z Lobkovic a na Hasištejně, hajtmán kraje Žateckého.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

150.

1496 d. 6. listopadu na Třebíči. — Purkrabí Václav Charvát z Šibeníku, aby Janu krejčímu peníze za dům byly splaceny.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož vás tajno není, což se Jana krajčího, člověka pána mého JMti z Třebíče, dotýče, kterýž dluhu za duom, kterýž u vás prodal, u Šimka spoluměšťana vašeho má LX š, X š luoni jemu zadržal a letos ostatních L š o s. Václavě minulém též jemu podle smlúvy nespravil, o kteréhož jsem vám prvé psal. Kterýž člověk páně JMti k VMtem manželku svú Oršilu pro týž dluh slal, aby na místě jeho jí vydáno bylo. I spravuje mne, že by týž Šimek delší roky sobě bral, nežli by mieti měl. A člověk pána mého JMti na vás a na jiné spolusúsedy vaše odvolává se, kteříž při trhu byli; jestliže ti dějí, že by delší rok těm penězóm purkrechťím [sic] byl, na tom přestati muosí; pakli ti dobří lidé znali, že by rok minul, věřím vám, že pro pána mého JMt člověku JMti bez dalších prací a nesnází rozkážete zaplatiti. Neb jest cesta k vám jemu o to pracovati daleká. Pakli by se to nestalo, již bych člověku páně JMti brániti nemohl právem svého dobývati. Jakož vám věřím a prosím, že bez takových věcí tu věc opatřiti ráčíte pro potomní nesnáze. Odpovědi prosím. Ex Trebicz dominica post Omnium Sanctorum annorum Domini oc LXXXVI. — Václav Charvát z Šibeníku, purkrabie na Třebíči.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Českých Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

151.

1496 d. 7. listopadu. — Rada města Tábora: aby Mikuláš Bicepsovi dopomohli k dluhu na měšťanu z Cáhlova.

Službu naší, vzácné opatrnosti páni súsedé a přátelé milí, vzkazujem! Zpravil nás Mikuláš Biceps, súsed náš, kterak jest obstavil na právě města vašeho statek měšťan Cáhlovských pro nesplnění dluhu Petra Apaura, súseďa spolu jich; a zpravuje, že list od rychtáře našeho osobně dal rychtáři Cáhlovskému času toho, Pšlaherovi. A také Bartoš kramář, súsed náš, před námi jest seznal, že byl přítom, když nadepsaný Mikuláš jsa v Cáhlově i prosil téhož Bartoše, aby od něho žaloval témuž rychtáři Pšlaherovi na Petra Apaura; a týž rychtář po obžalobě že po toho Petra posielal, a doma nebyl nalezen. Kdež se móż vyrozoměti, že jest žalováno. I znajíce to, prosíme vás, že súseďa našeho podle toho obstavenie opatřiti ráčíte,

aby svooj dluh mohl mieti splněn. A k témuž úmyslu písem pánóm Cáhlovským žádající, aby Petra častopsaného k splnění toho dluhu přidrželi. Máme naději, že pro naše odsluženie a spravedlnost súseda našeho opatřiti ráčíte s odpovědí laskavú. Datum f. II. ante s. Martini 1496. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm našim milým.

152.

1497 d. 20. ledna v Písku. — Rada městská posílá žida, aby se proti obžalobám hájil.

Službu naši vzkazujeme, vzácné opatrnosti páni, přietelé a sousedé milí! Žid, dodatel listu tohoto, žádal jest nás, abychom vám psali, proč by byl vsazen do vazby vaší aneb pro koho oc. I teď jeho k vám posíláme, kto by mu který vinu dal, že hotov jest tomu odpierati před VMtí, ktož by naň koli chtěl žalovati. Ex Piesk f. VI die s. Fabiani martyris anno oc XCVII^o. — Purkmistr a rada města Piesku.

Vzácné opatrnosti purkmistru a radě města Českých Budějovic, přátelóm a sousedóm našim milým.

153.

1497 d. 3. dubna na hradě Pražském. — Král Vladislav nařizuje, aby srovnali Elišku se Šteflem ve sporu o společný statek.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král, a margrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jest na nás vznesla Elška odtud z Budějovic žalující na Štefle spoluobyvatele vašeho, který má sestru její ujčenú, že ji chce mocí z statku jejího a sestr jejich vysaditi, kteréhož ona v držení jest, a v kterémž on dva diely má a vona s sestrami svými čtyři, prosée nás, abychom toho na ni a na sestry jejie dopůštěti neráčili, než raději ji milostivě opatřili, aby v tom i s sestrami svými utištěna nebyla. Jejížto žádost spravedlivú znajíc prikazujem vám, abyšte v to podle spravedlnosti nahlédli a toho povážili, aby se v tom žádné straně neukrátilo, a to bez prodlévání. Pakli byšte toho sami srovnati nemohli, ale podajte toho na podkomořicho našeho, ať von tu věc ohlédaje, konec mezi nimi spravedlivý učiní; neb bychme toho žádnému trpěti nechtěli, by jeden druhému jaký útisk svévolně činiti jměl. Ex castro Pragensi f. II. ante Ambrosii anno regnorum nostrorum Hungarie septimo, Boemie vero XXVI°. — Per dominum regem referente domino Puotha Sswihowsky oc.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

154. 1497 d. 27. dubna v Krumlově. — Petr z Rožmberka: o dědictví dvou svých poddaných po synu Vávrovu. Otištěn v AČ. X. 75.

155. 1497 d. 13. května v Strakonících. — Jan ze Švamberka oznamuje, že Petr Dubíkar s prvním nálezem jest srozuměn. Otištěn v AČ. XV. 72.

156. 1497 d. 3. července na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby poddaným spravedlnost jejich byla vydána. Otištěn v AČ. X. 76.

157.

1497 d. 8. července v Písku. — Rada městská: že vyšle též posly ku králi, a že o sněmě v Praze nic neví.

Službu naši, vzácné opatrnosti páni přátelé a sousedé naši milí, vzkazujeme! Jakož nám píšete o listu krále a pána našeho najmilostivějšího, co jest úmyslu našeho, na čemž [s] staršími našimi i vše obcí sme zuostali oc. Páni a přátelé milí! Abyste ráčili věděti, že náš úmysl jest, [k] králi a k pánu JMti do Hory posly vyslati, a jim sme poručili, k čemu koli jiná města mieti se budú, že k témuž chcme se mieti a s městy se o to raditi. A jakož dále píšete, máme-li list od pánuov Pražan oc: Páni a sousedé milí! Vězte, žeť my o tom sněmu nic nevieme, by měl držán býti na rathúze v Starém městě Pražském. Ex Piesk sabbato die s. Kyliani anno oc XCVII^o. — Purkmistr a rada města Piesku.

Pakli by se vám zdálo s pány Tábořský[mí], Vodňanskými sjeti se u Hory a o tu věc se s jinými městy raditi i tudíž spolu, to stuoť při VMti, neb sme my na tom s pány Tábořskými zuostali.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Českých Budějovic, pánuom přátelóm a sousedóm milým.

158.

1497 d. 12. července v N. Bystrici. — Konrád z Krajku přimlouvá se za Filipa soukeníka z Bystrice.

Mein Dinst in guetten Willen zuuor! Fursichtig weisen Herren vnd Frunde! Philipp Tuechmacher zu Vistricz, mein Hindersass, Weyser des Brieffs, fur mich khomen ist vntterrichtundt, wie yn ewr Mitgesessner Lienhart Zieglar beschuldt vnd antredt vmb XII t. d., dy er im vor eyner Zeytt schuldig ist gewest vnd ym dyselb entrich vnd bezahlt hatt; als er des Khundschaft vor mir gestelt hat drey Mannen, damit er solichs bezeugt hatt von dem Statrichter zu Vistricz, der dem Sigmund, Schreiber vom Budweiss, ewrm Mitgesessnem, nach statt Gerechtigkeit meinen Hindersass obbemelten darzu gehalten hatt, das er im dy obgenant Summe Gelts entricht vnd bezahlt hatt nach seym Willen, als solichs denn noch weytter wurd ausgeweist, ob Nott wurde. Pitt ich ew, als meine lieben Herren vnd Frundt, den meynn nicht hindern lassen vnd im gehulfflich sein nach der Gerechtigkeit.

Will ich vmb ew beschulden. Datum Vistricz am Mitichen vor Margarethe anno 3c XCVII^o. — Conradt von Kreigk.

Dem fursichtigen, weisen Burgermaister vnd Ratt der Stat Budweiss, meinen lieben Herren vnd Frundten, detur.

159.

1497 d. 17. července v Mostku. — Jan Žibřid z Mostku: zda-li výprosa již provolána byla.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož vás tajno nenie, že pan Dubský, pan sudí sídu dvorského,*) list vám psal k provolání ně-jaké výprose: i jestliže již jest třikrát provoláno vedle řádu, prosím vás, dajte ten list tomu mému poslu, aby on jej zase nesl k úřadu. Věřím vám, že to učiníte vedle práva, abych vobmeškán nebyl. Dán v Mostku v pondělí po svaté Markétě léta MCCCCLXXXVII. — Jan Žibřid z Mostku.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic Český[ch], přátelóm mým dobrým.

*) Nejvyšším sudím dvorským byl v l. 1490—1500 pan Jiřík Berka z Dubé a z Lipého.

160. 1497 d. 7. srpna na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby Hanzlovi z Benešova vydali vzatou sůl. Otištěn v AČ. X. 76.

161. 1497 d. 26. srpna na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby svědkové Gabriele Rable s rychtářem z Pláně na Hlubokou jeli. Otištěn v AČ. X. 77.

162. 1497 d. 18. září na Krumlově. — Hejtman kr. Č. oznamuje, že ode dne sv. Mauricia soud komorní pořád až do soudu zemského držeti míní. Otištěn v AČ. X. 77.

163. 1497 d. 4. října v Strakonících. — Jan ze Švamberka: aby Petru Dubikarovi vydali kšaft i jiné výpisy. Otištěn v AČ. XV. 72.

164. 1497 d. 21. října na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby dopomohli Matoušovi k spravedlnosti jeho. Otištěn v AČ. X. 78.

165. 1497 d. 23. října na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby Tomáškovi z Ostrova vrátili sůl, kterou z nerozumu projel. — Otištěn v AČ. X. 79.

166.

1497 d. 22. listopadu na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtí: o stání pro dluh za ryby.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni, přátelé milí! Jakož sem k vám prvé posílal o dluh, kterýž jest na Pamstlovi za ryby 3c: i věřím vám, že o to rok složíte před vámi tento pátek přieštíe. A já chci na ten den býti aneb místo sebe vyslati. Ex Hluboca f. IIII. ante Katherine virginis anno 3c LXXXVII°. — Jan z Čechtí, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

167. 1497 d. 22. listopadu na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby poddanému k spravedlnosti jeho dopomohli. Otištěn v AČ. X. 79.

168. 1497 d. 22. listopadu v Budíně. — Král Vladislav vykládá jednání posledního sněmu o suchých dnech letničných v Praze, kteréžto nyní někteří zase prý vyvrátiti usilují; i napomíná je, aby od nikoho k stranným předsevzetím vésti se nedali. Otištěn v AČ. V. 482.

169. 1497 d. 12. prosince v Strakonících. — Jan ze Švamberka táže se, zda-li Vincenc Hung skutečně vinil Petra Dubikara, že úroků neplatil. Otištěn v AČ. XV. 73.

170. 1497 d. 20. prosince na Krumlově. — Oldřich z Rožmberka děkuje, že propustili člověka jeho. Otištěn v AČ. X. 79.

171. 1497 d. 31. prosince v Cerekvici. — Podkomoří kr. Č. omlouvá se nedostatkem zdraví, že k rozsouzení pře o statek Pojslův přijeti nemůže. Otištěn v AČ. VII. 421.

172.

1498 d. 20. února na Hluboké. — Aleš Kočka ze Skal: o dluh 5 kop grošů.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni, přátelé moji milí! Jakož mi píšete o Martina kováře, spolusúseďa vašeho, k tomu se já znám, že jsem jemu slíbil listem; i on jest jemu roky dával. A von mi tím vycházel právě, že by s ním smlúvu měl. Protož račte věděti, že sem jej k tomu přivedl, že jest mi musil slíbíti, a etí a věrú sem jej zavázal, že mi měl položiti u Strabocha V ů na s. Václava minulého, a na s. Jiří ostatek. A když teď o suchých dnech v Praze budu, tehdy chci s ním o to konec jmíti, abychme jemu právi byli. Neb já již nebudu moci ostatku těch peněz jmíti leč při svatém Jiří. A budete-li bohdá v Praze, tu pak uslyšíte, žeť ho chci k tomu jmíti, aby jemu práv byl. A také račte rozkázati kováři, ať mi přípis listu toho pošle, když by kto z Hluboké byl u něho, aneb po tom kováři, kterýž jest u něho. Ex Hluboka f. III. ante Kathedram Petri anno LXXXXVIII^o. — Aleš Kočka z Skal.

Múdrým, opatřým pánóm purkmistru a radě města Budějovic, pánóm přátelóm mým dobrým.

173.

1498 d. 18. července v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby všickni židé do Prahy se dostavili a výpisy všech dluhův svých přinesli.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Vězte, že král JMt, pán muoj milostivý, skrze pana hofministra ráčil mi jest rozkázati vám psáti, abyšte všem židóm svým rozkázali, aby v tento úterý najprv příští v Praze všichni byli aneb s plnú mocí z sebe vyslali, a při tom abyšte všech dluhuov židovských buď knihami městskými neb registry vašimi nebo listy neb kterakkoli jinak zapsanými neb ujistěnými [sic] výpis zapečetiece pečeti svú poslali při nich, a tak jim rozkázali, jestliže by co kterých dluhuov zatajili a neoznámili a zapsati nedali,

a potom to se vyhledalo, že JKMt takové zamlčené dluhy ráci zdvihati, aby všichni dlužníci takových dluhuov prázdni byli. Páni a přátelé milí! To znajíce, opatřte to, ať se rozkázání JKMt dosti stane; a jim rozkažte, ať toho jinak nečinie pod propadením pokuty, kteráž se na ně uložila by. Datum Prage f. III. post Divisionem appostolorum annorum oc XCVIII^o. — Albrecht z Leskovce, podkomoříe královstvie Českého.

Také, páni a přátelé milí, vznesl jest na mě David žid z Piesku, kterak by žena jeho, kteráž měl Mojžies od vás, a sirotci děti její některú spravedlnost k těm M f gr., kteréž jsú u pana Jiříka, i k některým více dluhóm tu v městě u vás jměli, a žádaje toho podle práva, aby panu Jiříkovi rozkázáno bylo i také těm, u kohož takových peněz více jest, aby jimi nebylo hýbáno až do mého o to dalšího rozkázanie. I poněvadž židé nyní v Praze býti mají a vy také z sebe někoho vyšlete, rozkažte, ať tiem nenie hýbáno. Já o to chci zde rozmluviti i s posly vašimi i také s židy. A což za spravedlivé bude, to se opatří, aby se nižádné straně neukrátilo. A David Černý ať tiem nic dále nehýbá přes toto mé rozkázanie.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm mým milým.

174.

1498 d. 14. srpna v Budně. — Král Vladislav nařizuje, aby svolali, že sněm na hrad Pražský ke dni 21. září jest svolán.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český král oc a margkrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Vězte, že jsúc nyní prošení od urozeného Petra z Rožmberka, hajtmána královstvie Českého, věrného našeho milého, jménem některých pánuov, rytierstva i měst, kteříž k němu, když sem k nám jeti měl, v znamenitém počtu přišli a jeho za to prosili, aby s námi od nich mluvil a nás prosil, abychme položiti ráčili sněm obecní v těchto suchých dnech najprv příštích pro budící příhodu, kteráž se byla skrze nepravé narčení zlého člověka na urozeného Puothu Švihovského z Ryzmberka oc přišla. I znajíce toho takovou znamenitú příčinu a potřebu, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme poručiec vám, abyšte v městě vašem sněm obecní ten pátek po svatém Kříži vo suchých dnech najprv příštích na hradě Pražském po dva trhy svolati a oznámiti rozkázali, tak aby se k němu páni i rytierstvo na ten čas a na to místo sjeli. A vy z sebe také některé posly vyšlete, aby se tu pro uvarování takových budících příhod všecky věci potřebnie rozvázily a na něčem jistém a konečném postaveny byly, tak aby se chudému ani bohatému v ničemž, ač by se to kdy přihodilo, neukrátilo. Dán na Budně v úterý u vigílii Na nebesa vzetie Panny Marie anno regnorum nostrorum Hungarie octauo, Boemie vero XXVII^{mo}. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

175.

1498 d. 4. září v Budíně. — Král Vladislav: že sněm jest odložen ke dni 30. září.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český král a margrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Jakož jsme vám před těmito nyní minulými dny psali oznamujíc příčinu, pro kterouž prošení a žádání jsme, abychme sněm obecní vo suchých dnech najprv příštíech na hradě Pražském položiti ráčili, a při tom vám poručejíc, abyšte, znajíc to, ten sněm v trhové dny provolati a voznámiti rozkázali: i věztež, že jest nám teprv k paměti přišlo, že soud zemský býti má vo svatém Jeronymu, při kterémž mnozí vo své potřeby činiti mají. Protož nechtiece, aby lidé dvojí náklad a útraty vésti jměli, porúčieme vám, abyšte v městě vašem provolati a voznámiti rozkázali, že ten sněm na svatého Jeronyma najprv příštíeho držán bude, aby znajíc to lidé k tomu času do Prahy přijeli a ty potřeby jednali, které jim i vám prvé oznámeny jsú. Dán na Budíně v úterý před hodem Narození Panny Marie anno regnorum nostrorum Hungarie octauo, Boemie vero XXVIII°. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

176.

1498 d. 15. prosince. — Rada města Tábora: že nezná odpovědi královy na psaní měst.

Službu naši, vzácné opatrnosti páni sousedé a přátelé milí, vzkazujem! Ráčili ste oznámiti psanie, které se stalo od všech měst k JMKské, králi a pánu pánu nás všech najmilostivějšímu, a že JMKská odpověď ráčil dáti a ta že opatrností vašich jest tajna; vieme-li co o tom, na čem ta věc stojí oc. Račte znáti, že také ta odpověď nám není známa. Ale kteří do Prahy z soused našich pojedú a jim obecní věci budú poručeny, také o té odpovědi při těchto suchých dnech příštích jim k vyvzděnění bude poručeno. Datum sabbato post s. Lucie virginis anno Domini oc XCVIII^o. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Českých Budějovic, sousedóm a přátelóm našim milým.

177.

1499 d. 4. února v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby neprodleně zaplatili summu hromničnou.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabě Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Což se té summy dotýče, kterouž nám z práva do komory naše vo Hromnicích povinni jste platiti každý rok, žádáme od vás s pilností i prikazujem, abyšte tu summu bez odtahu a všelijakých výmluv statečnému Albrechtovi

z Leskovce na Cerekvici, podkomořímu našemu věrnému milému, v moc dali a položili. Což se pak dotýče toho dluhu, kterýž vám povinni jsme, na tom konečně úmysl svůj jsme postavili, že vám to z této pomoci, kteráž nám od vše země učiněna býti má, zaplatiti cheme. A protož, což vy nám máte učiniti, učíte! Nebo přišly-li by na nás jaké škody pro vaše vodtahy, tyf by již ne naše ale vaše býti musily. I znajíce to zachovajtež se tak, jakož vám píšem. Dán na Budíně v pondělí před svatú pannú Dorotú let království našich Uherského devátého a Českého XXVIII°. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Českých Budějovic, věrným našim milým.

178.

(1499 ? d. 10. února) na Vlašimi. — Mikuláš Trčka starší z Lípy: že Vastrle služebníkem jeho jest.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi píšete o Křištofora Vastrle, jestliže by služebník muoj byl, abych vám to dal věděti listem svým: i věztež, že jest služebník muoj. Ex Wlassim dominico post Dorothee virginis. — Mikuláš Trčka starší z Lípy a na Vlašimi oc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

179.

1499 d. 17. února na Čornštejně. — Lipolt z Krajku: o kladení do desk.

Službu svou vzkazují, múdří a opatrní přátelé moji milí! Psanie, které jste mi učinili, tomu jsem porozuměl, což se kladení do desk Jiříka spolusouseda vašeho rukojmíem dotýče, od kterýchž jsem já Olešnici koupil, při tom oznamujíc mně nemoc jeho. I což by mně možného bylo v tom pro vás k vuoli učiniti, rád bych učinil v tom i v jiném, jako pro přátele své milé, když by se osoby mé a Jiříkovy dotýkalo: neb já s Jiříkem o tu věc nic činiti nemám, než k svým zprávciem o to hledím; neb bych již rád také sobě to k konci a k místu přivedl. Neb znáti můžete, bych já sobě nyní jaký odtah učinil a Jiříkovi roky dával, že by snad potom zpráve moji mne tím odbývali, že jsú mi všemu dosti učiniti chtěli, než že jsem já sám tomu rokuov delších přidával, kdož jest jim to zpravovati měl; a tudy bych sobě v tom zmatek učiniti mohl. Ješto já vám věřím, že mi v tom za zlé mieti nebudete. Ex Czorstyn dominica Invocavit annorum oc 99°. — Lipolt z Krajku a na Čorstyně, nejvyšší sudí margrabství Moravského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým milým.

180.

1499 d. 17. dubna v Třeboni. — Opat Bartoš: že může přenechat jen 20 neb 21 džberův ryb k násadě.

Modlitvu svou vzkazuji s pozdravením, slovné opatrnosti pane purkmistře, příteli milý! Jakož jste ke mně poslali od obce vaše o ryby k násadě, kteréž jsou včera ráno poslové viděli, i žádali jsou mne, abych vám dal znáti, mnoho-li bych mohl odměřiti, abych dal znáti pro fuoru: i račtež věděti, že vám bude moci odměřeno býti XX neb XXI čberův. A jsou vsazeny do haltěře zemného. Viece takových ryb jmiati ku prodání nemohu, neb jsme rozsadili. Než by byli přijeli od obce k nám poslové v pondělí na noc aneb jen byli vzkázali po služebníku našemu [sic], kteréhož jsme k vám poslali nazchvále, že tolik čberův by chtěli potřebovati, jakož jsou ke mně vaši poslové mluvili, byli byste právě vedle žádosti a potřeby vaše jměli. I sám sem tomu nerad, že jest ta věc přiozmeškána. A žádné jsem naděje neměl, by tolik jměli ode mne potřeby své bráti. I račtež dáti odpověď, kdy ráčíte po ně poslati, abych tu věc opatřil, aby formané meškání nebyli. Mohlo-li by býti zítra ráno, že by před samým svítáním vozové byli od vás puštění, tak bychom zpuosobili, že by k hotovému měření v čas přijeli. Pakli se vám jinak líbiti bude, to mi také dajte znáti. A s tím vás milému pánu Bohu poroučím. Pánuom, prosím vás, starším ode mne můj pokorný modlitvu račte pověděti; v čem bych se mohl s svými bratřími hoditi, chtěl bych rád JJMtí k libosti poslužiti. Ex Trzeboň monasterio nostro f. IIII. post sanctorum Tyburcii et Valeriani anno 99. — Kněz Bartoš, opat kláštera Třeboňského.

Slovné opatrnosti panu N. purkmistru města Českých Budějovic, příteli našemu dobrému.

181. 1499 d. 27. června na Krumlově. — Petr z Rožmberka přimlouvá se za Šimka sladovníka. Otištěn v AČ. X. 93.

182.

1499 d. 29. června. — Rada města Jihlavy přimlouvá se za prominutí pokuty spoluměšťanu, jemuž zboží z Norimberka vezené bylo zabaveno.

Služba naše, slovní v opatrnostech páni, přítelé milí! Jílek Mohzák, spoluměščenín náš, přistúpivši před nás tak nás zpravujíc [sic], kterak při času Božieho těla nyní minulého jsou v Norberce pro své potřeby, naloživ jednomu formanu statek svůj tu v Norberce kúpený, jel napřed zase domův. Kterýžto forman potom za niem jedúc s týmž statkem, pojat jest na silnici a přihnán do města vašeho. Pro kterýžto puotku týž Mohzák k opatrnosti vaší sám osobně pracoval jest. Kdež opatrnost vaše statek jemu propustivše, tu věc na tom postavití ráčili ste, aby se na den svatě panny Margréthy najprv přieštie k vám zase postavil aneb

summu na to uložení vám položil, nás v té věci k opatrnosti vaší snažně za přieluvu žádajíc. A my shledavše téhož Mohzáka mnohé a pracné handle, jenž do Norberka vede, tudíž jeho časté znamenité škody skrze takové handle tyto časy naň přišlé, i také pro jeho dobrou pověst jsúc k němu nakloněni, prosíme opatrnosti vaší, věře jako pánóm přátelóm našim zvlášče milým, že opatrnost vaše to, jakž se jest koli stalo, mimo se pustiti a jemu v dobré prominúti ráčíte. Kdež také při tom statku jeho bylo jest drahně kostelních věcí, ješto v Norberce nakúpil, k faře naší potřebných. Ufánie plné maje, že opatrnost vaše v této prosbě nás neoslyšíte, jako bychom my, ač by se kdy událo, pro vaši opatrnost téhož a mnoho více učiniti chtěli. Odpovědi žádáme. Datum sabbato die beatorum Petri et Pauli apostolorum anno oc LXXXIX°. — Purkmistr a rada města Jihlavy.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm našim zvlášče milým.

183.

(1499 ? d. 6. července.) — Markvart Rúbík z Vyhnanic: o zaplacení odňatých krav.

Služba má napřed vém [sic], susedé i přietelé milí! A žalujif VMti na rychtáře vašeho Křištofora, že jest vzal člověku mému dvě krávé tu chvíli, když jsú u Lomnice leželi, a pravě, že jsú byly Šlapanovy. A jáť mám dobré svědomie, žeť on jest je kúpil od Šlapana na svatého Bartoloměje, prvé než jsú u Lomnice leželi. I věřím a ufám VMti, že jemu člověku mému kázete zaplatiti ty krávy pro mů službu, nebť bych vás nerad hněval, než raději vém [sic] poslúžil. Pakliť by toho neučinil, tehdyť bych musil člověku svému práva popřieti, afby právem požíval, svého na něm dobýval. A tohoť žádám, abyšte mi račili na to odpověď dáti po tomto poslu. Datum sabbato post Procopii. — Marquart Rúbík z Vyhnanic.

Slovutné opatrnosti purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým list d[án bud].

184.

1500 d. 31. ledna na Rabí. — Půta z Rismberka: aby mu zapůjčili cihláře i s pacholky jeho.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé a susedé moji milí! Což se mistra Erharta dotýče cihláře, jakož ste mi jeho bratra i jeho také od dávných let pójčovali a odpouštěli, i prosím vás jako svých milých soused, že mi jeho pójčíte a kázete mu tiem zázejie přijíti a tiem více pacholków aby měl, aby mi y mém diele nemeškal; a že jemu přísně přikázete. A já zase, což by vám libo bylo, rád učiním, v čem byšte mne potřebovali. Vdy [sic] prosím, že to pro mě učiníte a jemu přísně přikázete. Ex Rabie f. VI. ante Purificacionem s. Marie anno oc V^{co}. — Puota z Ryzmberka na Švihově, nejvyšší sudí královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Českých Budějovic, přátelóm a súsedóm mým milým.

185. 1500 d. 17. března v Třeboni. — Vok z Rožmberka: aby lidi jeho z Lomnice z vězení propustili. Otištěn v AČ. X. 95.

186.

(1500 ? d. 19. března) v Hradci Jindřichově. — Purkrabí Jan z Malíkova: o peníze za prodaného koně.

Službu svú vzkazují, múdíř a opatrní páni a přietelé milí! Znesl jest na mne Ondra z Polikna, člověk pána mého JMti, že by prodal kuon Petrovi Waisovi; Matl Ircarovu synu, spolusúsedu vašemu, za kterýžto kuon měl jemu dáti o zdejší jarmarce nyní minulým; a potom sobě sám roky bral; a člověku pána mého JMti nenie zapláceno od téhož Petra. Protož VMti prosím, že pro pána mého JMt Petra k tomu držeti budete, aby mu bez dalšího obeslání plá[t]ce byl, aby pro tak malú věc lidé vaši stavováni nebyli. Pakli by se to nestalo, již bych musil člověku páně právo k stavování propustiti. Jehož vám věřím, že k tomu přijíti nedáte. Ex Noua Domo f. V. ante dominicam Oculi. — Jan z Malíkova, purgrabie na Hradci.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského, přáteluom mým milým.

187.

(1500 ? d. 14. dubna.) — Václav konvář ve Vodňanech oznamuje, že zvon již jest přelit.

Službu svou vzkazují, páni milí! A jakož ste mi VMt zvonec poslali, abych jej předělal, a také ste ráčili v listu doknouti [sic], abych věcího nedělal ani menšího také a abych ten hlas udělal: i tak jsem učinil, že nenie víc příčiny než té, což v újni sešlo, a jediná libra víc, tak že jest příčiny vši VIII liber, a hlas takovaj, ač není-li lepší. Proto, kdy ráčíte, ra[č]tež kázati vzíti. Pakli ráčíte, abych já jej jsám vokoval, račte mi to dáti znáti; jakož jmne [sic] se zdá, že by bylo najlép, abych já dílo dokonal. Avšakž proto, což VMt rozkážete, tak se stane. Datum feria tertia post Palmarum oc. — Václav konvář u Vodňanech.

Moudrajm a vopatrném [sic] pánóm purmistru a radě města Čehzkajch Budějovic buď list dán oc.

188. 1500 d. 1. června v Třeboni. — Vok z Rožmberka: aby pacholci k Pavlovi z Neplachova do služby se vrátili. Otištěn v AČ. XV. 96.

189. 1500 d. 11. července v Strakonících. — Jan ze Švanberka: aby kajícímu vrahů Wolfgangovi dopráli živnosti v městě. Otištěn v AČ. XV. 74.

190.

1500 d. 18. října na Hluboké. — Jan Bušek z Hodkova posílá lidi z Lišova s kr. majestátem.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem VMti ondy psal o Lišovský, o jich spravedlnost: i dali jste mi odpověď, že je chcete zachovati při jich spravedlnosti, a žádajíce toho, aby vám ukázali spravedlnost svú; i teď je k vám posílám i s majestátem jich, kterajž mají od krále JMti pána našeho milostivého. Jemu porozumějíce, VMti věřím, že je ráčíte při jich spravedlnosti nechati. Datum Hluboka dominico post Galli anno oc XV^{co}. — Jan Bušek z Hodkova.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

191.

1500 d. 4. prosince v Netolicích. — Rada městská hájí rychtáře.

Službu naši vzkazujeme, slovutní přátelé a páni sousedé milí! Jakož jste VMt ráčili psáti žalující nám na rychtáře, úředníka pána našeho JMti, kterak by dopustil na Mikuláše Chmelieře obstavenie panie Kořenské, kdež se VMti nepodobné zdá, a pravíce, že jest Mikuláš Chmelieř podruhem; i věztež, páni sousedé a přátelé milí, že jsme o to s úředníkem pána našeho JMti mluvili. A on jest pověděl, že toho bez vůle panie Kořenské učiniti nesmie.

A dále račte věděti, páni sousedé a přátelé milí, co se dotýče rychtáře našeho, že my jemu v tom nemuožem rozkazovati, co se práv stavování dotýče. Neb nám se zdá, že k tomu tak hloup nenie, aby vedle práva nerozkázal tomu dosti učiniti. Datum Netholicz f. VI. in die sancte Barbare anno quingentesimo. — Purkmistr a rada města Netolic.

Slovutné opatrnosti pánóm, panu purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm a souseduom milým.

192.

1500 [?]. — Rychtář městečka Stráže sděluje narovnání o dluh.

Službu svú vzkazují, opatrní přátelé milí! Známo činím vám, že jakož soused váš Jan povinovat jest souseduom našim Matúšovi a Pavlovi, i stala se mezi nimi taková smlouva přede mnú a před sousedy našimi, že co se dotýče jeho dluhu puol osmy kopy, že má jim ve dvú letú to vyplatiti; od těchto vánoc v roce polovici dáti a vo druhých vánocech vostatek má dáti. A tak kdyby jeho Buoh neuchoval, tehdá hospodyně jeho aby též zaplatila, tak se mezi nimi smlouva stala. Než za vostatek, za puol osmy kopy také, jest rukojmie za Rychtáříka. My jeho z toho nepropůstieme. — Rychtář městečka Stráže.

Opatrným purkmistrovi a pánuom města Budějovic d[án bud].

193.

1500 [?]. — Rada města Týna n. Vlt.: že Rozvorka dle práva byla odsouzena.

Službu svú vzkazujem, slovutní a opatrní susedé a priatelé milí! A jakož nám píšete o Rozvorku susedu vaši, abychom se jí okázali dobrou přimluvú před páně milostí, a vědúc, že se robotně obierá; aby ráčili věděti, žeť sme chtěli to rádi v dobrý konec uvésti, a toho jsú obě strané dobrý potaz jměly, i statečně sme se k tomu přimlúvali, aby k právu neurukovaly; a poněvadž jsú se vždy k právu volaly, tohoť jim popřeno jest. A potom sej dobrovolně Rozvorka poznala, prvé převši, a vinu a dala, i jest odsúzena vedle své viny. A přes to bychom všemu dobrému rádi. Datum f. VI. oc. — Purkmistr a rada města Týna Vltavy.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, susedóm našim dobrým d[án bud].

194.

1500 [?]. — Beneš z Klačic hájí se proti obvinění Vodňanských.

Službu svú vzkazuji, pane purmistre a páni milí! Jakož páni Vodnastí [sic] píší, že sami nekolikrá [sic] žalovali na člověka mého, to jest tak; ale žádný odpovedi nikde zvítí [sic] ode mne nechtěli. A jakož píší, že vod neho neci [sic] dosti učiniti: páni a přáteli milí, na tom mi krátce činí, kdo je tak spravoje. Než já pravím i řekl sem to tomu Šindelovi, aby přišel. A bude-li žádati naň co, že já ci [sic] naň práva od něho učiniti dosti, aby jej nekdo žádal. Ale poslal ženu svú; tu sem s ní mlvil, ponevaž praví, že nemá Vican čím zaplatiti, žádá-li, abych jej k tomu držal, aby zaplacená byla? Tu mi řekla, že nežádá, že ví, co má činiti. I milí páni a přátelé moji! Staví-li přes to mé podávání, já tomu nevím co říci; a jestliže jsem jim čím scesten, chtel bych vámi dáti se hnóti [sic], jakož svými dobrými přáteli. — Beneš z Klačice v Mysletíně.

Módrém a opatrném panu purmistru a a [sic] rade města Budevic [sic], přátelóm mém milém b[ud] d[án].

195.

1501 d. 12. února v Žirovnici. — Václav z Vrchovišť: o 66 kop gr. miš. za 12 centů mědi.

Službu svú vám vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož ste mi povinovati za XII centnéruov mědi LXVI š na míšenské gr. počítajíc, i teď k vám posielám Burjana služebníka svého, listu tohoto dodatele, s mistrem Ondřejem z Hažel [sic], a věřím vám, že jim ty peníze svrchupsané dáte hned bez meškání. Neb se jemu témuž mistru Ondřejovi dostane vzieti z těch peněz XLIII š, kteréž

sem jemu povínoval, a Burjan mi s sebou ostatek od vás XXII ₴ na Stráž přinéstí má. Jakož plné doufanie mám do vás, jako pánuov a přátel svých milých, že mi tu věc způsobíte, abych o to více prací a nákladuov k vám nečinil. A potom načemž bych se vám mohl koli hoditi, k žádosti a potřebě vaší chci rád učiniti jako pro pány a přátele své milé. Ex Zirownicz. f. VI. ante festum sancti Valentini annorum Domini M^oCCCCCI^o. — Václav z Vrchovišť a na Žirovnici.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom a přáteluom mým milým.

196.

1501 d. 7. května v Krumlově. — Purkrabí Wolfgang z Vyššího Brodu: aby z vězení propustili Václava provazníka.

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Nemohl jsem tyto dny mezi pána mého JMti čeledí uhlédati Václava povrazníka [sic], JMti páně služebníka. A když jsem se naň ptal, zpraven jsem, že by jej rychtář váš vsadil; jakož jsem pak potom porozuměl, že by u vás seděl. I nemohu rozuměti na pána JMti, byť JMti kdo naň žaloval; tudíž i mně žádný naň nežaloval, kde bych i jeho nyní k páně milosti potřebám, k kterýmž jest zjednán, pilně potřeboval; a JMt pán muoj toho promeškání díla škodu bere. I věřím vám, že jeho propustiti rozkázete. Pakliž komu povínoval anebo že by ho kdo čeho zbaviti nechtěl, nepochybují, že pán JMt od něho spravedlivé učinie. A odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Crumlow f. VI. post s. Johannis ante portam Latinam anno dc XV° I^o. — Wolfgang z Vyšeobrodu [sic], purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým milým.

197. 1501 d. 24. května na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby poddanému dědictví jeho bylo vydáno. Otištěn v AČ. X. 99.

198. 1501 d. 26. května v J. Hradci. — Jindřich z Hradce zve k výsledku zlodějů mistrem popravním. Otištěn v AČ. X. 100.

199.

1501 d. 23. června. — Podkomoří kr. Č. bere na vědomí smlouvu, kterou s králem o summu hromničnou uzavřeli.

Službu svou vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Psanie, kteréž jste mi učinili o summu hromničnou, kterouž jste JMKské povinni plátce býti, položivše toho příčinu, že jste jie tak dlouho nedali, že jsem byl odjel do kraje Hradeckého: páni a přátelé milí, to abyšte věděli: Když sem z kraje Hradeckého přijel do Prahy, tehda jsem já po Kašpara Hojdara poslal a s ním jsem sám o to

mluvil, divě se tomu, že prodléváte té summy dáti. On mi jest to za odpověď dal, že mi o nie nic poručeno nenie, než že mám naději, že skoro přinesena bude. A jakož jste toho v svém psaní dotkli, psanie, kteréž JMKská ráčil jest vám učiniti o tu pomoc, že JMt konečně ráčí mieti, aby u mne položena byla. Přitom jste oznámili, kterak s JMKskú o to konečnú smlúvu máte, i připsal jste mi poslali, pamět, co vám pan hofmistr JMt píše, kterak se v tom pamatuje. Páni Budějovští milí! Což jste sobě koli svého dobrého zjednali, toho já vám věrně přeji jako svým dobrým přátelóm. Datum f. IIII. in vigilia Johannis Baptiste anno oc V^c primo. — Albrecht z Leskovce, podkomoříe královstvie Českého.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

200.

1501 d. 19. srpna v Netvořicích. — Jan a Přibík bratří z Březí: aby žid věci jim ukradené a u něho zastavené jim vydal.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přietelé milí! Jakož jsme k vám před časem minulým ke dni položenému Víta služebníka svého posielali o škodu nám učiněnú od Kuchaře, čeledína našeho, kteréžto jsme se doptali u žida v městě vašem, i žádali jsme toho na vás skrze psanie i také skrze služebníka svého, aby [ste] nám rozkázali tomu židu naši škodu navrátiti; i zpravil jest nás týž služebník, že jste jemu rozkázali, aby ku právu uručil, pokudž byste našli, aby držal. I zdá se nám, že by to byla dosti věc zbytečná, abychom jměli urukovati ku právu. Neb znají spolusúsedé vaši ti, kteříž jsú byli při trápení toho Kuchaře, že jsú dobře slyšeli, pokud jest vyznal. Neb jest vyznal, že jest židu zastavil v desěti kopách, a že jest žid věděl, že jsú to šaty kradené, a na tom vyznání že jest umřieti chtěl; kdež se jest zdálo spolusúseduom vašim, že jest za dosti, jakoby smrt vzal. Ale my k žádosti některých dobrých lidí i také spolusúsed vašich té chvíle jsme jeho při hrdle nechali. I zdá se nám, že nenie potřebie přes takové vyznání ku právu urukovati. Ale páni a přietelé milí! Ještě na vás vždy toho se vši pilností žádáme, znajíce zřízení zemské, abyste nám tomu židu naši škodu navrátiti rozkázali, neb jsme dosti škod i nákladuov skrze to brali, úplně vám věriece, že již toho viec nedopustíte. Jestliže pak přes to již po vás od toho žida nebude nám naše škoda navracena, musíme té cesty pohledati, kudy bychom mohli k svému přijíti. Neb nám se nynie stalo; potom vám aneb někomu jinému státi by se mohlo, ješto by též každému toho líto bylo. Ex. Networzicz f. V. post Assumpcionis beate Marie virginis anno oc VCI^o. — Jan a Přibík bratie z Březie oc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom našim dobrým.

201.

1501 d. 7. prosince na hradě Píseckém. — Purkrabí Jan z Křišťalovic: aby formanu Janu Vachulkovi vydali zabavený vůz, koně i náklad.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož jest k vám vzat Jan Vachulka, člověk dědičný pána mého JMti, živící se pod pány Píseckými, s vozem, s koňmi a s nákladem oc: kterak se jest koli stala jemu ta překážka na této cestě a fuore, jakož se tiemto formanským během živí a obchodí, já vás prosím, že to pro pána mého JMt a k mé přímluvě ráčíte učiniti, a vuoz, koně i náklad, kterýž naložil, ráčíte jemu propustiti, kdež jest potřebný; ať by větčie škody již na té cestě nebral a za svú práci skutečnú a fuoru, kterýž přivéztí má, mohl slušně rozkázati sobě záplatek učiniti. Ustavičně za to vás prose, tu důvěrnost o vás mám, že jemu této mé přímluvy skutečně ráčíte dáti užiti s odpovědí přátelskú listem vaším. Datum in castro Piesek f. III. ante Concepcionem B. M. virginis anno 1501. — Jan z Křišťalovic, purkrabie hradu Píseckého.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

202. 1502 d. 4. ledna na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby Šimkovi k dluhům jeho dopomohli. Otištěn v AČ. X. 101.

203.

1503 d. 12. června v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby porovnali Petra Dubikara s Jiřkem o dvůr a statek někdy Heflérův.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jest na nás vznesl Petr Dubiker, váš spoluobytel, oznamuje a žaluje nám na Jiřika měštěnína Budějovského, kterak jemu nějaký dvůr a statek po smrti otce jeho, nemaje k tomu žádné spravedlnosti, odjal a veň se mocí uvázal. Kterýžto dvůr a statek že jest někdy N. Heflér otci jeho řádným kšaftem poručil; ale on Jiřík že jemu toho dvoru a statku na naše psanie a jeho časté napomínání dáti a postúpiti nechce, kdež on skrze to k škodám velikým přichází a ještě podnes škody znamenité béře; proše nás s velikú pilností, poněvadž Jiří jakožto poručník statku pozuostalého nadepsaného Hefléře všem jiným, což komu poručeno bylo, podle kšaftu dosti učinil, abychme vám psáti a poručiti ráčili, aby se i jemu dosti stalo a ten dvůr a statek, kteréhož otec jeho v držení a užívání byl a již po smrti jeho naň spravedlivě spadl a přišel, s jeho příslušenstvím navrácen a postúpen byl. I poněvadž věci slušné žádá, porúčieme vám, abyšte v ten kšaft potřebně nahlédli, seznáte-li, že jemu ten dvůr a statek podle toho kšaftu spravedlivě přísluší, Jiříkovi rozkázali, aby jemu Petrovi ten dvůr a statek se vším

a všelijakým jeho příslušenstvím beze všeho zpieranie, v jeho moc zase dal a postúpil. Chce-li jej von neb kto jiný z čeho vinniti, chce jemu i každému, jakož se k tomu podává, podle slušnosti odpoviedati a práv býti.

Také vám porúčieme, abyšte jemu Petrovi výpisy kšaftu a zápisuov, kteříž na ten dvuor a statek svědčí, i jiné věci k jeho spravedlnosti potřebné z vašich knéh městských vydali, jestliže by se jemu podle tohoto našeho psanie a rozkázanie dosti nestalo, aby von nám ty výpisy k vyrozomění té spravedlnosti vokázal a my jemu podle toho konec spravedlivý učiniti mohli, jináč toho nečiniec, znajíce v tom naši jistú a konečnú vuoli. Datum Bude f. II^a ante Viti anno Domini oc XV^c tercio, regnorum autem nostrorum Hungarie XIII., Boemie vero XXXII.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

204.

1503 d. 15. srpna v Budíně. — Král Vladislav: aby Jiříka z Výškovic z vězení na rukojmí propustili.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jsú nám někteří znamenití naši poddaní přimlúvajíce se za Jiříka z Výškovic, vašeho spoluměštěnína, kteréhož u vězenie již některý čas držíte, psali prosiece, abychme vám psáti a poručiti ráčili, abyšte ho na rukojmie vydali a propustili. I poněvadž věci slušné žádají, porúčieme vám chtiece tomu konečně, abyšte svrchupsaného Jiříka na hodné a dostatečné rukojemstvie vydali a propustili a dále se s ním žádným obyčejem nevězeli, tak aby on jsa vně, mohl se zpraviti a své věci a potreby tiem volněji puosobiti a jednati: a jináč abyšte nečinili, než jakož vám píšeme, znajíce v tom naše jisté prikázanie a konečnú vuoli. Datum Bude f. III. in festo Assumpcionis beate Marie virginis anno Domini XV^c tercio, regnorum autem nostrorum Hungarie XIII°, Boemie vero XXXIII°. — Ex mandato proprio Majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

205.

1503 d. 18. prosince v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby lidi pikartské v úřadech ani jinde netrpěli a rozkazy hofrychtéře a kr. podkomořího ve všem se spravovali.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Z prvnioho psanie našeho dobře jste poznati a porozuměti mohli, že my žádnému z poddaných našich v jeho panstvie jsme nesáhli, nežli v města naše a mezi vás jakožto ty poddané naše, kteříž nám beze všech prostředkuov příležíce, námi jse ve všem a naší volí a rozkázáním zpravovati máte a povinni jste. A protož vás ještě tiemto našim psaním napomínáme a přísně pod milostí při-

kazujem, abyšte těch lidí pikhartských zlých, převrácených a u viere křesťanské zkažených, v městě vašem netrpěli na úřadech ani na jiném žádném místě, tak jakož jste všemu tomu z prvního psaní našeho porozuměti mohli, a jestliže by jse s jinými křesťany ve všech řádech kostelních nesrovnajiec, bluduov svých nevostali. takové všecky abyšte beze všech odtahuov jako zlé a nekřesťanské lidi skutečně trestali tiem trestáním, jakož na nevěřící a bludné lidi příslušie, nižádným jse v tom jiným nežli námi, jakožto pánem svým, a rozkázáním naším nezpravujiece, tak jakož jste i z našeho prvního psaní porozuměti mohli. Neb jsme my žádnému v jeho panství nesáhli, než toliko že takových nekřesťanských lidí v městech a panstvích našich jmíti a trpěti nechcme; nepochybujiec, žeť jiní poddaní naši uznajiec ten řád a způsob, kterýž jsme v městech našich vo těch lidech zřiedili a zpuosobili, také sami v panství svá nahlédnu a poddané své k tomu zřiedie a povedú, aby jse v tom s námi srovnali a vedle nás zachovali, jakož na lidi křesťanské příslušie. A protož vy znajiec v tom naši jistú a konečnú vuoli a rozkázanie, tak jse zachovajte. jakož jsme vám vo tom prvé psali a nyní píseme, jináč toho nečiníce, a v tom ve všem žádným jse jiným nežli úředníky našimi nad vámi usazenými, totižto hofrychtěrem a podkomořiem, se nezpravujiece. Též také abyšte s žádným z žádné strany žádných stranných puntuov a zápisuov bez vuole a vědomie našeho nečinili, než na nás, jakožto na pánu svém dosti jměli. Neb my vás v ničemž. což by vám jse od koho mimo řád a právo, jaká křivda, útiskové aneb bezprávie dále, neopustíme. Též chtěl-li by vás kto mimo práva, řády a súdy zemské zřiezené obtěžovati a s vámi svú vuoli jmíti, povinni jsme vám také na vás toho nedopúštěti. než skutečně hájiti a brániti; na kteréžto obraně naši, jakožto pána svého dědičného, dosti jmíti můžete.

A jakož jsme vám prvé psali i skrze podkomořieho našeho rozkázali, abyšte to opatřili a nikoli žádnému nedopouštěli, aby kto v kterém městě našem koho jiného mimo nás za pána jměl, pod těmi pokutami, kteréž na to uloženy jsú: i ještě vás v tom napomínáme i příkazujem, abyšte toho jináč nečinili, poněvadž by toho žádný pán žádnému svému poddanému netrpěl. Najde-li se pak kto tak svévolný. kterýž [by], na takové naše prvnější i nynější rozkázanie netbaje, jiného pána jměl, jistě žeť na takového beze vší milosti podle těch pokut sáhneme a skutečně trestati budem. A vy jse k tomu nebo k těm také tak jmějte, jakž zřiezenie naše ukazuje. A protož svolajiece k tomuto našemu psaní všecku obec města vašeho, toto jim psaní naše čísti rozkázete a přitom poviete. aby jse v tom a podle toho všickni jeden jako druhý zachoval tak, jakož jsme vám vo tom prvé psali a nyní píseme. bez zmatku a všelijaké odpornosti. Datum Bude f. II. ante festum s. Thome anno regnorum nostrorum Hungarie XIII°, Boemie uero XXXIII°. — Ex commissione propria Majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm i vsí obci města Budějovice [sic], věrným našim milým.

206.

1503 d. 26. prosince v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby vydali svědomí těm, kteří prý bouřku proti kr. podkomořnímu a židům strojili.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jsú k nám někteří znamenití z poddanných našich přímluvu učinili, což se těch pět osob, vašich spoluobyvateluv, dotýče, kteříž jměli proti podkomořiemu našemu a židóm búrku chtieti počieti, oznamující nám, že byšte jim k jejich potřebě svědomie netoliko sami nechťeli dáti, než to i jiným učiniti a jim svědomie dávati bránili. Ješto nám taková vaše svávuole málo proti mysli nenie, poněvadž každý každému, ktož toho žádá, pokudž komu co známo a vědomo jest, povinen jest svědomie podle práva dáti. Protož a poněvadž se ty jisté osoby ke všemu slušnému a konečně k tomu podávají, že se z té viny a nařknutí vyvésti chtí, porúčieme i prikazujem vám, abyšte vy těm jistým osobám aneb ti, na komž by toho žádali, pokudž by komu co v pravdě známo a svědomo bylo, k jejich potřebě podle práva seznánie a svědomie dali a toho jim dáti žádnému nebránili; a tak abyšte se zachovali, jakož vám píšem, aby jim potřebie nebylo vás pro takové svědomie před komorní soud podle práva pohnati. Neb my nechcem, aby se jim v čem mimo jejich spravedlnost ukrátiti jmělo. Datum Bude f. III. die sancti Stephani prothomartyris anno Domini XV^c quarto*), regnorum autem nostrorum Hungarie XIII^{to}. Boemie vero XXXIII^{to}. — Ad relationem magnifici d. Alberti de Kolowrat, supremi cancellarii regni Boemie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

*) Rozumí se 1503, kteréhož roku připadl svátek sv. Štěpána na úterý a ku kterémuž ukazují i léta panování. Letopočet 1504 ukazuje, že Narození Páně přijímáno za počátek roku.

207.

1504 d. 12. září v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby na sněm ke dni sv. Václava posly vyslali.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Jakož vás tajno nenie, kterak Šlikové učinivše proti řádu a právu, zapomenuvše jse nad námi jakožto pánem svým a nad svú ctí, nálezóm a rozsudkóm panským jse zprotivili, a mimo to všecko mnohé neslušné věci počínají a poddaným našim škody činie: i chciece, jakož slušné jest, to již konečně zastavati [sic] a přetrhnúti, s té a takové příčiny a jiných mnohých potřeb našich a královstvie toho pokládáme sněm obecní na den svatého Václava najprv příštího na hradě Pražském všemu královstvie, prikazujiec vám, abyšte vy také k tomu dni

a času s sebe některé jisté osoby vyslali a vypravili. Jakož pak přijedúc, úmysl náš skrze radý některé naše aneb listem vám oznámieme. Kdež nepochybujem o vás. znajiec vuoli tuto naši konečnú a jisté rozkázání, vyšliec některé jisté osoby na ten sněm s sebe, pokudž od nich z psaní a poručení úmyslu našemu vyrozumíte, že jse ve všem povolně a poslušně v tom proti nám jmieti budete a zachováte. Datum Bude f. V^{ta} ante Exaltacionis s. Crucis anno regnorum nostrorum Hungarie quarto-decimo, Boemie tricesimo tercio. — Ex commissione Majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovice [sic], věrným našim milým.

208.

1505 d. 25. února v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby vyslali posly s plnou mocí na sněm ke dni 4. dubna svolaný.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Vězte, že pro pilné a znamenité potřeby naše a království tohoto položili jsme sněm obecní všem stavóm o Svátosti na hradě Pražském. na kterýž úmysl máme osobú svú přijeti a vypraviti se; porúčejiec vám s pilností a příkazujiec, abyšte s plnú mocí s sebe ke všem a všelijakým jednáním, kteréž na ten čas jednati se budú, i k zavření některé jisté osoby vyslali a ten sněm po všecky trhy v městě vašem provolati dali, aby jeden každý o tom věděl. Pakli bychom beze lsti pro některé potřeby království našeho Uherského na ten čas vypraviti se nemohli, tehdy my na místě svém poručieme některým radám našim a jim celú a plnú moc ke všem jednáním dáme, kteříž nic jiného nebudú moci učiniti a zavřieti, než jako bychme přítomností a osobú svú to učiniti mohli, zvláště poněvadž pro dobré zemské a obecní i všech stavuov k svornosti a jednotě ten sněm držeti se má; jakož tomu všemu lépe a dostatečněji s listu našeho, kterýž vuobec všem stavóm kraje toho píšem, porozuměti moci budete. I znajíce vuoli naši a konečné rozkázání, nepochybujem o vás, puokadž úmyslu našemu i s psaní tohoto vyrozumíte, že jse v tom poslušně a povolně jmieti budete, zachováte, nikoli toho nezanedbajíce, na ten čas přijeti neobmeškáte. Datum Bude f. III° post festum s. Mathie apostoli anno regnorum nostrorum Hungarie XV^{to}, Boemie uero XXXIII°. — Ex commissione Majestatis regie propria.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic. věrným našim milým.

209.

1505 d. 16. srpna v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby k sněmu o sv. Václavě do Prahy posly s plnou mocí poslali a tam zůstali, až spory mezi stavy budou srovnány.

Vladislav z boží milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Vězte, že pro mnohé a znamenité potřeby naše i všeho

království Českého, též také i o vaše rozdíly, kteréž máte s pány a rytířstvem i o všecky jiné potřeby království toho, sněm obecní na hradě Pražském na den svatého Václava nejprv příštího položití sme ráčili, tak aby všichni stavové na svatého Michala v hodin trinácte v súdné světnici na hradě Pražském se sešli. I protož vám příkazujem, abyšte vy tu také na ten den k jednání obecních potřeb i všech těch vašich rozdíluov s plnú mocí vyslali a sebu [sic] s obcí z starších obecních počet některý vyberúce, tak abyšte tu o všecky věci a potřeby s pány a rytířstvem, buďto o vaše rozdíly i také o naše obecní potřeby království toho, neodjíždějíc ani se na své obce odvolávajíc, slušně a povolně s nimi jednali a s toho sněmu se nerozjížděli, leč o všecky věci a potřeby, kteréž mezi stavy panským a rytířským a mezi vámi sú, i o jiné potřeby naše a království toho se konečně zavře, zjedná a zpuosobí. A jestliže by vámi co v tom sešlo, již bychom to znali, že byšte vy byli počátek a rušitelé našeho i obecního dobrého. Přitom vám porúčejíc, že listy obecní po krajích rozeslané na každý trh v městě vašem až do toho času provolati dáte, aby všichni panského a rytířského stavu k sněmu na ten čas jeli a v tom se zachovali, jakž ti listové naši obecní po krajích rozeslaní v sobě okazují a drží. Nepochybujíc o vás, než že se v tom ve všem tak zachováte, jakož vám písem, jináč toho nečiníce. Datum Bude sabbatho post festum Assumpeionis beate Marie virginis anno regnorum nostrorum Hungarie XV^{to}, Bohemie vero XXXIII°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

210.

1505 d. 27. srpna. — Rada města Tábora souhlasí, aby sjezd byl odložen.

Službu naši, slovuťní v opatrnostech páni přátelé a susedé naši zvláště milí, vzkazujem! Psaní, které jste k nám ráčili učiniti, tomu jsme vyrozuměli oc. I račtež znáti, poněvadž nemožnosti vyslání k Lokti a sjetí na Piesek zjitra buohdá podle zuostání poslovů vašich, pánov Pieseckých a Vodňanských i nás také příčiny hodné račíte znáti, že my při témž podle psaní vašeho zachovati se cheme a do pátku prodlíti. A to též pánóm Pieseckým (list opatrností vašich jim poslavše) znáti hned jsme dali. Dattum f. IIII. diē s. Ruffi martiris anno domini 1505to. — Purgmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovuťným v opatrnostech pánóm purgmistru a radě města Budějovic, přátelóm a susedóm našim zvláště milým.

211.

1505 d. 22. září. — Václav Ryšavý z Trebska: že žid David posílá řezníka Šimona s plnou mocí k slyšení ortele.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom přáteluom mně přeznivým! Václav Ryšavý z Trebska a v městě Piesku službu svou vzkazují VMtem! Slovní pání, přátelé mně přezníví! Psaní VMti o Davida žida, kteréž ste mi ráčili učiniti, srozuměl sem. I týž žid zpravil mě, že slal jest před VMti Šimona řezníka, měšténína od nás, dav jemu listem mocným plnú moc k slyšení toho ortele. I milí pání a přátelé! Mně se zdá, že jest zadosti učinil. A i nyní téhož Šimona, měšténína od nás, též na místě svém (dav jemu plnú moc listem tiemto k slyšení toho ortele) týž David žid posílá. A za to mám, že VMti podle vše slušnosti a řádu i práva před týmž Šimonem, měšténínem naším, mocným poručníkem bez všelikteraké omylnosti neb pochybnosti týž ortel můžete rozkázati čisti: a také mně se zdá, že týž žid na mé rukojemství všemu dosti činí. A tomu, což se nadpisuje, na pravú jistotu a svědomie pečef svou vlastní a přirozenú dal sem k tomuto listu přitisknutí, jenž dán v pondělí den svatého Mauricia léta XV^{CV}.

212.

1506 d. 19. června v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby s válečnou svou hotovostí dle rozkazu Albrechta z Kolovrat do pole vytrhnouti připraveni byli.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Jakož jsme vám psali oznamujíce, že jsme urozenému Albrechtovi z Kolovrat na Libštejně, nejvyššiemu kancléři království Českého, věrnému našemu milému, moc a komoru naši mocně poručili, abyšte vy o všechny věci a potřeby na místě našem k němu jse utiekali, zření jměli, a přišlo-li by v zemi a v království tom buď proti právu aneb jináč co výtržného, on na místě našem pówod byl a vás k takové potřebě a hotovosti jměl a obeslal, jakož i o to při nynějším sněmu minulém s vámi poručili jsme mluvíti a vám úmysl a vůli naši konečnú předložiti; pak poněvadž nyní podle svolení zemského na tom zůstáno jest, aby proti těm a takovým svévolným a výtržným lidem, kteří v mírné a pokojné zemi jímají a své vůle užívají, taženo bylo, a vy též podle jiných stavov k tomu jste přistúpili a na tom jse svolili: i žádáme toho na vás přikazujíc vám s pilností, abyšte podle vše své možnosti s lidmi, děly, prachy, a což k tomu běhu příležití, pohotově byli, a když byšte koli od nadepsaného Albrechta, kterémuž jsme to na místě svém poručili, aby ty a takové všechny věci spravoval, řídil a puvod byl, obesláni byli, tu a na to místo hned jeli a táhli, kdež by vám skrze téhož Albrechta

jmenováno a ukázáno bylo, jináč to nečiníc, ač vuoli naši a jisté poručení zachovati a naplniti chcete; též také dali to v městě vašem volati po všecky trhy, dokadž by vytažení jse nestalo, aby všech stavuov lidé vedle zřízení zemského a obecních listuov našich po krajiech vyslaných jse osobně pohotově jměli. a když budú obe-slání od najvyšieho purkrabie Pražského, hned na pole na ten den a místo jim ukázané táhli. Datum Bude f. VI. post festum s. Viti anno Cristi XV^c sexto, regnorum autem nostrorum Hungarie XVI°, Boemie uero XXXV°.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

213.

1507 d. 17. května v Budně. — Král Vladislav svoluje, aby sirotkum Hanuše Greifa spláceno bylo ze summy hromničné dle původní úmluvy.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Jakož jste k nám posly své vyslali správu nám davše, což se sirotkuov někdy Hanuše Graifa, kterémž jsme na summě hromničné, kterúz nám do naše komory platíte, za dluh slovutného Beneše z Klaric III^j^c kop grošuov českých dáti a jeho proti týmž sirotkóm zastati ráčili, dotýče, tak aby jim každý rok L kop grošuov českých sraženo, a když k letóm přijdú, vydáno bylo, až do vyplnění summy nadepsané, a že by rok k vydání těch peněz vyšel. žádající na vás sirotčí peníze své jmieti společně, a jiným z města cizím na roky dalšíe přieti chtěie, nedostatky své i obtiežnosti přitom i podání vaše nám oznamujíc, nás vysokými prosbami prosíc, abychom vás při témž vašem podáníe zuostaviti ráčili: I poněvadž takoví jsú vaši nedostateci, tak, pokud nás poslové vaši spravují, z takových příčin my vás při tom zuostavujem, aby bylo sirotkóm tak vydáváno, což jim spravedlivě přísluší na časy a roky, jakož jste se podvolili. však tak, aby se jim v ničemž neukrátilo a smlůvě první s Václavem Sádlú, kterúz jsú v Praze učinili, té se dosti stalo. A což se Michala z Stajru a prodaje toho domu dotýče, písem o to statečnému Albrechtovi z Leskovce, podkomoriemu královstvie Českého, věrnému našemu milému, jemu porúčejíc, když k vám do města k obnovení úřadu přijede, aby v to nahlédl, aby ta věc na miře té postavena byla, jakož jemu písem. Datum Bude f. II. post Ascensionem Domini XV^cVII^{mo}, regnorum autem nostrorum Hungarie XV^cVII^{mo} [sic]. Boemie vero XXXVI°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purgmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

214.

1507 d. 8. června. — Rada Starého města Pražského vysvětluje, proč obstaveno bylo zboží Kašpara Hojdara.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Jakož na nás žádáte psaním svým oznámenie příčiny, pro kterou jest Michal Exl některé sbožie slovutného pana

Kašpara Hojdara, spolusúseďa vašeho, obstavil: i nám se zdá, že majíce prvé listy přímľuvnie k sobě za téhož Michala od pana podkomořieho i ot nás, že byšte v ně nahlédnuć porozuměti mohli, proč ten jest stavuňk. Nebo světle při konci my jsme se vám v tom našem psaní opověděli, nebudeme-li v přímľuvě uslyšání, jakož nejsme, že práva hájiti Michalovi nebudem. I tať jest přičina, abyšte věděli, opatrní přietelé milí, že on Michal vrátiv se ot vás pověděl jest, že se jest jemu ani po páně podkomořieho ani po naší přímľuvě spravedlivé nestalo. A při tom hned prosil jest nás za propuštění práva stavného, a dal nám list od pana podkomořieho, v kterémž nás žádá, abychom mu práva přieli. A my tak jsme učinili, opověď již podle práva a řádu, jakož svrchu dotčeno jest, světlů učinivše. Datum f. III. ante octauam Corporis Christi anno oc V^cVII^o. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

215.

1507 d. 13. srpna. — Rada města Tábora posílá přepis odpovědi Pražanu a žádá přepis zápisu mezi stavy učiněného.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přietelé a susedé milí! Máme za to, že vás tajno není psaní, které od nás i od vás s volí poslovů vašich tehďaz nám přítomných panóm Pražanóm všech tří měst Pražských se stalo oc tak, pokudž notule listu toho vám jest dána. Při tom jsme zpraveni od Jana, písaře města našeho, kterak páni poslové vaši skrze něho na nás toho jsú žádali, odpověď, která by přišla od pánuov Pražan, vám také aby dodána byla. Té slušné žádosti nejsúce odporní, vašim opatrnostem otepsání nám i vám přiepis po tomto poslu nazchválu [sic] posieláme. Datum f. VI. ante Assumpcionem beate Marie virginis anno Domini 1507°. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Páni přietelé milí! Zpraveni jsme, že byšte notuli jměli zápisu, který by jměl býti pánov měst s pány Jich Mtí a se pány rytieřstvem. I věříme vám, že nám ho přiepis po tomto poslu našem pošlete.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm a suseduom našim zvláště milým.

216.

1508 d. 6. února v Budíně. — Král Vladislav: aby poslali ozbrojený lid na pomoc Pražanum proti Kopidlanskému.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravsky oc. Opatrní, věrní naši milí! Znamenajíc my veliké škody a záhuby, kteréž se poctivým a opatrným obyvateluum všech tří měst našich Pražských od Kopidlanského a jiných škuodců a zhůbců zemských dějí, nechťeće tomu již dále se dívati, majíce také

litost nad nimi, proti takovým zhůbcím jistým a znamenitým počtem lidí jsme je opatřiti ráčili. Protož vám prikazujem, aby jste vy také pro přetržení těch rajtaruov a neřáduov konečně tu středu před Přenešením svatého Václava najprve příštího nějaký počet lidí z města vašeho jim na pomoc do Starého města Pražského poslali a vypravili znajíce, že vuoli naši naplníte a zvláštne libost nám v tom ukážete, jakož jste jim pak podle zápisu společnieho, kterýž s povoleniem naším učiněn jest a pečetí naší utvrzen, povinni pomáhati. I již se tak zachovajte, jakož vám píšem, jináč toho nečiníce. Datum Bude die s. Dorothee virginis anno XV^c octauo, regnorum autem nostrorum Hungarie XVIII°, Boemie vero XXXVII°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Budějovic, věrným našim milým.

217.

1508 d. 10. února. — Rada Starého města Pražského posílá otevřený svůj list proti Albrechtovi Rendlovi z Oušavy.

Službu svou vzkazujem, opatrní přátelé milí! Porozuměvše z zprávy lidské a došedše od přátel našich milých přiepisu, co pan Rendl o nás i o jiných městech v lid panského a rytířského stavuov po krajích vtrusuje a že na tom jest, s některými nám nějaký list poslati oc; i za slušnou a potřebnou věc zdálo se jest nám také opověď proti takové věci po všech krajích učiniti takovou, jakůž teď v otevřeném listu našem*) pod pečetí naší vašim opatrnostem s několika přiepisy (abyšte to mohli rozšířiti) posieláme; při tom vašich opatrností žádajíce, když byšte čas svojoj příhodný bez prodlévání uhlédali, že k určitému dni všech pánuov Jich Mtí, pánuov z rytířstva a pánuov měst kraje vašeho požádáte, aby k vám do města vašeho přijeli a tento list náš, kterýž všem stavuom téhož kraje svědčí, že jim čísti rozkážete a že se k nim podle téhož listu znění přimluvíte, aby nás za jiné nejměli ani o nás jinak se domnievali, než jakž ten list náš v sobě zní, ukazuje a zavírá. To pro naše i své i všech jiných měst dobré a poctivé učiniece, jakož bychom i my netoliko to, ale i jiné vám k vuoli pro vaši potřebu a poctivost učinili rádi. Datum f. V. in die Scolastice virginis. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

*) List ten byl ze dne 7. února 1508. Viz V. V. Tomek: Dějepis města Prahy X. 243.

218.

1508 d. 22. května v Budíně. — Král Vladislav rozhoduje spor o puštění vody.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Píšem Kašparovi Hajdarovi, věrnému našemu milému, což se vody puštění dotýče, o kteroužto mezi týmž Kašparem s jedné a Linhartem Ekarem,

spoluměštěniny vašimi, s strany druhé ruoznice jest, prikazujíc témuž Kašparovi přísně, aby nechaje všech výmluv na straně, témuž Linhartovi tu vodu ihned pustil. Protož to znajíc, poroučíme vám, abyšte vuoli a rozkázání naše znajíc témuž Kašparovi také slovem našiem královským rozkázali a jeho k tomu drželi, aby našemu rozkázání dosti učinil, jináč toho nečiníc, tak abychom o to více nebyli staráni. Datum Bude f. II^a post dominicam Cantate anno Domini oc XV^cVIII^o, regnorum autem nostrorum Hungarie XVIII°, Boemie vero XXXVII°. — Ex commisione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

219.

1508 d. 2. září. — Rada města Tábora děkuje za projevenou soustrast a táže se na provinění uvězněného řezáče.

Službu naši, vzáctné v opatrnostech múdrosti páni a přietelé zvláště milí, VMti vzkazujem! Poslové naši, kteréž u vás sme jměli, VMtí litost a pečlivú bedlivost, kteréž nad škodú spoluměšťanuov našich jmieti ráčíte, nám sú oznámili. I z takového upřímého přátelství VMtem veliké děkovanie činíme, skrz všeliké libosti toho k odslúžení hotovost vždycky majíce. Vyrozuměli sme také z tajchž posluov našich zprávy, kterak toho řezáče pán skrz časté VMtí staranie vazby prázdna a svobodna učiniti by usiloval. Ale člověka toho v podezřelosti skrz jiných seznánie a psance býti poněvadž VMt znáte, vás přátel svých upříemých a milých žádáme, že jeho pustiti neráčíte, ale kde a skrz koho jest psancem a umřel-li jest kdo na tom, což na něj seznával, psaním vašim po tomto poslu pro širšie o to rozmluvenie že nám oznámiti ráčíte, nepochybné sme naděje. Datum sabbato post Felicis confessoris anno Domini supra 1500 octauo. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzáctné v opatrnostech múdrosti pánuom purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přáteluom našim vzláště milým.

220.

1508 d. 28. října. — Rada města Tábora: aby bečvář Ondráček dluh splatil.

Službu naši, vzácné opatrnosti páni přietelé a susedé milí, vzkazujem! Podle našeho prvnioho opatrnostem vašim psanie, co se dotýče Ondráčka bečváře, suseda vašeho, dluhu, jímž jest povinen Kateřině manželce nebožtíka Matěje po jeho odkázání a dietěti jich, ještě opatrnostem vašim věříme, že jemu rozkážete ten dluh IX fl splniti tohoto listu dodávajícíemu muži již psané Kateřiny. Neb podle gšafthu jmenovaného Matěje, řádem a právem města našeho došlého a stvrzeného, ten dluh

i jiný statček náleží nadepsané Kateřině i jich dietěti, kteréž jest živé. To učinieće dle spravedlnosti a našeho odslúžení, ať by o to více prací činěno nebylo. A zdá-li se Ondráčkovi gšaft slyšeti, nechť stojí před námi v úřadu. Bude jemu přečten. A na to žádáme odpovědi přátelské. Datum sabbato post diui Seuerini episcopi anno 3c 8°. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm a súsedóm našim milým.

221.

1510 d. 18. června. — Rada města Tábora: aby jí zapůjčili dlažiče.

Službu naši, slovutné vzácnosti páni a přátelé milí, VMti vzkazujem! Nedostatek majíc útěch činíme k vzácnostem vašim jakožto přátelúom milým a těm, kdež . . . naději máme. Páni milí! VMtí jako svých milých pánuov přátel prosíme se vši pilností, že pro způsobenie našich potřeb ráčíte k nám vystrojiti a poslati dlažiče některého. Neb úmysl máme nějaký kus u města našeho dáti vydlážiti; i na prosto že sme na ty dělníky přešli [sic]. Věřímeť VMti, že to pro nás učiní ráčíte; a my toho hotovi budem VMti odslúžiti všelikú libostí, a těm také práci penězi nahraditi, ktož by vysláni byli. Datum f. III. post Viti anno 3c 1510. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné vzácnosti pánuom purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom přátelúom našim zvláštním.

222.

1510 d. 14. srpna. — Císař Maxmilián žádá, aby mu pod svou pečeti zaslali výpověď spoluměšťanů Mikuláše Scherera a Linharta.

Maximilian von Gots Gnaden E. Romischer Kaiser 3c. Ersamen, lieben Getrewen! Wir sennden ew hirbey ainen Brief von vnnserm lieben Bruder dem Kunig zu Hungern vnd Behaim 3c etlicher Kundtschaft halben, so ewr Mitburger Niclas Scherer vnd Lienhart am Ring in der Zinispfen Sachen geben sullen, als ir vernemen werdet, vnd begern darauf an ew mit Ernnt vnd Vleis, das ir dieselben ewr Burger, so ew gegenwurttiger vnnser Diener Michel Eglofstainer anzaigen vnd benennen wirdet, furderlichen fur ew erfordert, vnd sy laut des obgenanten vnnsern lieben Bruders Beuelh auf die Artigkl, die er ew furbringet, in irer Sag, was ine darumben Wissen ist, verhoret, vnd solh ir Sag eigenntlichen aufschreiben lasset, vnd in ain offenn Kundtschaft vnnder ewrm Statsigill stellet vnd die dem obgenanten vnnserm Diener vberantwortet, damit die der Notturfft nach gebraucht werden muge. Vnd ew hierinn gutwillig erzaiget, daran tut ir vnns Geuallen vnd Maynung. Geben an Mittichen vnser lieben Frawn Abend irer Schiedung anno 3c im zehenndten, vnserer

Reiche des Romischen im funffundzwainzigisten und des Hungerischen im ainundzwainzigisten Jarenn. — Commissio domini imperatoris in p.

Den Ersamen vnnsern vnd des Riechs lieben getrewen, Burgermaister, Richter vnd Rate der Stat zum Wudweis [sic].

223.

1511 d. 21. října v Písku. — Rada městská: aby k výsledku škůdců i písaře svého městského poslali.

Službu naši vzkazujem, slovutní páni a přátelé milí! A jakož sme byli věděti dali VMti o tázání škudců, kteréž v své vazbě máme, a kudy a proč tázání nejsú na ten čas, nepochybně toho jste zpraveni. I ještě na žádost opatrností vašich pamatujícíe dáváme VMti znáti, abyšte své posly u nás k tázání týchž zhůbců mieti ráčili tento čtvrtek prvopříští na noc na pátek. A písaře k sepsání jich vyznání s posly VMti račte vypraviti k nám, neb my toho písaře nemáme u nás. Neb kdybyšte písaře toho s posly VMti k nám neposlali, ráčíte znáti, kdyby poslové VMti toho jich vyznání VMti nepřinesli sepsaného, a ješto VMti potřeba kázala by jich vyznání mieti, a nesepsáním obmeškali byšte a neměli byšte, mohli by vaše opatrnost snad toho i pykati i v něčem dostatečně neopatríti vaši opatrnost aneb potřeby pilné spoluměšťan VMti. I znajíc, že toho potřeba VMti jest a káže, neračte bez toho písaře sláti. Ex Piesca f. III. die XI millia virginum sanctarum anno XV^cXI^o. — Purkmistr a rada města Piesku.

Slovutným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm milým.

224. 1512 d. 15. října v Praze. — Rady Starého a Nového města Pražského sdělují odpověď, kterou král poslům stavu městského dal, a zvou k poradě o věcech stavu svého. List téhož obsahu zaslaný Kouřimským jest otištěn v AČ. XVIII. 543.

225.

1513 d. 24. ledna v Praze. — Pražané zvou k předchozí poradě celého stavu městského na den 13. února.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Jakož vám jest vědomo i známo, což se toho jednání s pány a rytířstvem spolu s námi s stavem městským dotýče, že na čtyři dny před suchými dny postními v to jednání s nimi vstúpiti máme: protož aby se žádné při tom obmeškání nám všechněm škodlivé nepříhodilo, napomínámeť vás, abyšte na to pamatujícíe i rozvážiece, že jest věc veliká a našemu stavu jako jest kdy byla potřebná, z sebe osoby hodné a radné a kterým taková věc jest již známa a vědoma, k tomu času konečně k neděli první v postě ještě před tím uloženým jednáním vyslali, abychom my prvé, nežli bychme se v jaké jednání s pány a rytířstvem dali, spolu rozmluvili a ještě, co by nám k tomu býti

mohlo potřebného a užitečného, z jednostajné rady a vuole uvážiece pohledali a pohotově jměli. Protož toto znajíce, žádáme vás pro vaše i naše dobré, abyšte toho neobmeškávali. Prage f. II. die Timothei anno christianorum XVXIII° [sic]. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

226.

1513 d. 12. května v Budíně. — Král Vladislav: aby mu do průvodu k tureckému pomezí vypravili na čtvrt léta 40 pěších.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Oznamujem vám, kterak oumysl máme osobou svou k tureckému pomezí se hnúti, abychom to tam opatřili, aby se poddaným našim i všemu křesťanstvu budoucí škoda nestala. I poněvadž se svou osobou k tomu hnúti máme, sami to znáti muožete, že se tu naší osoby i duostojenstvie a našich dědicuov i všeho křesťanstva veliké potřeby dotýče. Protož vás za to žádáme, že vy vedle naší osoby a podle nás k takové naší pilné potřebě čtyřiceti pěších pošlete, a ti aby byli tajden před svatým Janem najprv příštím při nás, a ty při nás abyšte čtvrt léta drželi svým nákladem. Kdež my vaši takovou volnost, ač se v tom hotově najíti dáte, velmi vděčně od vás přijmem a vši milostí a dobrým to vám odplacovati rácieme. Neb tu již poznati chceme i dědicové naši, kto nám se dá v naší takové pilné potřebě povolně a hotově najíti. Kdež my jiné naděje o vás nemáme, než že se nám tak volně a hotově dáte najíti, jakž vám píšem, Datum Bude f. V. post festum sancti Epimachi anno Domini oc XIII°, regnorum autem nostrorum Hungarie XXIII°, Boemie vero XLII°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Českých Budějovic, věrným našim milým.

227. 1514 d. 4. března v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby summy jemu povinné odváděli jen Michalovi Slavatovi z Chlumu a Vilému Kostkovi z Postupic, kteří vzali na sebe placení dluhů královských. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 14.

228. 1514 d. 20. dubna v Praze. — Pražané zvou k poradě o věcech celého stavu městského se týkajících na den 5. května. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 17.

229. 1514 d. 17. října v Praze. — Pražané zvou k poradě o věcech celého stavu městského se týkajících na den 24. října a žádají, aby vše na cestu ku králi bylo připraveno. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 39.

230.

1514 d. 16. listopadu. — Rada města Tábora: že jejich přiznací list zároveň se svým do Prahy odeslala.

Službu naši, vzáctné opatrnosti páni a přátelé nám zvláště milí, vzkazujeme! List přiznávající podle společného zuostanie při pániech Pražanech JMtmi

a jinými městy království Českého, jež k nám přislali ráčili jste žádajíc, aby dodán byl jménem vašich opatrností při poslu našem pánuom Pražanuom, přečetše na vědomie dáváme, že posel náš nastávající [sic] cesty práci na se (jemuž pán Buoh rač dáti s užitkem a potěšeným navrácením) přijav prvé, nežli psanie i peniezi od opatrností vašich k nám jest došlo, přeč ujel; však proto nemohúc žádostí vašich nikoli prázdných zanechat, list vašich opatrností, při tom i svůj, tak jakž společnost ostanie našeho s jinými městy zavřela, po jiném poslu našem pánuom Pražanuom nazchvál odeslati nezameškali jsme. Datum f. V. post Briccii anno Domini 1514. — Purgmist [sic] a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným v opatrnostech pánuom purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom a našim dobrým přáteluom.

231.

1515 d. 21. února. — Rada města Tábora zapůjčuje spis, který z kanceláře Pražské o jednání uherském obdržela.

Službu svú vzkazujem, slovutní páni, přátelé milí! Jakož ste ráčili žádost k nám učiniti skrz psanie VMti o spis jednání uherského, aby VMti jeho přepis způsoben byl, oznamujice, že s panem Pavlem písařem našim jest od posluov VMti mluveno: i pováživše, že by ta věc musila snad dlouhý prôtah mieti pro neprázdnost písařuov našich, VMti ten spis, kterýž z kanceláři [sic] Pražské poslové přinesli sú, teď odsieláme nazchvál, za to žádajice, kdyžkoli ráčíte jej obci VMti přečísti dáti buďto přepsati, abyšte zase ráčili jej nám poslati, pro potomní pamět abychom jej jmieti mohli. Neb i obec naše žádala jest, aby pilně ten spis schován byl. Datum f. IIII. cinerum anno Domini 1515. — Purgmist a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom přáteluom našim milým.

232.

1515 d. 27. června v Praze. — Pražané žádají, aby osoba do poselství ku králi zvolená dne 5. července v Brodě Německém byla, a aby 70 kop gr. č. na společné vydání bylo zapláceno.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Jest vám vědomo, kterak král JMt, pán náš najmilostivější, ráčil jest skrze pány posly své na tento sněm vyslané nás vedle jiných stavuo napomenúti i rozkázati. abychme se v jistých osobách s plnú mocí od stavu našeho pro pilné JMt i JMtí dědicuov potreby, též i pro naše, ješto zde nejsou dokonány, vypravili. Pak při tom sjezdu poslové vaši na tom jsú zuostali s námi, že vyslati vedle nás chtěie. Protož která osoba z vás jest od vás volená, aby byla vypravena. a vy abyšte ji penězi na cestu opatřili, znajíc, že toho pilná a znamenitá nám jest potřeba, a že všechny tyto věci, ješto na nesnázi byly posta-

veny, k konci dobrému jíti mají. Náš pak výjezd, konečně býti má ten čtvrtek po svatém Prokopu nejprvé příští, protož k tomu času abyšte tu osobu z vás volenú jměli a ji vypravili, a s těmi osobami od pánuo Plzenských a Tábořských volenými abyšte se nadjíti dali v Brodě Němčeckém*) ten pátek po svatém Prokopu na noc. Také aby vás tajno nebylo, že v těchto nesnázích, kdež jsme o naše některé znamenité věci činiti jměli, ty zbierky, které jste činievali, nemohly jsú postačiti na náklady; a my chciece, aby obmeškáno mnohokrát nebylo, svými sme penězi zakládali. Kdež pak toho znamenitá summa vzešla jest, ješto vašim poslóm to dobře vědomo jest, kteří na počtu jsú seděli. I žádáme vás jako přátel našich, poněvadž jsme vás pro dobré vaše z viery a lásky zakládali, že nám zase z též lásky bude navraceno. A do té summy, co by ot vás jmělo býti položeno, jest sečteno sedmdesáte kop gr. českých. I věříme vám, že bez meškání ta od vás summa k nám poslána bude, abychme také zase mohli zpravití bez meškání. Prage f. IIII. ante Petri et Pauli anno dominice Natiuitatis XV^CXV^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

*) Původně napsané „v Chrudimi“ přeškrtnuto.

233.

1515 d. 6. prosince v Praze. — Pražané zvou k poradě o listu králově na Nový rok a žádají za příspěvek pro knížete Karla i za vypravení jednoho jezdce.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Z některé hodné příčiny požádali jsme všech pánuo měst strany naší, aby k nám některé z sebe osoby ke dni Nového léta nejprvé příštího vyslali, a za to máme, že všichni vedle toho, jakž jim jest předloženo, nadjíti se bez obmeškání dadí. Ale že v tom času přišly jsú jiné také potřeby, kteréž se vás všech pánuo měst a stavu našeho dotýčí, zvláště od JKMTi psanie, ješto vám městóm společně náleží a svědčí: protož žádáme vás, že některé z vás osoby k tomu také dni jmenovanému léta Nového k nám vyšlete. Neb seznáváme, že potřeba jest, abychme se s vámi se všemi shledali a o dobré JKMTi i naše, čemuž pak vyrozumiete, rozmluvili i na jistém zuostali. Kdež pak věříme vám, že toho neobmeškáte. Prage f. V. die Nicolai pontificis anno dominice Natiuitatis MV^CXV^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Páni milí! Aby vás tajno nebylo, že jest mezi námi zuostáno při tomto sněmu minulém a knížeti Karlovi JMti jsme přiřkli, že od všech stavu našeho ta summa zadržalá vzácné a dobré paměti knížeti Bartholomějovi JMti, kteráž od nás skládána byla, má dodána býti. Protož vám o tom připomínáme a žádáme, že ji složití neobmeškáte, nebo jest nám místo ukázáno, komu ji vydati máme.

Také abyšte věděli, že jjezdnych my jmiati budeme XXti pod jednu barvu, kteréž vám teď kus v listu posieláme; a z vašeho města abyšte jednoho jjezdného dobře a poctivě vypraveného jměli v sukni té barvy, jakož se píše, v červené kuklici a šerém koblúce [sic]. Sukně af sú s faldy, s malým voboječkem hazukovým, jakž nyní nesú.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

234.

1516 d. 23. března v Praze. — Pražané oznamují úmrtí krále Vladislava, zvou k poradě celého stavu na den 2. dubna a vybízejí k bedlivosti i pohotovosti proti možnému nebezpečí.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Oznámili jsme vám to, což jest nás od mnohých našich i vašich přátel docházelo, k čemu by v zemích okolních a snad i v zemi této byli náchylni. A přitom sme vás k opatrnosti a k bedlivé hotovosti napomenuli i žádali. Nyní pak abyšte věděli, že včera před samým večerem došly jsú nás psaní jistá, jimž my ačkolivěk s žalostí a s zámutkem dokonale věříme, že král JMt pán náš umřel jest i pochován. Jehožto duši KMti pán Bůh rač bajti milostiv a k své božské milosti přijíti. Za to všickni JMtí poddaní pána Boha prositi máme. Pak poněvadž jest tak, sluší se nám všechněm stavu našeho pilně opatřiti bez odtahův, aby se nám od někoho, čehož bychom se nenadáli, něco škodlivého nepříhodilo. Neb ačkolivěk dědic tohoto království jest a pán náš JMt, však proto pro JMtí věk i také náhlost času nemůž snad taková věc k rychlému přijíti opatření. I vidí se nám, že užitečno jest, abychmy se spolu všickni stavu našeho městského bez všech odtahův shledali a sjeli. Protož žádáme vás, abyšte k nám osoby z vás znamenitější a přední vyslali, a ti aby se v Praze v středu před Svátostí nejprvé příští konečně nadjíti dali. Neb toho jistě potřeba jest. Kdež jakž prvé, i ještě žádáme vás, že pilnost i bedlivú hotovost při městě vašem i okolo vás jmíti budete, a bylo-li by k čemu podobné, ješto by se k nebezpečné věci chýlilo a kdo se kde zbierati jměl, nám oznámíte. A my také tak sme na hotově, přišla-li by taková potřeba, abychmy vás přátel našich a vy nás, kteříž o vaše dobré a bezpečné pilnost máme, neopustili. A když se s námi vaši poslové shledají, tu šíře o tyto všecky věci předešlé i budoucí s nimi rozmluvímy a na místě postavímy, ješto vás budú moci spraviti. Kdež věřímy vám, že takové věci nikterakž pro všech nás dobré neobmeškáte. Prage dominica Resureccionis anno Virginei partus 1516. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

235. 1516 d. 20. srpna v Praze. — Pražané napomínají k zachování jednoty, lásky a svornosti sousedské a žádají, aby od nejv. purkrabí nařízenou hotovost nikam neposílali, dokud jim sami neoznámí. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 60.

236.

1516 d. 19. října v Krumlově. — Petr z Rožmberka: že jen omylem mýto od nich v Netolicích bylo vybíráno.

Služba má, múdří a opatrní susedé milí! Jakož jste mi psali, že byste zpraveni byli od vašich spolusúseduov, kteříž jsú byli na jarmarce v Netolicích, že by tu poddaní moji od nich mýtho brali proti spravedlnosti vaše oc: i vězte, že sem se na to vyptal. I to, co se stalo, to jest přišlo omylem; kdež sem já poddaným svým přikázal, aby se toho spolusúsedóm vašiem více nedálo. Ex Krumlov dominica post s. Galli anno oc XVI°. — Petr z Rožmberka oc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, susedóm mým milým.

237.

1516 d. 12. listopadu v Praze. — Pražané žádají za vyslání poslů k poradám s radami krále Českého i Polského.

Službu svú vzkazujem, opatrní přítelé naši milí! Oznamujem vám, že k sněmu, kterýž jest králem JMti, pánem naším milostivým, na den svatého Martina byl položen, rady a poslové krále Polského JMti jedú a dnes v Praze býti mají. A rady také krále pána našeho JMti konečně zjitra neb v pátek býti mají. Kdež prvé byli bychme to vám oznámili častně, ale pro mnohé zpletky a postrannie jednanie mnohých na odpor tomu nevěděli jsme, co jistého vám oznámiti, aby snad jízda a náklad váš daremní nebyl. Ale poněvadž již známe, že k něčemu vždy nenie [sic] při těchto radách Jich Mtí králuov přijde, žádáme vás, že knám osoby z vás hned bez meškánie některé přednie vyšlete; a ti aby do neděle najprv přístie konečně u nás jse nadjíti dali, aby spolu s námi měli rozmluvenie. I také bude-li jaké s těmi radami králuov Jich Mtí rozmlúvané, aby s větší podstatú stavu našeho bylo před se bráno. Kdež věříme, že toho neobmeškáte pro takovou pilnú a znamenitú naši i vaši potrebu i jiné také pilné, kteréž jsú ještě nikda mezi námi nebyly. Prage f. 4. post Martini anno Domini M^oCCCCC^oXVI^o. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm naším milým.

238.

1517 d. 26. srpna v Praze. — Pražané žádají, aby se najíti dali se svou válečnou hotovostí spolu se všemi městy kraje svého dne 3. září u Kolína nad Labem.

Službu svú vzkazujem, opatrní páni přítelé naši milí! Za to máme, že naše napomenutí upřímné a přátelské v paměti máte, kterým jsmy žádali vás a pro dobré obecné stavu našeho napomínali, kterakú byste všelikým způsobem hotovost k věcem válečným bez prodlení jmíti měli. A za to držíme, že v tom ve všem hledíc na

vaše i přátel vašich užitečné, bezpečné i poctivé, jste se zachovali tak, jakož jsme oznámili, kdy by kolivěk skutečné tažení býti mělo a bez něho býti nemohlo, že vám čas i místo, kde byste se strhnúti měli, oznámiti chcem, neobmýšlejíce v tom nežli napřed čest a chválu boží, krále pána našeho milostivého JMti a království tohoto, též i stavu našeho obecné dobré. Protož, poněvadž nejvyšší pan purkrabie Pražský JMt opět jinými listy svými všemi stavy po všech krajích a zemí touto k vojenskému tažení hýbati a napomínati ráci, k tomu čas ten pátek po svatém Jiljí nejprvé příští, kde by se strhnúti měli, pokládati, ješto my mnohé věci uvažujíc, co by k čemu podobné bylo a bez čeho by dobře býti mohlo, aneb také přirovnávajíc předešlé dávno příhody, která by z které přijíti mohla, toho znáti nemužeme, aby taková toho na tento čas ještě byla potřeba, aby valní a obecné vše země hnutí býti mělo. Ale poněvadž pan purkrabie Pražský to takové hnutí země vždy učiniti chce, i z té příčiny žádáme vás i vedle našich společných zápisuo a vysokých závazkuo napomínáme, abyšte již skutečně a podstatně se k tomu hnuli a ten čtvrtek po s. Jiljí nejprvé příští konečně se vším dostatkem u Kolína nad Labem byli, a vypravíce bez obmeškání lidí některý dobrý počet zbrojných, pěší i jízdných a k válce hotových všelikterak, se všemi potřebami a stroji válečnými vyslali. Neb my k témuž dni též vojensky jsúce hotovi k uloženému místu, kteréž vám oznámíme, vezmúce pána Boha všemohúcieho na pomoc potáhneme. A vy, poněvadž jste od nás častokrát takových napomínání i my také od vás žádostí mnoho slychali, již k tomu přichází, aby po těch slovích přátelských a pro obecného dobrého a stavu našeho poctivosti zachování skutek se všech stran se ukázal, tak abychme se všichni toho, bylo-li by od koho k našeho stavu škodě a lehkosti i posměchu pod způsobem jiným co nalezeno, vyvarovati a oduolati tomu mohli. Ješto snad, bylo-li by naše společné obmeškání, mohlo by netoliko nám, ale i budoucím našim to k veliké a těžké újmě na jich dobrém přijíti. Ale tu víru máme, že dobrému našemu a poctivému a všeho stavu našeho užitečnému pro jména našeho budoucí a nesmrtečnú pamět nákladuo ani životuo svých předkládati nebudete, ale pro takovou potřebu spolu s námi je vynaložíte; a z toho o vás a stavu našem to nalezeno bude i od lidí jiných uznáno, že jste pro dobré všeliké obecné tak se dali nalézti jako ti, kterým pro poctivost svou to dobře příleží. Také vidí se nám, abyšte lidi vaše se všemi lidmi z jiných měst kraje vašeho spolu strhli, a spolu aby také bezpečněji táhli, aby se jim žádná od žádného tak lehce škoda nebo lehkost státi nemohla. Prage f. III. post Bartholomei anno Christi M^oV^oCXVII^o. — Purkmistři a rady Starého, Nového i Menšího měst Pražských.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm, starším i všei obci města Budějovic, přátelóm našim milým.

239.

1518 d. 14. července v Budíně. — Král Ludvík oznamuje, že k vyřízení stížností stavu městského blavně na úřad podkomořský svolal sněm do Prahy a že nařídil hofrychtěři, aby úřady po městech obnovil a zadržalé summy král. vybral.

Ludvík z boží milosti Uherský, Český oc král, markrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Došlo jest nás psaní, kteréž nám od posluov. z měst našich království Českého, kteříž v Praze o sněmu minulém byli shromáždění, psáno jest, v kterémž všichni spolu oznamují obtížení svá, zvláště což se úřadu podkomořského dotýče, pře[d]kládajíce přitom mnohé ruoznice, nesnáze i nedostatky netoliko mezi osobami, ale i mezi obcemi, jakož pak to psaní všecko v sobě šíře zavírá oc. I vězte, že vám na tento čas jiné odpovědi dáti nemůžeme, než že jsme sněm obecní v témž království na hradě Pražském ten pátek po hodu Narození panny Marie položiti ráčili, ješto skrze posly naše dalšímu rozkázání našemu a opatření svému vyrozuměti budete moci. Však zatím, poněvadž známe toho znamenité a pilné potřeby býti a již také čas vyšel, jakž úřad konšelský roku minulého u vás obnoven jest, aby zase skrze hofrychtěře našeho slovutného Václava Roztockého z Teplé, věrného smilého, obnoven a sazen byl: i poručili jsme s pilností témuž Václavovi, aby on nemeškaje po městech našich v království Českém jezdil a úřady konšelské sadil. Protož vám přísně prikazujem a tak jmíti ráčíme, abyšte tomu na odpor nebyli, než témuž Václavovi beze všech výmluv a odtahuo všelijakých se na též [sic] úřad konšelský saditi a z rozkázání našeho obnovovati dopustili, jináče toho nikoli nečiníce.

Přitom také i to jmíti ráčíme, poněvadž při vás některé summy, kteréž nám každý rok do komory naší platíte a dávati povinni jste, zuostávají a vydané nejsú, abyšte je často psanému Roztockému zúplna vydali a ničímž se v tom nezastírali. Neb on také Roztocký jinam jich dáti a obrátiti nemá, než toliko na placení pilnějších dluhuov našich v království Českém, kdež by v tom naše i toho království lepší bylo. I věduce vy v tom konečnú vůli naši a jisté rozkázání, tak se ve všem poslušně a povolně, jakožto na věrné poddané sluší, zachovajte a jináče nečiňte. Neb jistě, přišla-li by nám skrze nějakú vaši v tom otpornost jakážkoli škoda, aneb v uobeech, osobách a jinde zmatek neb roztršitost [sic], věděli bychom k vám jak o to hleděti. Kdež o vás nepochybujem, že se toho nedopustíte. Datum Bude f. III. post festum sancte Margarethe anno Domini oc XVIII°, regnorum autem nostrorum Hungarie et Bohemie anno tercio. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru, konšeluom, obecním starším i vší obci městu [sic] Českých Budějovic. věrným našim milým.

240.

1518 d. 20. srpna v Praze. — Pražané zvou ke dni 8. září na sjezd, který by po celou dobu sněmování trval, a žádají zaplacení zadržalých 71 kop gr. č. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 94. K Budějovickým vynechány jsou však z něho ku konci prvního odstavce věty: „Také i s strany víry jest tohoto potřebí našeho shledání na den jmenovaný. Jakož pak i po krajích listové o to rozeslání od nás jsú.“ A konec listu jednající o příspěvku zní takto:

Také často jsme vznášeli na vaše posly, což se zbirky dotýče na JMt knieže Karla i jiných zadržalých pomocí, které se pro útratu všeho stavu dály. Toho mieti nemuožem, aby nám dodáno bylo, ješto i summy vypsane sme dali. Teď vám oznamujem, že jest toho na vaše město zadržáno toto: najprve na zbirku všeho stavu, kteráž se nynie teď zbírala, L fl gr., na knieže Bartoloměje dobré paměti za tři polouletí XII fl gr. a na knieže Karla JMt též za tři polouletí VIII fl gr. všecko českých. Již žádáme, že nám se to vypraví; neb nebude-li toho, konečně proto musili bychom se k vám tak zachovati, jakož jsme vašim poslům i jiným oznámili. Prage f. VI. post Agapiti anno Domini M^oV^cXVIII^o. — Purknistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

241.

1519 d. 6. července v Táboře. — Rada městská upomíná o příspěvek na poselství ku králi do Uher.

Službu svú, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí, VMtem vzkazujem! Jakož VMti tajna věc nenie, předešlého času kteréz jest bylo k králi, pánu našemu najmilostivějšímu, do Uher ze všech tří stavuo pánuov posluov vyslání, při tom také jest s JMtí o pana podkomořího i o jiné věci stavu našeho jednáno; že pak z každého stavu osoby jsú k tomu byly voleny, které by tam měly jeti, a tak bylo jest to na nás od stavu našeho ukázáno, aby osoba jedna z města našeho byla vypravena; jakož se jest i tak stalo, však na náklad náš společný, jakožto VMti, pánuov Píseckých, Vodňanských a Sušických. Kdež jest věc vědoma, že jsme my osobu jednu od nás se všemi potřebami, s jízdnými i se vším příslušenstvím na svuoj groš byli na ten čas vyslali bez VMti pomoci, ač jsú se v jiných krajích jináč v té věci zachovali, prvé tu summu, než jsú vyjeli, co na které město uloženo bylo, sebravše. Kdež pak máme za to, že páni poslové vaši jsúce k sjezdu stavu našeho o Křížových dnech nyní minulých do města Prahy vyslání, VMt jsú zpravili, co jest sečteno a kteraká by pomoc na to poselství měla od VMti nám zase učiněna býti a kterým způsobem, kdež jsme my i toho počet řádný prvé před pány Pražany i jinými pány městy učinili. Protož, páni přátelé milí, poněvadž jest to jho a břímě bylo na nás od stavu našeho vzloženo, a my s ochotností

a z upřímného přátelství místo VMti jsme je podnikli, práce a nákladu nelitujeme, podstúpili a nesli, VMti, pánuov přátel svých milých, s duověrností žádáme, že tu summu, kterouž nám spravedlivě nahraditi a dáti povinni ste, také bez meškání poslati ráčíte s odpovědí přátelskú. Ex Thabor f. IIII. ante Kyliani anno Salutis oc. XIX°. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným a vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom a přátelóm našim milým.

242. 1519 d. 19. prosince v Praze. — Pražané z rozkazu krále žádají, aby k nejbližšímu sněmu posly s plnou mocí jistě vypravili. Týž list Kourimským otištěn v AČ. XXI. 154.

243.

1520 d. 28. listopadu v Hofe Kutné. — Nejvyšší mincmistr král. Českého upomíná o berni.

Službu svú vzkazují, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Kdež mi píšete, což se té berně dotýče, kterouž mi dáti máte, abych vám jie sčekaní měl do Vánoc najprv příštích: i vězte, že toho učiniti nemohu, a to z příčiny z té, že na mne na vodhádání jeti mají, a kdybych těch peněz neměl, že by na mne škody znamenité přišly. Protož vás žádám, že mi ty peníze po tomto služebníku mém hofmistrovi Jílovském, ukazateli listu tohoto, pošlete a jemu je vydáte. Neb jste mi také i tak připsali, když vám páni ředitelé psáti budou, že mi je dáti chcete. Neb já vždy na posly útratu vedu, posílaje k vám. I protož, jestliže byste mi těch peněz nedali, ty škody by na vás podle zřízení zemského přišly skrze takovou věc, ješto bych já vám jich nepřál. A hofmistr, služebník muoj, když od vás ty peníze přijme, vás z té summy kvitovati bude. Datum Montibus Cuttnis f. IIII. ante Andree annorum 20. — Vilém Kostka z Postupic a na Chlumci, nejvyšší mincmejstr království Českého.

Ač by kvitancí nebylo potřebí a nedával sem jie, když páni ředitelé psali komu. Než proto, jestliže byste bez ní býti nechtěli, služebník muoj bude vás kvitovati.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru a radě města Budějovic, přáteluum mým milým.

244.

1521 d. 18. února v Praze. — Pražané vysvětlují chování své k Petrovi Sudovi z Řenče.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Posíláme vám listy, kteréž jsou naším i všeho stavu našeho městského jménem do všech krajů všem vuobec lidem psány, v nichž se oznamuje, proč a z které příčiny to naše poněkud zdvižení proti Petrovi Sudovi se stalo, jimž šíře a dostatečněji vyrozumíte. Protož žádáme vás, že jiným přátelóm kraje vašeho, i také kdež byste znali potřebné, ku pánuom

a rytířstvu rozešlete, aby spěšněji lidé o tom věděti mohli i také o spravedlivosti naší, a způsobu Petra Sudy výtržnému vyrozuměti mohli. Kdež věříme vám, že toho hned neobmeškáte. Prage f. II. post Inuocauit anno Domini M^oV^cXXI. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

245.

1521 d. 22. července v Táboře. — Rada městská slibuje oznámiti, co na sjezdu měst bude ujednáno.

Slovutné a vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí, VMtem službu svú vzkazujem! Ráčíte nám psáti, který sjezd držán má býti v Praze na zajtří svaté Maří Magdaleny z strany stavu našeho, že z hodných příčin, kteréž klásti ráčíte, jimž sme i vyrozuměli, na něj vyslati VMti jest nemožné, nás při tom žádající, abychom VMt před pány Pražany i jinými pány městy měli výmluvny, a že ráčíte býti té vuole, což by tu bylo rozjímáno i najednáno s pány Pražany i s jinými pány městy za jedno oc. Páni a přátelé milí! Žádosti VMti i potřebných i slušných oslyšeti se nám nevidí. Než na tom sme vždycky, to i jiné všecko možné pro VMt, pány a přátele své milé, hotovi jsme učiniti; abrž jakž psaní VMti nás došlo, to jsme hned tam pánuom posluom od nás vyslaným v známost uvedli i list VMti k okázání pánuom Pražanóm dali. A co při tom tam bude zřízeno neb najednáno, VMti oznámiti neobmeškáme. Ex Tábor f. II. die Marie Magdalene anno oc XXI°. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm a přátelóm našim zvláště milým.

246.

1523 d. 12. března na hradě Pražském. — Král Ludvík nařizuje, aby o trhu provolali usnesení sněmovní strany šacování statků a přiznání lidí poddaných.

Ludvík z boží milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní, věrní naši milí! Voznamujem vám, kterak na tomto sněmu nyní minulém, kterýž držán na našem hradě Pražském v první pondělí v puostě [23. ún.], to jest za potřebné uznáno a zavříeno, aby všem a do každého kraje obyvatelóm bylo voznámeno, aby jeden každý podle sněmovního a prvé svoleného zřízení o berni a podle artikuluov v témž sněmovniem zřízení sepsaných v statku svém i lidí svých poddaných se nařídil a vyšacoval. Kterížto artikulové ve všech krajích a v jednom každém kraji na Nové léto nyní minulé čtení jsú. A tu na ten den měl jest se každý s týmž šacuňkem statku svého i lidí svých před berníky toho kraje postaviti a voznámiti, aby to bylo zapsáno a zregistrováno. I srozuměli sme tomu, že tu

na ten den již jmenovaný Nového léta ta věc jest se tak podle téhož svolení o berni nevykonala, což se takového šacování statku oc dotýče. Ale aby se vykonati mohlo, ode všech tří stavuov na tomto nyní minulém sněmě jest zavříno a svoleno, aby takové šacování statku mezi tímto časem a Velikonocí nejprv příští od každého nařiezeno a vykonáno bylo, a v úterý velikonoční aby každý s takovým nařiezením a šacováním statku oc v místo prvé uložené před berníky toho kraje se postavil a to všecko pod závazkem na to uloženým jim dostatečně oznámil. Protož vám prikazující poroučíme, abyste vy to hned u vás v městě v trh nejprv příští dali provolati, aby lidé majíce vo tom vědomost, v tom se neobmeškali, ale podle tohoto našeho voznámení jeden každý se zachovali tak, pokudž svolení ukazuje, ačkoli s některými artikuli na tomto sněmě svolenými jiní poslové po všech krajích jdou, kdež i vás také tajní nebudou, jimiž se budete moci také spraviti. Dán na hradě Pražském ve čtvrtek den sv. Řehoře léta oc XXIII°, království našich Uherského a Českého sedmého. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom i vší obci města Českých Budějovic, věrným našim milým.

247.

1524 d. 12. listopadu na hradě Pražském. — Karel kníže Minstrberský nařizuje, aby ke dni 19. listopadu dva konšele do Prahy poslali vyslyšet král. rozkazy.

Karel z boží milosti kníže Minstrberské v Slezí Olešnické oc, krále JMti nejvyšší hajtman království Českého oc. Múdrí a opatrní nám milí! Oznamujem vámi že JMKská, pán náš milostivý, poručil jest nám, abychom vás listem našim obeslal pro pilné a znamenité potřeby krále JMti a zemské, kteréž vám, když na hrad Pražský k nám přijedete z poručení JMKské oznámeny budú. Protož v tom znajíc, JMKské poručení a naše rozkázání, toho nijakž neobmeškáte a v sobotu den svatě Alžběty nejprv příští beze všech výmluv z sebe dvě osoby z konšelův k nám na hrad Pražský vyšlete; v tom znajíc JMKské vuoli i naši, nepochybujem o vás, než že se tak, jakž vám píšem, zachováte. Datum in arce Pragensi sabbato post sancti Martini anno Domini M^oV^cXXIII^o.

Múdrým a opatrným purkmistru, konšelóm i vší obci města Budějovic, nám milým.

248.

1525 d. 18. října na hradě Pražském. — Karel kníže Minstrberský: že královský podkomoří jest ochoten nad starou radou soud komorní osaditi.

Karel z boží milosti kníže Minstrberské v Slezí Olešnické oc, krále JMti nejvyšší hajtman království Českého oc. Opatrní nám milí! Oznamujem vám, že sú před nás předstúpili při přítomnosti urozeného a statečného rytíře pana Jakuba

z Vřesovic, podkomořího království Českého, poslové staré rady, žádají pana podkomořího jménem staré rady, aby je při právu a řádu a vajsadách města vašeho zachoval, a jinam z práva vašeho aby potahováni nebyli; že chtějí rádi, když jim soud bude osazen před novou radou, což by je chtěl z čeho vinniti, že jednomu každému ze všeho chtějí právi býti; pakli by se komu zdálo jaký ukrácení před novou radou, že sú prosili pana podkomořího, aby jim soud komorní osazen byl, a před tím soudem komorním jednomu každému že chtějí ze všeho právi býti. A tu jest jim pan podkomoří k tomu před námi povolení dal, a vám o to že psáti a poručiti chce, abyšte jim soud osadili; jestližeby se jim před vámi konec o to neučinil, a voni koho aneb je z čeho vinniti kdo chtěli, že jim ten soud komorní osaditi chce a tu v to nahlédnutí; pokudž spravedlivé uzná, k jedné každé straně ve všem se spravedlivě chce zachovati podle svobod a práv stavu městského. Protož takovou věc znajíce, o vás nepochybujem, že se při tom tak, jakž vám písem, zachováte a o to konec učiníte, tak abychom my více o touž věc starání nebyli. Datum in arce Pragensi f. IIII. post sancti Galli anno Domini M^oV^cXXV.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovic, nám milým.

249.

1525 d. 19. října v Hoře Kutné. — Rada městská žádá za sdělení výpovědí zločinců.

Službu svou vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Zprávu jistů jmáme, kterak by nějací lotři a zločinci tři aneb čtyři času nedávno minulého za své zlé skutky odplatu a konec berouce, při právě vašem vyznání svých zločinů skutkuov měli pozuostaviti a to vyznati mezi jiným, že by při tom vzatku, kterýž jse stal někdy Šimonovi Hubáčkovi, sousedu našemu na Libochově strouze, byli oc. Páni přátelé naši milí! Za to vás s pilností žádáme a prosíme, že vy nám ta seznání vydáte, kteréž tíž lotři jsouce trápení učinili, a v svém listu zapečetěném pošlete; neb jest nám, tudíž našim souseduom toho pilná a znamenitá potřeba. Věříme vám, že to k naší snažné žádosti učiníte, jakož i my bychom to též i jiné všecko možné nám přátelství k žádosti vaší rádi učiniti chtěli. Ex Montibus Cuthnis f. V. post Luce ewangeliste anno Domini 1525. — Šepmistři a rada na Horách Gutnách.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Českých Budějovic, přáteluom našim milým.

250.

1525 d. 22. listopadu v Praze. — Rada městská podporuje posly ostatních měst, aby se starou radou spravedlivě narovnání dle práv stavu městského bylo učiněno.

Službu svou vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! Vězte, že poslové z staré rady vaší na vás i na veškeren stav městskaj žádost vše rady staré vaší

vznesli jsú. a to takovú: to obtíženie, kteréž na nich jest, aby naše příčinou s nich snáto bylo, a aby oni při svých statecích, dietkách a manželkách v městě vašem bezpečně býti mohli; připomenuvše i psanie naše, kteréž k vašim opatrnostem jest učiněno, a pravíce, že by ještě všie obci čteno nebylo, aby i v tom byli opatření. My pak všichni slyšíce žádost jejich, za věc slušnou a potřebnou uznali jsme býti, aby z některých měst blíž města vašeho poslové pro takovou věc k vám byli vypraveni. I zvoleni jsú k tomu tři města, přátelé naši i vaši milí, páni Táborští, páni Písečtí a páni Vodňanští, aby oni posly své od sebe i od jiných měst k vám vypravili s tím, což jim jest poručeno, aby k vám ke všem promluveno bylo, a my podle nich abychom k vám toto psaní učinili. Protož, páni a přátelé naši milí, my vás žádáme pro vaše dobré, pro zachování vajsad, svobod a práva vašeho i tudiež pro zachování řádu a práva všeho stavu městského, že v té věci dáte se povolní nadjíti těm pánuom poslóm, kteříž od předepsaných měst k vám vyslání budú, a že list ten, kterýž vám a všie obci psán jest od nás prvé, že sobě přecísti kázete, a na ty [sic] starou radu že se ohlédnete, aby oni při řádu a právu městském byli zachováni, k kterémuž se volají, aby tudy vaše i jich spravedlivost i toho dobrého člověka Krenuara mohla vyhledána býti; a dokudž by se to nevykonalo, aby tito mohli u vás bezpečni býti. Jakož pak šíře vás ti páni poslové o tom o všem zpraví. A my vám věříme, že v té věci ani nás ani všech měst neoslyšíte, ale při tom že se dáte najíti snadni a povolní pro touž odplatu. Prage f. IIII ante Clementis pape anno Domini M^oV^cXXV. — Purkmistr a rada i všecka obec města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm i všie obci města Budějovic Českých, přátelóm našim milým.

251.

1526 d. 27. února v Budlně. — Král Ludvík nařizuje, aby ke dni 12. dubna vyslali posly k novému sjezdu do Kolína na urovnání různic v zemi.

Ludvík z boží milosti Uherský, Český oc král a markrabie Moravský oc. Opatrní věrní naši milí! Jakož jsme vám byli psaní učiniti ráčili, abyšte i vy na ten sjezd, kterýž jest s povolenie našeho v městě Kolíně při svatém Martině byl držán, z sebe osoby vyslali, jakož jste pak i tak učinili; i poznali jsme z toho poselství, kteréž jste k nám z téhož sjezdu Kolínského všickni učinili, že jste pilně a bedlivě podle jiných stavuov k tomu se přimlúvali a to obmejšleli, co by našeho a toho království obecného dobrého bylo; což jsme pak v týchž artikulích, kteříž jsou nám od týchž posluov podání, to skutečně našli; ješto taková vaše i jiných péče nám jest velmi vděčná. I oznamujem vám, že jsme toho hodné příčiny poznati ráčili, abyšte se ještě v témž městě Kolíně sjeli a všickni, kteříž jste prvé tam na sjezdu byli, a to ten čtvrtek po provodní neděli nejprvé příští, aby to dobré

začaté mohlo k svému vykonání přivedeno býti, a také ruoznice a nesnáze, kteréž v témž našem království Českém škodné povstaly a vznikly, aby srovnány a uloženy byly tak, aby dobrému našemu i obecnímu toho království ku překážce nebyly. Na kterýžto sjezd mezi vás také posly naše vypraviti ráčíme, kterýmž jsme takové ruoznice a nesnáze srovnati poručili, i také posluom, kteréž na týž sjezd vyšlete, další vuoli naši oznámiti ráčili. A protož vám poroučíme, abyšte i vy na ten sjezd do města Kolína na týž den svrchupsaný z sebe osoby vyslali a to obmejšleli i k tomu se přimlúvali, kudy a kterak by již takové naše i toho všeho království obecné dobré k konci a k místu skutečnému přivedeno býti mohlo a ty ruoznice škodné srovnány. A my vám to vší milostí naší spomínati ráčíme. I znajíce takovou vuoli a rozkázanie naše, tak se zachovajte, jakž vám psáti ráčíme, jináč nečiníc. Dán na Budíně v úterý po neděli postní, jenž slove Reminiscere, léta oc XXVI°, království našich Uherského a Českého desátého. — Ludouicus rex, manu propria.

Opatrným purkmistru, konšeluom i vší obci města Českých Budějovic, věrným našim milým.

A. XXXIV.

Druhý dodavek k dopisům rodu Rosenberského

z let 1409—1528.

Vydávají **Hynek Gross** a **Theodor Antl**.

Veliká sbírka dopisů Rosenberských z let 1450—1526 byla vytištěna v dílech VII.—XII. Archivu Českého; v díle XIV. následoval k ní první dodavek. Zde podává se druhý dodavek k téže korespondenci, v němž srovnány jsou v jednu časovou řadu dvě sbírky dopisů; byly pořízeny od adjunktů knížecích Schwarzenberských archivů, jedna od p. Hynka Grossa v Českém Krumlově, druhá od p. Theodora Antla v Třeboni. Jsou to vesměs paběrky z písemností, jež Rosenberkové na svých panstvích do archivů uložili. Pan Th. *Antl* shledal celkem 131 dopisů z doby před rokem 1526, které dosud nebyly uveřejněny v Archivě Českém ani v Palackého sbírkách vydaných pod názvem *Urkundliche Beiträge*; pocházejí z knížecích Schwarzenberských archivů v Třeboni, v Netolicích, v Prachaticích, na Hluboké, v Protivíně, ve Vimperku a na Krumlově. Pan H. *Gross* pořídil větší sbírku dopisů, a to jen z knížecího archivu v Č. Krumlově. Dvě sbírky zde v jednu sloučené jsou podstatným doplňkem k české korespondenci Rosenberské, která již byla v Archivě Českém uveřejněna. Badatelům v historii země zvláště budou vítány kusy, které se vztahují ke smutnému osudu nešťastného Jana Smilky z Křemže, pak k nekalému způsobu, kterým pan Oldřich z Rosenberka si opatřil a provozoval panství nad klášterem Zlatokorunským; z několika kusů vycházejí také míhavé pablesky na tajemnou dílnu, v které za posledních let tohoto pána se vyráběly rozmanité padělky listin královských, jimiž do nedávna byli historikové myleni. Písmena (G) a (A) postavená v závorkách při poznámkách pod každým kusem oznamují, byl-li ten kus nalezen, opsán a k tisku upraven od p. Grossa anebo od p. Antla.

J. Kalousek.

1.

Arcibiskup Zbyněk Zajíc z Hasenburka žádá Jindřicha z Rožmberka o svědomí v záležitosti silnice od Prachatic k Týnu nad Vltavou. — V Praze 22. dubna (1409?).

Urozený pane, příteli náš zvláštní milý! Jakož jsi snad dobře slyšel, kterak se nám a našim chudým lidem z Týna na Vltavě od měšťan z Piesku veliké proti-

venstvie děje, tak že netoliko ti jistí naše, ale i jiných okolních pánuov a súsědův lidi mocí tisknú, aby ti vozové, kteříž z Prachatic s kúpí do Týna jdú, nechajíce pravé a staré silnicě a několik mil zavinúce na jich město na Piesek jeli. I jmámy za to, že jest to netoliko tvým starým panošem a městóm, ale i tobě samému svědomo a známo, kterak jest ta stará silnice z Prachatic na Vodňany a dále na Týn bez přiekazy od staradávna vždycky byla. Tuť jmámy s těmi jistými měščany z Piesku rok nynie o suchých dnech o to jmiati, a na tom rocě své svědomie na to vésti. Proto prosímy tebe, aby nám toho svůj odevřený list na svědomie pod svú pečeti dal, což jest svědomo, kterak a kudy by ta jistá silnice jměla jíti. A téžf prosímy, aby svým starým panošem i městóm, jichžto naši lidé z Týua svědomie budú potřebovati, též listy odevřené pod jich pečeti, což by jim bylo svědomo, kudy jest ta silnice od stara dávna šla, na svědomie pro spravedlnost kázal dáti. Za tof velmi prosímy, aby to pro nás učinil a pro pravdu; na tom nám zvlášění libost učiníš a ukážeš, neb i od králových měst listy na svědomie jmámy, že jest ta silnicě z Prachatic do Vodňan a odtud dále do Týna upřímo šla od stara dávna bez překážky. — Datum Prage, feria secunda post festum Reliquiarum.

Zbyněk z božie milosti Pražského kostela arcibiskup
a papežské stolice legát.

Nobili domino Henrico de Rosenberg, amico nostro carissimo.

Orig. na papíře (přitištěná pečeť jest odloupnuta), leží v archivu panství Krumlovského pod signaturou I. 5 AP. 67 ii. — (A).

2.

Král Václav žádá Jindřicha z Rožmberka, aby proti překážkám kohokoliv hájil cesty z Pasova do Prachatic, kteráž náleží kapitule Vyšehradské. — V Praze 3. prosince 1409.

Wenceslaus Dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex, nobili Heinrico de Rosenberg, fidei nostro dilecto, graciam regiam et omne bonum. Fidelis dilecte! Quamvis nullos velimus gravamen aliquod sustinere, quos videtur pietas nostra protegere, quia regnantis est gloria subiectorum custodita tranquillitas: tamen specialiter ecclesias ab omni iniuria reddi cupimus alienas, quibus dum equalia prestantur, misericordia acquiritur Salvatoris. Cum itaque strata publica de Pathavia versus Prachaticz transiens ad reverendos et honorabiles prepositum, decanum et capellanum ecclesie Wissegradensis ac ministros eius, devotos nostros dilectos, spectans a nonnullis per multa incomoda et spolia contra libertates eorum, quas a divis predecessoribus nostris, regibus Boemie, et presertim a serenissimo quondam domino Karolo Romanorum imperatore semper augusto et Boemie rege, domino et genitore nostro carissimo, et demum a nobis super eadem strata dudum obtinent notabiliter, ab aliquamdiu impediuntur in ipsorum irrecuperabile dispendium pariter et iacturam: volentes quoque, ut tenemur, dictorum Wissegradensis ecclesie et ministrorum eius

de oportuno desuper remedio providere atque dampna et discrimina, que ipsis ex impedimentis et spoliis in predicta strata emergentibus eveniunt, salubriter submovere, fidelitatem tuam veluti pacis et iusticie zelatorem affectuose requirimus et hortamur, desiderantes ymmo eciam districcius mandantes, quatenus premissorum et nostre consideracionis intuitu predictam stratam ab insultibus et impedimentis quorumlibet fideliter et operose, prout de te plene confidimus, velis et studeas defendere, specialissimam nobis in eo complacenciam ostensurus. Cuius erga te et tuos suo tempore in casu simili vel maiori volumus grata vicissitudine reminisci, prout super hiis honorabilis Johannes Dyediwab, eiusdem Wissegradensis ecclesie canonicus, capellanus noster devotus dilectus, fidelitatem tuam plenius informabit. — Datum Prage die III. Decembris regnorum nostrorum anno Boemie XLVII°, Romanorum vero XXXVIII°. Ad mandatum domini regis Johannes de Bamberg.

Orig. na papíře s pečetí vzadu přitisknutou (litera clausa), leží v kníž. Prachatickém archivu sub II C. 5 BP^a. 1a. — (A).

3.

Král Václav Prachatickým: aby podporovali Jindřicha z Rožmberka v hájení cesty od Prachatic k Pasovu. — V Praze (snad 3. prosince 1409).

Fideles dilecti! Commisimus nobili Heinricho de Rosenberg, fideli nostro dilecto, ut stratam seu semitam de Prachaticz versus Pathaviam transeuntem ab invasoribus suis quibuscunque gubernet et fideliter tueatur ita, quod quilibet in antea cum rebus et mercibus suis per eandem stratam libere et secure transire valeat. Idcirco fidelitati vestre seriose precipimus et mandamus omnino volentes, quatenus ad hoc, ut prefatus Heinrichus premissa eo facilius prosequi et perficere possit, sibi cum tota vestra potencia assistere debeatis, dum et quociens per eum fueritis desuper requisiti, prout vos honorabilis Johannes de Dyedyebab canonicus Wissegradensis, devotus noster dilectus, vos nostro nomine clarius informabit, aliter non facturi, nostre gracie sub obtentu. Datum Prage ꝛc.

Opis na papíře bez data a podpisu; na rubu napsal Březan: „Copia strany královského rozkazu pánu z Rožmberka o silnici Pasovskou k Prachaticům.“ — Prachatický archiv II C. 5 BP^a. 1 a. — (A).

4.

Král Václav Jindřichovi z Rožmberka: aby v nepřítomnosti probošta Vyšehradského Václava Králíka z Buřenic hájil jeho cesty Prachatické, zvláště na roku, ježž o to Jindřich má držeti 19. října. — V Praze 10. října 1410.

Wenceslaus Dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex, nobili Heinricho de Rosenberg, fideli nostro dilecto, graciosam regiam et omne bonum. Fidelis dilecte! Quia reverendissimum Wenceslaum patriarcham Anthiochensem, prepositum ecclesie Wissegradensis, principem consiliarium nostrum devotum dilectum,

in certis et arduis nostris legacionibus extra terras nostras decrevimus transmittendum, ideoque idem patriarcha terminum placitorum — cui occasione strate Prachatinensis cum venerabili Georgio episcopo Pathaviensi et officialibus suis ac aliis nobilibus et presertim illis de Janowicz, eandem stratam Prachatinensem impredientibus, coram te super proxima die dominica post festum sancti Galli nunc venturum personaliter voluit interesse, — observare non valens, famoso Nicolao de Lapide, fideli nostro dilecto, suas tradidit vices potestatis. Quare fidelitatem tuam affectuose requirimus et hortamur, desiderantes, quatenus predictum terminum in absencia prefati patriarche cum premissis favorabiliter observans, ipsum patriarcham et ecclesiam Wissegradensem atque homines et bona ipsorum nostre consideracionis intuitu contra et adversus predictos et alios quoscunque, ipsos seu stratam ipsorum impedire conantes, conservare velis circa iusticie equitatem, eos et bona eorum realiter defendendo, prout de te confidenciam gerimus specialem, gratissimam in eo nobis complacenciam ostensurus. Datum Prage die X. Octobris regnorum nostrorum anno Boemie XLVIII°. Romanorum vero XXXV°.

Ad mandatum domini regis Jacobus decanus Wissegradensis.

Orig. na pap., na rubu s přitisknutou pečeti, leží v kníž. Prachatickém archivu sub HC. 5 BP^a. 1 a. — (A).

5.

Petr Zmrzlík s jinými Jindřichovi z Rožmberka: o cestě od Pasova k Prachaticům. — Na Vyšehradě v srpnu (snad 1411).

Služba naše napřed, urozený pane milý! Tvěř Mti velmi děkujem i cheme rádi zasluhovati, že TMT nám postatna byla i svým úředníkům přikázala podle nás státi o tu cestu, kteráž jde ot Pasova k Prachaticům. A takéť sme to knězi patriarchovi psali, aťby toho ot TMTi vděčen byl i zasluhoval toho TMTi. Dán na Vyšehradě v úterý před hodem matky božie na nebesa vzětí, všickni pod jednu pečeti.

Petr Zmrzlík mincmajstr u Hory Kutný, mistr Zdeník z Labůně,
kněz Mikuláš Obaldini kanovník Vyšehradský, Mikuláš z Piestného
a Mikšík z Hrádku, poručníci proboštvie Vyšehradského.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rosmberka, nám přeznivému.

Orig. na papíře v kníž. Prachatickém archivu sub: HC. 5 AP. 8. — Adressát Jindřich z Rosenberka zemřel 28. července 1412. — (A).

6.

Prachatičti Jindřichovi z Rožmberka o sporu s klásterem Zlatokorunským pro dobytek. — Bez místa dne 22. března 1412.

Služba naše věrná napřed TMTi urozený pane milý! List, jakož jej nám Tvá Mt poslala, tomu sme dobře srozuměli, kterak mám TMT píše, abychme dobytek

kláštera Korunského na rukojmie propustili. Věděti TMti dáváme, že když pan Mikuláš hauptman náš přijel ot TMti, tehdy jsme jim dobytek jich na rukojmie inhed propustili, ale oni náš ještě vždy držíe. A také nám T[Mt] píše, že TMt chce ráda o to pracovati, aby se z obů stran spravedlivé dalo. Věděti TMti dáváme, že jsme o tu věc dříve také smluveni. A oni nám smlúvy té nezdrželi, protoť jsú nám základ sto kop propadli. A na svědomí toho máme dva ubrmany, a třetí ten je umřel. Protož pane milý, TMt rač rozeznati, že je jich počátek, a my se musíme svému násilí brániti. — Scriptum feria tertia post judica anno Domini MCCCCXII. Magister civium, judex et jurati civitatis Prachaticz.

Nobili Domino, domino Henrico de Rosenberg, fautori et domino nobis famosu, dd.

Na rubu: Knížecí a královští listové. Prachatice 1412. — Pečeť zachovalá. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 5 BP/2. 5 g. — (G).

7.

Jeptišky Znojenské Čěnkovi z Wartenberka, aby jim pannu Dorotu z kláštera nebral do kláštera Krumlovského. — Ve Znojmě (v letech 1412—1418).

Urozený pane, modlitba naše věrná v Boze a vždy ustavičná TMti buď vzkázána. A dávámy TMti na vědomie, že náš otec minister pověděl nám od TMti, že by TMt chtěla pannu Dorotu od nás vzieti do svého kláštera do Krumlova. A my TMti prosíme všechny jedním hlasem vešken konvent pro Buoh a pro matku Boží a pro naši věrnú modlitbu, aby nám jie ráčil nechati při nás, neboť se jest' při nás starala a ve všem dobrém zachovala. A takéť jest velice sešlá na své síle. Protoť doufáme TMti, že TMt naše prosby nezavře. A toho TMt rač nám svú milostivú odpověď dáti. — Datum [v] Znojmě feria IIII post festum Simonis et Jude.

My panny konventu Znojenského kláštera od matky Božie.

Urozenému pánu panu Čěnkovi na Krumlov tento list buď dán dd.

Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 3 Kp. 5 c. — Ku přibližnému vročení toho listu slouží okolnost, že Čeněk z Wartenberka byl poručníkem sirotek Rosenberských v letech 1412—1418: viz Březanovu Kroniku v ČČMus. 1828, IV. 54. — (G).

8.

Vévoda Rakouský Arnošt Oldřichovi z Rožmberka: o tahu z Budějovic k městečku Svinům, o nebezpečí přepadení od Husitů a zapálení Svinů. — Ve Vitorazi 4. srpna 1420.

Ernst von gots gnaden erczherczog ze Osterreich oc. Edler vnd besunder lieber! Als wir vns an dem nachst vergangen freitag zum Budweys erhebt haben vnd in deinen markcht Sweincz komen sein. daselbs wir vbernacht wolttten sein beliben vnd vnsern pfennig geczert haben, also kam vns warnung. wie die vngelau-bigen Wielefen vns vnd die vnsern mit pranntt daselbs beschedigen wolttten; darczu

habent die deinen ettleich der vnsern geschossen vnd geslagen vnd in ire pferd genommen, das vns vmpilleich dawecht; vnd darumb slugen wir vns dennoch desselben abents nahent bey demselben markcht in das velld. In demselben warde derselb markcht angeczündt vnd geprannt, das vns zumal laid ist, vnd haben das nicht gern gesehen, vnd kunnen auch nicht eruarn, ob das von den vnsern oder andern beschehen sey. Erfür wir aber hinfür, daz das die vnsern getan hieten, die wolten wir in solichermass darumb straffen lassen, das du verstündest vnd sehest, daz vns das layd were. Geben zu Weitra an suntag uor sand Oswaltstag anno 3c CCCC^o vicesimo.

Dominus dux in consilio.

[A tergo]: Dem edeln vnserm besunder lieben Vlreichen von Rosenberg.

Orig. na papíře v Třeboňském archivu, hist. 209. — Výtah vytiskl Palacký, Urkundliche Beiträge zur Gesch. des Hussitenkrieges, II. str. 487. — (A)

9.

Oto z Meissavy Oldřichovi z Rožmberka: o zajetí lidí Vitorazských purkrabím z Nových Hradů.
— V Rožích 26. října 1420.

Edler herr vnd lieber oheim, mein frewntleich dinst zeuor. Als mir ewer frewntschafft yetz hat verschriben von der gefangen wegen, die ewer burggraf zum Greczen zu meinem lantgericht ze Weytra gefangen hat, wie uber die gericht sey, vnd solt ew mein brief ee komen sein, wie ir mir derselben gefangen ze antburten nicht woldet, versagt haben. daz han ich wol vernomen; vnd mugt sew wol versteen, daz es nicht frewntlich noch rechtleich ist, daz einer dem andern in seinem lantgericht lewtt vahlen vnd nicht geantburten sol. Vnd tun ew ze wissen, als mir ewer brief heut ze handen komen ist, das mir von ewerm burggrafen dacz dein Greczen yetz auch also ein brief ist gesant warden, der mir geschriben hat, wie uber derselben gefangen zwen gericht sey, aber die andern seinn noch in leben; bitt ich ewer frewntschafft mit sunderm fleicz, ir wellet ernstleich schaffen mit ewerm burggrafen dacz dem Greczen, daz er meinem burggrafen ze Weytra die daigen gefangen, die dann noch in leben sein, anuerziehen geantburt mit sambt dem gut, daz sy und sunder auch die, die dann gericht sind, gehabt haben, daz wil ich gern vmb ewer frewntschafft verdienn. Beschech aber des nicht, so verstundt ir wol, daz mir also nicht gutleich beschech. Ewer antburt darum wellet mich verschriben wissen lassen bey dem gegenwurtigen boten herwider. Geben zu Horn an samstag vor sand Symans tag anno 3c XX°.

Ott von Meissaw, obrister marschalk vnd obrister schenk in Osterreich.

[A tergo]: Dem edeln herren, meinen lieben oheim hern Vlreichen von Rosenberg.

Orig. na papíře v Třeboňském archivu sub: hist. Nr. 214. — (A).

10.

Rakouský vévoda Albrecht Oldřichovi z Rožmberka: o osvobození několika Rakušanů Husity zajatých. — Ve Vídni 16. ledna 1421.

Albrecht von gotes gnaden herczog ze Osterreich oc. Edler, sunder lieber! Als die vngelaubigen Hussen Hainreichen von Gapelpach, Ernsten den Dorner, Hannsen den Reiffendorffer vnd ander ettleich ir gessellen, vnser landlewte in deinem dinst, geuangen habent vnd die du von in vmb ain summ gross ausgenommen hast auf ain widerstellen: begern wir vnd bitten dich mit fleiss, daz du dir die egenanten vnser landlewte lassest ernstleichen empholhen sein, damit sy der vencknuss mit eren ledig werden, wan dich das eret vnd künftigen frumen bringen mag, als du selb wol verstehen macht. Geben ze Wienn an phincztag vor sand Anthonien tag anno oc quadringentesimo vicesimo primo. Dominus dux in consilio.

Dem edeln vnserm besunder lieben Vltreichen von Rosemberg.

Orig. na papíře v Třeboňském archivu, hist. Nr. 221. — (A).

11.

Král Sigmund Oldřichovi z Rožmberka o jeho dědičné opravě na Svěrazi a Zátoni, a o zápisu platů klášterských z nich Jindřichovi z Dražova. — V Prešpurce dne 6. května (1422).

Zikmund z Božie milosti Římský král, po vše časy rozmnožitel říše, a Uherský a Český oc. král. Urozený věrný milý! Jakož jsme statečnému Jindřichovi z Dražova, věrnému našemu milému, čtyři sta kop zapsali na tom zboží Svěraz a Záton za svú službu, ježto je nám učinil, aby ty platy, ježto nám od kláštera do komory naše dávají, vybral až na sražení te summy; jakož pak ten list, ješto dřieveřečený Jindřich od nás jmá, lépe svědší. Tak jsme srozuměli, že ty jisté platy zdviháš a se v ně viežeš některakým listem, ježto od našeho milého bratra krále Václava máš od svých předkův. A poněvadž jsme na přiepisu tvého listu znamenali, že tvoji předei i ty v tom listu více zapsáno nemáte, nežli opravu dědičnú, a my tobě v uopravu sáhnúti nechcem, než neznamujeme, by platy od toho jměl vzieti: protož od tebe žádáme i prosíme se vše snažností, aby tomu Jindřichovi z toho zboží dvě stě kop vydal, a my jemu ostatek toho dluhu jinde ukážem. A ufáme, že to pro nás učiníš, aby jemu dále práce nečinil, neb nám velikú libost na tom ukážeš. — Dán v Prešpurce tu středu na svatého Jana v oleji vařeného leta královstvie našich oc. De mandato domini regis.

Nobili Ulrico de Rozemberg, fidei nostro dilecto.

Orig. papírový s pečeti odpadlou. Kníž. archiv Krumlov. I. 3 Kř. 28 y. — (G).

Datum v Prešpurce ve středu na sv. Jana v oleji (t. j. 6. května) se hodí, neboť král Sigmund skutečně byl v Prešpurce roku 1422 dne 6. května, a byla ten den středa. Že scházejí léta i podpis písařův

to není neobvyčejné v listech Sigmundových. Ale neobvyklý jest prosebný ton králových slov v posledních dvou větách. Co tento list mluví o privilegii krále Václava na opravu statků klášterských, to hodí se na privilegium ze dne 22. října 1401, kterým král Václav Jindřichovi z Rosenberka udělil ochranu a správu kláštera Zlatokorunského a jeho statků (tiskén u Pangerla, Urkundenb. Goldenkron str. 330). Dle Altmannových regist král Sigmund 7. dubna 1421 bratřím Jindřichovi a Buškovi z Dražova zastavil ves Svěraz kláštera Strahovského a ves Zátou kláštera Ostrovského; ale Altmannův výtah pochází z vidimusu od r. 1454, tedy z pramene podezřelého. Zároveň věc zaplétá se tím, že v přítomném dopise opravou může se rozuměti jenom oprava nad klášterem Korunským, a Svěraz a Zátou nenáležely tomuto klášteru, nýbrž jiným klášterům. Nad to o krivých cestách Oldřicha z Rosenberka k dosažení Svěraze a Zátou svědčí padělaná listina, podle níž by byl již král Václav 11. května 1380 daroval ty dva statky Janovi z Rosenberka: viz o tom padělku výklad Marešův v Č. Časopise Historickém 1895 str. 373; též Pangerl, Goldenkron str. 580 pozn. 3. Redaktor.

12.

Purkmistr a rada města Prachatic Chvalovi z Chmelného, purkrabí na Krumlově: o Smilkovi z Křemže, o věcech válečných, též o kata. — B. m. (7. května 1433?).

Služba naše napřed, urozený příteli milý! Chcemť aby věděl, že Smilek tu horu naši Zelnavskou vždy miení osaditi. a o tomť teď také pánu vašemu píšem; protož abyšte to záhe opatřili. A jižť jest na Hus přijel. Také nám psal Vilémek Důdlebský purgrabi na Majštajně, tůž na Šímu z Smědče, že jemu někakú škodu učinil tu na hradě: tohoť my již v svém vězení jmáme i druhého k tomu. Protož jest-liť doma mistr Kokyl, prosímeť, vyprav k nám jeho bez meškání, a myť sli-
bujem jeho zase, dá-li Bůh, bez škody postaviti. V tomto nespěte, cožť svrchu píšem, neb již i sruby jmá pohotově. Odpovědi tvé žádáme tvým listem po tomto poslu. Datum feria quinta ante Stanislai martyris.

Urogermistr a radda města Prachatic.

Urozenému Chvalovi z Chmelného, purgrabí na Krumpnově, příteli našemu dobrému d.

Orig. na papíře v kníž. Prachatickém archivu II.C 6 Ca 6 e. — (A).

13.

Kardinal Julian Cesarini Oldřichovi z Rožmberka: aby s jinými věrnými povstal pro mír a svobodu v království Českém. — V Basileji 29. května 1434.

Magnifice et generose domine! Pridie per quendam familiarem domini abbatis de Altovado rescriptimus vobis: nunc ipso revertente non opus est multa scribere. ipse enim viva voce referet bonam voluntatem sacri concilii et nostram ad pacem incliti regni Bohemie, et ad bonum et honorem vestrum. Etiam infra paucos dies mittetur per sacrum concilium dominus auditor ad serenissimum dominum imperatorem, qui iam debet esse in Ulma propter conventionem faciendam cum principibus et comitibus Alamanie: per literas postea ipsius domini auditoris, qui postea progredietur ulterius, vestra magnificentia reddetur plene de omnibus informata. Hortamur vos, ut totis viribus ad liberandum tam nobile regnum et patriam

propriam una cum aliis fidelibus insurgere velitis; nunc tempus advenit, quo pristinae libertati et sancte paci et quieti inclita Bohemia restitui faciliter potest. Non permittatis oportunitatem, quam Deus vobis nunc offert, incassum preterire; sacrum concilium sicut hactenus laboravit, ita semper et continue pro pace et tranquillitate ipsius incliti regni laborare intendit. Si quidem possumus vobis gratum agere, placeat intimare nobis, et pro viribus executioni demandare curabimus. Valete in domino feliciter. — Datum Basilee die XXVIII° Maii MCCCCXXXIII^o.

J. cardinalis sancti Angeli, apostolice sedis legatus.

Magnifico et generoso militi domino Ulrico de Rosenberg, amico nostro precarissimo.

Orig. na papíře v kníž. Třeboňském archivu hist. Nr. 347. — (A).

14.

Jan Stojkovic z Dubrovnika Oldřichovi z Rožmberka: omlouvá se, že pro zaměstnání posud příliš málo s Rožmberskými vyslanými se stýkal. — V Basileji 23. prosince 1434.

Magnifice et generose domine! Post debitam recommendationem gavisus fui plurimum de adventu ambasiatorum vestrorum, quos huc misistis, et eos respectu dominationis vestre libentissime vidi ac cum eis multis vicibus fui, non tamen tantum, quantum desiderabam. Tante enim occupationes, quibus dietim detineor, quod facere non potui eis illam societatem, quam facere teneor intuitu vestro. Unde supplico, quod dominatio vestra me excusatum habeat, pro qua siquidem hic facere possum: rogo, ut mihi audacter scribatis et omnia committatis, quia totis viribus pro dominatione vestra operari conabor, ut votis et desideriis vestris satisfaciam, paratissimus semper ad queque vobis grata. Valete feliciter. — Datum Basilee die XXIII. Decembris MCCCCXXXIII^o.

Vester totus magister Johannes de Ragusio, ordinis predicatorum.

Magnifico et generoso domino Ulrico de Rosenberg, domino meo honorandissimo.

Orig. na papíře v kníž. Třeboňském archivu hist. Nr. 353. — (A).

15.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: vyslovuje soustrast nad úmrtím jeho choti, a radí mu, by ve své záležitosti se odebral k císaři do Jihlavy. — V Jihlavě 4. července 1436

Barbara von gots gnaden romische und zu Hungern oc kunniginn. Edler und lieber getrewer! Wir haben vernomen, wie dein gemachel mit tod von diser welt abgangen und verschaiden sey; solt dem also sein, daz wer vns getrewleich laid; doch so ist menschleich sterben, dem menschleiche nattu nicht widersten mag, darumb du dich des nicht ze vast bekumern solt. — Dann von deiner sachen

wegen gen vnserm herrn dem kaiser gevelt uns wol vnd raten dir auch in trewn, daz du dich zu demselben vnserm genedigen herren dem kaiser her fuegest vnd dieselbe sach mündleich mit im zu end bringest, daz bedunket vns dir nuczleicher sein, denn durch botschafft hin und her. — Geben zu der Ygla an sand Vlreichs tag anno domini oc tricesimo sexto. Commissio propria domine regine.

Dem edeln vnserm getrewn lieben Vlreichen von Rosenberg.

Orig. na papíře v kníž. Třeboňském arch. hist. Nr. 366. — Kateřina z Wartenberka, manželka Oldřichova z Rosenberka, zemřela 3. července 1436; viz rodokmen Rosenberský v Sedláčkových Hradech III. 35. — (A).

16.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: o vyrovnání mezi císařem a jeho protivníky. — V Jihlavě 27. července 1436.

Barbara von gots gnadn römische vnd zu Hungern oc kunigin. Edler besunder lieber getrewer! Als wir dir am nechsten haben verschriben, wie alle sachen zwischen vnserem gnedigen herrn dem keiser vnd seinem widertail mit hulff vnd willen des almechtigen gots wol beslossen vnd guet emnd haben genomen, vnd hinfur nicht bedarffest sorgen, das du von ymanden verdacht mochtest in den sachen werden: dauon wir dich fruntlich ermanen, dir auch raten, das du an lennger vercziehen keiserlich gnad vnd vns besuechest, wann wir hoffen, das du keiserlich gnad in solichem wesen und gueter muesz yezund vindest, das du all dein notdurfft vnd sachen mit seinen gnaden wol magst volennden. — Geben zu der Iгла am nechsten freitag noch sannt Jacobstag, anno domini oc tricesimo sexto.

Commissio propria domine regine.

Dem edelen vnserm getrewen lieben Vlreichen vom Rosemberg.

Orig. na papíře v Třeboň. arch. hist. Nr. 373. — (A).

17.

Císař Sigmund Oldřichovi z Rožmberka, aby lidi na zboží Zlatokorunském, v které se on i Prachatičtí vkládají, nechal do ohledání zápisů na pokoji, a aby purkrabí Helfenburský ne-sáhal Píseckým na vsi Lidmovice, Krašlovce, Vitice, Pohorice a Malešice. — V Praze 7. listopadu (1436).

Sigmund z Božie milosti Římský císař, vždy rozmnožitel říše, a Uherský, Český oc král. Urozený věrný milý! Jakožť sbožie některá Svatokorunského kláštera jsú, v něžto s jedné strany ty a z druhé strany Prachatičtí se vkládáte: rozumiemeť, žeť lidé týchž zboží přelišně v tom hynú a na obě straně jim hleděti jest těžko. Protož žádámeť, aby v tej míře těch lidí ponechal u pokoji. Jinť jsme také roz-kázali. Máť statečný Janek z Svidnicě a Matěj z Chlumčan, věrní naši milí, bez dlenie v tom kraji býti, ještoť ohledají, coť jest v našich zápisích nebo v hol-

dieh. A také rozkaž purkrabí svému na Helfenburcě, ať v tej míře také nesáhá na ty vsi Lidmovicě, Krašovicě, *) Viticě, Pohoricě a Malešicě, měščanóm Pieseckým, žeť též také i to Jankem Svidnickým a Matějem svrchupsaným bude opatřeno, kdyžť je tam vyšlem. — Dán v Praze, v středu po svatém Linhartu let království našich oc.

Ad relationem Math. de Chlumczan Johannes Tussek.

Urozenému Oldřichovi z Rozmberga, věrnému našemu milému.

Orig. perg. kníž. arch. Kruml. I. 5 BPa. 7 m. — (G). — *) Čti Krašovice. Císař Sigmund tyto vsi kláštera Svatojirského zapsal 5. května 1437 Smilovi z Křemže; viz ČČMus. 1888, 180, 184.

Z neúplného datování tohoto listu dovidáme se jenom, že byl dán brzy po sv. Linhartu čili po 6. listopadu. Že to nebylo před r. 1433, ukazuje Sigmundův titul císařský. Určité k roku 1436 vede jméno relatora; jest to proslulý Matěj Lauda z Chlumčan, někdy hejtman Táborův, kterýž r. 1436 přistoupil k císaři a učiněn jest od něho hofrychtěrem měst královských; poprvé konal ten úřad dne 19. list. 1436 v Prachaticích (viz Arch. Č. III. 515 č. 346; též Louda v Ottově Slovníku Naučném XVI. 371), tedy právě při příležitosti posláni zmíněného v tomto listě. O rok později (13. list. 1437) nemohl již tento list býti vydán, poněvadž Matěj z Chlumčan v ten čas byl v Basileji (Palackého Děj. 1872, III. 3. str. 246, 251, 252); krom toho čtyři vsi, v tomto listě jmenované, po roce nenáležely již Píseckým, nýbrž Smilovi z Křemže. Jan Toušek z Pacova byl v posledních letech Sigmundových notářem v kanceláři řísko-české (Čelakovský, O registrech oc 1890 str. 39, 126, 130), později nejv. písařem Staroměstským (ČČMus. 1888, 189; Tomek Děj. Pražský IX. 229, 277).

Redaktor.

18.

Oldřich z Rožmberka králové Barboře o přímluvu u císaře Sigmunda v jeho žádostech ve věci zboží Zlatokorunského a Zvíkovského. — Bez místa a data (ku konci r. 1436 nebo 1437).

Allerdurchleuchtigste furstin vnd gnedige libe frawe konigin! Mein undertenig dinst beuor. Ich lasse ewer gnad wissen. das die von Prachaticz von meinen lewten, die zu der Gulden Kron gehorn, dorauff ich redlich verschreibung von meinem gnedigsten herren Khaiser habe, Czinss vnd gulte wellen haben, vnd maynen, wie in der vnsers landes beualhen hat [sic], die als vor einzemenen, als ich seines briefs eine obschrift meinem gnedigen herren dem Khaiser zuschicke. Darumb pitt ich ewer gnaden als mein gnedige frawen. mit seinen gnaden dorauss zereden, das sein gnad mein trew vnd dinst ansehe. die ich getan habe vnd noch tun muchtte. vnd nicht gestatte mir zu schanden, das sy mein lewt solden angreifen, sunder das in den von Prachaticz sein gnad schreibe, mein lewt vngehindrt ze lassen, wann ich je nicht muchtte zu sehen, das sy die lewt solden hindern, nach dem und mein Herr der Khaiser zu mir gesprochen vnd pey Herren Janken von der Sweidnicz enpoten hat. das Sy mein lewt sollen ungejrrret lassen.

Auch pitt ich ewer gnad mit seinen gnaden ze reden. das sein gnad auff Przibram vnd andern gutern, die mir mit dem Hawss Klingbergh sind obgetreten, den Zmrzliken nicht gebe noch den andern. wenn ich mein veterlich Erb darumb gegeben habe. das das Haws seinen gnaden vnd disem landt ze schaden nicht wurd verlaren, wann ich, was mir obgetreten ist, nicht mag gelassen; vnd wurd sein

gnad vber das den Zmrzliken odir andern das verschreiben, dorauff muchtt anders nicht ergen, wenn das mich sein gnad mit solhen verer wurd verwerren.

Der allerdurichleuchtigsten furstin vnd frawen frawen Barbara von Gottes gnaden Romischen, Hungerschen, Boehemischen oc konigin, meiner gnedigen liben frawen.

Koncept pap. kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα 7 m. — (G.).

Podle císařského titulu Sigmundova náleží ten list do let 1433-37; zmínka o Jankovi ze Svidnice vztahuje se snad k tomu posláni listopadovému 1436, které bylo ohlášeno listem předcházejícím. Nové jest, že Oldřich z Rosenberka chtěl vztahovati ruku i po Příbrami. *Redaktor.*

19.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: o dovozu vína z Lince. — V Praze 16. dubna 1437.

Barbara von gots gnaden römische und zu Hungern vnd zu Beheim oc kuniginn. Wolgeborner, sunder liber getrewer! Herzog Fridreich von Osterreich hat uns zway vazs welhischs weins geschickt, der leit zu Lincz. Bitten wir dein lieb mit innigem vleisz, das du vns dieselben wein auf unsere zerung her schicken vnd füren lassest vnuerczogenlich, daran erczaigest du vns groszen wolgefallen; und was die fur gesteen wirt, wellen wir zu stundan schaffen ze beczalen. Geben zu Prag am erichtag nechsten post festum beatorum Tiburcii et Valeriani martyrum anno domini oc tricesimo septimo.

Ad mandatum domine regine magister Wenceslaus cancellarius.

Dem wolgeboren vnserm besunderm lieben vnd getrewen Ulreichen von Rosembergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 386. — (A).

20.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: aby se dostavil k důležité poradě ke dvoru. — V Praze 29. května 1437.

Barbara von gots gnaden romische vnd zu Hungern vnd zu Beheim oc kuniginn. Edler, besunder lieber vnd getrewer! Wir lassen euch wissen, das keiserlich gnad vnser gnediger herr ettwas vast ain missefallen hat des, das ir zu diesemmal hieher nicht seit komen; vnd das zu guter mosz wol pillich ist, wann sein gnad mit solichen swerlichn sachen beladen vnd bekummert ist, darinn ir vor menikleich helfen und raten mochtet, vnd solich weg geben, die ainander villeicht, als wol nymmer mochte besynnen, vnd als ir wiszt, ir habt wol die zu schuren pey seinen gnaden zu solichen vngunst. Yedoch wie dem, so tun wir vleisz mit euch ausczureden; vnd wer es an ewerm vermögn, so wer unser rat, das ir noch herkemet, vnd wir hoffen, ir tuet das, ob es mitichte gesein mag. — Auch als wir euch vormals verschriben haben von der welischen wein wegen, die vns herczog Fridreich

geschiekt hat: als bitten wir euch mit vleisz ynd begern. das ir uns dieselben wein unverczogenlich her lasset fwren auf vnser gelt; und was die fuer gesteen wirt, das wellen wir von stund an, so sy her bracht werden, schaffen schon zu bezzalen. — Geben zu Prag am mittichen nechsten vor corporis Christi anno eiusdem oc tricesimo septimo. Commissio propria domine regine.

Dem edlen vnserm besunder liben vnd getrewen Vlrichen von Rosenbergk.
Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 388. — (A).

21.

Oldřich z Rožmberka žádá Smila z Křemže, aby lidí jeho ve vesnicích, jež si proti jeho zápisům od císaře vyprosil, na pokoji nechal dle úmluvy, kterou spolu mají. — V Krumlově 17. června 1437.

Službu svú vzkazujem, pane Smile milý! Zpraveni sme, že si na ciesařové Mti, pána našeho milostivého, vyprosil některé vesnice, kteréž prve od JMti v zápisích našich máme, a že mieníš těm lidem našim škoditi. Myť sme tomu věřiti nechtěli, by ty takovou prosbu proti nám učinil, věda, že od JMti prvé zápisy na ty vesnice i jiné sboží jmáme. A nám se nezdá, by ty takovou prosbu od ciesařovy Mti přes naše zápisy měl učiniti vedle té umluvy, jakož spolu máme, jakož ty dobře vieš. Protož věříme, že nám dle té umluvy, kterouž spolu máme, jakož dobře vieš, našich lidí u pokoji necháš. A na toť žádáme odpovědi tvé listem svým při tomto poslu. — Datum v Krumlově feria II. post Viti anno oc XXXVII°.

Oldřich z Rosemberga.

Strenuo militi domino Smillonio de Krzems.

Na rubu: Smilovi z Křemže. — Koncept na papíře kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5 l. — (G).

O zápisech císaře Sigmunda viz článek Theod. Wagnera: Jan Smil z Křemže v Časopise musea král. Čes. 1888 str. 180.

22.

Jan Smil z Křemže Oldřichovi z Rožmberka: že on vesnic sobě nevyprosil, nýbrž císař koupil od něho jeho dědictví, dal mu za ně Prachatice s vesnicemi; že má majestát na zboží Korunské dříve, než Oldřich; zboží Pořešínské že již ve deskách našel, a že nevzal nabízeného mu zboží Svěrazského. — V Prachaticích 18. června (1437).

Službu svú vzkazuji Tvé Mti, urozený pane milý! Jakož mi Tvá Mt píše a jsa zpraven, že bych já na ciesařové Mti vyprosil některaké vesnice: rač Vaše Mt věděti, že sem na Jeho Mti já nic nevyprosil, než Jeho Mt pán můj milostivý pobídl jest mne k trhu a koupil jest u mně dědictvie mé. A za to dal mi jest Prachatice a ty vesnice, jakož Tvé Mti tajno nenie. A také ja[k Va]še Mt píše, že jmáte na to zápis: rač věděti, žeť já jmám prvé, než Vaše Mt, [od] krále nebožtíka*) pána našeho. A to Tvá Mt dobře vie, že jmám majestát na to sbožie na Korunské: to sem Tvé Mti pravil na Krumlově, když sem byl u Tvé Mti. Protož,

milý pane, nezdáť mi se, bychť co proti Tvé Mti v tom učinil. A věřím Tvé Mti, že mi toho hájiti nebudeš, nebť sem za to své dědictvie dal, a na toť majestat jmám i panské pečeti. Vedle toho dále rač věděti, jestližet mi neučinie toho, cožť jmají učiniti, žeť na ně miením sáhnúti jakožto na své. A Tvéf Mti věřím, že mi v tom za zlé jmieti nebudeš, neb bych Tvé Mti nerad hněval, neb sem za to své dal.

Také rač věděti, že sem nalezl Pořešinské sbožie ve diskách. I věřím Tvé Mti, že mi o to spravedlivé učiníš, neb Buoh to vie, že bych Tvé Mti nerad hněval. Ráčíš-li se mnú o to kterak uhoditi, to mi rač dáti věděti listem svým.

Také rač věděti, žeť sú mi chtěli zapsati Svěrazské sbožie, a jáť sem toho proti Tvé Mti učiniti nechtěl, poněvadž sem na to prvé zápisu nejměl. Než na Korunské sbožie prvé zápis jmám, než Tvá Mt, i přiejal sem! Sem na tom vždy, k tomu hledě, nechtě Tvé Mti hněvati. — Datum Prachatic feria III. post Viti.

Jan z Křemže seděním na Prachaticích,

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rosenberka, pánu na mě laskavému.

Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5 i. — (G). — *) Jan Smil z Křemže náhradou za Dražice dostal 1. června 1437 dva zápisy od cis. Sigmunda na Prachatic a na deset vsí kláštera Korunského (ČCMus. 1888, 180). Králem se zde rozumí předchůdce Sigmundův, tedy král Václav IV. Přítomný list jest zřejmě odpovědí ku předeslému listu plně datovanému; scházející letopočet 1437 doplňuje se tedy z listu předešlého.

23.

Smil z Křemže Oldřichovi z Rožmberka píše o majestátu svém na zboží Zlatokorunské, o zboží Pořešinském; vytýká, že Oldřich drží nesprávně Zubčice, Výheň a Dědkov. — V Prachaticích 22. června (1437).

Službu svú vzkazují Tvé Mti, urozený pane milý! Jakož mi Tvá Mt píše, že jmám na to sbožie na Korunské od krále nebožtíka majestat prve, než Tvá Mt: i ovšem pane, pravdať jest, že jmám, a jáť, dá-li Buoh, chci pokázati, když toho potřebie bude, a nad toť od císařovy milosti majestat jmám s panskými pečeti . . . mi to Jeho Mt zapisuje za mé dědictvie. A jakož Vaše Mt píše o opata a převora, via om v níť jest jich . . . potřebie poč napomínati, neb sem já to držal, i podnes držím, a oni sú vždy té chvíle vyhnáni, že sem s nimi nejměl oč mluvit, ani sú nebyli toho mocni té chvíle, i po dnes nejsú. I věřím Tvé Mti pane, že mne od mého tisknutí nebudeš, a službu mú Tvá Mt sobě zachová, to Tvá Mt věda, že sem dal za to své dědictvie, neb bych já Tvé Mti nerad hněval. A jakož Tvá Mt žádá, abych toho nechal, ažby Tvá Mt císařskou Mt obeslal, v dobré míře státi: Buoh to vie, jáť bych to rád učinil pro Tvú Mt, ale jáť sem tamto postúpil svého, a oniť toho požívají, a já nic. I nehodíť mi se toho tak nechati státi. Než rač Tvá Mt císařovu Mt obeslati, af mi jinde ukáže zde v kraji. Jáť chci to rád

pro Tvú Mt učiniti, pakli to nemohlo jíti, ale věřímť já Tvé Mti, že mne od mého tisknutí nebudeš.

A o Pořínském*) zboží, jakož Tvá Mt píše, ať bych dal věděti: rač věděti, že otec náš jmá to ve dskách od pana Markvarta i budící jeho. Protož rač Tvá Mt se mnú uhoditi, prvé než sv. Havel přijde.

A dále mi Tvá Mt drží Zubčice a Výheň a Dědkov, kteráž mi jest dal dědic. A mně jsú se opověděli ti lidé za můj člověk dědičně, a úrok mi platili do té chvíle. Prosím Tvé Mti, rač mi je propustiti, ať já Tvé Mti tiem raději slůžím. Na to psaní rač mi odpověď dáti. — Datum sabbato ante Johannis Baptiste.

Jan z Křemže seděním na Prachaticích.

Nobili domino domino Ulrico de Rosenberg, domino sibi famoso.

Na rubu Březanova poznámka: Zboží Korunské a Pořešínské. — List je poškozený. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 5BPα. 5i. — *) Pořešínském. — (G.)

24.

Jan Smil z Křemže Oldřichovi z Rožmberka, že ochoten jest s ním se sjeti anebo přítele vyslati tam, kde by byl bezpeč. — V Prachaticích 28. června (1437).

Službu svú vzkazují Tvé Mti, urozený pane milý! Jakož mi Tvá Mt píše o těch vesnicích, na kteréž řádné zápisy jmám od krále nebožtíka i od cesařovy Mti, a o tom mi Tvá Mt píše, že chcete o to cesařovu Mt obeslati: psal sem Tvé Mti několikrát již, zpravuje Tvú Mt, kterak nyní i prvé na to sbožie řádné zápisy jmám. Protož věřím Tvé Mti, že mú službu Tvá Mt sobě zachová, a mněf mého zbraňovati nebudeš; neb to Tvá Mt dobře vie, že jsem já dal za to své cesařově Mti. A přes to Buoh to vie, že bych Tvé Mti nerad hněval, než raději bych poslužil a Tvú Mt sobě zachoval. Protož ráčíš-li se kde se mnú sjeti, abychva o to sama rozmluvila a v to mezi sebou sama uhodila. ačkoli jmám na to od cesařovy Mti majestáty a řádné zápisy, neb bych raději Tvé Mti poslužil, než bych chtěl Tvú Mt hněvati. Ráčíš-li to učiniti, rač mi to dáti věděti tvým listem a tu, kdež bych já mohl bezpečně přijeti anebo přítele mého místo sebe poslati.

A jakož sem Tvé Mti psal o Zubčice, Výheň a o Dědkov, na to mi Tvá Mt nedal izádné odpovědi. A to jsú lidé moji mně sstúpení, mně se opověděli za můj člověk, i úroky mi platili. A Tvá Mt se v ně uvázal. Protož Tvé Mti prosím, rač mi jich postúpiti. Tohoť prosím odpovědi po tomto poslu. — Datum Prachatic feria VI. in vigilia Petri et Pauli apostolorum.

Jan z Křemže seděním na Prachaticích.

Generoso domino domino Ulrico de Rosenberg, domino sibi famoso.

Pečeť v černém vosku. — Orig. pap. kníž. archivu Krumlov. I. 5BPα. 5 i. — (G.)

25.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: o průvod pro svého zetě Ladislava z Maroth do Jindřichova Hradce. — Ve Vídni 3. září 1437.

Edeler lieber sweher vnd freund, vnser freuntlich dinst beuor. Als der edel vnser lieber sun vnd aydem her Ladissla von Maroth ytz zu Egenburg vnd wegerttig ist, zu vnserm allergnedigisten hern dem kayser gen Brag zu ziehen, der aber gewornt ist, wie im vnderwegen schüll fürgehallten werden: bitt wir ewr freuntschaft mit gantzem fleiss, ir wellet demselben vnserm sun ettleich der ewrn zueschiken, die in dy strassen bis gein Newhaus zu belaitten helfen, vnd ob er derselben der ewrn verrer wurd begern, indes dann vmb vnsern willen auch nicht zu vertzeihen. Daran beweist ir vns sölh freuntschaft, dy wir gen ew vnd den ewrn auch dinstlich wellen verschulden, wenn sich das gepüret. Geben zu Wienn an eritag nach Egidi anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo septimo.

Johanns graue zu Schawnberg lanndmarschall in Osterreich.

Dem edeln vnserm lieben sweher vnd freunde hern Vlrichen von Rosenberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 394. — (A.)

26.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: o domnělém smíru jeho se Smilem z Křemže čili z Prachatic. — Ve Vídni 8. září 1437.

Edler lieber sweher vnd freunde, vnser freuntlich dinst beuor. Als ir vns geschriben habt von frides wegen mit dem Zmyl von Brachaditz aufzenemen, also hat vnser genediger her der herczog vns ew vnd auch vnserm lieben sweher dem von Wallsse geschriben, denselben brif wir ew hiemit sennden, wol vernemen werdet vnd darauf ewr freuntschaft also frid aufgenemen mag. Als ir dann begert ew aus genotigen sachen mit vns zu vnderreden, nu haben wir willen, nach sand Michels tag churczlich daoben ze sein vnd dann versuhen vns vor vnser widerrais herab zu einander zu fugen. — Gebn zu Wienn an unser lieben frawn tag nat. Anno oc XXXVII^{mo}.
Johanns Graue zu Schawnberg landmarschalh in Osterrich.

Dem edlen vnserm lieben sweher vnd freunde hern Vlrichen von Rosenwerkg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 241 p. — Výklad k tomuto dopisu viz ve Wagnerové rozpravě: Jan Smil z Křemže, v ČČMus. 1888 str. 180. — (A.)

27.

Purkmistr a rada města Vodňan Janovi z Kraselova, purkrabí na Helfmburce: o lámání kamene vápenného, o jízdě s Tábořskými oc. — B. m. 4. prosince (1437?).

Služba naše napřed času přímírného, pane purkrabie! Jakož nám píšoš o lámání kamene váponného, že jsmy o to neobeslali páně Mti oc: mnohéf časy lámámy

tu kámen, pána nikdy neobsielajíce, nob sú to hory naše, na nyož mámy od kniežat, od kráľov i od ciesaře Sigmunda dobré paměti majestáty. A to bude okázáno bohda časmi svými.

Dále píšeš, že naši s Tháboorskými sjevše s našeho města i vybili Ondráka a jemu klisny pobrali a hřebeč. Pane purkrabie, krátko nám na tom činíš, nob sú u nás v ty časy Tháborští nebyli, a naši jsú doma byli. O Petra Dlúhého psalíf nám pan J. Stebňák s Jankem z Bíl[s]kého; byli sú o to u nás. Tak jsmy odepsali pánu i tiomto řekli, i ještě pravímy, žeť my o tom novímy, aniž nás to dotýče; a byť bylo co k nám vnesono a optáno, mušiloť by vráceno býti. — Ještě o tom kamení: když nám bylo zuostalo nad jámu s puol vápennicě, to na nás vyprosil Žakavec a slřbil nám sio (sic) jiný oplatiti; tiem jste nám dlužni. — Datum feria III. in festo s. Barbare virginis et martyris oc.

Purgrmistr a rada města Vodňan.

Famoso Johanni iuniori de Kraselow, burgravio Helfenburgensi.

Orig. na pap. v Netolickém arch. I. P. 7 a. — (A.) — Podle Sedláčkových Hradů VII. 94 Jan mladší z Kraselova byl purkrabím na Helfenburce r. 1437, a toho roku památka sv. Barbory 4. prosince připadla na středu; přece však vročení tohoto dopisu jest pochybné, ježto o císaři Sigmundovi, zemřelém 9. prosince 1437, mluví se v něm jako o nebožtíkovi.

Redaktor.

28.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: o nastávajícím korunování vévody Albrechta za krále Uherského v Stoličném Bělehradě. — V Prešpurku 19. prosince 1437.

Edller lyeber sweher. vnsern dinst wevor! Wir lassen euch hoffmer wissen, das wir vor meinem hern dem herczogn gein Prespurg chomen sein vnd wir mitt den vngerischen hern sein sach aussgetragen haben; vnd mein herr wirt sych abheben an sand Tomans tag gein Weyssenburg, da wellen sy in chrönen zu dem new iar, vnd dye lantschafft yst ym gar willig. — Geben zu Prespurg am phincztag in der quatterembr ym XXXVII iar oc.

Johanns graff zu Schaumberig.

Dem edlln vnserm lyeben sweher hern Vllreich von Rossenberig d.

Orig. pap. v Třeboň. archivn hist. Nr. 400. — (A.)

29.

Král Albrecht Oldřichovi z Rožmberka: aby propustil Smila z Křemže z vězení. — Ve Vratislavi 16. ledna 1439.

Albrecht von gotes gnaden romischer kunig zu allen zeiten merer des reichs, ze Vngern, ze Behem, Dalmacien vnd Croacien oc kunig, herczog ze Osterreich oc. Edler vnd lieber getrewr von Rosenberg! Vns hat angelangt, wie du vnsern diener

Smilen von Krems geungen vnd zu hannden genomen habst. Nu magst du wol versteen, daz solich hanndlung in vnserm kunigreich ze Behem nicht gut brechtten dadurch, daz hinfür auf die andern möcht auch in solicher mass gegrieffen werden, daraus in demselben vnserm kunigreich meniger zwitrecht und gewalt aufersteen möchten, vnd voraus daz sich hinfür die andern dester mynuer an vns slugen oder vnser diener würden, vnd vns ain smach wer. daz man vnser diener also an recht vahan solt: emphelhen wir dir vnd wellen ernstleich, daz du denselben von Krems an sein leib nicht laidigst und in ledig lassest. Vnd wer sach, daz du in nicht ledig woltest lassen, daz du im aber aufporgen, uncz auf vnser zukunft gen Behem tag gebst, vnd so wir dann dahin komen, wellen wir die zwittrecht zwischen ewr horen vnd vnsern vleiss tûn. damit die zwischen ewr verricht werden. Geben ze Bressla an freitag vor sant Anthonien tag anno de tricesimo nono. vnser reich des vngrischen de im andern, des römischen vnd des behemischen de im ersten iarn vnder vnserm secret.

Commissio propria domini regis.

Dem edeln vnsern lieben getrewn Vleichen von Rosenberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 241 q. — Tistěno v ČCMus. 1888 str. 181-2. — (A.)

30.

Jindřich falckrabě Rýnský a vévoda v Bavořích Oldřichovi z Rožmberka: aby mu poslal vojáky. — B. m. 21. ledna 1439.

Hainrich von gotes genaden pfallentzgraue bey Rein und hertzage in Bairen. Vnsern gunstlichen grus zuuor. edler besunder lieber! Wir haben dein schreiben vns ietzo als von deines schreibers. das du den zu vns nit geschickt hast, auch von des habichs vnd sunderlich von der newen mār vnd der teyding wegen, darinn vnser herre der kunig steen sol mit den von Polan, getan. wol vernomen, mit vleisse bittund. du wellest vns den habich noch schicken. ob du vndter ein guten gehalten mugst, vnd vns auch mer hofmār, was du dann erferst. das vns zu embieten sey, wissen lassest. Sunder, so bitten wir dich mit allem vleisse, ob wir dir vmb leute schreiben oder empieten würden. das du vns dann die fuderlich zu schicken vnd damit nit lassen wellest. doch auf vnsern solde: vnd darinne thust. als wir dir getrauen und als du auch vorhère gethan hast. Das wellen wir mit allem willen gein dir verschulden. — Geben an sand Agnes tag anno domini XXXVIIIº.

Dem edeln vnserm besunder liebm Vlrichen von Rosenbergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 433. — (A.)

31.

Jindřich Žakavec z Lažan Oldřichovi z Rožmberka: o zajatcích oc. — Na Helfenburku
4. května (1439).

Urozený pane, služba má VMti. Poslala mi VMt list Pieseckých, a žádáte, ať bych VMt zpravil, stala-li se která smlúva o ty sedlské vězně na Zviekově: račiž VMt věděti, že se jest žádná konečná úmluva se nestala o nízadné vězně tu na Zviekově, ale jáť VMti possielám priepis úmluvy, kteráť se jest stala o vězně na Helfenburce, kteréžto Mathiáš když propustiti měl, i šacoval je v tom. I tepruv nynie psali mi ti z Piesku, ať bych ty sedlské vězně jim propustil; a jáť sem toho neučinil, anižť učiním, leč mi VMt z úst rozkáže. A tohoť VMt také z úst zpravím, proč to činím. Takéť VMti possielám priepis listu Mathiášova, jímžto se zapisuje město Piesek i jiná města podle sebe, aťby v Mladějovicích rokováno bylo, a VMt přes to jinde k rokování svoluje. — Scriptum Helffenburgh feria II. die Floriani.

Henricus Zakawecz de Lazan, burggravius in Helffenburgh.

Nobili domino domino Vlrico de Rosenbergh, domino suo gracioso dd.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 441. — (A.)

32.

Král Albrecht Oldřichovi z Rožmberka: o městě Kadani, zapsaném pánům z Plavna. —
V Prešpurku 8. května 1439.

Wir Albrecht von gotes genaden romischer kunig, zu allen zeitten merer des reichs. vnd zu Hungern, zu Behmen oc konig vnd herczog zu Ostereich, empiten dem wolgebornen Vlrichen von Rosennburk, vnserm obersten hauptmanne zu Behem vnd liben getrauenn, vnser genad vnd alles gutt. Wolgeborner, liber getrauwer! Wir lassen dich wissen, wy vormals dem wolgebornen Heinrichen von Plauwenn vnd burgrafen zu Meissen, vnserm diner libm getrauenn, von unserm herrn vnd vater kaiser Sigmunden leblicher gedechnusse vnser statt Cadan verschriben ist, vnd wie er derselbin stat in den vergangen leufften vnd zweitreiten nicht gebrauchen hat mügen: vnd sinttenmaln derselbig Heinrich vns getreulich gedintt hatt, vnd wir im seine briue vnd hanntfestin von newes bestetiget, vnd vnsern libin getrauenn von Cadan geschriben habm, das sie in wöllen noch solicher verschreibung auffnemen vnd ein gelubde tun, inmassen als vor. bisz wir das wider vom im losen werddin. Hiervmb so begern wir von dir mit fleisse, du wollest die obgenanten von Cadan in vnserm namen darzu halden, das sie vnser gepott vnd willen tun vnd siech des nit weren, wann das ir bestes ist. Gebin zu Preszpurk nach Christi gepurt XIIIe iar vnd darnach im XXXIX iare am freitag noch sent Johannis tag ante portam latynam, vnser reich in dem andern iaren.

Ad mandatum domini regis Marquardus Brisacher.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 442. — (A.)

33.

Fridrich vévoda Saský Oldřichovi z Rožmberka: o poseistvi Jana ze Svidnice. — V poli u Hettstädtu 23. července 1439.

Friderich von gots gnaden herezoge zu Sachssen, lantgraue in Doringen vnd marcgraue zu Missen. Vnsern fruntlichem grus beuor, edeler, liber bisunder! Als ir vns vmb hern*) Jhaneken von der Swydenicz geschriben habt. han wir wol furstanden vnd vnserm gnedigsten hern dem romisschn konige antwurt geschriben, als ir ruret; darnach sich der egnante her*) Jhan wol wirdet richten. Vnd wonndte wir uch wolgefallen mochten beczzeigen, weren wir gancz willig. Geben zu felde bie Hedstete am dornstage noch Marie Magdalene anno oc XXXIX^{no}.

Dem edeln herren Vlrichen von Rosemberg. houbtmanne des konigreichs zu Behmen, vnserem bisunder lieben.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 448. — *) V originále stojí *ern, er*. — (A.)

34.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: že jest ochoten sejiti se s ním v Linci dne 2.—4. září. — V Efferdingu v H. Rakousích 28. srpna 1439.

Edeler, lieber sweher. vnser freuntlich willig diust beuor! Ewer schreiben vns itz getan, vnder andern oc ewrs guten wolmugen vnd gesundes, ist vns sicher lieb vnd freuntlich zu vernemen: desgeleichen tun wir ew auch widerumb vnser. aller vnser kinde, sunder vnser lieben suns graf Bernharts. seiner gemehl. auch vnser tochter gut wolmugen vnd gesunde ze wissen. Dann als ir begeret unsrs zusamefugen. des seyen wir willig. vns auf den nagstkunftigen mitichen hinab gen Lintz ze erheben: dadurch wellet ew dest furderlicher auch daselbshin fugen, wann wir vns darnach von merklicher vnd genotiger vnser gescheffte wegen auf den nagsten freytag von danne erheben müssen. Geben zu Euerding an freytag nach Bartholomey anno oc tricesimo nono.

Johanns Graue ze Schawnberg. hofmaister oc.

Dem edeln vnserm lieben sweher hern Vlrichen von Rosembergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 451. — (A.)

35.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: žádá, aby ji a její děti podporoval ve snaze o korunu Českou a žádné jednání proti ní ve sněmu nedopustil. — V Starém Budíně 6. prosince 1439.

Elizabeth Dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie oc regina ac ducissa Austrie nec non marchionissa Moravie. Fidelis dilecte! Informate sumus clarissime, qualiter felicis memorie domini, genitor et maritus nostri, in te singularem confidenciam

habuerunt, et quod in negociis eorum semper fuisti constans et fidelis. Et ea fiducia ad tuam fidelitatem eciam singularem habemus recursum, rogando, ut negocia nostra et puerorum nostrorum ac iuris legitimi, quod nobis in regno Bohemie competit, velis habere recommissum. Misissemus libenter ad congregacionem illam super festo Lucie solennes nostros oratores, sed brevitatem temporis, quia illud noviter rescivimus, nos impedit; tamen misimus et scripsimus ad congregacionem prefatam. et sic eciam rogamus, quatenus cooperari velis. ut supersedeatur ab omni actu et nichil incipiat novum per aliquam festinanciam, quod esse possit contra ius nostrum et puerorum nostrorum, sed omnia differantur. Mittemus quidem post brevis temporis lapsum solennem ambasiatam ad vos aliosque eiusdem regni nostri Bohemie fideles; et tandem postquam concedente domino de partibus lecto, cui propinqua sumus, liberabimur, ad locum talem medium accedere cupimus, ubi simul nostra convencio comode fieri poterit. Ac extunc cum tuo et aliorum fidelium consilio paci et utilitati regni providebimus. Confidentes in tua fidelitate, quod habendo respectum ad Deum et iusticiam nostram et ad beneficia genitoris nostri tibi impensa, hoc iustum nostrum desiderium fidelitate solita adimplebis, recepturus a serenitate nostra gratiam et favorem, quos tibi libenti animo impendemus. Datum in castro nostro Veteris Bude in festo beati Nicolai confessoris anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo nono.

Ex commissione propria domine regine.

Nobili Ulrico de Rosemberg fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 459. — Výtah vytiskl Palacký, Děj. 1857 IV. 1. str. 8 po-
známka 7. — (A.)

36.

Král Polský Vladislav posílá k Oldřichovi z Rožmberka jednatele svého Jana z Medvěže.*)
— V Krakově 14. ledna 1440.

Wladislaus Dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Magnifico Domino Ulrico de Rosemberg. amico nostro grate nobis dilecto, salutem et favoris regii continuum incrementum. Magnifice domine amice noster sincere nobis dilecte! Mittimus ad sinceritatem tuam generosum Johannem de Myedzwecz, familiarem nostrum dilectum de intencionibus et voluntate nostris plene informatum, [ex] parte nostri tue sinceritati referentem. cui amore nostri indicendis pro hac vice plenam tua sinceritas fidem adhibere velit, tamquam nobis pro nostra complacencia multum grata et accepta. Datum Cracovie feria quinta proxima post octavas epiphanie anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo.

Ad relacionem magnifici Petri de Szczekoczini,**)
regni Polonie vicecancellarii.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 466. — *) Místní jméno Myedzwecz nejspíš znamená ves, která nyní se píše Niedźwiedź; jsou dvě vsi toho jména v Haliči a třetí v Poznańsku. — **) Szczekociny, město nad Pilicí v ruském Polsku. — (A.)

37.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: aby sném český rozepsaný do Prahy k 30. dubnu byl odložen k 24. červnu nebo aspoň k 26. květnu, tak aby k němu mohl stihnouti její posel Oldřich Celský. — V Komárně 6. dubna 1440.

Elizabeth Dei gracia regina Hungarie, Dalmacie, Croacie ac, regni Bohemie heres, Austrieque et Stirie ducissa, nec non marchionissa Moravie ac. Magnifice et nobilis vir, fidelis noster sincere dilecte! Audito vos et universos regni Bohemie incolas in Nova nostra Civitate Pragensi octavo die festi sancti Georgii martiris proxime venturi congregacionem generalem tocius regni illius facere velle, quia nos fidelem nostrum, illustrem Ulricum comitem Cilie, prout volebamus, in tam brevi termino, eo quod idem in arduis ad presens erga nos negociis occupatus est, vestri in medium transmittere comode non possumus, vestram igitur fidelitatem, in qua singulariter confidimus, requirimus, quatenus solita circumspeccionis et sagacitatis vestre industria erga hos fratres et amicos vestros, quos decebit, interposita co-operemini adeo, ut terminus congregacionis huiusmodi ad festum nativitatis beati Johannis baptiste, vel si ita procurari non poterit, saltem ad festum Corporis Christi prorogetur, in quo quidem termino ipsum comitem Ulricum plena nostra voluntate et auctoritate suffultum sine ulteriori dilacione vestri transmittemus in medium, dubio procul moto. Facturi nobis in hoc singulare obsequium debitis per nos favoribus ac donativis retribucionibus tandem compensandi. Datum in Komaron VI. die Aprilis anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo.

Commissio propria domine regine.

Magnifico et nobili viro Ulrico de Rosenberg, fidei nostro dilecto.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 472. — Viz Palackého Děj. 1857 IV. 1. str. 20. — (A.)

38.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: posílá k němu Prokopa z Rabšteina. — V Komárně 6. dubna 1440.

Elizabeth Dei gracia regina Hungarie, Dalmacie, Croacie ac, regni Bohemie heres, Austrieque et Stirie ducissa, nec non marchionissa Moravie ac. Magnifice et nobilis vir, fidelis nobis grate et sincere dilecte! Ecce fidelem nostrum, nobilem virum Procopium de Rabenstein, harum utputa exhibitorem in certis rebus et arduis nostris negociis de nostre mentis intencione plene informatum, per ipsum vestre magnificencie iuxta nostram sibi superinde datam informacionem sermone vocali explicandis ad vestram magnificenciam duximus transmittendum. Requiritur attente eandem vestram magnificenciam, quatenus verbis et relatibus ipsius Procopii Rabenstein, nostri ex parte vestre magnificencie in huiusmodi nostris rebus et arduis ne-

gocis reserandis, hac vice credulitatis plenam fidem dignemini adhibere et velitis. — Datum in Komaron sexta die Aprilis anno domini M^oCC^oCC^oXL^{mo}.

Commissio propria domine regine.

Magnifico et nobili viro Ulrico de Rosenberg, fideli nostro grato et sincere dilecto.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 473. — (A.)

39.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: aby sněm český byl odložen k 24. červnu a psáno bylo králi Polskému, by nechal Uhry na pokoji. — V Komárnu 1. května 1440.

Elizabeth von gots gnaden zu Hungarn, Dalmacien, Croacien oc kunigin, hertzogin zu Österreich, ze Steyer oc und markgravin zu Merhern. Edler lieber getrewer! Wir schikchen yezt unser pottschaft hinauf zu der sambnung gen Prag, die du wol vernomen wirst: begern wir und bitten dich mit sunderm ernst, das du durch unsern willen und uns ze liebe getrewlich mit Fleis daran seiest. damit derselb tag uncz auf samnt Johannis tag Baptiste nachstkomt erlenngert werd, alsdann wir den hochgeporn fursten unsern lieben ohem graf Ulreich von Cili oc gewisslich hinauf gen Behem zu demselben tag schikchen wellen. Auch begern und bitten wir dich mit sunderm ernst, das du auch mit fleis daran seiest, damit dem kunig von Polen von dir und der ganczen sambnung zu Prag ernstlichen geschrieben werd, das er uns und unsern sun in unserm kunigreich zu Hungarn unbekumert lasse, und wellest darinn fleissig sein; das wellen wir in sundern gnaden gern gen dir erkennen. — Geben zu Gumarn an sunntag vocem iocunditatis anno oc XXXX°.

Auch was dir unser dienner Hannusko von Wicztonycz in den sachen muntlich sagen wirdet, dem wellest darinn genczlich als uns selben glauben.

Dem edeln unnserm lieben getrewu Ulreichen von Rosembergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 478. — (A.)

40.

Jan opat Ostrovský purkrabímu Krumlovskému Rousovi z Čemin, že byv proboštem v Zátoni, neodváděl více opatům než XII kop pololetně. — Bez mista a data (1440—1446).

Já kněz Jan, opat Ostrovský, vyznávám tímto listem tobě pane Růse, purgrabie Krumlovský, že já, když sem byl proboštem v Zátoně, i předkové moji, nevydával jsem než XII kop na svatého Jiříe a tolikéž na svatého Havla. A jiné všecko, což jest ostávalo buďto na pěněžích, rob[o]lty, kury, vajce, peníze senné, moji předei, kněží opatové nábožní i milosrdní [od] stara dávna, vidúce chudobu kostela Zátoňského, postúpili i dali proboštovi pro Pána Boha i svatého Jana.

Na rubu: Svědomí oppata Ostrovského na plat Zátoňský. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Gß 10. — Přitištěná pečet zachovalá. — (G.)

41.

Henrich ze Sobětic seděním v Týně n. V. Zachařovi z Nemyšle a Janu Rousovi z Čemin o radu v příčině vyšetřování odcizení peněz jeho člověku. — Bez místa a data (1440—1459).

Službu svú vzkazuji vám, urození přátelé milí! A prosím vás, dajte mi k tomu naučení, že ztratil člověk muoj IIj fl, sedě v krémě v noci; a tak praví, že jest jemu tu měsíc uřezán. A bylo tu jiných IX člověkův. služebníci moji dva a ostatek osedlých lidí z městečka. I byl jest úmysl muoj, aby ti všickni, kteříž jsú byli při tom, aby přísahu učinili. I chtěli jsú učiniti, ale já sám odložil sem jim a chtě se na to ptáti. I prosím vás, poraďte mi k tomu, poradíce se o tom s kým vy viete, a dajte mi to věděti, kterak bych s tiem měl činiti, abych těm lidem krivdy neučinil, co jest vedle práva. A také jest těžká věc se ptáti, poněvác na žádného zejména nepraví. A také mi se veliký hříech zdá k přísaze nevinně připravovati.

Henrich z Sobětic, seděním v Týně na Vltavě.

Urozeným panošem Zachařovi z Nemyšle a Janovi Rúsovi z Čemin, přátelómí mým dobrým dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca 18 a. — (G.)

42.

Budějovičtí purkrabímu Krumlovskému Janu Rousovi z Čemin, aby spoluměštěninu jejich k dluhu v Přídolí dopomohl. — Bez místa, dne 2. října 1443.

Slovutný příteli milý! Službu naši napřed vzkazujeme. Vznesl na nás Ryschiel sladovník, náš spoluměštěnin, že jemu Niklasova Mitkrewchová z Přídolé dlužna IIj kopy grošův čes. ještě za prvního muže, a o to že i záповěd učinil s rychtářem na ten statek, kterýž muž její nechal, a to že svědomo rychtáři o té záповědi, a nemóz svého dluhu na ní jmieti bez pomoci tvé. Protož prosíme, že se k tomu přičiníš, aby našemu dluh nadepsaný byl zaplacen a dán bez dalšího prodlení ukazateli listu tohoto. Toť chcem v takýmž zaslúžiti. — Datum feria III. ante Francisci annorum de XLIII°. Purgrmistr a radda města Budějovic.

Slovutnému panoši Janovi Rúsovi z Čemin. purkrabí na Crumplově, příteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 40 hh. — (G.)

43.

Žid Šmol z Budějovic Rožmberskému písaři Hanušovi o dluhu svém u rychtáře Krumlovského Bárty a Grünwalda ze Ševětína — V Č. Budějovicích bez data (kolem r. 1443*).

Službu svú vzkazuji Tvé Mti pane Hanuši milý! A dávám na vědomie, že Bárta rychtář Krumlovský vás jest mi dlužen V fl groší, a tak slyším, že by odšel pryč. I prosím Tvé Mti, aby mi v tom byl raden a pomocen. A cheif toho Tvé

Mti zasluhovati, na čem bych se hodil. Všakť to viem, že jest tu někaký statek svůj zuostavil. I prosím Tvé Mti, aby mi toho dopomohl, abych já své měl, nebť jmám toho hodně svědomie, žeť mi jest dlužen. A teďť Tvé Mti posielám ctí a darem prstének zlatý, a páně Mti pánu z Rozmberka rajske jablko. A prosím Tvé Mti, aby to na páně Mt vznesl, ať by toho ráčil dopomoci. A byl bych se sám rád vypravil, ale nesmiemť na cestu pro nebezpečenstvie. A teďť Tvé Mti posielám tyto listy, aby je opatril, a tu uziříš, žeť sem práv. A takéť Tvé Mti dávám věděti, že Gryenwald z Ševětina jest mi dlužen Ij fl groší, a nemohu od něho jmieti. Protož Tvé Mti prosím, aby mi dal list na pomoc k němu, abych já své jměl. A teďť také jeho list posielám. Datum Budějovice. Ssmol žid z Budějovic.

Slovutnému Hanušovi, písaři páně z Rosenberka, list buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP, 29 e. — (G.) — *) Bárta rychtář, Mareš řezník purkmistr připominají se v listině z 13. května 1443; Böhmová regesta listin Krumlovských v Notizenblattu Vídeňské akademie z r. 1853 str. 443.

44.

Matěj písař desk zemských Oldřichovi z Rožmberka odpovídá k dotazům o kladení do desk zemských a dvorských a o zápisech na Prachaticce. — B. m. (mezi 1444—1452).

Urozený pane, službu svou se všim poslušenstvím VMti vzkazuji. A rač VMt věděti, cožť se dotýče manstvie v tom přepisu na ty hrady a zboží, toť vše slušie kladením ve dcky dvorské; a vidí-li VMt, že ta zboží nejsou závadná, móż to dobře VMt přijieti ve dcky dvorské, a sám atby zpravil, čímž má anebo jmieti bude, poněvadž zpravci nemóż jmieti, ještoby podle něho zpravovali. A potom, když by král byl korunovaný, tehda by se mělo státi vzdání před králem toho manstvie vstavením čepice anebo klobúka s hlavy na hlavu vedle starého práva.

A cožť jest zboží svobodného, toť má kladeno býti ve dcky zemské; a jestliže by dědiny a zboží svobodného neměl, jimiž by měl VMti zpravovati, a zpravci jmieti nemohl, ale rač VMt o to státi, ať VMti učiní list s dobrými rukojměmi na zprávu, aby VMt byla svým jist.

A také o ten list, kterak by VMt to měl rozsúdiť, můj rozum k tomu jest krátek, avšak VMti poviem, co mi se zdá: že ti listové, kteří jsou koli dělání za pokojných let na svědomie s pečeti, dokudž jsou dck[y] byly v své moci a kladení se v ně obecně dalo, nezdá mi se, by byli které moci, a zvláště pak ti listové, na kterýchž pečetech rytie obyčejného a řádného není, to jest jména, kto odkud, ani na ščítu jich erbův, než tak vosk přilepený na zavěšadla; lečby strany, jichž ten list jich dotýče, obě živý byly a svolily se k tomu dobrovolně, což ten list svědčí.

A také jakož v tom listu stojí, že by úředníci jim nechtěli klásti ve dcky, proto žeby neměl jinam kam věna převésti, a žeby jim tu radu vydali, aby sobě

list udělali úmluvný: toť mi se nezdá podobné: neb úředníci nebráně izádnému kladení ve dei (sic), leč by očitě znamenali a viděli, žeby někto chtěl klásti cizie dědiny ve deky, nemaje jich sám ve dekách, nebť by takového kladení nedopustili úředníci. Ale on Domín mohl jest dobře ten lán klásti ve deky a zprávcé postaviti svým súkupóm. A jestli žeby Domín přebyl svú ženu, tehda jest zpraveno: pakli by ona mužě svého Domína přebyla, tehda by ona sáhla na své věno a odbyla by toho právem, a zprávcé by museli dosti učiniti súkupóm dědinami svými třetinú výš.

Dále o to zboží Prachatické rač VMt věděti, že to zboží jest kostela Vyšehradského ku probošství, a mním, že na to zboží mají zápisy od císařovy Mti: k tomuť raditi jinak neumím, než aťby VMti ty zápisy vydali, a k tomu aťby udělali s visutými pečefmi na svědomie, že ty listy a zápisy VMt má s jich dobrú volí.

VMti služebník Mathiej písař desk zemských.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka, pánu mně milostivému d.

Orig. na papíře bez data v kníž. arch. Prachatickém I. Aa. 1a. — (A.)

45.

Oldřich z Rožmberka Budějovickým, aby člověku jeho ukradené voly vráceny byly. — V Krumlově dne 21. a 22. ledna 1446.

Súsedé milí! Jakož náš chudý člověk jeden vsadil se u vás s druhým, ježto dva voly ukradil:*) prosímeť vás, abyste nad takovým kázali popraviti vedle práva, a člověku našemu kázali vuoly jeho vráti[ti] bez dalších nákladův, v tom nám zvláštní libost ukážete. A tohoť žádáme vaše odpovědi po tomto našem člověku. — Datum Crumlov, feria VI. in die sancte Agnetis annorum 3c XLVI°. Oldřich.

Rychtáři milý! Jakož tento člověk náš svá dva voly, kteréž jemu ukradeny jsú, u vás v Budějovicích optal, a ten, jakož je ukradl, vsazen jest, a za to máme, že nad ním popraveno bude, jakož naň záleží: i pro tebe, aby se přičinil, aby našemu člověku ty dva voly vráceny byly bez dalších nákladuov. A tohoť žádámeť odpovědi tvé po tomto člověku našem. — Datum Crumlov, dominico post Vincenti annorum 3c XLVI°. Oldřich z Rosemberka.

Rychtáři Budějovskému.

Konc. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 18. — *) Čti: ukradli. — (G.)

46.

Budějovičtí Oldřichovi z Rožmberka, že člověka, který se u nich pro voly do vězení dostal, budou vyslýchatí a výpovědi jeho oznámí. — Bez místa dne 30. ledna 1446.

Urozený pane, Vaše Mti službu naši napřed vzkazujem. Jakož nám Vaše Mt psal o tom člověku, kterýž se do vězení dostal pro voly 3c, abychom jej k katí nepřijali, ale pokúšeli 3c. Pane, nebudeť k tomu dopuštění k katovství, ale po-

kúšen, jakož k tomu sluší a nad ním popraviti. A což by takého na mučení pověděl, ješto by Vaše panství se dotklo, Vaše Mti nebude tajno. — Datum dominica ante Purificationis virginis gloriosissime anno se XLVI.

Purgermistr a radla města Budějovic.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozenbergka se, pánu nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα, 18 a. — (G.)

47.

Václav doktor z Prachatic Oldřichovi z Rožmberka o svém a opata Karlovského usilování o vyzdvižení probošství v Č. Krumlově. — Bez místa a data (1446).

Služba má Tvé Mti urozený pane! Jakož Tvá Mt požádala, abychme s mistrem Šindelem pracovali o potvrzení, vysazení neb vyzdvižení probošství v Krumlově: to jsme i s knězem opatem Karlovským snažně učinili, prosíe, co sme mohli nejvíce, tak že mistr Šindel, když jsú v kapitole byli s námi, v nie ostati musil pro poselství od Tvé Mti, tak že nám odpovědi tehdaž dáti nechtěli, než že sami po svém listu odpověď Tvé Mti dáti chtějí. Kteréz přičiny budú odpovědi, to Tvá Mt po jich listu uslyší. A Velík posel dále Vaši Mt o těch věcí (sic) zpraví.

Mistr Václav doktor z Prachatic, služebník Váš.

Nobili domino domino Ulrico de Rosenberg in Krumlow residenti. domino famoso.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 P, 15 a. — Listek ten jsme uveřejnili již ve Sborníku historického kroužku. 1902 r. III. str. 188. Příslušné psaní Jana opata kláštera sv. Karla v Praze ku p. Oldřichu z Rožmberka ze 26. února 1446 tištěno v Archivě Českém XIV. 16 č. 1507. — (G.)

48.

Mikuláš z Lobkovic Oldřichovi z Rožmberka: o poselství z Hasišteina a o postoupení Hluboké bratrovi. — Na Hluboké 2. května 1447.

Služba má, urozený pane mně přeznivý! A rač TMt věděti, žeť mi jest pilné poselství z Hassenšteina přišlo, tak žeť nebudu moci déle čekati než do soboty, a ten den já vždy musím vyjeti. A dále rač věděti, žeť bratru svému Hluboké také na ten den stúpím. A nedostalo mu se jest přátel zde v kraji ani v zemie, než musil jest sebu přivesti k tomu stúpení pana Racka z Bavorského pomezí. Takéť TMti velmi děkuji, žeš ráčil na mě laskav býti, a chceť toho TMti zasluhovati. dokudž sem živ; ačkolivěk dále od TMti budu, chutně, rač to věděti, žeť TMti poslůžím, na čem bych se hodil a se ctí mi bylo. — Datum in Hluboka feria tertia post sanctorum Jacobi Philippi anno domini se 47. Mikuláš z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka, pánu mně přeznivému b. d.

Orig. pap. v arch. Hlub. IE. 1 Aα, 1. — (A.)

49.

Vyšehrodský opat Sigismund Oldřichovi z Rožmberka: že mu rád opatří prken. — Bez místa
21. srpna 1448.

Modlitba má i poslušenství mé po vše časy, pane milostivý! Vaší Mti věděti dávám, že třenice*) dnes sp[l]aveny budú. A také což jich Vaší Mti budu moci zjednat, chci toho rád pílén býti, neb sem kázal rýle**) ku pile voziti. — Dále, pane milostivý, prosím pro Buo[h] i pro milú matičku Boží, jakožto pána našeho milostivého: Jestliže bych Vaší Mt v čem rozhuňval, prosím Vaše Mti, abyšte mi to mně ráčili odpustiti, neb se toho více bohdá nechci dopustiti. A toho Vaší Mti věřím i ufám, že mě v tom uslyšíte, jakožto kaplana svého věrného. — Datum feria III. post Bernhardi, annorum æc XLVIII.

Sigismundus abbas monasterii Altovadensis, humillimus capellanus vester.

(A tergo): Magnifico viro, domino domino Ulricho de Rosenbergk, domino et fundatori nostro gratiosissimo.

Sign. Opat Vyšehrodský. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wß. 27 b. — *) třenice na Moravě prkno. — **) rýl spodek stromu, kmen, špalek. — (G.)

50.

Václav Hrůza z Chelčic Oldřichovi z Rožmberka: stěžuje si na Fefrovské. — V Prachaticích
(31. prosince 1449?)

Služba má napřed VMti urozený pane milý! Dávám VMti věděti, že Fefrovští dělají vaši sumnici, a mezi nimi tu sú súmnaři, a mýta platiti nechtie, praviece, že ta práva od staradávna jmají, že nejmají mýta platiti. Alle měť zpravují lidé a zvlášť Stebniak, že jsú tu súmnaři od staradávna nebyli, než v těchto nových časiech jsú tepruv počeli dělati. Protož račte je vyslyšeti, a jmají-liť jaká práva, ať je před VMtí okáží; a dále což mi VMt s tím rozkáže, toť já učiním. — Takéť prosie VMti za les stavěcí i k jiným potřebám, aby jim ráčili u vašich lesiech bráti odpustiti; protož což s tím VMt rozkáže, račte mi psáti, ať já dále hajným rozkáži, jmají-li rúbati čili nic. — Dále račte věděti, že sem je obsielal, aby kury dali; a oni pravie, že v tom poplatku nesedie, aniž sú kur dávali kdy od jich zasazenie; a tak mě také i jiní staří lidé zpravují, že sú kur pánóm svým neplatili, než nebožtík Sedlecký že z moci na nich bral XVII neb XVIII kur. Což pak VMt s tím rozkáže, to mi račte psáti. Takéť Hanuš rychtář z Fefrov, jehož teď k VMti posielám, praví, že jmá někaká práva zapsaná na některé svobody: i ta račte ohledati, jmá-liť, a račte mi to dáti věděti, ať viem, k čemu se přičinieti. — Takéť dávám VMti věděti, žeť nyní k nám sumnice nejde, než jdeť na Winterberg silně; protož račteť je obeslati, ať sumnice nesvádie, nebť k ní žádného práva nejmají, krom XVIII krosnaróv. Pakli kázete jie hájiti a na sumnici proti nim vysielati, což v tom

lepšího VMt vidí, to mi račte dáti věděti, ať vím, co bych jměl činiti; račtež mi na ty všechny věci milostivú odpověď dáti. — Datum Prachaticz feria III. ante domini circumcissionem.

Václav Hróza z Chelčic.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rosmbergha, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v arch. Prachatickém IV. Kř. 2a. — (A.)

51.

Mikuláš ze Želiboric, purkrabí na Helfenburce. Jindřichovi z Rožmberka o psu pod krahujec.
— Na Helfenburce dne 27. srpna (1450 nebo 1451).

Urozený pane, pane můj milostivý! VMti věděti dávám, jako ste VMt Rúsovi list poslali, tenť jest z Bavorova včera ráno vyjel a domov s pilností pospiechal. I zdáloť mi se jest, že bych ho již dnes v Prachaticích nenalezl. I poslalť sem list VMti zase, i prosímť, abyste mi neráčili za zlé mieti. Také jako mi VMt píše o psa pod krahujec, račtež VMt věděti, že žádného lepšího nemám pod krahujec než tento. I tenť nenie předsed dobrý, a byste ráčili ten koptavý psík páně Michalcova druh, že pod krahujec nic neumie, nebť jest s ním s krahujcem nikdy žádný nechodil. Pakli mu ráčíte, chciť jej Vaší Mti rád poslati. Také račte věděti, žeť jsem sobě dva psy sám uprosil pod krahujec, nemaje s čím honiti, u Viléma jeden a u Chvala druhý z Lipovice, neb sú mi zabili jeden nejlepší. že bych věru pane raději ztratil krávu než toho psa, jakoť mi ho pacholek zabil. — Dán na Helfenburce den sv. Rufa oc.

Mikuláš z Želibořic, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumberka, pánu mému milostivému.

Orig. pap. arch. Krumlov. IIA. 7 Wř, 32a. — (G.)

52.

Purkrabí Helfenburský Janovi Rousovi z Čemín: o lámání kamene v dědinách Bavorovských, pak o veřejných věcech. — Na Helfenburce 12. listopadu 1450.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Vědětiť dávám, aby páně milost zpravil, že Vodňanští lámají kámen vápenný v dědinách JMti oc, kteréžto příslušejí k Bavorovu, ješto na ty dědiny z dávna se táhnú a pravie, že by to k nim příslušelo: protož, ještlif páně Mt doma, rozmluv s JMti o to; pakli by pána doma nebylo, prosím tebe, rač mi i rozkaž, kterak mám s tiem dále činiti. — Také dále věděti dávám, že Materna z Milonovic loví ptáky na panství, i zabil ješt jich více než na dvě kopě; protož to věda, daj mi věděti, mám-liť mu to přezřieti či nic.

Bych také o novinách psal páně Jiríkových, vím, že tebe tajno nenie. Než Vodněnští jsú tento pondělí domov přijeli; také byl jest jeden člověk dobrý mezi nimi, ten mě jest zpravil, že velmi hrdě mluvie a pravie tak: „Poslal ješt Rožum-

berský na nás i na našeho pána do Míšeň tři sta koní, pravie, že na tomto sněmu syn jeho ode pana Jiříka základu bude napomenut, ale starý jest do Němec utekl, a nebude-liť nám základu plniti, ať to vie, žeť se na něm pvozíme a jej k tomu připravíme, žeť nám vždy základ plniti musie, a jej k tomu připravíme, když jest s námi tak nevěrnýe." — Datum in Helfenburgk feria V. die sanctorum quinque fratrum anno Lmo.

Mikuláš z Želibor, purgrabi na Helfenbureč.

Urozenému panoši Janovi Růsovi z Čemin, příteli mému milému dd.

Orig. pap. v arch. Netolickém HB. 5BPα, 1k. — A.

53.

Purkmistr a rada města Vodňan purkrabí Helfenburskému: o lámání kamene. — B. m. 31. prosince 1450.

Služba naše napřed časem nynějším. Všakť jsmy rozomně psali, že ten kámen v svém lámamy i z svého vezem, neboť k tomu práva máme. I neměli smy na tom nikdy překážky od stara dávna, což pamatovati můžem. Datum feria V^a ante circumcisionem domini anno Lmo.

Purgermistr a rada města Vodňan.

Famoso N. de Zieliborzicz, purgravo Helfenburgensi.

Orig. pap. v arch. Netolickém HB. 5BPα, 1k. — A.)

54.

Prachatičtí rychtáři Chvalšinskému o úroky. — Bez místa a data (asi v pol. 15. st.).

Žádost všeho dobrého vzkazujem, súsede milý. Prikazujemť své obci i všemu svému rychtářství přikázal přísně, ať k nám úrok nesú bez meškanie, jakož jsú prve dávali, neboť bez něho nechme býti. Pakli toho ne učiníte, a potká-liť vás co pro to nelibého, již naše nečinite dále. — Datum feria VI. anno XI millia virginum.

Purgermistr a rada města Prachaticz.

Prudenti Andree in Chwalssin vicino dilecto.

Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 7 G/3, 10. — Třitištěna zachovala pečeť mesta Prachatic v papíře. Ve znaku nachází se kalich po levé straně s mečem a po pravé s řebříkem. O znaku tom viz Pangerl, Urkundenbuch des Stiftes Goldenkron, 1872, str. 692. — G.)

55.

Mikuláš z Želibor purkrabí Helfenburský Brunovi rychtáři v Bavorově: o lámání kamene Vodňanskými. — B. m. (3. ledna 1451).

Bróno milý, mluv s páně milostí, žeť ještě vždy Vodňanští kámen lámají, také žeť na Protivínských mýto berú, když sobě u nich pivo kúpie nebo když vobile u niz (sic) prodávají, bere se čebru korčiek bírie; a toho nikdy nebylo z stara dávna prvé. A to pravie: poněvadž ste Rozzumberského, že chcem na vás bráti.

Orig. pap. v arch. Netol. HB. 5BPα, 1k. — A.)

56.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o lámání kamene Vodňanskými. — Na Helfenburce 3. ledna 1451.

Urozený pane, pane můj milostivý: VMti věděti dávám, jakož VMti prvé tajno není, že Vodňanští lámají sú kámen na panství VMti, jakož se toho kruntu jímají, a pravíce vždy, že by jich byl: pak jich ve čas přeste (sic) ten lánaný kámen přič (sic) vezú v těch úmluvách, kteréž s VMtí mají. A jáť sem je v tom obsielal, ať by toho kamene nebrali, pakliť by se to nestalo, žeť bych to musěl na VMt vznésti, a co by mi v tom VMt rozkázali, že bych to učinil: a jinak sém jim nepsal. A oniť sú mi odpověď na to dali listem svým, kterýž ted VMti posielám, VMt aby ste se jim zpravovali vedle vůle VMti, ač zdáli se to VMti před kým postaviti. A páně milost sem také s tiem obeslal, VMti neviem, co ve čas, než to bych rád viděl i slyšel s pravú věřú, aby se k nám TMT ve zdraví vrátil se vším dobrým. — Datum in Helfenburgk dominico prima hora noctis ante epiphaniam domini anno 1451. Mikuláš z Želibor, purkrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumbergka, pánu mému milostivému b. d.

Orig. pap. v arch. Netol. II^B. 5 BP^a, 1k. — (A.)

57.

Vévoda Saský Bedřich Oldřichovi z Rožmberka: o svém smíru s bratrem, uzavřeném prostřednictvím lantkraběte Hesenského v Norimberce, pak o spolku na odboj a výboj uzavřeném s markrabím Braniborským. — V Turgavé 4. února 1451.

Unseren grusz zuvor, edler heimlicher liber getrewer! Wisset, daz unser liber bruder und wir aller unser beder und der unseren sachen irthum und gebrechen durch unseren lieben swager von Hessen auff dem tag yczunt zu Nürnberg gehalten, gemügleich und gar berichtet, gesonet und früntlich vertragen sind, dorinnen under ander auszgedruckt ist, daz beiderseit alle gefangen auf alde urfehde ledig gesagt werden, und alle ungegeben schaczunge, brantschaczunge und dignusz ungegeben bleiben und ab sein sollen: daz wisset allen den ewern zu vorkondigen, also das alle erberen und reisiige gefangen zu dem, des gefangen sie seint, komen sullen, so werden sie ledig gesagt, aber unser iglicher furste hot dem anderen seine gefangen burger, pawern und drabanten on seinen offen briff ledig gesagt: dabei das bleibt. Es sind auch unser liber bruder, unsere liben sweger und ohemenn die marggraven von Brandenburg alle und wir semplich mit einander in ein ewige erbliche cynung und verschreybung komen, under andern punkten innhaldende, daz unser keiner den andern, nach die seinen ausz ader in sein land beschedigen aber beschedigen lassen, und des zu thun nymmand gestaten, sunder unser iglicher des

andern und der seinen beschedigung, man werde darumb ersucht ader erfare daz unersucht. getrewlich. als ab es inn selbs ader die seinen berurte, zu wehren beschellen schol. auch unser keiner des andern feinde. echter und rauber in seinen landen, slossern, steten und gebite wisentleich und mit fursacz nicht hawsen. hegen, schirmen, nach den eynicherlei zulegung, furderung. hilff nach rat sollen thun, noch durch sein getwenge und lantwere nicht komen lassen, heimlich ader offentlich, ader den seinen gestaten des zu thune in keinerlei weise, in auch kein glait geben nach geben lassen. Ab aber daruber ymant beschedigt und den rans ader name. die in unser eins lande, slosz, stete ader gebite qwemmen, nach gefolget wüde. daz dann zu den beschedigern des rechten und der name widerkarunge gehülffen, auch den tetern wandel nach recht ader gnaden aberlanget werden schol. Man sal auch der knechte, die eygen pferd haben. keinen in dem lande haben nach laiden, sie hetten dann herren in den landen, die sie verteidigten. Darumb begern wir von euch mit ganzem fleisze ernstlich, daz ir alle obgerurte stücke und puncte von unsern wegen alles innhalts aufrichtiglich wist zu halden, die auch allen den ewern zu verkondigenn, zu hand haben und zu schaffen gehalten werden, und die strassen. sofern ir des zu thunde habt, bestellet und reinhaldet, damit alle plekerei bewart werde, der kauffman und ein iglicher seinen handel zu treiben sicher gewandern moge, in dem allen ewern höchsten fleisz nicht zu sporen, wenn solich richtung und einung obgemelt von uns fursten allen bei hoen pflichten verstrickt sind, der wir durch euch unverkürzt sein wollen, das ist unser ernste meynung und von euch zu grossen danke. — Geben zu Turgaw am donnerstag nach purificationis Marie annorum æc quinquagesimo primo.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 1544. — (A.)

58.

Král Fridrich Oldrichovi z Rožmberka: že Jindřich z Lažan na Bechyni zadržuje Vratislavské kupce. — V Novém Městě za Vídní 5. února 1451.

Fridreich von gots gnaden römischer kunig, zu alln zeiten merer des reichs. herczog ze Österreich und ze Steir æc. Edler, besunder lieber! Uns habent die erbern, weisen unser besunder lieben, der burgermaister und die ratmannen zu Bressla yecz anpringen lassen, wie si ir kauffewt und inwoner Hainreich von Lasm gesessen auf Beching aufzehalden maine von spruch, die er von ettlicher rennt wegen, die seinem vater und im auf denselben von Bressla von weilent kunig Wenzlaben zu Behem sullen verschriben sein. Nun haben in dieselben von Bressla vormalen von der sachen wegen fur dich gewendet und vor dem mit im haben reden lassen und erczellet, wie weilent kayser Sigmund löblicher gedechtnuss dem hochgebornen fursten herczogen zu der Ollssen dieselben rennt verschriben. solh

verschreibung im nachmaln kunig Albrecht auch loblicher gedechtnuss unser lieber vetter bestett, und er darauf die bemelten rennt uncz her ungeirret bei in aufgeben und ingenomen hab. Begern wir an dich mit vleiss, du wellest bei demselben von Lasm darob sein und in daran weisen, daz er die obgenanten von Bressla, ir kaufleut und inwoner darumb unangelangt und unbekumert lass und ir kaufleut und inwoner nicht aufhalte, sunder die sach mit dem egenanten herczogen zu Olssen austrage. Daran tust du unser gut gefallen. Geben zu der Newnstat an freitag vor sand Dorothen tag anno domini oc L primo, unsers reichs im aindleften iar.

Commissio domini regis in consilio.

Dem edln unserm besunder lieben Ulreichen von Rosemberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 1545. — (A.)

59.

Zachar z Nemyšle, purkrabí Krumlovský, odpovídá panu Oldřichovi z Rožmberka, že bílé pivo objednal, a že se stará o skupování potřeb a vybírání úroků. — V Č. Krumlové 28. března 1451.

Urozený pane, pane milostivý! Službu svú Vašie Mti vzkazuji. A jakož mi Vašie Mt psala o bílé pivo, o potreby skupování a úrokův vybrání, tomu sem srozuměl. Pane milostivý, ihned sem do Budějovic k tomu vozataji obeslal, kterýž bílé pivo vozí, a zjednal, že jiného neviem, než pivo přivezeno bude. Jiných věcí, jakožto úrokův vybírání a skupování, že sem pilen, což najdále mohu, a rád bych viděl, by Vaše Mt skóro ve zdraví zase domův přijel. — Datum Crumblov dominica Oculi annorum LI.

Zachar z Nemyš[l]e, purgkr. Krumblovský.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rosenbergka, pánu mému milostivému.

Kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

60.

Král Fridrich Oldřichovi z Rožmberka: aby působil na Jana z Lažan, by se dostavil k roku 21. června do Vratislavi a hájil tam svoje nároky. — Ve Vídni 9. května 1451.

Fridreich von gots gnaden römischer kunig, zu alln zeiten merer des reichs, herczog ze Osterreich und ze Steir oc. Edler besunder lieber! Als Jan von Losan, dein diener, von der rennt wegen, so zu der hauptmannschaft zu Bressla gehorn un den fursten von der Olssen sullen verschriben sein, zu den ersamen weisen, den ratmennen zu Bressla spruch ze haben maynen, als uns ist anbracht. Nu haben wir von ettlicher sachen wegen auf den nagsten montag nach sand Veits tag schiristkuntfigen ainen tag daselbshin gen Bressla gelegt, als du vormaln villeicht auch vernomen hast. Begern und bitten wir dich mit vleiss, daz du den egenanten von Losan daran weisest und darob seist, daz er zu demselben tag daselbshin gen

Bressla köme and sein gerechtikait von der obgemelten renntt wegen mit im dahin bringe und hörn lasse: desgeleichen wir den vorgenanten fursten von der Olssen auch dahin ze komen oder ir anwelt ze sendden geschriben haben. und die egenanten von Bressla auch willig sein. sich in der sach ze horn lassen. damit die zu gutleichem austrag bracht werde. Daran erezagst du uns gut gefallen. Geben zu Wienn an suntag vor sand Pangreczen tag anno domini oc LI°, unsers reichs im zwelften iare.

Commissio domini regis in consilio.

Dem edeln unserm besunder lieben Ulreichen von Rosemberg.

Orig. pap. v Treboň. arch. Nr. 1551. — (A.)

61.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o lidech Vodňanských, kteří bez práva loví v řece Protivínské. — Na Helfenburce 11. července 1451.

Urozený pane, pane můj milostivý! O ty věci, jakož mi VMt rozkázial. abyech se zeptal na ty z Vodňan z jména, kteříž jsú lovili v řece Protivínské. i dal VMti vypsáno: račte VMt věděti, najprvé Ziehartov syn. Krízkov syn krajeieho Klecevy, a toho sú na koni nesli. potom Ondrov syn kováriov: i potkal jest je hlavně mlynář. ani jedů a na koni sebu nesú nevod. a v řece lovili: bude-liť toho potřebie. žeť jim to v oči seznáno bude. Také žeť jest úředník VMti Zigmund Protivínský túžil toho mnohokrát konšělóm starým i novým. prosě jich. aby to stavili. i z řeky Protivínské náplavy a udice přinášel před konšěly, u plně radě, kladl před nimi na stole, prosě jich. aby to stavili, nechtě toho na mě zněsti a nad to na VMt. boje se vždy, aby VMti s nimi nesvadil. A neniet tomu jesti [sic] tři neděl. jakž jest jim to u plně radě všem túžil. ale nemenoval žádného: prosil jich. aby se uptajíce i stavili to sami ot sebe: protoť se to vždy přes jeho žalobu vždy děje. A onif vědúc, ktoť sú, na toť nic nedbají: snad se před tiemž dotýkalo i jednoho konšěla z nich. A bude-liť toho potřebie, takť praví ten rychtář, když káže VMt. žeť chce jim to u plně radě v oči seznati aneb před kýmž VMt káže. A rybáciť odpor mají. žeť VMti platiti nechtie, bude-liť to nad nimi přě[z]řieno. — Datum in Helfenburgk dominico ante Margarethe beate virginis gloriose anno LImo. — Jinéhoť VMti neviem co psáti oc. než buo daj se k nám ve zdraví domov vrátil.

Mikuláš z Želibor, purgrabie na Helfenburcě.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumberka, pánu mému milostivému list dd.

Orig. pap. v arch. Netol. II^B. 5 BP^a. 17. — (A.)

62.

Oldřich z Rožmberka Janovi z Lobkovic: o Vodňanských, že by minili kámen lámati atd. — B. m. (1451?).

Služba naše, milý pane Jene! Jakož nám píšeš o ty věci, o kteréž s námi v Praze mluvil: na toť pomníme a svým časem nezapomenem. A o Vodňanských, že by mienili kámen lámati: zdá se nám, aby se v tom tiše jměl, a chtěli-li by vždy mimo rozkázanie královy Mti svú vuoli jmieti, toho jim hájel, nebť sme my jim již třikrát psali, ješto i v lesy v této mierě počeli nám sahati, že jim hájeti mieníme. A o Johanesa*) písare jakož píšeš, tohoť nyní v potřebách našich odeslati mieníme a potrebovati jeho za chvíli budem, tak žeť nebude moci s jiným se obchoditi. A o ospech jakos s námi mluvil, jiného neviem, než že puol úroka peněžitého má dáno býti a žádných ospuov.

Koncept na pap. v Hlubockém arch. IE. 6 B β , 10. — *) Johannes byl písarem r. 1451. — (A.)

63.

List odpovědný Václava z Daměnic. — Na Hluboké 25. srpna 1452.

Pane Nayderberze! Já Václav z Daměnic vystřiehám se proti tobě i proti tvým všem služebníkóm i lidem poddaným vedle urozeného pana Jana z Lobkovic, pána mého milostivého, žeť nemiením proti tobě i proti tvým všem v ničem vinovat býti, a s ním v mieru i nemieru státi chci, dokudž sem v službě jeho. A tak svú čest proti tobě a tvým všem ohrazuji tiehto listem. — Datum Hluboká feria VI. post Bartholomei apostoli anno domini oc LII.

Knížecí arch. Kruml. Zbytky. — (G.)

64.

Vaněk zlatníkuv zeť v Krumlově prosí Jindřicha z Rožmberka o splacení dlužných peněz dle úmluvy a věděti dává, že koupil jeho paní rozličné potřeby a koření do kuchyně. — V Č. Krumlově před 4. březnem (1454?).

Urozený pane, pane můj milostivý! Jakož Vaše Mt se mnú zuostal o můj dluh, jakož Vaše Mt do Vratislavě jel, takově, když pan Petr Višně peníze v puostě vezme za ryby na září, tu aby mi peníze dáni byli: protož prosím Vaše Mti jakožto pána milostivého, aby mi Vaše Mt nedal smeškáno, neb sem také lidem dlužen do Němec, a toho dluhu jest snad třiceti kop [za] starým pánem dluhu. A více Vaše Mti dávám věděti, že jsem vaše paní koupil hřecké víno, mandlí, fíky, zázvor, hřebíčky, cukru, rozinkový, láku rivoli. A za to jsem já všecko slíbil, aby dáno bylo k veliké noci bez meškání. A ten dluh, jakož jsem Vaše paní koupil, všecko Wolf psáno má. Protož prosím, aby Vaše Mt nedal zmeškáno býti, za to koření tomu

kupci pro další příhody. — Datum Crumpnaw sabbato ante Translationem S. Venceslai.

Vaněk zlatníkův zedl v Crumplově.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozembergka, pánu mému milostivému detur.

Orig. pap. kníž. archiv Kruml. I. 7 C. 2. — (G.)

Jindřich z Rosenberka jel do Vratislavě v prosinci 1453, ježto se stal hejtmanem zemským ve Slezích (viz Arch. Č. VII. 208.); tedy snad tento list byl psán 2. března 1454. Redaktor.

65.

Opat Gerhart s konventem kláštera Zlatokorunského Oldřichovi z Rožmberka: že by rádi zase své měli, aby jim aspoň části statků postoupil. — Bez místa a data (1454—1457).

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému. Pane milý, jakož Tvá Mt na nás toho podala jest, abychom se o to potázali, co bychom od vás žádali jmieti. Pane milý! Může tomu Tvá Mt dobře rozuměti, co my žádáme. I jest žádost naše taká, že bychom své rádi zase měli, bychom to mohli na Tvé Mti mieti, abychom mohli také za ty duše, jenž jsú to nadali, dosti učiniti. Pakli byste neráčili toho učiniti, ale diel někaký, aby nám ráčil toho spustiti, abychom mohli pomalu klášter zase opravití a zvláště kostel, než by se zdi rozválely. Také jakož Tvá Mt chtěla by nám vydávati někakú summu peněz: Tvá Mt má mnoho činiti, a my bychom Tvú Mt neradi starali častým upomínáním. I prosíme Tvoji Mt Boha dle, rač nám tu summu na lidech a na všech ukázati, ať mi to sami sobě vybíráme bez vaší starosti: jakož toho Vaší Mti úplně věříme i za vás tiem pilněji milého [Boha] prositi mieníme i za Vaše děti.

Gerhart opat a konvent kláštera Svaté Koruny.

Poznámku Březanova na rubu: Gerhart chtěl klášter opravovati. — Současný opis kníž. archiv Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

66.

Jarohněv z Úsušie Jindřichovi z Rožmberka o znečištění erbu svého. — V Krumlově 19. února 1455.

Urozený pane, pane můj milostivý! Jakož mi VMt psala, že jest můj erb u Vratislavi zesrán jako kaší: snad se VMt o to mýlí, že jest váš u Budějovic zmazán; než jáf o svém nic jistého ještě nevím, i dobré by bylo, by se TMT k tomu přičinil, aby váš byl zase očištěn. Dán v Krumlově, prvú středu u puostě anno oc LV°.

Jarohněv z Úsuše.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rožmberka, pánu mému milostivému d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 5. — Tištěn v Sedláčkových Hradech III. str. 14. č. X. — (A.)

67.

Purkmistr a rada města Vodňan Jindřichovi a Janovi z Rožmberka: o lovení v řekách Protivínských. — Ve Vodňanech 8. července (1456?).

Službu svou vzkazujem, urození páni milí! Jakož nám píšete, kterak purgrabí Vašemu Helfenburskému o řekách Protivínských odpisujém oc: i VMti též píšem, že VMt i též úředník váš netužil nám nikdy, by se v té řece od našich škoda dala, neb i jistě hotovi sme svých pokárati. ač nám je budete menovati, neb smy svým prikázali, aby těch řek Protivínských i jiným, kterýmž práva nemáme, prázdni byli; ale kterýmž právo máme, ješto je bohda provésti chceme, toho nám hájiti, věříme, VMt nebudete. — Datum Wodnian ipso die sancti Gyliany.

Purgermistr a rada města Vodňanského.

Urozeným pánóm, pánu panu Jindřichovi a Janovi z Rozumberga, pánóm milým.
Na list VMti toť jest odpis Vodňanský.

Orig. pap. v Netolickém arch. sub. IIB. 5 BPα. 17. — (A.)

68.

Aleš ze Záp, purkrabí na Novém Brandýse, Jaroslavovi hejtmanu na Krumlově o propuštění člověka jeho pána z vězení. — Na Novém Brandýse v červenci (1456—1474).

Službu svou vzkazuji, urozený pane, pane milý! Zpraven jsem, že by Jíra byl v kázni vaší, služebník a člověk pána mého. A jestliže by co proti VMti učinil, prosím vás, račte tomu dobře dáti jíti a jej propustiti, v tůž milost a mnohem větší vašemu každému oc. A jestliže by co učinil proti vašemu kterému, máť trestktán býti od pána Jeho Mti, žeť Vašie Mti toho líto nebude. A také, pane milý, cožť jest obýval u pána mého, žeť jest jse dobře zachoval, a naň nic zlého nebylo nikdy slyšeti, leč by nyní v těchto měrách zlého tovařistva se přichytil. Protož milý pane račtež k němu milost svou okázati a jej propustiti. — Datum ex Novo Brandýs sabbato post Kiliani.

Aleš z Záp, purkrabie na Novém Brandýse.

Urozenému pánu, panu Jaroslavovi z N., hejtmanu na Krumlově, pánu mně přeznivému dd.

Orig. pap. kníž. archivu Krumlov. I. 6 Cα. 31 c. — Adressát byl Alšovi ze Záp nedostatečně znám, ješto vynechal přídomek jeho. Snad minil Jarohněvu z Úsuší, jenž byl hejtmanem na Třeboni 1456—1474. Hejtmanem na Krumlově byl v letech 1456—1461 Jan Rous z Čemin (AČ. VII. str. 212, 235, 239). — (G.)

69.

Jan z Rožmberka Zachari z Nemyšle, Janu Rúsovi z Čemin a Jarohněvu z Úsuší o jednání ve věcech kněží Zlatokorunských a Milevských. — Ve Vídni 29. května 1457.

Jan z Rozmbergka. Zachaře, Rúse a Jarohněve milý! Píšemť teď páně Mti o přepis listu královského, kterýž nám nyní o knězie Korunské a Milevské píše,

jakož tomu v přepisích těch obů listův v tomto zavřených dobře porozumíte. A protož je Vám posieláme, abyšte to věduce, přihodilo-li by se vám co kdy k tomu přičiněti nebo přimluviti, tiem miernější k tomu přístup mieti mohli. Toto věduce, napřed mějtež to také při sobě. Novinám od Pawagartnera všem dobře porozumíte. — Datum Wienné dominica post Urbani anno Domini MCCCCLVII^{mo}.

Famosis Zacharie de Nemyssl, Johanni Rus de Czemin et Jarohniew de Ususs. fidelibus nostris dilectis dd.

Poznámka Březanova na rubu: O postoupení duchovenství Korunského a Milfůvského. 1457. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

70.

Zachar z Nemyšle Janovi z Rožmberka oznamuje, že zadní most u Velkého hradu Krumlovského se zlámal; prosí, aby vzal s sebou stavitele, aby most znova udělán byl. Piše o panu Wolfgankovi a sděluje, že paní zdravý jsou. — V Č. Krumlově 8. října 1457.

Urozený pane, pane můj milostivý! Vaše Mti věděti dávám, že Božieho dopuštění jakožto včera o puoledni a my za stolem sedíme, zadní most u hradu velkého se zlámal, a to tiemto během, že jse pod těmi slúpy k hradu veliký kus skály nedaleko od zdvihutého mostu počel se trhati, a tak svezla se dolův do přiekopu a most podrazila, ale děkujíce milému Bohu, že jse žádnému člověku žádná škoda nestala: kys tři psi se zabili. Protož, milostivý pane, rač VMt na to pomysliťi, zdali by VMt rozumného mistra zedníka sebu mohla zjednati, aby to ohledáno bylo, kterak by ta skála mohla opatřena býti, aby se již více nešalovala, a také most udělán byl: neb sama VMt rozuměti muože, že mostu veliké potřebí jest k hradu.

Dále jakož jsem VMti psal o pana Wolfgangka, na to mi VMt žádné odpovědi nedala: i obeslali sme s Jarohněvem opět pana Wolfganga po těch VI dnech vedle Paumgartnerovy zprávy, aby JMt ráčil ještě věděti dáti, kdy a kam by po ty zlaté posláno mělo býti. Ale posel mi se ještě od JMti nevrátil, než když mi se posel vrátí, a co mi za odpověď dá, to VMti dám věděti.

A také rač VMt věděti, že jse paní kněžna, paní Jindřichová, panna Kateřina, panna Anežka i my všichni děkujíce Bohu jsme ve zdraví. Téhož bychme od VMti i ode všech vašich také rádi slyšeli. A také prosím VMti, aby mi VMt něco dobrého ráčil psáti k utěšení, kterak se VMt má a kterak se VMti vede, nebť bych po všeckny časy rád viděl, aby se VMti ve všech věcech dobře se jměl a šťastně se vedlo. — Datum Krumlov sabbato post Francisci annorum LVII°.

Zachar.

Na rubu: Panu Janovi. — Starý regist na rubu: Skály kus se utrhlo na Krumlově a most hořejší k pláští srazilo. 1457. — Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Bβ. 10. — O mostě srovnej Sedláckovy Hradky III. 30. — (G.)

71.

Oldřich z Rožmberka Zachařovi z Nemyšle: aby mu dal věděti, komu Perštejnský za něho 6 kop zaplatil; aby najal vozík k dovezení kachlíků na Dívčí kámen, a aby poslal k němu Sovku. — Na Dívčím Kameni 16. října 1457.

Oldřich z Rozmberka. Zachaři milý! Zpravil nás Pernštejnský, že's ním mluvil, že by za nás dal VI fl. I nevieme, komu by to bylo. Protož daj nám věděti komu a zač, abychme se o to věděli postarati.

A prosímeť tebe, najmi nám vozec od toho, jako za rybníkem neb jinde, kdež vieš, ať nám zajtra bohdá od Heřmana hrnceře sem kachlíky přiveze, aby nám kamna dodělal, neboť již zde u nás na púšti zima bývá. Také tebe prosíme, vyprav sem Sovku na nějakém koníku k nám, a myť na večer neb zajtra ráno zase jej tam pošlem, neboť s ním pilně mluvití máme. — Datum Meistein dominico die S. Galli anno oc LVII°.

Famoso Zacharie burgravio in Crumlow, fidei nostro dilecto d.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Bz. 10. — (G.)

72.

Oldřichovi z Rožmberka píše syn o jednání opata Milevského a převora Zlatokorunského u krále a s ním. — Ve Vídni 1457.

Urozený pane, pane otče milý! Poslušenství synovské napřed vzkazuji Tvé Mti. Račiz věděti, že kněz opat Milevský a převor Korunský, jedouce zase domov od královny Mti, zde ke mně přišli sú a dali mi list od JMti, v kterémžto i Tvá Mt také dotýče a o ně nám s pilností píše. Protož Tvá Mt tomu porozuměje, račiz se v tom k nim pěkně mieti, za toť prosím, a toho do mého domov zase navrácenie, jakž se bude Tvé Mti najlépe zdáti, povzdržeti. A bylo-li by co v tom úmysla Tvé Mti, to mi rač také po najprvniem poslu dáti věděti, ať bych já to věda s královou Mtí o to tam mluvití mohl. A protož, když mi milý Pán Buoh zase domov přijeti pomůže, podle vuole královny a s raddú i pomocí Tvé Mti s nimi uhoditi mohli a uhodili k jich vuoli podle běhov nynějších. — Datum Wiene annorum oc LVII°.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aa 3. — (G.)

73.

Racek z Drahonice Oldřichovi z Rožmberka: přimlouvá se za Žakavce. — V Drahonících (1457?)

Službu svú vzkazuji Tvé Mti urozený pane milý, a dávám VMti věděti, že Jindřich Žakavec obeslal mě jest, že těžce doma jest a že u velikém nebezpečení doma leží, ano jej vystřihají, že ti nepřítelé vaši, kteréž je on, jsa úřad-

níkem na vašem zámku. kázal. i rozličné věci proti nim činil, tak jakož na věrného služebníka sluší. že by ti jej chtěli vybiti a jemu pobrati a jej jieti za hrdlo. a pomstiti se nad ním, jak by se jim zdálo: dal mi to věděti a proše mne. abych k Tvé Mti sám svým živ[ot]em dojel a prosil VMti, v čemž je VMt rozhněval. aby jemu ráčil odpustiti. buď vinna neb nevinna, a ráčil jej z vězení propustiti. ať by tak skrze to vězení vo hrdlo a vo statek nepřišel, a sebe i svých dietek tak do konce nezavedl. a někde opatrě svú věc, aby mohl bezpečně svú hlavu skryti. Raciž věděti. že bych byl rád o tu věc svým životem k VMti přijel. i zašlaf mě jest beze lsti. toť Buoh vie. někaká věc. že sem nemohl k VMti přijeti. Posielám Protivu k Tvé Mti s tímto listem. a proše Tvé Mti, aby VMt, zezřel na jeho starost a na jeho sírobu. buď vinna nebo nevinna ráčil jemu svůj hněv odpustiti a jej propustiti, a jemu dopustiti. aby věcku opatřil, aby mohl někde svú hlavu skryti. a tak aby do konce nepřišel vo hrdlo i vo statek i svými dietkami. — Dán v Drahonicích tu neděli před božím tělem. [Racek z Drahonic.]

Orig. v Protivinském arch. VI. R. 19. — (A.)

74.

Opat Zlatokorunský (Gerhart) prosí Jana z Rožmberka, aby klášteru postoupil rychtářství Černického se všemi k němu příslušejícími, dále o les v rychtářství Kájovském a o dodávání ryb. — Bez místa a data (1457—1461).

Urozený pane, pane náš milostivý a milý! Jakož jsem Tvé Mti dávno prosil, aby Tvá Mt ráčil na mě s mými kněží a s jinú bratří našeho kláštera a konventu zpomenúti a něco navrátiti a stúpiti, abych jím mohl mieti potřebu, a také více Boží službu v našem klášteře ve dne i v noci rozšířiti. a za Tvú Mt a za tvé milé syny a dcery Pána Boha prositi a milé matky Božie, a za váš vešken rod živých i mrtvých. jakož i nyní, ačkoli hříšni, činíme. Protož urozený pane, pane náš milý a milostivý. žádám a prosím Tvé Mti s mými bratří. rač nám Tvá Mt sstúpiti rychtářství Černeckého se vším právem a s těmi vesnicemi, kteréž k tomu rychtářství příslušejí. tu u blízce i dále. jakožto Ravně a dvůr Ossy a ves Skaleny a Mirokovice. Skaleny jsú nyní v držení k Velešínu. Ravně, Ossy a Mirokovice do Krumplova. Item Tvé Mti prosím za les. jenž jest v rychtářství Kájovském. počnúc od Vyšného až ke klášteru. Item prosím Tvé Mti. račte na nás zpomínati rybami. zvláště v advent a v postě. poněvadž nižádného rybníka nedržíme. Item aby ráčili býti naši milostiví obránce a našich chudých lidí. Prosím Tvé Mti, pane náš milostivý. Tvá Mt rač se milostivě ukázati a v této prosbě rač nás uslyšeti.

Současný opis v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aa. 3. — (G.)

75.

Gerhart opat Zlatokorunský prosí purkrabího Krumlovského o položení roku ve při s mladým Holkovcem, též prosí o štiky pro mnichy. — Ve Zlaté Koruně v březnu nebo v dubnu (1457—1461).

Modlitba má Tvé Mti, pane purkrabie milý! Jakož Tvé Mti prosil kněz Linhart ode mne, ještě prosím, aby ráčil prositi páně Mti, ať nám ráčí rok položit s mladým Holkovcem, abychom s obů stranů před JMti stáli po hodech každý s svým právem, a zvlášť o ten potok, jakož Tvá Mt vie, ať by tomu konec některaký byl. A také vedle davního obyčeje prosím za štiky k zajtřku aneb k sobotě svým kněžím, nebť jest nám také prve dávána k tomuto času. I ještě věře prosím, aby ráčil páně Mt za to postarati, ač chceš našich modliteb účasten býti s páně Mtí. — Dán v Koruně v úterý po Květné neděli. Kněz Gerhart opat.

Slovutnému panoši N. purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivě Kruml. I. 5 BP. 5 l. — (G.)

76.

Opat Zlatokorunský Gerhart (Janovi) z Rožmberka, že nemůže k zápisu navrženému svoliti prosí o postoupení rychtářství (Černického). — Bez místa a data (1457—1461).

Urozený pane, pane milý! Jakož Tvá Mt žádá věděti, co by bylo škodlivého v zápisu, kteréhož nám Tvá Mt podala: Tvá Mt vie dobře a rozumie lépe, než my umieme vypraviti, žeť to bez škodlivosti býti nemuž a bez hříechu, neb bychom Tvú Mt i se na dušech zavedli. A to najvíc má váženo býti. Vie Tvá Mt, že to zbožie samého Stvořitele všemohúcieho dědictvie jest. Nemužem také k tomu zápisu svoliti bez vuole a vědomie našich starších duchovních, jimžto poslušni máme býti a slíbili sme. A od nich položeno jest a prikázáno, abychom žádných zápisuov nečinili, ani zbožie kláštera zapisovali, ani také odměn kterých o zbožie činili, ani co od kláštera odtrhali bez jich vědomie, a to pod kletbú a pod složením opata i všech úředníkuov. A to opat slíbil pod přísahú, když jest potvrzován. Také Tvá Mt vie, že klášter královský jest, i my tudiež; a protož neslušie, abychom co učinili bez vědomie Mti Jeho, jakož by tvoji bez Tvé Mti a bez vědomie k tomu nesvolili. A protož, milostivý pane, prosíme, aby nám Tvá Mt v tom za zlé neměl.

Víc prosíme Tvé Mti napřed pro milého Boha a jeho milú matku, jestliže Tvá Mt ráčí pro Buoh to učiniti, aby nám Tvá Mt toho postúpil rychtářstvie jakožto prvného bez zápisu, aby se čest a chvála děla všemohúciemu Bohu, a také aby modlitba za Tvú Mt byla i za všechen rod mrtvý i živý od nás i od našich budúcích: neb vieme dobře, že, což nám Tvá Mt dobrého činila jest aneb ještě učinie, že to z své dobré vuole učinila jest. A toho jsme velice vděčni a děkujeme Tvé Mti za Tvú Mt věrně Bohu se modléce. Tvá Mt také slíbila nám toho po-

stupiti, a my ufajíc Tvé Mti, že Tvá Mt učiní řeči své dosti, jakožto vděcky, což nám Tvá Mt slíbila, poctivě zdržala jest, a také naděje se, že Tvá Mt nám toho sprostně pro Buoh postúpi, jakožto prve učinila jest: i přijali sme převora s některými bratry mladými mezi se, chtěie milému Bohu služiti a vedle zákona živi býti. A protož milostivy pane všichni spolu prosíme Tvé Mti pro milého Boha, aby Tvá Mt s námi milostivě učinila, aby také památka věčně Tvé Mti byla: nebť to Buoh vie, že bychom spolu všichni na prvnie rychtářstvie býti nemohli, ale s velikú žalostí museli bychom se roztrhnuti, a ty, jenž jsú přijati, po klášterích rozeslati. Také milostivy pane, což nám Tvá Mt prve postúpila jest aneb ještě, jakož věříme, postúpi, všeckoť jest v moci Tvé Mti. Muož Tvá Mt odjieti všecko aneb přidati aneb učiniti, jakž rači oc, Tvú Mt Bohu poručiec, žádáme milostivé odpovědi.

Gerhart opat i vsechen konvent klástera Svaté Koruny.

Orig. pap. v archiv: Kruml 1 1 A x 3 - Návrh smlouvy mezi klášterem Zlatokorunským a Rosenberky z roku 1437, tištěn v Pangerla, Goldenkron str. 48 - 6.

88.

Gerhart Zlatekorunský opat prosí Jana z Rožmberka o rozeznání ve při s Holkovcem
o potok. Ve Zlaté Koruně v červenci 1457--1461.

Urozený pane, pane milý! Jakož jsem několikrát žada! VMti prose, aby mi s Holkovcem místo udělal o ten potok, kterýž drží. I ještě prosím VMti, aby kázali mi našeho postupu a místo s ním o to učiniti. Pakli VMt prázdnoti nemá, ale račte někomu poručiti, a ja sem hotov vedle listuov svých na každém přestati. Pakli by VMt nemohla tomu co učiniti, ale prosím, račte mi v tom za zlé nemieti, nebt bych musel to na kraje Mt vzněsti anebo na jeho úředníky a jim toho tužiti, kterak se mi od Holkovce nespravednost děje. A od VMti rady a odpovědi žádám. — Datum v Koruně, ten pátek po svatě Marketě. Gerhart opat Korunský.

Uročenemu panu. panu Janovi z Rožmberka, panu mému milému.

THESE RESULTS ARE IN ACCORD WITH THE CONCLUSIONS OF OTHER STUDIES THAT THE EFFECT OF A SINGLE DOSE OF 100 MG OF DILTIAZEM IS TO INCREASE THE PLASMA CONCENTRATIONS OF THE DRUG IN THE FIRST 24 HOURS AFTER ADMINISTRATION.

51

THESE, PARU EN 1974, SONT LES SEULES QUI SONT EN VENTE EN FRANCE

1. **Upravni odbor** je nadležan za:

- a) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama statuta;
- b) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama pravilnika;
- c) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- d) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- e) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- f) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- g) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- h) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- i) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- j) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- k) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- l) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- m) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- n) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- o) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- p) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- q) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- r) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- s) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- t) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- u) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- v) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- w) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- x) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- y) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;
- z) **odlučivanje** o prihvatanju i izmjenama odluka;

nutí. I věřím, že se VMt nebude hněvati, ani mi v tom za zlé mieti. — Dán v Koruně oc.

Kněz Linhart, převor.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 3 Kp 7 c. — (G.)

79.

Jan a Chval, písaři v králově kanceláři, prosí Jana z Rožmberka, aby slíbený jim prám, vzatý pro mnichy do Zlaté Koruny, dal zase jim vydati. — V Praze v dubnu (1457—1472).

Urozený pane, pane nám přeznivý! Službu svú VMti vzkazujem. Jakož VMt dala nám prám k našie dobře znamenité potřebě a dielu našemu, kteréž sme před se vzeli; toho sme od VMti vděčni daru, a VMti chcem rádi zasluhovati. I poslali sme plavce nahoru k Meydšteinu, aby ten prám pojeli a doluov splavili. I pověděno jim a nám psáno, že jest vzat skrze purkrabie Krumlovského a dán mnichóm do Koruny. Velmi sme tiem zamúcení, že tu všecku a plnú naději měli sme a na to ubezpečili se, že již ten dar od VMti majíce, bohdá to dielo počaté k konci přivedeme, tak že sme se v tom neopatřili a jiných lodí k tomu potřebných nejednali. A skrze to obmeškání k veliké a znamenité škodě přijdem i také k hanbě, neb sme to před jinými hlásali a pravili, že VMt ráčila nás tiem obdařiti. A vždy VMti děkujem, protož vždy VMti prosíme, rač VMt rozkázati, aby ten prám nám vydán byl k té našie potřebě; neb VMt muože lépe a snáze mnichy jinými opatřiti. Neb toho vrch jest těch potřeb, a poněvadž sme se prve jinými loďmi neopatřili, věříme, že VMt té škody nebude přieti nám. Odpovědi od VMti prosíme milostivé, ješto by ji nám na tom prámu přinesl. — Dán v Praze v pátek po svatém Marku Evangelistě.

Jan a Chval, písaři v králově kanceláři.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu nám přeznivému.

Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 7 Aa. 1b. — (G.)

80.

Vodňanští Janu z Rožmberka, aby Jan šenkýř pod Maidšteinem sousedům jejich Janku Žízkovi a Petříkovi Koktanovi za pivo zaplatil a sudy vrátil. — Bez místa a letopočtu (v říjnu 1457—1472).

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane milý! Týž Jan, šenkér pod Mejdštejnem, o němž včera v druhém listu psali sme, dlužen jest susedóm našim za pivo Jankovi Žízkovi Ij šp. Petříkovi Koktanovi IIj šp g. A nedbá plniti. i sudy jich chová a jim v potřebu jich nepošle. I prosíme, račte přikázati, ať jim plní i sudy pošle. věduce nás urození vašemu hotovi býti, na čemž bychom se hodili poslúžiti,

také ať bychom sobě pro to VMti netratili, dopůstějíc, ať to Buoh vie, lidi vaše stavovati neradi. — Datum feria VI ante Omnium Sanctorum.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Vysokého urozenie pánu, panu Janovi z Rozmberga seděním na Krumlově, pánu nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

81.

Vodňanští Janovi z Rožmberka o dluhu souseda Přesnosa za šenkýřem Jankem pod Maidšteinem. — Bez místa a letopočtu (v řjnu 1457—1462).

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane milý! VMti nebuď tajno. kterak Jan Přenos, sused náš, nás jest zpravil, list od páně Mti starého. pana otce vašeho nám okázav, v němžto JMt píše. žádaje téhož Přesnosa, našeho suseda, aby Jankovi šenkéri pod Mejdštýnem, v čemž by a což by potřeboval, již psaného Přesnosa. aby jemu svěřil, vychvaluje, že jest člověk dobrý. I prosíme, že ještě týž šenkér zuostal susedu našemu 1 j 10 III gr., jakož on nás zpravuje. Rač VMt rozkázati, ať jest přidržen ku plnění, nebť jest dluh dávný v poslúžení, ať bychom na čemkoli se vám hodili, nebť bychme neradi VMti pro to hněvali, dopůstějíc lidi vaše stavovati. A také neračte za zlé mieti, že o to k vám píšeme, nebť sme před sím psali úředníkóm na Mejdštýn, a oniť sú listóv nechťeli přijieti. — Datum feria V. ante Omnium Sanctorum.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Velikého urozenie pánu, panu Janovi z Rozmberka, seděním na Krumlově. pánu nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

82.

Burian z Lažan na Bechyni prosí Jana z Rožmberka, aby mu zaslal přepisy listů Kocových; Jan nařizuje svému úředníku Mikuláši, aby ty listy k němu přivezl. — Na Bechyni (1457—1472).

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A jakož VMt jmáte přiepis listuov Kocových, kterýmižto listy jest nebožtíka otce mého napomínal: i prosím VMti, račte mi poslat těch listuov přiepisy, ať bych já na tu věc se uměl poraditi s dobrými lidmi poraditi. — Datum Bechyň, feria II post Conceptionis Virginis.

Burian z Lažan na Bechyni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu milostivému.

Mikuláši milý, tedť posieláme přiepis listu Bechyňova, pohledajž těch listuov Kocových, přijediz s ním sem zajtra. bohda ať by se z nich připisové zde udělali a jemu dali.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 8 R. 2b. — (G.)

83.

Jan písař v Bavorově dává Janovi z Rožmberka zprávu o tom, co purkrabí v Strakonících pořídil v zjednání vozků. — Bez místa 12. září 1458.

Urozený pane, pane můj milostivý! VMt račtež věděti, že jsem vzkázáním VMti v Strakonících u purkrabí byl. ty věci jednaje, kteréž mi VMt poručila jest. I také o formanech, aby purkrabie VMti tři zjednal, mluvil jsem. I řekl jest mi, že má tři formany a že s VMti chtějí jeti. Ale jinak nechť jeti, než ktož má čtyři koně, tomu aby VMt dala kopu na týden, a ktož pět koní, tomu LXXV g. na týden, a k tomu všecku potřebu, jim stravu a koňům obrok. tíž formané pravíe, že jim nebožtík pan Jindřich též dával, když jsú s JMti jeli. — Scriptum feria III post Nativitatis gloriosissimae virginis Marie. anno nativitatis Christi Domini oc LVIII°.

Jan písař v Bavorově.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, hauptmanu v Slézi, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archiv. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

84.

Jan z Rožmberka Přibíkovi z Vracova, porybnému v Olšině,*) aby dal ryb Matoušovi Odolenovi a pannám do kláštera Krumlovského. — V Krumlově 19. září 1458.

Jan z Rozmberga, hauptman v Slézi. Přibíku milý! Žádámeť s pilností, aby Matúšovi Odolenovi dal na jeho škodách ostatních ryb za XVI m. A pannám i zdejší do kláštera daj také jeden čer ryb. To věda, aby jich odbyl. — Datum Crumlow feria III. post Lamperti anno Domini oc LVIII°.

A také žádáme, aby dal Jindrovi maléri puol čebra ryb.

Famoso Przibikoni de Wratzow, magistro piscine in Olssina, nostro fideli dilecto dd.

Koncept na pap. v kníž. arch. Kruml. 1. 3 Kp. 4k. — (G.) — *) Olšina nyní Dlouhomostský rybník.

85.

Jan z Lobkovic Janovi z Rožmberka: o sahání Prachatických na kus lesa ve vsi Jelemka. Na Helfenburce 5. října 1458.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivěj! VMt rač věděti, že Prachatičtí sahají na kus lesu u vsi u Jelemka, jakož já od VMti k Helfinburku držím; i obsílal jsem je i na mezi slal k uohledání několikrát: a jim se zdá, že by k tomu právo měli a podávají toho, že by chtěli na dvou zemeninů přestati, kteréž bych já jim menoval. A mně se toho nezdá učiniti bez vůle VMti. Protož jestliže by se VMti zdálo, račte VMt mi dáti věděti, koho bych měl menovati. A také VMti prosím, jakož jsem u prvé VMt o to obsílal, aby VMt ráčila kázati

vedle smlúvy listy napsati, s čím jest mi od VMti postúpeno hradu Helfmburku. a VMt aby měl list a já druhý. A VMti prosím, račte mi toho dáti odpověď po tomto poslu. — Datum Helfmburk feria V. post s. Francisci annorum æc LVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, hajtmanu v Slezí, pánu mně přieznivému.

Orig. pap. v Prachatickém arch. I. P. 3. — (A.)

86.

Hejtman Treboňský purkrabí Krumlovskému: žádá o zvěřinu. — V Třeboni 10. listop. 1458.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Rozkázal mi páně Mt, abych dal zvěřiny Hynkovi z Dievěc a Prokopovi Štítnému; pakli bych nemohl dáti, že jest již páně Mt rozkázal, co má z Krumplova dáno býti. I dal jsem již Hynkovi z Dievěc, a Štítnému nemůžem nikdež zednati. I prosímť, milý příteli, pošli sem tu zvěřinu, kterážť má Štítnému býti, po těch formanech, kteřížť oves vozí. a jáť jí Štítnému dále dodám, nebť mne o ni vždy obsílá. — Datum Trzebon feria V. ante Martini anno domini æc LVIII°.

Jarohněv z Úsuše, hajtman na Třeboni.

Urozenému panoši Zachařovi z Nemyšle purkrabí na Krumlově, příteli mému milému d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 5. — (A.)

87.

Vyšebrodský opat Pavel přimlouvá se za pohořelé lidi Hološovické*) u Jana z Rožmberka, kteří nějaké dříví odcizili. — Ve Vyšším Brodě 10. prosince 1458.

Urozený pane milostivý! Modlitbu svú věrnú VMti vzkazuji. A jakož jsem VMti prosil za zhořelé lidi Hološovické, ještě prosím VMti jakožto pána svého milostivého, abyšte s nimi ráčili milost učiniti o ten les, kterýž jsou vzeli, nebť je hajný váš je fentoval. I věřím VMti, že mě nyní v této prozbě uslyšíte, jakož toho do VMti zvláštnie doufám. — Datum ex Altowado dominica secunda Adventus Domini æc LVIII°.

Paulus abbas monasterii Altovadensis.

(A tergo): Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, panu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wß. 33. — (G.) — *) Hološovice, Holschowitz, na panství opatství Vyšebrodského.

88.

Jan z Rožmberka poroučí svému purkrabímu v Krumlově, aby rozhlásil jeho záповěď v příčině střílení zajícův a ptáků. — Nedat. (1458—1472).

Kunráte milý! Věděti dáváme, že jsme předsevzali a na tom přestali, abychom letos zajícům a ptákům pohověli a nelovili všady na panstvích našich, ani

jiným loviti dopustili. A protož žádáme, když čeled u stolu pospolu bude, aby jim to oznámil a konečně slovem našim zapověděl. A tak kaž provolati všady v úřadě svém, a Martinovi Slawkovi [?] od nás rozkaž, ať též provolati v svém úřadě všady káže. Také o témž daj na Rozmbergk věděti. Pak co se dotkne opatuov, s těmi my sami rozmluvíme a o tom rozkážem, nebť i zemané někteří sami o to mluví a toho žádají.

(Na rubu): Pán z Rožmberka nedal zvěři škoditi.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wp 37b. — (G.)

89.

Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin Krumlovskému purkrabímu Zachaři z Nemyšle: upomíná o berně královské. — V Netolicích (21. dubna 1459?)

Služba naše napřed, prieteli milý! Prosímeť tebe, mluv s farářem Krumlovským a s kaplanem, kterýžť drží plat v Žestově i s špitalskými, cožť mají králově Mti z svých lidí dáti, ať dadie a přinesú nám konečně tento pondělí najprv příští. Pakliť by toho neučinili, musiliť bychom na ně právem bernovým sáhnutí. Jehožť jim věříme, že toho na své lidi nedopustie.

Také jakož Grossauwar z Vítkova Kamene položil jest berni králově Mti, zdá-liť se, dajte nám ji; pakli nic, ale toť mieníme vznésti na královu Mt.

A takéť prosíme, kaž provolati, mají-liť kto z listuov dáti, ať dadie bez dalších nesnází. Pakliť se kto v tom obmešká, ať naše škody nepočítá, neb věz, žeť v starých registrách máme, kterak někteří měšťané od vás mnoho peněz mají na úrociech. Věřímeť i ufáme, že to pro naši službu učiníš. Datum Netolicz sabbato ante festum sancti Georgii.

Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin.

Urozenému panoši Zachařovi z Nemyšle, purkrabí na Krumlově, prieteli našemu milému.

Archiv Krumlovský I. 4Lα. 58. — (G.) — Zachař z Nemyšle byl purkrabím 1449—1459; Sedláček, Hradý III. 29. Při obnovení moci královské r. 1453 po dlouhém čase zase uložena byla berně, také z kapitálů, viz Palackého Děj. IV. 1. 301; ale ježto sobota před sv. Jiřím toho roku byla sobota Bílá, snad by písař byl toho roku jinak datoval, než učinil. Spíš pochází ten list z r. 1459, kdy Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin jsou zjištěni jako výběrci královské berně v tom kraji; viz AČ. VII. 227 č. 36. Redaktor.

90.

Jan z Lobkovic Janovi Rousovi z Čemin: o při mezi Stoškem mlynářem a Vilémovým člověkem od Dubu. — Na Helfenburce 22. dubna 1459.

Služba má, urozený prieteli dobrý! Prosím tebe, což jest mezi Stoškem mlynářem, člověkem myem, a mezi Vilémovým člověkem od Dubu. Martinem z Svinětic, učin o to miesto tak, jakož jsme o to na tobě přestali. A přet jest má vedle zprávy taková, což jest za Želibora, za páně úředníka na Helfenburce, a za Bruony, rychtáře

z Bavorova, zjednáno s jich povolením pro lepší i přijato od stran, a to tak držáno dlůhye časy, a potom, když jest za Vrabského opět bylo to obnoveno, tu jest on tak ty věci opět zjednal, jakožto i páně první úředníci. aby ten kus při něm zůstal, jakož jest koupil, aby hradil břeh. aby mlýn nešel té chvíle páně. a plat aby onen člověk proto úplně platil. I věřím já tobě. což jest věc zjednána i přijata od stran, že na tom přestáno bude, a člověk můj toho požive. A teď jeho posílám k tobě, což bude potřebie, aby tě ústně toho zpravil. — Datum Helfmburk dominico ante s. Georgi annorum oc LVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému panoši Janovi Rúsovi z Čemin. příteli mému dobrému.

Orig. pap. v Netolickém arch. HB. 5 AP. 12e. — (A.)

91.

Pavel opat Vyšebrodský děkuje Janovi z Rožmberka, že klášter byl jeho přímluvou osvobozen od královské berně, a prosí o novou službu. — Ve Vyšším Brodě 31. července 1459.

Urozený pane milostivý, modlitbu svú věrnú vzkazuji VMti. A rád bych slyšel, by se VMti dobře vedlo, a VMt zdráva byla. za to věrně Boha prosím. I pane milostivý, VMti prosím jakožto váš věrný kaplan, aby VMt ráčila děkovati císařově Mti z té berně, kteréž jie mě i klášter skrze vaši prosbu zbavil. I prosím VMti jakožto pána svého milostivého, aby VMt ráčila památku učiniti klášteru vašemu a císařovy jmilosti prositi, aby JMt ráčila skrze vaši prosbu těchto věcí sprostiti, kteréž jsú psány na tomto lístku, nás i našich budúcích. — Datum ex Altovado feria tertia post Jacobi apostoli anno Domini oc LVIII.

Paulus abbas monasterii Altivad.

Urozenému Pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému detur.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 4 La 58. — (G.)

92.

Jan z Rožmberka Přibíkovi porybnému, aby dal ryby soukenníkovi Petrlíkovi z Krumlova. v Českém Krumlově 25. října 1459.

Jan z Rozmberka, hauptman v Slezí oc. Přibíku milý, daj Petrlíkovi. súkenníkovi z Crumlova, za deset kop ryb. — Datum Crumlov f. V ante Simonis et Iude anno oc LIX°.

Famoso Przibikoni magistro piscinarum, fidei nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 2. — (G.)

93.

Král Jiří napomíná Jana z Rožmberka, aby podle zápisů vydával potřeby klášteru Zlatokorunskému, aby mohl býti opravován. — V Praze 20. pros. (1459).

Jiří z Božie Mti král Český a markrabie Moravský oc. — Urozený věrný milý! Žádal nás s pilností císař JMt, ať bychom tebe napomenuli o kněží kláštera

Svaté Koruny, nábožné naše milé, kterak tvoji zápisové káží, že by jim potřebu k jich klášteru měl vydávati. Protož od tebe žádáme s pilností, aby se tak dal v tom naleznúti vedle tvých zápisuov, aby ten klášter mohl opravován býti, aby se mohla čest a chvála v tom Božiem domu dieti. — Dán v Praze u vigilií svatého Tomáše apoštola, královstvie našeho leta druhého. Commissio propria domini regis.

Urozenému Janovi z Rosenberga, hauptmanu v Slezí, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

94.

Gerhard opat Zlatokorunský oznamuje Krumlovskému purkrabímu Zachaři z Nemyšle, co dáváno bylo za starodávna ze vsi Hůrky. — Ve Zlaté Koruně 1459.

Modlitbu svú vzkazují, pane purgrabie milý! Ukazatelé listu tohoto před mě přistúpili a praviec, že jim kázáno jest, aby se ptali na stará práva, točisto co jsú dávali za stara dávna. Račíž věděti, že ze vsi Huorky dáváno jest XII funtuov do roka, točíš na svatého Jiríe VI a [na] svatého Havla tolikéž, a to i za úrok i za desátky a kury k tomu, kromě berně královy, když položena byla, po puol úroce, a to ne každý rok, ale ve dvú aneb ve třech letech. — Dán v Koruně 1459.

Kněz Gerhart opat.

Slovutnému panoši Zachařovi z Nemyšle, purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gß 10. — (G.)

95.

Rynart od Duba prosí purkrabí Krumlovského Jana z Petrovic o přímluvu u Netolických, aby přijali Bartoše Škaredku za mistra školního. — V Bernartcích v červnu (1459—1466).

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Bartoš Škaredka, listu tohoto dodatel, požádal mé přímluvy k tobě o rekturu v Netolicích. I prosím tebe, milý příteli, napiš mu list k faráři neb k měšťanóm do Netolic, ať jej přijmú za mistra školního na zimu po sv. Havlu, nebť jest pacholek zachovalý, věrný a k tomu úřadu hodný. Věřímť, že se k tomu s pilností přičiníš a jemu toho nad jiné dopomůžeš, tak aby týž Bartoš viděl, že má přímluva k tobě jemu vskutku prospěšna jest, jakož bych já také učinil pro tě, v čemž by mne požádal. — Datum Bernartic feria III. ante solemnitatem Corporis Christi. Rynart od Dubu.

Urozenému panoši Janovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli zvláště milému dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. IIA. 3 Sa. 2. — (G.)

jakož tomu v přepisích těch obů listův v tomto zavřených dobře porozumíte. A protož je Vám posíláme, abyšte to vědúce, přihodilo-li by se vám co kdy k tomu přičiniti nebo přimluviti, tiem miernější k tomu přístup mieti mohli. Toto vědúce, napřed mějtež to také při sobě. Novinám od Pawagartnera všem dobře porozumíte. — Datum Wienné dominica post Urbani anno Domini MCCCCLVII^{mo}.

Famosis Zacharie de Nemyssl, Johanni Rus de Czemin et Jarohniew de Ususs, fidelibus nostris dilectis dd.

Poznámka Březanova na rubu: O postoupení duchovenství Korunského a Milivského. 1457. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 1 Aa. 3. — (G.)

70.

Zachar z Nemyšle Janovi z Rožmberka oznamuje, že zadní most u Velkého hradu Krumlovského se zlámal; prosí, aby vzal s sebou stavitele, aby most znova udělán byl. Píše o panu Wolfgankovi a sděluje, že paní zdrávy jsou. — V Č. Krumlově 8. října 1457.

Urozený pane, pane můj milostivý! Vaše Mti věděti dávám, že Božieho dopuštění jakožto včera o puoledni a my za stolem sedíme, zadní most u hradu velkého se zlámal, a to tiemto během, že jse pod těmi slúpy k hradu veliký kus skály nedaleko od zdvihutého mostu počel se trhati, a tak svezla se dolův do příkopu a most podrazila, ale děkující milému Bohu, že jse žádnému člověku žádná škoda nestala; kys tři psi se zabili. Protož, milostivý pane, rač VMt na to pomysli. zdali by VMt rozumného mistra zedníka sebu mohla zjednati, aby to ohledáno bylo, kterak by ta skála mohla opatřena býti, aby se již více nešalovala, a také most udělán byl: neb sama VMt rozuměti muože, že mostu veliké potřebí jest k hradu.

Dále jakož jsem VMti psal o pana Wolfgangka, na to mi VMt žádné odpovědi nedala: i obeslali sme s Jarohněvem opět pana Wolfganga po těch VI dnech vedle Paumgartnerovy zprávy, aby JMt ráčil ještě věděti dáti, kdy a kam by po ty zlaté posláno mělo býti. Ale posel mi se ještě od JMt nevrátil, než když mi se posel vrátí, a co mi za odpověď dá, to VMti dám věděti.

A také rač VMt věděti, že jse paní kněžna, paní Jindřichová, panna Kateřina, panna Anežka i my všichni děkující Bohu jsme ve zdraví. Téhož bychme od VMti i ode všech vašich také rádi slyšeli. A také prosím VMti, aby mi VMt něco dobrého ráčil psáti k utěšení, kterak se VMt má a kterak se VMti vede, neb bych po všeckny časy rád viděl, aby se VMti ve všech věcech dobře se jměl a šťastně se vedlo. — Datum Crumlov sabbato post Francisci annorum LVII°.

Zachar.

Na rubu: Panu Janovi. — Starý regist na rubu: Skály kus se utrhlo na Krumlově a most hořejší k plášti srazilo. 1457. — Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Bp. 10. — O mostě srovnej Sedláčkovy Hradý III. 30. — (G.)

71.

Oldřich z Rožmberka Zachařovi z Nemyšle; aby mu dal věděti, komu Perštejnský za něho 6 kop zaplatil; aby najal vozík k dovezení kachlíků na Dívčí kámen, a aby poslal k němu Sovku. — Na Dívčím Kameni 16. října 1457.

Oldřich z Rožmberka. Zachaři milý! Zpravil nás Pernštejnský, že's ním mluvil, že by za nás dal VI fl. I nevieme, komu by to bylo. Protož daj nám věděti komu a zač, abychme se o to věděli postarati.

A prosímeť tebe, najmi nám vozec od toho, jako za rybníkem neb jinde, kdež vieš, ať nám zajtra bohďá od Heřmana hrnčieře sem kachlíky přiveze, aby nám kamna dodělal, nebť již zde u nás na púšti zima bývá. Také tebe prosíme, vyprav sem Sovku na nějakém koníku k nám, a myť na večer neb zajtra ráno zasě jej tam pošlem, nebť s ním pilně mluvití máme. — Datum Meistein dominico die S. Galli anno de LVII°.

Famoso Zacharie burgravio in Crumlow, fideli nostro dilecto d.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Bp. 10. — (G.)

72.

Oldřichovi z Rožmberka píše syn o jednání opata Milevského a převora Zlatokorunského u krále a s ním. — Ve Vídni 1457.

Urozený pane, pane otče milý! Poslušenství synovské napřed vzkazují Tvé Mti. Račiz věděti, že kněz opat Milevský a převor Korunský, jedúce zasě domov od královny Mti, zde ke mně přišli sú a dali mi list od JMti, v kterémžto i Tvá Mt také dotýče a o ně nám s pilností píše. Protož Tvá Mt tomu porozuměje, račiz se v tom k nim pěkně mieti, za toť prosím, a toho do mého domov zasě navrácenie, jakž se bude Tvé Mti najlépe zdáti, povzdržeti. A bylo-li by co v tom úmysla Tvé Mti, to mi rač také po najprvniem poslu dáti věděti, ať bych já to věda s královú Mtí o to tam mluvití mohl. A protož, když mi milý Pán Buoh zasě domov přijeti pomůže, podle vuole královny a s raddú i pomocí Tvé Mti s nimi uhoditi mohli a uhodili k jich vuoli podle běhov nynějších. — Datum Wiene annorum de LVII°.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα 3. — (G.)

73.

Racek z Drahonie Oldřichovi z Rožmberka: přimlouvá se za Žakavce. — V Drahonicích (1457?)

Službu svú vzkazují Tvé Mti urozený pane milý, a dávám VMti věděti, že Jindřich Žakavec obeslal mě jest, že těžce doma jest a že u velikém nebezpečenství doma leží, ano jej vystřichají, že ti nepřítelé vaši, kteréž je on, jsa úrad-

níkem na vašem zámku. kázal, i rozličné věci proti nim činil, tak jakož na věrného služebníka sluší, že by ti jej chtěli vybiti a jemu pobrati a jej jieti za hrdlo. a pomstiti se nad ním, jak by se jim zdálo; dal mi to věděti a proše mne. abych k Tvé Mti sám svým živ[o]tem dojel a prosil VMti, v čemž je VMt rozhněval, aby jemu ráčil odpustiti, buď vinna neb nevinna, a ráčil jej z vězení propustiti, ať by tak skrze to vězení vo hrdlo a vo statek nepřišel, a sebe i svých dietek tak do konce nezavedl, a někde opatřě svú věc, aby mohl bezpečně svú hlavu skrýti. Račiz věděti, že bych byl rád o tu věc svým životem k VMti přijel, i zašlat mě jest beze lsti. toť Buoh vie. někaká věc, že sem nemohl k VMti přijeti. Posielám Protivu k Tvé Mti s tímto listem. a proše Tvé Mti, aby VMt, zezřě na jeho starost a na jeho sirobu, buď vinna nebo nevinna ráčil jemu svůj hněv odpustiti a jej propustiti, a jemu dopustiti, aby věcku opatřil, aby mohl někde svú hlavu skrýti. a tak aby do konce nepřišel vo hrdlo i vo statek i svými dietkami. — Dán v Drahonicích tu neděli před božiem tělem. [Racek z Drahonic.]

Orig. v Protivinském arch. VI. R. 19. — (A.)

74.

Opat Zlatokorunský (Gerhart) prosí Jana z Rožmberka, aby klášteru postoupil rychtářství Černického se všemi k němu příslušejícími, dále o les v rychtářství Kájovském a o dodávání ryb. — Bez místa a data (1457—1461).

Urozený pane, pane náš milostivý a milý! Jakož jsem Tvé Mti dávno prosil, aby Tvá Mt ráčil na mě s mými kněží a s jinú bratří našeho kláštera a konventu zpomenúti a něco navrátiti a stúpiti, abych jím mohl mieti potřebu, a také více Boží službu v našem klášteře ve dne i v noci rozšířiti, a za Tvú Mt a za tvé milé syny a dcery Pána Boha prositi a milé matky Božie, a za váš vešken rod živých i mrtvých, jakož i nyní, ačkoli hříšní, činíme. Protož urozený pane, pane náš milý a milostivý. žádám a prosím Tvé Mti s mými bratří, rač nám Tvá Mt sstúpiti rychtářství Černeckého se vším právem a s těmi vesnicemi, kteréž k tomu rychtářství příslušejí, tu u blízce i dále, jakožto Ravně a dvůr Ossy a ves Skaleny a Mirokovice. Skaleny jsú nyní v držení k Velešínu, Ravně, Ossy a Mirokovice do Krumplova. Item Tvé Mti prosím za les, jenž jest v rychtářství Kájovském. počnúc od Vyšného až ke klášteru. Item prosím Tvé Mti, račte na nás zpomínati rybami, zvláště v advent a v postě. poněvadž nižádného rybníka nedržíme. Item aby ráčili býti naši milostiví obránce a našich chudých lidí. Prosím Tvé Mti, pane náš milostivý. Tvá Mt rač se milostivě ukázati a v této prosbě rač nás uslyšeti.

Současný opis v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

75.

Gerhart opat Zlatokorunský prosí purkrabího Krumlovského o položení roku ve při s mladým Holkovcem, též prosí o štiky pro mnichy. — Ve Zlaté Koruně v březnu nebo v dubnu (1457—1461).

Modlitba má Tvé Mti, pane purkrabie milý! Jakož Tvé Mti prosil kněz Linhart ode mne, ještě prosím, aby ráčil prositi páně Mti, ať nám ráčí rok položit s mladým Holkovcem, abychom s obů stranů před JMti stáli po hodech každý s svým právem, a zvlášť o ten potok, jakož Tvá Mt vie, ať by tomu konec některaký byl. A také vedle davnieho obyčeje prosím za štiky k zajtřku aneb k sobotě svým kněžím, nebť jest nám také prve dávána k tomuto času. I ještě věře prosím, aby ráčil páně Mt za to postarati, ač chceš našich modliteb účasten býti s páně Mtí. — Dán v Koruně v úterý po Květné neděli. Kněz Gerhart opat.

Slovutnému panoši N. purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPa. 5 l. — (G.)

76.

Opat Zlatokorunský (Gerhart (Janovi) z Rožmberka, že nemůže k zápisu navrženému svoliti prosí o postoupení rychtářství (Černického). — Bez místa a data (1457—1461).

Urozený pane, pane milý! Jakož Tvá Mt žádá věděti, co by bylo škodlivého v zápisu, kteréhož nám Tvá Mt podala: Tvá Mt vie dobře a rozumie lépe, než my umieme vypraviti, žeť to bez škodlivosti býti nemuož a bez hříechu, neb bychom Tvú Mt i se na dušech zavedli. A to najviece má váženo býti. Vie Tvá Mt, že to zbožie samého Stvořitele všemohúcieho dědictvie jest. Nemuožem také k tomu zápisu svoliti bez vuole a vědomie našich starších duchovních, jimžto poslušni máme býti a slíbili sme. A od nich položeno jest a přikázáno, abychom žádných zápisuov nečinili, ani zbožie kláštera zapisovali, ani také odměn kterých o zbožie činili, ani co od kláštera odtrhali bez jich vědomie, a to pod kletbú a pod složením opata i všech úředníkuov. A to opat slíbil pod přísahú, když jest potvrzován. Také Tvá Mt vie, že klášter královský jest, i my tudiez; a protož neslušie, abychom co učinili bez vědomie Mti Jeho, jakož by tvoji bez Tvé Mti a bez vědomie k tomu nesvolili. A protož, milostivý pane, prosíme, aby nám Tvá Mt v tom za zlé neměl.

Viece prosíme Tvé Mti napřed pro milého Boha a jeho milú matku, jestliže Tvá Mt ráčí pro Buoh to učiniti, aby nám Tvá Mt toho postúpil rychtářstvie jakožto prvniego bez zápisu, aby se čest a chvála děla všemohúciemu Bohu, a také aby modlitba za Tvú Mt byla i za všecken rod mrtvý i živý od nás i od našich budúcích: neb vieme dobře, že, což nám Tvá Mt dobrého činila jest aneb ještě učinie, že to z své dobré vuole učinila jest. A toho jsme velice vděčni a děkujeme Tvé Mti za Tvú Mt věrně Bohu se modléce. Tvá Mt také slíbila nám toho po-

stúpiti. a my ufajíc Tvé Mti, že Tvá Mt učiní řeči své dosti. jakožto vděcky, což nám Tvá Mt slíbila, poctivě zdržala jest, a také nadějí se, že Tvá Mt nám toho sprostně pro Buoh postúpí, jakožto prve učinila jest: i přijali sme převora s některými bratry mladými mezi se, chtiec milému Bohu slúžiti a vedle zákona živi býti. A protož milostivý pane všichni spolu prosíme Tvé Mti pro milého Boha. aby Tvá Mt s námi milostivě učinila. aby také památka věčně Tvé Mti byla; nebť to Buoh vie, že bychom spolu všichni na prvnie rychtářství býti nemohli, ale s velikú žalostí museli bychom se roztrhnúti, a ty, jenž jsú přijati, po klášterech rozeslati. Také milostivý pane, což nám Tvá Mt prve postúpila jest aneb ještě, jakož věříme. postúpí, všeckoť jest v moci Tvé Mti. Muož Tvá Mt odjeti všecko aneb přidati aneb učiniti. jakž ráčí oc. Tvú Mt Bohu porúčiec, žádáme milostivé odpovědi.

Gerhart opat i všechn konvent kláštera Svaté Koruny.

Orig. pap. v archivu Kruml. I. 1 A α 3. — Návrh smlouvy mezi klášterem Zlatokorunským a Rosenberky z roku 1457 tištěn u Pangerla, Goldenkron str. 488. — (G.)

77.

Gerhart Zlatokorunský opat prosí Jana z Rožmberka o rozeznání ve při s Holkovcem o potok. — Ve Zlaté Koruně v červenci (1457—1461).

Urozený pane, pane milý! Jakož jsem několikrát žádal VMti prose, aby mi s Holkovcem místo udělal o ten potok, kterýž drží. I ještě prosím VMti, aby kázali mi našeho postúpiti a místo s ním o to učiniti. Pakli VMt prázdnoti nemá, ale račte někomu porúčiti, a já sem hotov vedle listuov svých na každém přestati. Pakli by VMt nemohla tomu co učiniti, ale prosím, račte mi v tom za zlé nemieti, nebť bych musel to na krále Mt vznésti anebo na jeho úředníky a jim toho tůžiti, kterak se mi od Holkovce nespravednost děje. A od VMti rady a odpovědi žádám. — Datum v Koruně, ten pátek po svaté Marketě. Gerhart opat Korunský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milému.

Pečeť v zeleném vosku částečně ulomená. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPa. 5L. — (G.)

78.

Linhart převor Zlatokorunský Jana z Rožmberka prosí o deset kop. — Ve Zlaté Koruně (1457—1463).

Urozený pane, pane muoj milý! Jakož jsem VMti prosil za deset kop, ještě velice prosím, aby se ráčila VMt smilovati, nebť velice potřebuje, dělníkům nemám čím platiti, a bratr se mešká v učení, čekaje na mě, neb sem jeho chtěl na učenie vyslati. A to Buoh vie, že nerad VMt o to starám, ale že nůze veliká k tomu mé

nutí. I věřím, že se VMt nebude hněvati, ani mi v tom za zlé mieti. — Dán v Koruně oc.

Kněz Linhart, převor.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 3 Kř 7 c. — (G.)

79.

Jan a Chval, písaři v králově kanceláři, prosí Jana z Rožmberka, aby slíbený jim prám, vzatý pro mnichy do Zlaté Koruny, dal zase jim vydati. — V Praze v dubnu (1457—1472).

Urozený pane, pane nám přeznivý! Službu svú VMti vzkazujem. Jakož VMt dala nám prám k naše dobře znamenité potřebě a dielu našemu, kteréž sme před se vzeli; toho sme od VMti vděčni daru, a VMti chcem rádi zasluhovati. I poslali sme plavce nahoru k Meydšteinu, aby ten prám pojeli a doluov splavili. I pověděno jim a nám psáno, že jest vzat skrze purkrabie Krumlovského a dán mnichóm do Koruny. Velmi sme tiem zamúcení, že tu všecku a plnú naději měli sme a na to ubezpečili se, že již ten dar od VMti majíce, bohda to dielo počaté k konci přivedeme, tak že sme se v tom neopatřili a jiných lodí k tomu potřebných nejednali. A skrze to obmeškání k veliké a znamenité škodě přijdem i také k hanbě, neb sme to před jinými hlásali a pravili, že VMt ráčila nás tiem obdařiti. A vždy VMti děkujem, protož vždy VMti prosíme, rač VMt rozkázati, aby ten prám nám vydán byl k té naše potřebě; neb VMt muože lépe a snáze mnichy jinými opatřiti. Neb toho vrch jest těch potřeb, a poněvadž sme se prve jinými loďmi neopatřili, věříme, že VMt té škody nebude přieti nám. Odpovědi od VMti prosíme milostivé, ješto by ji nám na tom prámu přinesl. — Dán v Praze v pátek po svatém Marku Evangelistě.

Jan a Chval, písaři v králově kanceláři.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu nám přeznivému.

Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 7 Aα. 1b. — (G.)

80.

Vodňanští Janu z Rožmberka, aby Jan šenkýř pod Maidšteinem sousedům jejich Janku Žížkovi a Petříkovi Koktanovi za pivo zaplatil a sudy vrátil. — Bez místa a letopočtu (v řjnu 1457—1472).

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane milý! Týž Jan, šenkér pod Mejdštejnem, o němž včera v druhém listu psali sme, dlužen jest susedóm našim za pivo Jankovi Žížkovi Ij ř. Petříkovi Koktanovi IIj ř. g. A nedbá plniti. i sudy jich chová a jim v potřebu jich nepošle. I prosímeť, račte přikázati, ať jim plní i sudy pošle. věduce nás urození vašemu hotovi býti, na čemž bychom se hodili poslúžiti,

také ať bychom sobě pro to VMti netratili, dopůstějíc, ač to Buoh vie, lidi vaše stavovati neradi. — Datum feria VI ante Omnium Sanctorum.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Vysokého urozenie pánu, panu Janovi z Rožmberga seděním na Krumlově, pánu nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

81.

Vodňanští Janovi z Rožmberka o dluhu souseda Přesnosa za šenkýřem Jankem pod Maidšteinem. — Bez místa a letopočtu (v řjnu 1457—1462).

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane milý! VMti nebuď tajno, kterak Jan Přenos, sused náš, nás jest zpravil, list od páně Mti starého, pana otce vašeho nám okázav, v němžto JMt píše, žádaje téhož Přesnosa, našeho suseda, aby Jankovi šenkéři pod Mejdštýnem, v čemž by a což by potřeboval, již psaného Přesnosa, aby jemu svěřil, vychvaluje, že jest člověk dobrý. I prosíme, že ještě týž šenkér zuostal susedu našemu 1 j fl III gr., jakož on nás zpravuje. Rač VMt rozkázati, ať jest přidržen ku plnění, nebť jest dluh dávný v poslúžení, ač bychom na čemkoli se vám hodili, nebť bychme neradi VMti pro to hněvali, dopůstějíc lidi vaše stavovati. A také neračte za zlé mieti, že o to k vám píšeme, nebť sme před sím psali úředníkom na Mejdštýn, a oniť sú listov nechťeli přijeti. — Datum feria V. ante Omnium Sanctorum.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Velikého urozenie pánu, panu Janovi z Rožmberka, seděním na Krumlově, pánu nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

82.

Burian z Lažan na Bechyni prosí Jana z Rožmberka, aby mu zaslal přepisy listů Kocových; Jan nařizuje svému úředníku Mikuláši, aby ty listy k němu přivezl. — Na Bechyni (1457—1472).

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A jakož VMt jmáte přiepis listuov Kocových, kterýmižto listy jest nebožtíka otce mého napomínal: i prosiem VMti, račte mi poslat těch listuov přiepisy, ať bych já na tu věc se uměl poraditi s dobrými lidmi poraditi. — Datum Bechyn. feria II post Conceptionis Virginis.

Burian z Lažan na Bechyni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu milostivému.

Mikuláši milý, teď posieláme přiepis listu Bechyňova, pohledajž těch listuov Kocových, přijediz s ním sem zajtra, bohdá ať by se z nich přepisové zde udělali a jemu dali.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 8 R. 2b. — (G.)

83.

Jan písař v Bavorově dává Janovi z Rožmberka zprávu o tom, co purkrabí v Strakonících pořídil v zjednání vozků. — Bez místa 12. září 1458.

Urozený pane, pane můj milostivý! VMt račtež věděti, že jsem vzkázáním VMti v Strakonících u purkrabí byl. ty věci jednaje, kteréž mi VMt poručila jest. I také o formanech, aby purkrabie VMti tři zjednal, mluvil jsem. I řekl jest mi, že má tři formany a že s VMti chtějí jeti. Ale jinak nechtějí jeti, než kdož má čtyři koně, tomu aby VMt dala kopu na týden, a kdož pět koní, tomu LXXV g. na týden, a k tomu všecku potřebu, jim stravu a koňom obrok, tíž formané praviece, že jim nebožtík pan Jindřich též dával, když jsú s JMti jeli. — Scriptum feria III post Nativitatis gloriosissimae virginis Marie, anno nativitatis Christi Domini oc LVIII°.

Jan písař v Bavorově.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka. hauptmanu v Slézí, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

84.

Jan z Rožmberka Přibíkovi z Vracova, porybnému v Olšině,*) aby dal ryb Matoušovi Odolenovi a pannám do kláštera Krumlovského. — V Krumlově 19. září 1458.

Jan z Rozmberga, hauptman v Slezi. Přibíku milý! Žádámeť s pilností, aby Matúšovi Odolenovi dal na jeho škodách ostatních ryb za XVI fl. A pannám i zdejší do kláštera daj také jeden čber ryb. To věda, aby jich odbyl. — Datum Crumlow feria III. post Lamperti anno Domini oc LVIII°.

A také žádáme, aby dal Jindrovi maléři puol čebra ryb.

Famoso Przibikoni de Wratzow, magistro piscine in Olssina. nostro fideli dilecto dd.

Koncept na pap. v kníž. arch. Kruml. 1. 3 Kř. 4k. — (G.) — *) Olšina nyní Dlouhomostský rybník.

85.

Jan z Lobkovic Janovi z Rožmberka: o sahání Prachatických na kus lesa ve vsi Jelemka. Na Helfenburce 5. října 1458.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přeznivěj! VMt rač věděti, že Prachatictí sahají na kus lesu u vsi u Jelemka, jakož já od VMti k Helfmburku držím; i obsílal jsem je i na mezi slal k uohledání několikrát: a jim se zdá, že by k tomu právo měli a podávají toho, že by chtěli na dvou zemeninů přestati, kteréž bych já jim menoval. A mně se toho nezdá učiniti bez vůle VMti. Protož jestliže by se VMti zdálo, račte VMt mi dáti věděti, koho bych měl menovati. A také VMti prosím, jakož jsem u první VMt o to obsílal, aby VMt ráčila kázati

vedle smlúvy listy napsati, s čím jest mi od VMti postúpeno hradu Helfmburku, a VMt aby měl list a já druhý. A VMti prosím, račte mi toho dáti odpověď po tomto poslu. — Datum Helfmburk feria V. post s. Francisci annorum æc LVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, hajtmanu v Slezí, pánu mně přieznivému.

Orig. pap. v Prachatickém arch. I. P. 3. — (A.)

86.

Hejtman Treboňský purkrabí Krumlovskému: žádá o zvěřinu. — V Treboni 10. listop. 1458.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Rozkázal mi páně Mt, abych dal zvěřiny Hynkovi z Dievčic a Prokopovi Štítnému; pakli bych nemohl dáti, že jest již páně Mt rozkázal, co má z Krumplova dáno býti. I dal jsem již Hynkovi z Dievčic, a Štítnému nemůžem nikdež zednati. I prosím, milý příteli, posli sem tu zvěřinu, kteráž má Štítnému býti, po těch formanech, kteříž oves vozí, a jáť jí Štítnému dále dodám, nebť mne o ni vždy obsílá. — Datum Trzebon feria V. ante Martini anno domini æc LVIII°.

Jarohněv z Úsuše, hajtman na Treboni.

Urozenému panoši Zachařovi z Nemyšle purkrabí na Krumlově, příteli mému milému d.

Prostý opis z r. 1759 v Treboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 5. — (A.)

87.

Vyšebrodský opat Pavel přimlouvá se za pohořelé lidi Hološovické*) u Jana z Rožmberka, kteří nějaké dříví odcizili. — Ve Vyšším Brodě 10. prosince 1458.

Urozený pane milostivý! Modlitbu svou věrnú VMti vzkazují. A jakož jsem VMti prosil za zhořelé lidi Hološovické, ještě prosím VMti jakožto pána svého milostivého, abyšte s nimi ráčili milost učiniti o ten les, kterýž jsú vzeli, nebť je hajný váš je fentoval. I věřím VMti, že mě nyní v této prozbě uslyšíte, jakož toho do VMti zvláštnie doufám. — Datum ex Altowado dominica secunda Adventus Domini æc LVIII°.

Paulus abbas monasterii Altovadensis.

(A tergo): Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, panu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wß. 33. — (G.) — *) Hološovice, Holschowitz, na panství opatství Vyšebrodského.

88.

Jan z Rožmberka poroučí svému purkrabímu v Krumlově, aby rozhlásil jeho záповěď v příčině střílení zajícův a ptáků. — Nedat. (1458—1472).

Kunráte milý! Věděti dáváme, že jsme předsevzali a na tom přestali, abychom letos zajícům a ptákům pohověli a nelovili všady na panstvích našich, ani

jiným loviti dopustili. A protož žádáme, když čeledí u stolu pospolu bude, aby jim to oznámil a konečně slovem našim zapověděl. A tak kaž provolati vsady v úřadě svém, a Martinovi Slawkovi [?] od nás rozkaž, ať též provolati v svém úřadě vsady káže. Také o témž daj na Rozmbergk věděti. Pak co se dotkne opatuov, s těmi my sami rozmluvíme a o tom rozkážem, nebť i zemané někteří sami o to mluví a toho žádají.

(Na rubu): Pán z Rožmberka nedal zvěři škoditi.

Koncept pap. v kniž. archivn Kruml. I. 7 Wp 37b. — (G.)

89.

Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin Krumlovskému purkrabímu Zachaři z Nemyšle: upomíná o berně královské. — V Netolicích (21. dubna 1459?)

Služba naše napřed, přáteli milý! Prosímeť tebe, mluv s farářem Krumlovským a s kaplanem, kterýžť drží plat v Žestově i s špitalskými, cožť mají králově Mti z svých lidí dáti, ať dadie a přinesú nám konečně tento pondělí najprv příští. Pakliť by toho neučinili, musiliť bychom na ně právem berňovým sáhnutí. Jehožť jim věříme, že toho na své lidi nedopustie.

Také jakož Grossauwar z Vítkova Kamene položil jest berni králově Mti, zdá-liť se, dajte nám ji; pakli nic, ale toť mieníme vznésti na královu Mt.

A takéť prosíme, kaž provolati, mají-liť kto z listuov dáti, ať dadie bez dalších nesnází. Pakliť se kto v tom obmešká, ať naše škody nepočítá, neb věz, žeť v starých registrách máme, kterak někteří měšťané od vás mnoho peněz mají na úrocích. Věřímeť i ufáme, že to pro naši službu učiníš. Datum Netolicz sabbato ante festum sancti Georgii.

Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin.

Urozenému panoši Zachařovi z Nemyšle, purkrabí na Krumlově, přáteli našemu milému.

Archiv Krumlovský I. 4La. 58. — (G.) — Zachař z Nemyšle byl purkrabím 1449—1459; Sedláček, Hradý III. 29. Při obnovení moci královské r. 1453 po dlouhém čase zase uložena byla berně, také z kapitálů, viz Palackého Děj. IV. 1. 301; ale ježto sobota před sv. Jiřím toho roku byla sobota Bílá, snad by písař byl toho roku jinak datoval, než učinil. Spíš pochází ten list z r. 1459, kdy Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin jsou zjištěni jako výběrci královské berně v tom kraji; viz AČ. VII. 227 č. 36.

Redaktor.

90.

Jan z Lobkovic Janovi Rousovi z Čemin: o při mezi Stoškem mlynářem a Vilémovým člověkem od Dubu. — Na Helfenburce 22. dubna 1459.

Služba má, urozený přáteli dobrý! Prosím tebe, což jest mezi Stoškem mlynářem, člověkem myem, a mezi Vilémovým člověkem od Dubu. Martinem z Svinětic, učin o to místo tak, jakož jsme o to na tobě přestali. A přef jest má vedle zprávy taková, což jest za Želibora, za páně úředníka na Helfenburce, a za Bruony, rychtáře

z Bavorova, zjednáno s jich povolením pro lepší i přijato od stran, a to tak držáno dlúhye časy. a potom, když jest za Vrabského opět bylo to obnoveno, tu jest on tak ty věci opět zjednal, jakožto i páně první úředníci. aby ten kus při něm zuostal. jakož jest koupil, aby hradil břeh. aby mlýn nešel té chvíle páně. a plat aby onen člověk proto úplně platil. I věřímť já tobě. což jest věc zjednána i přijata od stran, že na tom přestáno bude, a člověk můj toho požive. A teď jeho posielám k tobě, což bude potřebie. aby tě ústně toho zpravil. — Datum Helfmburk dominico ante s. Georgi annorum æc LVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému panoši Janovi Rúsovi z Čemin. příteli mému dobrému.

Orig. pap. v Netolickém arch. II B. 5 AP. 12e. — (A.)

91.

Pavel opat Vyšebrodský děkuje Janovi z Rožmberka, že klášter byl jeho přímluvou osvobozen od královské berně, a prosí o novou službu. — Ve Vyšším Brodě 31. července 1459.

Urozený pane milostivý, modlitbu svú věrnú vzkazuji VMti. A rád bych slyšel, by se VMti dobře vedlo, a VMt zdráva byla. za to věrně Boha prosím. I pane milostivý, VMti prosím jakožto váš věrný kaplan, aby VMt ráčila děkovati císařově Mti z té berně, kteréž jic mě i klášter skrze vaši prosbu zbavil. I prosím VMti jakožto pána svého milostivého, aby VMt ráčila památku učiniti klášteru vašemu a císařovy jmilosti prositi, aby JMt ráčila skrze vaši prosbu těchto věcí sprostiti, kteréž jsú psány na tomto lístku, nás i našich budúcích. — Datum ex Altovado feria tertia post Jacobi apostoli anno Domini æc LVIII.

Paulus abbas monasterii Altivad.

Urozenému Pánu, pánu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému detur.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 4 L^a 58. — (G.)

92.

Jan z Rožmberka Přibíkovi porybnému, aby dal ryby soukenníkovi Petrlíkovi z Krumlova. v Českém Krumlově 25. října 1459.

Jan z Rozmberka, hauptman v Slezí æc. Přibíku milý, daj Petrlíkovi. súkeníkovi z Crumlova. za deset kop ryb. — Datum Crumlov f. V ante Simonis et Iude anno æc LIX°.

Famoso Przibikoni magistro piscinarum. fidei nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 2. — (G.)

93.

Král Jiří napomíná Jana z Rožmberka, aby podle zápisů vydával potřeby klášteru Zlatokorunskému, aby mohl býti opravován. — V Praze 20. pros. (1459).

Jiří z Božie Mti král Český a markrabie Moravský æc. — Urozený věrný milý! Žádal nás s pilností císař JMt, ať bychom tebe napomenuli o kněží kláštera

Svaté Koruně, nábožné naše milé, kterak tvoji zápisové káží, že by jim potřebu k jich klášteru měl vydávati. Protož od tebe žádáme s pilností, aby se tak dal v tom naleznúti vedle tvých zápisuov, aby ten klášter mohl opravován býti, aby se mohla čest a chvála v tom Božiem domu dieti. — Dán v Praze u vigilií svatého Tomáše apoštola, královstvie našeho leta druhého. Commissio propria domini regis.

Urozenému Janovi z Rosenberga, hauptmanu v Slezi, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

94.

Gerhard opat Zlatokorunský oznamuje Krumlovskému purkrabímu Zachari z Nemyšle, co dáváno bylo za starodávna ze vsi Hůrky. — Ve Zlaté Koruně 1459.

Modlitbu svú vzkazují, pane purgrabie milý! Ukazatelé listu tohoto před mě přistúpili a praviec, že jim kázáno jest, aby se ptali na stará práva, točisto co jsú dávali za stara dávna. Račiž věděti, že ze vsi Huorky dáváno jest XII funtuov do roka, točíš na svatého Jiříe VI a [na] svatého Havla tolikéz, a to i za úrok i za desátky a kury k tomu, kromě berně královy, když položena byla, po puol úroce, a to ne každý rok, ale ve dvú aneb ve třech letech. — Dán v Koruně 1459.

Kněz Gerhart opat.

Slovutnému panoši Zacharoví z Nemyšle, purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gρ 10. — (G.)

95.

Rynart od Duba prosí purkrabí Krumlovského Jana z Petrovic o přímluvu u Netolických, aby přijali Bartoše Škaredku za mistra školního. — V Bernarticích v červnu (1459—1466).

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Bartoš Škaredka, listu tohoto dodatel, požádal mé přímluvy k tobě o rekturu v Netolicích. I prosím tebe, milý příteli, napiš mu list k faráři neb k měšťanóm do Netolic, af jej příjmu za mistra školního na zimu po sv. Havlu, nebť jest pacholek zachovalý, věrný a k tomu úřadu hodný. Věřímť, že se k tomu s pilností přičiniš a jemu toho nad jiné dopomůžeš, tak aby týž Bartoš viděl, že má přímluva k tobě jemu vskutku prospěšna jest, jakož bych já také učinil pro tě, v čemž by mne požádal. — Datum Bernartic feria III. ante solemnitatem Corporis Christi. Rynart od Dubu.

Urozenému panoši Janovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli zvláště milému dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. IIA. 3 8α. 2. — (G.)

96.

Opat Korunsky Gerhart Janovi z Rožmberka: o neshodách mezi dvěma řezníky a rychtářem v Netolicích. — B. m. 26. března (1460).

Modlitba má VMti, pane náš milý! Dávám VMti věděti, že předstoupili před nás dva řezníci města Netholic o nějaký nedostatky, kterýž mezi sebou a mezi rychtářem jmají, kteréžto nedostatky VMti sú zpravili. Protož, milý pane, VMti dávám věděti, kterak jest bylo od stara dávna, že rychtář měl jest dva krámy řeznická na órok, a to za jeho práci z dobré vůle jemu bylo pustěno. Protož VMti dáváme věděti, kterak jest bylo od staradávna; a to sem nalezl v našich starých právích. A jinak jich nemá požívatí těch jistých krámů, než jakožto svrchu psáno jest ovoce (sic); ale že by chtěl mezi ně vstúpiti, toho práva nemá. — Datum feria IIII post Letare.

Kněz Gerhart, opat Korunský.

Urozenému pánu, panu Janovi na Krumlově, pánu našemu milému dd.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 11p. — (A.)

97.

Kněz Jan farář Bavorovský prosí Jana z Rožmberka o vápno na stavbu. — V Bavorově 18. března 1461.

Urozený pane, pane muoj milostivý, modlitba má VMti. A jakož jsem učinil prozbu k VMti, když ste byli u nás v Bavorově, o vápno, abyste mi ráčili dáti k opravě z zdem: tu VMt dali ste mi odpověď, mnoho-li bych potřeboval; i tak sem tomu porozuměl, že jedví XX čberuón stačí, za kteréžto žádám a prosím, abyste Johannesovi ráčili psáti po tomto poslu, aby mi je vydal, neb již čas jest takovým dieluom. A také jakož mě VMt řekla opatřiti někakú pomocí s . . . propuštění něco platu k těm pústkám k opravení: jestě prosím žádostí pokornú, že znamenajíc nedostatek muoj, a vidúce mú v tom pilnost, ráčíte skutek mé prozbě prospěšný okazati, jakžto pán milostivý, pro vaše dlúhé zdravie i štěstie. — Datum Baworow anno oc LXI° feria IIII. post Letare.

Kněz Jan, farář v Bavorově, kaplan VMti oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. III. Kα. 41. — (A.)

98.

Jan z Rožmberka žádá purkrabí Jana z Petrovic a vrchního písaře Mikuláše, aby vyhledali z archivu v sakristii list na svobody rodu Rožmberského. — V Praze 8. května 1461.

Jan z Rozmbergka. Purkrabie a Mikuláši milý! Žádáme s pilností prikazujícíe, abyste dojdúce do zákristy i pohledali toho listu na naše svobody a vysazeníe,

v němžto náš rod králové Čeští prvně po sobě purkrabie, popravce a sůdce království činie. Jestí veliký list, a ty jej pak zvláště Mikuláši dobře znáš, jakož nás kněz Jan zpravuje. — Datum Prage feria VI. die S. Stanislai annorum oc. LXI.

Také vězte, žeť se dobře máme, a v našich se věcech nám, Bohu děkující milému, dobře vede.

Famosis Johanni de Petrovicz purgravio in Crumpnaw, et Nicolao supremo notario, fidelibus nostris sincere dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2b. — (G.)

99.

Purkrabí Krumlovský Jan z Petrovic Petrovi Maxantovi, písaři úřadu Choustnického, o máslo a sýry. — V Krumlově 10. května 1461.

Službu svú vzkazují, slovutný příteli milý! A jakož jest před sím páně Mt psala o máslo a o sýry oc, aby zjednal, protož milý příteli tedť posielám schvále Jandu s kárky [sic], ukazatele listu tohoto, po to máslo a po sýry, aby je sem přivezl. Věřímť, že je sem pošleš. Pakli by nezjednal a nekúpil ještě, prosím, aby tu v městě poptal, zdali by co toho mohl kúpiti, a to aby sem poslal, a jemu aby na ten koník obrok dali. — Datum Crumpnaw, dominico post Stanislai, annorum oc LXI°.

Jan z Petrovic, purgrabie Crumplovský.

Slovutnému Petrovi Maxantovi, písaři úřadu Chúsnického, příteli dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7V. 11a. — (G.)

100.

Jan z Petrovic Petrovi Maksantovi o sýru, másle, mléčném, pak o nožíky táborské. — V Krumlově 7. června 1461.

Službu svú vzkazují, příteli milý! A věděti ti dávám, žeť jest vytčeno IIII lb sýruov a dva sůdce másla, jeden menší a druhý větší. A což tam více mléčného máš, milý příteli, schovaj je tam pěkně. Pakli by je mohl sem poslati, všeť jest lep. A prosím tebe milý příteli, zjednaj mi pět nožíkuov táborských v jedněch nožničkách panenských, neb mi na tom velikú libost okážeš. A což za ně dáš, toť já tobě zase navrátím rád. A tedť posielám s mísu zvěřiny. — Datum Crumlov, dominica infra octauas Corporis Christi anno oc LXI, a to pozdě jako po tmě.

Jan z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Slovutnému panoši Petrovi Maksantovi, písařovi úřadu Chúsnického, příteli milému buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7V. 11a. — (G.)

101.

Jan farář Bavorovský Janovi z Rožmberka: prosí o pomoc pro záduší Bavorovské. — V Bavorově 22. října 1461.

Urozený pane, pane muoj milostivý, mů modlitbu VMti vzkazuji. Jakož častá prozba odte mne k VMti tajná vás nenie, jenž sem častokrát prosil za pomoc milostivú, kderéžto vždy čekám s plnú nadějí od VMti, ještě vždy prosě. abyste ráčili na to zádušie zezřieti okem milostivým a mně pomoc učiniti časnú: jenž já to zádušie opravuje, mnohé sem náklady učinil u VMti nadějí, i své dědictvie tu vdrobil. A jestliže bych byl v tom od Mti Vaší opuštěn, v brzkém času tehdy bych u veliké byl škodě ostaven. Jenž doufám s plnú nadějí, že mě VMt v tom skutečně nezapomene pro mů nehodnú k VMti modlitbu častú. A teď při tomto listu VMti posielám list kněze biskupa Vratislavského, na kderýžto žádám dobrotivé a milostivé odpovědi. — Datum Baworow feria V. post XI milia virginum anno 3c LXI°.

Johannes plebanus in Baworow 3c.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka. pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. III. Kα. 45 v. — (A.)

102.

Jan z Rožmberka oznamuje Zdeňkovi z Lukavice a Janu Rousovi z Čemin, že kníže Ludvík Bavorský pojede na Pasov přes Házle, a nařizuje, jestliže by do Krumlova přijel, aby byl na zámku uložen a pohostěn. — V Č. Budějovicích 14. února 1462.

Jan z Rozmberga. Zdeňku a Rúse milý! Věděti dáváme, že nás zpravuje Trebeck, kterak kníže milost kněz Ludvík měl by jeti na Pasov, ale toho nejistí. Protož hned bez meškání pošlete do Hazel a osadte, kudy by JMt jela. A jestliže by na Hazel jel, dajte nám vědieti bez meškání. A když by JMt do Crumplova přijel, pojměte JMt nahoru, af by nahoře ležal. A také pojmúc starších znamenitějších o druhý stuol, a JMt ctěte tak, jakož na to sluší, a obroku netřeba dávatí. A ty Zdeňku s Koňatú aby v úterý ráno přijeli k nám. — Datum Budweis. dominico ipso die Valentini anno 3c LXII.

Famosis Zdenkoni de Lukawicz nec non Johanni Rus de Czemin. fidelibus nostris dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 H₇. 14/2. — (G.)

103.

Jan z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému o zvěřinu a o zamýšleném příjezdu krále do Krumlova. — V Č. Budějovicích 15. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene milý, žádámeť s pilností, aby nám zajtra tři polty zvěřiny sem poslal, a k tomu máte-li ještě která celú lani nerozebranú, také pošli.

a některý zajíc. — Jakož sme prve Kunratovi o to psali a o královu Mti příjezdu do Krumlova, o tom ještě sme s JMtí nerozmluvili, proto že jakožto zajtra kněze Ludvíka a kněze Albrechta JMt čeká. Než když to přezvieme, toť bez meškání dáme věděti, na který by den JMt přijeti ráčil. — Datum Budweis .feria II. post Valentini anno .oc LXII.

Famoso Johanni de Petrovic, burgravio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7C. 2. — (G.)

104.

Jan z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic o ryby. — V Č. Budějovicích 22. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene milý, žádámeť, aby nám k zajtří k uobědu XL kapruov a IIII štiky dobré poslal, a k tomu tři srny. — Datum Budweis feria II. ante Mathie, anno Domini .oc LXII.

Famoso Johanni de Petrowicz, burgrauio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7C. 2. — (G.)

105.

Jan z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic a nejvyššímu písaři Mikuláši, aby z archivu opis listu věnného nebožky manželky páně vynášli a jemu poslali. — V Č. Budějovicích 23. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene a Mikuláši milí! Žádámeť s pilností, aby nám přiepis listu věnného paní nebožky na Rozmberg, český i německý, sem poslali. Jestliže bychte je nemohli brzo naléznúti, pohledajte v té truhlici, ktež jsou sudy, a ty po tomto poslu pošlete. — Datum Bud. feria III in vigilia S. Mathie apostoli, annorum .oc LXII.

Famosis Johanni de Petrowicz in Crumpnaw, nec non Nicolao supremo notario, fidelibus meis dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2b. — (G.)

106.

Jan z Rožmberka Janovi z Petrovic, aby mu poslal 30 kop peněz Velešinských, kapry a štiku. — V Č. Budějovicích 25. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene milý, žádámeť, aby nám, vezmúc XXX ₰ Velešinských peněz, sem zítra po někom poslal; také zajtra k uobědu pošlif nám I ₰ kapruov a jednu štiku dobrú. — Datum Budweis feria post festum S. Mathie, annorum .dm. .oc LXII.

Famoso Johanni de Petrovic, burgrauio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7C. 2. — (G.)

107.

Jan z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic o penězích a o stříbre. — V Praze 21. března 1462.

Jan z Rozmberka. Jene milý! žádámeť s pilností, aby z těch peněz, jakož Řehoř přinesl, poslal do Soběslavi III^c B po Huovuovi [sic], přidada někoho k němu, aby jemu pomohl nésti, pak odtad Habart dále s někým nám sem přinesú. A tiem nedli a pošli, což najspieš móžeš. Takéť žádáme, aby stříbra pilni byli, a máte-li jeho co, to nám daj věděti. A nebyl-lis na Zviekově, ale stav se tam. — Datum Prage, dominica Oculi annorum LXII°.

Famoso Johanni, burgravio in Crumlow, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gy. 2. — (G.)

108.

Pavel opat kláštera Vyšebrodského prosí Krumlovského purkrabího, aby jeho lidem z Halašovic při koupi pozemků od pána jeho raden a pomocen byl. — Ve Vyšším Brodě 8. května 1462.

Modlitbu svú věrnú vskazuji, pane purkrabie milý! A jakož jsi ty grunty ohledal tuto středu minulú, kteréž by chtěli a mienie kúpiti moji chudí lidé z Halašovic; prosím tebe, aby jim ráčil raden a pomocen býti ku páně Mti, aby s nimi JMt ráčila milostivě naložiti o ty grunty za penieze. A to miením bohďa na tobě vším dobrým zaslúžiti. I věřímť plně, že to pro mě učiníš. — Datum ex Altovado Sabbato in die Stanislai martyris anno domini oc LXII°.

Paulus abbas monasterii Altowadensis.

Urozenému Petrovi Višnie, purkrabí na Crumplově, příteli mému dobrému d.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gd. 24b. — (G.)

109.

Jan z Rožmberka Krumlovskému purkrabí, aby sestře jeho Anežce poslal ryb a varhánky z Menšího Hrádku. — V Treboni 27. září 1462.

Jan z Roznbergka. Petře milý! Žádámeť, aby panně Anežce dali z Olšinského *) rybníka II čebrů ryb, jeden čebr přeberúce lepších a druhý čebr menších, a dajte jí po tomto poslu věděti, kterýť den bude jmieti s vozem po ně poslati. Takéť jsú varhánky na Malém Hrádku **) v menší komoře o jedněch mieskách a s pozlacenými trúbami. Ty také ku panně Anežce pošli na témže voze, na kterémžť jí rejby [sic] povezú. — Datum Třeboň feria II. ante sancti Wenceslai anno Domini oc LXII°.

Famoso Petro Wissnie de Wietrznie, purgrauio in Crumlow, nostro fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. Arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.) — *) Rybník Olšina je nynější Dlouhomostský rybník. — **) Malý Hrádek, později Ozdobný Hrádek, v Č. Krumlově. — Lístek ten otisknén též ve Světozoru roč. XXXI. z roku 1897 str. 619.

110.

Jan z Rožmberka píše purkrabímu Krumlovskému, aby přiložili své pečeti k dobré vůli opata Vyšebrodského. — V Hradci (Jindř.?) 11. listopadu 1462.

Jan z Rozmberga. Petře milý! Jestliže by kněz opat Vyšebrodský vaše pečeti požádal k tomu prodaji, jakož jsú vinice v Rakúsiech prodali, k dobré vůli, přiložtež ji s Mikulášem, nebť jsme s ním na tom zostali. — Datum Hradecz, feria V. ipso die S. Martini anno oc LXII°.

Famoso Petro Vyssnye de Wyetrznie, purgravio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 K². 5i. — (G.)

111.

Jan z Rožmberka purkrabímu Petru Višňovi z Větrní o vození vápna na Nový Hrad. — V Třeboni 26. února 1463.

Jan z Rozmberka. Petře milý! Žádámeť s pilností prikazující, aby toho vápna pilen byl, kteréž voziti mají na Nový Hrad, a zvláště při míře. Nemáš-li koho jiného na snad, ale poruč mladému Budákovi, ať by při míře byl. — Datum Třeboň, sabbato ante Invocavit dominicam anno oc LXIII°.

Famoso Petro dicto Wyssnie de Wietrznye, purgravio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto detur.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7K. 2b. — (G.)

112.

Jan z Rožmberka nařizuje purkrabímu Petru Višňovi z Větrní a nejvyššímu písaři Mikulášovi, aby mu zaslali listy Předbora se týkající. — V Praze 11. března 1463.

Jan z Rozmberka. Petře a Mikuláši milý! Těch listův, kteříž se dotýčí Předbora, buďto dobré vuole nebo majestaty, cožkoli jich jest při tom svazku, kteréž jsme s sebou pro jeho při sem prve vzíli k soudom, ješto jsú již byly otloženy pro tu smlůvu, kteráž se jest stala s Předborem, jakož ty Mikuláši o nich vieš, pohlédající je, s pilností v krabici složte a nám sem po Benešovi, listu tohoto ukazateli, hned bez meškání poslati neprodlévajte, nebť nám jich bude potřebie pro ten pónon, jakož jsme Kovačovské (sic) pohnali. — Datum Prage feria VI ante Gregorii anno oc LXIII°.

Famosis Petro dicto Wyssnie purgravio, et Nicolao notario supremo in Crumpnaw, fidelibus nostris dilectis dd.

Poznámka Březanova: „Čečovice pan Jan držel a vysadil.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2b. — (G.)

113.

Jan opat Zlatokorunský purkrabímu (Krumlovskému) o penězích, jež jest Šiestl (v Budějovicích) povinen vydávati. — V Zlaté Koruně (1463—1465).

Pane purkrabie, rač veděti, že list hlavnie Bělíkův svěčí našemu klášteru, a Ssiestl měl knězi opatovi vydávati peníze, a již jest zadržel XXIII fl, že ani knězi opatovi ani Bělíkovi chce plniti, a vždy volajě na hlavnie list, neb snad vie, že jej kněz Linhart jmá. Protož i tuučky [tuočky?] činí. I prosím, buďte jemu radni i pomocni, nebť na mé psaní nic nechtie dáti páni Budějovičtí. I také, když peníze Ssiestl položí, hotov sem, jemu kvitanci vydati. — Dán v Koruně.

Kněz Jan opat Svatý Koruny.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 7c. — (G.)

114.

Purkmistr a rada města Budějovic Petrovi Višňovi z Větrně: touží na Netolické pro zjímání svých lidí. — B. m. (16. ledna) 1464.

Službu naši vzkazujem, slovutný příteli milý! Vědětif dáváme, žeť sme své byli na silnici neobyčejné — vedle rozkázanie králový Mti a svolenie vsie země i pána tvého a práv našich — vyslali, ty sú nám Netoličští svévolně a bezprávně i proti psaní páně zjímali, ješto nám to divno jest, že se oni o takový běh neslušný pukusiti smějí. Protož věřímeť, že jim přikážeš, ať naše hned bez úrazu osob i statkuov propustie. A což bude úmysla tvého v tom, to nám daj po tomto poslu věděti. — Datum feria II hora prima noctis anno LXIII.

Purgmistr a radda města Budějovic.

Slovutnému panoši Petrovi Višňovi z Větrně, purgrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. HC. 5 AP. 8. — Neúplné datum lze pravdě podobně doplniti z následující odpovědi Petra Višně. — (A.)

115.

Petr z Větrně: o zjímání lidí Netolickými. — B. m. 18. ledna (1464).

Službu svú vzkazuji, opatrní přítelé milí! Jakož mi píšete, kterak Netoličtí zjímali vaše, kteréž ste na silnice vyslali vedle svolenie zemského a práv vašich: zdáť mi se, že ste právě neohledali to svolenie ani práva svá, by na svobodné silnici lidi páně měli lúpiti a bráti, jakož jsú tito vaši, poněvadž k nim se znáte, učinili sú: a protož sami rozomiete, žeť mi se jich propustiti nehodí. Než zdá-li se vám, cheť je na rukojmě dáti, ačbych koli toho učiniti neměl, jestližef jest vám k libosti. — Datum feria III post Anthoni.

Petr z Větrně.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. HC. 5 AP. 8. — Rok vysvitá z předcházejícího dopisu Budějovických. — (A.)

116.

Jan farář Bavorovský prosí pana Jana z Rožmberka, aby v případě smrti donutil jeho nástupce k zaplacení dluhů stavbou vzešlých. — B. m. 20. ledna 1464.

Modlitbu svú vzkazuji, urozený pane, pane muoj milostivý! Znásěl sem často-krát na VMt, že sem vstúpil v někderé dluhy pro stavenie dvoru farářského v Bavorově, a prosil sem často VMt, jestliže by mne pán Buoh neuchoval v tom sníti, a těch dluhuov nesplatil, aby to na mé duši nezuostalo, ale budúcí farář z toho svrchu po mně zuostalého aby ty dluhy splatil; a VMt k tomu vdy povolila, jakožto pán muoj milostivý, a řkúce: „A kderak by to mělo jinak býti?“ aniž o to se pe-čuje. Protož, milostivý pane, prosím VMt pro pána Boha a pro mé spasenie, jestliže by mne pán Buoh neuchoval, račte to opatřiti, ať by to splatil budúcí farář, jenž to dále VMti poručníci šířě zpravie, kterémžto svú vuoli pro své dlouhé zdravie račte přidati dobrotivú a milostivú. Jenž je psán feria VI. Fabiani et Sebestiani anno oc LXIII°.

Kněz Jan, farář Bavorovský oc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému d. d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. III. Kα. 41. — (A.)

117.

Král Jiří Janovi z Rožmberka: zapovídá dělání nové cesty Zablatkými do Němec. — V Kladště 4. února 1464.

Jiří z božie milosti král Český a markrabě Moravský oc. Urozený věrný milý! Srozuměli sme, že by Zablatští počeli někakú novú cestu přes les do Němec dělati; divíme se tomu, že oni bez našeho vědomie pokúšili sú se o to, věduce, kterak všie země svolením častokrát jest to ohlašováno, aby silnice a stezky od staradávna vysazené šly a nových aby děláno nebylo. Protož žádáme od tebe, aby jim toho nedopúšťěl, neb taková cesta byla by našim městóm a tak i nám i jiným mnohým ke škodě. A poněvadž sú za niekoľiko předkuov našich, králuov Českých, se o to nepokúšili, nechcem, byť již tu novinu nám i jiným ke škodě začínali. Také knězi biskupovu úředníku Wolkmarovi též sme psali, aby jim toho nedopúšťěl, a s knězem biskupem také sami o to mluvíti chcem. Dán v Kladště v sobotu po svatém Blažejí, královstvie našeho leta šestého. Ad mandatum domini regis.

Urozenému Janovi z Rozenberga, věrnému našemu milému.

Orig. (lit. clausa) na pap. ve Vimperském arch. IID. 4 Lα. 2 a. — (A.)

118.

Jan z Rožmberka kvituje Pavla šafáře z 25 zl. rýnských. — Na Krumlově 10. února 1464.

My Jan z Rozmberka známo činíme tiemto listem, že nám dal Pavel šafář XXV zlatých rýnských, kteréžto zlaté přijal jest od něho Sigmund Kužel k ruce.

naší, pak my quittujem a prázdna činíme nadepsaného Pavla mocí listu tohoto. — Datum Krumlow feria VI. ante S. Valentini, anno oc LXIII^{to}.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 G7. 2. — (G.)

119.

Obec Homoly předkládá Janovi z Rožmberka svědectví lidí z Homol, že tam vždy bývala jedna sladovna a krčma. — V Homolách 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! VMti lidé z Homol, obec té vsi tyto lidi staré napsány teď dáváme, kterak sami ústně také znají a znáti chtějí i za to také zpravit, bude-li toho potřebie, že u nás v Homolách vždycky od starodávna jedna sladovna a jedna krčma byla bez přikazy, a nikdy nám není na tom překáženo, jakož nyní počeli jsú překážeti a škoditi měšťané Budějovští. Item já Petr Khoyzer pomním, když pan starý pán Jindřich z Rožmberka před Budějovici ležel, a pomním dobře od osmdesáti let; a já Fencel Snobl i já Mates Snobl pomníme také, kdy pán starý před Budějovici ležel, a pomníme také každý z nás dobře od osmdesáti let; a já Toman Snobl pomním od šedesáti let; a já Mates starý rychtář pomním od šedesáti let; a já Hanuš rychtář nynější pomním od padesáti let, a všichni my svrchu psaní svědci pomníme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest. A dobře jest nám to svědomo, že ta sladovna, jakož nyní Toman Snobl drží, vždycky ustavně tu v Homolách byla jest od starodávna za jeho děda i za jeho otce i za něho samého, a sobě i lidem v ní slady dělali bez přikazy. A jedna krčma také tu vždycky od starodávna byla jest. A ktož jest rychtářem tu byl, ten jest vždy šenkoval bez přikazy. Pakli kdy rychtář nešenkoval, ale jeden z suseduov tu chvíli místo něho vždy šenkoval a pokrčemné dával, a tak že jedna krčma tu v Homolách vždy ustavně byla jest od starodávna i také sladovna jedna. A nepomníme nikdy, aniž jsme kdy slyšeli od svých děduov a otcuov a od jiných starých lidí, předkuov našich, ještě se tiem tu také živili, by kdy nám na tom překáženo bylo a toho bráněno bylo od měšťan Budějovských a od jich předkuov, jakož nyní teprv nám počeli jsú překážeti a brániti i škoditi, ještě toho prve jich předci nikdy nečinili jsú, ani se o to kdy pokúšeli. A za toť bychme chtěli my svrchupsaní svědci i každý z nás zpravit a přísieci, bude-li toho potřebie, že jinak není než tak u pravé pravdě, jakož sme teď již pověděli a napsali. A pro další těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci i lidé a obec všecka z Homol prosili jsme všickni z jednostajnie vuole slovutných panoší Bohunka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Planie, Bernharta Talafúsa z Tyrnštejnu seděním v Pořiečí, a Petra Svatomíra z Milíkovie, kteřížto tu byli sami osobně a naše svědomie svrchupsané slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto našemu svědomie svrchupsanému přitiskli pro pamět budoucí.

A my již svrchujmenovaní Buhuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnstejnu a Petr Svatomír z Milíkovíc byli jsme při tom všichni spolu osobně a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich slyšeli sme ústně tak, jakož svrchu psáno stojí. A ku prosbě jich toho pro další pamět budúcí, což svrchu psáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím i pluým přiznáním dali jsme a kázali přitisknutí k tomuto listu a svědomie dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody. Jenž jest dáno a psáno v Homolách, leta od narození Syna Božího tisícieho čtyr stého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svatě panně Dorotě.

Přitištěno 5 pečeti v černém vosku.— Na rubu: Svědomie lidí z Homol. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPa. 7b. — (G.)

120.

Sepsání škod, které učinili Budějovičtí pychem svým ve vsích Kamenném Újezdě, v Plavě, v Boršově, v Homolách, v Planých Českých a ve Vidově. — B. m. (10. února) 1464.

Rozkázání urozeného pána, pana Jana z Rozmberka, pána našeho milostivého. Já Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Planie, Bernhart Talafús z Tyrnštajnu a Petr Svatomír z Milíkovíc, vyslání jsouce od JMti, byli sme spolu v těchto vseh dolepsaných a ty škody pilně ohledali a opatřili, i od lidí zpraveni sme, kterak jsú páně lidem Budějičtí učinili. A ty škody sme pilně sepsali a znamenali vedle našeho ohledání i také vedle jich lidí zprávy, jakož teď dole psány stojí.

Ve vsi Újezdě. Item rychtáři starému zbili šest hrncuov pивních. Item Mackovi ssekali koryto za padesát grošuov a slady rosypali a ssuli, i s prstí smiesili, dvoje necky, dva korce a čtvrti na kusy zbili, ozd všecken rozbořili a zlámali i ssekali a pecku v uozdu vykopali, a dvanáct les ssekali. Item Martinovi Vlčkovi ozd všecken rozkopali, i pecku v uozdu rozbořili a dvanáct les ssekali a zlámali, a dobytek, koně i krávy tam pustili, ještě mu velikú škodu na sladiech udělali, a dvéře z podvoje vyvazili a vyvalili, dobývají se tam.

Ve vsi v Plavě. Item na dvoře opatově ozd všecken ssekali a zlámali, a ozdovú pecku rozkopali a les dvanáct ssekali, a kád miesní také ssekali. A k tomu komoru vylomivše, vzali v ní sýr a pecen chleba. Item rychtáři kád ssekali miesní a osm hrncuov pивných zbili. Item Martinovi koryto a kád ssekali a ozdovú pec rozbořili. Item Řehořovi kád ssekali miesní a obilé rozsypali z nie, a zkazili celý slad. Item mlynáři kád ssekali miesní. Item Vaňkovi kád ssekali a obilé z nie rozsypali, a všecko zkazili, a ozd jemu všecken rozbořili a zlámali i ssekali. Item Janovi tudíž kád jemu ssekali miesní. Item Peckovi ozd všecken rozkopali a rozbořili a dvanáct les ssekali. Item Janovi Stoklasovi osm hrncuov pивních zbili a komoru vylámavše, kád a sud pивný ssekali.

V Boršově, tu jest kostel a fara. Item Mikulášovi ozd všecken rozkopali a rozbořili, a osm les ssekali, a kád' miesní a kopyta ševcovská také ssekali. Item Vítkovi kád' miesní ssekali. Item Petrovi rychtáři také kád' miesní ssekali. Item Janovi Břeskému také kád' miesní ssekali, item vdově ozd všecken zsekali a zlámali i rozmetali, a pecku v uozdu rozkopali a šestnáct les ssekali, a k tomu pivné hrnce zbili a zlámali.

Ve vsi v Homolách. Item Tomanovi Snoblovi ozd všecken na kusy rozbořili, a pecku v uozdu rozkopali a dvanáct les ssekali. Item Zíkovi Ryedlovi ozd všecken a pecku v uozdu rozbořili a rozkopali, a šest les ssekali. Item Hanušovi rychtáři ozd také všecken a pecku v uozdu rozbořili a rozkopali a dvanáct les ssekali, a sud pivný prázdný ssekali a hrnce v jistbě u ohně zbili.

Ve vsi v Planých Českých. Item Jakšovi Khondlovi ozd všecken rozbořili a zlámali a čtrnáct les ssekali, a pecku v uozdu rozkopali a pec ozdovú počeli lámati. Od toho je odprosil. A dvě díře v ponebí, kdež ozd byl, prorabali. Item Temlovi ozd všecken rozbořili a pec ozdovú i pecku v uozdu rozkopali, a kád' velikú, v kteréž slady močil, všecku ssekali, a pět hrncuov pivních zbili a dvanáct les ssekali, a hřebľa a lopaty, ješto jimi slady přehraboval a přesypoval, ssekali, a vrata, dobývající se do dvora, ssekali a jeho synovi stav tkadlcový ssekali. Item Fenclovi Rudnarovi kád' velikú, ješto v ní slady močil, ssekali, a dvanáct les zlámali a ssekali a pec ozdovú i pecku malú v uozdu a ozd všecken rozbořili a rozkopali, a lopatu mu zlámali a rozbili. Item Fenclovi Tkadlci dvě kádi koželuhské ssekali. Jednu kád' pivní také ssekali. Item Petrmanovi kád' velikú, jako v ní slady močil, ssekali, a pec ozdovú i pecku malú v uozdu a k tomu ozd všecken rozbořili a rozkopali a dvanáct les ssekali.

Ve vsi u Vidově. Item mlynáři kád' ssekali miesní. Item Zíkovi rybákovi dvěře počevše sekati, potom je sochořem vyvazili, v sudech pivo osekali po puol-druhém varu, a mláto ve dvú kádi též po puol-druhém varu ssekali a rosypali. přiezi na motovidlech ssekali, tyče s háky a orudie rybařské všecko ssekali, ženu zbili a o zeď jí tlúkli a strkali a jej samého muže ranili, pět kádi dobrých bracích a šestú kád' miesní a dva sudy pivná prázdná, všecko to zbili a ssekali, a konve i rozličné věci v komoře rozmetali, a vzali dva pecny chleba a tři vědra piva vynesli s sebú pryč i s vědry. I milostivý pane VMti, jakožto pánu svému milostivému já Machna Tožicová z Vidova tůžím a žaluji na Budějovské, kterak se mně veliká hanba a škoda mým lidem zde u Vidově od nich stala, učinivše jim již škodu velikú, jakož teď vidíte. I přijel rychtář Pryndl ke dvoru mému, a sám sobě dvouor odevřel a vjel do dvora mého s Tochem konšelem a Jilkem i jinými svými pomocníky a ještě s biřicem k mé větčí hanbě s napatými samostřiely před most k tvrzi a volaje rychtář na mé takto řka: „Hoj hoj, doma-lis?“ A já tu chvíli uzírím [?]. I die takto: „Milá

paní kmotra, neměj nám za zlé, cožt sme učinili, toť jsú nám naši páni Budějovští rozkázali.“ I řekla sem jim: „Nikdy sem té naděje neměla do Budějovických ani do vás, by mi se taková hanba a škoda mým lidem od vás měla státi. Chciť toho na Budějovické a na vás králově Mti tůžiti a žalovati i každému dobrému, cožt mi se jest od vás stalo, takový kwalt a moc, ješto mi se jest to ani náměstkóm a předkuom mým nikdy nedálo.“ A on vece: „Žaluj, komuž chceš,“ i jel s tiem ven ze dvora. I protož milostivý pane VMti věřim jakožto pánu svému milostivému, že VMti takového pychu a běhu neslušného a hanebného, kterýžto mi se jest stal, líto a žel bude.

Přitištěny 4 pečeti v černém vosku. — Na rubu: Škody lidem učiněné. — Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP. 7b. — (G.)

121.

Obce České Plané předkládá Janu z Rožmberka svědectví starých lidí o tom, že v Planých od starodávna byly sladovny a krémy, v nichž slady dělali, piva vařili pro sebe a na prodej.
— V Planých Českých 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! Vašie Mti lidé z Planých Českých, obec všeca té vsi tyto lidi staré napsané teď dáváme, kterak sami ústně také znají a znáti chtějí, i za to také zpravit, bude-li toho potřebie, že u nás v Planých vždycky od starodávna byly sladovny a krémy bez přiekazy, a nikdy nenie nám v tom překážieno, jakož nynie počeli jsú překážeti a škoditi měšťené Budějovští.

Item já Erhart, starý rychtář, pomním dobrým rozumem od šedesáti let, a já Teml pomním také dobře od šedesáti let, a já Fencel Rudnar pomním také dobře od šedesáti let, a já Petr Man pomním od padesáti let, a já Hoyadl z Dobčic byl sem za svých let mladých pacholkem u Planých u Jakše starého rychtáře, a u Fencle drahně let, a pomním již dobře od šedesáti let dobrým rozumem, a já Martin mlynář řečený Božek pomním dobře od pěti a od třicát let, a my všichni svrchupsaní svědci pomníme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest. A jest nám to dobře svědomo, že tu v Planých vždycky bez přiekazy starodávnie čtyři sladovny byly jsú, ješto v nich slady sobě i lidem dělali. A zvláště jedna sladovna z těch byla jest valná, kterýžto starý Čondl držel a vždy ustavně v ní slady sobě i lidem z peněz dělал, i na prodej ven z země vozil. I také doma piva vařil, stará i mladá a šenkoval, i také ven do Němec vozil, a zasě suol přivozoval a dále do Budějovic vozil. A jiní také dělali jsú slady a piva vařili a šenkovali, i také piva přivozná šenkovali jsú a pokřemné dávali, a na pivo z Budějovic k nám chodili jsú. A nikdy tu na tom nenie nám překážieno, jakož nynie teprv měšťané Budějovští počeli jsú překážeti a škoditi, ješto toho jich předkové nikdy nečinili jsú, ani se o to pokúšeli. A jakž jsme k dobrému rozumu přišli, nepomníme toho, aniž jsme kdy slýchali od svých

děduov a otcuov, ani od jiných starých lidí, předkuov našich, ješto jsú sě tiem také tu živili, by jim prve aneb nám na tom překáženo bylo, jakož nynie překazili jsú a uškodili. A tof bychme chtěli my svrchupsaní svědci všichni i každý z nás zpraviti a přísieci, bude-li toho potrebie, že je to tak v pravdě, jakož jsme teď již pověděli a napsali. A pro dalšie těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci i lidé a obec všecka z Planých Českých prosili sme všichni z jednotajné vuole slovutných panoší Bohuňka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Plánie, Bernharta Talafusa z Tyrnšteinu seděním v Porieci, a Petra Svatomíra z Milíkovic, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a naše svědomie slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomie svrchupsaném[u] přitiskli pro pamět budúcí. A my již svrchujmenovaní Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnšteinu a Petr Svatomír z Milíkovic byli jsme při tom všichni spolu osobně, a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich slyšeli sme ústně tak, jakož svrehu psáno stojí. A ku prosbě jich toho pro další pamět budúcí, což svrchupsáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým svědomím i plným přiznáním dali sme a kázali přitisknutí k tomuto listu na svědomie dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody. Jenž jest dáno a psáno v Planých Českých leta od narozenie Syna Božieho tisícieho, čtyřstého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svaté panně Dorotě.

Přitiskáno 5 pečeti v černém vosku. — Na rubu: Svědomie z Planých Českých. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPa. 7b. — (G.)

122.

Opat a konvent kláštera Vyšebrodského žalují na Budějovické, že lidem jejich v Plavě velikou škodu učinili, nedadouce jim sladů dělati a zapověděvše rychtáři držení krěmy. I uvádějí svědectví starých lidí o sladovnách a krěmách v Plavě a v Boršově. — Bez místa 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! Kněz opat kláštera Vyšebrodského i vešken konvent tudiež Vašie Mti túžíme a žalujeme na Budějovské, kterak jsú lidem našim u Plavě velikú škodu učinili, nedadouce jim sladuo v tu dělati a rychtáři tu našemu zapověděvše, aby více krěmy neměl a nešenkoval. Ješto tu lidé naši vždy od starodávna bez přiekazy těch obchoduov a živností užívali jsú, a nikdy na tom prve jim nepřekázeli jsú, jakož toho teď VMti lidi staré popsány dáváme svědomé, kterak sami ústně znají a za to zpraviti chtějí, že jinak není. A také ta ves s krěmú od vašich předkuov jest nadána a od krále Ottakara potvrzena. Od kteréžto krěmy od staradávna vždy dávali a dávají sedmnácte grošuov, jakožto pak máme v svých starých registrách, i tudiež také v Boršově, kdežto jest kostel a fara. pokrčenné od staradávna v registriech jmáme od puoldruhého sta let, jakož tomu všemu v svědomí těchto starých lidí dolepaných šíře porozumiete VMt.

Item já Mikuláš, starý rychtář z Újezda řečený Klváček, pomním dobře od osmdesáti let, a já Jan Kozlík v Újezdě rodilý pomním od šedesáti pěti let dobře,

a já Jíra Kotlík z Újezda rodilý u Plavě pomním dobře od XLV let, a jměl sem otce u Plavě jménem Jechu, ten sobě již počítal dobře na XC let. A já Jan řečený Lhotka, rodilý ve Lhotce, pomním dobře od padesáti let, a já Kuba řečený Velek z Plava tu rodilý pomním dobrým rozumem dobře od osmdesáti let, a pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberka dobré paměti před Budějovici ležel. A já Václav rychtář z Plava také pomním dobře od osmdesáti let, a pomním také, když pán starý před Budějovici ležel. A já Matěj Liška z Plava, tu rodilý, pomním dobře od šedesáti let. A všem nám svrchupsaným svědkům svědomo jest, a to dobře všichni v paměti jmáme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest, a nikdy nepomníme, aniž jsme kdy slýchali od svých děduov a otcuov, ani od jiných starých lidí zejména a Jechy z Plava, jenž sobě také počítal na devadesáte let, neslýchali jsme nikdy od něho ani od jiných starých lidí, předkuov našich, by kdy tu v Plavě překáženo bylo od Budějovských, jakož nyní počeli jsú překážeti a škoditi. A [když] sme k dobrému rozumu přišli my svrchupsaní svědci, vždycky pamatujem, že jsú tu v Plavě slady dělali a pivo také vařili a šenkovali bez přiekazy, a pokrčemné svým pánóm vždy dávali. A žádný jim v tom nikdy nepřekážel. A za to bychme chtěli my svrchupsaní svědci všichni, každý z nás, bude-li toho potřebie, chutně a směle zpravit, že jinak není beze lsti, než tak v pravé pravdě, jakož jsme již teď pověděli a napsali.

Svědomie lidí Boršovských. Item já Jan Chrták, rodilý u Vrabči, pomním dobrým rozumem od osmdesáti let a také pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberka dobré paměti, děd těchto pánov, před Budějovici ležel; a já Bicek z Boršova pomním od padesáti let, a já Jan Březský pomním také od padesáti let, a já Petr rychtář z Boršova pomním od čtyřicát let, i také já Bernášek odtudž pomním také dobře od čtyřicát let. A my všichni svrchupsaní svědci to pomníme a dobře v paměti máme, že jsme vždy slýchali od starých našich předkuov, ješto nám pravili, že tu v Boršově od starodávna vždy dvě sladovně a dvě krčmě byly jsú bez přiekazy, a že vždy sami sobě k své potřebě slady děla[li] jsú v nich, i také že oni staří lidé předkové naši vždy piva tu vařili jsú a šenkovali ved (sic) dvú krčmú při tom Božiem domu od starodávna bez přiekazy. A pokrčemné vždy od starodávna pánóm svým, knězi opatovi a kněžím do kláštera do Vyššieho Brodu, dávali jsú. A nikdy sme od nich neslýchali, by kdy jim bráněno bylo a překážieno na tom od měšťan Budějovských, jakož nyní nám teprv počeli sú překážeti a škoditi, ješto jich předkové nikdy nečinili a nebránili, aniž se kdy o to pokúšeli. A za tof bychme chtěli také my svrchupsaní svědci všichni a každý z nás, bude-li toho potřebie, zpravit i přísieci, že jinak není než tak u pravdě, jakož jsme teď již pověděli a napsali. A pro další těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní a lidé i obec všecka z Plava i z Boršova prosili sme všickni slovutných panoší

Bohunka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Plánie, Bernharta Talafúsa z Tyrnštainu seděním v Pořiečí, a Petra Svatomíra z Milíkovíc, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a naše svědomie svrchupsané z Plava i z Boršova slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomí svrchupsaném[u] přitiskli pro pamět budoucí. A my již svrchu jmenovaní a psaní Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnštainu a Petr Svatomír z Milíkovíc byli jsme při tom všichni spolu osobně, a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich obojích slyšali sme ústně tak, jakož svrchu psáno stojí. A ku prosbě jich obojích toho pro další pamět budoucí, což svrchu psáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím i plným přiznáním dali jsme a kázali přitisknutí k tomuto listu a svědomí svrchupsaném[u] dobrovolně, sobě i našim budoucím bez škody. Jenž jest dán a psán léta od narozenie Syna Božího tisícieho čtyřstého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svaté panně Dorotě.

Přitisknuty čtyři pečeti. — Na rubu: Svědomie Plavských a Boršovských spolu. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPz. 7b. — (G.)

123.

Starí lidé z Doudleb, ze Stráňan, Strážova a z Borovnice svědčí, že vždy v Plavě slady dělali, pivo varili a prodávali bez překážky od Budějovických. — Bez místa (10. února) 1464.

Item já Mikuláš rychtář Pass z Dúdleb pomním dobře od osmdesáte let dobrým rozumem; a já Pavel Trs z Dúdleb také pomním dobře od osmdesáti let dobrým rozumem, a já Václav Krěma rodilý v Dúdlebech také pomním od osmdesáti let dobrým rozumem; a já Václav řečený Van, v Dúdlebech rodilý, také pomním od šedesáti let dobrým rozumem; a já Šiman z Stráňen také pomním od osmdesáti let dobrým rozumem, a já Matěj řečený Šetřitina, rodilý v Striežově, pomním od osmdesáti let; a já Jan Kahúnek, také v Striežově rodilý, pomním také od sedmdesáti let dobrým svědomím; a já Sigmund z Borovnice, rodilý v Újezdě, pomním také od sedmdesáti let dobrým rozumem, a já Kozka z Borovnice pomním dobrým rozumem od sedmdesáti let; a já Procop z Dúdleb tu rodilý pomním dobrým rozumem od sedmdesáti let; a já Petr Liprant tak řečený pomním dobrým rozumem od padesáti let. A všem nám svrchupsaným svědkuom svědomo jest a to dobře všickni v paměti máme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest, a nikdy nepomníme, ani kdy sme slyšali od svých děduov a otcuov ani od jiných starých lidí, by kdy tu v Plavě překázeli Budějovští, jakož nynie počeli jsú překázeti a škoditi; jakž sme k dobrému rozumu přišli, my svrchupsaní svědci vdycky pamatujem, že jsú tu v Plavě slady dělali a pivo také varili i šenkovali bez přiekazy, a pokrěmné svým pánuom vždy dávali. A žádný jim v tom nikdy nepřekázal. A za to bychme chtěli my svrchupsaní svědci každý z nás, bude-li toho potřebie, chutně a směle zpravit,

že jinak nenie než tak u pravé pravdě, jako sme teď již pověděli. A pro další těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci prosili jsme slovutných panoší Oldřicha Drochovce z Plánie a Jindřicha Svatomíra z Milíkovíc, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a naše svědomie svrchupsané slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomí svrchupsaném přitiskli pro paměť budúcí, sobě a svým budúcím bez škody. Dán jest a psán léta od narozenie Syna Božieho M^oCCCC^oLXIII^o.

Přitisknuty dvě pečeti v černém vosku. — Orig. pap. v kníž. archívu Kruml. I. 5 BP^a 7b. — (G.)

124.

Obec Kamenný Újezd žaluje u pana Jana z Rožmberka na měšťany Budějovické, že ozbrojeni přijevše do Újezda, tu některým násilí a škody učinili a jim živnosti starodávné hostinskou a sladovnickou zapovídají, pravíce, že by z Budějovic do Újezda míle nebyla. I uvádějí Újezdští vyličení dosavadních poměrů, o měření míle, o vzniku Újezda ze dvou vsí Česňovic a Libského, též ověřené svědectví starých lidí, že v Újezdě jsou domy hostinské a sladovny a že tam i některá řemesla usazena jsou. — V Kamenném Újezdě 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! K VMti jakožto ku pánu našemu milostivému VMti lidé poddaní i všecka obec Újezská té vsi utiekáme se a žalujeme na měšťany Budějovské, kterak jsú k nám do Újezda přijevše, jiezdní i pěší, Pryndl rychtář s svými pomocníky s samostříely napatými a za pavazami, zbraní dospělú nám v domiech našich některým z souseduv našich kvalt a škodu velikú učinili jsú, a zbili nám a ztlúkli některým hrnce, kádi, koryta, ozdy a jiné orudie, praviece, že by míle k nám od nich nebyla, a zbraňující nám toho, abychom svých obchoduov a živností těch, kteréž jsme vždy prve od starodávna za starých pánuov z Maškovce měli, abychom jich více nevedli a nemievali. A nikdy jsú nám prve na tom nepřekáželi, jakož nyní překazili jsú a škodu velikú učinili sú.

Protož, milostivý pane, teď VMti z sebe lidi staré tu rodilé i také odjinud staré lidi jmenujeme a napsány dáváme svědomé, jenž sami ústně znají a znáti chtějí i za to zpravití z nich každý, bude-li toho potřebie, kterak jsú toho svědomí a zpravení úplně od svých starších a mnohokrát, že jsú slychali od nich, že jest míle pravá odměřena z Budějovic Starého města od kostela svatého Prokopa k kostelu našemu Újezdskému a ještě pod kostel po někaký kámen pravý mezní proti zahradě farářově. Jsúť tito lidé toho svědomí:

Item já Mikuláš řečený Klváček, tu rodilý v Újezdě, byl jsem tu čtyřiceti pěti let ustavně rychtářem: a pomním dobrým rozumem od osmdesáti let; a já Jan Kozlík také tu rodilý pomním dobře od šedesáti pěti let, a byl jest můj otec nebožtík Václav Kozlík za pánuov starých z Maškovce rychtářem tu v Újezdě za nich mnoho let; a já Vácha povrazník, syn starého povrazníka, také tu rodilý, pomním od padesáti let a více; a já Ondra Šponnar, syn starého Šponnara také tu rodilý, pomním také od padesáti let a více; i já také Pavel Macek starý tak

řečený, jakž jsem se tu v Újezdě přiženil a osadil, jest tomu padesáte let již nyní úplně; a všichni my svrchupsaní svědci to dobře v paměti máme každý od svých let, jakož svrchupsáno jest, a jsme toho dobře zpraveni a slýchali sme od otcuov svých mnohokráte rozprávějice i od jiných starých lidí náměstkuov a předkuov našich těchto dolepsaných, totiž od Václava Kozlíka, od Jendlíka, od Hladkého, od Pražáka, od Sswaška, od Budiče, od Cunrata, od starého Šponnara, od Cvrlíka starého tkadlce, od Hanzle starého masaře, od Jana Pancieře, od Pidrnáka, od Příbce, od Blažty starého, od Kuběnáře starého, od povrazníka starého a od Hanzlíka kostelníka starého. Kterížto lidé všichni byli jsú již velmi staří, ješto z nich mnozí pro starost jedvy o huolkách chodili.

A takto jsme od nich slýchali a zpraveni, že někdy starý pán Briim z Maškovce,*) kterýžto jest byl rytířem, když jest chtěl kostel v Újezdě dělati a tvrz tu stavěti, že je hned nechtěl kostela dáti počieti založiti ani té tvrze stavěti, lečby prve věděl jistě, že by pravá míle byla měřena od Budějovic. A když jest byla míle odměřena od kostela svatého Prokopa z Starého města Budějického, tehdy že je přikázal, že jsú jich otcové a předci náměstkové jich museli k založení toho kostela kámen nésti i s svými ženami a s dětmi, kteřížto jedině pro starost a pro mladost mohli nésti, museli k tomu všichni přinést pro pamět budoucí. A že i oni sami někteří z nich z těch starých lidí, kteříž jsú toho byli zastali, museli k tomu také kámen nésti. A jestliže by byla míle sem dále mimo to místo, kdež jest kostel ustaven, vysáhla, že je chtěl kostel sem dále byl za Újezd někde postaviti. A tak praviece a dále nás zpravujice ti staří lidé, že by prve byle dvě vsi. Jedna slula Česňovice, kteráž byla blíže k Maškovci, kdežto ještě vždy tu dědiny slovú Česňovické, a druhá ves slula Libský, kterážto byla nad Plavnickú, kdežto ještě vždy ten vršek a chrast také slove Libský; a tě dvě vsi že jsú svedeny a přivedeny a spojeny sem na toto místo, a tomu všemu že jest přezděno Újezd. A také slýchali sme od nich vždy od těch starých lidí, i já Mikuláš Klváček a Jan Kozlík svrchu psaný sami toho ještě pamatujeme také, že páni staří z Maškovce tú cestú u Maškovce k Budějicóm a od Budějovic žádnému s vozem nedali jiezdití, kromě jedné pěším a jiezdným. O to jsú bili a zabíjeli. Museli jsú všichni na Újezd pravú silnicí jézdití. A před námi za těch starých lidí (slýchali sme od nich) že i bývalo tu několik domuov hostinských, i za našich let ještě pomníme tu tři domy hostinské, ježto v nich hosti chovali. A také od svých starších slýchali sme i za nás Mikuláše Klváčka a Jana Kozlíka pomníme ještě, že tu bývalo na čtrnecítina krčem a domuov, ješto v nich pivo šenkovali, a pět sladoven, ješto slady v nich dělali. A vždy je pokrčemné dáváno bylo na Maškovce, dokudž byl nerozbořen, a potom vždy do

*) O hradě Maškovci a o vládkovi Brumovi z Újezda aneb z Maškovce (1370—1401) viz Sedláčkovy Hradý III. 83, 84.

Krumlova. A od každého varu, kdož je svařil a šenkoval, by všecken aneb jeden sud toho varu vydal, tehdy vždy dáváno bylo po groši. A kdož od súseda překúpil a šenkoval, od každého sudu dáváno po dvou peniezí. A také slýchali sme od těch starých lidí, že jsú tu v Újezdě za nich před námi vždy ustavně bývali řezníci, krajčí, ševci, tkadlei, hrnčieři, povrazníci i kováři. I za našich let byli jsú také vždy ustavně i jsú ještě. A nikdy za žádných starých pánuov Maškovských, ani po nich za urozeného pána pana Oldřicha z Rozmberka, pána našeho milostivého dobré paměti, nenie nám tu v Újezdě nikdy překážieno od měšťan Budějovských, jakož nyní teprv počeli jsú překážeti a škoditi, ješto toho jich předci nikdy nečinili jsú, ani se o to kdy pokúšeli. A toto svědomie a znánie těch starých lidí tuto popsaných i naši paměť, také povědění za našich let, což jest nám svědomo, my svrchupsaní svědci muožem chutně a směle všichni neb každý z nás zvláště, bude-li toho potřebie, za to zpravití, že je to tak u pravé pravdě beze lsti, jakož již svrchu pověděli sme a sepsali.

Item více já Mikuláš Klváček svrchupsaný to pomním a v paměti dobře jmám, když jsem býval v Budějovicích, že jsem od nějakého starého rychtáře hluchého Budějického a od Matěje starého Píseckého měštěnána tudíž slýchal z jich úst nejednu ale několikrát, že nám v Újezdě nemají aniž mohou překážeti, praviece, že vědie, že jest míle pravá měřena k nám, a řkúce více, „však známe to, žeť jsú Maškovští svobody starodávnie vysadili, ješto vám tu v Újezdě překážeti nemuožem;“ a za tof bych já také chtěl zpravití, bylo-li by toho potřebie, že jsem to tak od nich slýchal z jich úst věrně, jakož jsem teď již pověděl.

Item Petr rychtář nynější v Újezdě. Charpa a Brkal vyznáváme také, že to v paměti dobře jmáme a při tom osobně byli sme. A již tomu více než dvaceti let jest, když jest nebožtík Hanzlík, kostelník starý v Újezdě svrchupsaný, kterýžto člověk již byl velmi starý, knězi Mikulášovi starému faráři Újezdskému a nám i jiným lidem mnohým, kteříž jsú při tom byli, ukazoval ten kámen pravý mezný na cestě, pravé silnici za kostelem proti zahradě farářově, abychme to měli v paměti u budících časech, a řka: „přišlo-li by kdy k tomu, a toho potřebie bylo, což teď ode mne vidíte a slyšíte, (tluka sekerkú v ten kámen a řka): jsemť toho dobře svědom a chtě[l] bych za to zpravití. I vy také muožete za to zpravití, nebojiece se žádného, nebť jest toto pravá míle měřena od Budějovic po tento kámen.“ A to my svrchupsaní Petr Charpa a Brkal chcem a muožem to dobře také učiniti a zpravití, bude-li toho potřebie, tak což jsme od něho tu viděli a slyšeli, jakož sme teď již napsali a pověděli věrně beze lsti.

Item já Kuba Velek z Plava, tu rodilý, pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberku dobré paměti před Budějici ležel, a pomním dobrým rozumem od osmdesáti let: a já Václav rychtář z Plava také pomním, když pán starý před Bu-

dějici ležel, a pomním také dobře od osmdesáti let dobrým rozumem; a já Matěj Liška z Plava pomním také dobře od šedesáti let, a já Jan kovář z Chlumce, tu rodilý, pomním dobrým rozumem od osmdesáti let, a já Jan dvorák z Otmanky, rodilý v Krasejovce, pomním od šedesáti let dobrým rozumem. A pomníme my svrchupsaní svědci, že jsú tu v Újezdě byli třie domy hostinští; jeden duom byl hostinský, jakož i nyní sedí Mikuláš Wolpich, a tomu hospodáři říkali Hanzl a ženě jeho Demle; a druhý duom byl hostinský Šmíruov, jakož nyní Šiman Czauff sedie, a ten měl dva syny Petra a Jana, ješto se dvěma vozoma z toho domu otce svého vždy formanila ustavně, a otec jich doma hosti vždy choval. A třetí duom byl hostinský Domkuov, jakož nyní Petr rychtář sedí, kdežto vždy v těch domiech hosti chovali a vždy ustavně prve v nich šenkovali. I také v jiných domiech šenkovali jsú, ktož je sobě co svařil, aneb kde u koho sobě kúpil. Šenkovali jsú vždy bez přiekazy; a pokrčenné vždy na Maškovec dávali jsú. A pomníme tu také vždy sladovny, ješto jsú měli a slady sobě i lidem v nich vždy dělali bez přiekaze. A byli jsú také tu, pomníme dobře, vždy ustavně rezníci, tkadlci, krajčí, ševci, hrnčieři, povrazníci i kováři. A nepomníme nikdy, jak pomnieti muožem dobrým rozumem, aniž jsme kdy slychali od svých starších, by tu kdy v Újezdě jim na tom překážieno bylo neb škozeno od měšťan Budějovských, jakož nyní teprv počeli jsú překážeti a škoditi. A také když jsme se kolivěk o tom smluvili za svých starších, vždycky jsme od nich slychali, že jest míle pravá měřena od Budějovic od kostela svatého Prokopa z Starého města až do Újezda. A toto svědomie naše pověděné, což svrchu psáno jest, chtěli bychom chutně zpravití, bude-li toho potřebie, že jsme toho tak dobře svědomí a v paměti to dobře jmáme, že i to v pravdě tak a jinak nic věrně a beze lsti, jakož jsme již teď pověděli a napsali.

A pro dalšíe těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci a lidé i obec všecka z Újezda prosili jsme všickni z jednostajné vuole poctivého kněze Matúše faráře našeho Újezdského, a slovutných panoší Bohunka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Plánie, Bernharta Talafúsa z Tyrnstajnu seděním v Poříčí a Petra Svatomíra z Milíkovic, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a naše svědomie svrchupsané slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomí svrchupsaném[u] přitiskli pro paměť budúcí.

A my již svrchu jmenovaní a psaní kněz Matúš farář Újezdský, Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnstajnu a Petr Svatomír z Milíkovic byli jsme při tom všichni spolu osobně a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich slyšali sme ústně tak, jakož svrchupsáno jest. A ku prosbě jich toho pro další paměť budúcí, což svrchu psáno jest, své početi vlastnie s naším dobrým vědomím i plným přiznáním dali jsme a kázali přitisknutí k tomuto listu a svědomie svrchupsaném[u] dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody.

Jenž jest dáno a psáno v Újezdě, leta od narozenie Syna Božieho tisícího čtyřstého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svatě panně Dorotě.

Přitištěno 5 celkem zachovalých pečeti. — Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 7b. — (G.)

125.

Jan z Rožmberka kvituje písaře Pavla z odevzdání peněz. — Na Krumlově 5. dubna 1464.

My Jan z Rožmberka známo činíme tiemto listem, že nám dal Pavel písař XIII ff XIII g VII den., kteréžto peníze přijal jest od něho Sigmund Kužel k ruce naší, pak my quittujem a prázdna činíme nadepsaného Pavla mocí listu tohoto. Datum Crumlow, feria V. post festum Pasche anno oc LXIII¹⁰.

Vtiskovaná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gy. 2. — (G.)

126.

Jošt z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic, aby mu zaslal palcát železný s orlojem po nebožtíku otci a též list od Rokycany psaný ze Soběslavě bratrovi jeho. — Ve Strakonicích 30. května 1464.

Jošt z Božie milosti biskup Vratislavský oc. Přiezeň a lásku naši vzkazujem, purkrabie milý! Jakof jest měl dobré paměti pan otec náš palcát železný lupavý, v němž jest orloj i ta příprava k tomu, což slušie k tomu orloji, jímž orloj natahují: poptaj se na to, kto jej má, a pošli nám jej; a také ten list, kterýž jest poslán z Soběslavi panu bratru našemu, kterýž jest od Rokycana psán, také nám jej pošli po tomto poslu. — Datum Strakonicz, feria III ante Corporis Cristi, annorum Domini oc LX quarto.

Johanni de Petrowicz in Crumpnaw, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 J. 21f. — (G.)

127.

Purkmistr a konšelé města Netolic purkrabí Krumlovskému o chycení pacholíka, který je měl vypáliti. — B. m. 1. června 1464.

Službu svú vzkazujem, urozený pane purgrabie milostivý! Tajno VMti nebud, že jsme jeli pacholíka někého, kerýž jest jměl nás vypáliti z nájmu; a tak nás zpravuje, žeby něký Němec jměl jemu dáti II ff za ten účinek. A znamenie dávaje, že jmá na sobě plaštíek šerý, kabátec zelený, nohavice zelené, samostriel biely, koblúk černý plstěný a vlasy černé. A tak praví, že kázal přijíti k sobě do Krumlova, a tu jemu chce zaplatiti. Protož račte VMti rozkázati, aby se takového vystřiehali. Datum feria VI. post festum corporis Christi annorum oc LXIII⁹.

Purgmistr. rychtář a konšelé města Netolic.

Urozenému panoši Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově nám milostivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB. 6 Ca. 5 a.1. — (A.)

128.

Král Jiří panu Janovi z Rožmberka: aby zakázal Zablatským cestu přes les dělati. — V Praze 24. června 1464.

Jiří z božie milosti král Český a markrabě Moravský oc. Urozený věrný milý! Vznešeno jest na nás, že Zablatští opět tu cestu přes les dělají; a věz, žeť sme prvé psali, aby toho nedopůstěl. A také sme srozuměli, že most náký přes Vltavu dělají; i žádáme od tebe, aby jim přikázal, ať toho diela přestanú a více nedělají, leč to před námi prvé okáží, že by právo měli, nové cesty dělati. A jinak ať nikoli nečinie, než jak tuto píšem. Dán v Praze den svatého Jana křtitele, královstvie našeho léta sedmého. Ad mandatum domini regis.

Urozenému Janovi z Rozenberga, věrnému našemu milému.

Starší opis na pap. v Prachatickém arch. IV. Kř. 2. — (A.)

129.

Jan z Rožmberka Konrádovi z Petrovic o zaslání koření. — Na Dívčím Kameni 23. srpna 1464.

Jan z Rozmberka. Kunráte milý! Žádámeť s pilností, aby nám sem dnes aneb zajtra ráno poslal kořeníe tlučeného, a toho jinak aby nečinil, nebť kořeníe nemáme viec jediné z dnešek, pepře tlučeného dvě libře, zázvor puol libry, skořice puol libry, hřebíčkuov j libry, šafránu VIII lotuov a muškátového květu j libry; a potom, když by šafář sem které kořeníe posielal Svatomírovi, ať ho tam maní nedává, ať odváží, co kterého dal, nebť slyšíme, že mu nynie tak dal neodváživ, ať toho potom nečiní, aby bylo vědieno, co se vezme a puokod trvá. Učiň v tom svú pilnost, aťbychme nebyli zmeškáni. A nenie-liť šafáře doma, poruč to Petrovi písaři, ať jest při tom, ježto tomu rozumie, ať by bylo tiem spieše natlučeno a připraveno k zajtrí, nemáte-li hotového tlučeného [v] stole. — Datum Majdstajn feria V. vigilia S. Bartholomei apostoli anno Domini oc LXIII^{to}.

Zapečetěné pošli po někom, a Behta ať měšce k tomu větčie jdá.

Famoso Cunratoni de Petrowicz, burgrauio in Crumlow, fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A 7 C. 2. — (G.)

130.

Mikuláš z Landšteina, purkrabí na Hluboké, Janovi z Rožmberka: o platu kostela Zahájského. — Na Hluboké 26. srpna 1464.

Služba má, urozený pane! Jakož sem s VMtí mluvil i s knězem farářem o ten plat kostela Zahájského, i ještěť VMtí prosím, abyste s ním ráčili pěkně na-

ložiti, ať o to více nepracuje, VMti a jiné o to nestará. Datum Hluboká in dominico post Bartolomei oc 64°. Mikuláš z Lanštaina, purkrabie Hlubocký.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu a příteli mému dobrému.

Orig. na pap. v Hlubockém arch. 1 E. 3 Kα. 25c. — (A.)

131.

Jan z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému: aby z peněz svého úřadu dal šest kop fišmistrovi, vše připravil ku převezení ryb z rybníka u Svinů Trhových. — Na Dívčím Kameni 14. října 1464.

Jan z Rozmberka. Kunrádte milý! Z těch peněz, jakož nám z úřadu svého dáti nahoru jmáš, žádámeť, aby dal z těch Petrovi fišmaistrovi VI š, kteréžto dále on dáti jmá Kozskému za kuon, a to aby s Mikulášem ohledal v kniehách a dal tu zapsati tak, aby první kuon byl snat a tento zapsán. — Datum Maidstain dominica ante s. Galli anno oc LXIII^{to}.

A takéť sme fišmaistrovi Petrovi psali, což by v tom rybníce u Svinův, jakož loviti jmá, mimo čtyry čebry ryb bylo, aby je nám všechny do Krumlova poslal; protož to věda, aby to opatřil, aby byly pěkně tu přivezeny. A to s ním rozmluv hned, dokudžť neodjede, neboť nám píše, že chce odjeti. A také měl-li by kde co více ryb, písem jemu, aby i ty ke dvoru také dal, že ještě toho počtu daleko nedocházie, co i nám měl ke dvoru dáti. A ty s ním o to rozmluv a pověz mu, co by ještě měl do toho počtu dodati. A tento list také Buškovi hned pošli, buď kdež buď, ať mu jest dodán.

Famoso Cunratori de Petrovic burgrauio in Crumpnaw, nostro fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

132.

Budějovičtí žádají na Netolických, aby nahrazena byla škoda Oldřichovi jejich sousedovi, který o trhu u nich od Havalý lazebníka bit byl. — Bez místa 24. října [1464.]

Služba naše susedé! Vznesl na nás Oldřich náš, že když před chvílí u vás na trhu byl, šel jest do krčmy. Tu Havalá lazebník váš s svými pomocníky jej bez viny bil, rval a svú vuoli měl, jakož pak jeden spolupřísežný váš viděl jest. Protož to věduce, dle spravedlnosti žádáme, ať jest to našemu opraveno. Pakliť by se nestalo, jinému bychme nerozuměli, že i se to s povolením aneb rozkázáním vaším stalo. A to bychom měli v paměti, což se nám a našim od vás a od vašich děje. A tohoť žádáme odpověď listem vaším při tomto poslu. — Datum feria III post XI^M virginum oc.

Purgmistr a radda města Budějovic.

Opatrným purgmistru, rychtáři a konšelóm městečka Netolic, susedóm milým.

Orig. na papíře v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28g. — (G.)

133.

Netoličtí odpovídají Budějovickým ve věci jejich Oldřicha. — Bez místa 26. října 1464.

Služba naše, susedé! A jakož nám píšete o Oldřicha vašeho, že by byl rván, kdy jest byl u nás na trhu, od Hávy i od jiných jeho pomocníkův, dotýkajíc, aby jemu to bylo spraveno: vězte, že jest Oldřich váš túžil toho našemu rychtáři, a rychtář jest uručil obě straně, kto by komu křiv byl, aby spravil. A Oldřich na nás žaluje vám, ano se jemu od nás žádné křivdy nedálo v našem súdu. I měl z toho od vás kárán býti, neb budete-li takovým nemúdrým věřiti takové nepodobné řeči, nikdy bychom spolu dobře nebyli. — Datum feria VI. ante festum apostolorum Simonis et Jude annorum oc LXIII°.

Koncept na papíře v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28g. — (G.)

134.

Jan z Rožmberka purkrabímu Konradovi z Petrovic a nejvyššímu písaři svému Mikulášovi, aby mu poslali přepis listu na svobodu ve věci kladení do desk zemských a pak listy Sudkovy. — Na Dívčím Kameni 6. listopadu 1464.

Jan z Rožmberka. Purkrabie a Mikuláši milý! Pošlete nám sem toho listu přiepís, kterýž jmáme na svobodu, že nám úředník zemských desk má do domu poslán býti, když bychme požádali pro kladení ve dcky. A k tomu vezmúce tě dvě škatuly s listy od Sudka, kteréž jsme před tím měli v Bavorově, pošletež je nám sem obě s tím přiepísem, obinúc v ně věc pěkně, zajtra tím spíeše po Jindřichovi Svatomírovi aneb po někom jiném jjezdém. — Maidsstain feria III. die S. Leonardi anno Domini oc LXIII°.

Famosis Cunratoni de Petrowicz burgrauio, necnon Nicolao notario nostro supremo, fidelibus nostris dilectis.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 8 R. 2b. — (G.)

135.

Jan z Rožmberka svému nejvyššímu písaři Mikulášovi o peníze do komory. — Na Dívčím Kameni 14. listopadu 1464.

Jan z Rožmberka. Mikuláši milý! Jakož jest nám již do komory dal Puczekl LXX fl a panu Polhomérovi XXXV fl a panu Popelovi XXX fl, převrha to, jestliže by co nám ještě z úřadu svého měl mimo to do komory naše dáti, to nám daj věděti. — Datum Maidstain feria III. post S. Briceii anno Domini oc LXIII°.

Famoso Nicolao notario nostro supremo, fidei dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gy. 2. — (G.)

136.

Purkrabí Konrad z Petrovic prosí Jana z Rožmberka, aby na rukojmě propustil syna rychtářova z Blánského, který sedí v Krumlově pro pytláctví. — V Krumlově 28. listopadu 1464.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Přišel ke mně rychtář z Blanského a prosí mne, abych se k VMti přimluvil za syna jeho, kterýžto sedí v Krumlově pro lovy. I prosím VMti, aby VMt ráčila jej dáti na rukojmie, nebo již čtyry dni sedí. Račtež mi v tom rozkázati, kterak mám s tím činiti. — Datum Krumloy, feria III. post diem Praesentationis beate Marie Virginis anno dc LXIII°.

Kunrát z Petrovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wp. 42. — (G.)

137.

Petr Višné z Větrné purkrabímu Krumlovskému: kdy pro ryby má poslati. — Na rybníce Pohorí leta 1464.

Službu svú vzkazuji, slovutný prieteli milý! Jakož chceš po ryby slati, pošliž tepruv v pátek bohda sem na večer čtyři vozy a viac pojednú vozuov nesel, neb zde nenie snadno ryb dobývati. A také kohož pošleš, ať vezmú s sebu stravu, pivo i chléb a koňom oves. — Datum in piscina Pohor in hebdomada anno dc LXIII°.

Petr Višné z Větrně, flšmaistr p. z Rožmberka.

Slovutnému panoši Conratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, prieteli milému d.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 1k. — (G.)

138.

Jan z Rožmberka purkrabímu Konrádovi z Petrovic a nejvyššímu písaři Mikulášovi o obnovený list Štítného, aby jej a dva tisíce zlatých zaslali Řehořovi z Klaryc do Třeboně. — Na Divčím Kameni l. 1464.

Jan z Rozmberka. Purkrabie a Mikuláši milý! Posielámeť teď list hlavně Štítného obnovený. Pošletež jej tam do Třeboně v škatuli pěkně po těch kárníciach, kteříž tam pojedú k Řehořovi, a přivezmúce ještě u Kuzele k těm patnácti stem zlatým, o kteréž sme psali, pět set zlatých, aby bylo dva tisíce zlatých, pošletež je tam všecky Řehořovi po těch kárníciach. Jižť on vie, co dále s nimi činie. — Datum Maidsstayn feria III. hora tertia noct. annorum Domini dc LIII°.

A tento list Řehořovi kterýžť svědčí posielací, také pošlete jej tam s tím listem hlavním a s zlatými.

Famosis Cunratoni de Petrowicz, burgrauio in Crumbnaw, nec non Nicolao notario nostro supremo, fidelibus nostris dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gy. 2. — (G.)

139.

Prachatičtí žalují na Vávru z Frantole pro nadávky. — V Prachaticích 28. prosince 1464.

Urozený pane, pane nám přeznivý! Služba naše VMti. A VMti žalujem na člověka vašeho z Frantole, jménem na Vávru, kterak jest o nás mluvil řeči nedóvodné a pravě, že sme všickni v Prachaticích z kurvysynové zrádní, kromě tří člověků. A to mluvil před úředníkem VMti ve vsi v Leptáci, před Míkú rychtářem i před jinými dobrými lidmi. I věřímeť VMti, jakožto pánu spravedlivému, že jeho ráčíš z toho kárati, neb VMt dobře vie, že sme se VMti po vše časy zachovali, i ještě mieníme. Datum Prachaticz feria VI. in die Innocentium anno LXV°.)

Purgkmistr a radda města Prachaticz.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 59p. — (G.) — *) Roku 1465 Mládátek 28. prosince bylo v sobotu; ale 1464 jich památka připadla na pátek; tedy začínali počítati rok od hodů vánočního. Red.

140.

Netoličtí Janovi z Rožmberka: touží na Budějovické pro jetí svého spolusouseda. — B. m. (1464?)

Vysoké urozenosti pane, pane náš milostivý! Račte vaše urozenost věděti, když sme zvěděli, že jsú nám Budějovičtí súseda vzeli Hanuše Polibského na silnici svobodné, a my hájíce své spravedlnosti, odjeli sme súseda svého se dvůjimi saněmi; a na těch saniech suol vezl i plátna, a tu jest jel na Vltavici z Drkolen. A tu jest Hanuš Polibský súsed náš, když jsú jeho brali Budějovští, potratil jedno plátno; a tu vedle něho pobrali vuoz, šestery saně s drobnú solí i s milbochem, kterážto k nám jde na Smědče od staradávná. A té sú silnice naši předkové požívali beze všech příkaz, i my tudíž až do těchto let, jakož vaší urozenosti tajno nenie, kterak nám na ní mocí překážejí Budějovští, jakož VMt široké svědomí toho máte. A také, pane náš milostivý, račte věděti, že nenie člověka v desíti mílech ve šíři i v záli [sic] úkolo nás, ješto by mohl za to řeci, by nám kdy té silnice Budějovští hájeli, kromě za nynějšieho najjasnějšího krále Jiříe pána pana najmilostivějšího.

Orig. pap. v arch. Prachatickém IIC. 5 AP, 8. — (A.)

141.

Netoličtí Janovi z Rožmberka: stěžují si opět na Budějovické. — B. m. (1464?)

Službu svú vzkazujem, vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Račte vaše urozenost věděti, že Budějovičtí tyto formany jsú pobrali, ani k nám jedú do Netolic s solí k trhu: Štefle, Ongara, Andrle, Connara; ti sú formané z Raitaršlok a k Vítkovu Kameni slušejí, a ti brali suol v Hazlách. Podlipický súsed náš tak praví, žej bral suol za Drkolnami míli malú, slove v Rorbochu, u Hartle hospodáře, frejmarčil s ním o své pivo domáce; pak dva Němce k němu přijeli, každý s sáňkami a s jedniem

koněm, majíce na každých sánkách dvě prostici, ještě slove milboch; ale Podlipský nevie, odkud jsú, a také jich nezná. Také jsú je byli s susedem našm Podlipským pobrali. A my i ty odtieštili vedle suseda našeho, neb jsú nám nikdy té silnice uehájili Budějovičtí, kterážto jde na Smědeč, malá i veliká suol, aniž muož který pamětník býti, jestoby mohl řeci, by ta silnice byla hájena od Budějovických k nám, krom za nynějšieho pána a krále najjasnějšieho krále Jiříe.

Orig. pap. v arch. Prachatickém HC. 5 AP. 8. — (A.)

142.

Cedule (Jana z Rožmberka) kancléři Mikulášovi o zaslání listiny. — (1464*)

A také, Mikuláši milý, pošli nám sem priepis té notule, máš-li, kteráž jest tam na Rabí při tobě dělána, když ste zlaté brali, po kteréžto sme list na pargameně dělali jemu panu Popelovi. Pakli by jie neměl, ale kterak se pamatuješ, kdy bychme jemu ve dcky měli vložit Rozmberk, na který čas. To nám daj věděti, nebť se v tom mýlíme, a nevieme jistě, na který bychme čas měli klásti, na nové-li leto čili o suchých dnech najprv příštích.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2b. — *) Aug. Sedláček: Hradý III. str. 111 Rožmberk. — (G.)

143.

Jindřich z Rožmberka píše Krumlovskému purkrabímu Konradovi z Petrovic o psy. — V Lanczhutě o středopostí (1464—1472).

Purkrabie milý! Prosím tebe pošli mi těch psův a dva vohaře a dva chrty najrychlejšie, což muožes najspieše. A rád bych viděl, by se vám dobře vedlo. A jáť se také, děkujíc Pánu Bohu, dobře mám. — Dán v Lanczhutě tu středu o středopostí.

Jindřich z Rozemberka,

seděním s svejmi v Lanczhutě u Zunara na rivole, a pijeme ji velmi rádi.

Urozenému panoši Cundratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, věrnému milému buď list dán.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Wβ. 39a. — (G.)

144.

Mikuláš opat kláštera Ostrovskeho prosí Konrada z Petrovic za přimluvu u pána jeho, aby faráři Zatonskému Mikuláši na čtyři kopy platu v Hašlovicích nebylo saháno. — Ve Skále u sv. Jana (1464—1478).

Modlitbu svú vzkazuji, urozený prieteli milý! Prosím tebe, v čiem koli tebe kněz Mikuláš, farár muoj z Zátoně, potřebovati bude, a zvláště o ty čtyři kopy platu v Hašlovicích, o kteréž také JMti pánu panu sem psal, prosě JMti, aby JMt nedal na ně sáhnúti, jakož pak i předci JMti nikdy sú nesáhali náměstkóm mým

iní mně, že ráčíš přimluvěním dobrým býti před páně Mtí vedle faráře mého pro mou modlitbu. A na čem bych já koli se hoditi mohl, chci tůž libost i větší okazati. — Ex Skála feria VI. ante Marie Magdalene.

Kněz Mikuláš opat kláštera Ostrovského
seděním u svatého Jana v Skále.

Urozenému panoši Conratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, příteli mému.
Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 P. 25c. — (G.)

145.

Přibík z Chlumu prosí Krumlovského purkrabí o zaslání zvěřiny knězi ku první mši svaté. —
Bez místa a data (1464—1478).

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Prosím tebe, milý příteli, pošli mi za čtyři miš. k. zvěřiny, a když kolivěk zabím, chci se zase oplatiti, nebť mám ji dáti knězi k novomši. I věřím i ufám, že mi ji pošleš, nač oplatu jako příteli svému dobře dám. Přibík z Chlumu.

Urozenému panoši Kundratovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 W. 40f. — (G.)

146.

Vojtěch z Jivovice Konradovi z Petrovic, aby Budoně ze Slavče z vězení nepouštěl, že mu vyhrožuje. — Ve Chvalkově (1464—1478).

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! A slyšeti, že chceš na rukojmíe dáti toho Budoně z Slavče. I pravil jest sedě u vězení, že bych já tiem vinen byl, že jest jat. A pravil, když vně bude, že se chce mstiti nade mnú i nad mými chudými lidmi. A také pravil jest, že se poznati nemuož, by měl upálen býti. A také jest řekl: „Budou-li vně, bych zastavil mnoho neb málo rukojmí, puojdú ti k nepřáteluum, a vždyť se pomstím.“ I prosím já tebe, milý příteli, věda to, že mne v tom opatříš, ať bych já bezpečen byl před tiem zlodějem i [s] svými lidmi, nebť jest luoni pobiezel jednoho, chtě mě spáliti. A vontě s ním jíti nechtěl. A když k tobě přijědu, zpravím tě toho lépe, žetě i nepřátely choval u sebe letos, a sám s nimi chodil. — Dán v Chvalkově na den matky Božie. Vojtěch z Jivovice i z Chvalkova.

I divno mi jest, že takového lotra a zloděje chcete pustiti, an před několika lety hoden oběšení, an prve na rukojmíech jest a pr[o] zlodějstvie jímán. A to se je stalo za Erazima, duokad jest byl purkrabí.

Urozenému panoši Kundratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli mému dobrému.

Na rubu: Jivovitští. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 6 Ca. 18a. — (G.)

147.

Jan měšténín v Č. Krumlově švakrovi Mikuláši Waldekovi ve Slaném o dluhu u Jana Nosačického a na Bůčkově. — V Krumlově 27. ledna 1465.

Služba má tobě, pane švagře milý! A jakož mi píšeš, že na Janovi Nosačickém a na Bůčkově úrokuov dobytí nemuožeš, prosím já tebe, aby jim takové vuole nedal, než vsaď jě do vezenie a nepúštěj jich, leč uručie, aby na určený čas dali, což jsú dlužni. Viece prosím, aby mi psal, osazují-li sě čili nic. — Datum Crumpnaw, dominico post Conuersionis seti Pauli anno oc LXV.

Jan měšténín v Krumlově.

Slovutnému panu Mikulášovi Waldekovi, švagra mému milému v Slaném buď dán.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 28i. — (G.)

148.

Král Jiří Janovi z Rožmberka: o sporu jeho s Vodňanskými o lámání kamene. — V Praze 1. května 1465.

Jiří z božie milosti král Český a markrabě Moravský oc. Urozený věrný milý! Jakož od tvých zasypány jsú jámy měšťanóm Vodňanským, kdež kámen lámali sú: i psaliť sme o to prvé, aby což jim tu nádobí pobráno, kázal navrátiti, a řekli sme, že vás chcem o to ohledati; i poněvadž ta pře ještě tak mezi vámi bez rozsúzenie stojí, žádáme, aby jim nepřekážel ani překážeti svým dopúšťel, ať tu k svým potřebám kamene sobě dobývají a lámají, dokudž tebe s nimi o to nerozeznáme. A k rozeznání tebe s nimi o to rok tobě pokládáme týden po suchých dnech najprve příštích, aby byl v Praze před námi, a jim sme též rozkázali. Dán v Praze den svatých Filippa a Jakuba apoštoluov božích, královstvie našeho léta sedmého.

Commissio domini regis.

Urozenému Janovi z Rozenberga, věrnému našemu milému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 5 BP α. 1k. — (A.)

149.

Jan z Rožmberka králi Jiřímu: o lámání kamene Vodňanskými. — B. m. (po 1. květnu 1465).

Najjasnější králi a pane, pane muoj najmilostivější, služba má poddaná VMti napřed. A jakož mi VMt píše o Vodňanské, abych jim nepřekážel, atby sobě kamene dobývali: VKJasnosti dávám věděti, žeť jim nebráním ani překážiem na jich, než co sem učinil, to sem učinil v svém. A pak jakož mi VKMt s nimi rok pokládá týden po suchých dnech, tuť já rád chei k rozkázanie VMti státi.

Koncept na pap. český v Netolickém arch. II B. 5 BP α. 1k. — (A.)

150.

Purkmistr a rada města Prachatic Janovi z Rožmberka: o silnice od Pasova do Netolic. — V Prachaticích 19. října 1465.

Služba naše napřed buď vzkázána VMti, urozený pane, pane nám přeznivý. A jakož VMti tajno není, kterak králova Mt položil jest nám rok s VMti a s opatem Svaté Koruny i s Netolickými o silnice súmařské i s saněmi, kteréž jsú šly od města Pasova do Netolic oc; a to VMti tajno není, že nazřevše králova Mt i se pány v privilegia a v práva naše i Svaté Koruny i Netolické, i učinil jest výpověď králova Mt i se pány oc, že práva žádného Netoličtí nemají, by míli od města Pasova súmaři do Netolic k skladu jíti ini na saniech vézti, než k nám do města Prachatic, jakož jest sklad od starodávna usazený. I rač VMt věděti, že Netoličtí ještě vždy přes přikázanie královské Mti činie, a sklady u sebe dopůstějí. I prosíme VMti pokorně, rač VMt jim přikázati, ať toho se nedopůstějí, nebť máme toho potvrzení od královské Mti. A také pán náš milostivý rozkázal nám k VMti psáti a VMti to oznámiti. A také prosíme VMti, račte svým súmařom přikázati, ať neženú jinam než k nám, kdežť jest sklad od starodávna usazený. — Datum Prachaticz sabbato post Luce evangeliste anno oc LXV°.

Purgermistr a radda města Prachatic.

Urozenému pánu panu Janovi z Rožmberka seděním na Krumlově oc, pánu nám přeznivému dd.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 5 AP. 8. — (A.)

151.

Purkmistr a rada města Prachatic Janovi z Rožmberka: že mají již mistra popravniho. — V Prachaticích 1465.

Služba naše VMti pane, pane nám příznivý! Prosíme VMti, abyšte ráčili vyslati, kohož se VMti zdá, tento pondělí, neb již mistra máme; a to v outeraj mají mučení bejti. Datum Prachaticz sabato die oc LXV.

My purkmistr a rada města Prachatic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka nám přeznivému dd.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 6Cα. 6e. — (A.)

152.

Jan z Pořešína prosí Krumlovského purkrabí Konrada z Petrovic o rarohe a o návod, jak s ním zacházeti, dále o zvoneček oc. — Ve Dskách (1465—1478.)

Službu svou vzkazují, urozený švagře milý! A rád bych slyšel, by se dobře měl. A prosím tebe, pošli mi rarah po tomto poslu listu ukazateli, neb bych také rád, aby mi obvykl, kdyby bylo potřebie, abych jím tiem jistějí byl. A prosím tebe,

máš-li jaký zvonček zbytečný, pošli mi s ním. A také vzkážte mně po tomto poslu, jakých je raroh obyčejův a kderak ste se s ním obierali, abych já také věděl. A dále milý příteli tebe prosím, vo čom jest Sokolík s tebú mluvil o mů věc, že to pro mě uděláš, jakožto přítel můj milý. A v čem bych se také hodil, chciť se vyslúžiti. A s tím buď Bohu poručen. — Datum ve Ckách.

Jan z Porešína, seděním ve Ckách.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, švagru milému buď dán.

Na rubu poznámka rukou Březanovou: Porešín spřízněn s Petrovskými. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I 7 Wβ. 39o. — A. Sedláček, Hradý III. str. 233: Vývod pánův z Porešína. — (G.)

153.

Jan z Třeboně Matyášovi z Úšova: hlavně o poměrech na Moravě. — B. m. 2. července (1467?)

Službu svú vzkazuji, slovutný příteli a přízniteli muoj zvláště milý! Rád bych slyšel, aby se dobře měl s svou paní Dorotou i s tvými se všemi. Dávám věděti, že se já i bratr tvůj pan Mikuláš dobře máme a ve zdraví, a žádný v tejto rozbroji a buořce nepominul, než dva nebo tři s obú stran ranění jsú lidé služební, a to neškodně. A již děkujíce Pánu Bohu k jednotě přišlo jest zvláště Brno, a mám za to, že i jiná města v Moravě, jakožto dobrý počátek jest, smluvie se. A divím se tomu, že mi nepíšeš o materi mej, kterak se má, ješto by mně to veliký vděk bylo; a prosím, milý pane Mathiáši, aby jí pověděl, žeť já se dobře mám a ve zdraví, čehož oni žádajie věděti; a věřím zvláště, že matce mej krátko učiniti nedopustíš od otčíma. A zvláště prosím knězi opatovi se vším konventem račte ode mne povědit službu poslušnú. Item poslu jsem dal XVI gr. Datum die festo visitacionis beate Marie virginis gloriose.

Johannes de Trzebon.

Urozenému panoši Mathiášovi z Úšova, písaři zboží Třebonského, příteli mému milému.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 6. — (A.)

154.

Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rožmberka: odmítá stížnost na pobrání vín opatu Zlatokorunskému, jehož viní z tajného odchodu z kláštera Nepomuckého a z krádeže; dává odpověď o novém mýtě v Heršláku; píše o klatbě na Jana vznesené a vytýká, že lidé ze Svin Trhových za přiměří služebníky jeho přepadli. — Ve Vitorazi 14. února 1468.

Ode mně Zdeňka z Šternberka, nejvyššího purgrabie Pražského a nejvyššího hajtmána prelatuov, kniežat, pánuov i obcí křesfanských v poslušenství Otce svatého stojícíech slavné koruny České oc, tobě urozený pane Jenc z Rozmberka. Jakož mi píšeš, že by purgrabie muoj vína opatu tvému z Koruny složil oc: opat jest můj

a zloděj můj, neb mi se jest z kláštera mého Nepomuckého v tajnosti vykradl, pobrav koně, stříbro i jiné věci mé a toho kláštera, kteráž se jemu zdály. A to naň provedeno bude, a o to jsem jej obsíelal. Nestala se mi žádná oprava. A jakož dotýčeš, že by nová mýta na Heršlagu zamýšlena byla, a že by silnice svobodny měly býti: vieš to dobře pane, že skrze duostojného kněze biskupa Ferarského a legata jeho kázáním tys v kletby vstúpil svými se všemi, duchovními i světskými. Kteráž kletby široce v Pasově na tebe i na tvé všechny dány i ohlášeny jsú, při kterýchžto tvoji služebníci duchovní i světští byli jsú. A dobrým lidem zapovědino, aby lidem tvým žádných potřeb neprodávali, ani noclehuov dávali. Potom když jsi přijel k již jmenovanému knězi legatovi, kterakys jemu zápis učinil, ješto mi potom výpis některých kusuov po svém sekretáři poslal a žádal na mě, abych s tebou příměrie měl, a já k jeho žádosti vstúpil jsem s tebou v příměrie. A v tom příměrie již udělaným lidé tvoji z Svinuov ne z příhody, ale z úmysla služebníky jsú mi mé zmordovali a statky pobrali; a to mi i podnes opraveno nenie. Pakli chceš, aby já purgrabí svému přikázal, aby lidem tvým pohrůzek nečinil: přikaz prve lidem svým, ať mi to zase napraví, co jsú mi učinili. A čemu se jest o tu věc na lidi podávati, kteráž jest zřeteldna a zjevna?

A což se dotýká mýta, však jeho v Čechách ani v Moravě neberu a na silnicích také nepřekážím. A nechť-li lidé tvoji mýta tvoji dávati, nechť doma sedie; neb vieš, že země Rakúská pána tvého odvolaného nenie, než císaře Římského jest. Podáváš se také na služebníky na mé i na své, z čehož bych já tobě, aneb ty mně vinu dal, abychom sobě po niech právi byli. Protož chei to učiniti, jedné ať se ta věc nedlé. — Ex Vitoraz ipso die S. Valentini anno oc LXVIII°.

Přitištěná pečeť je z části vyloupnuta. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I 7 Ma. 3d. — Na rubu: List paně Zdeňkova o opata Korunského, o vina pobraná, o mýto v Heršlagu, list Rúbikuova v něm. — (G.)

155.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rožmberka: sděluje noviny z Plzeňska a touží na Vodňanské ohledně lomů na kámen vápenný. — Na Helfmburce 30. dubna 1468.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má napřed VMti. A jakož mi VMt rozkázal, abych na to péci měl, co se tkne Plzeňska a pánuov; i račte VMt věděti, že sem tak zpraven, že se zbierají okolo Domažlic, a že by něco Němcuov tu do kraje vtrhlo, ale za jisto toho věděti nemohu, než ty noviny v kraji našem rozprávějí. — A dále račte věděti, že jsú Vodňanští vápenného kamene s vápenici nalámali na panství VMti tu, jakož sem VMt prve zpravil; i slal sem a osazoval sem na ně, chtě je zjímati, i nemohli se jich dočekati; než tak jsem zpraven, že by ten kámen o těchto svádcích chtěli mocí pobrati. A také ty lidi, jakož sem je v člověčenství přijel VMti, osazují na ně, chtěce je zjímati a k tomu připraviti,

aby jim človečenstvie slúbili. A toho jedného, akož sú jej jeli, a akož VMt oň psala, račtež vëdëti, žeť jsú ho nechťeli propustiti, než vëzením jej k tomu pripravili, aby jim úrok dal, a přeď královú Mti aby stál, a kam jej králova Mt obrátí, aby tak učinil vedle rozkázanie královie Mti. To VMt vëdúce, račte to opatřiti vedle rozumu VMti. — Datum Helffmburk sabbato in vigilia sancti Philippi et Jacobi annorum oc LXVIII°.

Adam z Drahonic purgrabie na Helffmburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 7. — (A.)

156.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rožmberka: o běžných věcech správy. — Na Helfenburce 15. června 1468.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má napřed VMti. A jakož mi VMt psal, že by se XVII peněz nedostalo v těch vseh, na kterýchž VMt materi mé plat ukázala: milostivý pane, protoť list přijat bude, byť pak i více se nedostalo, s VMtí bychme o to nemluvili. Také jakož mi VMt psal, abych ty věci opatřil kostelní v Bavorově, a to abych sepsal a nahoru vzal: i to sem učinil, že sem s Johannesem ty věci sepsal a opatřil, a svrchky a nábytky faráře Bavorovského, i také obilí, to jest vše opatřeno, žeť tiem nemá hnuto býti do vašeho dalšího rozkázanie. A také jakož VMt přepis poslal králové Mti, i také VMt o též píše: i milostivý pane, kterak VMt mi rozkážete, co se tkne mne i mých lidí, i tudíž Hynka Budkova, prosíme VMti, račte mých lidí i tudíž Hynkových doma pozůstaviti; a kdyby VMti ku potřebě bylo, hotovi sme učiniti, pokud VMt rozkáže, jakožto pán náš milostivý. — Datum Helffenburg feria IIII. in die Viti et Modesti annorum oc LXVIII°.

Adam z Drahonic, purgrabí Helffmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, panu mému milostivému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. II B. 3 Kα. 2n. — (A.)

157.

Jan Slovicový z Vraného Janovi z Rožmberka, aby Petr z Perneku Hanzla Caunera ze Zelnavy na pokoji nechal. — Bez místa 14. listopadu (1468?)

Mnohomocný a urozený pane, pane milostivý! Služba má VMti napřed. Rač VMt vëdëti, že vznesl na mě Hanzl Czauner z Zelnavy, člověk pánuov mých, kterak Petr ze vsi vaše Perneku blízko u Planých píše témuž Hanzlovi list odpovědný a nepřátelský, jakož sem kázal Hanzlovi, aby VMti ten list ukázal, kterak jemu píše. A slyším zpraven jsa, ten Petr bratra má v Perneku, a že i v Planých mě-

stečku vašem bývá, jemuž by takového psanie a odpovědi nebylo potřebie. Kdyby mi on tůžil na již jmenovaného Hanzle, člověka pánův mých, chtěl bych se k tomu jmieti i přičiniti, byl-li by co vinovat, aby jemu od sebe rovně učinil. I prosím milostivý pane, aby VMt ráčili to opatřiti, ať by on člověka pánův mých Hanzle v pokoji nechal, a z toho jeho, poněvadž se z vaše vsi píše a za vámi bratra v Perneku má i v Planých obývá, jest-li že VMti, kárati. A dá-li z čeho vinu Hanzlovi, chciť já jemu dopomoci, bude-li co vinen, i spravedlnosti kázati udati v tom právě, kdež on jest. Odpovědi prosím listem vaším po tomto poslu. — Datum feria II. post seti Briceii. Jan Slovický v Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Mnohomocnému a urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberga, pánu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 49. — (G.)

158.

Budějovičtí žádají purkrabího Konráda z Petrovic, aby Burcian vrátil osedlému u nich židovi, co mu tento dal schovati, a aby se Burciana zeptal, kdo žida oloupili. — Bez místa 3. prosince 1468.

Službu svú slovutný příteli milý vzkazujem. Psaní tvému sme porozuměli. Věz, žeť sme svědomie slyšeli, a to vyznává, že Žid Burcianovi na lukách Korunských dal k věrné ruce karnieř s některými věcmi schovati, a on jej od něho vzal. Protož věřímeť, že jej k tomu držeti budeš, ať mu kniehy i jiné věci svěřené bez dalšího odtahování navrátí, ať by potřebie nebylo o to větší starosti. A také se na něm poptáš, ktoť sú Žida oblúpili, neb za to máme, žeť Burcian znáti může, ač chce-li pověděti. A myť se také ptáti chcem, nebť bychom neradi, ačť i Žid jest, by se jemu která křivda dáti měla, jako v městě našem osedlému. Odpovědi žádáme listem při tomto poslu. — Datum sabbato post sancti Andree apostoli, anno dc LXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 29d. — (G.)

159.

Budějovičtí purkrabímu Konradovi z Petrovic o věcech, jež dal žid Burcianovi schovati. — Bez místa 5. prosince 1468.

Službu svú slovutný příteli milý vzkazujem. Jakož dotýčeš, žeť nepíšem, které sú to věci, jež jest dal Žid Burcianovi schovati, aby se uměl na ně ptáti. Věz, že tyto jsú, jakož nás Žid zpravuje: karnieř se třmi kniehami, při jedněch stříebro a někaké listy židovské, kteřížto v kniehách jsú. Protož příteli, to věda,

věřímeť, že ty věci při tomto poslu židu zase navrátiti kážeš bez odtahováníe dalšíeho. Dále píšeš, že se od tebe židu žádná křivda neděje. Opatř náš list, však my tebe v tom neviníme, nežť píšemť jako úředníku o obyvatele města našeho. A z toho ty nám ani žádný za zlé mieti nemóž, nebť sme povinni jemu i každému našemu. Pak cožť se ostatního dotýče, když toho čas bude, i toť se najde. — Datum in vigilia sancti Nicolai anno Domini oc LXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5AP. 29d. — (G.)

160.

Obec města Netolic Janovi z Rožmberka: prosí, aby jim popřál rybníku vedle města. — B. m. 8. března 1469.

Služba naše poddaná, urozený pane, pane náš milostivý! A jakož VMt nám ráčila řéci a popřieti toho rybníku vedle města: i žádáme i prosíme všěcka obec, aby ráčili toho rybníka popřieti, abychom se přičinili, abychom mosty opravovali a o plodu sobě záhe povíděli, a s takovým zápisem, jakož to rychtář starý jest od VMti držel, neb my obec všěcka s VMti máme dosti činiti, mnohé pomoci činit, zda bychom my chudá obec mohli něco k městu málo toho požití. — Datum feria IIII. ante festum sancti Gregorii anno domini M^oCCCC^oLXIX^o.

Rychtář, konšelé i všěcka obec města Netolic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu našemu najmilostivějšímu buď list d.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 7T. 1h. — (A.)

161.

Obec městečka Bavorova pánovi z Rožmberka: o vsazení do věže kněze Jana a kněze Petra. V Bavorově (5. července 1469—1475?)

Služba naše věrná s plným poslušenstvím napřed VMti, urozený pane náš milostivý! A tak jakož kněz Jan, kazatel náš, a kněz Petr, kaplané vaši i naši, vsazení jsú do věže vašim přikázáním . . . *) vězení; protož, pane náš milostivý, všěcka vaše věrn[á obec] . . . městečka našeho žádostivě toho žádá a pros[í, aby] VMt ráčila jě propustiti na rukojmě, pod kt . . . zdálo by se VMti, a my za ně hotovi sme slíbiti. P[ř]akli by tojho VMt neráčila učiniti, ale prosímeť, aby VMt ráčila přikázati, jich tiem lehčejie chovati a jim toho těžkého vězení . . . lehčiti; a my za to také chceme státi v rukojemství, žeť vašeho dalšíeho rozkázáníe dostojie. Nebo zajisté, pane, zvláště kněz Jan svrchupsaný jest tak mdlého přirození, když

sě málo prodlí jemu v té věci tak nečisté seděti, žeť za to musí život dáti. A na toť žádáme od VMti milostivého rozkázanie, jakžto od pána našeho milostivého. — Datum in Baworow feria III. post Procopii nostro sub sigillo.

Consules iurati totaque comunitas opidi Baworow, vestri fideles.

Nobili ac generoso domino domino o de Rosembergh, domino nostro generoso.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 8P. 2t. — *) Tečkovaná místa jsou v originálu výtržena; co v zá-
vorkách [], přidali jsme z domyslu. — Vročení jest nejisté. Obsah listu ukazuje spíš na čas válečný než po-
kojný; v letech 1475—1503 Bavorov nenáležel Rosenberským; Sedláčkovy Hrahy VII. 98—100. — (A.)

162.

Vilém ze Lhoty Janovi z Rožmberka: o lidi ze Strunkovic a Svinětic. — V Prachaticích
6. srpna 1469.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane milostivý! Jakož sem ondy u VMti byl a svých věcí VMt zpravil oc, a VMt řekla, že Strunkovickým jest rozkázala a Svinětickým jesti psala, aby ke mně šli a mne poslušni byli jakožto pána svého podle zápisův VMti: račiž VMt věděti, že sem je obeslal z Svinětic, žádný nepřišel ke mně ani k ženě mé, z Strunkovic jediné dva přišli; a netoliko přijíti nechtie, ale ani úroku dáti chtie, a skrze to já škody беру i žena má, nébrž Svinětičtí nějaké vězně javše, je na Dub sú vedli, a tu sedie. A také o jiné o všecky, jakož zpraven sem, věci tam se utiekají. Protož, milostivý pane, vie VMt, kterak já a žena má listy od VMti a zápisy na ty lidi máme; i prosím já VMti, rač VMt rozkázati lidem těm přísně a přidržeti je, ať oni mne a ženy mé poslušni sú jako pánův svých, a nám poplatky dávají. A jestliže toho neučinie, ale rač VMt rozkázati úředníkům svým přísně, ať oni je k tomu přidržie tak, aby se stalo VMti zápisuom dosti; neb na tom nepochybují, že VMt, když račiti bude, jest dosti k tomu mocna, aby ti lidé mne a ženy mé podle zápisův VMti poslušni byli. Mámf tu naději plnú, že VMt tuto mů žádost naplní pro mů minulú, nynější i budúci věrnú službu; neb VMt dobře tomu rozumie, že se nemám k komu utiekati jinému než k VMti. podle zápisův VMti. Odpovědi a výpravy milostivé prosím. — Datum Prachaticz dominico in die Sixti annorum domini oc LXIX°.

Vilém ze Lhoty.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka, pánu mému milostivému buď dd.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. Aβ. 2a. — (A.)

163.

Budějovičtí žádají purkrabího Konrada z Petrovic, aby lidé pána jeho, kteří oloupili křižáky Budějovickým na pomoc táhnoucí, věci pobrané těmto zase navrátili. — Bez místa 21. listo-
padu 1469.

Služba naše tobě, slovutný příteli milý! Jakož tobě tajno není, kterak někteří služebníci naši tudiez i lidé páně s nimi křižovníky, ješto nám sem na pomoc přijeli

a přišli, zlúpili, páně Mti i nám k hanbě nemalé. A o ty, kteříž pod pánem jsú, tak sme zpraveni, že i s tebú mluveno, několikrát psáno i žádáno, aby se k tomu přičinil a jim věci pobrané zase navrátiti a opravití kázal. Ale že i se nestalo až do sie chvíle, i nerozomieme, jaká jest v tom přiekaza. Protož přieteli žádámeť dle spravedlnosti věriece, že se k tomu již bez dalšího prátahu přičiníš, neb nestalo-liť by se, věz, že bychom na ně jakožto na lidi zlé a nešlechtné sáhnúti a k nim se mieti musili, jakož na to slušie, nebť my se k našim také jmieti chcem, což u nich jest, aby vráceno bylo. Odpovědi žádáme listem tvým při tomto poslu. — Datum feria III. in Praesentationis beate Marie virginis gloriosissime, anno dc LXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca 18 a. — (G.)

164.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic znova, aby Burcian židovi jejich věci jemu svěřené vrátil a pověděl, kdo žida oloupili. — Bez místa 29. listopadu 1469.

Službu svú slovutný přieteli milý vzkazujem. Jakožť sme před chvílí psali, jsúce zpraveni o Burcianovi, ale že jeho doma nebylo, nedals nám odpovědi na to, kterak se ta věc v sobě má. A poněvadž již, jakož slyšíme, doma jest, žádámeť dle spravedlnosti prosiece, aby se k tomu přičinil a jemu věci svěřené zase navrátiti kázal a dále se na něm ptal, kteří jsú to učinili, ať bychom se uměli potom zpravovati. Odpovědi žádáme listem. — Datum in vigilia S. Andree apostoli, anno dc LXIX°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli našemu dobrému.

Orig. pap. arch. Krumlov. I. 5 AP. 29d. — (G.)

165.

Jan Slovický z Vraního hejtman na Prachaticích prosí Konrada z Petrovic o propuštění soli na Prachatice. — Bez místa 6. prosince 1469.

Služba má napřed, pane Kunrate, urozený přieteli milý! Tito lidé a formané z Prachatic. listu tohoto ukazatelé, vezú pšenici a pivo k vám, a zase soli chtěli by rádi do Prachatic přivéztí. Milý pane Cunrate, přieteli můj dobrý! Věřímť, že jim toho přieti budeš, poněvadž k vám vezú, aby soli na ty vozy nabrali, a že jich v tom hindrovati ani komu vašemu překážeti jim dopustíš. A vieš-li jaké dobré noviny, prosím, daj mi to věděti. — Datum feria III. in die S. Nicolai episcopi.

Jan Slovický z Vranieho, hejtman na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabie na Krumlově, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Sž. 1c. — (G.)

166.

Jan z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému, aby Kužel vyplatil službu dvořanům, a on aby o penězích jemu zprávu na Dívčí Kámen přinesl a lovčího Jíru s sebou vzal. — Na Dívčím Kameni v říjnu (1469—1472).

Jan z Rozmberka. Kunráte milý! Mluv s Kuzelem, ať již službu dvořanům jdá z těch peněz úřadu tvého i od Buška, kteréž jmá. A také daj nám věděti, co i těch peněz, kteréž nám po Kokotovi poslal včera, a na kohoť sme ty penieze kázali sem poslati. A přes to zvěda na Kuželovi, budú-li moci ti peniezi, kteréž jmá, na komorní plat i na službu stihnúti. Přijedi sám sem k nám zajtra k uobědu, a my s tebou o to ústně rozmluvíme. A vezmi Jíru lovčíeho s sebou, a ať rarohy s sebou vezme, nebť nám léhavého psa pokusiti u Rúbíka jmá. — Datum Maidstain feria II. post XI m. virginum.

Famoso Cunratoni de Petrowicz, burgrauio in Crumbnaw, nostro fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gz, 2. — (G.)

167.

Jan z Bohušic a z Čakovce*) prosí Konrada z Petrovic, aby poslal k němu pěších, kteří by na stráži stáli, aby mohl rybníčka sloviti, že jej Netoličtí skopati chtějí. — Bez místa v březnu (1469—1478).

Službu svou vzkazuji, urozený příteli milý! A jakožt sem prve i ještět tebe prosím, rozmluvě se pánie milostí, mohli-li byste jaké pěšie od vás poslati, že by stáli v lesiech, zdali bychom mohli toho rybníčka sloviti, a oni by sobě také ryb vzali. Daj mi to věděti, ať bych já k tomu dni kázal spustiti, neboť jej vždy chtie Netoličtí skopati, a jáť bych raději svým přál. — Datum f. III post Oculi.

Jan z Bohušic a z Čakovce.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic purkrabí Krumlovskému, příteli mému dobrému, buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 T. 2. — *) Jan z Bohušic a z Čakova v Sedláčkových Hradech III. str. 294 (Čakov). — (G.)

168.

Václav Drehek na Prachaticích dává věděti purkrabímu Krumlovskému, že vězní jednoho člověka, jenž zvěři překážel a který má soudruhy na panství Rožmberském. Prosí dále, aby chránil Vlčka, jenž prozradil neplechy těch škudců. — V Prachaticích nedat. (1469—1478).

Službu svou vzkazuji, urozený pane Kunrate milý! Rač věděti, že sem jednoho připravil do kázně, kterýž jest na vašich i našich lesech zvěři překážel, a má to-

varyšie na vašem zboží a chudým lidem na dobytku i na jiných věcech [škodí]. A proto jim Vlček nechtěl smlčeti, a voni chtěli jej utopiti kradmo. I věřím VMti, že jemu křivdy nedáte učiniti, a mého pána budete žádati, ať se takovému stane, jako na takového sluší: neb mé hrdlo chci na to naložiti, že najdete hniezdo zlodějské tak veliké, jako ste dávno o tom slyšeli. Ex Prachatic etc.

Václav Drehek na Prachaticích.

A tergo: Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wß 42. — (G.)

169.

Jan Pěnkava Konradovi z Petrovic o sůl. — Bez místa (1469—1478).

Službu svou vzkazuji, pane Kundrate milý! Prosím vás, račte mi poslati soli, žeť soli žádné nemám, ač mám dobytek, však nemám čím soliti. Pakli mi fůry nechcete poslati, ale račte mi koupiti, a já chci rád zaplatiti. Prosím vás vedle toho pošlete mi XII mís, ať mám nač čeledi dávat, jistě že jich nemohu mieti.

Jan Pěnkava.

Urozenému panoši Kundratovi, purkrabí na Krumlově buď list dán.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Sß 1c. — (G.)

170.

Markvart z Kanice Konradovi z Petrovic, aby propustil lidi bez viny s koňmi na Velešín zjímáné. — V Třeboni bez letopočtu (1469—1478).

Službu svou vzkazuji, urozený příteli milý! Jakož sú na Velešín zjímání Pavel ze Lhoty a Pavel z Vrcova i s koními, a odtud že by na Krumlov tobě ti lidé podáni byli, a že by na ně domněnie měli, že by oni ty koně pobrali sami, s kterýmiž jsú zjímání: i věz milý příteli, žeť sú ty koně koupili od zdejších drábuov, páně služebníkuov, kteříž sú z Plavska přivedeni s nepřátelského (sic) po páně Strážském. I věřím jako příteli svému, že ty lidi kážeš propustiti i ty koně vrátiti, s kterýmiž sú zjímání. — Ex Třeboň feria VI. post Salus populi.

Markvart z Kanice etc.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, příteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 6 Cα 18a. — (G.)

171.

B . . . ch z . . . Konradovi z Petrovic o přepadení a oloupení bratra svého u Sedlce a hledání vinníkův, aby byl v tom pomocným. — V Sedlci (1469—1478).

Službu svou vzkazuji, pane purgrabie milý! A rád bych slyšel, by se VMt jmel dobře. A milý pane, stala se jest taková věc, že mi bratra mého tento čtvrtek

oblúpili, a blízko tu od Sedlce pobrali mu toho za několik kop. Milý pane, jali jej na poli, vedli jej do lesa, pobrali mu zbroji všecku i peněz něco hotových i něco jiného. ještě toho nepotřebí jmenovati, počeli jej z těch šatuov do naha svláčeti. Milý pane, prosil je, aby mu té hanby nečinili. A tu jej šablemi bodli, že jej jedva za živa pustili. Milý pane, belo mi toho příliš líto. Dočkal sem se pátku, ptal sem se po lidech, kudy sem věděl, naložil věru na to pane dva dny. A bel sem sobě něco lidu zjednal k tomu, abych je zjímál. I trefilo se u Milíkovících, že jsú sě změnili v jiné šaty. A milý pane, neb sú beli tři, a tu sem jedné dva našel, a tiem sem sě mělil, kam sě třetí děl: i milý pane, neb sem sě nevěděl k čemu jmieti. I milý pane, sem zpraven, i že by u vašeho člověka stav měli tu u Milíkovících. A milý pane, slyšel sem, že by ten jistý člověk s nimi spolek měl a v té chůze s nimi byl. I milý pane, myslil sem, kterak mám tomu učiniti, že i člověk VMti v tom. se to dlúho dlilo, že ta dva drábi usli přeč a ty věci rozkra[d]li mezi sebu. Milý pane, myslil sem, mám-li VMti toho túžiti, zdálo mi sě, že by sě to dlúho dlilo, žeť jsem toho člověka vašeho vždy jal pro ujištění. zda bych zvěděl na něm, kdož sú tu byli, zda bych to zvěděl, zdali s nimi bel. A onť mi to pří, že i s nimi nebyl. Ale milý pane, k tomu sě zná, žeť sú u něho beli. Ale nechce mi povědieti, ktož sú ti jistí drábi byli, ale některé věci praví, žeť by bratra mého byli. I milý pane purgrabie, prosím TMti, aby mi to neráčil za zlé jmieti pro člověka vašeho, neb by snad TMt m[n]ěl, žeť sem to svévolně učinil a zvláště proto. aby nebylo páně Mti k nelibosti, i tudiež pane purgrabie TMti. I milý pane, však ste vždy na mě laskavi byli i na bratra mého. I věřím VMti, milý pane, žeť byste bratru mému té škody nepřáli. A ještě VMt prosím, milý pane, kterak mi k tomu radíte, kterak mám s tiem člověkem naložiti. A za odpověď prosím po tomto poslu.

— Ex Sedlec z feria III. post Crucis ac. B . . . ch z (utrženo.)

Urozenému panoši panu Kundratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, pánu mému milému ac dd.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 6 Cα. 32a. — (G.)

172.

Konrad z Petrovic dotazuje se Jana z Rožmberka v příčině přijetí nového služebníka. — V Č. Krumlově 22. ledna 1470.

Urozený pane, pane milostivý! Službu svú vzkazuji VMti. Věděti VMti dávám, že jest přijel do Krumlova Fridrichuov Flek přítel na službu, a píší on přítel jeho, a kterak by s VMtí maršálek a Fridrich Flek u Viedni on mluvili, a že by VMt jeho přijala. I já jeho nechtěl přijeti, protož že já od VMti rozkázání nemám. A prosil mne Alexi(?), abych jemu potřebie dal až do V[Mti] příjezdu, a já to učinil.

Protož račte, rozkázati, mám-li jeho přijeti čili nic, nebť jest pacholek velmi mladý.
— Datum Crumplov f. II. in die Vincentii, anno oc LXX.

Cunrad z Petrovic, purkrabie na Crumplově.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, nejvyššiemu komorníku královstvie Českého, pánu mému, milostivému.

Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. II A. 8 B. 38. — (G.)

173.

Jan ze Švamberka Konradovi z Petrovic, aby lidem jeho Michalovi a Hanušovi propustil náklad do Strakoníc. — Ve Strakonících 5. února 1470.

Službu svou vzkazují, přáteli milý! Prosím tebe, učin to pro mne a daj n[á]klad lidem mým Michalovi a Hanušovi, lidem mým ku potřebě tu do městečka do Strakoníc. Tohoť věřím jako příteli milému, že to pro mě učiníš, a té jinam vézti nemají. — Ex Straconicz feria II. die S. Agate annorum domini CCCCLXX.

Jan z Swambergka, mistr převorstvie Českého oc.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově mně milému.

Přitištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Mα. 3d. — (G.)

174.

Jan Slovicový z Vraního hejtman na Prachaticích Konradovi z Petrovic, aby Welflové z Volar se dvoje saně soli propustil. — Bez místa 9. února (1470).

Službu svou napřed vzkazují, urozený příteli milý! Odepsals mi před tím, žeš některé saně soli propustil. Příteli milý, toť muož býti, já sem o ty tobě nepsal. Než psalť sem o Welflovu ženu z Volar a divím se tomu, a já do tebe dobrú naději mám, žeš ji prázdnú pustil a mě v tom oslyšel. Ještě vždy tebe prosím jako svého dobrého přítele, že též Welflové se dvoje saně soli k mé potřebě a mých přátel, kteřížto dobří křesťané sú, propustíš, a takovým jiným lidem, věř mi v celosti, nebudeť podána. Věřímť jako svému dobrému příteli, že to pro mne a k mé potřebě učiníš v dobrú oplatu, a když po tu suol přijede, že jic prázdna nepustíš. — Datum feria VI. in die sancte Appolonie virginis.

Jan Slovicový z Vraního, hajtman na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Sβ. 1c. — (G.)

175.

Jan Šlovický z Vraniho Konradovi z Petrovic o železe v Prachaticích rozprodaném a o propuštění soli. — Bez místa 14. února (1470).

Služba má napřed, urozený příteli milý! Věděti dávám, že Ebrhart hamrész ze Ktiše pod tvým úřadem železo sem do Prachatic přivezl a rozprodal kovářům i k jiným potřebám, a věř mi v celosti, že jinam na taková místa není podáno oc. Také pane Cunrate, příteli milý, velmi děkuji, žeš pro mě na dvoje sané Welflové z Volar soli propustil. Také což bych já mohl tobě libosti učiniti a poslúžiti, rád to učiním; a ještě, bude-liť mi potřebie a žeš bych o to psal, věřímť úplně jako svému dobrému příteli, že mi více jie propustíš. A toť bude opatřeno, žeš nebude jinam a zvláště na taková místa podána. — Datum feria III. in die S. Valentini.

Jan Šlovický z Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic oc. purkrabie na Krumlově, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 782. 1c. — (G.)

176.

Poddaní městečka Bavorova Janovi z Rožmberka: touží na svého spolusouseda Jana Brínu. — B. m. 8. dubna 1470.

Urozený pane, pane Jene z Rozmberka, náš pane milostivý, poddanie lidu vašeho z městečka obce Bavorovské bud předpověděno Mti vaší. Ačkoli všickni osobně k Mti vaší pánu svému o své nedostatky pracovati bychme se nestyděli, ale pro nebezpečný čas nynější nesmieme, toho VMti věriecé, že nám za zlé mieti nebudete. Neb odsieláme dva z súsěduov svých s žalobú a listem tiehto proti Janovi Bruonovi, kterýžto s námi v súsědství obývaje a grunty užitečné maje, nechce činiti s námi holduov, ani daní obecních, ani podstúpiti chce s obcí hlásek nočních ani denních, ale vzav sobě pych proti všie obci, pohaněl jest zradú starších našich VMtí úsazěných, i nás všech zrádcemi nazval; a o to s ním uručení jsme k VMti, jemužto odmlúváme a odmlúvati chceme, pokudž jsme živi, neb v tom shledání nejsme před žádným ani bohda před VMtí budem. Protož, milostivý pane náš, prosíme Mti vaší, nedopúštějte nad námi svými poddanými tak vládnúti Bruonovi, neb svévolně s súsědy se tepe a rve, a za nic starších nemaje, ani komu co rovného povoluje: a škody žádnému se opatřiti nedá, hradeb nečinie, sám súsědy šacuje, sám sobě pravě činí. A v tom i jiní súsěd, vidúc jeho tak neruodného a nepovolného, stýskají sobě, tolik zaň opláceti i za jiné; neb kněz děkan, Jan Tesák, Vácha, Čedidlo též nechtie opláceti vedle obce. I nebude-li rozkázanie vašeho o těch neruodných, bojíme se, bychom skrzě svú nesvornost nepřišli o hrdla i o statky. Datum oc die dominico Iudica annorum oc LXX°.

Orig. pap. v arch. Netolickém IIB. 5AP. 9b. — (A.)

177.

Jan ze Švamberka Konradovi z Petrovic, aby jeho vozkům, vezoucím ze Strakonic škorně a obilí do Krumlova, dopustil na vozy věci potřebné naložiti a vyvézti. — Ve Strakonicích 2. srpna 1470.

Službu svú vzkazují, přáteli milý! Jakož lidé moji formané z Strakonic, listu tohoto ukazatelé, škorně se čtyřmi vozy a Matěj s jedním vozem a Barvička také s jedním vozem nyní s obilím vám do Crumplova jedú: milý příteli, prosím tebe, aby již jmenovaným lidem mým na ty vozy náklad naložiti dopustil, což by jim potřebie bylo, a také aby služebníkom pána tvého jim překážeti nedopouštěl, ale pro mne aby jim raden a pomocen byl. když by se v svecích potřebách k tobě utekli, jakož věřím, že to učiníš. — Datum Strakonicz feria ipso die Scti Stephani pape anno oc LXX°.

Jan z Švamberka, mistr Českého převorstvie.

Slovutnému panoši Konradovi z Petrovic, purkrabí na Crumplově, mně milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wα. 3d. — (G.)

178.

Řehoř z Klaric úředník Treboňský Konradovi z Petrovic o mléčném na trhu v Jindř. Hradci. — V Treboni 19. října 1470.

Služba má napřed, pane Kunrate milý! Chcete-liž smuolu, pošletež penieze. A přišlať jest jedna hokyně naše včera z Hradce, kteráž byla na trhu v Hradci. Ta mi praví, že jest mléčné velmi u podobném trhu v Hradci. A jakožť sem prve psal, žeť bude v tuto neděli jarmark, a bejvát drahně mléčného: i zdá-liť se co peněz na to poslati, to buď při tvé vuoli. — Datum Trzebon feria VI. post S. Galli anno D oc LXX.

Řehoř.

Urozenému panoši Cúnratovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wc. 18i. — (G.)

179.

Poddaní městečka Bavorova Janovi z Rožmberka: stěžují si na své spolusousedy. Jana Bránu a faráře Jana. — B. m. 23. října (1470).

Urozený pane, pane Jene z Rozmberka, náš pane milostivý! Poddáníe vsie obce městečka Bavorova, lidu vašeho, buď předpověděno milosti vaše, neb spolu radující se v zdraví vašem. Neračte nám za zlé nemieti, že poslali sme dva z súsěduov svých s listem tiento k milosti vaše, ač bychom všickni osobně před VMtí o naše nedostatky pracovati se nestyděli k svému pánu, ale pro nebezpečný čas tento nesmieme, a také že se bojíme, abychom od poslaných súsěduov nebyli obmeškáni

řečí. Před VMtí tajiti děle nemohúcě na spolusúsědy naše, na Jana Bruonu a Jana Tesáka, kterak ruoznici činie ve vsie obci naše, nechtiecě vedle nás učiniti ani podstúpiti daní k uobci, buďto k holduóm neboli k strážiem denním neb nočním; a v tom se obci nezdá, by dostačiti mohli jich statky viac oplácěti oc: až někteří z súsěduóv mluvili Bruonovi k tomu, aby učinil s súsědy jako na súsěda slušie. A on vzav sobě pych proti súsěduóm, nechcě rychtáři ani starším v ničemž rovném povolití, ale z své vuole s súsědy se tepe a rve: a jestliže které dobytčě vejde na škodu, o to žádnému se opatřiti nedá, než sám sobě platí a škody šacuje, pokudž chce. Protož milostivý pane náš, milosti vaše prosíme, račte nám rozkázati o těch súsědech, mají-li za VMtí mezi námi jsúc v uobci, v svobodě obývati, a my k rozkázání milosti vaše i v tom s milostí a poslušěnstvím obvyknúti máme. Item o kněze Jana faráře vašého i našého též, neb viac pomoci k holduóm s uobcí činiti nechcě, a nám bez farářě vstúpiti v hol[d] slušné nenie, ani nás přijieti chtie. I v tom VMt račte nám rozkázati a toho k obci lístek dáti. — Datum oc feria III. post XI^m millia virginum.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 14. — (A.)

180.

Ctibor z Martic purkrabí Prachatický a obec Prachatická Janovi z Rožmberka, že soumaři jeho a němečtí rádné silnici jejich se vyhýbají, novou silnici jdoucí skrze Volary do Zbytin sobě začínají a ve Zbytinách si nový sklad zakládají; i prosí, aby toho nebylo dopouštěno.

— V Prachaticích 28. prosince (1470?).

Urozený pane, pane nám přeznivý! Služba naše napřed buď vzkázána VMtí. A rač VMt viděti, kterak súmaři vaši i tudiež němečtí silnici naši spravedlivú svozují a novú sobě začínají, jdúce přes les skrze Volary až na vaše zbožie do Zbytin, a tu v Zbytinách sklad nový sobě začínají. A to pánu našemu milostivému i tudiež městu našemu mýto spravedlivé procházejí. Neb VMt to dobře vie, že kteráž silnice jde od Pasova přes les, že nemá nikam jinam jíti než k skladu od starodávna usazenému k nám do města Prachatic. I prosíme VMt, aby VMt ráčil lidem vašim přikázati, aby jich v tom nefedrovali a jich do svých domuov nepřijímali a nových skladuov nezačínali, nebť bychom VMtí neradi v něčemž hněvali. I věřímeť VMtí, že se VMt ráčí k tomu přičiniti a více toho nedopúštěti, nebť jest to k škodě pánu našemu i městu našemu a proti právóm našim. Neb jestliže se VMt k tomu nepřičiní, musili bychom dále na pána svého milostivého i tudiež na královu Mt to zněsti. A dále od VMtí žádáme o to milostivé odpovědi. — Datum Prachatic feria VI. in die Innocentium.

Ctibor z Martic, purkrabie na Prachaticích,
purgkmistr a radda města Prachatic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka seděním na Krumlově, pánu pánu nám přeznivému buď dán. *)

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ma. 3e. — (G.) — *) Jak vrchnosti nad městem Prachatic se střídaly, o tom viz Slámův *Obraz minulosti města Prachatic*, doplněný Šofferlem 1891, str. 77; Sedláčkovy *Hrady VII.* 223-225. Přítomný list byl psán v době, když Jan z Rosenberka spravoval statky Rosenberské, tedy v letech 1457—1472; v té době památka Mladátek 28. prosince připadla na pátek třikrát, r. 1459, 1464 a 1470.

Redaktor.

181.

Sigmund písař v Budějovicích dotazuje se Mikuláše kancléře Rožmberského o nastoupení syna svého Sigmunda do služby v kanceláři Krumlovské. — Bez místa 23. března 1471.

Službu svú vzkazuji, příteli můj zvlášče milý! Prve jest se mnú mluveno od vás i také páně Mtí o Sigmunda syna mého, abych jej k vám dal do kanceláři. I také sem s páně Mtí mluvil, když u nás byl, a JMt vuoli k tomu dal, chtě jemú rád. I protož vzelf sem jej z služby, v kteréž byl v Hradci, a jest nynie u mne doma. A když šaty své oc pro nebezpečnost cest nemohl sebú vzieti, pozdržal bych jej rád dotad, aby je mohl sebú vzieti, a uhledajie čas, jej k vám poslal. Protož prosím vás, jakož přieteie svého dobrého, že mi psáti budete, hned-li by jeho potřebovali, a což jest u místa vašeho, dáte věděti. — Datum sabbato ante dominicam Letare anno oc LXXI°.

Sigmund písař a měščenín v Budějovicích.

Famoso Nicolao, nobilis domini de Rozmberk supremo cancellario, amico et fautori dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 8B. 38. — (G.)

182.

Anežka z Rožmberka Konradovi z Petrovic, že se na něho nehnevá; prosí o opatření koření, mýdla a sušených hrušek. — V Třeboni 23. března 1471.

Milé Kunčičku, pravilf mi jest Jindřich. *) zes mi skáزال, kterak jest to, žeť nic nezkázala tak dávno, snad sě na tě hněvám. A milé Kunčičku, Bože ostřez, abych já sě na tě hněval[a], a já velikú naději v tobě mám, cos mi mohl mi dobrého jednati, že by to rád učinil. Ale žalujif na Řehoře **) na hajtmána, na Bobečka, žeť já toho na nich nemohu vyprositi, když je kam poselství, aby mi pověděli, že dru[h]dy napíšici list, leží mi a nemohúci ho poslati, až ho druhdy strhám hněvajcie. A dávno jsem byla list napsala o tyto věci, o kteréž jsem po Jindřichovi zkázal[a], i jistě je[j] mám. Nemohlať jsem ho poslati. I prosím tebe, milé Kunčičku, muožeš-li, aby mi jednal libru zázvor a libru řebíčkuov a libru muzkátuov celých, a dvě libře pepře, a deset lutuov muzkátového květu, a osm lotuov šafránu. Milé Kunčičku, dám já ráda penieze, než prosím tebe, aby ty za mnie zaplatil a počekal mi až do sv. Jiří, neb kupovali si nynie, nebt nemám peněz, ačť mi jelis pán při sv. Jiří káže dáti. A takéť já koření mohu do sv. Jiří dosti mieti. A za mýdlo také prosím šest liber, a to Buoh vie, že sobě nemohu u nás zednati, i musím tě starati. A Anna tie skázala, žeť sě již

velmi přepadla, že sie [žes jí] wiely [bielý?] muoky ani krupek dávno neposlal. A prosíme tebe, aby nám poslal hrušek sušených, a budemě jě jiesti miesto fikův, neb tě Anna zkázala, žeť sě jí veliká turrenda strhla, přijěvši z Chlumci, z bielého piva. Muo[j] milé Kunčíčku, nemieš tě naději, ať bych já sě na tě hněvala, ano nás již bezporotka starých málo, sto sme spolu vévali (bévali). Buďme spolu dobří. — Datum ex Třebon illa sabatho ante Letare anno Domini MCCCC^o septuagesimo 1° oc.

Anezka z Rozmberka.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, buď list dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Otištěno také ve Světozoru z r. 1897 ročník XXXI. str. 619. — (G.) — *) Míni se nejspíš Jindřich teház 15letý syn Jana z Rosenberka, bratra Anežčina. — ***) z Klaric.

183.

Anežka z Rožmberka děkuje za opatření krámských věcí a prosí o koření a mýdlo. — V Třeboni 4. dubna (1471?)

Milaj Kunšíku! Převelmit děkuji, že mi tak pomáháš k mému hříšnému hospodářství. A prosím tebe pro milý Buoh, nehněva[j] sě, že tě tak mnoho napomínám, nebt sem chudá hospodyně. Omlouvám sě, ale protoť vždy nepřestanu k tobě sě utiekati, a z krámnéc[h] věcí velmi děkuji. A milý Kunšíčku, dajž mi věděti, spomeneš-li na mě o koření a o majdlo. A milaj Kunšíčku, ještěť vždy prosím, aby sě nehněval; však to sama znám, že tě přieliš mnoho napomínám, ale neviem tomu kterak učiniti; ale ty učiň proto, což muožeš. — Datum Trzebon feria VI. in die S. Ambrosii.

Anežka z Rožmberga.

Urozenému Cundratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, buď list dán.

Na rubu: „Domini Johannis 1471.“ Ale památka sv. Ambrože 4. dubna připadla r. 1471 na čtvrtek, ne na pátek. — Přitištěná malá pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Otištěno ve Světozoru roč. XXXI. z r. 1897 str. 619. — (G.)

184.

Anežka z Rožmberka Konradovi z Petrovic o koření, mýdlo, krupky a o vrácení vozu. — V Třeboni 22. dubna (1471?)

Milé pane purkravie! Prosím tebe, nezapomínajž, co sem tebe prosil[a] vo koření i vo mýdlo, pak kolivěk kážeš peněz, to pak pošli za to. Ale to Buoh vie, žeť nemám, až mi jelis dají, ale měli by mi dáti teď při sv. Jíří. A také prosím tebe, aby mi zase vuož zvrátil, neb slyšm, že by mělo ně[j]aké stání býti bieti. A také bojím sě, že mi bude vozu potřebí, neb jest naše paní Kateřina *) zlehla a syna

má, děkujíc Pánu Bohu; i chtěli by, abych tam jela. Pak neviem, budu-li toho moci sbieti; a nemohla-li bych sbieti abych měla na čem jieti. A milé pane Kunšíčku, a též hanbu svému dvoru učiním a muosím pohriehu učiniti. Prosím tebe, pošleš-li mi vuoz, pošli mi krup mlenných i nemlenných. Pakliť pojedje vuoz k nám k Visovi**) po medu, prosím tebe, pošli mi, nezapomínajž milé purkravie, prosím tebe. — Datum ex Trzebon secunda feria ante festum Georgi anno Domini.

Anežka z Rozmberka.

Na rubu: purkravie. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Psaní toto otištěno také ve Světozoru z r. 1897. — *) asi Kateřina dcera Jana z Rožmberka, provdaná za Petra Holického ze Šternberka.

**) Vizovský dům v Třeboni připomíná se r. 1512 v závěti fšmistra Slepíčky z Nažic. — (G.)

185.

Jarohněv z Úsuší a Markvart z Kamenice Janovi z Rožmberka: že psali Pochomieřům o pomoc, což se Stráže dotýče. — V Třeboni 23. července 1471.

Urozený pane, pane náš milostivý! Věděti VMti dáváme, že sme psali panu Jindřichovi Pochomieřovi na Rax, a druhému, panu Hartlovi Pochomieřovi, strejci jeho, kterýž drží Ličov a Rohyštice [sic], jim porozuměti, chtěli-li by VMti pomoci, což se Stráže dotýče; i odepsal nám pan Hartl dosti podobně, jakož toho JMti listu VMti přepis posíláme. Než pan Jindřich z Rax doma není, než bratr jeho pan Hanuš ten nám vzkázal po poslu, že k nám chce ústěného [sic] posla o to poslati; i tak se nadějem, že k nám nadarmo nepošle. I jestliže co podobně ku pomoci mluvíti bude, prosíme, VMt račte v tom rozkázati, kterak se máme k tomu mieti. A myť sobě pokládáme tu věc VMti tak pilnú a potřebnú jako kterou, a že by se jí z boží pomoci mohl brzy konec státi. — Datum ex Trzebon feria III. post s. Marie Magdalene anno oc LXXI°.

Jarohněv z Úsušie a Markvart z Kamenice,
hajtman na Třeboni.

Urozenému pánu panu Janovi z Rožmberka, nejvyššímu komorníku království Českého, pánu našemu milostivému.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch., A. Nr. 22. I. str. 5. — (A.)

186.

Jarohněv z Úsuší Janovi z Rožmberka: o koníku pro Bolochove. — V Třeboni 22. listopadu 1471.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píšete, abych Boloch[ov]covi někde koník zjednal: račte věděti, že jeho nikdež zde nemohu zjednati. Než jest tam u VMti v Krumlově koník, kterýž jest byl Jindřicha syna mého; ráčí-li VMt ten dáti, stojí u VMti marštali. Purkrabíř o něm dobře vie, račtež jej sem jemu poslati. — Datum Trzebon feria VI. die s. Cecilie anno oc LXXI°.

Jarohněv z Úsušie.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, nejvyššímu komorníku království Českého, pánu mému milostivému b. d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 7. — (A.)

187.

Jan z Rožmberka Jarohněvovi z Úsuší: o Roubíkově glejtu. — B. m. 8. prosince 1471.

Jan z Rožmberka. Jarohněve milý! Vypťáš se tu v Budějovicích, kterak opět Rúbík má gleit mieti za dvě neděle: v tom má do Prahy jeti a své věci jednati, jakož šíře se na panu Zdenkovi vypťáš. I psali sme panu Zdenkovi příteli našemu, aby se pokusil, muož-li to kterak býti, aby s ním ty dvě neděli v stánie vstúpeno bylo; neb stane-li se, měli bychom před sebu některú věc užitečnú. I žádám s pilností, aby o to mluvil se pánem i přičinil se s pilností, zdaby k tomu mohlo přivedeno býti. Také teď posielám list Vlksickýho, jemuž srozumieš; i žádám, aby o to s pilností mluvil, ať by to pán opatřil. Také muožeš pamatovati, kterak prvé, když s Rúbíkem stánie bylo, že v tom hleděl jedné posielenie, a kdy stánie vyšlo, že hned zase válku začal; ať pán pomní na jeho chytrosti. — Datum dominica conceptionis Marie anno oc LXXI°.

Famoso Jarohniew de Usussie, fideli nostro dilecto dd.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 15—16. — (A.)

188.

Anežka z Rožmberka Konradovi z Petrovic o ječmen a semenec. — Bez místa a data (1471?).

Milý pane Kunšíčku! Prvéť sem se opověděla, že se mnú pokoje mieti nebudeš. I prosímť tebe, muož-li to býti, poradě se s Rynšem, aby mi dal pět čebruov ječmene a čtvrtni semence. A když se poradíš s Rynšem, jakž on die, nebude-li moci tolik býti, ale což by mohlo býti bez vaše škody. Nebť mi jest Slepíčka *) sobě odpustil na rybníce seti ječmen. A to milý Buoh vie, žeť jeho nemám zač kúpiti, a také nenie ho kde optati, ješto sú lidé záhubní. A také sem své zboží všecko složivši, kúpila sem třetí kuoň; a toto's mi ten poslední kuoň tak dobrý dal, ješto ty tak sám dobrý nejsi, jako ten kuoň. I prosímť tebe, milý Kunšíčku, dajž mi, ať by ten kuoň pro svú dobrotu mohl čemu orati. A dajž mi odpověď, dals-li, či nedáš, ať bych Matěje kdy potom na konec s vozem po to poslati.

Anežka z Rožmberka.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Lístek ten otištěn též ve Světozoru roč. XXXI. z r. 1897 str. 619. — (G.) — *) Fišmistr vládyka Mikuláš Slepíčka z Nažic, později v Krumlově, † 1512.

189.

Nejmenovaný (rychtář z Netolic?) Janovi z Rožmberka, že Ročovičtí*) ničeho nevědí o lidech z tamního dvora odběhlých, ale že Martin chalupník rád by dvůr osadil. — Bez místa (před r. 1472).

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú vzkazuji VMti, a VMti na vědomie dávám, co se dotýče toho dvoru v Ročovicích. Obeslal sem sousedy a vyptal sem se na nich, vědie-li co těch, kteří sú ušli od toho dvora z Ročovic. I pravie, že nic o nich nevědie. Než jest tu v Ročovicích chalupník jedem [sic] Martin tohoto listu ukazatel, a prosí VMti, jestliže VMt ráčíte jemu té poustky prieti, chtěl by uvázati; a prosí VMti, že jemu ráčíte nějaké prodlenie o plat a o desátek učiniti, aby on mohl na té poustce osésti, nebo jest velmi opuštěno. A tak pravie, že jest u nich byl v Ročovicích na chalupě na šest let, a že rád dělal a pracoval. Jestliže jest diela doma neměl, ale dělával u nás v Netoliciech. A ostatek VMti sám ústně zpraví.

Vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka a na Krumlově, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 163a. — *) Rozumí se nejspíš ves Radošovice jihovýchodně od Netolic u vsi Strýčic; německy se psává Roschowitz. — (G.)

190.

Jakub zlatník v Prachaticích žaluje Konradovi z Petrovic na Šimona zlatníka v Krumlově pro jeho hanění. — Bez místa po 12. březnu 1472.

Služba má, urozený pane Kundráte! A VMti túžím a žaluji na toho Šimona zlatníka, kterak o mně píše a haní mě, ješto já ten nikdy nejsem. I věřím VMti, že jemu toho nedopustíte, aby mě on tak haněl. Vědieť páni konšelé, žeť sem byl u vás v městě v Crumlově, chtěje sám státi před konšely. Jáť sem juž (guz) mlčel, a onť o mě rozepisuje šeradné věci, ješto je musí zase v hrdlo bráti jako nešlechtný člověk. I jestli ještě že chce se mnú státi před pánem mým milostivým, nechť stojí, chci jemu práv býti. Jestliže sem jemu v čem křiv, o toť mě pán muoj JMt ohledá; ale rozumiem jemu, že nesmie se mnú před nižádným státi. A tak, cožť páně Mti píši v listu, tomu psaní srozumíte, kdož jest nešlechtnější [sic] vedle jeho hanění, vo[n]li či já; nebť sem chtěl vždy, aby někto neřekl, že jej já haniem. Juž sem toho déle nemohl nechati a musel sem tak psáti páně Mti vedle jeho hanění, kterak mne hanie. — Datum post Gregori LXXII°.

Jakub zlatník v Prachaticích.

Urozenému panoši Cundratovi purgrabí na Crumlově buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28 dd. — (C.)

191.

Jarohněv z Úsuší Janovi z Rožmberka: o sjezdu v Německém Brodě. — V Budíně 1. dubna 1472.

Urozený pane, pane můj milostivý! Rač VMt věděti, že jisté stání učiněno jest v Uhřích, v Čechách i v Polště, a v to stání má vstúpeno býti na den sv. Filippa a Jakuba. A na svatú Trojici má býti sjezd v Německém Brodě, a tu mají býti raddy královské, Uherského a Polského i z Čech s obú stranú, a tu má jednáno býti, kterým obyčejem to stání má držáno a zachováno býti od sv. Filipa a Jakuba až do plného roku. Také král JMt řekl mně brzy vypraviti. — Ex Buda feria quarta post Pasche anno oc LXXII°. Jarohněv z Úsušie.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, nejvyššímu komorníku království Českého, pánu mému milostivém d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 14. — (A.)

192.

Markvart z Kanice Konradovi z Petrovic o prodej vápna. — V Třeboni 13. června 1472.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Tedř k tobě posielám vozy po vápno, jakož sem psal. Věřím jako příteli dobrému, že již rozkážeš, ať jest naloženo na tyto vozy, aby se nemeškaly, nebť jest jeho potřeba, žeť se již jeho nám nedostává. A což koliv za ně bude, chciť rád poslati, daj mi věděti. — Ex Třebon sabbato ante Scti Viti anno oc LXXII°. Markwart z Kaniece.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, příteli mému milému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 K. 2b. — (G.)

193.

Petraš ze Zbudova, purkrabí na Hluboké, purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic odpovídá na dotaz o krávě, poddanému Rožmberskému ze Žabovřesk ukradené, a o jeti člověka z Radošovic. — Ve Hluboké 6. července 1472.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli běhu přimieřnému. Jakož píšeš panu Medkovi o člověku páně Mti z Žabovřesk, že by jemu kráva ukradena byla, a tu optal u člověku KMti v Česňovicích, žádaje, by vrácena byla oc. Pana Medka dománie, než já sem toho člověka obeslal a slyšal sem o tu věc. Člověk KMti praví, že krávy jeho nemá, a u něho neoptal nic. Než některú chvíli před sv. Václavem budú tomu rok, strana naše ženúce krávy u válku. pozuostavili jednu krávu na cestě, a žena jeho jdúci po své krávě, ježto jie byli ukradli, i nalezla tuto krávu. A v tom také tu vzali mu nepřátelé. I muožeš rozuměti, poněvadž jest u válku vzata od nepřátel, že jemu KMti člověk vinen nenie.

Také, prieteli milý, okázali mi list Zlivští tvooj, v něm píšeš o člověka z Radošovic, že by šacován byl, jsa v směně proti Zlivským, a jako pohruožku jim čině, aby oni jemu to opravili. I jsem já té věci svědom, kterak jest ten člověk jat, neb sem té chvíle na Sedlci byl. By sě byl ten člověk zachoval v té smeně, jakož na ubezpečeného slušelo, jako jiní súsědė jeho nechodie lúpit a neškodie straně našie, nebyl by jat. I muožeš rozuměti, poněvadž se nezachoval, jakož na ubezpečeného slušie, že oni jemu nic vinni nejsú. I věřím, že lidi králové Mti v pokoji necháš, aby nebylo toho potřebie dále vznášeti. — Ex Hluboká feria II. post S. Procopii anno oc LXXII. Petraš ze Zbudova, purgrabie na Hluboké.

Urozenému panošu Cunratovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, prieteli běhu průmieřnému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

194.

Jan z Vlksic, purkrabí na Helfmburce, Janovi z Rožmberka: prosí o vydání služby Brňnovi, a truhly s plátnem Stebňákovi. — Na Helfmburce 26. července 1472.

Urozený pane, pane muoj milostivý. VMti v paměti jmáte, že jse jest Bruonovi, služebník VMti, dlužna služba za puol léta, a za kuoň a za oves, neb jest jemu obrok nedáván od svatého Havla, a bylť jest vždycky se třmi koňmi a na dva službu bral: a jest věrný služebník, i člověk poddaný VMti. I milostivý pane, prosím VMti, račte s ním o ty věci uhoditi, a jemu zaplatiti, nebť jest nynie velmi potřeben. A také s VMtí o ty věci snadno uhodí vedle vuole VMti. A jakož sem VMti prve prosil o Jaroslava Stebňáka, jakož truhlu na zámku jmá, a v nie nenie nežli plátna: i prosím VMti, račte jemu ta plátna rozkázati vydati, ať se jemu neshnojie, nebť jest člověk dobrý a pro VMt vždycky rád činí i s lidmi svými, vozby i jinými potřebami k zámku. — Ex Helffenburg dominica post s. Jacobi anno oc LXXII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, komorníku nejvyššému k Českého, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. VII. D. 1¹/₂. — (A.)

195.

Jan z Vlksic Kunrátovi z Petrovic: o sekání lesu Vodňanskými na gruntech Rožmberských. — Na Helfmburce 11. srpna 1472.

Službu svú vzkazují. urozený prieteli milý. Věděti dávám, že Vodňanští na den svatého Vavřince sebravše na sto vozuov a něco drahně pěších, sekali sú les na grunthech páně Mti nad Bavorovem za řekú pod horami, jakož tebe tajno nenie, kterak sú se o to v pokojné časy se páně Mti súdili, a toho sú sobě dověsti nemohli. A v tomto křesťanském stání již se k tomu hlásie a mocí v to sáhají. chtiee Bavorovským dobře puol dědin odjieti. I milý prieteli, zdálif se, vznes tu věc na páně

Mt, ať JMt ráčí tu věc opatřiti; neb poněvadž za pokojných časuov sú sobě toho nemohli dověsti, ať JMt neráčí dáti sobě na to kvaltem sáhati v tomto křesťanském stání a příměří; nebť sem já jim o to psáti nechtěl, leč bych tu věc prve na páně Mt neb na tě vynesl. Již na tu věc pomysli, jakž úmysl tvojoj káže, ať by páně Mt nedať sobě o to sáhati, nebť jest dědin drahně a také i řeky. — Ex Helfmburk feria III. post s. Laurencii annorum 3c LXXII°.

Jan z Vlksic, purgrabie Helfmburský.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic purgrabie na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 4. — (A.)

196.

Purkmistr a rada města Vodňan purkrabí Krumlovskému: ve sporu o hory. — B. m.

20. srpna 1472.

Službu naši vzkazujem, urozený příteli milý! Jakož mezi jinými řeči píšeš, že páně Mt pán tvojoj toho byl v držení dědičném jako pán dědičný, a že sme prve i o řeku se pokoušeli 3c: i řekat jest v témž zápisu nadání králuov Českých k našemu příslušenství; a k tomuť pravíme, že páně Mt toho nikdy nedržel jest jako pán dědičný, ale jako moc maje v ty časy města našeho škození a let válečných, neb ještě za zdravé slavné paměti krále Václava předci jeho i o město sou se pokoušeli. Ale myť, doufáme pánu všemohoucímu, k tomu práva máme řádně vysazená, a těch se držíme a držeti chceme. Nejnít potřeba ohlašovati, davnoť jest věc ohlášená, neb i podnes ještě i páně lidé ty hory nazývají horami Vodňanskými, jakož od starodávna; a toť náš oumysl nejní, války vyzdvihovati, hotovíť sme všudy řádně provésti a okázati, žeť jest naše a nám od králuov Českých nadání, a žeť jest nikdy panství nebylo. A jakož chceš mocí mám hájiti: mocíť dědictví se neprovodí; takéť bychom i my přátely našli, ale toť v našem oumyslu nejní. Než vidí-li se páně Mti buď před opravci v kraji, neb kdežkoli, chcem svou jistotu okázati. Pak jakož píšeš, že sme se sebrali a připravili: a my i po jiných potřebách jedouce, též činíme, neb nám toho potřeba v tyto časy, a ne každému věříme. — Datum feria V. infra octavam assumptionis virginis gloriose anno domini 3c LXXII°.

Purgkmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Kundrátovi z Petrovie, purkrabí na Krumlově, pánu a příteli milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 1b. — (A.)

197.

Úředníci Rosenberští zpravují pána o svém jednání s Vodňanskými o sporné hory. — B. m.
3. září 1472.

Také rač VMt věděti, že z rozkázanie VMti byli sme u Vodňanech, a byl se mnú Sulek Vilém ze Lhotty Stebniak, a takto sme od VMti poselství dali:

Najprvé sme mluvíli k nim, jakož jest saženo v panství VMti, a lesy sú porubali a pobrali k nim do Vodňan, v tomto křesťanském stání a v příměří, kteréž jest uloženo mezi králi JMti i vší zemí oc. — A oni sú nám za najprvní odpověď dali: Pobrali sme v svém, a to okázati muožem právem a zápisy svými. — Dále sme od VMti poselství dali: Poněvadž se chcete právem držeti, tak JMt kázal vám pověditi, že jest JMti panství i předkův JMti, že ste měli časy pokojné a práva před sebou, že ste JMti právem nevyvedli, sáhli ste i pychem a mocí v stání křesťanském; i ještě chce tomu JMt obvyknúti, z čehož JMt právem vyvedete. Pakli mocí budete sáhati, jakož jste počátek učinili, že JMt chce to napřed na královu Mt vzněsti, a vší zemi oznámiti, a s pomocí a radú přátel svých chce se moci vaší brániti. — A na to sú nám odpověď dali: My sme toho v držení, a JMt nám v to sahá, a bude-li nám v to sáhati, chceme se právem i mocí hájiti s pomocí královskú i přátel svých. A my sme k té řeči ještě jim pověděli: Již sme jednu od JMti pověděli i ještě pravíme, že panství a drženie jest JMti; a vyvedete-li JMt z toho právem, že JMt hotov jest tomu obvyknúti; pakli budete v to mocí sáhati, jakož ste počátek učinili, že JMt chce svého mocí hájiti. — Actum feria V. post s. Egidii confessoris anno oc LXXII°.

Také zmienka byla jest: JMt sahal nám najprv ve vŕecky hory, potom po cestu, potom v kési meze a diely okazující; a my sme práva svá okázali před panem Čenkem i před jinými pány a dobrými lidmi; a dotekše v tom Viléma ze Lhoty: „Ty si také při tom byl, měl by o tom něco věděti.“ A Vilém jim k tomu řekl: „Ode páně Mti s tiem poslán nejsem, sám od sebe chci k tomu pověděti, že já o tom neviem, by páně Mt kdy za své hory pokládal a sahal, než JMti v držení sú, meze a diely a platné dědiny, ještě sú někdy orné byly a již sú porostly, k Bavorovu a k Sviněticóm starými lidmi vykazoval. A což se dále hor tkne, to všickni vuobec, chudí i bohatí, sme se drželi, že sú hory obecné, a toho se podnes držíme. A jakož pravíte, že ste práva svá před panem Čenkem i jinými pány a dobrými lidmi okázovali: i oniž o tom mohou věděti, jest-li páně Mt z toho právem vyveden.“

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 BPα. 1m. — (A.)

198.

Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic se omlouvá, že nemůže se doptati na lidi z Humna, že všude se krádeže dějí, jako nedávno ukradli Divišovi z Malovic koně, a že snadno je stíhati zloděje. — V Netolicích 23. listopadu 1472.

Službu svú vzkazují, urozený přáteli a bratře milý! A jakož mi píšeš o ty lidi z Humna, že budu-liť chtieti, žeť se toho doptám: i věziž, budu-liť moci, žeť to chci rád učiniti. A jinak se tej věci nenaděj, a také slyšíš, kerakáf zlodějství na vŕecky strany se dějí. Jáť těch všech věcí. to Buoh ví, věděti nemohu, nebť

i toť věděti dávám, že ukradli panu Divišovi tři koně, i povrhli postraněk s těch koní u městečka Netolic, a zatočivše se tu s koňmi, jakoby do městečka jeli, i jeli s koňmi pryč. I optali koně pod Zviekovem v městečku. Pak věziž, že častokrát skrzě městečko jedou, ještě na ně hlásní volají. Tohoť já staviti nemohu. Však vieš, že tu městečko otevřené. A jakož vdy dotýčeš na Ruožka, žeť by někdo pravil, že jest u něho zbitoť, ten dobytek: jemuf jest o to několikrát psáno, žeť má dobrá svědomie, že u n[ě]ho zbito nenie nic. I zvalť sem jej k tobě osobně, tos slyšal, žeť toho odpierá. Pak velíš mně tej cestě učiti: však je ta cesta naučená dávno. Chce-li kdo koho o hrdlo připraviti, aby svého nasadil. — Datum Netolic feria II. ante festum s. Katherine virginis anno oc LXXII°.

Oldřich Rúbík z Hlavatec.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, písari na Krumlově, příteli a bratru milému.

Ad Conradum burgraviū Crumloniensem, diuersae literae. — Orig. pap. v kniž. archivu Kruml. I. 6 Ca. 32a. — Vývod Roubíků z Hlavatec v Sedláčkových Hradech III. 281. — (G.)

199.

Purkmistr a rada města Vodňan Oldřichovi z Rožmberka: ve sporu o hory. — B. m. 13. prosince 1472.

Urozený pane, pane milostivý a nám přeznivý, službu naši vzkazujem VMti. Jakož píšete, že bychme vám sáhali v hory dědičné oc; nic pane nesaháme, nic v vaše dědictvie, než k čemuž jsme od staradávna spravedliví po nadání slavných pamětí králuov Českých, ježto toho předkové naši jsou drželi a požívali, ježto to můžem a hotovi jsme vždycky provésti, tohoť držíme. A jakož píšete, že jsme se za pokoje o to pokoušeli a provésti nemohli oc: i račtež věděti, žeť toho nikdy nejsme odsouzeni, aniž pustíme, leč právem budem odsouzeni. Pakli by vždy mocí nám chtěli hájiti, budem otpierati, což najdál budem moci. — Datum dominica Lucie virginis anno domini oc LXXII°.

Purgermistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka, pánu milostivému a nám přeznivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 1b. — (A.)

200.

Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic o ukradených volích. — V Netolicích (kolem roku 1472.)

Službu svú vzkazuji, urozený příteli a pane bratře milý! Jakož mi píšeš, abych páně Mti člověku kázal voly vrátiti: věziž bratře milý, žeť sem obeslal tu ženu se[?] v Slúni*) a tázal jí, kto by ty voly tudy hnali. Onať jest tak přede mnú

vyznala, kterýž tu pacholek leží Dlíuhoveského nemocný, že by jí pravil, že by Sýkora byl. Ale Dlíuhoveského pacholek té věci při, že by jí nepravil. A také milý bratře, jáť nevím, u kohoť jest ten Sýkora. Než to vím, že i byl u Cinišpana, a jestliže kde bude právem zastížen, bude-li v Netolicích, syn muoj i já chcme naň dosti práva dáti i v té se věci spravedlivě mieti vedle raddy tvé. Pakli kde jinde bude zastížen, syn muoj ani já oň státi nechcem pro takovou věc, což by učinil proti páně Mti. — Datum ex Netolic. Oldřich z Hlavatec.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabímu na Krumlovu, příteli a bratru mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I Ca. 32a. — (G.)

*) *Slouni* podle poštovského slovníka 1877 jest ovčín u vsi Milenovic, který náleží k obci Chvaletické (mezi Protivínem a Vodňany). Na *Slouni* slove také poloha, ležící asi 2 km severozápadně od Netolic v kat. obci Oboře. Na jižní straně sahá k okresní silnici, vedoucí z Netolic do Bavorova. Na této Slouni býval dvůr, který byl Krčínem do obory Kratochvilské zahrzen.

201.

Jindřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic o odcizených krávách a o svém synu. — V Netolicích (asi r. 1472).

Službu svou vzkazují, urozený příteli a pane bratře milý! A jakožť jest psal Rybalt hajtman muoj o ty krávy: psalt jest z té příčiny, nebť mi jest povinen, aby mi se spravedlivé stalo. I bratře milý, jsůť ty krávy v tom rychtářství, i doptajž se jich a vezmi je k sobě, a učin s tím, jakožť se tobě zdá. — Ex Netolic.

Jindřich Rúbík z Hlavatec a na Netolicích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, příteli a bratru mému milému.

[Lístek:] Také, bratře milý, mám za to, žeť tebe tajno není, že syn muoj děkujíc Pánu Bohu dobře se má, a že o něm uslyšíš skuoro blíže od sebe, ješto mi o něm budeš moci spíše vzkazovati, kterak se má. Já bych rád slyšel, aby ty se dobře měl.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

202.

Štěpán z Květiše, purkrabí na Březi, Konradovi z Petrovic propouští Tomana písaře z Rožmberka, a dává zprávu o koních v Hazlech vzatých. — V Březi 10. ledna 1473.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! A jakož píšeš pánu mému o Tomana, písaře z Rozmberga, že jest tvého pána JMti služebník, prose, aby jej propustili: poněvadž páně JMti jest, žeť jej propouštím. Než milý, jestliže tu nebyl, věřil bych, že by on nepsal. A jakož píšeš o kón, že by byl jeden z těch tří Hanůškův, kancelérova panie Mti syna, a že by jej koupil v Hazlách: i věz, že sú mi ti vězni k paní, keré sú vzali, u nie pacholci, zpravili mě, žeť sú koni jejíeho

muže jménem Michala z Hazel, a že že jeden má viac než tři leta, a druhý koupil za puol VI funtu a že je zaplatil hned hotovými penězi. A ta jistá paní sama služebníkóm pána mého pravila, že sú její a že jest je chtěla vyplatiti, a oni sú jí něchtěli dáti vyplatiti. — Datum ex Brzezic dominico ante Anthoni anno Domini oc LXXIII°. Štěpán z Květiše, purgrabie na Brzezic.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, příteli dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

203.

Purkmistr a rada města Vodňan panu Jindřichovi z Rožmberka: ve sporu o hory. — B. m. 30. ledna 1473.

Urozený pane, pane nám přeznivý, služby naše vzkazujeme VMti. Jakož píšete, že bychme roubali na horách Baborovských oc: od starodávnať nejnít slýcháno, byť slouly hory Bavorovské, nýbrž po dnes po všem kraji, i lidé vaši ty hory jmenují horami Vodňanskými. A jakož dotýčete toho, co nám jest páneim naším rozkázáno: mámeť za to, že by i VMt neměli se za ně styděti, a za tak málo Jeho Jasnost Královskou nepočítati; myť jej máme za kníže vysoce osvícené a krále slavného, pána svého milostivého. A žěť Jeho Jasnost Kr. nám jest rozkázal i slavné paměti král Jiří: vímeť to, žěť jest nám říkal, žě spravedlnost máme, abychme se držěli; a byť této rúšky v zemi nebylo skrze panské od JMti odstoupení, nepochybujemeť, žěť bychme o to místo měli. I rozumímeť tomu, žě by VMt skrze další otahování tomu chtěli, aby vy dál a dál skrze moc v držení stupovali, a my pomalu opouštějice, abychom dáni byli v zapomenutí, jakož se to dalo ta všecka léta, ješto sme skrze vaše předky, nemajice obrance, od toho byli utiskováni. Protož prosímeť VMti, nesahajice na nás mocí, račte nás právem hleděti; jestliže by pak shledáno bylo, žě se nespravedlivě držíme, i ta oprava mezi VMtí a námi rozeznáním spravedlnosti budeť opatřena. — Datum sabato ante Purificacionem s. Marie anno domini oc LXXIII°.

Purkmistr a rada města Vodňan.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rožmberka, pánu milostivému a nám přeznivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. I. P. 1b. — (A.)

204.

Obec Vodňanská purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic: že Aleš ze Sádlna, poddaný jeho pána, souseda jejich Pavla Hocha, který ho najal k vezení hrachu, o tento hrách připravil projekt mýta v Netolicích. — Ve Vodňanech 3. února (?) 1473.

Službu naši vzkazujem. urozený příteli milý! A vznesl jest na nás Pavel Hoch, súsed náš, kterak kúpiv hrachu X čerov, najal jest Aleše z Sádlna, člověka

páně Mti, že měl jemu ten hrách k nám do města přivést, teď tomu v sobotu dvě neděli minuly. On pak hrách veza, potom v pondělí stál s niem v Netoliciech, a tu projev mýto, zmrhal jest jej jemu, že jest pobrán pro mýta projetie, an jemu řečeno od Vojtěcha z Chvalšín, aby mýto dal. Protož prosíme a věříce jako přáteli milému, že se ráčíš přičiniti, ať týž Aleš susedu našemu ten hrách vypraví nebo zaplatí dle spravedlnosti, v též libosti ukázanie; neb jestli že by se to nestalo, nemohlif bychme našemu práva hájiti k stavování. — Datum feria post Purificationis S. Marie anno domini oc LXXIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Conradovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

205.

Purkrabí Helfenburský purkrabí Krumlovskému o škodách Prachatickými způsobených oc —
— Na Helfenburce 30. dubna 1473.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! A vědětiť dávám, kterak se od Prachatických pánu našemu JMti veliké škody na lesích i na řekách dějí, i tedť posielám přiepis, kterak bych chtěl purkrabí Prachatickému i těm služebným, kteří jsou při té škodě byli, psáti. I milý příteli, zdá-liť se, aby tak bylo ode mne purkrabí a jim psáno, to buď při tobě; pakli se co jiného tobě psáti jim zdálo, daj mi toho notuli napsanú, kterak bych jim jměl psáti. A také milý příteli věz, že jsou tři osedlí z města, zejména tito byli: Teska Janek, Morava a Stropek, těm nic nepíši; pakli by se co také jim zdálo psáti, to buď při tobě. Také tedť posielám ceduli od pana Sulka, již porozumieš. — Také, příteli milý, což se tkne Mikuláška Ůdimského, pomněte na to, aby na ten čas jemu ti zlatí posláni byli a list také; pakli by se to nestalo, věz, že by on tiem listem, kterýž jmá, s té summy, kteráž se jemu dodati jmá, mohl páně Mt upomínati. — Také psals mi, že by se jemu méně mělo dodati, než sem já tobě psal: milý příteli, však sem to dal rozumně věděti. žett jest mi XVI zlatých uherských vyvrhl, kteříž jsou velmi nevážní, než mám za to, že já těch zlatých pěším služby i na jiné potřeby budu moci odbytí. A také, milý příteli, opatřte, aťby také úroky a službu pěším a dělné čeledi posláno bylo, nebť tomu rozumieš, že se těm dáti musí pro všechny věci; a na mě také, milý příteli, pomni, aby mi služba dána byla. A což se tkne Prachatických, té věci jim neodpustějmě, než jestliže by se zdálo, že bych já jiné mohl formanské vozy pobratí, neb často jezdí přes panství formané jich. A také, milý příteli, již já tobě teď všecko své zdání napsané posielám, než jakž se tobě kolivěk zdáti bude, tak bude. Ex Helfmburgk feria VI. vigilia beatorum Philipi et Jacobi annorum oc LXXIII°.

Urozenému panosí Kunrátovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, příteli mému milému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB. 7 Wp. 1f. — (A.)

206.

Oldřich z Waldeka, hejtman na Hluboké, Jindřichovi z Rožmberka vysvětluje, že lidem z Rychnova a z Dvořiště koně proto byly zabaveny, že mýto projížděli; prosí, aby úředníci jeho k poddaným královým spravedlivě se měli, a oznamuje, že člověku v Myšenci koně ukradeny a na Soběslav přivedeny byly. — V Hluboké 23. května 1473.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane milý! Jakož mi píšete o lidi z Rychnova, z Dvořišť, že bych jim koně, vozy i což jsou koli vezli, pobral, a že nevíte, proč by se to dalo lidem vašim, při tom žádají, aby navraceno bylo bez umenšení oc: račte věděti, že jsou pobráni proto a spravedlivě, že cestami nepravými jezdí krom silnic a mýto KskéMti pokračují, jakož jsou tito učinili. A přes to dal sem je s vozy a s koňmi na rukojmí až do dalšího vyptání. A milý pane, prosím vás, račte přikázati úředníkům svým, aby se lidem královu Mti pod úřadem svým spravedlnosti od nich daly, neb mnohé křivdy se dějí, jakož teď nyní opět ukradli jsou tři herky člověku Král. Mti v Myšenci. A ty jsou přivedeny i s těmi zloději na váš zámek na Soběslav. I psal jsem o to, žádaje, aby člověku Král. Mti ty herky vráceny byly. Na to mi dává odpověď Ctibor Ryšavý, jakož z listu jeho porozumíte, to-li jest spravedlivé, ukazuje na úředníky vaše. Prosím VMti, račte se k té věci přičiníti a psáti úředníkům na Soběslav, aby ty herky vráceny byly. — Ex Hluboka, dominica Rogacionum anno oc LXXIII°.

Oldřich z Waldeka, hajtnan na Hluboké.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka na Krumlově, panu příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 4 L^a 43. — (G.)

207.

Jarohněv z Úsuší purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic: o převedení krav, o vznících a o mléčném; posílá list Rehořův. — V Třeboni 12. června 1473.

Službu svou vzkazují, urozený příteli a strýče milý! Jakož mi píší o krávy, ať bych pomněl na Helfmburk a na Velešín: vzkázal jsem včera po Heřmanovi, vrátí-li kterou krávu paní páně a kolik, abyšte mi to dali věděti, abych věděl, panie kolik zde ostavie. I nedali ste mi o tom nic věděti, i jestližef ráčí paní páně kterou krávu vrátiti, pošli mi hned, co muožeš najspíeš, a jáť bych po těch krávy poslal, kteréž by měly býti na Velešín a na Helfmbergk. A o vzníky, jakož píšeš, tiť jsou špatní, jakož je pak v Krumlově viděl, když sú jelen přivezli, než protoť je pošli,

i mlčného také pošli. Panie JMti pověz, ať se má na hotově, což muože najspieš, ať by zde daremně útraty nebylo. A který by den panna račila přijeti, ať prvé dá věditi.

A tedř posielám zase list Řehořuv, kterýž mně píše. A zle činíte, že listuov neotvieráte, kteréž mně píší, neb by se skrže to mohla škoda státi, jakož pak v tom listu porozumieš, což se Říčanského dotýče. Prosímť, kaž ten list Říčanskému napsati. — Datum Třeboň, sabbato ante Trinitatis, anno oc LXXIII°.

Jarohněv z Úsušie.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli a strýci mému milému.

Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 V. 5a. — (G.)

208.

Vodňanští vysvětlují Krumlovskému purkrabímu Konradovi z Petrovic, proč žena Vojtěcha ze Chvalšín od nich stavena jest. — Ve Vodňanech 17. července 1473.

Službu naši vzkazujem. urozený příteli milý! Což se dotýče Vojtěcha z Chvalšín, jakož píšeš, že by žena jeho proti řádu byla stavena: námť se nezdá proti řádu a obyčeji, poněvadž Vojtěch muž její jest jistec té pře, o kterúz nesnáz jest, nebť sme psali nejednú o súseda našeho Pavla Hocha, kterémuž Aleš z Sádlna statek jeho zmařil a promrhal jest svévolně, ješto toho súsed náš má hodné svědomie. I sám osobně stál jest před TMtí, a jakož praví, žeš jemu dal za odpověď, že Aleše chceš držeti a připraviti, aby on tu věc zpravil, aby náš súsed hindrován nebyl. I nestalo se jest toho do této chvíle; a nám se nezdá, by on o to chodil v tyto časy, majíce na se péci od mnohých lotříkóv svévolných, jakož nás tajno nenie. Protož prosíme my, rač se přičiniti, ať Aleš, poněvadž jest svévolně súseda našeho k škodě připravil, tu věc opatří a jej zastane buď k Vojtěchovi neb jinde; a Vojtěch ať peníze konváři propustí, nebť sú staveni bez obžalování. Jinak nám se nezdá ženy jeho propustiti, neb kdyby se bylo prve po našem psaní súsedu našemu stalo spravedlivé, nebylo by těchto nesnází. I věřímeť, že se ráčíš k tomu přičiniti, ať o to dalšíe škody nezajdu a nákladové. — Datum sabato post dimisionem apostolorum anno domini oc LXXIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a příteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

209.

Jindřich Zajímač z Kunstatu purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic: prosí ho a pana Jindřicha z Rožmberka o dva honicí ohare a o troubu loveckou. — V Dobříši 28. července 1473.

Službu svú vzkazují. slovutný příteli milý! A věřímeť, že se ku pánu svému také přičiniš od dva ohare honná, neb pánu tvému panu Jindřichovi také o ně píší,

prose jeho, aby mi dal pro mé dávné zasluhování předkům. I prosím i věřím, že se k tomu přičiniš, že mi je dá. na to zpomena té dobré vůle, kterůž sme spolu měla. A prosím tebe milý příteli, že mne nějakú trůbu loveckú opatříš a mi ji pošleš po tomto mém poslu, tohoh věřím. A rád bych slyšel. by se dobře měl, tohoh bych rád věrně přál. A ty mi zase odpiš, kerak se máš. — Datum ex Dobříš ff. III. post festum Scti Jacobi anno oc LXXIII°.

Jindřich Zajímač z Kunstatu
a z Jevišovic.

Slovutnému panoši Kunratovi z N., hajtnanu na Krumlově, příteli mému zvláště milému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Wp. 39e. — (G.)

210.

Jindřich z Rožmberka Jarohněvovi z Úsuší: o listu probošta Drkolenského. — Na Rožmberce 20. října 1473.

Jindřich z Rožmberka. Pane Jarohněve milý! Teď nám kněz probošt Drkolenský přiepis poslal a prosí, abychom témž obyčejem knězi Ludvíkovi psali a panu Lichtenšteinarovi o jeho potřeby, a to my proň rádi učiniti chceme. Pak ohlédajíce přiepisy, jest-li co třeba opravit, ať se opraví, a ať napíše oba listy v kanceláři; a ty nám na Rožmberk pošlete, a odtud pošleme je knězi proboštovi. — Datum ex Rozmberk feria IV. ante XI milia virginum anno oc LXXIII°.

Urozenému panoši Jarohněvovi z Úsušie, věrnému našemu milému d.

Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. archivu A. Nr. 22. I. str. 13. — (A.)

211.

Jarohněv z Úsuší Kunrátovi z Petrovic: o posláni Bartoše na Zvíkov. — V Třeboni 3. listopadu 1473.

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Teď vám posielám listy Dubňanského, kteréž píše páně Mti a mě, jimž porozumiete. I prosím vás, milý příteli, obešlete hned Bartoše na Zvíkov. ať vypraví toho posla k Dubňanskýmu, kterýž jest prve tam chodil oc. — Datum Trzebon feria III. post Omnium Sanctorum anno domini oc LXXIII°.

Jarohněv z Úsušie.

Urozeným panošem Kunrátovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, a Přibíkovi z Paběnic, přítelóm mým milým dd.

Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 25. — (A.)

212.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o projetí mýta Prachatickými. — Na Helfenburce 20. listopadu 1473.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píšete, že jest Slovicský VMt psal, že sem Prachatickým pro mýto pobral, že jsú je projeli: pane milostivý,

tak jest, že sem jim pobral, neb jsú mýto spravdivé VMti svévolně projeli, i své jsú mnohokrát projiežděli. A také VMt toho dotýčete, abych o to stál, což VMti spravdivého přísluší, a lidem abych křivdy nečinil, a VMti v tom také aby se křivda neděla: i račtež VMt věděti, žeť se VMti v tom od nich veliká křivda děje, mýta projiežděniem. Protož račtež VMt věděti, žeť jim vína nevrátím; a jest již složeno, neb ste VMt k tomu spravdivi. Ale koně a vozy, ty jim na rukojmě dám, ačbych i toho jim učiniti neměl pro jich svévolnost a pych, kterýž jsú VMti učinili a činili jsú. — Ex Helfmburgk sabbato post festum beate Elizabeth annorum domini oc LXXIII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozembergka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB. 7 Ma. 1d. — (A.)

213.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o pokradení Sedlčanským vozníků a peněz.
— Na Helfenburce 15. února 1474.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píšete o Mikuldu, a VMt dotýčete, jest-li s jakú jistinú vzat: i psal sem VMti své, že sou pobrali Sedlčanským vozníky a něco peněz drahně; a já zvěděv, kde jsú s těmi koňmi tu noc byli, i poslal sem tam; i zmeškali sú ty koně, než Mikuldu sú tu našli. I račtež VMt věděti, že ten jistý Mikulda velikú VMti škodu činil v tomto stánie i jiným lidem; a také račte VMt věděti, bude-li Mikulka tázán tak, jakož na to přísluší, žeť se mnohé věci na něm vyzvědí, ješto se VMti škoda dala v tomto stánie, a že jest v kraji na mnohajch veliký svarab [sic]. Milostivý pane, kerak kolivěc VMt rozkážete činiti, tak se má státi vedle rozkázání vašeho. — Datum Helfmburk feria III. post Valentini anno oc LXXIII°.

Jan z Vlksic, purkrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka, pánu mému milostivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. sub: IIB. 6 Ca. 6 — (A.)

214.

Purkrabí Helfmburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádeži krav a koní Mikuldou. — Na Helfmburce 16. února 1474.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píšete o Mikuldu, keréhož jsem jal, abych VMti dal věděti, vptaje se toho jistoty, co by pravdě důvod byl: i račtež VMt věděti, že jest ty krávy pobral, kteréž jsú Vodňanech staveny byly; a toho sem zpraven od Vodňanských od některajch starších z rady. A také račte věděti, že lidem VMti v Racholustích pobral jest v tomto stánie koně, a Strunkovským také, kteříž jsú v zástavě Dubské; i mnoho jiným lidem činil jest

škody, ješto naň křik de, jako jest toho stánie. A to tak praví mnozí dobří lidé v kraji, jestliže tážán bude, že se na něm mnoho vyzví, a brž tak praví, že by se někoho znamenitého dotklo. I to VMt věduce, račtež v té věci rozkázati, jak ráčíte. — Datum Helfmburk feria III. post Valentini anno oc LXXIII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfinburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka pánu mému milostivému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 6 Ca. 6. — (A.)

215.

Purkmistr a radda města Vodňan Jindřichovi z Rožmberka o Alšovi ze Sádlna. — Ve Vodňanech 28. března 1474.

Urozený pane, pane milý a nám příznivý! Službu naši vzkazujeme VMti. Psalif sme před sím úředníku vašemu, túžiece na Aleše z Sádlna, člověka vašeho, kerak veza hrách susedu našemu Pavlovi Hochovic z nájmu X čebrův, zmrhal jemu jej svévolně, mýto zúmysla projev v Netoliciech. I prosíme VMti, račte rozkázati, ať týž Aleš držán jest k zaplacení toho hrachu, nebť jest to lstí učinil, aby suseda našeho k škodě připravil, jakož toho mnozí lidé jsú svědomi i Vojtěch pekař z Chvalšin, člověk váš. Račte jeho otázati, kterak, když jest byl podle něho v Netoliciech, že tu s tím hrachem stál jest, s dráby se sšeptával a pravil, že by pan Rúbík chtěl ten hrách kúpiti, jemuž Vojtěch řekl: „Neprodávaj ty nic, však tvé nenie, dada mýto. vez před se, kam máš vézti;“ nébrž že jemu chtěl peněz svých pójčiti k zpravení mýta, i sám dáti. A on nechtěl, než s dráby se umlúval, kteříž jemu tudiež kuon vypřiehlí a k rozkázání páně Rubíkovu vrátili, a potom pustivše jej z městečka, hrách jemu pobrali. A více rychtář Netolický to jest svědomi i jiní, kteří zpravili sú suseda našeho, že jemu chtěli vrátiti šest čebrův, a on nechtěl, než koně sobě vypraviv, svévolně pychem odjel jest. I muožť VMt rozuměti, žeť Aleš nadepsaný vinen jest susedu našemu, zúmysla naň škodu uvaliv. Protož věrně jako pánu nám příznivému, že ráčíte rozkázati, ať hrách zaplatí a zastúpí suseda našeho i Vojtěcha člověka vašeho, kterýž zaň slíbil jest, nebť sused náš té věci nemiení ani toho škoden býti; a my ač neradi, musilif bychme jemu právo k stavování propustiti. — Dat. feria II. post Judica anno domini oc LXXIII°. — Tohof za odpověď prosíme VMti.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu nám příznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

216.

Obec Vodňanská Konradovi z Petrovic: aby sousedům Václavu Konváři a Janu Heryňovi dluh nebožtíka Průpaytla z Chvalšín byl zapraven. — Ve Vodňanech 28. března (?) 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený příteli milý! A po zprávě sused našich dolepaných, že nebožtík Pruopaytl z Chvalšín dlužen jim zuostal, jmenovitě Václavovi Konváři II fl III gr. a Janovi Heryňovi III fl, i slyšíme, že by Mikšl starý rychtář ty dluhy měl za téhož Pruopaytle zpravit. Protož prosíme dle spravedlivosti a v též libosti oplatu, rač se přičiniti, ať susedům našim jest spraveno a zaplaceno, nebť bychme neradi, byť proto lidé páně Mti stavováni měli býti. — Datum feria post Judica anno domini oc LXXIII°. — Tohož žádáme odpovědi při témž poslu.

Purgmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panosí Conradovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5AP. 60aa. — (G.)

217.

Václav Konvář a Jan Heryně ve Vodňanech žádají rychtáře Chvalšinského o zaplacení dluhu nebožtíka Průpaytle. — Ve Vodňanech 27. dubna (1474).

Službu svú vzkazujem tobě pane rychtáři, příteli milý! A jakož tebe tajno není, a máme za to i že vaše obci všie tajno není, že jsme slali ku pánu i purkrabí i k tobě rychtáři, aby nám ten dluh byl zaplacen, kterýž jest nám byl dlužen nebožtík Pruopaytl, a není nám zaplaceno, ani nám jest která odpověď na to dána. I věztež všecka obec, že o to více nákladov nechceme činiti, než že toho mieníme k vám hleděti, poněvadž jest statek jeho mezi vámi, a by pak statek jeho nebyl u vás, ale jest toho statek, ktož jest jeho zamordoval; směl-li jest jeho zamordovati, smějž také za něho platiti. Pakli nám nebude zaplaceno, že toho mieníme hleděti k vám s svých pánův raddou, a vám vinni nechceme ničímž býti, dobývající svého spravedlivého dluhu. A však vieš rychtáři, co jest toho dluhu, že konvářovi II fl a III gr, a Heryňovi sousedu III fl. — Datum ex Vodňan feria III. ante Vitalis.

Václav Konvář a Jan Heryně u Vodněnech.

Múdrému a opatrnému rychtářovi N. v Chvalšínách obývajiciemu.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5AP. 6aa. — (G.)

218.

Obec města Vodňan vysvětluje Konradovi z Petrovic obsah listu, který susedé jejich (Konvář a Heryně) poslali rychtáři z Chvalšín ve příčině dluhu, který jim byl povinen nebožtík Průpaytl. — Ve Vodňanech 1. května 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený pane a příteli milý! Jakož píšeš, že by rychtář z Chvalšín ukázal list sused našich, z něhož to sobě bereš, že by odpovie-

dali lidem páně Mti tudiez z Chvalšin. a to z toho slova. kdež píší. že by jim déle ničím vinni býti nechtěli oc. I zavolaliť sme jich před se. tiežice jich. který by toho rozum jměli. A onif pravie. že jinak nic. než kteréžby škody skrze neplnění dluhu Pruochpaytlova brali. stavující neb kterakž koli nakládající, že by těmi škodami vinni býti nechtěli. než že by toho chtěli dobývati s raddú a pomocí naší: jakož i my jim žádné svévolnosti nechtěli bychme dopomáhati. ani k tomu raditi. než což by bylo spravedlivého podle práva a ne podle moci. Také jakož toho dotýčeš, že píší, aby jim dluh ten zaplatil, ktož jest Prochpaytle zabil oc: tak pravie. že to píší, jsúc zpraveni, že ten jistý. ktož jest jej zabil. nenie jinak přijat v tu obec. než aby jeho dluhy zastal a podstúpil. I prosímeť milý přieteli. rač se přičiniti dle spravedlnosti a pro nás v túž libost, af jest jim plněno budto z statku téhož Pruochpaytle, aneb jest-li tak. že by tento měl jej v dluziech zastati: neb TMT rozumie. že jest velmi těžké svú práci vydati a za to nic nejmiati. A takeť jsta oba pacholky potřebná a lidští dlužníci. I věřímeť jako pánu a přieteli dobrému. že se přičiníš pro naší službu. — Datum dominico Philipi et Jacobi apostolorum anno domini oc LXXIIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově. pánu a přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP 60aa. — (G.)

219.

Jakýsi Žák purkrabímu Konradovi z Petrovic; že chce vrátiti koně, jehož od krejčího za zbroj dostal a který dle všeho z koní lidem pána z Rožmberka ukradených jest. — V Libějovicích 9. června 1474.

Službu svú TMTi, urozený pane mně příznivý, vzkazují. A jakož TMT o koních. lidem pána tvého JMti zlodějsky ukradených mně píšete. tím mne dotýčíc a viníce. že bych je od těch Rychlských (?) vzev. kam mi se zdálo. zavedl, a míním-li je čili nic vrátiti. abych TMTi věděti dal. aby TMT s pánem JMti o tom bezpečnosti. jakož sem žádal. věděti, kterak mluvíti: neb jestliže bych navrátiti nemínil. že by podobné nebylo, by nám glait dán býti měl. I rač TMT věděti. jakž sem živ žádných koní lidem pána tvého JMti ukradených vědomě nezavodil jsem. ani co, ješto bych učiniti neměl, proti JMti ani komu učinil. Ale již tomu rozumím. že ten koník, kterýž mi krajcí v dluhu za zbrojí dal. pravíce. že jsú je z Němec přivedli. lidí pána tvého JMti jest. To v pravdě páně Mt i vy před se vezmúce, porozumíte, poněvadž v pravdě o tom nevěděl jsem. že sem v tom ani v jiném proti páně Mti, ani JMti žádnému nic nezavinil. A z toho bych se vyvésti ústně chtěl. když by mi bezpečnosti dáno bylo. Protož TMT rač věděti, žeť ten koník chei lidem páně Mti. když přijdú. vrátiti a. jestliže by mi přes to TMT vinu dávali. po rozkázání TMTi

před pánem svým napraviti. A o ostatku, poněvadž ty zloděje máte, kam sú děli, jich otázati račte. — Ex Libějovic in die Corporis Christi annorum LXXIII.

Žák.

Urozenému pánu Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, pánu mně příznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 18a. — (G.)

220.

Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic o koních ukradených, o kuchařové z Netolic vyhnané, o žalobách na dráby Mikulky a Zvončka, a o zvěšení Opice, Koliaše, Hery a Nikulky. — V Netolicích dne 17. června 1474.

Službu svú vzkazuji, urozený prieteli a bratříe milý. Jakož mi píšeš, abych ten kuon kázal vrátiti a že ten člověk sedí z Břiehoa: i zpravil mě Jiřík, že je jej stavil u Budějovicích. Však sem já tobě prve psal, aby člověk syna mého v tom opatřen byl od toho Štěpána, aby bylo bez škody syna mého člověka i bez hanby, nebo v svém listu dotýčeš, že nevieš, Štěpán-li je ten kuon ukradl, čili člověk syna mého. I nechť je ta věc zvěděna a konci a k místu přivedena. Také syn muoj kázal mi jest psáti o ty IIII zlaté, keréz jsú vzaty o[d] Švába a Jiříka lidí syna mého za ten kuon, kerýž jest jim zlodějsky vzat, jakož tebe ta věc cele tajna nenie. I zdát se synu mému i jiným dobrým lidem, že by ta věc neměla býti, aby takový úplatek brán byl, a že takových věcí, keréz by se zlodějsky dály, že máme sobě radni a pomocni býti bez úplatkuov. I podávát se syn muoj na pana Lva, hajtmána kraje Prachenského JMt, aby to bylo JMtí rozeznáno, mají-li býti úplateci o takovou věc, buďte. Pakli nemají, ale buď vráceno lidem syna mého, a syn muoj káže také vrátiti.

A jakož mi píšeš o kuchařová, tať jest u Boršově i s mužem, nebť sem já je z Netolic vyhnal, jakož na takovou nešlechetnú lotryni sluší, neb když jest syn muoj nechtěl drábuov těch tu v městečku mieti, jest ona za nimi hned vyhnána. — Ex Netolic feria VI. post s. Viti anno oc LXXIII.

Oldřich Rúbík z Hlavatec.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, prieteli a bratru milému.

A také bratře milý, jakož mi píšeš, že by Mikulka a Zvonček*) na některé dráby pravili, že zlodějsky berú a kradú v této zemi: neviem, kdo by to činili, má vuole k tej věci nenie ani syna mého. Pakli kdo co učiní, učiní na své právo, tiem já vinen nebudu ini syn muoj, dopustí-li se kdo těch věcí svévolně, neb já i syn muoj prikazujem, aby toho nečinili. Také, bratře, nevím, pravi[l]-li tě Mikulka, co tě synu mému pokradl i lidem jeho. Napsali by toho drahně.

Také bratře vieš dobre, že Opice a Koliáš Hera a Nikulka vše jsú pravili, že sú služebníci moji, a když sú nepravě a nešlechtně činili, kázali ste je zvěsiti; a jáf sem o to slova neřekl a byl sem tomu rád, též pán JMt: i ty nedbajte na tu věc, jestližež já tyto zrádce a zloděje a zločince káži zvěsiti a zmořiti. Co zlé z cesty, to dobře.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.) — *) Frant. Mareš: Jindřich Roubík z Hlavatec, Časopis musea král. Čes. ročník LV za r. 1881 str. 84.

221.

Obec města Vodňan Konradovi z Petrovic o Alšovi ze Sádlna. — Ve Vodňanech před 24. červnem 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený prieteli milý! A jakož již nejednů psali sme o Pavla Hochovic, súseda našeho. kterémuž Aleš ze Sádlna. páně Mti člověk svévolně zmřhal jest X čberův hrachu, i nenie jemu za to žádná oprava učiněna, ani nám které odpovědi dali ste. Protož prosíme, ať nadepsaný Aleš držán jest k opravě súsedu našemu a toho hrachu k zaplacení, v též libosti ukázanie. Jinak, ač neradi, musiliť bychme jemu právo propustiti k stavování lidí páně; a škody, kteréž by skrze to vzal, žeť by i těch nechtěl opustiti. A tohož žádáme odpovědi listem tvým při témž poslu. — Datum feria ante Johannis Baptiste anno domini oc LXXIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Conratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a prieteli milému.

Orig. pap. arch. Krumlov. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

222.

Obec města Vodňan oznamuje purkrabímu Konradovi z Petrovic, že poddaný panství Krumlovského Vojtěch pekař z Chvalšín jejich sousedovi bez příčiny peníze stavil, i prosí jej, aby peníze ty byly propuštěny. — Ve Vodňanech 2. července 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený prieteli milý! A zpraveni jsme od konváře súseda našeho, že by jemu Vojtěch pekař z Chvalšín. člověk páně Mti, peníze stavil, i vieme z které příčiny. A tvá Mt rozumie, že to jest proti běhu a řádu, poněvadž nám [na] súseda našeho nic nenie žalováno. Protož prosíme, věřiece jako pánu a prieteli dobrému, že ráčíte rozkázati, ať jemu jsú peniezi propuštěni, v též libosti okázanie. A bude-liť sused náš Vojtěchovi neb komu z vašich vinen, chcem my jej k spravedlivému držeti. — Datum sabbato in die Visitationis S. Marie anno domini oc LXXIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, pánu a prieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

223.

Purkmistr a radda města Vodňan Konrádovi z Petrovic o obstávkách. — Ve Vodňanech
17. srpna 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený pane milý! Jakož píšeš o Hanzle, člověka páně Mti, že staven u nás a naň žalováno není: a; Tvá Mt můž pamatovati, že sme nejdnu psali, žalujíc na Aleše z Sádlna; i sused náš stál jest před tebu. Potom stálť jest v Chvalšínách, a není jemu spravedlnosti dopomoženo, ježto jest jemu Aleš statek jeho svévolně zmrhal, než staveni sú penězi Konváři susedu našemu z též příčiny pro Hocha suseda našeho. Protož, byť se sused náš o to měl trmáceti, a vy viete, že nás se všech stran hledie. Nám se to nezdá. Než věřímeť my, že Aleše k tomu držeti budeš, ať on suseda našeho vyvadí a zastane v tom dluhu za ten statek. A kdyžť to bude, hned my Hanzle kážem propustiti.

A jakož toho dotýčeš, že bychom neobyčejné věci činili proti páně Mti, ženy stavující, a že chceš dobrým lidem oznámiti: a; i neníť co, ani proč. Však jest to prve od vašich zamýšleno. Stavenať jest prve po dvakrát Konvářka suseda naše v Krumlově. Tak sme zpraveni. Protož, jestliže by na nás oznamoval, musíš prve na úředníky páně oznámiti, kteříž sú to začali. — Datum feria III. post Assumptionem S. Mariae anno domini a; LXXIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a příteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

224.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádežích na zámku. — Na Helfenburce
25. října 1474.

Urozený pane, pane můj milostivý! VMti věděti dávám, že sú se krádeži na zámku dáli: i zastihli jsme jednoho pěšieho v komoře, ana jest vylámána, a některé věci již byl vybral z komory. I mluvil jsem s ním o tu věc, proč by to učinil: a on mi na to odpověděl, že sem k tomu přišel, ana komora byla vylámána. A já sem jemu k tomu řekl, proč si toho nevznes na mě neb na toho, komuž já porúčiem, když po páně JMti potřebách kam odjedu. To VMt věduce, račtež mi o tom rozkázati, kterak se mám k němu mieti, k takovému, ješto jest tak neslušné věci na zámku činil, ješto jest to mně i těm dobrým lidem, kteříž sú se mnú na zámku, k velicě hanbě. — Ex Helfmburg feria III. ante festum Simonis et Jude apostolorum. annorum domini a; LXXIII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. HB. 6Ca. 6. — (A.)

225.

Purkrabí Helfmburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádeži koní Mikuldou. — Na Helfmburce 1474.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že sem Mikuldu vytáhl ven z věže, a při tom jsou byli dobří lidé a ten také člověk ze Sedlčan, kerémuž je on koně pobral. I tu sem já k Mikuldovi, a řekl sem jemu takto: „Mikuldo, já o tom jistě vím, žes ty ty koně pobral, a žes s jedním byl na Vimberce.“ A on mi jest tak odpověděl před těmi dobrými lidmi: „Já sem jich nepobral, než trefil jsem se k tomu, an je Macek béře, i koupil jsem od něho jeden.“ I račte VMt věděti, že ten jistý člověk VMti jeho dobře zná, že jest mu ty koně pobral. A také VMt račte věděti, že ten jistý Mikulda přede mnú i před těmi dobrými lidmi, keří jsou při mně byli, poddával se člověku VMti, chtěje mu ty koně zaplatiti. A také račte VMt věděti, že by se chtěl VMti zapsati, a že by nechtěl proti VMti býti. I to VMt věduce, račtež VMt rozkázati, kerak já mám s ním učiniti. — Datum Helfmburg anno dc LXXIII°. Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka, pánu mému milostivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6 Cα. 6. — (A.)

226.

Purkrabí Helfmburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádeži koňů a krav. — Na Helfmburce (1474).

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že sou Sedlčanským koně dva vzeli u Zvíchove; i zpraven jsem byl od dobrých lidí, že sou je vedli do Radkovic k Buzkovu bratru. A já sem tam hned poslal; a když sou tam přišli, tehdy jest Buzků bratr k nim řekl: „Co hledáte, již to zmeškali.“ Oni jemu odpověděli: „My hledáme škůdcí pána svého JMti, a ty se neboj, byť co překažino bylo.“ A tu hledali, i tu sou našli Mikuldu pod postelí. I přivedli sou jej na zámek s koněm. I milostivý pane, račtež VMt věděti, že ten jistý Mikulda, že jest škodu velikú činil chudajm lidem pod úřadem mým krádežem v tomto stánie; a také sem tak zpraven od Vodňanských, že jest ten jistý Mikulda ty krávy pobral VMti lidem, kteréž sou hnali na prodej k Tajnu, a tye dvě krávy sme stavili [ve] Vodňanech; Měnický se k nim hlásil, že sou jeho vlasní, a lidé sou VMti provedli, že sou jich. I milostivý pane, věduce tu věc, i račtež rozkázati, kterak se mám k němu . . . I račtež VMti věděti, žeť se hlásí Kotevskému*). — Datum Helfmburg.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka, pánu mému milostivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6 Cα. 6. — (A.) — *) Racek Kocovský z Kocova na Horažovicích, o němž jest více čísti v AČ. VIII., IX., XIV.

227.

Purkrabí Krumlovský Dobrohostovi z Ronšperka: o obloupení jeho člověka. — V Krumlově 27. ledna 1475.

Služba má VMti, urozený pane, pane mně přeznivý. Přišel jest ke mně služebník TMti, a tak mne zpravil, že by byl oblúpen puol míle za Krumlovem; i dožádal jest mne, abych jemu v té věci radil. A já jsem se hned ptal na to, i doptal jsem se, že jest jej oblúpil nějaký Ryneš, Blahutcuov syn z Netolic, a druhý odtudž. I psal jsem Rúbíkovi, dávaje jemu tu věc znáti, co jsú učinili, i žádal jsem toho, aby se jimi tiem ujistil, neb služebník VMti že má na ně vésti vedle práva a raddy TMti. I nedal mi na to žádné jiné odpovědi, jediné že se chce na to ptáti. Ale již já to viem jistě, že jsú oni to učinili; pak račte na to VMt mysliti, kterak se VMti zdá. — Ex Crumlow feria VI. post Conversionem s. Pauli anno oc LXX quinto.

Kunrát z Petrovic, purkrabí na Krumlově.

Urozenému pánu, panu Dobrohostovi z Ronšperka, prokurátorovi království Českého, pánu mně přeznivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6 Ca. 8f. — (A.)

228.

Petr Kaplír ze Sulovic na Vimperce Konradovi z Petrovic, aby dopomohl Wylonthovi z městečka k jeho dluhu a dal mu list na bezpečný příchod a odchod. — Na Vimperce 6. března 1475.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Vznesl jest na mě člověk můj Wylonth z městečka, že má o některý dluh s lidmi pána tvého JMti činiti. V tom i v jiném, v čem spravedliv bude, věřím, že mu toho dopomůžeš. Neb o téhož Wylontha s panem Jarohněvem jsem mluvil, aby jemu bezpečenství dal přijíti i odjíti. I řekl to pro mě učiniti. A tobě téhož věřím, že též bezpečenství od tebe mieti bude, neb za mnú ještě před válků osedl. — Ex Wimbergk feria II. post Letare anno oc LXXV°.

Petr Kaplír z Sulovic a na Vimberce.

Urozenému panosí Cunratovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60g, — (G.)

229.

Purkrabí na Helfenburce Jan z Vlksic Konradovi z Petrovic o vyšetřování ve věci koní ukradených člověku páně. — Na Helfenburce 6. března 1475.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! A jakož mi píšeš o člověka páně Mti, jemužto sú koni zlodějsky ukradeni oc: i věziž milý příteli, žeť jsem ihned Makhu obeslal a vzeptal jsem se na něm s pilností, odkud by to sedlo měl. A on mě jest zpravil, že jest je koupil za bílý gr. od Beneše a od Miezhy, jenž sta

oba maštaléře u pana Václava Prachatického. I milý příteli, to věda, cožť se v tej věci zdáti bude, to mi daj po tomto poslu listem tvým věděti. To sedlo sem kázal nahoru přiněsti. — Ex Helfenburk feria II. post Translationis sancti Wenceslai annorum Domini oc LXXV°. Jan z Vlksic, purgrabie na Helfenburce.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

230.

Purkmistr a konšelé městečka Bavorova Vokovi z Rožmberka: o utiskování purkrabím Helfenburským Janem z Vlksic. — V Bavorově 28. března 1475.

Urozený pane Ok z Rozmberka, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujíc, posielámy súsědy naše o rozmluvenie věcí potřebných k VMti pánu svému. I račtež VMt věděti, že jsme obtieženi od pana purkrabie našeho, Jana z Vlksic, tak že sáhl na nás, abychom dali VMti úroky ty, kterýžto jsú v ty války nemohli dávatí pro holdy a pro sužovanie nepřátel. Protož, milostivý pane náš, prosíme VMti, račte s námi naložiti jako s svými poddanými, to znajíc, že po všecky časy VMti ke cti, v celosti poslušenstvie vždycky jsme se zachovali a zachováváme i zachovati máme i cheme až do konce. I milostivý pane náš, vždy prosíme, račte nás vyslyšeti; neb jest pan purkrabie od VMti kázal jest nám ssúti obilé a ke dvoru vašemu, tak pravě, že za to VMt opustili jste úroky v ty války zašlé; i to jsme učinili a ssuli jsme. I neračtež nám za zlé mieti, že pro naše nedostatky k VMti odsieláme, žadajíc lásky vaše pána svého k učinění s námi jako svými věrnými a poddanými. — Datum feria III. in festo Pasce annorum LXXV° ex Baworow.

Purgmistr a konšelé městečka Bavorova.

Urozenému pánu, panu Okkovi z Rozmberka, našemu milostivému pánu buď dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II°. 5 AS. 17m. — (A.)

231.

Purkrabí Helfenburský Jarohnévovi z Úsuší a Kunrátovi z Petrovic: žaluje na Papouška. — Na Helfenburce 31. března 1475.

Službu svú vzkazují, urození přítelé milí! A žalujíť vám na Papúška, že když sem jej pro některé věci uručiti kázal, aby přede mnú stál na zámku, tu jest on, příjev ke mně na zámek, i mluvil některé řeči proti mně velmi protivné a neslušné; a když sem jemu do kázne páně Mti jíti kázal, v tom jest on taký pych proti mně okázal, a koně dosěd, s zámku jest pryč utekl. I milí přítelé, prosímť vás, abyšte mě v tom podle slušnosti opatřili, a takových věcí na mě nedopúštěli, aby takoví lehčí své vôle zpuřné proti mně na zámku nevokazovali, jakož pak dále

a šíře vás ústně zpravím, když k vám osobně bohdá přijedu. A bylt bych ihned sám osobně přijel, ale žeť musím pro pilné páně Mti potřeby, jakož ste mi o tom psali, nynie pryč odjeti, a těch věcí pojednaje, k vám přijedu, když mi koli páně Mt toho čas položití ráčí. — Ex Helffenburg feria VI. Pasce annorum domini oc LXXV°.

Jan z Vlksic, purkrabie na Helfenburce.

Urozeným panošiem Jarohněvovi z Úsušie a Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přátelóm mým dobrým dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 8 B. 1e. — (A.)

232.

Purkrabí Helfenburský Jarohněvovi z Úsuší a Kunratovi z Petrovic: o sporu kováře Václava s rukojměmi Matěje z Prachatic. — Na Helfenburce 6. dubna 1475.

Službu svou vzkazují, urození přietelé milí! A jakož Václav kovář, listu tohoto dodavatel, má činiti s rukojměmi, kteříž sú vyručili Matěje z Prachatic a základ za něho propadli: i věztež milí přietelé, žeť sem byl oboje před se přivolal, a chtěje tu věc k místu a k konci slušnému mezi nimi přivésti, i nezdálo se jest straně oné toho na mně přestati, než na páně Mt sú se odvolali, a já sem jim toho popřál. I věřímť vám, že již jmenovaného kováře v tej věci přeslyšíte, a jemu v tom radni a pomocni budete. Pakližby se vám co jiného zdálo, mně v tej věci rozkázati, to bude při vás. A také, milí přietelé, o penězích páně Mti vězte, žeť se vši pilností ptám, jezde i šele, v tom své práce nelituje, zdali bych mohl kde co optati, i nemohuť nikdž nic jistého zvědět, jestoby se nač bylo ubezpečiti. — Ex Helffenburg feria V. post Ambrosii annorum domini oc LXXV°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfenburce.

Urozeným panošiem Jarohněvovi z Úsušie a Kunráthovi z Petrovic purgrabí na Krumlově, přátelóm mým dobrým dd.

Orig. pap. v Netolickém arch. II B. 5 AP. 12l. — (A.)

233.

Oldřich Roubík z Hlavatec purkrabí Krumlovskému: o spálení kostela v Netolicích oc. — B. m. 8. dubna 1475.

Službu svou vzkazují, urozený přieteli a bratře milý! Jakož mi píšeš o těch kortenách, že by byly člověka páně Mti z Rožmberka: i věziž, bratře milý, že ten člověk sám zpravuje rozdielně. Ty píšeš, že by ty korteny měly býti do Třeboně, a on praví, že by jich něco mělo býti knězi Václavovi do Strýčic; a když u mne po nejprv byl, mluvil jinú řeč, a opět jinú. Ty píšeš, že jest člověk páně; a on mně onehdy pravil, že má tu statek u bratra v Rožmberce, a že sám po školách chodí v Němcích. I nemohu jiného razoměti [sic], než že někomu z Němec ten statek fedruje;

neb sám razomicš, který žák po školách chodí, že takového nákladu nemá, aby za zlatých za L. neb za LX mohl mieti, neb jemu z Třeboně na to nic dáno není, ani ot kněze Václava z Strýčic. I ptaj se na ty věci lépe, a my také, aby pod takú věcí nepřítelě syna mého fedrování nebyli; a což v tom bude spravedlivého, nechť se tak stane. A s tím obešli syna mého, když doma bude, nebť bohda brzy doma bude. A také já bych velmi rád, by ty korteny mohli ostati při svatém Václavě a při Matce boží v Netholicích, neb jich jest daleko potřebněje, než v Třeboni; neb jste svatého Václava kostel spálili, pomahejž k tomu, ať jest zase opraveno, aby toho také účasten byl. — Datum sabbato in lancea domini anno oc LXXV°.

Oldřich Roubík z Hlavatec a na Netholicích.

Urozenému panoši Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, bratru milému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. III. Kα. 53b. — (A.)

234.

Oldřich Roubík z Hlavatec purkrabímu Krumlovskému: o vypálení kostela v Netolicích oc. — V Netolicích 11. dubna 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli a bratře milý! A jakož mi vždy píšeš o ty korteny: juž můžeš sám rozuměti, žeť toho žáka zprávy k tobě vždy sú jinak i ke mně, neb když přijde, vždy jinak praví, každé přijicie. Tys mi psal vedle jeho zprávy, že ty korteny mají býti do Třeboně do kláštera; a on juž praví, že knězi Václavovi chtěl jich diel prodati do Strýčic a diel do Třeboně, a juž praví diel do Prahy, a toho nikdy prvé nepravil; ta se věc vždy v jeho řeči rozděluje; i nemějš mi v té věci za zlé, žeť já tobě o to píši, když jeho neustavičnú řeč znám. A jakož píšeš, žeby tady toho důvod byl, že má statek za pánem JMtí v Rozemberce: toť by byl důvod planý; mohl by on za pánem z Rozumberka mieti statek u bratra aneb u matěře, a sám býti v Rakúsiech. Jakož pak sám pravil, že po školách chodí. I věřž mi, žeť já těch věcí nemám v své moci, než máť je Caletka, a tent jede k synu mému; i prvěť jsem psal, aby psal synu mému, když buohda přijede, aby se v tom stalo, což jest zpravedlivého. A píšeš mi, abych koupil korteny k svatému Václavu: i nevypálil sem já svatého Václava, ale kdož sou příčina a pomocníci vypálení svatého Václava kostela, ti sou povinni to zase napravovati. I snad ten žák byl také, kdy sou vypálili svatého Václava, a že je křižovník; i zdáloť by mi se, žeť by bylo velmi podobné, byť mohly ty korteny u svatého Václava ostati. — Ex Netolicz feria III. post Ambrosy.

Oldřich Rúbík z Hlavatec.

Urozenému panoši Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli a bratru mému milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. III. Kα. 53b. — (A.)

235.

Purkmistr a rada města Vodňan Vokovi z Rožmberka: o lámání kamene vápenného. —
B. m. 10. srpna 1475.

Urozený pane, pane milý a nám přeznivý, službu naši napřed vzkazující. Jakož VMt jsúce zpraveni, píšete, že bychme na panství vašem kámen lámali, kdežto i prve sme se pokúšeli, žádajíc, abychom toho nezačínali oc: račtež věděti, žeť lámáme v svém, k tomu řádná práva majíce, kteráž sme všechny ty časy okazovali, a po dnes hotovi sme okázati, kdyžkoli a kde toho čas a místo bude, a králova Mt pán náš milostivý rozkáže. A ne znovať sme se o to pokúšeli, ani co nového začínáme, ale za vašich dědův a pradědův naše obec k tomu jsúc spravedliva, to jsú drželi, jakož slyšíme, a lámali bez překážky; a odtud město jest založeno a vzděláno. A my což můžem pamatovati, žádný jest nám toho nehájil, toliko otec váš mocí se o to zastavil a pokusil, ale nic jest neprovedl. A jakož toho dotýče VMt, že sme sobě toho dovésti nemohli: račtež věděti, žeť odsúzení toho také nejsme, ale byť nebylo těch válek, bylať by věc provedena, nebť i podnes k tomu se na hotově máme, hotově jsúce provésti, řádnú k tomu spravedlnost majíce. I věřímeť VMti, že nám toho hájiti nebudete, čehožť sme za vašich předkův užívali, nebť sme i v ty časy při o to vedúce s předky vašimi za slavných pamětí krále Ladislava a krále Jiříe, králův Českých, při tom zuostaveni, čeho kto užíval, abychom ještě takéť užívali do dalšího spravedlnosti rozeznání. I věřímeť VMti, že i vy nám na tom překážeti nebudete. Pakli by nám toho mocí chtěli hájiti, věztež, žeť se z drženie nedáme vyvésti. — Datum feria quinta ante Tiburcii anno domini oc LXXV°.

Purgermistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu milému a nám přeznivému.

Orig. pap. v Netolickém archivu 1 P. 7b. — (A.)

236.

Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o lidech ze Suchdola. — V Třeboni 4. září 1475.

Služba má napřed, pane purkrabě milý! Když sem domuov přijel včera, přišli ke mně lidé z Suchdola, a velmie mne prosiece za přímluvu k vám, abyšte o ty lidi z Suchdola Rúbíkovi psali a o ně stáli. Pověděl sem jim svůj úmysl, že mi se takový běh nelíbí, a zvláště že je rychtář vymluvil. Vymlouvají rychtáře z toho, že jest beze lsti to učinil a takovým během, že na se od Němcuov péci mají, a že již několikrát přišli, chtiece jim škodu učiniti, i nadál se, že by Němci byli. Pak vedle toho prosím vás, což muožte, pomozte jim. A prosím, připomeňte Václavovi písaři, ať obešle na Helfnburgk, a zvie, které vsi ještě nejsou zástavné, jakož je má poznamenaný; také ať pohledá, s čím byl Helfnburgk panu Popelovi

zastaven. A o vepře, tak mi pravie, že jest toho nyní čas, a že by tam koupil dobře, kdybyste poslali, a že některý den má jarmark tam býti, alle toho mi nemějí povědieti, který den, než já to zviem. — Datum Trzebon feria II. post s. Egidi anno domini oc LXXV. Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši a pánu Kunráthovi z Petrovic, purkrabie na Krumlově, příteli milému buď.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.)

237.

Řehoř Klaryc Kunrátovi z Petrovic: o cenění panství Helfnburského oc. — V Třeboni 12. září 1475.

Služba má napřed, pane purkrabě milý! Máte-li odpověď s Helfnburka, které vsi ještě nejsou zástavné, a také které jsou zádušní, rcetež Václavovi, ať vešken ten plat a ospy i kury a mejta ať položí na peníze na roční plat, a ten vešken plat ať přičte v jednu sumu k zástavniemu platu, kterýž drží pán Prachatický Přěšek a jiní, a potom ať otejme plat roční zádušní; a což platu po kněžském svobodného zuostane, k tomu osep, kury a mejto přičtúc v jednu sumu ročního platu. A tu sumu platu ať položí, jakoby polovice pustého bylo, za každú kopu XVIIj kopy; a což té sumy za ten plat přijde, ať od té sumy zdvihne tu sumu, což se panu Prachatickému Přěškovi a jiným za jich zástavy dáti má. Tu počna, co přebude, jaká suma na tom. Potom položte hrad a lesy, jakž se vám zdá v které sumě; a tak té věci srozuměv, bude-li který přebytek na tom. O vepře radili mi v Telči, že na svatého Václava bude jarmark v Jemnici, a že se jich dosti nalezne kupní [sic]; i koupili byste co, dali byste je k nám do žaludu, neb letos žaludu hojně dosti jest: mohli byste tak vypásti, že byste nepotřebovali jich krmiti. Pan Hradecký ostříhá zemany služebníky své, aby se Němcuov varovali; a v Telči pravili mi dobří lidé, že by se Němci zbírali, chtěje do Čech vtrhnúti: ale já tomu nevěřím, by to učiniti směli, leč někde na samém pomezí. — Datum Trzebon feria III. ante exaltacionem sancte crucis anno domini oc LXXV. Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši, panu Kunráthovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému buď dán.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.)

238.

Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o prodeji Helfnburku, o Roubíkovi oc. — V Třeboni 29. září 1475.

Služba má napřed, pane purkrabě milý! Věděti vám dávám, že se mnú mluveno o Helfnburk, že by kupce chtěli dohoditi na Helfnburk s hotovými penězi, a člověka

pokojného; a tak se naději, že by i s tím zám[kem] u pánuov byl, ale nechtěli mi jeho jmenovati. Než jede jeden člověk na vschvál k tomu člověku, aby jemu pověděl, že jest Helfnburk na prodaji; a když se já bohdá zase vrátím, chtie mi koněčně povědieti, bude-li chtieti k trhu jíti, a pravie, leč by jej to rozpačilo, že se málo platu chce k němu prodati, že by rád koupil zámek, jestoby VI^c neb M^ř platu a užitkuov k němu bylo. Protož vy se vedle toho také zpravte, přijde-li v té mieře co na vás. — O toho sem žida mluvil s Budějovskými; nenie jich, jest žid hostinný, příšlý z Vlach. Oni mi o něm také ty podoby pravili, a že některý žid u nich jest na poskoce pro něho. — Také vám věděti dávám, že Rúbík vskázal Budějovským, žaluje na Kocovského, že jemu neprávě činí, bitunkuov jemu nechce dáti, a že Kocovský přísáhl, že Rúbíkovým bitunku dáti nechce; a Rúbík přísahá, že jich chce na něm dobývati, a Budějovským příriekaje, že jim chce na Kocovského raden i pomocen býti, a dává cestu na něho. — Z Sovova a Hanuškova dluhu napomínali mě horlivě; pověděl sem, že teprv o to někam jeti mám, abych peněz dobyl, a prosil sem malého prodlenie. Jiřík praví, že jemu Johannes nemá více dáti než XIX zlatých, a to k svatému Havlu; a paní Kateřina Dobrohos[t]zká chtěla by ku panně Katherině pro její Mti potřeby jeti, i nemohu v Třeboni vozby zjednati: každý chce, aby jemu za koně slíbili. O tom pište Bolochovcovi a Petrovi písaři, nebt ona chce ku paní Zdenkové jeti, nebude-li tuto vozby mieti. — Datum Trzebon feria VI. in die sancti Michaelis archandielii anno domini oc LXXV.

Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši, panu Kunráthovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. A^ř. I. — (A.)

239.

Řehoř Klaryc Vokovi z Rožmberka: o prodeji Helfenburku, o peněžních obtížích oc. —
Na Helfmburce 21. října 1475.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že sem přijel na Helfnburk od pána z Švanberka, i nemohú mi koni nikam; než račte věděti, že bych byl rád pana Švanberka sem do kraje i k VMti vyjednal pro VMti velikú a znamenitú potřebu, a zvlášť zdali by ten trh o Helfnburgk mohl dojíti. Ale pán z Švanberka pravil mi své pilné také potřeby, pro kteréž beze lsti jeti nemohl, než odložil toho do pondělého po svatých Šimoniši a Judy; budem-li chtieti s kýmž koli v trh vjíti, abyšte ten pondělí prvé psaný k němu se na Zviekov srokovali a poslali, že se chce k tomu přičiniti. Také aby ten den od něho penieze vzali, kteréž VMti dlužen jest, a list jemu přinesli a vrátili; a budúť V^c zlatých uherských a III^c rejnských a ostatek groší. A když jsem zase jel na Strakonice, mluvil se mnú pan Strakonický, ráčíte-li jemu Helfenburku dopřieti, že jej chce od VMti koupiti sobě, a že

má Ij^M hotových, a o více se závdavku postarati; a že chce v takový přátelský trh s VMtí jíti: kdyžby jeho Pán Buoh neuchoval, aby VMt po jeho smrti véplatu na tom zámku i zboží měla. A dal sem jemu byl prve napsaný užitky, též jako panu Witrberskému. A já slyšav tu žádost od něho, žádal jsem . . .*) spěšného sjetí o to; a on řekl mi, že to nemužh prvé býti, leč se od VMti vrátí s toho roku z Němci; a potom ihned ku pánu Švanberkovi jeti na Zviekov a po něm v ten trh jíti. Pak, milostivý pane, zdá mi se proto vždy dobré a potřebné, abyšte pána Witrberského obeslali listem, aby VMtí věděti dal, muož-li věcí závdavek mieti, aby on ne dokonce do početie trhu jako puštěn nebyl pro všeliký rozstrk, neb VMt musí mieti velikú sumu k tomu času, a nemáte je nikdž před sebu. Také sem pravil pánu z Švanberka o panu Jindřichovi, kterak jeho běh k VMti stojí; JMti rada jesti k tomu úmyslu, kterýž VMt za mne před sebu měla, však tak, aby páně z Wolse rady k tomu také nemeškajice požádali, ale on že radí. Také sem mluvil o pana Kocovského, že VMt jemu jeho pána z Švanberka podala o ty vězně, a že pan Kocovský naň svoluje. Tak mi kázal povědieti, abyšte ráčili panu Kocovskému psáti, aby on pana Švanberka žádal, aby to na se vzal; a když pan Kocovský jeho prositi bude, že se ráčí mezi vámi uvázati, i rok složiti na podobném místě, ješto pan Kocovský bude moci bezpečně k tomu přijeti. A prosit pan Švanberk velmi za zvěřinu, a poslati jest po XXX^{ti} štik na Dvořiště, aby jemu koupili jiných věcí. VMt zpravím, když bohda s panem z Strakonic přijedu; prvé nemohu pro koně, že sem je sjezdil, a jeden mi se rozklecel. A toho Miličina, jakož mi list poslaný ukazuje na Jaroslava, to musíte sami z domu opatřiti a Jaroslava obeslati, aby o to zmatku nebylo pro pana Popela. — Datum Helfnburgh sabatho in die XI^M virginum anno domini oc LXXV. Řehoř.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. A⁹. 1. — (A.) — *) Jedno slovo jest kaňkou zalité.

240.

Čáp z Radonic Konradovi z Petrovic, aby mu poslal smluvených potřeb. — Na Tiché 10. listopadu 1475.

Pane purkrabie milé! Službu svú vzkazuji, a prosím vaší Mti, pošlete mi ty potreby, o který Mlčák s vámi mluvití bude. A také, jakož mi měli z Rožmberka potreby poslati, i vězte, žeť sú mi jich neposlali. Tak oni na vás ukazují a vy na ně, já proto vdy přece psotu tru. I prosím vás, račte mne v tom opatřiti anebo někoho jiného zjednatí, aby o tom mohl býti. Já, Buoh vie, o tom býti nemohu a také nemám zač koupiti, musím tiem živ býti, co mi pošlete. I prosím vás, račte psáti ku panu Buškovi, zdať on za něco zběre těch potřeb svého úradu a pošle mi. — Dán na Tiché f. VI° ante Martini LXXV°. Čáp z Radonic.

Urozenému panoši panu Kundratovi z Petrovic a purkrabí na Krumlově buď dán.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wg. 18 u. — (G.)

241.

Purkmistr a rada města Vodňan Vokovi z Rožmberka: ve sporu o hory a řeku. — B. m. 11. listopadu 1475.

Urozený pane, pane milý a nám přeznivý, službu naši vzkazujem VMti. Jakož slyšíme, že VMt prodává hrad Helfenburg: i víte dobře, které soudy a nesnáze mívali sme s pány předky vašimi o hory naše Vodňanské, kteréž sou proti Bavorovu, a o řeku až do Kuního potoku, kterýchž drželi jsme a držíme podle vysazení práv našich; protož VMti věříme, čemuž sme spravedliví, jakož již jmenováno jest, že toho VMt prodávati nebude, nebť jest naše dědičné, nebť my toho nikoli pustiti žádnému nemíníme. — Datum feria VII. s. Martini episcopi anno domini oc LXXV°.

Purkmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu milému a nám přeznivému.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. P. 1 b. — (A.)

242.

Jindřich z Úsuší Kunrátovi z Petrovic: prosí o opatření, by Sedlecký z Budějovic vylehl. — Na Zvíkově 15. listopadu 1475.

Službu svou vzkazují, urozený příteli a pane strejče milý! Pravili mi, že by Sedlecký na mne a bratří mé u Budějovicích ležel. Milý pane strejče, prosím tebe, opatř to, jakžkoli umíš a muožeš, ať by vylehl, nebť sem dědictvie své a bratří svých prodal, že mi mají o sv. Jiří konečně peníze dáti neboli dvě neděle potom. Věřímť, milý příteli pane strejče, že to opatříš jako přítel, aby takové škody na nás nešly; a lístek Jarošovi do Budějic pošli. — Datum Zwiekow feria IV. post s. Martini anno domini oc LXXV°.

Jindřich z Úsuše.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli a strejci milému.

Prostý opis na pap. z r. 1769 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 9. — (A.)

243.

Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o prodeji Helfnburku a peněžních záležitostech. — Na Zvíkově 15. listopadu 1475.

Služba má napřed, pane Kunrátie milý! Měť jest vám Vlksický dáti věděti, že pán Strakonický Helfnburk drží u prvniem trhu, než za ten oves v Hracho-

lušciech má opraviti, což pan Švanberk die. Protož vy po ty potreby nemeškajíce pošlete, kteréž pán má pobrati, nebť pán Strakonický k tomu táhne, aby jemu zámek v tuto sobotu postúpen byl. A kažte sobě najprv nejlepších XXIII hákovnic odeslati a prach. A dajte mi věděti, máte-li odpověď od Marejského z Telče. A jako ste poslali list od Alexieho z Hradce, psal sem jemu za vás s Helfnburka; tuším, že pozdrží ležením; avšak proto tam někoho pošlete, a prošte, ať do mé příjezdy povzdrží. Nebožce Špánově materi a Pengarovi list obnovte po prvním, ať svědčí do svatého Jiří aneb dvě neděli po svatém Jiří konečně. Máte-li co grošuv neb zlaté uherské, dal bych vám rejnské. Nedali ste mi svého zdánie věděti na páně z Wolse odpověď. — Datum Zwiekow feria IIII. post sancti Martini anno domini oc XLXXV.

Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši a pánu Kunráthovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému buď.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.)

244.

Rynart od Dubu Konradovi z Petrovic o krávé ukradené člověku jeho z Pelejovic, aby krádeže takové nebyly trpěny. — V Bernarticích 16. listopadu 1475.

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Píšíc páně Mti, žaluje na Kojkovského mladého, kterak mi jest od něho kráva ukradena člověku mému z Pelejovic, jakož tomu širě z páně listu porozomíš. I milý příteli, prosím tebe, mluv se páně Mti, ať by jemu takoví krádežové nebyli trpění, neb Bernart i s materi u sebe přechovávají zloděje ke škodě tomu všemu kraji, jakož to na ně muož provedeno býti, kterak se od nich lúpežové a krádeži dějí, a netoliko okolním susedóm, ale i páně lidem. I věřím, že se o to ku páně Mti přičiniš, abychť na tom páně Mti nectil. Již bych já byl s ním o to sobě konec učinil. A prosím tebe, přičiň se, ať by mi byla dána odpověď od páně Mti po Peškovi. Ex Bernarticz feria V. ipso die sancti Othmari, anno oc LXXV°.

Rynart od Dubu.

Urozenému panoši Kundratovi z Petrovic, příteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32 a. — (G.)

245.

Purkrabí Prachatický Krumlovskému purkrabímu o vyšetření viny v rúznici, ve které někteří zranění byli. — V Prachaticích 5. ledna 1476.

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! Jakož píšeš pánu mému JMti o ty lidi, kteříž by zranění byli; i vieš, milý příteli, žeť jsem já tobě prve psal, aby ty věci mezi nimi rozeznány byly; a té věci podal sem na Rúbika na starého, jestliže by co vinni byli služebníci pána mého JMti, aby ta věc opravena :

po Rúbíkovi byla; pakli by co vinni byli lidé pána tvého JMtí, aby jim též také zase opraveno bylo po Roubíkovi. A jakož dotýčeš, že jest rozkázal pan Švamberk JMt tobě o tu věc psáti: i milý příteli, také jest mi rozkázal pán muoj JMt tobě psáti, když pan Švamberk v kraji bude a o tu věc psáti bude pánu mému, že se o tu věc i vo jiné věci spolu srovnají. — Ex Prachatic feria VI ante Epiphaniam domini anno oc LXXVI°. Burian z Martic, purgrabie na Prachaticích.

Urozenému panoši Cundratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, příteli mému dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 178. — (G.)

246.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic: obražují se proti nařízení, aby všichni kupci a vozkové jezdili na Krumlov, a žádají, aby podle jejich výsad ježděno bylo silnicemi starodávnými. — Bez města dne 7. ledna 1476.

Službu svou vzkazujem, urozený příteli milý! Zpravení sme, kterak by povoláno v nově bylo, aby všelici kupci a formané na Krumlov jeli, ač nechtie-li ke škodám přijíti. Bylo-li by tak, příteli, v paměti mieti muožeš, když se pan Jindřich z Rozmberga mladý uvázal v panství, že sme psali, potom posly své u JMtí měli, aby věci pilně s ním a s radami jeho mluviec, aby starodávnými silnicemi jezdieno vedle svolení zemského, privilegií a listův nám ot pánuov z Rozmberga daných a nepřekáženo bylo, žádajíc při tom ot JMtí také listu. Odpověď tato byla, že toho potřebie, poněvadž od pana otce jeho dobré paměti list máme, nenie, než že na tom JMt, aby starodávnými silnicemi ježděno bylo, býti i provolati kázati chce, jakož se jest stalo. Protož prosíme Tebe, aby pána z Švamberg, pánuov svých poručníka JMt, s jinými raddami zuostalými zpravil, aby při tom ještě zuostáno bylo tak, jakož jest ot starodávna držáno a povoláno, nebť my o žádnú novotu nestojíme, než toliko o to, k čemuž sme spravedliví. A toho odpověď žádáme listem tvým při tomto poslu. Datum dominica post Epiphaniam Domini anno oc LXXVI°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic purgrabí na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP², 2 s. — (G.)

247.

Konrad z Petrovic žádá Jana písaře Velešínského, aby mu zjednal 10 centův oleje makového a jej zaplatil, a dále aby Svinenští měli pohotově mák a lůj, který odvádějí. — V Č. Krumlově dne 8. února 1476.

Služba má, Johannes milý! Prosím tebe, zjednaj mi IX centnéruov oleje makového, a těmi penězi pomocními aby zaplatil; a tiem aby nemeškal, neb mám za to,

že čím blíže k postu, že bude dražší. Protož, což budeš moci najspíeš, aby koupil a na Nový Hrad tu aby jej přivezl, a já potom, když uzřím svú chvíli, pošli poň, když mi dáš věděti. — A Svinským rozkaž, ať mají mák a luoj pohotově, kterýž mají pánom dávati, neboť já bohda s neděle pošli poň. — Ex Crumlov, feria V. ante festum S. Apolonie virginis, anno dni 15 LXXVI°.

Cunrat z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Slovutnému Johannesovi, písaři úřadu Velešínského příteli dobrému d. b.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wč. 18 h. — (G.)

248.

Purkrabí Krumlovský Konrád z Petrovic žádá Jana písaře Velešínského, aby oleje pro něho zjednal a nikam nevydával peněz, které z pomoci sebrané u sebe má. — V Č. Krumlově 10. února 1476.

Služba má, Johannes milý! Jakož píšeš o oleji, že jeho nyní nevybíjejí 15: tak sem zpraven, že jej vybíjejí v jistotě, a že jest jeho Sswarz z Vitoraze něco mnoho centnérův do Viedně poslal; věřím, že toho pilen budeš. Pakli by se v tom stýskalo, ale jedné daj mi věděti, vybíjejí-li jej čili nic, některak já to opatřím. A což se těch peněz z pomoci dotýče, neudávaj jich nikam ani Buškovi, ani žádnému jinému, kromě což by za olej dal; toť já tobě navrátím. Také cožkoli zlatých uherských máš, nikam neutrácej, nébrž což by jich kde za penieze zjednati mohl, měj v tom svú pilnost, a co jich máš v sumě, zlatých uh., daj mi věděti. — Ex Crumlov sabbato post S. Appolonie virg. LXXVI°.

Cunrat z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Slovutnému Johannesovi, písaři Velešínskému, příteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wč. 18 h. — (G.)

249.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic: že člověku jeho věci ukradené vráceny budou, že se vězňi dobře opatří, a že Mladějovský o vydání jich na rukojmí žádal. — Bez místa 20. února 1476.

Službu svú vzkazujem, urozený příteli milý. Psaní tvému sme porozoměli. Věz, že člověku tomuto věci jeho, kteréž sú při tom zloději nalezeny, vráceny budú časem svým, jakož by se to bylo i ponajprv stalo, by byl o to s námi mluvil, ale již nyní jich pochovati chcem pro znamenie. A jakož dotýčeš dále o ty vězně, myf bychom nebyli toho velmi tbalí, byť se byli dostali, ale poněvadž sú k nám přivedeni, chcem se jimi dobře opatřiti. Dále věz, že Mladějovský Zdebora purkrabí Hlubuckého a Sedleckého k nám poslal, žádaje, abychom mu je na rukojmie vydali, pakli bychom toho neučinili, že by jich chtěl pomstíti, jakž by uměl. I vzkázali sme jemu zase, že jsú s jistými lapeni, a proto jich vydati nechceme, aniž také to zá

odpověď přijímáme, než bude-li se mu čeho chtietí, ať učiní tak, jakož země na tom jest zuostala. — Datum feria III. ante cathedram s. Petri anno oc LXXVI°.

Purgmistr a rada města Budějovského.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, příteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32 a. — (G.)

250.

Jan písař Velešínský oznamuje Konradovi z Petrovic, že opatřil olej a na Nové Hradý přivezl, aby si tam poslal; líčí svoje obtíže v úřadě, a píše o vyzině a o víně. — Na Nových Hradech 29. února 1476.

Službu svú vzkazuji, urozený pane purkrabie na mě laskavý! Jakož mi píšete o olej oc, vězte, žeť jsem jej včera na Nový Hrad do spižierny přivezl; a tu jej vezmete, nebudu-li doma já. A sám sem poň jezdil snad dvakrát, neb ste se ondy na mne hněvali proň. A Buoh vie, že seč býti mohu, že nezaspím, a vždy činím rozkázanie vaše. Ješto to jest dobrým lidem vědomo, jakú já práci mám, chtěje se zachovati, neboť nenie muoj úrad jako u vás. Než chci-li co jmietí od sedláka neb od rychtáře kterého, buď úroky neb jiné věci a poplatky, musím každého zvláště sjietí. A to mi jest velmi těžké k tomu také jiné rozkázanie činiti a plniti. A to milý Pán Buoh všemohúcí vie, že všemu dosti učiniti nemohu. A prosím VMti, račte se na to ptáti; jestliže se jiného doptáte, nežli píši, račte mne z toho kárati. Vždy k VMti doufanie maje jako ku pánu na se laskavému, že mi radni a pomocni budete, a mně že neráčíte jmietí za zlé, cožť píši, nebť mne k tomu veliká má potřeba, k tomu i núze tiskne.

A což se vyziny dotýče, ptal jsem se včera s pilností na ni. Vězte v jistotě, žeť ji na Vitorazi nemají. I Ssworcovi pacholci mně pravili, že ji u Viedni nenašli, když jsú vdole nynie byli.

Také byšte mi byli psali prve, abych vína koupil, byl bych to učinil jednu práci; neb jsú mi pravili, že Ssworc dva sudy dobrého má, ale já sem nesměl kúpiti, když sem od vás psaní a rozkázání žádného nejměl. Než hned já chci zítra do Vitoraze a kúpiti. — Ex Novo Castro feria V. post Cinerum anno oc LXXVI°.

Johannes písař Velešínský.

Urozenému pánu Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově na mně laskavému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ws. 18 h. — (G.)

251.

Purkrabí na Prachaticích Burian z Martic prosí Krumlovského purkrabí Konrada z Petrovic, aby mu jednoho psa veveričníka od Zíky v Záhoří vyjednal. — Bez místa 23. května 1476.

Službu svou vzkazují, urozený příteli milý! Jakož's mi onehdy psal, abych se na ty veveričníky zeptal: i milý příteli, máš je Zíka v Záhoří. Věřímť, že mi některého dohodíš, neboť má dva psy. Byloť by co kdy také potřebné, chciť pro tě rád také libost učiniti. — Datum feria V. in die Ascensionis domini oc LXXVI°.

Burjan z Martic, purg. na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli mému dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wp. 39 o. — (G.)

252.

Čáp z Radonic Konradovi z Petrovic o sůl a propůjčení Vávry k zastání nemocného kuchaře. — Ve Volyni 16. října 1476.

Službu svou vzkazují, pane purkrabie milý! Prosím VMti račte mi poslati II prostici soli, neboť jich jest pilně potřebí. Prosím VMti, pošlete mi Vávru, neboť mi jest kuchař nemocen. — Datum Volyn feria IIII. ipso die Galli LXXVI.

Čáp z Radonic.

Urozenému panoši panu Cundratovi z Petrovic, purgrabie na Krumlově.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Sp. 1 c. — (G.)

253.

Anna vdova po Janu z Rožmberka purkrabí Krumlovskému: o honitbě. — V Budějovicích 12. prosince 1476.

Anna kněžna rozená s Slezí z Velikého Hlohova, vdova po nebožtíku pana Jana z Rozemberka. Kunráte! Jakož píšeš purkrabí mému Humňanskému, co se lovu dotýče, věz, že jest mým rozkázáním honil, a s kým sem rozkázala, na Boru. A rozkazuješ, jakoby sám pánem byl, a zapovídáš mu panství: i neviem s stie [sic] vuolí to děláš; děláš-li s své hlavy, tehdy nešlechetně nade mnú děláš. Věz, že si mi to prvé učinil, když sú moji služebníci na hory šli. tehdy si jim též zapovídal; a když jsem na tě žalovala panu Švamберку, tehdy si v své hrdlo zapřel. Věz, že se tebe nebojiem ani služebníci moji, poněvadž mám vuolí od pana Švamberka od švagra mého a od syna mého. Však si tu sám stál a slyšal v uši své, kdy mi jest odpustil honiti. — Ex Budweys feria V^{ta} ante Lucie anno domini oc LXXVI.

Urozenému panoši z Petrovic purkrabí na Krumlově buď list dán.

Orig. pap. v arch. Protivinském VI. Wα. 21. — (A.)

254.

Jaroš Klaric Bohuslavovi ze Švamberka zasílá dvanáct liber dřevěného oleje; bude na vyzinu a mihule pamatovati. — V Č. Budějovicích 17. března 1477.

Urozený pane, pane mně milostivě přeznivý! Službu svú napřed VMti vzkazuji. Jakož mi VMt psala o dřevěný olej, posielám VMti dvanácte liber. Ten sem kúpil po puolpátu groši. Vyzinyť již nemají, a na mihule pane pomním. I obstanovil sem 6 rybáruov, kdyžby najprv jměli, aby mi zachovali. Kdyžfkoli bude, nezmeškám VMti poslati. — Datum Budweis feria II. post Letare anno oc LXXVII°.

Jaroš Claric.

Urozenému pánu, panu Bohuslavovi z Švamberka, nejjasnějšíeho Uherského, Českého oc krále najvyššiemu hajtnanu všech zemí kr. Č. na JKMti miestě a najvyššiemu hofmistru král. Českého, pánu mně milostivě přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

255.

Jaroš Klaric zasílá Bohuslavovi ze Švamberka vyzinu. — V Č. Budějovicích 18. března 1477.

Urozený pane, pane mně milostivě přeznivý! Jakož mi VMt psala o vyzinu, abych VMti poslal po vašem poslu: i nemohl sem nikdež zjednatí, neb prodajné nejměli. Než potom sem optal u prietele svého jednoho, ježto ji sobě k snědku byl zachoval IIII libry, a ty mi jest k libosti prodal. I teď ji VMti posielám. A v tom jestliže by kdo ji sem přivezl, poslal bych jí VMti více. — Datum Budweis feria III. post Laetare anno LXXVII°.

Jaroš Claric.

Urozenému pánu, panu Bohuslavovi z Švamberka, najjasnějšíeho Uherského a Českého oc krále najvyššiemu hajtmanu všech zemí kr. Č. na JKMti miestě a najvyššiemu hofmistru kr. Č., pánu mně milostivě přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

256.

Jaroš z Klaric posílá Bohuslavu ze Švamberka mihule. — V Č. Budějovicích 5. dubna 1477.

Urozený pane, pane mně milostivě přeznivý! Posielám VMti mihule. A račte mi dáti věděti, ráčíte-li jich více s neděle, abych jich poslal ku pátku. — Datum Budweis sabbato in Albis oc LXXVII°.

Jaroš Claric.

Urozenému pánu, panu Bohuslavovi z Švamberka, najjasnějšíeho Uherského a Českého oc krále najvyššiemu hajtmanu všech zemí král. Česk. na JKMti miestě a najvyššiemu hofmistru kr. Č., pánu mně milostivě přeznivému buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

257.

Mikuláš opat Zlatokorunský stěžuje si Konradovi z Petrovic na lidi z Třisova, že mu zbili služebníka a chtěli zbiti kněží. — Ve Zlaté Kóruně 26. června 1477.

Modlitba má buď vzkázána, pane purkrabie, příteli milý! Žalujit vám na Třisovský vaše lidi, že by mi zbili služebníka mého tu ve vsi, a kněží mé chtěli bít, sejdúc od pana Přibíka z Hlumu, nebť jsú byli zváni se mnú, i pak neuměli cesty z Třisova ti kněží; pak oni zberúce sě, i zbili mi služebníka mého. I prosím vás jako přítele dobrého, že ráčíte sě na to ptáti, keří by to byli, ať by oni takové kvalty nečinili. I prosím vás, že to učiníte pro dalšíe zaslúžení. Dan v Kóruně, ten čtvrtek na svatého Jana Buriana leta LXXVII°.

Kněz opat Mikuláš Svaté Koruny.

Urozenému panoši Conratovi, purkrabí na Krumlově, příteli mému dobrému buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 18 c. — (G.)

258.

Jindřich z Hradce Vokovi z Rožmberka: o povolení k lovu na jeho gruntech. — V Jindřichově Hradci 17. září 1477.

Službu svú vzkazují, urozený pane a příteli muoj milý! Pan Lev odpustil mi na Hlubockém honiti. Milý pane a příteli, jestliže by se kde na tvém která léč udělala, a jestiž možné, věřím, že mi toho příti budeš. Neb sem byl o to k panu Švanberkovi na Zviekov posílal, i není jeho tu; a než by posel jeho muoj nalezl, už by mne snad ta chuť k lovu minula. I věřím, milý pane a příteli, že mi odpustíš, ač jest-liž možné. — Ex Novadomo feria quarta die sancti Lamberti anno 77.

Jindřich z Hradce 77.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožnbergka, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Hlubockém IE. 6 Wa. 9. — (G.)

259.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, aby propustil Šiestla mladého, kterého Jíra Petrlik pro dluh ve Vltavici obstavil. — Bez místa 1. října 1477.

Službu svú vzkazujem, urozený příteli milý! Píše nám Šiestl mladý, že by jej v Vltavě Jíra Petrlik, poddaný pána tvého, stavil pro dluh svooj. I vez příteli milý, že jest týž Jíra u nás na jeho statek záповěď učinil před chvílí. K tomu týž Šiestl pro Dawmow [Daumów] dluh z vězení se jest našeho vyručil svú ctí a věrú, míně se k němu do Prawnowa,*) zdali by rok další sobě zjednati mohl, vypraviti. To znaje, prosímeť tebe, aby našeho propustiti bez hyndrování dalšího kázal, nebť my témuž

Jírovi vedle záповědi a práva rádi dopomoci chcem jeho spravedlnosti. — Datum feria III. ipso die s. Remigii anno oc LXXVII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Cunrátovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 40b. — *; Snad se rozumí město Braunau nad Innem, kamž dlužník Šístl mohl jíti z Budějovic přes Vltavu neboli Vltavici v Čechách. — (G.)

260.

Jan Zajímač z Kunstatu děkuje Vokovi z Rožmberka za léhavého psa. — Na Leštně v pondělí po Laetare (1477—1493).

Službu svú vzkazuji, vysoce urozený pane, pane a příteli můj milý! Jakož jste mi poslati ráčili psa léhavého, vám z něho velmi děkuji a jsem ho od vás velmi vděčen. Také do mne vezte, což bych možně vám k vuoli učiniti mohl, máte mne v tom povolného a hotového nalézti. — Leštno feria secunda post dominicam Letare.

Jan Zajímač z Cunstatu z Jevišovic oc.

Vysoce urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka oc, pánu a příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wß 39k. — (G.)

261.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, aby Krumlovští pro příhodu pana Švamberka řečí hanlivých nevedli a jejich lidem příchodu do města páně nezabraňovali. — Bez místa 4. února 1478.

Službu svú vzkazujem, urozený příteli milý! Zpravení [sme], že by lidé pána tvého JMti Krumlovští povali a haněli slovy šerednými, k tomu našich p[usti]ti nechtěli, snad proto, což se jest panu Švamberkovi [při]hodilo v našem městě. I jest mnoho dobrým lidem i tobě již svědomo, žeť my tu žádné viny nemáme, a což se jest stalo, Bóh to vie, že i nám srdečně líto. Protož, to věda, věřímeť tobě, že jim přikážeš, ať svých řečí daremných a všetečných nechají a našim do města páně nehájí, nebo vieš, na čem jest zuostáno. Pakli by [ješt]ě [dál]o se, již bychom rozóměli, že by z někoho šlo, museli bychom otmílvati tak, jakž by potřeba kázala, a dále zase se k nim též jmieti. — Datum feria III. in die Cinerum anno oc LXX[V]III°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28g. — List jest valně poškozen. — Pan Bohuslav ze Švamberka byl dne 30. ledna 1478 v Budějovicích zajat z nařízení krále Matyáše; Palackého Děj. 1865 V. 1. 154. — (G.)

262.

Stolaři Budějovičtí Galli a Martin oznamují purkrabímu Krumlovskému, že pro nedostatek dříví v dělání tarasu na rybníce pokračovati nemohou. — V Č. Budějovicích 21. února 1478.

Služba naše napřed VMti, urozený pane Kunrate na nás laskavý. Jakož jsme taras na rybinci počeli dělati, i račtež věděti, že bychom již jej byli dodělali, ale že nás ten les mešká, kteréhož jmiati nemuožem, a tak dílo své meškáme a již čtyři neděle diela žádného nemáme. Protož, to věduc, račte nás opatřiti lesem a rozkázati voziti nemeškajíc. Pakli by se nic nestalo, my bychom tiem vinni nebyli, neb dělníkóm museli jsme platiti, kteříž málo neb nic nedělali, čekajíc lesu, kteréhož jsme dočekaťi nemohli. — Ex Budweis sabbato ante dominicam Oculi anno de LXXVIII.

Galli a Martin, stolaři.

Slovutnému pánu Cunratovi z Petrovic purkrabí na Crumlově, na nás laskavému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T 1e. — (G.)

263.

Petr z Rožmberka, z Bononie pro mor do Tridentu uteklý, posílá Konradovi z Petrovic svého služebníka, aby u pana Švamberka zvěděl, kterak se má v té věci chovati; nedostává se mu peněz. — Bez místa 3. března 1478.

Službu svú vzkazuji pane purkrabie milý! Napřed bych rád slyšel, abyšte se dobře měli, nebť já se, děkujíc Pánu Bohu, dobře mám a zdráv sem. Pane purkrabie milý! tajno vás nebuď, kterak sem z Bononi pro mor do Tridentu utek. I proto teď posielám k vám Wolfganga, služebníka svého věrného, abyšte zvěděli na panu Swam-berkovi, otcí mému milému, kterak se mám v té věci mietie, nebť sem hotov JMti poslúchatie, kterak kolivěk rozkázie. A také se nám peněz nedostává, nebť jest nás vejprava z Bonone mnoho stála. I proto prosím vás, abyšte svú pilnost k tomu přiložili, aby Wolfgang ke mně brzy vypraven byl, nebť jest pilná potřeba. — Dán ten úterý po svatém Matěji.

Petr z Rozmberka.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli mému.

Na rubu připsáno: 1478. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 G γ. 2. — (G.)

264.

Řehoř Klaryc Kunrátovi z Petrovic: o zbrojení pana Eicingara a pánů Pochoměřů. — V Třeboni 29. března 1478.

... Včera byl v Třeboni páně Hradeckého služebník, a pravil, že se pan Ozvald Eicingar a páni Pochoměři velmi silně zbierají. a že mají na VI^c koní; i jest-li tak, bylo by toho podoba, že by snad k nám chtěli. Ale jest to páně Hradeckého služebník veliký lhář; než proto já dnes posílám tam k jednomu člověku.

dobrému, že to zviem oc. — Datum Trzebon dominica in conductu pasce anno oc LXXVIII°.
Řehoř Claric.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 2. — Světecký opsál z originálu pouze tento kousek, a poněvadž se originál ztratil, není možné podati celý dopis. — (A.)

265.

Jaroš Klaric prosí Konrada z Petrovic za přimluvu u pana Švamberka, aby jeho otce k jeho právní potřebě do Budějovic odpustil. — V Č. Budějovicích 28. dubna 1478.

Služba má napřed, pane Cunrate milý! Psal sem otci svému prose, aby mi k mé pilné potřebě přijel, ješto mi jest rok položen jmenovitý v pondělí příští a mně o znamenitú při. I psal mi, že páně Mt neráčí jej odpustiti pro své pilné potřeby, a také páně Mt píše radě zdejší žádaje, aby ten rok odložen byl po letnicích. I věz, milý pane Cunrate, že toho rada učiniti nemuož, a to proto, že sem já toho žádal roku. A protož prosím tebe jako přitele svého milého, učin to pro mů službu a pros páně Mti, ať ráčí tak dobře učiniti, hledě na službu otce mého, kteráž jest pánom Jich Mti činil a činí, a mně jí dáti také užiti v této mé potřebě pilné a jeho odpustiti, jakož toho plné doufanie k JMti mám, že to ráčí učiniti. Pakli vždy JMt neráčil by učiniti toho, nemohl bych jinému rozuměti, než že by jeho věrná služba jemu málo platná byla, a by mi kdy hrdlo platilo, že bych jeho k své potřebě tak málo mohl mieti jako i nyní. A toho sem proti páně Mti, ani pánom z Rožmbergka bohdá nezaslúžil, neb sem vždy toho hleděl Jich Mtem slúžiti vedle možnosti své i podnes. Nepochybuji o tom, by pán starý JMt doma byl, že by jej odpustil, neb sem JMti jednu psal, prose JMti. Hned sem uslyšen byl, a psal mi, ač by jeho pilně potřeboval, avšak neřku jeho jako otce mého k mé potřebě odpustiti, ale bych prosil JMti a byla toho potřeba, že by sám JMt s svými dobrými lidmi ráčil k mé potřebě přijeti, ješto sem já na JMti tak veliké věci nezaslúžil. I mámť tu naději do pana Hynka JMti, znaje pana otce svého JMti dobrou vůli ke mně a ty JMt toho zpraviš, že mne také neoslyší. Tohož prosím odpovědi tvé listem po tomto poslu. Datum Budweis, feria III. ante Ascensionis Domini anno LXXVIII°.
Jaroš Claryc.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, příteli mému.
Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 8 B. 14. — (G.)

266.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, že Šiestle doma není. — Bez místa 13. června 1478.

Službu svou vzkazujem, urozený příteli milý! Psaní tvému sme porozuměli. Věziž, že Šiestle doma není v této míře, než když přijede, chcem my jemu

psanie tvé ukázati. Jaká pak jeho na to bude odpověď, tajnoť tebe nebude. — Datum sabato ante sancti Viti patroni gloriosi, anno de LXXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28g. — (G.)

267.

Václav z Rabšteina na Hrádku Konradovi z Petrovic: že kováře ze Smědče na rukojmí propustil, ač na něj nebožtík Bláha vyznal, že s ním jeho lidi drancoval. — V Prachaticích 6. července 1478.

Službu svú vzkazují, urozený příteli milý! A jakož mi píšeš o tého kováře z Smědče, věziž příteli milý, že bez příčiny jisté vsazen není, neb to jest svědomo mnoho dobrým lidem, kteříž sú při tom byli, co jest na toho kováře z Smědče nebožtík Bláha, Jehlův syn z Krtel, před mučením, na mučení i po mučení seznal jda na smrt. Když s ním mluveno, nebyl-li by vinen, aby jej odvolal a na svú duši nebral, některé odvolal, ale toho kováře nic, než vždy pravil, že při tom s ním býval, když mi mé chudé lidi vybíjeli a jim jich statky brali, a některé zmordovali a zranili, že do dnes chromí sú. A skrze to jedna celá ves Královice jest mně do dnes pusta, že žádných úrok a poplatkův s nich nemám. A na tom ten škuodce a lúpežník Bláha umřel jest a odpraven. A byť kto muoj takové věci a škody činil, a vy jeho dosáhli, nechtěl bych o něho státi. Avšak poněvadž mi o něho píšeš, dalť sem jej nyní na rukojmie; a tyto věci, co mi a mým chudým lidem činil ten kovář, na tě vznáším, neb toho všeho popis jest, co činil a škodil, ješto naň ten Bláha před dobrými lidmi, kteříž při tom byli, vyznal. — Datum Prachaticz feria II. post S. Procopii anno de LXXVIII°.

Václav z Rabšteina a na Hrádku.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli mému dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

268.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, aby do příjezdu Šistlova neobtěžoval spolusousedů jejich pro jeho obšťavku. — V Č. Budějovicích 16. listopadu 1478.

Služba naše, urozený příteli milý! Spolususedé města našeho, kteréž ste pro Šistle pro XXX zlat. uh. stavili, vznesli na nás a to nám znáti dali, že se vám opět v moc stavěti mají. Protož, milý příteli, věřímeť tobě, poněvadž Šistl starej na smrtelné posteli a v kázni Božie ležie, a mladého nyní doma není, že spolusused našich do

příjezdu Šistlova obtěžovati nebudeš. — Ex Budwais ipso die Othmari anno 3c LXXVIII°.
Purgmistr a radda města Budějovic.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 28f. — (G.)

269.

Řehoř Klaric Vokovi z Rožmberka: o přijetí úřadu na Rožmberce. — V Treboni 21. listopadu 1478.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má VMti napřed. Račte věděti, že Prajerna [?] chce toho úřadu na Rožmberce přijeti; vedle toho račte se spraviti. A jakož sem VMti psal o pánu Hradeckém, vždy mi se zdá, abyste o takovou svú znamenitú potřebu ráčili dva neb tři zlaté vážiti. — Datum Trzebon sabbato post s. Elisabeth anno domini 3c LXXVIII°.
Řehoř Klaryc.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu mému milostivému d.

Prostý opis z r. 1759 v Treboň. arch., A. Nr. 22. I str. 24. — (A.)

270.

Hejtman Prachatický Burian z Martic žádá Konrada z Petrovic o přimluvu, aby Vlksický Oldřicha služebníka pána jeho propustil, a aby Burianovi bylo dovoleno okolo Chrobol s chrty honiti. — Bez místa 22. listopadu 1478.

Služba má, urozený pane milý! Jakož Oldřich tohoto listu ukazatel, pána mého JMti služebník, jest vězněm na Rozmberg k Vlksickému 3c. I prosím, aby se přimluvil ku pánu svému JMti, aby ráčil to učiniti pro pána mého i pro mů službu, aby JMt ráčil rozkázati Vlksickému, aby Oldřicha propustil, nebť nižádné takové viny na sobě nemá, pro kterúžby měl vězněm býti. I věřím, že se k tomu přičiňš, aby se služebník mého pána více netrmácel, též libosti dle okázanie k tvé žádosti. A takéž prosím, aby ode mne mluvil s pánem svým JMti, aby mi ráčil odpustiti, abych okolo Chrobol s chrty mohl loviti, nebť bych [bez] vaše vuole nechtěl nic učiniti. — Datum dominico ante festum S. Katherine virginis anno 3c LXXVIII°.

Burian z Martic, hauptman Prachatický.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, příteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 179. — (G.)

271.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic o věci žida s Burcianem. — Bez místa před 8. prosincem 1478.

Služba naše tobě, slovný příteli milý! Psališ sme prve žádajíc, aby Židu zase vráceny byly ty věci, kteréžto sme dotkli. I zpravuje nás posel, že ty věci krom

stříebra vráceny sú, ale zapověděny, aby vydány bez tvé vuole nebyly. leč Žid přijde a k Burcianovi o věc mluvíti bude oc. Příteli. totot právo jest. k čemuž se Burcian přiznal, to ať navrátí. Má-liť pak Žid přes to k němu neb k jinému o něco více říci, budeť mieti před sebou. Pakliť Burcian co proti Židu zase má, nechajť přijde, máť se jemu [ot něho] spravedlivé státi. I věřímeť, že se k tomu mieti budeš [a p]ropustíš, ať bychom o to dále již starání od Žida nebyli. A . . . jest tomuto poslu v moc jeho dáno. — Datum feria . . . ante Conceptionem S. Marie virginis gloriosissime anno oc LXXVIII°. Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panosí Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, příteli našemu dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 29d. — (G.)

272.

Řehoř Klaryc p. Vokovi z Rožmberka: o jistých odměnách. — V Treboni 14. prosince 1478.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má VMti napřed. Páně Popelovu psaní porozuměl sem. Máte přátely všechny v jedno brdo tkané, že vám chtějí zub za oko dáti. Takéť on té otměny nebude moci dojíti bez vaší vuole, nebť Břekovec od něho nepřijme, leč vuoli ot VMti jakožto ot dědice zjedná; a vy také nesvolujte, kdyžť jest on pro vás svoliti nechtěl. A jakož pan Popel píše, že by vuobec této otměny museli dáti za tu otměnu, kteréž chce, což za VI stojí, LX neb LXX dáti oc. — Datum Trzebon feria II. post s. Lucie anno oc LXXVIII°.

Řehoř Claric.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu mému milostivému b. d.

Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. archivu A. Nr. 22. I. str. 2. — (A.)

273.

Purkmistr a radda města Vodňan žádají Krumlovského purkrabího, aby přiměl rychtáře Čepičku z Brloha k zaplacení dluhu a sudu varníku, čímž povinen jest jejich spoluměštěnnu Václavu Kunclovi. — Ve Vodňanech 28. dubna 1479.

Službu svou vzkazujem, urozený příteli milý! Vznese na nás Václav Kuncel, spoluměštěnní náš, kterak rychtář Čepička z Brloha, člověk páně Mti pána tvého pod úřadem tvým, zůstal jemu dlužen LXXXVI g. a sud varník. I odkázal ty peníze Andrlovi z Dobčic, a on nechtěl jemu dáti, jakož sme zpraveni. I věřímeť jako příteli, že Čepičku nadepsaného k tomu mieti budeš, ať dluh nadepsaný našemu sousedu splní, poněvadž se jemu nezdálo dáti Andrlovi, i sud přiveze. Neb toho ne učiní-li, právo k stavování lidí páně Mti pod úřadem tvým bude propuštěno. Jehožť věříme, že pro odslužení naše k tomu se bez nesnází přičiníš. — Datum feria III. die beati Vitalis anno domini LXXIX°. Purgmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově příteli našemu dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

274.

Čáp z Hnízda Konradovi z Petrovic, aby si poslal pro uvězněného Pešele kováře ze Svinů. Na Tiché 10. června 1479.

Službu svou vzkazuji, pane purkrabie milý! Abyste ráčili věděti, že sem jal Pešele, kováře z [S]vinuov, tuto středu příští [sic] v noci. I proto račte s tú věcí rozkázati a račte poň poslati, nebo se bojím, aby mi se z věže nedobyl. Protož poslal bych jej vám, i mám málo pěších; a pošle jej po sedlácích i bojím se, aby jim ho neodjeli. A potom již já vás o něm, o jiné věci dobře ústně zpravím, a sám tú věcí neračte meškati. A prosím VMti, račte mi poslati papieru, nebť nemám nač psáti. — Dán na Tiché na Božie Tělo anno dc XXVIII°. Čáp z Hnízda.

Urozenému panoši panu Cunratovi z Petrovic, purkrabie na Krumlově buď l. d.
Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 31c. — (G.)

275.

Purkmistr a radda města Vodňan prosí Voka z Rožmberka, aby poddanému svému poručil zaplatiti 3 kopy Kateřině manželce Michala krejčího na jejich předměstí. — Ve Vodňanech 30. října 1479.

Urozenému pánu a panu Vokovi z Rozmberka nám přeznivému. Službu naši VMti urozený pane a pane nám přeznivý vzkazujem. Zpravil nás Michal krajčí na předměstí našem obývající, kterak Kateřina manželka jeho má z dědictvie svých starších u Paškova syna v Brloze III š, a toho že jest svědom úředník VMti odtudž, i také Štěrbá z Sádlna. Protož s nimi i za ně VMti jakožto pána přeznivého prosíme, račte úředníkuom vašim rozkázati, ať ty III š jí vydá Paškuov syn nadepsaný, zda by v své chudobě i s svými dietkami mohli pozdvížení a živnost tudy mieti. To pro naše odslúžení přeznivě račte učiniti s odpovědí laskavú. — Datum sabbato ante Sanctorum omnium sollemnitate anno dc LXXIX°.

Purkmistr a radda města Vodňan.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

276.

Purkmistr a rada města Vodňan p. Vokovi z Rožmberka: o propuštění Petra syna Tulavova z Netolic. — B. m. 24. listopadu 1479.

Službu naši VMti, urozený pane a pane nám přeznivý vzkazujem. Jakož ste psáti ráčili o Petra syna Tulavova z Netolic, sirotka vašeho, aby byl propuštěn,

i o jiných VMti poddaných: račte věděti, že sme mluvili s Prokopem kramářem, poručníkem toho sirotka, tak praví povolně se máje, že řemeslu týž sirotek počel se učiti u něho a učí, prose VMti, s nímž i my, že ráčíte pro dobré toho sirotka laskavě učiniti a poshověti, dokudžby se nevyučil. Neb to dobře jest nám svědomo, kterak jeho poctivě chová, netolik že jest poručník, ale by přítel přirozený jeho byl. A s jinými, jenž se z Netholic přistěhovali k nám, mluvili sme: prosie a my také za ně VMti jako pána přeznivého, že ráčíte jim toho přieti, aby grunty VMti osadili, a že je propustiti ráčíte laskavě k prozbě naší pro odsluženie naše. A na to žádáme odpovědi laskavé. — Datum feria IIII. die beati Crisogoni . . . oc LXXIX°.

Purgermistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu a panu Vokovi z Rožmberka, nám přeznivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. VI. Gp. 3d. — (A.)

277.

Purkmistr a radda města Vodňan děkují Vokovi z Rožmberka, že jejich člověku dopomohl částečně k dluhu jeho, a prosí, aby i o zaplacení ostatku se postaral. — Ve Vodňanech 4. prosince 1479.

Službu naši VMti, urozený pane a pane nám přeznivý, vzkazujem. Z dobrovolné ochotnosti, kterou ste ráčili k prozbě naší laskavě učiniti o peníze člověka našeho listu tohoto dodávajícíeho, jenž jest nás zpravil, že 1 lř jemu dána: prosíme VMti jakožto pána přeznivého, poněvadž ste ráčil dobře při počátku učiniti, a račte i dokonati, a ostatek těch peněz, vzhlednuce na jeho poražení od Pána Boha, že ráčíte rozkázati jemu dáti, ať by o to více nepracoval a se nechudil náklady, an i tak nebohý má dosti činiti. Úplně VMti věříme, že to pro naše odsluženie učiniti ráčíte; a [on] sám zpraví, co jest toho. — Datum sabbato die beate Barbare virginis, anno LXXIX.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu a panu Vokovi z Rožmberka nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

278.

Burian z Martic hejtman na Prachaticích Vokovi z Rožmberka: že mu rád jestřába pošle, až jej vyzkoumá, a prosí, aby milostivě naložil se Štegarem, kterého mu jako jeho poddaného vydal. — Bez místa 15. prosince 1479.

Služba má VMti, urozený pane pane milý! Jakož mi VMt píšete o jestřáb, abych VMti poslal jej: i račte věděti, byť honěný byl, učinil bych to pro VMt rád, žeť bych jej VMti poslal, ale jestližeť honiti bude, chci jej VMti rád poslati, nebť sem jím ještě nic nehonil. Také VMti prosím o toho Štegaru, kteréhož sem VMti vydal, že s ním ráčíte milostivě a laskavě naložiti, jakožto člověkem VMti poddaným,

ať bych já potom od lidí od jiných přimluvy a ústípků neměl. — Datum feria III. post S. Lucie anno oc LXXIX°. Burian z Martic, hajtman na Prachaticích.

Urozenému pánu panu Vokovi z Rozmberka, pánu mně příznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

279.

Petr a Jan z Rožmberka nařizují svým úředníkům, aby Budějovickým nepřekáželi ve stavování lidí Rožmberských se solí po cestách nedovolených jedoucích. — Na Krumlově 4. čce 1481.

Petr a Jan z Rozmbergka vám purgkrabím, rychtáruom, pohajnejm a jiným úředníkům našim tímto listem přikazujeme všechněm; aby jestli by měšťané Budějovští někoho z lidí našich, s solí cestami neobvyčejnými jedoucího, stavovati aneb základ bráti chtěli, že jim v tom překážky činiti nebudete, ale raději, pokudž byste mohli, nápomocni budete, pokudž v tom hněvu našeho těžkého chcete se uvarovati. — Dán na Krumnově den sv. Prokopa leta oc LXXXI°.

Opis z 15. stol. na pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 5 AS. Nr. 3c. — (G.)

280.

Starí měšťané Krumlovští Šimánek, Mikuláš Rádpil, Liendl švec, Ondřej Puklík, Mikuláš sladovník a Štefl Kyc-heypl prohlašují, že za jejich paměti vždy v Krumlově byly sklady svobodny a že tu měšťané se solí, vínem, obilím a j. volně obchod vedli. — V Krumlově 11. března 1481.

My Václav z Švamberka, Cunrat z Petrovic, Vilém z Dúdleb purkrabie na Krumlově, Přibík Had z Paběnic, a Erazim z Michnic, vyznáváme tiemto listem obecně všady a přede všemi, ktož jej uzrie anebo čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás múdří a opatrní Šimánek, Mikuláš Rádpil, Liendl švec, Ondřej Puklík, Mikuláš sladovník a Štefl Kyczheypl, starí měšťané Krumlovští, a vyznali jsú před námi, že pamatují někteří od padesáti let, někteří od šedesáti let a viece, že jsú skladové svobodni byli v městě Krumlově, že hospodáři, kteříž jsú kolivěk chtěli, s formany s soumary frajmarčili, na každý den nakládali jim a zase skládali suol, obilé, vína a jiné věci, a že jim toho měšťanóm Krumlovským od nižádného překážieno ani bráněno ani zastavováno bylo. A to jsú měšťané již jmenovaní vyznali před námi nahoře jmenovanými pod svú věrú a přísahú, že jsú nikdy neslyšeli, by od koho Krumlovským měšťanóm překážieno a bráněno bylo. A formané aneboli soumaři, kteříž jsú kolivěk do města Krumlova přijeli, že jsú vuoli měli složiti anebo předse vézti, kam by chtěli, dadúc mýto, jakožto i podnes. A jestliže by toho kdy potřebie bylo, chtěli bychme to ústně vyznati před každým člověkem. Na svědomie toho pečeti naše vlastní kázali sme přitisknutí k tomuto listu dobrovolně, sobě a svým bu-

dúcím bez škody. Jenž jest psán v Krumlově leta od narození syna Božího tisícíeho čtyřstého osmdesátého prvního, tu neděli první v puostě, jenž slove Inuocaut.

Orig. na pap. První pečeť vtiskána na papír, ostatní čtyři v černém vosku, všechny jsou zachovalé. — V kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28d. — (G.)

281.

Nejmenovaný konšel Krumlovský ku přání sousedstva žaluje před radou městskou a pak i u pána na strannické, zisťné a svévolné jednání rychtáře Krumlovského. — Nedatováno (1481—1500).

I. Item zvolala mě obec mezi sě, abych od nich vznesl na konšely tři kusy:

První kus: Kto jest kázal, anebo kto jest tiem vinen, že jest puška roztržena, pokušujíc jie bez vůle starších a majéc Ludvíka puškaře a jiné lidi rozumné. Tu jest rychtář řekl, klepě mi mezi oči: „To z tebe de.“ A já, to Bóh vie, že sem jim o tom nic neřekl. A to mi obec vyznala, že o tom sem nevěděl oc.

Druhý kus, aby počet učinili z peněz, kteréž jsú loni od vína brali.

Třetíe, aby jě také zpravili a počet učinili z peněz, kteréž jsú s sebu vzali do Hradce, pána provodiec; jedni na ně trávili, a druzí o tom nic nevědie, majíc plnú potřebu od páně milosti oc. Těch kusův nechali sú do počtu před páně úředníky.

Item vznesl sem na ně o rychtáře: Nejprv, kterak jest mnoho dědin osáhl a jiného statku, děkujíc Bohu, maje dosti; i tak mnoho lozunkův i jiných daní na něm městu scházie, tak jakž jest rychtářem, kromě že nedávno naň z přibylé dědiny položeno, i s těch nechce dávat.

Item že pobral kamenie, od kteréhož lámání obec dala Zdeňkovi a Ziglvi více než III š, a z toho sobě ve dvoře zdil zeď a haltér. A ten kámen byli sme dali Tlučbovi místo jeho kamene, ješto sme mu od sladovny k městcké potřebě pobrali, a proto Tlučba městu lozunky drží.

Item, když jsem byl purgmistrem, tu mi jest vzal II š z pušky svévolně od Liendle a od Nogunczauna lozunkérův, bez vědomie mého i jiných konšelův. A těmi sem měl žlab na ratause opravit, a proto tak i dnes nedodělaný stojí. A proto sem s ním mluvil: „Proč si ty dvě kopie vzal, a tuto nemám čím dělati?“ A on odpověděl: „A já sem vzal, buď tobě libo nebo žel; chci ještě více bráti.“

II. Item poslal sem posla městckého k Netlachovi,*) aby lozunk dal, nedá-li, aby jeho vsadil do klády. Tu mu rychtář kázal domuov jíti, a lozunku mu nedá dáti, a nechce mi pověděti proč.

Item Hedvika nechce také lozunku dáti pravič, že jie rychtář kázal za kata sraziti. A jindá nenie katu placeno z lozunkův, ale z úrokův.

*) V rejstříku platů z panství Kruml. z r. 1484 psáno Netlich de Milikowicz.

Item bral lozunky od Torlaty, a od jednoho ze Lhotky na sě také XX gr. přejal oc.

Item pobral plaňky obecné mezi stodolami, od kterých jsme dali nebožci Kubovi od diela II fl oc.

Item s jinú řečí řekl sem, že by rychtář neměl v radě mezi konšely sedati. To on řekl mi: „Ty nemáš konšelem býti, a chci to zjednati, že jím nebudeš.“ A já sem řekl: „Chciť klekna poděkovati a několik pinet vína koupiti, abych jím nebel; a já bych s takým bezectným, ještě svú čest ztratil, nechtěl sedati. A vieš-li co na mě nepoctivého, proč bych konšelem býti nemohl, to ukaž a doved. Pakli proto, abych tebe prázdnen byl: a já tebe stokrát radějie. Neb strany držíš, jakožto proti Rádpilové a těm sirotkóm, konšely's držal viac než dvě letě, drže při bez studu jakéhos lotrce“ oc.

Item proti rychtáři z Chvalšin, kterýž ukázal, že jest jedna strana lúky jeho kúpená a druhá strana sirotčie, a to chtěl kniehami ukázati, a já řekl dosti dobré svědomie. A on řekl: „Píšete tato leta, co sě vám zdá v kniehy.“ A já odpověděl „Co sem byl s panem Buzkem a s panem Matějem, nikdá sme bohda v kniehy nic křivého nepsali.“ A proto jest na mě velmi srčel a hněval, až jest to pan purkrabie zjednal.

Item dokud jsú peníze v pušce, tuť jimi štědre vládne a rozdává a rozkazuje, komu sě jemu zdá. A když peněz nebude, tehdy na purgmistra všecko ukáže a všechny dlužníky na mě pošle.

Item pobral sobě domek u praněre pekařóm připravený, a chlěvón sobě ve dvoře z něho nadělal, a za to jsú chtěli dáti j fl.

Item orudie městcké u něho položené uratil [sic] aneb ještě má od starodávna ustavené žejtlíky, polúpintie, dva čebry, řetězy, motyky, hák a mú železnú dlubni, pušky k trúbám a jiné věci oc, ještě každé leto přikupujie; a to nevieme, kam sě dievá.

Item obec sobě osvojil a připletl k svie lúce, za kterúžto Martin krajčí k uobci chtěl dáti III fl; a také ostrov pod děkanovým dvorem sobě vyplanil, kterýchžto pastvami jsme požívali. Jestliže mu to páně Mt dala, ten jest toho dobře mocen. Ale toto město jest velmi pastvami súženo, a o to obec mluví.

Item obec o to velmi mluví, kterak jest on mnoho peněz k kostelu odkázaných pobral. Jestliže je páně Mti vydal, buď jemu to požehnáno. Pakli by toho nebylo, ať nám počet z toho učiní. Item od Truolové, item od Šimana kováře, item od mistra S. it. od . . .

Item purgmistra a jiných konšel za nic nemá, zvláště mě tak často hanie. Když sě nám tvá Mt u děkana kázala sebrati, tu jsme sě prve sešli, než tvá Mt přijela; uzřev u mne lístek, anebo mu někdo pověděl, i obořil sě na mě, klepě mi

v nos řka: „Co kolivěk píšeš, aneb budeš praviti, to budeš vše lháti“ oc. A zatím TMt přijela, že mne v pokoji nechá. A také Ssefa purgmistra škaredě do klády vedl a vsadil; a také Prokopa konšela, poduchy jemu dávaje, do klády vsadil, ješto by měl na rataus vsaditi neb na rukojmie dáti, jestli pro takú věc. Item Mebote [Merbota] a jiné chudé lidi [po?] vládycku tepa za vrch, do klády vlekl, a Bochníkovi v obě líce políčky dávaje, a podnes mnohým sedláckóm též činie.

Item proč jest tak chleba malý, od obecních slýchám, že pro veliké strice a časté bílé pecence, kteréž zdejší pekaři rychtáři šenkují, že proto jest zde chleba malý; nébrž samy pekařky některé pravily jsú: „Lépe že jedné svini zadek mažeme, nežli všem.“ A když jsme byli chleba pobrali pekařóm, tu jsme chudým lidem prodávše, i dali peníze do špitála a do školy. Tu mě Ssenweklová nalála a uhaněla na ctie velmi. Toho jsem rychtáři túžil, zavolav jie; tu rychtář jie nic neřekl, než kázal jie předsě jíti. A potom rezný chleba pekli menší, nežli prvě.

Item když hlásku sadil, nedal mi na hlásku dvěma hlásnýma přijíti, a pravě, že jim velikú křivdu činím; a nezpravili mne, proč. Tu sem k starému purgmistru s jedním šel. Tu mi řekl: „Nesrazuj žádnému více. Všemf jest sraženo.“ A přes to vždy nechtěli hlásati, praviec, že jim rychtář nedá, ani jim ke mně dal přijíti. A tak jsem své peníze musel dáti.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 17a. — (G.)

282.

Král Vladislav Vokovi z Rožmberka: o silnici z Netolic do Týna. — V Kutné Hoře
12. února 1484.

Vladislav z božie milosti král Český a markrabě Moravský oc. Urozený věrný milý! Jakož některá ruoznice jest mezi tebou a Pieseckými, našimi věrnými, o silnici, kteráž jde z Netolic do Týna: i viděli jsme list tvooj, kterýž jsi jim psal o to, pohruožky jim čině; i věziž, že oni nyní byli jsú před námi, a ukázali jsú nám přiepis listu najjasnějšího krále Jiříeho, předka našeho šťastné paměti, kterak rozsudek stal se jest o tu silnici, jakož pak teď přiepis toho listu tobě posíláme. Protož žádáme od tebe i příkazujem, aby ty jim v tom žádné překážky, což se té silnice dotýče, nečinil, ale té vše věci nechal v dobré míře státi. A jestli přes to žeť by se zdálo kterou spravedlivost mieti k té silnici, proto jim v tom nepřekážejě, dajž nám to znáti, a myť chceme s nimi rok složiti, a k tomu se mieti, z čehož jim vinnu dáš, ať by právi byli, a také aby ty i oni v tom při spravedlivém s oboje strany zachování byli. I znaje v tom vuoli i rozkázanie naše, zachovajž se, jakožť píšem. — Dán na Horách Kuthnách ve čtvrtek před svatým Valentinem, královstvie našeho léta třináctého.

Ad mandatum domini regis.

Urozenému Vokovi z Rožmberka, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v Prachat. arch. HC. 5 AP. 8. — (A)

283.

Purkrabí na Hluboké purkrabímu Krumlovskému: aby Rynšovi ze vsi Češňovic zaplacený byly peníze, které mu Prokop ze Vrabče dlužen zůstal. — Na Hluboké 14. května 1485.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Zpravil mě Rynec z Češňovic, člověk pána mého JMti, ukazatel listu tohoto, že Prokop z Vrabce [Vrabče?] povinen jest jemu vyplniti ještě XV fl, kteréž jemu také zastaveny byly. I věřím milý příteli, že rozkážeš, ať by předepsanému Rynšovi penězi propuštění byli vedle toho přirčení pánu mému JMti, neb JMt po tvém psaní ráčil rozkázati, aby již lidem pána tvého JMti penězi drženi nebyli. Odpovědi žádám. — Ex Hluboká, sabbato post Ascensionis Domini, anno dc LXXXV°.

Rynart Pakosta z Libievi, purkrabie na Hluboké.

Urozenému panoši Petrovi z Dobrohoště, purkrabí na Krumlově, příteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 61z. — (G.)

284.

Purkrabí na Hluboké purkrabímu Krumlovskému: aby mu v Krumlově korbelíků opatřil. Na Hluboké 29. října 1485.

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Pán muoj JMt zpraven jest, že by tu na Krumlově korbelíky pěkně dělali. I rozkázal mi JMt psáti tobě a prosí, aby JMti zjednal LXte korbelíkuov větších a menších, v žejdlík, v puol pinty, ve tři žedlíky. A jestliže by zjednati mohl, již bych já po ně naschválně poslal i peníze, co bych za ně poslati měl. Odpovědi žádám po tomž. — Datum Hluboká, sabbato post S. Simonis et Jude apostolorum, anno dc LXXXV°.

Rynart Pakosta z Libievi, purkrabie na Hluboké.

Urozenému panoši Petrovi z Dobrohoště, purkrabí na Krumlově, příteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 J. 21f. — (G.)

285.

Jan Šeldar, Jakub Čapek a Martin Pánek (z Pelhřimova?), poručníci nebožtíka Nejičného, žádají Jiríka (Petrlikova) v Českém Krumlově, aby vydal jejich spoluměštěninu Valentovi 50 kop neb zl., kterých jemu jeho bratr pro své děti svěril. — B. m. 22. listopadu 1486.

My Jan Šeldar, Jakub Čapek, Martin Pánek, poručníci nebožtíka Nejičného, múdrému a opatrnému Jiríkovi v Krumlově službu naši vzkazujeme. Múdrý a opatrný příteli milý! Jakož s tebou mluvil Jan Šeldar, jeden z poručíkuov, některé časy v Praze na Hradčanech, což se dotýče těch padesáti kop neboližto zlatých,

kterézto jest poručil nebožtík bratr tvůj dětem svým, kterézto peníze ty u sebe máš, neb jest tak rozkázal nebožtík, aby ty dal je nám v moc naši, abychom my jich dětem jeho dochovali oc. A tys řekl jako člověk dobrý, že dáti chceš, toliko abychom tebe opatřili kvitancí, aby potomně o to nesnášky neměl. A myť tobě tiemto listem sľubujeme, když je dáš Valentovi spoluměšťěniuu našemu, listu tohoto ukazateli, že od nižádného více z toho dľhu upomínán nemáš býti, ani kterak koli hindrován. A mocně tebe kvitujem a prázdna činíme; neb sme my to také nadepsanému Valentovi mocně poručili od tebe přijieti a také tebe z toho i rukou dáním propustiti, jako bychom my sami oustně tebe propustili. Toho na svědomí a lepší jistotu prosili sme múdrých a opatrných purgmistra a konšeluov města Pelhřimova, že sú pečeť přitiskli k tomuto listu, jenž jest dán a psán v středu před svatú Kateřinú, leta Božieho tisícieho CCCC LXXXVI.

Vtištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 119c. — (G.)

286.

Jakub Čapek, Janek Šeldar a Martin Pánek kvitují Jiřika Petrlíkova v Českém Krumlově z 25 š gr. — B. m. l. 1487.

My Jakub pří[j]mím Čapek, Janek Šeldar, Martin Pánek, poručníci nebožtíka Mikuláše Nejicěného, známo činíme listem tiemto: Jakož nebožtík Mikuláš Nejicěný poručil XXV š grošuv dětem svým, kterézto peníze měl jest v moci své Jiřík Petrlíkuov v Krumlově v Českém. Kterúžto summu peněz nadepsaných Jiřík svrchupsaný úplně a docela jest zaplatil a dal nám v moc naši. A my svrchupsaní poručníci Jiřika nadepsaného tiemto listem kvitujem a prázdna činíme a jemu sľubujem, že od nižádného více z těch peněz XXV š gr. nemá upomínán býti. Toho na svědomie prosili sme múdrých a opatrných pánuov purgmistra a konšeluov města Pelhřimova, že sou pečeť městskú přitiskli k tomuto listu. Jenž jest dán a psán leta Božieho tisícěho CCCCLXXXVII^o.

Vtisknutá do papiru pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 119c. — (G.)

287.

Bohuslav ze Švamberka p. Vokovi z Rožmberka: o koupi Prachatic od p. Jindř. z Rabšteina. Na Zvíkově (1487—1491).

Službu svú vzkazují, urozený pane a pane synu milý! Jakož sme spolu onehdy mluvili, když jste u mne na Zvíkově byli, což se Prachatic dotýče: i milý pane synu, pište vy panu Burianovi,*) ať on vám zjedná a strží Prachatice od pana Jindřicha Rabšteina v podobném trhu, a zjednaje a stržě, ať toho výmluvu učiní, až by vás obeslati mohl, a vy abyšte vuoli měli držeti neb nechati, a v tom že zápisy ty, kteréž má na to, ohledati chcete. Než on pan Jindřich aby vám trhu zvrci nemohl.

Pakli by toho trhu s ním zjednati nemohl, ale pište jemu panu Burianovi, af s ním ale jedná, jakož pan Smil Rizmberský drží to zbožie ve dvú tisíciech kopách, že vy panu Jindřichovi chcete na to puojčiti tři tisíc kop, a kdyby vám rok dal napřed věděti, aby své zasě vyplatiti mohl; a ty tři tisíce aby vzal pan Jindřich od vás, když chce, a zámku hned postúpil a jistoty na to dosti učinil. I věřím vám, milý pane synu, že bez meškánie s pilností panu Burianovi o to psáti budete vedle vše potřebnosti, a žádati jeho za to budete, afby vám to s pilností nemeškaje jednal. A milý pane synu, pošlete vy tam ku panu Burianovi svého posla nějakého známého iemu, neb jakž bych já svého posla s listem vašim tam poslal, tak by on tomu hned snad porozuměl. — Ex Zwiekow sabbato ante dominicam oculi.

Bohuslav z Švamberka a na Zviekově.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rozenbergka oc synu mému milému d.

Orig. pap. v Prachatickém arch. I. Aa. 1 b₁. — *) t. j. Burian z Martie, hejtman na zboží Prachatickém. — (A.)

288.

Václav z Kestřan p. Hendrychovi ze Švamberka: nabízí Kestřany ke koupi neb v zástavu. V Kestřanech 6. dubna 1490.

Službu svú vzkazuji VMti urozený pane, pane na mne laskavý! Věř VMt, že mám úmysl Kestřany prodati, ráčíte-li kúpiti; pakli kúpiti neráčíte, chci je VMti zastaviti do menovitých let, anebo abych já měl vuoli, dáti napřed rok VMti, kdy bych chtěl sumu zasě VMti dáti a své zasě vyplatiti. A to chci VMti se vším příslušenstvím, s tvrží i což jest k ní, s platy, s rybníky i se vším příslušenstvím zastaviti. I jestliže ráčíte, račtež mi dáti znáti při tomto poslu listem VMti, a skuoro-li VMt na Zviekov přijedete. A to chci VMti dckami zavázati i s bratrem svým. A také račte věděti, že chceme na sě s bratrem manstvie přejieti, a VMt držte jako slobodné. — Dán v Kestřanech ten úterý po květné neděli oc leta LXXXX°.

Václav z Kestřan.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka a na Zviekově, pánu na mne laskavému buď d.

Orig. pap. v Protivínském arch. I. Aa. 3d. — (A.)

289.

Vok z Rožmberka Krumlovskému purkrabímu: aby pět mladých čápů zaslal pánu Strakonickému. — V Třeboni 22. května 1490.

Služba má, purkrabie milý! Jakož tam máš pět čápata, pošli je hned pánu Strakonickému do Strakonice. A teď posielám XVI g. na poselstvie. Wittingnaw, sabbato ante Urbani anno oc XC.

Wok z Rožmberka.

Urozenému panoši Karlovi z Mladějovic, purkrabí na Krumlově, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Krumlov. I. 7 Wp. 38m. — (G).

290.

Konstancie ze Švamberka svému synu Hendrychovi: žádá o vápno a hlínu k stavbě.

B. m. 24. května 1491.

Hendřiše, synu milý. S pravú věrú bych ráda slyšela, byste se dobře jměli i se paní manželkú svú i také se všemi svejmi oc. Synu milý, věziž, žeť sem se děkujíc pánu Bohu polepsila oc. Muoj milý synu, chtělať sem psáti při židovi Jakubovi, i opustilať sem, neboť sem spravena byla, že byste u brzkém času jměli u nás býti; i rozumiem tomu, že s lechko brzy u nás nebudeš. Protož, synu milý, již prosím tebe jako syna svého milého, jakož jsi prvé mi přirekl, že mi dáti chceš k mé potřebě, což by mi třeba bylo vápna, i protož téhož se nadějíc, věřec, že to učiníš a úředníku psáti budeš, ať mi vápna dá k mé potřebě. Nebo vieš to, synu milý, že nenietko čas bych jměla k tomu dílu; i protož bych sobě, dokudž bych dělníky jmiati mohla, ráda dílo své konala, a dokudž den dluh jest, aby tiem spieš uděláno mohlo býti. Dále synu milý, prosím tebe, že také psáti budeš úředníku, ať mi dá přivézti pět nebo šest vozuov hlíny k komínu, neboť mi se jest nedávno zapálilo, aby mi se i jiným potom škoda nestala: tvými vozníky ať přivezú. Nebo ač bych najímati lidi na to chtěla, rozomieš tomu, že sami jmají díla dost; neboť sem ráda chtěla najieti, i nemohlať sem, každý praví, že pro svá díla nemohú. Také to vieš, synu milý, žeť já vždy teplú světničku musím mieti, i protož toho se bojím, aby se škoda nestala. Toho věřiec, že úředníkóm psáti budeš, abych já v tom meškána nebyla. I protož v tom, synu milý, nestýskej sobě, žeť tak často tebe starám a prosím, neboť se nemám k komu utéci než k tobě, dokudž sem já živa i ty. — Datum feria III. post Penthecosten anno domini MCCCCLXXX primó.

Constancia matka tvá věrná oc.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka oc, synu mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu v Protivíně VI. Bp. 3g. — Otištěn u Sedláčka, Hradý XI. pag. 44. — (A.)

291.

Jan z Švamberka Henrychovi z Švamberka: o koupi Kestrán. — V Strakonících 24. čce 1491.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a strýče milý! Jakož mi píšete, což se Kestrán dotýče, že sem vám měl dáti znáti o tom, když se z Krumlova vrátím: i vězte, jakž sem z Krumlova přijel, že sem hned zase jeti muosil, teprv dnes sem přijel. I milý pane strýče, pošletež k uohledání někoho ve čtvrtek najprv příští, a já také k tomu vyšli; ti uhlédajíce, vám znáti dadie; i bude-li úmysl váš, po týchž

dáte znáti, budete-li chtieti k tomu a v ten trh jíti, kdy a který den dáte mi znáti a kde, abych já k tomu ty všecky obeslal, jimž ta věc příleží, abychom se k tomu sjeli a s vámi to konali. Dotýčete dále, bychom sobě chtěli tak vysoce nasazovati, jako prve oc: jiného neviem, než (ač budete-li chtieti kúpiti), že vás muož slušný trh potkati. Abyšte se dobře jměli, zdrávi jsúce. přál bych vám toho s pravú věrú. — Ex Strakonicz dominica ante s. Jacobi anno oc XCI^o.

Jan z Švamberka oc, mistr převorstvie českého.

Urozenému pánu, panu Henrychovi z Švamberka oc, strýci mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu v Protivně I. A. 3d. — (A.)

292.

Vok z Rožmberka rychtáři Netolickému: o vydání listu zachovacího pro syna Namyslovského. V Krumlově 15. července 1493.

Vok z Rožmberka oc. Rychtáři milý! Jakož Namyslovský, ukazatel listu tohoto jmá syna, kteréž (sic) v Netolicích rodil se: i zpravil mne, že by témuž synu svému potřeboval listu zachovacího. I protož žádám, aby purgmistru a konšelóm pověděl, aby jemu list zachovací dali vedle té potřeby, jakož k té věci přísluší, tak aby on ten list maje, dále k místu slušnému přijíti mohl. Ex Krumlow feria II. in divisione apostolorum anno oc LXXXIII.

Rychtáři Netolickému.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 11h. — (A.)

293.

Matěj rychtář Prachatický Petrovi z Rožmberka: že hejtmána není doma, a že žádného lovu neměl na mysli v lesích kláštera Korunského; že tu záповěď prohlásí poddaným. —

V Prachaticích 17. května 1494.

Urozený pane, pane mně přeznivý! Služba má napřed VMti. VMt jakož ste ráčili psáti panu hajtmánu pána mého JMti, že by na lov lovit chodil na lesy kláštera Svaté Koruny: ač pana hajtmána doma není, kromě jest jedinký tajdén příjezdem na Prachaticích pobyl jest; tu jest žádného lovu před sebú na mysli neměl, anebo aby jinému loviti dopustil. I VMt račte znáti, že já chci všem lidem pána mého JMti rozkázati, aby se v tom proti VMti zachovali, jakož jest neslyšeti, byť na které lovy na VMti panství chodili a směli. A byť na ně bylo vědieno, muselí by trestání a kárání býti. — Ex Prachatic sabbato ante Pentecosten anno oc LXXXIII°.

Matěj rychtář Prachatický.

Urozenému pánu panu Petrovi z Rožmberka JMti, pánu mně přeznivému dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BP. 5b. — (G.)

294.

Jan z Roupova žádá Petra z Rožmberka, aby mu nebránil loviti v lesích kláštera Zlatokorunského v rychtářství Zelnavském, že toho práva nabyt, koupiv Prachatic. Stěžuje si, že lidé na silnicích zapovězených ke škodě jeho a Prachatických se prokrádají. — Na Kašově (?)

24. června 1494.

Službu svú vzkazuji Tvé Mti, urozený pane, pane milý! Dodán mi list, kterýž jste ráčili psáti úředniku mému na Prachatic a písíce jemu, že v lesích kláštera Svaté Koruny loví a jiným loviti dopúšťie, a při tom dávajíce znáti, že ti lovové pane vám a bratřím Tvé Mti dědičně příslušejí, aby on těch lovuov přestal, a jiným svým loviti nedopúšťel; pak-li by lovil, že ste ráčili rozkázati, aby toho bránili. Pane milý, však já to prvé viem, nežli tiemto psaním, že týž klášter vám dědičně příslušie. A toho já pane Tvé Mti i pánóm bratřím vašim Jich Mti věrně přeji, a i mnohem většieho, nebo sem předkóm vašim rád slúžil i vám pánóm všem tiem, na čem bych se jedné vám hoditi mohl. I milý pane, však sem toho proti vám neprovinil, abyšte mi neměli toho přieti, což sem za své peníze koupil*) a čehož sú držitelé Prachatic uživali, že mne ráčíte při témž nechati. Neračte mne mocí z mého drženie vyvoditi, kteréhožto sú tíž držitelé beze všech překážek uživali. Pakli se pane Tvé Mti zdá k čemu právo mieti, račte mne právem hleděti, ale ne mocí. Pakli by Tvé Mti moji věc dále sáhali, nežli jsú držitelé Prachatic uživali, v tom vuole má nenie, račte mi dáti znáti, hned to staveno bude.

A také sem zpraven, což se dotýče poddaných mých Prachatických, těch silnic, kteréž sú odsúzené, a že vždy tady ještě jezdíe a prokrádají se, mně ke škodě i poddaným mým. I prosím Tvé Mti pane milý, nerač to býti proti mysli, tém a takovým toho hájiti budu vedle možnosti své, k čemuž právo mám i poddaní moji; neb muoj úmysl, že bych já pane vám raději poslúžil, ač hodil-li bych se na čem, nežli bych vás čím hněvati měl. Než spravedlnosti své bych rád požíval, k čemuž právo mám, žádnému krivdy nečině. Prosím odpovědi po tomto poslu. — Datum Cassowie, feria III. s. Johannis Baptiste, annorum Domini oc LXXXVIII.

Jan z Roupova,

najvyšší písař královstvie Českého, hofmistr dvoru královského.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka, hajtmanu královstvie Českého, pánu a přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPa. 5b. — (G.) — *) Jan z Roupova vešel v držení Prachatic 31. října 1493 dobrou volí obdrženou od Ladislava z Rabšteina; Sedláček: Hraď VII. str. 226.

295.

Václav z Roupova Petrovi z Rožmberka, aby jemu a jeho bratřím přál těch lovův, kterýchž předešli držitelové Prachatic užívali. — V Roupově 19. ledna 1495.

Službu svou vzkazují VMti, urozený pane, pane milý! Jakož ste ráčili se mnú mluvit, co lovuov dotýče, abych loviti nedal na těch lesích, kteří příslušejí klášteru Koruně Svaté: pane milý, prosím já VMti, že VMt nám toho neráčíte hájiti, těch lovuov, poněvadž sú lovili bez překážky od VMti předkové, kteří sú Prachatice v držení byli [sic]. Také bychom rádi toho užívali tak vedle toho, jakž jest nebožtík otec náš koupil. Pane milý, prosím já VMti i s bratry svými, že VMt nám těch lovuov přiti ráčíte, poněvadž ste jiným neráčili hájiti; neb ten úmysl jest muoj i bratří mých, že bychom se VMti raději zachovali a poslúžili jako pánu nám přieznivému, nežli bychom VMti v čím hněvati měli. Také VMti věřímy, že nás ráčíte při tom nechati. Dán v Roupově v pondělí před sv. Šebastianem anno Domini oc LXXXV.

Václav z Roupova.

Urozenému pánu panu Petrovi z Rozemberka a na Kromlově, pánu mně přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα 5b. — (G.)

296.

Petr z Rožmberka panu Roupovskému, že k těm lovům v lesích, které k Zlaté Koruně příslušejí, má dědičné právo, ale že se přece podvoluje na ohledání toho od Viléma z Pernšteina nebo jiných čtyř pánů. — V Krumlově 25. ledna 1495.

Služba má, pane Rúpovský milý! Jakož mi píšeš, což se lovuov dotýče v lesiech, kteříž příslušejí k Svaté Koruně, žádaje toho, ať bych přál v nich loviti oc: V paměti muožeš mieti, kterak sem s tebou v Praze mluvil, že k těm lovuom dědičnú spravedlnost mám, kterúž okázati mohu, i také to, že jest toho hájieno; při tom se poddávaje, ač by se tobě a bratřím tvým zdálo k nim spravedlnost mieti, abychme o to byli ohledáni oc. I též se ještě poddávám na pana Viléma z Pernšteina, na pana z Hradce, na pana Švihovského, na pana Dubského, na pana Trčku, kterýž se kolivěk z nich líbí, na každým z těch chci rád přestati. Jediné daj mi věděti, chci já za položenie roku prositi, i ty také pros. Jestliže pak k čemu spravedlnost mieti budeš, toho požíveš, a já také též. Než věřím, že přes mé slušné poddanie loviti nedopustíš, neb jestliže by kto lovil, věz, žeť toho bude hájieno tak, jakož sem s tebou o to šíře mluvil. — Ex Crumlow dominico Conversionis s. Pauli annorum oc 95.

Petr z Roznberka.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

297.

Petr z Rožmberka stěžuje si k Václavovi z Roupova, že lidé jeho z Volar zvěř honili a zabili, a když ji rychtář Plánský v Zelnavě stavoval, pryč ji vzali. — V Krumlově 2. února 1495.

Služba má, pane Rúpovský milý! Jakož tobě pan bratr muoj ondy odepsal, což se lovuov dotýče v lesiech, kteříž k Koruně Svaté příslušejí, poddávaje se na pány, abychom o to ohledání byli, také aby přes jeho takového slušného poddanie loviti nedopustil oc. I zpraven jsem od rychtáře svého Plánského, kterak tvoji z Volar sú s jinými poddanými tvými a pomocníky svými v těch lesiech ondy lovili a zvěře zabili, kterou jest týž rychtář muoj Plánský v Zelnavě stavoval právem, a tvoji zvěř z práva pryč vzeli. I neviem, tvém-li rozkázáním čili sami od sebe to učinili. I ještě věřím, že přes našeho slušného poddanie v těch lesiech loviti nedopustíš. Pakli by se toho nestalo, věz, že bychme hájiti museli a hájiti budem. Odpovědi tvé žádám. — Ex Krumlow feria II. die Purificationis S. Marie virginis, anno oc LXXXXV.

Oldřich z Rožmberka.

Urozenému pánu Václavovi z Rúpova, příteli dobrému.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

298.

Václav z Roupova Oldřichovi z Rožmberka stěžuje si, že rychtář Plánský stavoval zvěř v Zelnavě, která jemu a bratřím jeho náleží. — V Prachaticích 3. února 1495.

Službu svú vzkazují VMti, urozený pane, pane milý! Jakož ste mi VMt ráčili psáti, že by rychtář VMti z Plánského zstavoval zvěř v Zelnavě, kteráž mně a bratřím mým příleží: i pane, nezdá mi se záslužné, by rychtář VMti měl nám naši spravedlnost a důchody naše a zvláště v našem stavovatí. Jakož pak panu bratru VMti o to šíře píše, věře JMt, že na nás JMt neráčí na mě a na bratřie mé mocí sáhati jakožto jeden hejtman království Českého. Jestliže se VMti zdá, nebolito panu bratru VMti, jaké právo k tomu mieti a právem nás VMt z toho vyvedete, právu se brániti nebudem. — Datum ex Prachaticz feria III. post Purificationis beate Marie virginis annorum LXXXXV. Václav z Rúpova.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu mně přeznivému.

Poznamenání Březanovo na rubu: „Roupovští drželi Prachatice, měli odpory o lovy panství Korunského.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

299.

Václav z Roupova žádá Petra z Rožmberka, aby mu nezabraňoval honiti v lesích Zelnavských. V Prachaticích 4. února 1495.

Službu svú vzkazují VMti, urozený pane, pane milý! Psáti jste mi ráčili, abych nedal honiti na Zelnavských lesiech, a dotýčíc VMt toho, že byste je dědičně

měli, aby ta věc byla ohledána pány mezi VMti a mnú a bratry mými. I pane milý prve sem VMti psal, že jsú toho poživali všickni držitelé před otcem mým bez překazy VMti, a nikdá jste VMt ani předkové VMti i žádnému toho nehájili, ani na tom keré překazy činili; až již VMt nyní ráčíte psáti, že již mně toho ráčíte brániti i s bratřími. I VMti věřím i s bratřími svými, že mocí na nás sáhati neráčíte jako jeden hejtman královstvie Českého; neb kdyby kto jiný nás chtěl utisknúti, VMt byli byšte nás povinni obraňovati. Než má-li VMt k čemu spravedlivost, právo před sebou máte. A v čem by nás právo postihlo, při tom bychme ostali; i vždyť VMti věřím i s bratry svými, že nám v to žádnú mocí sáhati neráčíš bez práva. — Datum ex Prachatic feria III. post Purificacionis beate Marie virginis, annorum oc XCV°.

Václav z Rúpova.

Urozenému pánu panu Petrovi z Rožberka a na Krumlově, hejtmanu královstvie Českého, pánu mně přeznivému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

300.

Petr z Rožberka pánu Roupovskému opětně o lovech v lesích Zelnavských. — V Krumlově 13. února 1495.

Služba má pane Rúpovský milý! Jakž mi odpisuješ na mé psanie, což se lovuov dotýče na lesiech k Svaté Koruně příslušejících dotýče, toho že jsú předkové moji toho nebránili oc. Psalť sem prve, že k těm lovuom spravedlnost dědičnú mám, i také že jest toho hájieno, a na to sem se poddal k spravedlivému o to s tebou rozeznání, jakož toho list muoj máš. Přes kteréžto mé slušné poddání tvoji jsú svévolně honili, ještě bych se tomu nenadál, by mi se taková svá vuole od tvých státi měla. Protož ještě se též poddávám na ty pány aneb jednoho z nich, kterýžť se zdá, k ohledání. A věřímť, že mi přes to poddání v mů spravedlnost sáhati nedopustíš. Pakli mi kto v to sáhati bude, věz, že každému toho hájiti budu. — Ex Crumlow feria VI. ante S. Valentini anno Domini oc LXXXV.

Petr z Rožberka.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

301.

Purkmistr a rada Č. Krumlova podávají svědectví Marše bývalého rychtáře v Horní Plané, a Jandy lovce z předměstí Krumlovského, kterak za času Oldřicha z Rožberka hájieno bylo právo k honbě v rychtářství Zelnavském proti lidem ze zboží Prachatického. — Bez místa 18. února 1495.

My purgmistr a radla města Krumlova Českého vyznáváme tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzrie nebo čtíce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás před

plnú raddu lidé dobří staří a zachovalí Mareš, kterýž někdy byl rychtářem v Planých, a Janda lovec z předměstie u Krumlova, a vyznali jsú před námi dobrovolně, což se dotýče lovuov na lesiech rychtářství Zelnavského.

Najprv Mareš vyznal takto: Za časuov pana Oldřicha z Roznberka dobré paměti jeli sme do Zelnavy s Ruožkem, s Opratem, s Šadem, kteříž jsú byli lovci, a s panem Buškem a s Rysem s kárníky, rozkázáním pana Oldřicha z Roznberka, abychme hájili zvěři, aby jie nebili rychtáři a sedláci zbožie Prachatického. A v tom jsme je zastihli, ani honili. Tu se nám ukryli. Mandl, hajtman na Prachaticích, ukryl se nám v Smolnici u Konské, a druhý nám utekl do Němec, a třetí rychtář Zelnavský jménem Stefan utekl nám do Šenavy a odtud se ukradl doluov k domu tak, že sme jich dosáhnúti nemohli. I jeli sme k tomu rychtáři Zelnavskému. Mluvili sme s ním, aby nehonili, že to vie, že páně Mt honiti nedá a že má k tomu právo a spravedlnost. Tu jest toho přel, že jest nehonil. A Ruček [?] lovec šel do dvoru z domu, nalezl ten trus jelenní, a přišed zase, přinesl jemu trus a ukázal: „To-li jsú tvoje krávy? Vidiš-li, že lžeš, by nehonil.“ A tu jsme jeho chtěli jieti a nésti ku páně Mti vedle prikázanie. A on prosil nás pro Buoh, pro matku Božie, abychme ho nenosili. I tu mne Marše prosil, abych zaň slíbil na postavenie. A tu sem já z prosby jeho zaň slíbil v padesát kop na postavenie, aby se stavěl ve dvú nedělí na Krumlově; a v těch dvú nedělech jel jest k mému otcí, rychtáři Plánskému, jenž mu byl kmotr, a prosil ho, aby s ním jel ku páně Mti, aby mu zjednal milost u páně Mti. A tu rychtář Plánský, otec muoj, jel s ním ku páně Mti a skrze dobré lidi milost mu uprosil od páně Mti. A dal páně Mti za tu vinu pstruhuov čistých velikých. A slíbil rychtář Plánský, otec muoj a kmotr jeho, zaň pod padesáti kopami, že tu více honiti nemá. A potom jest nikdy více nehonil, až jest po několika letech umřel.

A potom Tluk zef jeho na tom dvoře osedl. Ten také po některých časiích honil jest úkradí. A páni jsú mu vzkazovali, aby nehonil i s Prachatickými. A dobří lidé jeho vystřichali, bude-li honiti, že o hrdlo přijde. I přišel jest Tluk ke mně do Planých a prosil mne, abych mu milost uprosil u pánuov JMtí. A já jsem Tluka přivedl do Krumlova, a nechal jsem jeho v městě v tajnosti u Pemrle. A šel sem najprv ku panu Jindřichovi z Roznberka dobré paměti, a přijal jsem k sobě mnoho dobrých lidí, kteříž se zaň přimlúvali. A přinesl sem od něho dvě vaně velikých pstruhuov. A pan Jindřich šel jest sám s námi ku panu Oldřichovi z Roznberka a přimlúval se zaň s těmi dobrými lidmi, že jest mu JMt odpustil. A tak sem já Tluka přivedl před JMt. A on jest slíbil JMtí svú čest a vieru, že více honiti nemá. A tak jsú potom nehonili za pana Oldřicha, za pana Jindřicha ani za pana Jana z Roznberka, otce pánuov nynějších. Než když jest bylo u válku, tu jsú někdy z Prachatic honili úkradí na Krupiech, a my jsme toho u válku nemohli uhájiti.

Ale když jest války nebylo, a kto honil, když jsme o tom zvěděli, vždycky jsme toho hájili po všecky časy, což já pamatuji.

Item Janda vyznal jest, že jest u pana Oldřicha z Roznberka, u pana Jindřicha, u pana Jana z Roznberka, synuov jeho, a u nynějších pánuov z Roznberka v službě byl s jinými lovci, a že jest nebožtík pan Kačička z Mezipotočie, jagrmaistr panský, s jinými lovci a kárniky na vzhvál jezdili k Zelnavě hájit Prachatickým, aby nelovili, že jsú tu nikdy Prachatičtí nehonili, ani honiti směli, než když jsú tajně úkradí na Krupiech s malým psíkem co honili. Ale páni z Rozmberka JMt že jsú tu honili svobodně jakožto na svém.

A na takové vyznání otázali sme se svrchupsaných Marše a Jandy, chtěli-li by za to zpraviti. K tomu jsú pověděli, že to pravie na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chtěie zpraviti, jakž jim bude rozkázáno. A my k takovému jich dobrovolnému vyznání pečef naši městků dali sme přitisknutí k tomuto listu; jenž jest dán v středu po svatě Julianě leta od narozenie Syna Božieho tisícieho, čtyřstého devadesátého pátého.

Přítistěná pečef zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

302.

Purkmistr a radda Č. Krumlova předkládá svědectví starých lidí, že za Oldřicha a Jana z Rožmberka lovů v lesích rychtářství Zelnavského užívali a žádnému tam honiti nedali.

Bez místa 5. března 1495.

My purgmistr a radda města Krumlova Českého vyznáváme tímto listem všem vuobec, ktož jej uzrie nebo čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás před plnú raddu lidé staří dobří a zachovalí Hanuš z Špicnpergku, Jakeš Pymiskern z Planých, Jakl z Perneku, Petr Nynderthaim z Planých a vyznali jsú před námi dobrovolně, což se dotýče lovuov v lesiech rychtářství Zelnavského.

Najprv Hanuš z Spicnpergku, jenž pamatuje přes šedesáte let, vyznal, že jest jemu to dobře svědomo za pana Oldřicha z Roznberka a za pana Jana Roznberka dobré paměti, že jsú páni z Roznberka těch lovuov užívali, na nich lovili a žádnému na nich honiti nedali, a že jest on prve byt svojo měl v Pargfridu na Zelnavském zboží. A když jsú páni z Roznberka aneb jich služebníci na těch lesiech honili a zvěr zbili, že jest on tu zvěr vozil do Planých, a že jest od pánuov hájil těch lovuov Hanzl rychtář v Planých, a potom Mareš syn jeho.

Item Jakeš Pymiskern, Jakl z Perneku a Petr Nyndrthaym z Planých vyznali jsú, že pamatují od šedesáti let za pana Oldřicha z Roznberka a za pana Jana z Roznberka, že jsú vždycky páni z Roznberka těch lovuov v lesiech na zboží Zelnavským užívali, žádnému tu loviti nedali, a že jest od pánov hájil těch lovuov Hanzl rychtář v Planých a potom Mareš syn jeho.

A na takové vyznání otázali jsme se svrchupsaných lidí, chtěl-li by za to zpraviti. K tomu jsou pověděli, že to pravie na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chtěie zpraviti, jakž jim bude vzkázáno.

A my k takovému jich dobrovolnému vyznání pečeť naši městskou dali sme přitisknutí k tomuto listu; jenž jest dán ve čtvrtek po Přenesení svatého Václava dědice Českého, leta od narození syna Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého pátého.

Přitištěná pečeť dobře zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

303.

Úředníci Fencel a Matěj Teska z Prachatic dotazují se Petra z Rožmberka, zdali rychtář Plánský s poddanými přeseekali tenata pánu jejich z rozkazu panského čili sami od sebe. — V Prachaticích 3. února 1496.

Službu naši napřed VMti, urozený pane, panenám přeznivý. Tajno VMti nebud, že jsme zpraveni, kterak rychtář Plánský s poddanými VMti sekali tenata pánu našemu JMti na JMti gruntiech a lesiech. I prosíme VMti, račte nám to dáti znáti, jest-li VMti povolenie a rozkázání, čili rychtář s Plánskými jsou to sami od sebe učinili. Odpovědi prosíme listem VMti po tomto poslu. — Datum Prachatic feria III. post Purificationis S. Marie anno Domini oc LXXXXVI°.

Fencel a Matěj Teska z Prachatic, úředníci od pána JMti usazení.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, pánu nám přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

304.

Petr z Rožmberka měšťanům Prachatickým Fenclovi a Matěji Teskovi odpovídá na jejich dotaz, že dříve byl žádal, aby mu na jeho dědičné lovy nebylo saháno, a že rozkázal, aby jeho právo bylo hájeno. — V Krumlově 4. února 1496.

Služba má, Fencel a Matěji milý! Jakož mi píšete, že jsou poddaní moji ssekali tenata oc: vězte, že sem já prve psal úředníku na Prachaticích i také pánu vašemu, žádaje, aby mi na mé dědičné lovy nesáhali. Při tom sem se poddal na některé znamenité pány, že před nimi svú a bratří svých dědičnou spravedlnost okázati chci, a zdá-li mu se také k čemu spravedlnost mieti, aby také okázal. Nébrž na jeho vlastnie přátely sem se o to mocně poddával, při tom žádaje, aby to opatřil, aby mi v mů a bratří mých dědičnou spravedlnost saháno nebylo, neb jestliže by bylo saháno, že sem hájiti rozkázal. I protož ještě toho na vás žádám, abyšte tu věc opatřili, aby mi v mů a bratří mých dědičnou spravedlnost nesáhali. Pakliť mi kto na

to sáhati bude, úmysl muoj jest své spravedlnosti hájiti. — Datum Krumlow fer. V. ante sancte Dorothee virginis anno Domini oc LXXXXVI°. Petr z Rožmberka.

Prachatickým měšťanóm Fenclovi a Matějovi Teskovi.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPa. 5b, — (G.)

305.

Václav z Roupova Petrovi z Rožmberka: že rozkázav tenata přesehati, dopustil se násilí za pokoje v zemi; aby na jeho grunty více nesáhal. — V Roupově 21. února 1496.

Službu svou vzkazuji VMti, urozený pane, pane milý! Jakož jsou mi lidé VMti tenata sekali v lovích mých z rozkázání vašeho, i udělali ste mi moc a kvalt v této mírné zemi a pokojné, a sůce jedním hautmanem na krále JMti místě. I věřím pane vám, že mi ráčíte škodu mů, moc a kvalt ten, kerý mi se od vás stal, zase napraviti a na krunty mé více neráčíte sáhati mocí. A také VMt viete, že sem se prve VMti poddával ústně i psaním, jestliže by se vám zdálo lepší spravedlnost míti nežli já i s bratry mými, abyšte nás právem hleděli a ne mocí. Ale VMt, vopustivši rád i právo v této mírné zemi a pokojné, sáhli ste na nás mocí přes naše poddání. A ještě se ku právu poddávám. Odpovědi žádám. — Dán na Roupově v neděli Invocavit anno Domini oc LXXXXVI. Václav z Roupova.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka, hautmanu království Českého, pánu mně přeznivému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 5 BPa. 5b. — (G.)

306.

Petr z Rožmberka Václavu z Roupova, že lidé jeho sami násilí učinili, ale že ještě se podává na rozeznání dříve jmenovaných pánův a k tomu pana Kamýckého. — V Krumlově 25. února 1496.

Služba má pane Rúpovský milý! Jakož mi píšeš, žeť sú lidé moji tenata ssekali, toho dotýče, žeť by se moc stala oc: i v paměti máš, coť sem prve psal i také ústně znáti dal, žeť jsou to lovi moji a bratří mých dědiční. A poddával sem se před některé pány a nad to na Kamýckého, jakožto na tvého přirozeného přítele, že před nimi spravedlnost a bratří svých dědičnú, k tomu také hájenie těch lovuov i užíváníe okázati chci, a jestliže by se tobě zdálo také k čemu spravedlnost mieti, aby ji také okázal; při tom toho žádaje, aby to opatřil, aby mi v mů a bratří mých dědičnú spravedlnost sáháno nebylo, že sem hájiti rozkázal. I přes takové mé slušné a rovné poddání tvoji jsou mi moc a kvalt učinili a v mé a bratří mých lovy dědičné sáhli. Protož toho žádám, aby mi taková moc a kvalt napraven byl, a dále aby tu věc opatřil, aby mi v mé a bratří mých dědičné lovy saháno nebylo. Pakliť se zdá jakú spravedlnost k tomu mieti, též jakožto prve před ty pány, nébrž před

přítele tvého pana Kamýckého se mocně poddávám, hotov jsa svú a bratří svých spravedlnost okázati, a ty aby též okázal. — Ex Crumlow feria V. in die S. Mathie annorum Domini LXXXXVI. Petr z Roznberka.

Urozenému pánu Václavovi z Rúpova, mně milému.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

307.

Purkmistr a radda Č. Krumlova oznamuje výpovědi tří pamětníkův, že Prachatičtí nikdy svobodně na zboží Zelnavském nehonili, a že vždycky bylo práva Rožmberského hájeno, takže Zelnavští i k bránění se medvědům potřebovali dovolení. — Bez místa 27. února 1496.

My purgmistr a radda města Krumlova Českého vyznáváme tímto listem všem vuobec, ktož jej uzříe neb čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás předplnú raddu lidé staří dobří a zachovalí: Michal Fidler ze Lhotky, Linhart Czaunar z Chvalšín a Jan z Hořic, a vyznali jsú před námi dobrovolně, což se dotýče lovuov v lesiech rychtářství Zelnavského:

Najprv Michal Fidler ze Lhotky vyznal, že pamatuje na padesát let, a že se rodil v Parkfridu v Zelnavském rychtářství, a tu že jest v Parkfridu hospodařil na třinácte let, a že jest toho dobře svědom, že Prachatičtí nikdy jsú svobodně a mocně na Zelnavským zboží nehonili, než kradmo že jsú honili; než páně z Roznberka lovci že jsú tu na tom zboží honili svobodně a bez přiekazy.

Item Linhart Czaunar z Chvalšín vyznal, že pamatuje na padesát let, a že v Šenavě na Prachatickém zboží byl pět let hospodářem, a že jest toho dobře svědom, že z Prachatic nikdy nehonili svobodně a mocně na Zelnavským zboží, než kradmo a s strachem honili, ale páně z Roznberka jagrmistr z Mezipotočie s jinými páně z Roznberka lovci že honili bez přiekazy po všem Zelnavským zboží i z druhé strany až k Bílé skále. Také ti oba svrchupsaní, že jest jim dobře svědomo, že Mareš rychtář Plánský páně z Roznberka starého rozkázáním hájil a bránil jest lovuov na Zelnavským zboží.

Item Jan z Hořic, člověk velmi starý, kterýž seděl v Zelnavě sedm let, pamatuje od jednoho a padesáti let o těch loviech, kterak jagrmistr z Mezipotočí starého pána z Roznberka vždycky svobodně na Zelnavským zboží honil, a jednu chvíli dva jeleny uhonil, kteréžto jest po týmž Janovi na Krumlov poslal; a témuž Janovi že jest jagrmistr páně z Roznberka dal v Zelnavě hojně zvěřiny, a když jest na Krumlov dovezl, od každého jelene že jsú mu dali tři groše. Item týž Jan vyznal před námi, když jest bydlil v Zelnavě, že medvědi jim v obilé škodu velikú činili, a tak oni jednoho zabili a z toho pánu starému z Roznberka JMti nohy ctí a darem šenkovali. A pán starý jim po tom přikázal pod očí vylúpením, aby více do lesuov nechodili a nehonili zvěři. A tak nesměli Zelnavští více honiti. A potom pod chvílí

vidúce, že medvědi jim škodu činí, i šli do Prachatic a vznášejíc, kterak pán z Roznberka jim lovy všecky zapověděl, prosiece, aby pána z Roznberka prosili, aby jim odpustil, aby mohli hájiti, aby se jim škoda od medvěduv nestala. I poslali Prachatictí čtyři do Krumlova ku pánu JMti, tak že jim odpustil pán, aby mohli hájiti, aby se jim škoda nedála od medvěduv. Ale zvěř, ta jim byla zapovědiena pod očí vyvržením.

A na takové vyznání otázali sme se svrchupsaných lidí, chtěli-li by za to zpraviti. K tomu jsú pověděli, že to praví na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chtie zpraviti, jakž jim bude rozkázáno. A my k takovému jich dobrovolnému vyznání pečeť naši městskú dali sme přitisknutí k tomuto listu. Jenž jest dán v sobotu před druhú nedělí postní, jenž slove Remiscere, leta narození syna Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého šestého.

Přitiskená pečeť jest pěkně zachovaná. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

308.

Purkrabí Krumlovský a kancléř Rožmberský prosí probošta Pražského, aby knězi Petrovi poustevniku na Kuglweitě dovoleno bylo služby Boží konati. — V Krumlově 7. června 1496.

Duostojný u Boze otče kněže probošte nám přeznivý! Službu svú VMti napřed vzkazujem. Jakož jest služba Boží byla pozastavena ctihodnému a nábožnému otci knězi Petrovi, pústenníku na Kuglweitě; a když jest o to VMti psáno, ráčili jste dáti odpověď, že odpovědi na to konečně dáti nemůžete, dokudž kapitola kostela Pražského nebude držiena. Ale poněvadž, jakož jsme zpraveni, při sv. Vítě nyníe příštím kapitola držiena bude, VMti na místě pána našeho JMti prosíme, abyšte svrchupsanému knězi Petrovi ráčili milostivú a dobrotivú odpověď dáti takovou, aby na tom místě služba Boží začatá v pústenničím náboženství trvati a puosobiti se mohla. Neb VMt rač věděti, že jest kněz Petr v to svévolně nevstúpil. Ale pán náš JMt, jakožto podací toho kostela, k tomu jest svú dobrou vůli dal, a kněz doktor Alexander jakožto arcipryšt k tomu povolil, a na to jest najduostojnější otec kněz legat toho potvrdil. Pak kteráž se tu služba Pánu Bohu děje, pán náš JMt napřed zvláštní libost na tom má, a všecken kraj se z toho raduje. Také na tom žádnému nízádné ujmy nenie, nebť jest ten kostel, jakž lidé zpravují, pustý a zkažený stál ještě před tím daleko, nežli jsú kacieřstva a bludové v zemi vznikli. A byť pilností a snažností tohoto otce nábožného kněze Petra nebyl opraven a služba Božie v něm napravena. nenie naděje, byť jej ti, ktož jemu na tom překážku činie, aneb kto jiný věcně vyzdvihl. Takť by zuostal jeskyní vlkuom a hovadóm jako prve. Pak puokudž ta věc vedle Boha a spravedlnosti má zachována býti, to jest při VMti

jakožto při pastéři a prelatu této země. — Ex Crumlow feria III. infra octauas Corporis Christi anno LXXXXVI.

Petr z Dobrohoště, purkrabie na Krumlově.

Václav z Rovného, kancléř páně z Rozmberka.

Na rubu písmem Břežanovým: „Guglweyt. Rozuměti, že po dobytí toho hradu že pan Jindřich to poustevnictví vyzdvihl. Jinde se to teprve vysvětluje.“ — Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 Kř. 28 n/3. — Sedláček: Hradý III. Kuglwaid str. 80–82. — (G.)

309.

Petr z Rožmberka Prachatickým, aby ševce, jeho poddaného ze Smědče, ze závazku pro pobrané dva vozy ryb propustili, ježto ve vývozu ryb ze země překážky činiti nemají; mají-li nějakých výsad k tomu, aby se to vzneslo na rozeznání pánů. — V Krumlově

5. prosince 1496.

Služba má, múdří a opatrní sousedé milí! Švec z Smědče poddaný muoj, ukazatel listu tohoto, ukázal mi list váš, kterýmž jeho napomínáte, jakož jsou jemu vaši pobrali dva vozy ryb, a on je slíbil zase v moc vaši postaviti, že jemu týden napřed věděti dáváte, aby je v moc vaši postavil oc. I divím se tomu, že takovou věc před se berete a v rybách, kteréž z země vezú, přikazy činiti chcete. Kteráž věc neslýchaná jest, a netoliko mne, ale jiných pánův a dobrých lidí koruny této vůbec se dotýče, ješto sem já o tom nikdy neslýchal, aniž sem od vás zpraven, abyšte na takovou věc, kteráž k úzkosti a k zádatě pánóm a dobrým lidem vůbec této koruny upřímo jest, výsady měli. Protož žádám toho na vás, abyšte vy z takového závazku poddaného mého, kterýmž jest svévolně zavázán, propustili a mně tu věc napravili, a dále takové svéuole nechali. Pakli se vám zdá k tomu jakú spravedlnost mieti a které výsady na takovou věc znovu začatú máte, stuojte o to přede pány JMtmi na suché dnie postnie najprv přiestí a tu své takové výsady před JMtmi položte. A já také státi chci. Jestliže pak pány JMtmi bude uznáno, že k takové věci spravedlnost máte, já na JMtí rozeznání dosti mieti chci. Pakli byšte přes to s lidmi mými chtěli svú vuoli mieti, vězte, že toho skutečně hájiti budu. A v tom se vám teď opoviedám a konečně na to odpovědi žádám listem vašim po tomto poslu, abych se tiem věděl zpravit. — Ex Crumlow feria II. ante S. Nicolai anno oc LXXXXVI°.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ma. 3 e. — (G.)

310.

Petr z Rožmberka Prachatickým opětne o pobraní vozú s rybami ševci ze Smědče.

V Krumlově 13. prosince 1496.

Služba má, múdří a opatrní sousedé milí! Jakož ste mi odepsali na psanie mé, kteréž sem vám učinil o ševce, poddaného mého, a o vaše neslušné před se

branie, že nic před se neberete, než puokudž vaše výsady ukazují oc. I puokudž vaše výsady mně známy jsú, já toho v nich nenalézám, by vám takové věci příslušely, kteréž svévolně před se berete, neb jiného vám nesvědčí než stezka. Pakli jaké výsady na vozy máte, okažte mi je, puokudž srozumím, že vám co příslušie, já se vedle toho zpravím. Pakli byste mi toho neukázali a na vozy svévolně přes to sáhali, vězte, že bych vám toho skutečně hájil, tak jakož ste z psanie mého šíře srozuměli, vedle kteréhož se zpraviti množte. A což mi odpisujete o ševce, že ste jemu ryby a koně propustili pro mne a pro přímluvu úředníkuov mých: což se mne dotýče, jáť sem vás za to neprosil, než znaje, že ste na něho sáhli a jeho svévolně zavázali, žádal sem, abyšte jeho propustili a takovou věc mi napravili, jakož ještě toho na vás žádám. A což se úředníkuov mých dotýče, těm jest to ode mne nebylo poručeno, ač přimlúvali-li jsú se. A na to žádám vaše odpovědi listem. — Ex Krumlow feria III. in die S. Lucie anno oc LXXXXVI°.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ma. 3e. — (G.)

311.

Petr z Rožmberka Prachatickým, mají-li nějaké výsady na vozy, aby mu je okázali.
V Krumlově 28. ledna 1497.

Služba má, múdří a opatrní susedé milí! Psaní vašemu porozuměl sem. A psal sem vám prve, puokudž mi výsady vaše známy jsú, že já toho v nich nenalézám, by vám takové věci příslušely, kteréž svévolně před se berete, neb vám jiného nesvědčí než stezka. Pakli jaké výsady na vozy máte, též jako prve žádám, abyšte mi je okázali. Pakli se vám nezdá mně okázati, ale přede pány JMtmi o těchto suchých dnech postních abyšte takové výsady položili, puokudž tu, jak skrze pány o tom rozkázáno bude, tiem se obapolně spravíme. — Datum Krumlov, sabbato post Conversionis Scti Pauli anno oc LXXXXVII. Petr z Roznberka.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ma. 3e. — (G.)

312.

Svědectví souseda Krumlovského Rynše, řečeného Krbek, o lovech v rychtářství Zelnavském.
Bez místa 18. září 1497.

My purgmistr a radda Krumlova Českého vyznáváme tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzříe nebo čtúce slyšeti budú, že jest předstúpil před nás před plnú raddu opatrný Ryněš řečený Krbek, spolusúsed náš, člověk dobrý a zachovalý, a vyznal jest před námi dobrovolně, co se dotýče lovuov v lesiech rychtářství a zbožie Zelnavského, že pamatuje přes šedesáte let a že jest již několik a čtyřiceti let holotú u pánuov z Roznberka JMtí, pánuov našich milostivých, a že jest jemu to dokonce dobře vědomo za pana Oldřicha z Roznberka, děda pánuov našich, za

pana Jindřicha, strýce pánuov našich, a za pana Jana, otce pánuov našich, dobré paměti, i za nynějších pánuov našich JMtí, že jsú vždycky páni na těch lesiech lovili na úhon i na tenata, a on jakožto holota že jest na těch loviech osobně býval s jagrmeistrem a lovci JMtí, a že jsú jim Prachatičtí ani kto jiný na tom nižádné přiekazy nečinili, a nižádný jiný že jest na těch lesiech nelovil, kromě pánuov z Roznberka JMtí.

A na takové vyznání otázali sme se svrchupsaného Rynše, chtěl-li by za to zpraviti. K tomu jest on odpovídal, že to pravie na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chce zpraviti, jakž jemu kolivěk bude rozkázáno.

A my k takovému dobrovolnému vyznání pečeť města našeho dali sme přitisknutí k tomuto listu, jenž jest dán v pondělí před svatým Matúšem apoštolem a evangestú leta Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého sedmého.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα 5b. — (G.)

313.

Petr z Rožnberka kvituje písaře důchodního z přijatých peněz. — V Krumlově 16. června 1499.

Petr z Rožnberka, hajtmán království Českého oc, známo činím tiemto listem, že sem přijal od Andreasa, písaře panství Krumlovského. z jeho úřadu z duochoduov svatojiřských pět set a čtyřidceti devět kop XLVIII grošů čes. pražsk., z kterýchž sem jeho quittoval a mocí listu tohoto kvittuji a propúštiem. — Datum Krumlov dominica post S. Viti anno LXXXIX°.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gy. 2. — (G.)

314.

Vyzvání k členům sladovnického bratrstva v Č. Krumlově, aby se modlili za dobrodince jeho a oltáře sv. Fabiana a Šebestiana. — Bez místa i data (z počátku 16. stol.)

Nejmilejší křesťané, učíte skutek milosrdný: za to vás žádají, že poprosíte Pána Boha všemohúcího za tyto věrné křesťanské duše, jichžto jména jsou napsána do cechu neboližto k bratrstvu řemesla sladovnického a jiných osob k oltáři svatého Fabiana a Šebestiana oc.

Nejprve za duši Hanuše, otce Václava¹⁾ kancléře, za Lazara bratra jeho, a za Afru sestru jeho, a za duši Petříka Křemeckého za rathauzem,²⁾ i za ten veškeren rod; za duši Marše i Maršové z rynku, za otce i mateř samé kanclérky,

¹⁾ Václav z Rovného, kanclér Rožmberský.

²⁾ V poslední vůli ze dne 16. června 1462 služebník Rožmberský Jan řečený Němec z Kovářovic odkazuje Petříkovi za rathousem oštěp a tkanici, jeho bratrovi Martinovi liščí šubu; Petříka uvádí jako svědka své poslední vůle. (Časopis Společnosti přátel starožitností česk. X. str. 66—68.)

a za duši první ženy jeho, za duši doktora Martina³⁾ faráře zdejšího a za ten veškeren [rod].

Za Fridricha otce, za Kateřinu mateř, za bratry, za sestry Jeronyma z Nepomuka, za Mikuláše Chvalkovce, za Janka Blahutu,⁴⁾ za paní Annu Petrovskou, i za ten veškeren rod.

Za otce, za mateř, za bratry, za sestry Matěje Ježíška;⁵⁾ za otce, za mateř, za bratry, za sestry samé Ježíškové; za duši Kateřiny první ženy Ježíška, za Petra Kmocha i za jeho ženu, i za jich dítky, a za kněze Arnošta Wašle, za jeho otce, i za jeho mateř i za ten veškeren rod.

Za otce, za mateř, za bratří, za sestry Ondráška Ssefpha, za Alžbětu, první ženu jeho, za otce, za mateř samé Ssefphové, za duši kněze Michala faráře Kajovského, a za jiný bratří i sestry jeho; za Matle krejčího, i za jich děti i za ten v. r.

Za otce, za mateř, za bratří, za sestry Tomáška střelce; za duši Ondráška Kuthery, za duši otce i matky samé Tomáškové, i za duši všech dítek jich i za ten veškeren rod.

Za otce, za mateř, za bratry, za sestry Martina Krauthoze, za samého otce, za mateř, za bratry, za sestry samé Krauthozové, i za duši prvního muže jejího, i za ten veškeren rod.

Za duši Bolfkanta Housky sladovníka, za dvě manželky jeho, též za duši otce i mateř jeho, i za duši otce a mateř samé Houskovy; a za duši Bity manželky Řehoře koželuha; za otce a matku Húsky Wolfkanta z Zadní ulice a za jeho první manželky, i za otce a za matku jich, a za starého Helzhowara, i za ten veškeren rod.

Za otce a za mateř Blažka sladovníka, za jeho bratry i za sestry, za otce, za mateř, za bratry samé Blažkové; za Barboru Drasníkovu, za tři muže její, za bratra jejího i za ten veškeren rod.

Za duši Lindle Dienhowara, za otce i za manželku jeho, za bratry i sestry jeho, za otce i mateř samy Lindlové, za bratry i sestry její. Při tom za duši Vol-

³⁾ V listině Voka z Rožmberka z 22. dubna 1489 čteme, že Jiřík řečený Mareš, měšténin Krumlovský, prodal mu louku svou ležící pode dvorem panským nedaleko Dobrkova. Syn Maršův doktor Martin Mareš byl švagr kancléře Václava z Rovného, bratr jeho manželky Alžběty, studoval v Bononii, byl též farářem Krumlovským. Zemřel dne 14. února 1499 ve Vratislavi.

⁴⁾ Ve zmíněné již poslední vůli Jana Némce z Kovářovic z 16. června 1462 jmenován mocným poručíkem též Johannes Blahut. Ofka ze Zahrádky 12. března 1464 zastavuje Krumlovským měšťanům Fenclovi a Janu Blahutovi plat roční ve vsi Sedle. Dne 17. srpna 1477 prodává Matěj z Holkova roční platy na některých lidech ve vsi Mirokovicích měšťanům Krumlovským Matyášovi a Jirovi Petrlíkovi, poručníkům Janka Blahutova syna. (Kníž. archiv Kruml.)

⁵⁾ Matyáš z Veverí měšténin Krumlovský učinil poslední vůli 19. dubna 1491; jmění své krom legátů dává synům svým Pavlovi a Jirovi: při rozdělení mezi syny mají býti nápomocni Jíra Petrlík, Matěj Ježíšek a Pavel Hoch. U toho kšaftu byli přítomni Mikuláš Švec purkmistr, Matěj Ježíšek rychtář, Pavel Hoch, Jan Krejčí, Tomášek, Haluzna a koňšelec. (Kníž. archiv Kruml.)

dřicha Krejčího, též za Janka Krejčího z Horní ulice, i za manželku jeho, i za ten veškeren rod.

Za otce i za matku Lukše sladovníka, i za duši samého Lukše, i za jeho bratry a sestry; za duši Kateřiny, první ženy Lukšové, a za Jana Turnovského rychtáře, a za otce i matku, bratry i sestry samé Lukšové, i za Apolonu schovanici jejich i za ten [veškeren rod].

Za duši otce i matky Václava Zakříčala,⁶⁾ a za otce a matku samé Zakříčalové, i za dva první muže její, i za duši všech dětí jich, za duši Jíry bratra samého Zakříčala; za Komínka strejce Zakříčalova, i za ten veškeren rod.

Za bratry, za sestry Linharta Húzky sladovníka, i za bratry i sestry samé Húzkové i za jich dívky i za ten v. r.

Za otce a matku Maška⁷⁾ sladovníka a za bratry, za sestry jeho, a za Dorotu první manželku jeho, a za otce a matku první manželky jeho, za Markýtu druhou ženu jeho, a za Jíru Zahraděckýho náměstka Maškova, za duši matky nynější Maškové, i za bábu její, i za duši samého Maška sladovníka.

Za otce, za matku, za sestry, za bratry Petra Beněška z Latrána a tři první ženy jeho, za otce, za matku, za bratří, za sestry samé Beněškové, za duši Jana Vráanky z hradu i za ten veškeren rod.

Za duši otce i matky kněze Vincencia, i za bratry, i za sestry jeho, i za ten veškeren rod.

Za otce, za matku Fencle kuchmistra panského, i za duši samého Fencle, za bratry, za sestry jeho, za otce, za matku manželky jeho, a za Haluznu⁸⁾ prvního muže jejího, a za otce a matku jeho, a za Kateřinu dceru jejich, i za ten veškeren rod.

Za [duši] starého Pemrly a za dvě ženě jeho, za otce i matku jeho a za ten veškeren rod.

Za duši Mikuláše Papúška sladovníka, za otce, za matku Mikuláše sladovníka

⁶⁾ V listině kancléře Václava z Rovného z 2. listopadu 1518 o věnování znova vystavěného domu kaplanům Krumlovským jest místo: „Také jakož jest v témž kostele (sv. Víta) kaplanství nadáno k oltáři svaté panny Uršuly a jejího tovarišstva z statku pozůstalého Václava řečeného Zakříčel, měšténína Krumlovského, kteréhož jsem já poručníkem byl“. (Kníž. archiv Kruml.)

⁷⁾ V listině Petra z Rožmberka z 30. června 1500 mezi měšťany Latranskými, kteří zdělali sobě zahrádky podél rybníka a okolo Nového Města, zmíněn jest též nějaký Mašek. Druzí měšťané Latranští byli: Niklas kuchář, Horčák, Trojan, Janek kovář, Staněk, Lída na hrázi, Petr lazebník, Jíra Latranský, Petr koželuh, Ritr, mistr Filip lovčí, Běna Bobík, Hedvábný, Sobotka, Štětka, Brich, Ondres postřihač, Mielka, Ondráček hrnčíř, Jakúbek, Sova hrnčíř, Lída na Novém Městě. (Věstník Kr. Č. Spol. Nák. 1902 č. VIII. str. 13.)

⁸⁾ Dne 4. listopadu 1500 Václav Višně z Vetřín prodává louku svou, která leží pode mlýnem Pečkou za Krumlovem, jdouce od lesa Sokolého k lesu Vranýmu, měšťanu Krumlovskému, střelci Vavřinci Haluznovi (arch. zám. Kruml.). 16. srpna 1522 darovala vdova Ursula Haluznová měštka poustevníkům v Hayrafi peněžitou částku, aby se modlili za její dva manžely Fencle a Vavřince (Haluznu). (Sborník Hist. kroužku II. 1901, 247.)

a za Mikulášové prvního muže jejího, i za otce, i za mateř, za bratří, za sestry jejich, i za ten veškeren [rod].

Za duši otce a matky kněze Matěje kaplana zdejšího, i za ten veškeren rod.

Za duši otce a matku Ducháčka sladovníka, za bratry, za sestry jeho, za otce, za matku manželky jeho, za bratry, za sestry její, a tak za ten veškeren rod.

Za Matěje Puklíka⁹⁾ a za otce a za matku jeho, a za první ženu jeho, a za matku samé Puklíkové, i za Annu dceru jejich, a tak za ten veškeren rod.

Za otce a matku Khyczhayple¹⁰⁾ řezníka, i za samého Khyczhayple, a za otce samé Khyczhayplové, a za Vavřince a Václava a Baltizara a Jakuba jejich, a za Appolonu a Markétu dceř jejich.

Při tom za Kateřinu a za duši Laurence Ungra a za VIII dítek jeho, a za duši Severina druhého manžela Ungrowej, i za ten veškeren rod.

Za duši Puffjakle, za otce i matku jeho, za bratry i za sestry jeho, za první manželku jeho, za duši otce i mateř nynější Puffjaklové, za bratry, za sestry její, a za patero dítek jejich, a za ten veškeren rod.

Za duši otce a mateř Podlahové, i též za duši samý Podlahové, za bratry, za sestry její, za prvního muže jejího, za Jana syna jejího, za otce i za mateř nynějšího Podlahy, za bratry, i za sestry jeho, i za ten veškeren rod.

Za duši Matěje sladovníka, za duši otce i matky jeho, za bratry, za sestry jeho, ze duši matky samé Matějové, za bratry, za sestry její a tak za ten veškeren rod.

Za duši otce i mateře pana Mikuláše mladého kanclíře, a za otce i mateř paní Markýty manželky jeho, i za duši samé paní Markýty a za duši dcery její, i za ten veškeren rod.

Za duši Bartoše sladovníka a za votce jeho, i za jeho ženy votce a mateř a za ten veškeren rod.

Za duši otce a mateře Ondráška sladovníka z Kájovského předměstí, a za duši manželky jeho, i za ten veškeren rod.

⁹⁾ 11. března 1481 staří měšťané Krumlovští Šimánek, Mikuláš Rádpil, Liendl švec, Ondřej Puklík, Mikuláš sladovník, Štefl Kyzheypl dosvědčují, že v Krumlově sklady svobodné byly. 13. října 1495 Petr z Rožmberka kvituje Matěje Puklíka ze zaplacení summy za prodaný jemu dvůr Zígův, sad, haltér a dědinu s příslušenstvím. Vdova po Matěji Puklíkovi Uršula vzala si za muže Hanuše Krenauera z Hazel (Haslach); dne 28. září 1510 stvrzuje Petr z Rožmberka Uršulu a jejího manžela Krenauera v držení toho dědictví po Puklíkovi. (Kníž. archiv Kruml.)

¹⁰⁾ Ambrosius Khyczheypl Crumloviensis, alumnus, filius adoptivus domini patroni Venceslai & fundatoris, primum quoque beneficiatus altaris Omnium Sanctorum. Kněz Ambrož Kytzheypl, liberalium artium magister, na místo to a ouřad dosedl léta Páně 1514. Studoval ve Vídni v burse řečené Haydenhaym. Přijal ho za syna Václav z Rovného kanclér Rožmberský a náklad naň činil. Léta Páně 1521 týž magister Ambrosius, artium liberalium professor, jměl novú mši v Krumlově 1. maji cancellario promotore. Týž učený magister kněz Ambrož dosazen na faru Krumlovskou za pana Jana z Rožmberka 1524 léta. (Václava Březana: Posloupnost farářů Krumlovských, rukopisná práce z r. 1614 v kníž. archivě Kruml.)

Za duši kněze Petra, zdejšího zakřísťana a prvního kaplana oltáře tohoto. A tak při tom, křesťané v Pánu Buohu milí, zpomeň každý na svého milého votce i matku i na všechny přátele své, ať milej Pán Buoh všemohúcí ráčí všem milým dušičkám dáti věčnou radost a těluom jejich, ať odpočívají v svatém pokoji. A protože křesťané v Pánu Bohu milí, nebývejme tak leniví, jako jsou tito židé nevěřící slovu Buožímu byli, a nechtějme se tak milostí, večerí vymlouvati, jako jsou se oni nevěřící lidé vymlouvali; kdež první řekl: Ves sem koupil, a jest mi potřebí vyjítí a ohledati ji, prosím tě, vymluv mne. Druhý pak řekl: Zpřežení voluov koupil sem patero a jdu, abych jich zkusil, prosím tebe, vymluv mne. A jiný řekl: Ženu sem pojal, a protože nemohu přijíti. Jako by velmi to nemožné jim bylo učiniti. A totot jest toho všeho summa, že Židé tam hned od počátku vždycky byli neústupní, zavilí, tvrdošíjné pokolení a nepoddaní, nepovolní, reptací; kolikrát sou, prosím, na poušti proti Pánu reptali, a kolikrát jsou Pána k hněvu popudili! I zdalíž svatý Štěpán o nich nevysvědčuje v Skutcích apoštolských, že sou Židé byli Kristovi zrádci a vražedníci, nebo jsou vždy odporní byli Duchu svatému a odpírali jsou jemu. A protože, křesťané milí, nechtějmež jich účastníci v té jejich nevěře býti, jakož pak sám Kristus Pán toho dokládati ráčí ve Čtení svatého Jana v X. kapitole.

Březan poznamenal: Ad Crumlow civitatem. Puto anno Domini 1500. — Opis pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AZ. 34d. — (G.) Vlastní ustavující listina Krumlovského cechu sladovnického byla dána Petrem z Rožmberka v českém jazyku 19. června 1516; viz Památky archaeol. XIX. 310.

315.

Purkrabí Helfenburský Petrovi z Rožmberka: o věznění jistého Štěpána oc. — Na Helfenburce 3. června 1501.

Službu svú vzkazují, urozený pane a pane milý! Podle rozkázání VMti Štěpána u vězení mám; neměl ode mne žádného klejtu. Což VMt dalšího myslí, račte mi dáti znáti. Ale co se toho Černého dotýče, račte věděti, že sem já na něm nic jiného nežádal, než co sem zaň hotových dal; neb by mi ten nahrazovati měl, kterýž jest kuon ukradl, nikdy nic nemá. Otec jeho stádo přijel, aby za něho Černému práv byl. I když já za tu stravu, co jesti patnácte neděl u mne činil, i také ty hotové, co sem utratil, staraje se Černému o ty peníze, za to nic mieti nemám? Ssmietila [sic] páně Hrzkova také patnácte neděl seděl. Muožete také VMt znáti, že jest to škoda má. — Dán na Helfenburce ten čtvrtek po sv. Duše leta oc pětistého prvního.

Albrecht Eitenhart z Flinspachu,
purgrabie na Helfenburce.

Urozenému pánu a panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově oc, pánu mému milostivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6Ca. 6. — (A.)

316.

Petr z Rožmberka krále Vladislava prosí, aby se přimluvil u kněze legáta, co se směny Prachatic dotýče. — V Krumlově 4. dubna 1502.

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostivý! VKMtí službu svú poddanú napřed vzkazuji. Milostivý králi! Jakož sem s VKMtí mluvil, což se Prachatic dotýče, že o tu věc úmysl mám doktora Balba k knězi legátovi JMti vypraviti; a při tom sem VKMtí prosil, poněvadž VKMt ráčili ste k takové směně milostivé povolenie dáti, abyšte se ráčili k knězi legátovi JMti přimluviti, aby k tomu JMt vuoli dáti a tu věc na místě naj[s]větějšího otce našeho papeže potvrditi ráčil; kdež VKMt ráčili ste mi milostivú odpověď dáti, že to ráčíte učiniti. I teď nyní již o to svrchu-dotčeného doktora Balba k knězi legátovi JMti posielám, kterémuž sem poručil o tu věc s knězem legátem JMti jednati; a VKMt jakožto pána svého milostivého pokorně prosím, puokudž možné jest, abyšte VMt sami osobú VMti ráčili o to s JMti mluviti a k JMti se o to přimluviti; pakli by to možné nebylo, ale někoho k JMti podle doktora Balba poslati a poručiti, aby od VKMtí s knězem legátem potřebně o to mluvil, aby k tomu JMt vuoli dáti a toho potvrditi ráčil; jakož v tom k VKMtí jako k pánu svému milostivému plné doufanie mám, že to VKMt jakožto pán muoj milostivý učiniti ráčí. A já toho VKMtí po všechny časy chci zasluhovati jako králi a pánu svému milostivému. — Datum Krumlov feria II. die sancti Ambrosii anno de XV^c II.

Konc. na pap. v Prachatickém arch. II C. 1 A α. 1 a. — (A.)

317.

Král Vladislav Petrovi z Rožmberka: o směně Prachatic za Sedlčany. — V Budíně 4. května 1502.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český de král a margkrabě Moravský de. Urozený, věrný náš milý! Což se tvé věci vo Prachatice dotýče, mluvili jsme vo to s knězem legátem, a ještě potom i Johanna sekretáře našeho k JMti posielali: na čem to pak nyní stojí, porozomieš všemu od doktora Balba, kteréhož jsi k němu vo to poslal a vypravil. — Datum Bude feria III. ante Ascensionem domini. anno regnorum nostrorum Hungarie XII° Boemie vero XXXI°.

Ad mandatum proprium maiestatis regie.

Urozenému Petrovi z Rožnberka de, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v Prachat. arch. II C. 1 A α. 1 a. — (A.)

318.

Petr z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému: aby mu poslal sud řídkého piva.

V Třeboni 11. prosince 1507.

Purkrabě milý! Pošli mi sem sud piva letošního vaření řídkého, a to což najspíš budeš moci. — Datum Třeboň sabbato post Conceptionis Marie anno dc VII.

Petr z Rožmberka.

Urozenému panoši Wolfgangovi Hohenfurtarovi, purkrabí na Krumlově, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — (G.)

319.

Jiřík Černý, Štětkův syn z Volyně, z vězení propuštěný slibuje, že proti Petrovi z Rožmberka, jeho dědicům a služebníkům nikdy se mstít nebude. — V Krumlově 3. března 1508.

Já Černý Jiřík, Štětkuov syn z Volyně, vyznávám tímto listem všem vuobec kdež koli čten neb čtúce slyšán bude: Jakož jsem přišel do vězení vysoce urozeného pána, pana Petra z Rožmberka JMti pro své provinění, pro kteréž jsem měl vedle práva a spravedlnosti na hrdle hodně kázán býti; než k snažné přimluvě urozeného pána, pana Jana z Rožmberka dc JMti a jiných mnohých dobrých lidí veliké prosbě svrchupsaný pan Petr z Rožmberka JMt ráčil jest se mnú milostivě naložiti a mne při hrdle zachovati. Proto slibuji svú čest a vieru proti svrchupsanému panu Petrovi z Rožmberka JMti, ani proti JMti dědicóm, ani proti JMti služebníkóm a lidem poddaným nikdy věčně nebýti ani z příčiny co neslušného, ani řečí, ani skutkem, ani radú proti nim před se bráti sám skrze se, ani skrze koho jiného, nižádným vymyšleným obyčejem. Pakli bych co proti tomu učinil a toho nezdržel, co svrchupsáno stojí, tehdy vyznávám tímto listem, že jsem svú čest a vieru ztratil. A kdež by mne páni z Rožmberka JMt, aneb JMti služebníci a lidé poddaní zastihli, mohou a mají mne vzieti a na mém hrdle mne kárati, jakož na takového zločince, kterýž se jest nad svú ctí a věrú zapomenul, příslušie vedle práva. A v tom mne nižádní glejti, ani frejmarci, ani jaké právo buď duchovníe nebo svědské nemají ku pomoci býti obyčejem nižádným. Tomu na svědomie, nemaje své pečeti, prosil sem urozených vládyk pana Jana Cinišpana z Heršláku hajtmana, a pana Wolfgantha Hohenfurtara purkrabí tehdaž na Krumlově, že sú své pečeti přitisknutí dali k tomuto listu, jim a jich budúcím bez škody: jenž jest dán na Krumlově, leta Božieho tisícieho pětistého osmého, ten pátek před Přenesením svatého Václava, dědice českého.

Přitiskné pečeti zachovalé. — Na rubu: „Slib Jiříka z Volyně, že se nechce mstít na pánu JMti pro vězení, při tom Jana z Brloha i jiných. Mezi zápisy věznův.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 207. — (G.)

320.

Budějovičtí purkrabího Krumlovského žádají, aby byla stihána Dorota, která sloužila v Budějovicích a podtají dětátko utratila. — V Č. Budějovicích 18. listopadu 1513.

Službu naši vzkazujeme, urozený pane purgkrabie, přáteli milý! Račtež znáti, že nějaká osoba pohlavie ženského jménem Dorota, mající přátely v Kaplici a v Přiedolě, kteráž tohoto roku u nás v městě u Linharta Ekcharta slúžila, potajně dětátko jest zaratila. Nedomnievajíce se jináč, než [že] po takovém skutku zlým učiněným neb k Kaplici aneb k Přiedolí mezi přátely se jest obrátila, i majíce lítost my nad takovým zlým a nekřesťanským účinkem, aby takové zlo mohlo káráno býti, VMti prosíme, že poslu tomuto našemu ráčíte list fedrovní dáti na místě JMti páně k úředníkóm a rychtářóm, pod kterémž kolivěk právem, by jí dosáhl, aby byla vsazena až do dalšího opatření. — Ex Budweis feria VI. octaua sancti Martini, anno oc V^CXIII^o.

Purgmistr a radda města Budějovic.

Urozenému vládce panu Ladislavovi Želézskovi z N. purgkrabí na Krumlově, pánu a příteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 32α. — (G.)

321.

Petr z Rožmberka rychtáři Chvalšinskému nařizuje, aby dvorskému krejčímu jeho Michalovi k dluhu u Víta dopomohl. — V Krumlově 19. srpna 1514.

Petr z Rožmberka oc. Přiezeň má, rychtáři milý. Věz, že jest na mne vznesl mistr Michal, krajčí muoj dvorský, listu tohoto ukazatel, kterak by nějakému Vítovi, kteréhož on tobě jmenovati bude, 1 fl a XVIII gr. peněz hotových puojčil. I poněvadž se před ním pokrývá a jemu jeho dluhu spravedlivého zaplatiti se oddaluje. žádám na tobě, aby téhož Víta k tomu skutečně káznie přidržel, aby svrchujmenovanému krajčímu práv byl a jeho dluh zaplatil. — Ex Krumlov, sabbato post Assumptionis gloriosissime Marie anno oc XV^CXIII^o.

Opatrnému N. rychtáři Chvalšinskému, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 32α. — (G.)

322.

Václav z Tučap hejtman na Soběslavi k rozkazu Petra z Rožmberka píše Janovi z Rožmberka, aby jarmark v Krumlově dal odvolati. — V Soběslavi v středu suchých dní 1517.

Urozený pane, pane mně milostivě přiezivný! VMti službu svú napřed vzkazuji. VMt račte věděti, že když pán JMt do Prahy jeti ráčil skrze Soběslav, ráčil mi rozkázati VMti psáti, že by JMti na té cestě nějaké řeči přišly, kteréžto by byly

škodné JMti panství, i to VMt znajíce, abyšte VMt ráčili rozkázati jarmark v Krumlově odvolati. — Ex Soběslav feria III. quatuor temporum, annorum XV^cXVII.

Václav z Tučap, haytman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka oc a na Strakonících, najvyššiemu mistru převorstvie Českého. pánu mně milostivě přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 1a. — (†).

323.

Jan Přemyslský ze Žlunic Petrovi z Rožmberka: prosí o přimluvu pro faráře v Lažístech, by jej odtud pan Strakonický nevytisknul. — Na Březi 7. ledna 1519.

Urozený pane, pane mně příznivý! VMti službu svú vzkazuji. štěstí, zdraví i všeho dobrého VMti bych přál. Pane milý, račte VMt věděti, že někteří lidé o to mluví, že by pan Strakonický JMt, strýc VMti, rozkázal se pryč stěhovati knězi Václavovi, kterýž jest nyní farářem pod JMtí v Lazistech, konečně od nového léta minulého ve dvú nedělích: pakli by toho kněz Václav neučinil a do toho času z té fary se nevystěhoval, aby před ním kostel zamkli. Pane milý! Jestliže by tak bylo, já VMti prosím, že VMt panu Strakonickému JMti psáti ráčíte a to přetrhuúti, aby toho kněze odtud od té fary neráčil vytiskati. Nebo jestliže ten kněz odtud bude vytištěn a strana pod obíma způsob[ma] o tom zvie, jistě na JMt pána pokřik o to bude, a snad něco horšího potom z toho mohlo by pojíti; neb mnozí sou z strany pod obíma způsobama, že by panu Strakonickému JMti nic zlého nepřáli. A také VMt ráčíte dobře v paměti míti, jaké jest o ty outisky zřízení zemské, a jací sou nyní od strany naší pro ty outisky pokřikové, kterýž se jim od strany druhé dějí. Odpovědi žádám od VMti po tomto poslu. — Dán na Březi ten pátek po božím křtění léta oc XVIII^c.

Jan Přemyslský ze Žlunic a na Březi.

[Cedulka.] Také račte VMt věděti, že to lidé mnozí rozprávějí, že toho žádný jiný nezjednal u pana Strakonického JMti, aby odtud z té fary kněz Václav vytištěn byl, nežli kněz děkan Prachatický, kterýž jest pod VMti.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu mně příznivém JMti.

Orig. pap. v arch. Vimperském III. Ka. 15. — (A.)

324.

Petr z Rožmberka Janovi Přemyslskému ze Žlunic: vysvětluje, proč pan Strakonický kněze Václava z Lažíst chce vypuditi. — V Krumlově 9. ledna 1519.

Služba má, urozený vládyko, příteli milý! Kdež mi píšeš, oznamuje, že by někteří lidé o to mluvíti měli, že by strýc muoj pan Strakonický tomu knězi Václavovi,

kterýž nyní pod niem farářem jest v Lažistích, rozkázal, aby se pryč stěhoval, a to konečně od nového léta minulého ve dvou nedělech; pakli by toho neučinil, aby před ním kostel zamkli; proše, bylo-li by tak, abych strýci svému panu Strakonickému psal a to, aby toho kněze od té fary nevytiskal, přetrhl, neb jestliže by on odtud vytištěn byl, a strana pod obíma zpuosoboma o tom zví, že by jistě naň o to pokřik byl: i věz, že mně jest o tom prvé vědomo, že strýc muoj tomu knězi pryč se stěhovati rozkázal, a to z té příčiny, neb jsou jej tam, tak jakž mne strýc muoj zpravuje, bez jeho vuole a vědomie, jakožto pána podacieho té fary, uvedli. A protož jest to slušně učiniti mohl a muož. Než proti tomu on není, aby kněz pod obojí na té faře býti neměl, kerýž s jeho volí a vědomím tu uveden bude.

Dále kdež dotýčeš, že by snad něco horšieho potom z toho pojíti mohlo: i nezdá mi se, aby z toho slušně co horšieho pojíti mělo, poněvadž tu strýc muoj nic proti zřízení, tak jakž se mně zdá, nečiní a neučinil, leč by kto své vuole proti němu užívati chtěl, jakož té naděje nejsem; tomu by strýc muoj obvyknouti musil. Kdeš pak v ceduli píšeš, že by to mnozí lidé rozprávěti měli, že by toho žádný jiný nezjednal u pana Strakonického, aby odtud ten kněz vytištěn byl, nežli kněz děkan Prachatický oc: i kdož to kolivěk praví, aby muoj kněz děkan Prachatický toho příčina byl, jistě se mýlí a křivduť mu činí; než strýc muoj z žádné jiné příčiny než z svrchu dotčené toho nečiní. Datum Crumlow dominica post festum epiphanie domini anno oc XV^cXIX. Petr z Rožmberka oc.

Urozenému vládyci Janovi Přemyslskému ze Žlunic a na Březi, příteli dobrému.

Orig. pap. ve Vimperském arch. III. Ka. 15. — (A.)

325.

Léva Malovec z Libějovic Petrovi z Rožmberka: o knězi Václavovi v Lažistích.
V Libějovicích 13. ledna 1519.

Urozený pane, pane mně příznivý! Službu svou VMti vzkazují. Tajná VMti není věc, jaká jest nesnáz byla mezi farářem Prachatickým poddaným VMti a mezi knězem Václavem, kterýž jest v Lažistích, ješto snad VMti ta nesnáz mezi nimi srovnána. I milý pane, račte věděti, že jest na mne zneseno od též osady Lažické, kterakby pan Strakonický, pan strajc VMti, rozkázal rychtáři Husineckému, aby [k] knězi Václavovi došel a jemu pověděl, aby ve dvou nedělích pryč odtud se vystěhoval. I VMti já prosím, že to některak ráčíte přetrhnúti, aby kněz ten odtud se nestěhoval, a to že ráčíte mezi nimi slyšeti: neb víte VMt, že již veliký pokřik jest od strany naší, jací se outiskové dějí, ježto bych já VMti věrně nerad toho přál, aby ten křik na VMt aneb na pana strajce vašeho měl býti. A snad i kněžím pana

strajce VMti na Malé Stráně též by se jim mohlo státi. I protož já vždy VMti prosím, že to ráčíte některak přetrhnúti a tu věc srovnati. Také milý pane račte věděti, že jest VMti prvé tento list měl dojíti, ale zpraven jsem byl, že jste VMt nebyli doma. Odpovědi prosím od VMti. — Datum ꝛ Libieyowicz feria V. octava Epiphanie Domini anno post Christum natum ꝛ V^cXIX.

Léva Malovec z Libějovic.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka ꝛ, pánu mně příznivému.

Orig. pap. ve Vimperském arch. III. Kα. 15. — (A.)

326.

Řehoř Sochor z Prachatic Petrovi z Rožmberka: o falešných penězích krčmáře v Krašlovicích. V Prachaticích 28. června 1519.

Vysoce urozený pane, pane najmilostivější, služba má poddaná VMti vždy poslušna a hotova. Kdež ste mi VMt ráčili rozkázati, abych do Krašlovic jel, abych se dostatečně optal, co se těch peněz dotýče: i račte VMt věděti, že krčmáře toho doma nebylo, avšak sem se na jich sousedech tu ve vsi vyptal, že jest ten jistý krčmář proměnil rychtáři Lidmovskému IIII gr.: a tu se ho rychtář ptal, jsú-li dobrý, a on jest jemu pověděl, že jsú dobrý starý groše. A potom rychtář seznal, že jsú falešny, i tu jest mu lál, chtěje mu zase ty groše vrátiti, že jsú falešny. A dále což se dotýče vostatku těch grošuv, zastavil je do Vític jednomu sedláku; a ten jistý sedlák, zdálo se mu, že jsú groše dobrý, starý, i puojčil mu na ně peněz. Pak tento krčmář svú chytrostí šel tam zase k tomu sedláku, aby je zase vyplatil, a sedlák jemu jich zase dáti nechtěl. I potom ukázal je lidem jiným, i seznali, že jsú groše falešny: i chtěl mu je zase vrátiti, ale krčmář jich také zase přijíti nechtěl. A pane milostivý, rychtář Lidmovský zpravil jest mne, že ten krčmář nic dobrého nenie. I bojím se, že by se více grošuv při tom krčmáři našlo, kdyby k čemu přišlo. Tiem se VMt račte zpraviti. — Ex Prachaticz feria III. ante Petri 1519.

Řehoř Sochor, poddaný VMti.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka na Krumlově ꝛ, JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v Prachatickém arch. IIC. 6 Cα. 1c. — (A.)

327.

Martin písař na Helfenburce Petrovi z Rožmberka: o gruntech špitálských a o úředníku Benešovi. — Na Helfenburce 28. října 1519.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti se vším poslušenstviem napřed vzkazuji. Milostivý pane, jakož jsem to na VMti obdržel, že jste mi VMt ráčili to polehčení učiniti, abych prázděn byl najímání gruntuov

špitálských, a abych poručil faráři a dvěma konšelům, než proto abych k tomu přihlédal, tak jako i prvé, aby ti peníze z těch gruntů nikam hýbání nebyli bez VMti vuole, a ti dva konšelé a farář aby ty grunty najímali: i milostivý pane, farář se v to dáti nechce, kdež mi se zdá, že to faráři najlépe přísluší, poněvadž duchovní věc jest. I nemohu tomu jináč rozuoměti, než že tudy farář se v to dáti nechce, poněvadž VMtí přikázáno jest, aby se peníze chovali, a bez VMti vuole jimi aby hýbáno nebylo. Než kdyby peníze měl k své ruce bráti, snad by se v to spíše dal. To VMt věduce, račte to VMt opatřiti, ať se tomu farář nebrání.

A toto VMti také tajno nebud, že pan Beneš se jaksi nemá k tomu chutně, aby se na zámek¹⁾ vstěhoval; v zámek se jest uvázal, a proto nahoře ustavičně není; někdy pobude a někdy nic. Než VMti prosím, že mne v té věci ráčíte proti panu Benešovi zachovati, aby se toho na mne nedověděl; má-li od VMti peníze bráti, ať službě dosti činí. — Ex Helfmburk feria VI die sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno 5c XV^cXIX^o. Martin.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka 5c a na Krumlově, pánu mému milostivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 3 Sp. 1b. — (A.) — ¹⁾ Helfenburk.

328.

Purkmistr a rada městečka Bavorova p. Petrovi z Rožmberka: prosí o nájem dědiny špitálské. — V Bavorově 28. října 1519.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú VMti se vším poslušenstviem napřed vzkazujeme. Milostivý pane, jakož VMti tajno není, kdež jsme s VMti povolením sobě udělali rybníček na obecních drahách, a tudy poněkud pastvy se nám nedostává drobnému stádu; i jest tu dědina, kteráž přísluší k špitálu, kterýž jest držel Jíra kovář několik let, a od ní dával k špitálu každý rok L gr. mš. A již teď nyní o tu dědinu Kolnec stojí, chtěje ji držeti, ale že by od ní nechtěl dáti více než také L gr. mš. I jsme na tomto zuostali všickni: VMti pána pana našeho milostivého pokorně prosíme, že VMt ráčíte nám té dědiny k vobci nechati, abychom po ní pásli, a my chceme dávat každý rok 1 fl. grošuv českých od té dědiny. Jakož VMti toho věříme, že ráčíte VMt té dědiny nám dopřít do VMti vuole, znajíce VMt, že chceme slušný plat s ní podstúpiti, a že nás všecku obec VMt ráčíte ochrániti mimo jednoho člověka: neb jestliže by VMt nám té dědiny neráčili dopřít, tehdy my to jistě dobře známe, že nesnáze a soudy bychom s Kolencem mieti museli, neb jest u samého města, že se dobytek na ni vrazí, že nelze žádnú toho hradbú obrániti. Za milostivú odpověď VMti prosíme. — Ex Bavorow VI. die sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno 5c XV^cXIX^o.

VMti poddaní purgmistr a radda i všecka obec městečka Bavorova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc JMti a na Krumlově, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 3 Sp. 1b. — (A.)

329.

Jan Cinišpán z Heršláku Henrychovi ze Švamberka: o lovení rybníků. — V Kestřanech 21. října 1520.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Napřed bych VMti přál věrně zdraví, z štěstie i veselého příjezdu domuov. VMt jakož ste mi ráčili psáti, abych VMti poslal fuoru ryb, kderěz bych nejlepšie věděl okolo Kestřan: i račte VMt věděti, že sem se lepších doptati nemohl, než u pana Petra Mladějovského. I koupil sem od něho IIII t. [čbery], 1 t. per II fl V gr. mieš., jiným dával po II fl XX, neb tiem mi laciněji dal, abych mu hotový peníze dal; i prosil mě, abych mu ty peníze co budu moci nejspíše dal, neb nebolý také dlužen jest. Ktoby ty peníze měl dáti, račte mi to oznámiti, z rybních-li peněz čili z duochodních. A při tom VMti také posielám IIII t. kapruov z Šreybaru a V místních štik, podmístních XV, prostředních XXti: i nesměl sem VMti do toho sudu více vsaditi, abych jich nezmořil, neb štiky chtějí prostranstvie mieti na vezení.

Jakož ste mi VMt ráčili psáti, který bych rybníky slovil a co sem s nich vylovil, abych VMti dal znáti: i račte VMt věděti, že sem slovil Rukávecký rybník, vylovil sem z něho měrných ryb, které sem vyměřil při lovení, LXXV t., a co VMti na košťování a nahoru po dvakrát poslání, a panu Krystoforovi JMti na Vorlík rozdání, a tak jak v rystřích zapsáno jest, že přide LXXVII t.; a na jeden t. vcházelo LIIII kapry, někdy pět, VI, VII až LIX, jakž se menšie ryby trefily. A bylo do toho rybníka vsazeno LXXXV fl, a štícat sem byl vsadil na 4 fl, při kderémz Johannes Milevský byl; nenašel sem jich prostředních i menších než XXIIII. Než vobloučků a plodu štíchieho, toho mnoho něco sem drahně rozsadil do rybníkuov, a vostatek mezi drobem lidem prodal, neb sem jich nevěděl kam vsaditi; a co se kolivěk drobu rozsadilo, to VMt ráčíte potom v rystřích najíti, anebo prodalo.

Slovil sem druhý rybník, Homoli, vylovil sem z něho XX t., a štik prostředních a menších XLVIII, ty do Jickovic sú vsazený do sádky; a co vobloučků bylo a štíchieho plodu, to jest vsazeno do Hrykovského velikého. A voduť sem se stěhoval na Kestřany.

Na sv. Havel na zejtrie sem počel loviti v Humňanech Dolejší; jest do něho vsazeno někderý a XXti fl, nemohu v paměti mieti, neb při sobě rejstr nemám. Vylovil sem z něho XIj t. XIII kaprů, vcházelo jich na t. [čber] Ij fl 1, prostřednie štiky II, menších XIII; drob pak, jakž rejstr ráčíte najíti, toho není

mnoho; vobloučků a štičieho plodu, to jest vsazeno do Hoře[j]šieho, to také ráčíte v rejstřích najíti.

Počel sem loviti Šrejbar ve čtvrtek po sv. Havle, a ještě sem ho nedolovil, než teprv zítra dolovím, ale již mnoho v něm nenie, než co po tuoních a v jamách; tu nebývá než štik nejviece a línuov a drobu; a z kaprů něco bude, ale ne mnoho. Račte věděti VMti, že sem z Šrejbaru měrných ryb vylovil C t. XLIX t. méně XXti kaprů, štik mísných VIII, podmísných XVII, prostředních II ff X, menších III j ff a někderá, vobloučků X j ff , ti sou vsazeni do Nového rybníka, drobu vokolo C věder, ty sou dány štikám, a co jest prodáno, to v rejstřích potom ráčíte najíti buohdá tak, jakž se najíti má.

A račte věděti, že mám ještě loviti Potočný rybník, Kuklu, Boční, že jich neniecky loviti tak kvapně nemohu, neb tak na ně mnoho vody jde se shora, ješto rybníci tekou páně Malovcovi Sedleckého, a páně Dobevských, že každý rybník jedva puol stekl; než tak mi pravie, že v pondělí neb v úterý budú oni své rybníky loviti, neb naději mám, že bych já tento týden ještě Potočný slovil. A jakž bych Potočný slovil, tak jej hned zastavím a vodu zdržím na něm; Kukla a Boční ve čtyřech dnech mi stekou, že je bohda za dva dny sloví. Neračte se strachovati vo štiky, že se Rukávecký rybník nezdařil na štiky, ale že u Kestřan bohda jich dosti mieti budete, byšte VMt jedno ráčili k nám ve zdraví přijeti. VMti oznamuji, že v úterý budu drob loviti pod mříží na Potočnem rybníce, neb se drob nahoru vyprala pod zájezek, i bojím se, aby mi v to někdo nevskočil; i povezu do sádek. A cožkoli viac dále vylovím, kdy jaké poselstvie k VMti bude, všecko VMti oznámím. Pakli ráčíte VMt rozkázati, i rejstra VMti pošli, i prodanie.

Jakož ste mi VMt ráčili psáti, abych VMti oznámil, po čem ryby dávám: račte VMt věděti, že u Milévská dávám po II ff X gr, než zde u Kestřan ještě sem žádného s nimi trhu neudělal jiného, neb kupcuo nemám, než tři t. ode mne vzali do Jenína, a tak sem jim pověděl, jakž luoni po II ff a XX gr. A také račte věděti VMt, že všickni okolní laciněji ryby dávají než luoni. Pak což ráčíte rozkázati VMti, račte mi to oznámiti po Švamberským o tom i jiném, kterak se mám zachovati; pokud ráčíte rozkázati, tak já učiním a zachovám. A také račte věděti, že sem Talaffousa zjednal, že Švamberský cest neumie ani formané, i tudy sem ho zjednati musil, aby se VMti škoda nestala. A cožkolivěk VMti těch ryb pošli, zítra ceduli napíši, což kterých jest, a do listu vstrčím.

A jakož mi VMt ráčíte psáti. abych při slovení rybníků pilnost měl a před mrazy slovil: i račte VMt věděti, nic menšie pilnosti bohda mieti nebudu, než jako by mé vlastnie bylo, a to VMt shledáte, že tak bohda nejdéle jako od věrného služebníka; pak zprávu VMti dále Švamberský dá, kterak ti rybníci tekú týden před sv. Vavřincem. Než již naději mám, když sú časové, že je bohda sloví. Než lepších

sem se ryb nemohl doptati, než u pana Mladějovského; než vedle mého zdání že sou Rukávecký ryby VMti tak dobrý, i tak některé veliké i s těžka ne lepší; ale VMti nikdá ryby dobrý nejsou k VMti chuti, než kdyby byly cizie mnoho horšie, zdadie se VMti lepší.

Ještě mi zuostalo ryb v Milévště Rukáveckých mimo prodaje a rozdání XXIII t.; račte mi oznámiti, ráčíte-li těch ryb co sobě nechati, čili je mám předse prodávati. Podle rozkázání VMti dal sem do Jickovic do sádky XXti t., a z Homole dal sem ke dvoru do Jickovic XXII t., vodsadil sem . . . z rybníku XI j t. XIII kaprů na čeled; pak jindy sem dával XLII t. na čeled ke dvoru VMti; již račte sobě to rozvrci VMt a mně oznámiti, co mám více dáti ke dvoru na čeled. A račte věděti, že v Lieštnickém rybníce z jara vejde se V nebo VI ř kapruov méh neb vice, také se na čeled dá; mám u Řiehy rybníček nasazený VII ř, již dvě letě sedí, a z jara také někderý nasadím vejmětky, kteříž se také k potřebě budú moci loviti VMti k dvoru letním časem. VMti prosím, račte mi tu zprávu dáti psaním VMti, pokud se mám zachovati. — Datum ex Kestrzan dominico XI^m milia virginum anno oc V^cXX^o.

Jan Cinišpán z Heršláku.

Uroz. pánu, panu Henrychovi z Švamberku a na Zviekově, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu v Protivíně VI. T. 7. — (A.)

330.

Petr z Rožmberka Tlukovi z Prachatic: děkuje za ptáky a slibuje, že pošle mistra popravního. V Prachaticích 2. listopadu 1520.

Petr z Rožmberka oc. Přízeň má, Tluku milý! Z ptákuov, které jste mi poddaní moji Prachaticští poslali, vám děkuji, a vděčen jsem jich od vás. Co se pak těch lotruov prvních i nynějších, které jste zímali, dotýče, jež jsem já s strýcem svým panem Janem vo ty jedny mluvil: i nepouštěj jich ven, ani na rukojmí jich vydávaj. Také se teď brzo s Tábořskými shledám, kdež při tom s nimi mluviti budu, aby vám mistra popravního puojčili. A teď ty listy zase posielam. A přijed ke mně sem na Krumlov tuto středu najprv příští, tu já s tebou vo to šíř rozmluvím; i takéť co se mistra popravního tkne, oznámím, na čem s Tábořskými ostanu. — Datum Crumlov feria VI. post festum Omnium sanctorum anno domini XV^cXX.

Konc. na pap. v Prachatickém arch. HC. 6 Ca. 3e/1. — (A.)

331.

Jan Hartmanický Petrovi z Rožmberka o ohni od vojáků prý v Nestanicích u Hynka Malovce způsobeném, o vyplnění Horčice v Mačicích, o pobrání potřeb na Janovicích od Píseckých, Vodňanských a Budějovických a o pútee jich s Tábořskými. — V Prachaticích 27. list. 1520.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má VMti poddaná oc. Posel, kerýž mne potkal, když sem šel z Krumlova za Chroboly, i uhlédal sem

voheň veliký od Smědče, jdouce přede dnem na dvě hodině. I tu sem se ptal téhož posla, vidě[li]-li ten voheň také; i neuměl mi nic povědět, da od města, kde by bylo; i to sem jemu poručil, aby o týmž ohni pověděl. Potom na den přijel posel do města páně Horčicuov z Blanice. Ten mi pověděl, že by hořelo v Nestanicích*) u Hynka Malovce, a že by ti vojáci měli zapáliti, avšak kruntovně toho neviem, než jeho Horčici**) v Mačicích jsú vypultrovali. A tak praví, že by jeho také vypálili a Korbele také též vypultrovali. Než to VMti zajisto množte věriti, že Piesečtí, Vodňanští, Budějovští zase domů táhli v tomto kraji, nabravše si na Janovicích***) všelikých potřeb. A Táborští se s nimi o nějaké hákovnice povádili, jedúc za nimi a jim je zase pobrali. Tak jest rozprávka. A co se dotýče Janovic, jedni praví, že sú je také vypálili, druzí praví, že sú skopali, a jedni praví, že ještě stojí. Než vovsa, jiného vobíli, hospodárstvie všelikého tak množstvie vozuov nabrali. A jestliže co jistého zviem, potom VMti oznámím. Item vo Prieškovi nenie co slyšet, by jemu co překáželi. A tak praví, že by on při té porážce Tábořských nebyl; než vo Sádlovi také ještě kruntovného nic neviem. Než tak rozprávka jest, že by se tu zastavili, ale neumějí o tom povědět, nalezli-li sou koho tu čili nic, aneb jaký statek. — Ex Prachatic feria III. in nocte post festum sancte Katerine virginis anno 3c XX°.

Jan Hartmanický, poddaný VMti.

Vysoce urozenému a mnohomocnému pánu, panu Petrovi z Rozmberka a na Krumlově, JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 4 Lx. 5. — (G.) — *) Sedláckovy Hradky VII. 126. — **) Jan Horčice z Prostého. — ***) Palackého Dějiny 1867 V. 2. 378.

332.

Krumlovský farář prosí Petra z Rožmberka, aby jeho rybáře Hanzle pro půtku s rybářem Foltanem uvězněného na rukojmí propustil. — Bez místa 1520.

Milostivý pane, VMti prosím, že VMt ráčíte mou prosbu milostivě přijeti. Milostivý pane, přišla ke mně žena mého rybáře s pláčem, že muž její sedí ve vězení již tři dni, prosíc za přímluvu k VMti. A když sem se ptal na příčinu, přivedla ke mně Michálka šrotěře, který praví, že když seděli u Radšíka na pivě, přišel Hanzl rybář muoj, maje tesák s pošvú, a sedl vedle něho na lavici a tesák položil. A jiný soused vzav tesák, dal hospodáři schovati. V tom přišel Foltan rybář k Hanzlovi a řekl: „Hanzl pravíš, že malé zloděje věsí a veliké púštějí.“ Hanzl odpověděl: „Nemluvil sem toho.“ Foltan: „Mluvil's.“ A tak se potkli řečí až do klamu. Tehdy Foltan dal Hanzlovi políček a vzal jej z vrch. A když se vytočili na jizbu, přičinili se jiní, někteří rvali, někteří rozvazovali. A hospodář dobyv šavlice, bil po hlavách všechny pořád a některé z nich ranil. A v té búrce Foltan poboden, kdež praví na Hanzle, že by on učiniti měl. Ale on odpierá, že žádného nože při sobě neměl, než ten tesák, a ten hospodáři prve dán byl. I prosím VMti, abyšte VMt

ráčili jej na rukojmíe dáti až do ďalšieho vyslyšení. Jestliže se ta vina při něm najde, VMti kázni neujde, než počátek se okáže, že od Foltana se stal. Milostivý pane, nerozumím jinému, než že k němu nenávisť mají, že jest řemesla svého pilen, neb jiného obchodu nemá. Prve, jakož naň žaloba byla o zdvihání vrší, kdež on sedm měl a Pavel toliko jednu. A Prokop před VMti pravil, že tesaři pravili, že jeho zdvihal, ale tesaři tomu podnes odpierají. I prosím VMti, račte se VMt k němu milostivě mieti pro jeho chudobu a pro mů přímluvu, jako pán muoj milostivý.

VMti kaplan kněz farář.

Na rubu: „Zpráva páně prelatova vo rybáka 1520. Krumlov.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 2a. — (G.)

333.

Jan Hartmanický z Prachatic p. Petrovi z Rožmberka: o formanu, který platil v Prachaticích falešnými penězi. — V Prachaticích (okolo 1520).

Vysoce urozený pane. pane muoj milostivý! Služba má poddaná VMti. Tejno VMti nebud. že forman jeden přijel k nám do Prachatic se dvěma vozy po suol, kerýž jest naložil u mého zeti. I když jest počel platiti za suol, vysul z jednoho měšce bílé peníze, a ty byly falešné. I dcera moje: „Milý formane, jaké tu máš peníze, kdež je vzal?“ I odpověděl jí: „U Vodňanech za kamenie.“ Potom ona jemu pověděla: „Vodňany daleko nejsou, toť se dobře optá; hledaj, aby tak bylo.“ Potom pověděl, že je vzal na Táboře. „Prosím vás, milá paní, nedajte mne v křik, však vám proto zaplatím.“ Zaplativ dceři tu suol, a ona přidše [sic] k matce do mlýna, i pověděla jí to tejně, aby pokřiku na formana nebylo. A tak mi potom žena o tom moje pověděla. Ihned sem šel do města, rozmlúval sem s ním, i pletl hned řeči; chtěl sem na Tábor poslati a zvědět, nade-li [sic] se řeč jeho; i pověděl hned jinú řeč, že nevie, kde vzal, že prodal vozy dva kamenie brusuov. I rozkázal sem purgmistru a rychtáři, aby jej vzali do vazby VMti. A tu nám neukázal nežli za VIII bílých; ale nechtěli sme jeho z toho spustiti vedle zprávy dcery mé, že „je jich viděla u tebe hromádku“. Potom sme jemu hrozili, aby pravdu pověděl, že „toho nezapříš, co je u tebe viděno“. I dal jich nám XLIII gr. po druhé. A tak pletl řeči. A když jest zítra vozy pryč poslal, tehdy lidé dievky vážily vodu z té studnice, kerúz k sladovně potřebujem; i našla jedna vdova VII bílých peněz, jedna dievka III viele (sic) d, jedna 1 d, k těm penězuom podobné. I kázali sme ty vozy zase do města pobrati, a takž tu stojí. A když sem s ním rozmlúval v kázni, aby pověděl, kolik je uvrhl do studnice: i odpieral, že neviem o tom nic. Synek jeho, kerýž u koní byl, pověděl, že okolo XXIII gr. uvrhli. A naposledy sám u vazbě: „Poněvadž mám pravdu povědieti, však sú mi jich na cestě nedali; vzal jsem je z domu, dal je jeden mé ženě z dluhu, ješto je nemohla na něm jiných peněz mieti.“ A teď

jich VMti posielám kopu miešenskú. Item jemu říkají Tomáš, rychtář z Wiecziny [sic], člověk páně Krušinov; ta ves jest vode dvora slove míle jedna. A což se VMti v tom zdá, buďto s těmi dvěma vozy soli aneb s ním samým, kterýž u vazbě sedí, to nám račte oznámiti; a zdá-li se VMti nám kerý groš těch peněz poslati pro ukázání, neb jich ještě máme snad na V gr. — Ex Prachaticz ipso die.

Jan Hartmanický z Prachatic.

Vysoce urozenému a mnoho mocnému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově oc, pánu mému milostivému.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 6 Ca. 1c. — (A.)

334.

Purkrabí na Krumlově Petrovi z Rožmberka oznamuje, že mor v Hazlách v Rakousích ještě není; dále o Matěji zámečníkovi a o nutné opravě na zvonici nad kaplí zámeckou. — V Č. Krumlově 16. července 1521.

Milostivý pane! Rychtář vzkázal mi sem; abych dal VMti znáti, což se moru v Hazlách dotýče, že tam ještě, děkuje Pánu Bohu, moru není ani lidí nemocných; a taky že VMti čekají na každý den, a duom, v kerýmž býti ráčíte, jest vyprázdněn oc. Druhý, což se dotýče Matěje zámečníka, kdež ste mi VMt vzkázati ráčili po Ambrožovi, abych někoho vzal, ktož by tomu rozuměl a to dílo, kterýž jest Matěj udělal, aby vohledal: i račte VMt věděti, že zde žádnýho takovýho není, kdož by tomu rozuměl, neb jest žádný takových věcí nedělal; však zdá-li se VMti jeho při tom nechat, račte mi VMt oznámiti, neb by se byla ta voprava malej čas vobmeškala, mohlo by se bylo státi VMti několikero násob škody více, a to proto, že by byl jeden zvon konečně upadnutí musiel; i znáti VMt ráčíte, jaká by tíž na sklep na kaplu přišla. Pakli se zdá VMti ujíti jemu na záplatě, račte mi voznámiti, neb Matěj tak praví, že by toho vod žádnýho vzíti nechtěl nežli vod VMti. — Datum ex Krumlow v úterý po sv. panně Marketě leta oc XXI°.

Jiřík z Doudleb, purkrabie na Krumlově.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově oc, pánu mému milostivému.

Starý regest na rubu: „Ad Domini Petri 1521. Zvonové viseli v Hořejším zámku nad kaplou neb kostelíkem.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Krumlov. I. 7 Bβ. 10. — (G).

335.

Netoličtí Petrovi z Rožmberka o skládání peněz na vojnu. — V Netolicích 29. čce (?) 1521.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujeme VMti a VMti na vědomie dáváme, že úředník VMti rychtář náš znesl jest na nás, že VMt ráčili psaním VMti oznámiti, co se peněz dotýče na vojnu skládání. I o tom

sme my nic nevěděli až do dneška, aniž nám co od úředníka VMti oznámeno bylo. A když by nám co oznámeno bylo, byli bychom se též v tom zachovali jakožto jiní poddaní VMti. I prosíme VMti, že ráčíte s námi milostivě naložiti jakožto pán náš milostivý, neboť sme lidé potřební a nemožní, anebo což koli VMt ráčíte s tím rozkázati, hotovi sme učiniti. — Ex Netholic, feria II. aute sancti Petri anno XV XXI.

Purgmistr a radda města Netolic.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově: pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 4 La. 21. — (G.)

336.

Krumlovští dotazují se Petra z Rožmberka, co by měli odpověditi na žádost Budějovických, aby skládali v Krumlově nedopouštěli. a na jejich tvrzení, že by silnice na Krumlov jíti neměla, než na Přidolí a na Vyšné. — V Krumlově 12. srpna 1521.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! VMti napřed službu naši poddanů se vším poslušenstvím vzkazujem. s vinšováním dlúhého zdravie a šťastného panování. Milostivý pane! VMti oznamujem. že jsú někteří měšťané Budějovští jménem purgmistra a konšeluov i vši obce v poselstvie u nás byli. toho na nás žádajíc, abychom skládali nedopouštěli, poněvadž výsad na sklady nemáme. a že by silnice na město Krumlov jíti neměla, než na Přidolí a na Vyšné, nás toho vystříhajíc. že by nám jakožto susedóm škody nepřáli. a chtiec od nás na to odpověď jmieti. A my jsme jim odpověď dali, že skladuov žádných nemáme, než že někteří susedé z dluhuov za ryby neb za mléčné sůl bráti musejí. nemohúc k svým dluhóm přijíti. A oni vždy pravili. že často jich susedé vidají zde nakládati. a na nás vždy odpovědi žádají. A my jsme jim odpověděli. že sami svoji páni nejsme a že se o to s VMti poraditi chceme. I milostivý pane. VMti pokorně za naučení prosíme. co bychom Budějovským za odpověď dáti měli. VMti se s tím jakožto pánu našemu milostivému pokorně porúčíme. — Ex Krumlov feria II. post sancti Laurencii martyris. anno de XV XXI.

Purgmistr a konšelé města Krumlova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi staršímu z Rožmberka de JMti. pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28d. — (G.)

337.

Budějovičti upomínají Krumlovské o odpověď ve věci na ně vložené. — V Č. Budějovicích 22. srpna 1521.

Službu naši vzkazujeme. slovutní páni susedé a přátelé naši milí! Máme za to. že v své ráčíte jmieti paměti žádost obtiežnosti naše. kterúz jsme skrze posly

naše před časem nevelmi dávným na vás složili. I ráčili jste říkati k tomu, poradiece se, nám na to odpověď dáti; kteréž jsme očekávali až posavád. I věříme VMti, že nám na slušnou a přátelskou žádost naši ráčíte při témž poslu odpověď dáti, kterůž bychom se mohli zpravit. Odpovědi žádáme při témž poslu. — Datum Budweis feria V. ante Bartholomei anno 56 V^cXXI.

Purgmistr a radda města Budějovic Českých.

Slovutným pánom purgmistru a raddě města Krumlova, přátelom a sousedom našim milým.

Orig. pap. v kníž. archivn Kruml. I. 5 AP. 28d. — (G.)

338.

Krumlovští Petrovi z Rožmberka oznamují, že Budějovičtí opětne žádají odpovědi, co se skládání dotýče; posílají přepis kšaftu Prymsova, kterýž děti své oddělil a statek po matce jich cizimu odkázal, a prosí o naučení v té věci. — V Krumlově 24. srpna 1521.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! VMti napřed službu naši poddanú se vším poslušenstviem vzkazujeme s vinšováním dlúhého zdravie a šťastného panování, jakožto pánu našemu milostivému. Milostivý pane, kdež jsme onehdy VMti psali, že jsú Budějovští posly své, co se skládání dotýče, sobě to obtěžujíc, k nám poslali; i ráčili jste nám odepsati, abychom jim odpovědi nedávali, a budú-li nám o to psáti, abychme VMti oznámili, že jim VMt odpověď dáti ráčíte. I milostivý pane, včera jest nám psanie jich přišlo, jímž od nás odpovědi žádají, kteréž VMti teď posieláme, i jakž co my jim odpisujeme, jemuž porozuměti ráčíte.

Také VMti teď posieláme přiepis kšaftu Prymsova, kterýž děti své oddělil a statek po materi jich přišlý, v kterýž jest on všel, od nich cieziemu odkázal. Kdež mezi lidmi o to rozmlúvání jest, že by to býti nemělo a že by ten gšaft v tom kusu moci mieti neměl, neb poněvadž ten statek přišel od matere těch dětí, a děti nemajíc let svých, toho jsú ničímž neprovinily, aby od statku po jich materi přišlém měly vyděděny a odstrčeny býti. Také račte VMt věděti, že ta žena nenie Prymsova žádná prietelkyně, leč v životě neřádém, jakž o tom mezi lidmi jest široká zlá pověst. Také jest již to slepé děvče umřelo, a ta žena jest v domu, ačkoli jsme my, což jest statku pilnějšieho, zavřeli a zapečetili. I prosíme VMt, abyšte nám VMt ráčili naučení dáti, kterak se v tom zachovati máme, neb bychme neradi viděli, aby sirotkóm mělo co ukráceno býti. — Ex Krumlov, sabbato die sancti Bartholomei apostoli Domini anno 1521.

Purgmistr a konšelé města Krumlova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka JMti, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivn Kruml. I. 5 AP. 28d. — (G.)

339.

Služebník Ambrož Petrovi z Rožmberka o žádosti Norimberských o sadování. — V Krumlově 30. září 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svů poddanů se vším poslušenstvím VMti napřed vzkazuji. Hans Niemptz z Normberka, k kterémuž sem onehdy, což se ssadování (sic) dotýče, posla vypravil, píše mi žádajíc odpovědi, co sem mu u VMti zjednal, a posla o to sem nejschvál vypravil. A při tom Heinrich Knod, služebník Normberských, kterýž mne s panem doktorem Pirkhomarem tam v Normberce žádali, abych mu to ssadování u VMti zjednal; kteréž listy teď VMti posílám, jimž VMt vyrozuměti ráčíte. I mně se zdá, že žádné odpovědi na to psaní není potřebí, nebo posel ten, kterého sem tam vypravil, prvé tam bude, než tento jich posel. I tu již porozumí, neb sem v tom psaní dotkl, aby hned nemeškaje sem se vypravil, že ta věc žádného protažení trpěti nemuž oc. A píše mi jako člověku zemanskému. Nerozuměl sem, co se to děje, až mi Torgaur, kterýž se mnou tam byl, pověděl, že když se ho ptali, když sem mezi nimi býval, sem-li Edlman, a von že sem guett Edl, tak ze mne bez mého vědomí zemana udělal. I VMti prosím, račte mi VMt oznámiti, zdá-li se co VMti za odpověď tomu poslu dáti, neb sem ho zde zdržel, až bych se VMti dotázal. — Račte VMt věděti, že Welffl lovec včera u večer umřel. — Datum Crumlow, feria II. s. Michaelis archangeli anno oc XXI. Ambrož.

Když sem tento list napsal, dodáno mi psaní VMti. I což se Melcharového ssadování dotýče, za to mám, že ač bude-li se VMti zdáti, že jeho nebude potřebí, poněvadž tento z Normberka, jakož rozuměti, příchodem neobmešká oc. A jakž by se jednom počtové spravili, neobmeškám já příjezdem k VMti.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka oc JMti, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 5i. — (G.)

340.

Písař Silvester oznamuje Petrovi z Rožmberka, že rychtář Třebonínský dal uvězniti Víta Vávrova syna z Mojného, protože mu škoditi chtěl. — V Krumlově 1. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svů poddanů VMti napřed vzkazuji. Jakož rychtář Třebonínský dal vsaditi Víta Vávrového syna z Mojného, kteréhož viní, že by on a bratr jeho, kterýž na Stráži sedí, jemu přeškoditi měli; a uručil naň pod L m̃ míš., že to naň vésti chce. I VMti to oznamuji, jestliže by rychtář aneb přáteli toho pacholka k VMti o to přišli, abyšte VMt se věděli tiem zpravit. — Ex Krumlow, feria III. in die S. Remigii anno oc XXI°. Silvester.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc, pánu mému milostivému.

Na rubu: Sylvester, scriba Cruml. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 2a. — (G.)

341.

Mikuláš z Milíkovíc prosí Petra staršího z Rožmberka, aby mu prodal 40 džberů ryb. —
V Č. Krumlově 1. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý, VMti službu svú poddanú s vinšováním a žádosti dlúhého zdravie a šťastného panování napřed vzkazuji. Milostivý pane, jakož ste mi VMt z zvláštní Mti rybníčku k živnosti mé a dětí mých do roka milostivě popřieti ráčili, i když jste VMt mi na mú pokornú prosbu odepsati ráčili, ráčili jste toho mezi jiným dotknúti, že VMt na Krumlov přijedúc, o to se mnú šíře rozmluviti ráčíte. Kdež já, nadávši se VMti brzkého příjezdu, neb jsú v hlas o tom lidé mluvili, že VMt na vsáký den přijeti ráčíte, a toho žádostivě očekávaje, nic jsem VMti o ryby nepsal, chtěje o to s VMtí ústně rozmluviti. V tom jest mne kámen napadl, že jsem za několik dní i ryb i rybníčka i jiného všeho zapomněl. Protož VMti jako svého milostivého pána pokorně prosím, pokudž byšte VMti všech ryb kupcóm zaslíbiti neráčili, že mi jich XL dčberuov na Plástovském anebo Posměchu, kdež by ryby příhodné byly, milostivě dáti rozkázati ráčíte. A já je VMti dobrými rukojmiemi uručiti chci a poctivě svým časem zaplatiti. S tím se VMti jakožto svému milostivému pánu pokorně v tom i v jiném porúčiem a VMti za milostivú odpověď po tomto poslu žádostivě prosím. — Datum Krumlov f. III. die Sancti Remigii, anno Domini oc XV^cXXI^o. — VMti věrný poddaný

Mikuláš z Milíkova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi staršímu z Rožmberka, JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 2. — (G.)

342.

Písař Sylvester Petrovi z Rožmberka o nepořádnosti Korce z Újezda. — V Krumlově
4. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti napřed vzkazuji. A jakož VMt jste mi ráčili psáti, co se Korce z Újezda dotýče, abych VMti oznámil, kterak jeho věc sama v sobě jest oc: Račte VMt věděti, že jest mnoho dlužen a lidem práv býti zanedbává, kdež pro něho mnoho žalob a nesnáz bylo, neb druhdy několik neděl doma nebyl. I také jest člověk podezřelý oc, kdež skrze to ráčili ste VMt jemu ústně několikrát příkázati, aby prodal a VMti krunt osadil, a sám aby se z panství VMti pryč stěhoval, aby pro něho jiní lidé hindro-

váni nebyli a k škodám nepřišli, jakož VMt ráčíte v paměti mieti. Ale on VMti rozkázání svévolně zanedbává. I co VMti ráčíte o něm rozkázati, to je při VMti. — Ex Krumlov feria VI. in die S. Francisci anno Domini oc XXI. Silvester.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

Přítistěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 89e. — (G.)

343.

Svědectví hejtmana na Stráži ze dne 4. října 1521, a Vincencem písařem panství Třeboňského sdělené svědectví ze dne 5. října 1521 Jiříka mečíře a Maška koželuha o Vítovi Duchoňovu synu z Mojného.

Leta Páně tisícího pětistého XXI° já Jan Samson z Volešnice, hajtman na Stráži, známo činím tímto listem, kdež čten anebo čtúci slyšán bude, že předstoupil přede mne Duchoň z Mojného, žádaje mne za svědomí, což se týče syna jeho Víta: Pravím, že jest byl v Stráži tu neděli po sv. Kříži ráno ve mše, když s procesí chodili, a byl u nás v Stráži ten celý den, a nazajtrí přeč šel. A to беру k své víře a k svému svědomí, že jinak není, že jest obědval a večeřel u Petra v Stráži. A Petr, u kteréhož byl, též vyznává, a Kopince Michal z Novosedl, pan Jan Sochor, a Jakub a Bartoš z Kolenec a Duchoň, a ten každý to bere k své víře a k svému svědomí. A netoliko těch šest, ale byla-li by potřeba, že jiných na padesáte též vyznají, i sám farář kněz Petr vyznati chce, byla-li by potřeba. A já Jan Samson svrchupsaný pro lepší jistotu pečeť svú vlastní přitiskl sem. Jenž jest dán na Stráži a psán v pátek na sv. Františka leta svrchupsaného.

Vincenc, panství Třeboňského písař, známo činím tímto listem obecně přede všemi, ktož jej uzří anebo čtúce slyšeti budú, že jest předstúpil před mne Jiřík mečíř z předměstí Třeboňského, jsa ode mne vysokým závazkem zavázán, bera to k své víře a k své duši. Takto jest vyznal, že Vít Duchoňuov syn z Mojného na den svatého Kříže povýšení již nyní minulého dobře na noc přišel jest k němu na hospodu, prose ho, aby mu odpočinutí přes noc dal, že má do Stráže jíti. A mečíř svrchupsaný dal mu jest u sebe přes noc odpočinutí. A na zajtrí ráno v neděli hned po svatém Kříži šel jest svrchupsaný Vít s mečířem do Třeboně do města, a mečíř šel k ranné mši, a Vít šel skrze město do Stráže.

Mašek koželuh také z předměstí Třeboňského byl jest ten večer na den svatého Kříže u svrchupsaného mečíře na bílém pivě, předstúpiv před mne, jsa také vysokým závazkem ode mne zavázán, vyznal jest takto, také bera to k své víře a k své duši, že svrchupsaný Vít Duchoňuov syn z Mojného přišel jest dobře na noc ten večer k svrchupsanému Jiříkovi mečíři a prosil ho, aby mu odpočinutí přes noc dal, že má do Stráže jíti. A svrchupsaný mečíř jest jemu odpočinutí přes noc dal.

Pro lepší jistotu a svědomí svrchupsaní Jiřík mečíř a Mašek koželuh oba jednostajně prosili jsú mne svrchupsaného Vincence, paunstvie Treboňského písáře, abych k jich svrchupsanému vyznání dal svooj sekret přitisknutí, ale však sobě a budúcím svým bez škody. A já znaje jich slušnú prosbu, přitiskl sem svooj sekret k tomuto vyznání. — Dán na Treboni leta od narození syna Božíeho tisícieho pětistého jedenmezcítmého, tu sobotu po svatým Františku.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca, 32a. — (G.)

344.

Svědectví Matěje kováře z Trebonína, Mikuláše a Antonína z Trebonína, Vaňka z Rájova a Kříže z Mojného o rychtáři Trebonínském, a o Duchoňovi a jeho synech Vítovi a Vávrovi z Mojného. — V Krumlově 14. října 1521.

(Svědomie rychtářovo.) Matěj kovář z Trebonína vyznal k své vieře pod svú přísahú takto, že je k němu přišel Vít Duchoňuov syn z Mojného, prose mne, abych s ním šel k Mikulášovi susedu svému pro některú potřebu. V tom jest Duchoň otec jeho s druhým bratrem Vávru též přišli. I šli sme k Mikulášovi. Tu sú mne a Mikuláše prosili, abychme s nimi došli k rychtáři, že mají některý slovo s ním rozmluviti vo kuši. A když jsme přišli do rychtářového domu, rychtář tehďáž ležel; a já šel, zbudil sem ho, a když jest vstal, přišed do světnice řka: „Vítajte přáteli.“ I tu učinil počátek starý s syny svými na rychtáře: „Že nás haníš a pravíš, že jsme tobě kuši ukradli, že nám v tom zrádně činíš.“ Povstavši počeli se naň búriti. A já sem se bál s Mikulášem, aby rychtář k úrazu od nich nepřišel. A vystrčili sme rychtáře ven z svědnice. A když jsú oni domu šli, tehdy Vít bude ke mně říci: „Nelze než že rychtář od mé ruky sjíti musí.“

A potom prosil mne rychtář, abych s ním šel do Lišova, že se doptal, že kuše jemu ukradená tu v Lišově zastavena jest. I když jsme přišli k švagru mému do Lišova, tu sem se ptal syna švagra mého, jest-li jaká kuše tu v Lišově zastavena. I povědělo pachole, že dva sú zastavili kuši u Jíry Kvěchova syna. Tu jsme pro Kvěchova syna poslali a jeho se otázali, jest-li jemu jaká kuše zastavena. A on pověděl, že jest, ale že tu kuši záduému nedá, leč mu hotové peníze dá XLIII gr. A když jsme se ho ptali, kdo jemu tu kuši zastavil, tehdy jest pověděl, že Vávra z Mojného, kterýž na Stráži sedí, sám druhý. Ale druhého nemenoval. A rychtář tu kuši vyplatil a nesl ji sebu domů. A to že je v pravdě tak a jináč nic.

Mikuláš z Trebonína též vyznal pod svú věrú a přísahú takto: Že jest ke mně přišel Duchoň z Mojného s syny svými Vávru a Vítem do mého domu, a kovář suosed muoj byl prve u mne. I prosili nás oba, abychme s nimi k rychtářovi došli, že nějakú řeč k němu mají mluvit. A já sem jim odpověděl: „Kdybyste nic zlého nechťeli počínati, že bychme my to rádi učinili. Pakli byste měli jaké nesnázi počí-

nati, raději bychme doma zůstali a při pokoji byli.“ A oni jsou řekli, že nic nechtějí počínati. A šli jsme k rychtáři, a rychtář ležel. Dali jsme ho zbuditi; a když jest přišel do svědnice mezi nás, tu se počeli Duchoň s syny svými s rychtářem křikovati. A já řekl kovářovi sousedu svému: „Vstaň, aby se něco zlého nestalo;“ a vystrčili sme rychtáře z svědnice od nich pryč.

A některú chvíli, když sem byl u rychtáře, tu bude rychtář ke mně mluviti: „Hle, milý kmotře, kterak mi kuchařka moje teď praví, že mne mají zabíti.“ A kuchařka jeho bude říci: „Tak jest, když jsi dítě na vsi choval, že tě tu měli zabíti. A to sem slyšela v Mojném.“ A rychtář se jí bude tázati: „Chtěla by mi to seznati?“ A ona řka: ja.

Pavel, kterýž rychtárovi a jiným třem krávy tu ve vsi v Třeboníně pase, jest něco velmi sprostný aneb nevelmi při rozumu, pověděl německy, neb jest Němec, že některú chvíli, když jest s dobyt看em vo poledni domů přihnál, že Vít Duochoňov syn z Mojného v domu rychtářovým s vydobitú šavlí stál, že chtěl komoru vylámati, a že se ho ptal: „Kde je pán tvooj?“ Odpověděl, že nevie; a že Vít dva prsty zdvihl, že pána jeho chce ssekati.

Svědomie Vítovo z Mojného. Listovnie svědomie od Fincence písaře Třeboňského, druhý list svědomie od purkrabí Strážského:

Antonín z Třebonína vyznal k své víře a pod svú přísahu takto, že jest některú chvíli přišel ke mně Vít z Mojného, syn Duochoňov, a tu je u mne vypil pintu piva. A já jel po hrách na poli. Tu jest Vít šel cestú mimo rychtáře a nezařavil se, a jměl šavli.

Vaněk z Rájova vyznal též pod přísahú, že sem byl u ptáčníka jednoho na šper [sic]. Tu sem se přitrefil, když jest Kříž ro[z]síval žito. Tu je byl při něm Vít z Mojného, a šel v druhým rozhoru vedle Kříže. Nevěděl sem, že by se Vít ch čemu měl, by chtěl koho bít.

Kříž z Mojného vyznal pod svú věřú a přísahú, když jest žito ro[z]síval, tehdy jest k němu Vít z Mojného přišel, a šel se mnú druhú rozorú, sobě rozprávíc, až jsme [k] konci přišli, tu se k nám trefil Vaněk z Rájova. Mluvili sme spolu leccos. A rychtář seděl na Krivančích na třetím dílu od nás. Potom jsme se rozešli. Neviděl sem, by se Vít k tomu jměl, by koho chtěl bít, a že šel polem předce.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 2 a. — (G.)

345.

Pisár Silvester Petrovi z Rožmberka, že rychtář Třebonínský viní Víta a Vávru, syny Duchoně z Mojného, z krádeže a že ho chtěli zabiti. — V Krumlově 14. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti napřed vřazují. A jakož rychtář Třebonínský jest nařkl Víta Duochoňova syna z Mojného,

že by on a bratr jeho Vávra, kterýž na Stráži sedí u vězení. jemu kuši ukradli a v Lišově zastavili, kterůž jest vyplatil; druhý, že jest jemu Vít šaty z komory a šle pokradl tu neděli po svatým Kříži ve mši; třetí, že jeho zamordovati chtěli a po polích že jsú jeho hledali, takže hrdlem ani statkem před nimi bezpečen není. A na to dal rychtář Víta vsaditi, že naň to vésti chce, by měl katem vésti; a na to uručil pod L 11° mš. oc. I VMti oznamuji, že sem včera z rozkázání VMti rychtářovo svědomie i Vítovo slyšel; kteréžto svědomie obůje VMti teď posielám, kterémuž vyrozuměti ráčíte a o tom dále rozkázati, pokudž se VMti zdáti bude, jako pán milostivý a spravedlivý. — Datum Krumlow, feria II. in die S. Calixti anno oc XXI°.

Silvester.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka a pánu mému milostivému.

[Přiložený lístek]: A jakož jste mi VMt ráčili psáti, co se rychtáře Třebonínského a pacholka tého z Mojného, kteréhož dal zde vsaditi a ještě sedí, dotýče, chci se já podle VMti psaní v tom tak zachovati. I dal sem o tom VMti na nejprvnější psaní zprávu po Mojenských, kdež z psaní VMti nynějšíeho rozumím, že list muoj VMti z těžka jest dodán. A přáteli toho pacholka, kterýž zde sedí, chtěli by ho vyručiti pod L 11° na postavení proti rychtáři. I co je v tom VMti vuole, račte mi VMt oznámiti.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 2a. — (G.)

346.

Jindřich z Rožmberka žádá Krumlovského purkrabího, aby od Wiennara anebo od jiného koupil sukna a jiné látky. — V Třeboni 1. dubna 1522.

Služba má, urozený vládýko, příteli milý! Prosím, že to pro mne učiníš a k Wiennarovi duojdeš, a vezmeš mi od něho VI loket černého lindiše a 1 loket sametu aneb pirmiše černého. A což za to má býti, daj psaním svým znáti po Jakubovi Zámečnickovi. Chci já ti peníze po něm poslati. Pakli by Wiennar neměl, ale vezmi svrchupsaná sukna u jiného, kto by sukna krájel. A zamišových koz u někoho, ktož je prodává, kup mi za 1 uh. zlatý. Chci týž po Jakubovi Zámečnickovi peníze poslati. A přejít věrně zdraví tvého, že tobě milý Buoh ráčil z nemoci tvé pomoci. — Ex Třeboň f. III. post dominicam Letare annorum XV^cXXII^o.

Jindřich z Rozmberka.

Urozenému vládýce Wolfgangovi Hohenfurtarovi, purgrabí na Krumlově, mně milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

347.

Petr z Rožmberka důchodnímu písaři Ambrožovi o zjednání nového perkmistra a markscheidera, pak o králích Vladislavovi a Ludvíkovi. — V Praze 11. července 1522.

Petr z Rozmberka oc. Přízeň má, Ambroži milý. Věz, že jsem již jiného perkmistra zjednal, keréhož lidé chválí, že jest hodný, rozumný i mužný, a že se v tom úradě přístně míti bude. A jest již při mně, kdež ho s sebou přivedu, jakož za to mám, že již, dá-li Buoh, brzo doma budu. Mám mu dáti sto kop do roka, jináč jsem ho zjednati nemohl. Než proto perkmistrovi nynějšíemu vo tom nic neprav. A co se margkšadara dotýče, nebylo na Joachimsthalu na tento čas žádného. A tu chvíli, kdy jsi mi vo to psal, na Vlharticiech (tak jsem zpraven) žádný nebyl. Než pravil mi hajtman, že nyní na Vlharticiech již jest jeden, kerýž teď s tímto listem tam jde. I když přijde, již ho užijte v té věci, puokudž potřeba káže, a jestliže by se nám co od perkmistra přečinilo, aby napraveno bylo.

Starému kanclieři ode mne pověz, že tak za to mám, že dá-li Buoh brzo domuov přijedu, a tu ho zpravím, co se zde děje. Než zdá mi se, že malý rozdiel jest mezi starým králem slavné paměti a tímto nynějším králem JMti. jakož ho toho všeho ústně zpravím. Psáti se nehodí. — Ex castro Pragensi feria VI. post festum sancti Kiliani anno Domini XV^cXXII.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 8 B. 61. — (A.)

348.

Petr z Rožmberka purkrabímu na Hluboké: aby věci odňaté loupežníkům dal vrátiti Sporarovi z Krumlova a mnichům do Zlaté Koruny, jimž náležely. — V Krumlově 28. září 1522.

Služba má, urozený vládyko, příteli milý! Vznesl na mne Thomas Šporar,*) poddaný muoj z Krumlova, kerak když jsou teď nyní někteří lúpežníci vozy na Libiechově struze vysekali, že jemu při tom něco udidl a řetiezkuov pobrali. a že by toho něco jim zase odjato a na Hlubokú přineseno bylo: a při tom že jest také odjato něco mužských věcí mnichům z Krumlova, totiž nějaké kápíe a kožíh a nějaké knížky, keréz zdejší kardian z rozkázanie staršího svého do Prahy jest byl poslal, a že by to též na Hlubokú přineseno bylo. I puokudž jest tak, což by jejich bylo, zase bez úplatku žádám na tobě, že to témuž Sporarovi a tomu kardianu navrátiti rozkážeš, jakož bych já též, ač by se kdy taková věc přihodila, lidem pána tvého učiniti chtěl. — Datum Crumlow dominica in festo sancti Venceslai martiris anno Domini XV^cXXII.

Petr starší z Rozmberka.

Urozenému vládycce Mikulášovi z Michlsdorfu, purkrabí na Hluboké, příteli dobrému.

Na rubu poznámka: „Pernšteinský a Hluboká anno 1522.“ — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 3 Kp. 7c. — (G.)

*) V kníž. archivě Krumlov. nachází se gruntovní (trhová) kniha se zápisy od r. 1512—1548, až na jeden z r. 1529 českými (I. 5 AS. 26). V ní zapsán je k 12. březnu 1513 trh mezi Honzem Sporarem a Jakubem Leskú o dědinu Hochovskou v Šaibě (list 5), a k 16. říjnu 1528 trh mezi Tomanem krejčím, poručníkem sirotků Křištofa Sporara, a Tomanem Sporarem o dům mezi domy Hanzle soukenníka a Barbory Toutarové v Latraně (list 158).

349.

Jindřich z Rožmberka píše svému bratru, že se důvěrně radil s kancléřem Adamem z Hradce, kterak by si měl počínati v rozepři o dědictví Rožmberské naproti Lvovi z Rožmitála, též o kláštere Zlatokorunském. — Bez místa (1523—1524).

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane bratře muoj milý! Zdraví, štěstí i jiného všeho dobrého bych vám věrně rád přál. Muoj milý pane bratře, račte věděti, že sem tuto sobotu již minulú od pana kancléře švagra mého z Hradce domouv přijel. A odtud sem dosta[te]čně s raddú našich dobrých přátel králi JMti pánu našemu, což se potreby naší dotýče, psal. A byl bych vám šíře o to psal, i nezdálo mi se na tento čas, neb takové věci v tajnosti býti mají. A když buohdá ke mně přijedete, chci vás všeho toho psaní dále ústně zpravit.

Co se dotýče Korunského statku, na to sem se dostatečně radil. I tak pan kanclér i sice jiní naši dobří přátelé praví, že tú věcí nic obmeškáno nyníčko nebude. Než když buohdá pan kanclér švagr muoj k králi JMti pojede, tu nám všechny ty věci buohdá k našemu dobrému vyjedná. A za to vás prosím, jestliže by kněz opat Korunský jakú řeč k vám učinil, že mu na to jiný odpovědi nedáte, že na to chcete pomysliť a potom že mu na to časem svým odpověď dáti chcete; neb podle znění toho listu dosti dlúho muožete ho na tom držeti, a v tom čase se budete moci s pány a přátely našemi dobrými o to poraditi.

Také račte věděti, že páni a přátelé naši toto jsú mi radili, abych VMti oznámil, abyšte někoho bez meškání do Prahy s mocným listem poslali, ten aby zněl: jestliže by jakú řeč o vás pan Lev neb ti páni, komu jest odkázáno, pánuom súdcím učinili, ten, který by od vás vyslán byl, aby toto od vás pověděl, že jste vy svému zápisu dosti učinili, a že jest to vědomo pánuom úředníkuom menším, též že ste osvěčili některými osobami z stavu panského i také z stavu rytířského; a jestliže by ale širší řeči byly, tehdy ten, kohož pošlete, [aby v] žádné hádky ani v jiné řeči jse s nimi nikoli nedával.

Také jsú mi k tomu radili, abych vám také toto oznámil, že ti naši protivníci budú hleděti těch přátel i snad těch, kteříž jsú vám příjemní a s kterými [ste?] se snad časem radil[i], budú je hleděti kojiti a k sobě je přivínovati buďto dary neb dobrými řeč[m]i, jakž koli budú moci. Protož muoj milý pane bratře, za to vás prosím, zpravujte se rozumem, a ne každému věřte, neb jsú lidé rozliční a budú jednomu raditi k dobrému, aby člověka prozvěděli, k čemuž se má. A nenie

snad každý proti vám tak upřímný, jako vy; neb toto sem slyšel, že pan Lev měl jest praviti, kterak by doktorovi Šebastianovi sto zlatých jorgeltu dávati měl, kdež sem to od jistého přezvěděl, a že ho v tom místě radši má, než by ho při sobě měl. Také račte věděti, že mi jest včera list od pana kancléře přišel, kdež mi píše, že by pan Lev nějaký list k pánuom soudcím od krále JMti vyjednal, než že dokonalú naděj má, že nám nic ke škodě býti nemuož. Když buohdá v Praze budu, tu já mnohé věci přezviem a vám ty věci oznámím. A s tím oc. A za to vás prosím, že to mé psaní žádnému takovému nevokázete.

Od paní psáti [mám] modlitbu; což se dotýče sestry Jana Hrubce, že žádost má, aby všechny tři jeho sestry poslány byly, a že sobě jednu z nich chce vybrati a na žádost.

Orig. pap. v kníž. archivu Krumlov. I. 1 Aα. 3. — O sporu o dědictví Rožmberské po smrti Petra z Rožmb. psal dr. J. Šimák v „Časopise musea král. Česk.“ r. 1895. — (G.)

350.

Prachatičtí Jindřichovi z Rožmberka vysvětlují, proč soused jejich Petr Kristlekl člověku jeho sklenáři Ješkovi peníze stavil. — Bez místa a letopočtu (v červnu 1523—1524).

Služba naše napřed, pane urozený! Listu vašemu, jakož jej nám Tvá Mt poslala, tomu jsme dobře srozuměli, kterak nám Tvá Mt psala, že my, anebo náš súsěd jménem Kristlekl, vašemu člověku mistrovi Ješkovi sklenářovi XXXV kop gr. stavili. Rač Tvá Mt věděti, že jest jemu súsěd váš dřieveřečený IIII kopy gr. stavil a zapověděl a nic více městským právem, protože je za ženy jeho rukojmie, prve než je ona vyhoštěna od nás, nebť jest u nás v tu chvíli duom měla, kteréhožtě v tu chvíli nebyla vzdala ani prodala, než její vlastní byl; a také aby Tvá Mt věděla, že jest dlužna kostelu za vosk XL g., a pomocí městských zaseděla XXX g. Tyť jsme také stavili a úroka páně groš. A jakož nám Tvá Mt píše, že bychme my ani náš súsěd před Tvú Mti ani před Tvé Mti úředníky žádného práva ani pravdy nežádali: rač Tvá Mt věděti, že se to prve dalo, nežli jeho žena kdy duom vzdala ani prodala. Protož milý pane Tvé Mti prosíme, aby nám Tvá Mt chudým lidem neráčil za zlé jmieti, nebo bohdá jsme Tvoji věrní služebníci a Tvé Mti v té věci i v žádné jiné mieníme rozhněvati ani nejmenšího Vašeho. — Datum feria sexta post octauas Corporis Christi.

Iudex et iurati in Prachaticz, seruitores vestri ad omnia oc.

Nobili viro domino Henrico de Rosenberg, fautori et domino nostro gratioso, praesens litera detur.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28cc. — (G.)

351.

Kníže Karel Minsterberský volá opata Zlatokorunského na hrad Pražský ku poradě ve věcech duchovních. — V Kutné Hoře 7. května 1524.

Karel z Božie milosti kniežě Minstrberské v Slezi, Olešnické a hrabě Kladské oc, nejvyšší hajtman krále JMti království Českého. Velebný v Božě otče nábožný nám milý! Zdravie i všeho dobrého rádi bychme vám přáli. Při tom tajno vás nebud, že s vámi máme o pilné a znamenité potřeby krále JMti pána našeho milostivého mluvit, což se duchovenství dotýče. Protož ničemu sobě překaziti nedajte a u nás na hradě Pražském na den svaté panny Markéty najprv příští budte. Kdež nepochybujem, že znajíc od nás takové poručení, podle toho se zachováte, jináč toho nečiníce, ale na den menovaný konečně osobně sami na hradě Pražském že budete. — Dán na Horách Gutnách v sobotu po Božím Vstúpení na nebe leta oc XXIII.

Velebnému v Bohu otcí, knězi a b. opatu kláštera Korunského, nábožnému nám milému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 4 La. 5b. — (G.)

352.

Sepsání Krumlovského faráře Václava o poslední vůli varhaníka Johanna a jeho pozůstalosti. V Krumlově 22. května 1524.

Já kněz Václav arcipříst Bechyňský oc, farář v Krumlově, vyznávám tímto listem, jakož dobré paměti Joannes varhaník při odjiti svém dal mi statek svůj s synem svým na ten způsob: jestliže by jeho Buoh neuchoval, abych syna jeho opatřil: pakli by i syn prvé, nežli let dojde, sešel, ten statek abych já obrátil na záduší, kamž by mi se zdálo. A když jeho smrt v jistotě oznámena, poslal sem dva kněží, kněze Petra zakristána, a kněze Jakuba kaplana svaté Barbory, aby jeho věci sepsali a mně oznámili. Kdež toho ceduli jsú sepsali a mně okázali, na kteréž psáno stojí:

V domu našli jeden stuol a almaru malú v koutě, almaru při umyvadle, které máti pacholet vzela, varhánky malé s měchy a druhé také malé clauicordium s pedalem; sukni šamlatovou černú, podšitú liškami, máti vzala; k tomu také kumarovou sukni s liškami máti vzala; mísu cínovou máti vzala; vojenské luožko máti vzala, a postel z něho, polštář, dvě prostěradle malé, na druhém loži byla peřina duchna, to máti vzala. Než dvě prostěradle dány jsú knězi mladému. Truhla s kniehami, které na varhany sluší, deset lžic dřevěných; druhá truhla veliká prázdná, zrcadlo, poduška, dvě sukně podšité kunami, které jsú u kněze Jakuba svrchupsaného, neb jemu klíče poručeny byly; jiné šaty, košile a jiné máti, kteráž také

klíč měla od domu i od komory, ona pobrala. Truhlice malá, která byla na zákristě, klíč od ní měl kněz Jakub, tu jsú přede mnú otevřeli a penieze přečetli: dvaceti kop a jednu kopu grošuv starých českých, a deset kop grošuv míšenských širokých. Těch věcí všech z rozkázanie pána JMti, poněvadž pachole ještě živo, nechal sem v rukú kněze Petra až do let pacholete. Pakli by Pán Buoh neuchoval jeho a že by před lety vedle práva sešel, poněvadž by to mně všecko příslušelo, poručil sem a porúciem, aby to všecko bylo obráceno k Božímu domu tu v Krumlově a zvláště na varhany, aby tak jeho památka byla.

Tomu na svědomie sekret svojoj přitiskl sem k tomuto listu; jenž jest dán v Krumlově, v neděli na svatú Trojici leta Božieho 1524.

Souč. opis pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AE. 274/1. — (G.)

353.

Jan z Rožmberka Tábořským o vydání sirotků Ondřeje Slovkovského, kteří od poddaných jeho Peška a Petra z Podvoří ušli do Lhenic. — V Krumlově 16. června 1524.

Služba má. moudří a opatrní sousedé moji milí! Příhodila se lidem poddaným mým Peškovi a Petrovi z Podvoří příhoda, že jest při niech našel Ondřej Slovkovský své sirotky; kdež jsou pak pod jmenovitý základ uručeni, aby mu je vydali. a v tom že ti sirotci vod niech kradmo ušli, a voni po niech jdouce, našli jsou pachole pod vámi ve Lheniciech u Čondle, a děvečku u jiného souseda. A tu jsou Čondle žádali, aby jim to pachole vydal, a von nechtěl. I šli jsou k rychtáři, a rychtář pověděl, proč by ho nevzeli, poněvadž by ho v rukú měli. A voni nemohouce k němu přijíti, museli jsou pryč odjíti k hospodářstvím svým. Kdež ač jsou tam potom na sedmkrát vo to byli, i rychtáře žádali, aby se pacholetem ujistil, a von že by přiřickal, že jim vydáno bude, všakž nic jiného tam dosáhnúti nemohli, než slova protivná, jedné že biti nejsou. A naposledy teď psal jsem rychtáři Lhenickému, žádaje jeho, aby lidem mým k tomu dopomohl a to pachole vydati rozkázal, než že von jim odkládal, aby čekali, že mi chce po niech odpověď dáti, ješto jsem já na něm odpovědi nežádal, než aby lidem mým pachole vydáno bylo. A voni nemohouce tak dlouho čekati, museli jsou i tu chuozi zmařiti a pryč odjíti. I zpravují mne k tomu moji poddaní, že jsou tu ještě šaty toho pacholete, neb jsou je právem obstavili. Než pacholata tu již neviděli. Než mají tu naději, poněvadž jest je byl prve Čondel k otci svému do Újezdce zašikoval, že i nyní snad to učinil. A voni vdy v tom hynú a svá diela meškají, nébrž i základ, pod kterýž jsou slíbili. nepostaví-li toho pacholete, propadnú a dáti musejí, ješto kdyby se byl rychtář po najprv tak, jakž na to slušie, zachoval, nebylo by jim takové zádaty potřebie skrze to trpěti. A protož na vás žádám, že poddaným mým to pachole bez dalších od-tahuov vydati a vo to místo učiniti rozkážete, aby voni dalších trmácek, útrat i škod

zbaveni byli. Neb nestalo-li by se to, znáti můžete, poněvadž rychtář toho, aby, jakž na to záleží, neopatřil, že by voni vo ty škody, keréz jsou skrze to vzali, k němu hleděti museli. A já bych jich také v tom jakožto poddaných svých slušně opustiti nemohl. — Datum Crumlow, feria V post festum sancti Viti martyris anno Domini XV^cXXIII.

Jan z Rozmberka.

Táborským.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AU. 89c. — (G.)

354.

Jan z Rozmberka knížeti Karlu Minstrberskému, že opatové Zlatokorunský a Vyšebrodský, jím na hrad Pražský k poradě volaní, nemohou se tam dostaviti, poněvadž stojí pod dědičnou mocí Rožmberskou, a že on sám však chce s těmi kláštery k potřebě královské přispěti. — V Krumlově 26. června 1524.

Osviečené kniežě a pane, pane mně přeznivý a pane a bratře muoj zvláště milý! Službu svú povolnú s vinšováním štěstie, zdravie i jiného všeho dobrého VMti napřed vzkazuji. Milostivé kniežě! Jakož jste VMt ráčili obeslati kněze opata kláštera Korunského a kněze opata kláštera Vyšebrodského, aby na hradě Pražským na den svaté panny Markéty najprv přistie u VMti se najíti dali, a že byšte VMt s nimi vo některé znamenité krále JMti potreby mluviti měli oc. I račte VMt věděti, že na těch obú klášteriech my páni z Rozmberka vrchnost dědičnú máme, a nám spravedlivě po předciech našich přísluší. Ješto naději se, [že] VMt ráčili jste takové obeslání z omylu, nemajíce vo tom vědomosti, učiniti; kdež pak VMt znáti ráčíte, že oni nemohli jsou, aněbrž nebylo jim slušné, na takové obeslání bez vuole mé jakožto pána jich vrchního jeti, ani co takového před se bráti. A protož VMti prosím, znajíce VMt toho slušné příčiny, že jim za zlé míti neráčíte, že se k tomu jmenovanému dni na hradě Pražským nebudú moci dáti najíti, než že se ke mně a k bratřím mým v té i v jiné věci přátelsky najíti dáti ráčíte. Nežli byla-li by krále JMti a zemská toho jaká potřeba, račte VMt mně, jakožto pánu jich dědičnému, oznámiti. Chci já se s těmi kláštery k Jeho král. Mti a zemské potřebě podle povinnosti, puokudž mi náleží, dáti najíti.

Při tom jakož jste VMt Voldřicha Radkovce služebníka mého před VMt z pokuty na žádost Hanuše Čenka obeslati ráčili pro ručnici: i račte VMt věděti, že jest se tento omyl v tom stal, že jsem já jeho Radkovce po některé své pilné potřebě byl poslal. A von na ten čas nevěda vo té záповědi, vzal jest s sebou ručnici pro bezpečenství, než z žádné zúmyslnosti. A protož VMti prosím, že to pro mne učiniti a v tu věc vkročiti ráčíte, aby von Čeněk v tom služebníku mému pokoj dal a jej z toho obeslání propustil. Toho já VMti, jakožto pánu sobě přeznivému a pánu a bratru svému milému, povolně rád ve všem mně slušně možném

odslúžiti chci. — Datum Crumlov, dominica post festum natiuitatis sancti Johannis Baptiste anno Domini XV^cXXIII. Jan z Rožmberka.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 4 L^a. 5b. — (G.)

355.

Jindřich z Rožmberka žádá Oldřicha jinak nepojmenovaného za zjednání, aby jemu a jeho bratřím král duchovní panství Zlatokorunské dal připsati a do desk zemských vložiti, též aby jim byly vráceny jiné statky duchovenské, které Petr z Rožmberka jinam odkázal.

V Třeboni 1. září 1524.

Pane Voldřiše muoj milý! Za to vás prosím, že mi to zjednáte, aby mi JMKská i bratřiem mým to duchovenstvie Korunské dáti a připsati ráčil, jako by mi JMKská, shlédajíc na mé věrné služby, sám s sebe bez žádosti mý a bratřích mých takovou věc dávati ráčil podle znění listu toho, kteréž na klášter Korunský máme. A toto mi se zdá za potřebie, kdyby JMKská takovou věc z milosti své královské učiniti ráčil, aby takový list bez meškání ve dsky zemský vešel, a relatoři aby zdělání byli ti, keří by se nám zdáli.

A teď vám také posielám přípis na tu spravedlnost, kterúz máme na některá jiná duchovenstvie, kterážto duchovenství starý pán gšaftem zase je k těm klášteruom odkázal, čeho jest odkázati nemohl, aby to nám také tiem spusobem dáno bylo. A teď vám posielám přípis těch majestatů, co se klášterů dotýče. Než co se Korunského kláštera dotýče, ten má pan kancelér. I píši o to panu kanceléři, aby jej vám poslal po ukazateli listu tohoto. Milý pane Voldřiše, bude-li se vám zdáti potřebí co v tom královském listu, jestliže by kto uražen byl, jako sedláci říkají, abych tiem psaním opatřen byl, aby mi ta věc ke škodě býti nemohla; neb sami znáte, že člověk druhdy [s]měšlí nějakú věc, jak ji předsevzieti má, a časem se jeho předsevzetí jináč trefí. A toto mi také zjednajte, abych mohl k soudu jezdit, kdy bych chtěl, a taková věc aby místu našemu bez škody byla. — Datum Třeboň feria V. in die sancti Egidii 1524.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 1 A^a. 3. — (G.)

356.

Jindřich z Rožmberka rychtáři Ločedickému, že přepustil úroční slepice z Ločedic opatovi Zlatokorunskému. — V Krumlově 8. listopadu 1524.

Jindřich z Rožmberka oc. Přízeň má, rychtáři milý! Věz, že sem knězi opatovi Korunskému ty slepice od vás úročně pustil IIII ů a V slepic. I žádám na tobě, aby mu ty slepice dávali polovici při svatým Havle a druhú polovici při vánočních. Znaje to, tak se zachovej! — Datum Krumlov I. feria III. post S. Leonhardi anno XV^cXXIII.

Věrnému milému rychtáři Ločedickému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 G^β. N° 7. — (G.)

357.

Beneš Dubský Jindřichovi z Rožmberka: o prodáváných vlčích. — V Dubu (před 17. lednem 1525).

Službu svú VMti vzkazuji, urozenej pane, pane mně VMt příznivý! Předkem zdravý a panování dlúhého, toho bych VMti věrně přál. Milostivie pane, VMti prosím, že nějakýmu mlynáři, poddanýmu VMti, kderýž nedaleko od Prachatic jest, povolení své dáti ráčíte, aby mi dva vlky, kderéz má, prodal, kdež jest jich pro VMt mně prodati nesměl. I za tof VMti prosím, že to učiniti ráčíte pro mý VMti potomný odslúžení, aby mně je prodal, že mu ráčíte odpustiti. Za odpověď VMti prosím. — Ex Dubu.

Beneš Dubský z Třebomyslic.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumberka a na Krumlově oc, JMti pánu mně milostivě příznivému.

Orig. pap. v Prachatickém arch. VI. Wα. 8b. — (A.)

358.

Jindřich z Rožmberka Benešovi Dubskému: o vlčích. — Na Krumlově 17. ledna 1525.

Služba má, urozený vládyko pane Beneši přieteli milý! Kdež mi píšeš, že nějaký mlynář nedaleko od Prachatic, poddaný muoj, má dva vlky, proše mne, abych témuž povolenie dal, ať by je prodal oc: i věz, že sám všady se po nich ptám, a nemohu jich k potřebě své ještě dosti optati a míti. Protožf věřím, že mi v tom za zlé nebudeš míti, znaje, že jich sám potřebuji. Datum Krumlow feria III. die s. Anthonii abbatis anno domini XV^cXXV^o.

Jindřich z Rožmberka a na Krumlově.

Urozenému vládyce panu Benešovi Dubskému z Třebomyslic, přieteli dobrému.

Konc. pap. v arch. Prachatickém I. Wα. 8b. — (A.)

359.

Jindřich z Rožmberka Janovi rychtáři Netolickému: o důčastku Šteffla ze Záboří.
V Krumlově 8. dubna 1525.

Jindřich z Rožmberka a na Krumlově. Přízeň má, rychtáři milý! Věz, že jest u mne byl Štefl z Záboří, zpravuje mne, kterak by nějaký duočastek po ženě své měl, a že mu ten duočastek nebožtík strýc muoj propustil, a ty že mu jej zdržuješ a vydati mu ho nechceš. Protožf rozkazuji, aby mi oznámil, z které příčiny to činíš, a aby mi toho správu dal, kterúz bych se zpraviti mohl. — Datum Krumlow sabato post s. Ambrosii anno domini XV^cXXV^o.

[Pod tím jest připsáno jinou rukou]: Flajshajblová z Dolejších Chrášfan, Štefflova žena (z) Záboří, vobstavuje ty verunky, kterýž na dvoře má bráti, skrze

tu příčinu, že její muž s ní býti nechce; zbivši ji, vystrčil ji z domu ven, i pověděl před rychtářem Netolickým: „Když já peníze mám, třebas ji čert vezmi.“

[Na rubu:] Slovnému Janovi kožišníkovi, rychtáři v Netolicích, věrnému milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AE. 5b. — (A.)

360.

Jindřich z Rožmberka Netolickým: posílá k nim Kafunka, co se týče stavení u kostela a opravování hřbitova. — V Krumlově 27. června 1525.

Jindřich z Rožmberka a na Krumlově. Přízeň má, opatrní věrní milí! Teď posielám k vám urozeného pana Zikmunda Kaffunka, co se toho stavení u kostela a kyrchovu opravování dotýče; již podle rozkázání téhož pana Kaffunka tak stavějte a opravujte, neb jest k tomu rozumný pán. A dále poručil sem témuž panu Kaffunkovi s vámi o některé věci rozmluviti; protož což s vámi v této míře ode mne mluviti bude, toho všeho mu jako mně samému věrte. — Datum Krumlov feria III. post s. Johannis et Pauli anno oc XXV°.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě i vsi obci města Netolic, věrným milým.

Konc. pap. v Netolickém arch. IIB. 3 Ka. 2a. — (A.)

361.

Fišmistr Štěpánek Netolický Jindřichovi z Rožmberka o dluhu Wolfganka z Benešova za ryby. — V Třeboni 1. září 1525.

Službu svú vzkazuji VMti, vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! VMti oznamuji, že jest Wolkang z Benešova, poddaný VMti, na dluh, kterýž jest VMti za ryby dlužen, přivezl do Třeboně VIII otepí železa. A já, poněvadž sem rozkázání o tom od VMti žádného neměl, nechtěl sem ho přijieti, než dal sem je složiti v Třeboni do dalšího VMti rozkázání. Dán v Třeboni, v pátek den sv. Jiljí leta oc XXV.
Štěpánek.

Vysoce urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ra. 300. — (G.)

362.

Krumlovští oznamují Jindřichovi z Rožmberka, že se pozůstalosti po varhaníku Johannesovi lujímali ve prospěch sirotka jeho Řehoře, že však jim kněží řekli, že to nenáleží k právu městskému, nýbrž k duchovnímu. — V Krumlově 14. října 1525.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! VMti napřed službu naši poddanú se vším poslušenstvím vzkazujeme. VMt ráčili jste nám psáti a při tom krále a králové JMti i také pana biskupa Rábského JMti listy poslati, v nich VMti psáti ráčí, co

se Řehoře sirotka po někdy Johannesovi varhaníkovi zuostalém [sic] tkne, že by statek otce jeho roztržen, prodáván a rozdán býti měl, na VMti toho žádajíc, abyšte to opatřiti ráčili a, je jsme přečísti dali, a jim porozuměli. I milostivý pane, VMti toho zprávu dáváme, když bylo oznámeno, že Johannes varhaník z tohoto světa sešel, tehdy jsme my šli, chtiec statek ten zapsati, aby se sirotku ani žádnému neukrátilo; tehdy kněz Jakub a kněz farář pověděli, že ta věc nepřisluší k právu městskému než k duchovnímu, neb že jest služebník Božieho domu byl, a že jsú oni poručníci, a že nám ta věc nenáleží, abychom v duchovenstvie sáhati měli. A kněz farář pověděl, kdož jeho z toho statku viniti bude, že on z něho odpovídati chce. I nechali jsme jich při tom. A když kněz farář měl se do Prahy bráti, nechal nám na rathauze spisu pod sekretem svým, kteréhož VMti teď přiepísi posieláme, jemuz porozuměti ráčíte. A nad to obeslali jsme kněze Jakuba a kněze Petra, v jichž rukú ten statek býti by měl, a ty listy královské JMti a páně biskupuov JMti i také kněze farářuov, kteréhož nám na rathouze nechal, jim jsme přečísti dali, žádajíc na nich, aby nám toho další zprávu dali. I pověděli, že kromě toho, což v kněze farářově spisu zapsáno jest, že jsú dva pátere. jeden kalcedonový a druhý maličký korálový s několika zrny stříbrnými a na něm pacifikálík stříbrný malý, a česi že jsú prodali za V fl, a ty peníze na služby za duši jeho obrátili. — Ex Crumlow, sabbato die sancti Calixti pape 1525.

Purgmistr a radda města Krumlova.

Vysoce urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka a na Krumlově JMti, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AE. 27 b₁. — (G.)

363.

Jindřich z Rožmberka mnichům Zlatokorunským, že kněze Blažka za opata jim ustanovuje.
V Krumlově 26. listopadu 1525.

Žádost v psaní svém, kterou ste na mne vzložili, tu sem vyrozuměl, žádajíc mne, abych opata voliti dopustil, při tom nějaký pořádek zákona vašeho v psaní vypisujíc i žádajíc, abych toho dopustil, opat Plazský aby obeslán byl, jakož to psaní vaše to v sobě šíře ukazuje a zavírá. Slyšte věduce, že já kněze Blažka volím za opata, oznamuje jeho k tomu hodného z strany duchovních i také časných věcí; na tom se dokonáte, v panství svém nedada sobě žádnému rozkazovati pod nižádným zpuosobem. Protož to znajíc, abyšte jeho poslušni byli. Pakli by se kdo všetečně v čem vytrhl, toho bych jistě slušně zhájiti nemohl. Jestliže by pak jakého jiného potvrzení bylo vám potřebí, kteréž by proti vůli a rozkazu mému nebylo, a já toho uznal potřebu, tomu bych odporen nebyl. Jistě na tom nejsem, abych

od vás svú lásku tak podle žádosti vaší odjítí měl, leč byšte tomu zúmysla příčiny dávati měli. — Datum na Krumlově v neděli po sv. Kateřině leta oc XXV.

Jindřich z Rozmbergka a na Krumlově.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

364.

Mniši Zlatokorunští Jindřichovi z Rožmberka děkují, že k jejich žádosti kněze Blažka opatem volil oc. — Ve Zlaté Koruně 27. listopadu 1525.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Kdež ste VMt ráčili na naši žádost tuto odpověď dáti, že ráčili ste voliti kněze Blažka, aby opatem naším byl: to my vděčně podle žádosti VMti přijímáme a jeho za pána a opata rádi mieti chceme. Než ještě VMti prosíme, abyšte VMt povolenie dáti ráčili, abychom mohli po opata Plazského poslati, aby se řádu zákona našeho dosti stalo. A VMti prosíme, abyšte ráčili jemu listem svým své povolenie oznámiti, aby ráčil přijeti a opata voleného potvrditi. A VMti se pokorně porúčieme. — Datum in monasterio nostro Sancte Corone, feria secunda post Katherine, anno oc 1525.

Vaší Mti pokorní kaplani, bratří konventu kláštera Svaté Koruny.

Vysoce uroz. Pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

365.

Jindřich z Rožmberka mnichům Zlatokorunským, že beře k vědomosti jejich ochotu, přijmouti Blažka za opata. — V Krumlově 27. listopadu 1525.

Duostojní! I kdež mi píšete, že byšte podle rozkazu a vuole mé kněze Blažka rádi za opata míti chtěli: tomu sem rád a vděčen toho, že vůli a rozkaz muoj v tom hotovi ste naplniti. A což se opata Plazského dotýče, tak mi zdá se, že ste se mohli psaním mým prvním zpravit. Od toho já nejsem, je-li vám toho jaká potřeba poň poslati, jedno ať proti vuoli a rozkazu mému nic nejedná. Mně jemu psáti ani poň posélati potřeba na ten čas žádná není. — Dán na Krumlově, v pondělí po sv. Kateřině, leta oc XXV.

Jindřich z Rozmbergka a na Krumlově.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

366.

Linhart opat Plasský Jindřichovi z Rožmberka o právu svém k volbě opata Zlatokorunského; žádá, aby k vykonání jeho dal své povolení. — V Plasích 7. prosince 1525.

Modlitbu svú povolnú vzkazuji VMti, urozený pane, pane mně milostivě příznivý! Spasitedlného zdraví a při tom všeho dobrého, toho bych VMti s pravú

věru rád přál. Milostivý pane, jsem zpraven, kterak by kněz Jiřík opat Korunský z tohoto světa sešel. Jemu Buoh všemohúcí milostiv rač býti. I to VMti oznamuji, že z obdarování ciesařuo v a kráľuo v od dávných časuov klášter Plaský obdařen jest, jestliže by opat kláštera Koruny z světa sešel, že opat téhož kláštera Plaského má opata voliti, člověka dobrého a hodného do téhož kláštera Koruny. A to se jmělo a má diti s volí konventskú. I VMti prosím pokorně, račte milostivé k tomu své povolenie dátí, abych podle obdarování slavných a dobré paměti ciesařuo v a kráľuo v předešlých a podle řádu zákona našeho mohl opata do téhož kláštera Koruny beze všeho odtahu a prodlévání voliti. Neb VMt zná, že konvent a bratří téhož kláštera, ač měli-li by pořádek svůj duchovní zachovati, bez opata býti nemohú. A poněvadž VMt a všichni páni Jich Mti předkové vaši vždycky milovníci a obhajitelové viery a pořádku křesťanského býti ste ráčili, té celé duověrnosti jsem do VMti, že této mé slušné prosby odporní býti neráčíte, a že mne při starobylých vajsadech a porádcích zuostavíte. Neb jistě jsem té vuole, když bych opata do kláštera Korunského volil, abych z dotazuov a volí VMti činil, neb jistě svého žádného zisku nehledám, než na to prohlédám, že bych nerad, aby za mého věku a mnú mělo konventu a klášteru Plaskému v čem se ukrátiti. Za milostivú a laskavú odpovědi VMti prosím po tomto mém poslu. — Datam z Plas, ten čtvrték po svatým Mikuláši leta oc V^cXXV. Kněz Linhart, opat kláštera Plaského.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmbergka a na Krumlově JMti, pánu a pánu mně milostivě přeznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP³. 2k. — (G.)

367.

Kněží kláštera Zlatokorunského Jindřichovi z Rožmberka, že visitator kláštera opat Plasský má hlas jen při rozdělení volbě opata, ale má právo potvrzení jeho, i prosí, aby jej k tomu pozval. — Bez místa a data [po 7. prosinci 1525].

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Jakož kněz opat Plazský, visitator náš, VMti píše, co se volenie opata do kláštera našeho dotýče, potahujíc na se, že by on opata voliti měl: i jest nám dodán přiepis téhož listu, co VMti píše. I milostivý pane, my při tom zuostáváme a kněze Blažka vedle volenie VMti za opata a otce našeho přijali jsme a přijímáme. Než toho VMti toliko zprávu dáváme, jaký řád při volenie opata býval, abyšte VMt věděti ráčili, knězi opatovi Plazskému odpověď dátí. Milostivý pane, takový pořádek v klášteře našem býval, že konvent náš má voliti opata, kterýž by professus anebo obyvatel toho času bratr hodný byl, jakož jsme toho VMti zprávu prve dali, jak by se bratří před volením zachovati měli. A jestliže by u volenie hlasuo v roztržení bylo, tehdy kněz opat Plazský, k kterémuž by hlasu postúpil, ten by opatem býti měl, ne by on opata voliti měl sám od sebe.

Než poněvadž jste VMt kněze Blažka voliti ráčili, a my jsme všickni také povolenie naše k tomu dali a jeho za opata a za otce a zpravci našeho přijali jsme a přijímáme, a žádné roztržení mezi námi o to nebylo: tehdy není potřebí, aby on hlas svůj k tomu přidávati měl, poněvadž žádné ruoznice mezi námi o to není. Než milostivý pane, VMti pokorně prosíme, že ráčíte milostivě vzhlednutí na nás chudé kaplany VMti a na zákon náš, abychom citací a kletby a jiných utrhačných řečí zbaveni byli, a že konventu našemu toho přiti ráčíte, aby kněz opat, otec náš, řádem zákona našeho potvrzení od staršího téhož zákona přijal, a že témuž knězi opatovi Plazskému milostivě a laskavě psáti ráčíte, psanie jeho, kteréž k VMti učinil, neopakujíc, jakož na císařské a královské obdaření ukazuje: ač visitator jest náš, ale Plazský klášter zhola královský jest, a VMt na Koruně vrchnost mieti ráčíte, a my se žádným jiným spravoyati nemáme a nezpravujem, než VMtí; než toliko že jeho VMt žádati ráčíte, poněvadž jste ráčili opata voliti s povolením naším, aby sem přijel a jemu potvrzení vedle řádu zákona našeho dal, a řádně jeho v to duostojenství a spravování uvedl, aby se knězi opatovi vedle jeho obdaření nic neukrátilo. A VMti prosíme, což témuž knězi opatovi psáti ráčíte, že nám toho přepis dáti rozkážete, abychom se v psanie s VMtí srovnati mohli. S tím se VMti porúčíme.

VMti pokorní bratří všeho konventu kláštera Svaté Koruny.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPp. 2k. — (G.)

368.

Jindřich z Rožmberka Linhartovi opatu kláštera Plaského, že v příčině svého návrhu k volbě Zlatokorunského opata je na omylu, že již sám opata volil, ale proti jeho potvrzení že nic nenamítá. — Bez místa a data [po 7. prosinci 1525].

Službu svou vzkazují, duostojný v Boze otče kněze opate Plazský, přáteli muoj milý! Jakož mi píšete oznamujíc, že by nějaká klášter Plaský obdarování jmiti měl, kteraké by mělo opata býti volení na panství mém v klášteře Korunském skrze Vás a s volí konventskú; při tom mne žádajíc, abych své povolení dal, do téhož kláštera Korunského že byste chtěli beze všech odtahuov a prodlévání opata voliti, a že by téhož kláštera bratří bez opata býti nemohli: i vězte a na omylu nestůjte, že jsem člověka hodného, kterýž se mně i tomu konventu hodí, opatem volil a ten klášter tím opatřil dostatečně, což sú i bratří toho kláštera vděčně přijali. A týž opat nic té práce a starosti, kterýž sem s rozvážením naň vložil, žádostiv nejsa, ale chtěje vuoli a rozkaz muoj v tom naplniti, spravedlivě tomu odporen býti nemohl. I jestliže by jakého jiného potvrzení výš bylo od koho témuž opatu potřebí, kterýž by na odpor vuoli a rozkazu mému nebylo: všakž jestli toho potřeba, proti mně není. Kněze opate muoj milý, té sem jisté vuole, v panství mém že bych sobě nerad

dopustil žádnému rozkazovati, podle obdarování předkuom mým, mně i mých budoucích.
Jindřich z Rozmberka na Krumlově.

Duostojnému u Božě otcí knězi Linhartovi, opatovi kláštera Plazského, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP β . 2k. — (G.)

369.

Purgmistr a rada města Krumlova žalují k pánu z Rožmberka na posla z Vídně, který proti rozkazu v bráně se zpěčoval ohlásiti, ke komu jde. — B. m. l. 1525.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Jakož VMti jest dobře vědomo, že jest nám skrze pana hajtmána VMti rozkázáno slovem a rozkázáním VMti, abychom pilni byli města VMti a zvlášť na branách, aby nekaždý neznámý tak lehce do města vjíti mohl, ale aby každý opovědien byl k purgmistru, kdo jest neb k komu chce jíti; aby se skrze takové puštění předkem VMti posměch a lehkost nestala, a my abychom o naše statečky nepřišli. Pak včera se přihodilo, že nějaký posel přišel k bráně, a podbranný se jeho ptal, odkud jde. Pověděl, že z Vídně. I optal se jeho, k komu chce jíti. I odpověděl posel podbrannému, co se jeho má ptáti, a že jest několikrát do města chodil, že se jeho žádný neptal. A podbranný jemu řekl, že jeho musí purgmistru opovědiati; a on jemu řekl s odpuštěním VMti: „Až v hrdle naseru, abychť se měl zpravovati, k komu chci.“ I šel předse do města. A podbranný vzev sekyrku, šel za ním. M[n]ěl, že s ním puojde k purgmistru. A když přišel před Štanglů duom, pominul ho, a potom se zase navrátil. A podbranný k poslu řekl, aby s ním šel k purgmistru. A posel jemu řekl opět s odpuštěním VMti: „Až v hrdlo naseru“, a šel k Štanglovi. A podbranný šel za ním do domu a řekl k písaři, který za stolem seděl: „Pane, máte hrdé posly, nechtí se opovídati, k komu do města jdú.“ A on jemu zase spupně odpověděl: „Co ty se máš na tajemství pána mého vptávati?“ A podbranný odpověděl, že se na tajemství neptá, než toliko, [k] komu chce jíti; a by se byl opověděl, že jde k Štanglovi, byl by ho nechal před se jíti.

A potom podbranný vznesl to na nás, a my poslali pro toho posla biřice. I přišel s ním Enich na rathauz. I ptali jsme se jeho, předkládajíc, že VMt mnoho nepřátel i přátel máte, a rozkázanie VMti jest, aby se na branách ptali, kdo odkud jde, aneb k komu do města chce, a že on nechtěl povědiati, k komu jde. A Enich jeho vymlúval, že se na branách na tajemství pána jeho nepotřebie vptávati. A podbranný tu jemu pověděl: „Poněvadž nechtěl jmenovati, k komu chce, aby s ním šel k purgmistru.“ A my z té příčiny kázali jsme ho vsaditi, že k purgmistru jíti nechtěl, ani se chtěl jmenovati, k komu jde, a k tomu ještě spurné řeči k nám mluvil na rathouze. A když jest měl do kázně jíti, odpásal od sebe tesák, a biřic

jej položil na okno; a potom odpásal váček a praxu [sic], to dal Enichovi. Než my jsme jemu nekázali odpasovati co od sebe, nýbrž jsme jemu řekli, aby od sebe nic nedával, že jemu nemá býti nic vzato ani straceno.

I milostivý pane, ten posel jest hned vypuštěn. Pak my nevíme, jest-li v tom rozkázanie VMti, čili rychtář sám od sebe to učinil. My jsme se domnívali, že VMt nás obeslati ráčíte a zprávu od nás slyšeti. Než již se nám posmievají, že my jednáme, že to drží, kdo chce, a v lehkosti nás mají. I v takové věci VMti se porúčíme, že na nás takové lehkosti a na úrad, kterýž od VMti máme, dopúšťeti neráčíte; neb žádného jiného za obranci nemáme, než VMt. Neb VMt znáti ráčíte, již bychme se nevěděli jak zachovati, kdyby se podbranným co přihodilo, neb my jim hrdel i statkuov věříme. Nebo mnohý lotr, věda to, že se na branách nemají ptáti, vejde svobodně do města, a skrze to mohli bychom k něčemu zlému snad o hrdla i o statky přijíti. Pak jakž VMt rozkázati ráčíte, tak se zachovati chceme,

VMti poddaní purgmistr a radda města Krumlova.

Na rubu: Anno Domini 1526 Crumlow, Netolice. — Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 5AU. 178. — (G.)

370.

Purkmistr a rada města Netolic Jindřichovi z Rožmberka: o tvrzení kšaftu. — V Netolicích 10. ledna 1526.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujeme VMti. A VMti prosíme, co se tkne Jana Mathiáše, že jest obstavil kšaft, aby nebyl tvrzen; kdež jest od přátel i od manželky za to prošeno, aby byl tvrzen; a my, pane milostivý, sme jeho netvrdili, neb jest Mathiáš pověděl, že VMt jste rozkázali, aby nebyl tvrzen. I to sme učinili. I prosíme VMti, jakožto pána našeho milostivého, že nás ráčíte zachovati při obdarování předkuov vašich Mtí slavné paměti; neb se jest taková příhoda nestala nikdy u nás. Neb, pane milostivý, takto držíme, jakž obdarování máme. že ktož kšaft učiní řádně, ten lehne v moci naší za čtyři neděle; a když žádají poručníci a přátelé, aby byl tvrzen, a potom jej čtú, a ktož k čemu nápad má, ten každý toho užívá vedle obdarování vašich Mtí. I vždy VMti prosíme, že nás ráčíte v tom zachovati, jakožto pán náš milostivý. — Ex Netholicz feria IIII. post Epiffaniam domini anno XV^oXXVI^o.

Bez podpisu a bez adressy. — Orig. na pap. v Netolicckém arch. II^B. 5AE. 5b. — (A.)

371.

Purkmistr a rada města Netolic Jindřichovi z Rožmberka: touží na svoje pekaře. V Netolicích 25. února 1526.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujeme VMti. A VMti na vědomie dáváme, co se tkne řemesla pekařského, že jsú nechtěli

poslušenstvie našeho učiniti; neb se jest nám zdálo všem čtrmezcieta, aby dávali devět preclíkuov za peniez, a oni sú toho učiniti nechtěli, a nechtěli dávati než VIII preclíkuov za 1 denar. I odvolali sú se k VMti, a mají státi před VMtí tento pondělí najprve příštíe. A na nás na všech čtrmezdcietma nic nechtěli dáti, ani na rychtáře. Protož VMti pokorně prosíme, že nás v takové věci ráčíte opatřiti a litovati, jakožto pán náš milostivý; neb u nás jest vždy obilé lacinějšíe, nežli v Krumlově. — Ex Netolicz datum dominica reminiscere anno XV^cXXVI^o.

Purgmistr a radda města Netholic.

Vysoce urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu našemu milostivému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 11c. — (A.)

372.

Jindřich z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému Wolfgangu Hohenfurtarovi o žito, sůl, svíčky a hrách; aby vydal pro pana Leskovce sud řídkého piva. — Na Nových Hradech 20. června 1526.

Wolgange milý, posli mi jsem XXX čberuoy žita po Kristlovi, a prostici soli, a tři kopy svíček lojových, jeden čber hrachu. A když od pana Leskovce přijedú s vozem, vyber mu dobrého piva řídkého sud, které já pím, když sem doma, anebo starší, a nechť mu se dá na ten vuoz, když pošle. — Datum ex Novo Castro feria IIII. post S. Viti anno domini XV^cXXVI^o.

Jindřich z Rozmbergka a na Krumlově.

Urozenému vládce Wolfgangovi z N., purkrabí na Krumlově, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — (G.)

373.

Jan z Rožmberka mistr Strakonický Křištoforovi ze Švamberka o klenotech z kláštera Vyšebrodského, že ještě čas k rozkazování jemu nepřišel. — V Krumlově 7. července 1526.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane příteli muoj milý! Byšte zdraví byli a dobře se měli, toho bych vám rád přál. Kdež mi píšete, že bych o tom vědomost měl míti, že nebožtík pan Jindřich bratr muoj pobral jest některé klenoty z kláštera Vyšebrodského, a to že jest na Krumlov přivézsti dal; i poněvadž já toho všeho statku zase v držení a užívání sem, žádáte, abych ty všechny klenoty, což z téhož kláštera vzato, zase do téhož kláštera bez umenšení dal a navrátil, poněvadž vám podle znění kšaftu pana Petra staršího z Rožmberka, dobré paměti, vrchnost téhož kláštera přísluší a náleží oc. I pane příteli milý, zdá se mi, že vám ještě čas k rozkazování mně nepřišel, ani čas toho vládařstvie podle znění kšaftu, aniž v kšaftu postaveno není o klenotích. I protož mi se zdá, že sobě zbyteční práci

o tom činíte. A rád bych to také viděl, abyšte sobě darmo hlavy nelámali. — Datum Krumlov, sabbato octaua S. Petri et Pauli apostolorum, anno Domini XV^cXXVI^o.

Jan z Rozmberka a na Krumlově, mistr převorstvie Českého.

Urozenému pánu, panu Křištoforovi z Švamberka oc, panu příteli mému milému.

Na rubu písmem Březanovým: „Rožmberk“. — Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP. 2c. — (G.)

374.

Nejmenovaný (Václav z Rovného?*) přimlouvá se u pána z Rožmberka, aby nezakazoval poustevníkům na Výtoni loviti ryby v řece Vltavě a nedbal žalob rybářů z Frimburka proti nim.

Bez místa a data (1526—1535).

I H S et S. Anthonius. Vysoce urozený pane, pane milostivý! Napřed VMti vinšuji v pánu Bohu zdraví, štěstie a prospěch ve všem dobrém. Nábožný otec kněz Jan,**) převor svatého (s[h]romáždění bratří domu svatého) Anthonia z Harafflu, pověděl mi, kterak skrze obžalování některých osob a rybářův z Frimburka jest jim zapověděno lovení v řece a (na tom že postaveni jsou), že VMt ráčíte na to vyslati a dáti ohledati tu škodu, kteraká by se tiem jich lovením té řece aneb rybářům dieti měla, a při tom že jste VMt témuž knězi převorovi pověděli, aby skrze mne, když bude po tomto hodu velikonočním, VMti připomenutí učiněno bylo. (Ale poněvadž já již v takovém věku a nedostatku zdraví postaven sem a života svého skonání, potřebie mi jest takovém nábožném otcuom, v čemž bych mohl posloužiti, to sem k žádosti jeho učiniti řekl.) A poněvadž já sám (s VMtí o to) osobu svou toho učiniti nemohu, tiemto psaním VMti k žádosti jich připomínám a VMti prosím, abyšte tiem prodlévati neráčili, ale v tom se k niem pro odplatu boží milostivě okázati ráčili, tak jakož jsou se k niem předkové VMti: pan Jan děd, pan Vok otec a páni strejci páni z Rozmberka Jich Mt šťastné paměti***) okázali. Kteréžto lovení vždycky v těch ve všech časech bez překážky všeliké jim milostivě přeli jsou, (až do toho času, v kterémžto ďábel korúhev svou s znamením luterského kacířstva proti kněžstvu a nábožnému služebníku božiem vyzdvihl jest, a skrze údy své sobě takové obžalování k VMti a od toho lovení některé osoby šikoval). Než že jest teď nyní proti nim z návodu ďábelského taková žaloba k VMti vymyšlena (jest), a to z nížádné jiné příčiny, než z púhé závesti, že by skrze jich lovení té řece a rybářům škoda se dala. Ano, kdež oni ty vršky kladli jsou, jest ledvy tak daleko, co by z kuše vystřeleno býti mohlo, ještě rybáři na té řece dobře za míli vzděli lovení své mají. A já o tom jistě držiem, že skrze těch otcův dobrých tak malé lovení té řece a rybářům spíše štěstie a rozmnožení ryb božským spůsobem působiti se muože, neb pán Buoh takových svých věrných služebníkův, kteříž pro jeho svatú milost všecko opustievše (v dobrovolnú chudobu se dali) a jeho svaté milosti ustavičně slúžie a útrpný život vedú, nikoli

neopúštie, (a poněvadž pán Kristus ráčil říci, že blahoslavení jsou chudí, že jest jich království nebeské. Tu svatí doktoři všeckněm nám ponúkají, poněvadž království nebeské chudých jest, abychme se v tom opatrně k niemu okazovali, abychme skrze milosrdné skutky to od nich obdržeti mohli, abychme do téhož království přijati byli).

Protož, milostivý pane, já na místě jich i také sám od sebe jako spolu bratr jich VMti pokorně prosím, abyšte ráčili jich potřebu milostivě k srdci přijeti a takovým žalobám u VMti proti nim pruochozu nedati, ale abyšte ráčili jich milostivým pánem býti tiem křesťanským obyčejem, jakož jsou předkové VMti slavné paměti byli. A jisti tiem býti račte, cožkoli dobrého jim v tom lovení neb v čemžkoli jiném učiníte, že VMti na statku vašem skrze to nížádné ujmy nebude, ale bohdá rozmnožení a štěstie ve všem dobrém a zachování ode všeho zlého. Pak jestliže VMt ráčíte mi na to jakú odpověď dáti, abych já jim dále znáti dal, to buď při VMti vuoli. A jakož v žalobě své dotkli jsou, že by netoliko rybářuom, ale také městečku tomu ta věc [ke] škodě byla oc: milostivé pane, když VMt časem svým se vyptati ráčíte, kterak se skupováním ryb při Frimburku časem svým obírají, ještě někdo z bohačiech od rybákuov kupující, ven do Němec vysílajiec, svých ziskuov hledí, a ještě skrze to obyvateluom v městečku ujma a nedostatek se děje.

Na rubu písmem Březanovým: Ad sacerdotes, Heraffle. — Konc. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 34f. — (G.)

*) Dopis tento psán jest rukou, jež objevuje se v opisech četných českých listin Rožmberského kancléře Václava z Rovného. Opravován jest písmem osoby starší, tahů již nepevných. Václav z Rovného, známý pobožný a štedrý příznivec kněžstva a zvláště kostela sv. Víta v Č. Krumlově, byl též dobrodincem klášterce na Výtoni. Líboval si ve své znalosti písem sv., a prozrazuje i jinde, zejména v darovací listině kaplanského domu v Krumlově z r. 1518, nenávisť proti novotám náboženským. Zemřel 18. května 1535 (hanc mortalitatem mutavit cum immortalitate anno nostre salutis 1535 die 18. mensis Maii; arch. Kruml.). Místa škrtnutá, ale pro povahu pisatele význačná, uvádíme v závorkách ().

**) Převor Jan připomíná se v Pangerlově: Die Eremitage in Heuraffel (1871) na str. 16 při roce 1517, dále v listině z 16. srpna 1522 (H. Gross: Několik písemných památek o býv. poustevnickém klášterci na Výtoni, ve Sborníku histor. kroužku, roč. II. 1901 str. 247).

***) Jan z Rosenberka zde míněný zemřel r. 1472, syn jeho Vok † 1505. Některému synovi Vokovu byl tento list adresován, a to dle obsahu asi v posledních letech života pisatelova († 1535); tedy nejspíš byl adresován ku panu Joštovi z Rosenberka v letech 1526—1535, spíš ku konci než při začátku tohoto desetiletí.

375.

Jan z Rožmberka Prachatickým o při Václava Litechleba se Šnedlovou z Prachatic a se soukenníkem z Krumlova Pavlem. — V Krumlově 2. dubna 1527.

Jan z Rozmberka, mistr převorstvie českého oc. Přiezeň má, múdří a opatrní věrní milí! Jakož má Václav Litechleb s Šnedlovú z Prachatic a Pavlem súkeníkem z Krumlova nějakú při na soudu Prachatickém, i dajte oběma stranám, kteréž k té při slušejí, napřed týden neb dvě neděli věděti, nežli byste o to měli mezi nimi

konec učiniti, aby se všemi potřebami k tomu času opatřiti mohli; a potom, když budete moci najspíeš, o to konec jim učinte. — Datum Krumlow, feria III post Letare anno Domini XV^CXXVII.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Prachatic, věrným milým.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28 cc. — (G.)

376.

Písař Karel posílá na Krumlov ptáky; sukno nekoupil; píše o rukavičky. — V Soběslavi 18. dubna 1527.

Pane Jiříku, tovaryši muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, toho bych vám přál. Teď JMti pánu posielám VI řeřábkuv, černého ptáka, tuším, že jest divoký karvan, neb nevím, jak mu říkají, že je pánu JMti opovíte. Jestliže pak pána není, jen Hanušovi kuchmistru dajte, a jedním se sami také k veliký noci obdařte, to pro mne. Než co se toho sukna dotýče, hned tak laciného žádného najíti nemohu, neb když sem se na ně ptal, pravili, že jest ten jistý hlavu zlomil, kerý taková sukna dělal. I budiž Bohu žel pro chudinu; již sem já mu u nás velká v kravský zvony odzvoniti dal; bez pochyby, jestliže co chudým také přejete, že snad týž učiníte. — Teď vám posielám VI gr. mís., neb sem prošen od panie mé, paní Řeřábkové, abych jí zjednal rukavičky zámišové buď bílé aneb žluté, jakéž pak kolivěk, tolik zámišové aby byly. I já vás prosím, že to pro mne učiníte a nějaké koupíte, abych mohl toho něčím dobrým požití, týž i vy, buď sýrem dobrým aneb nějakým ptactvem; neb jestliže vy na to zapomenete, ale já nic. I věřím vám, že to pro mne učiníte a že mi to spusobíte, aby mé přiřčení nadarmo nebylo. — Prosím vás, že tento list Vaňkovi Zvíkovskému písaři dodáte. — Datum Soběslav feria V. post Dominicam Palmarum anno domini XV^CXXVII. Karel.

Panu Jiříkovi Skopcevi, písaři na Krumlově, tovaryši mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 C. 2. — (G.)

377.

Písař Jiří Skopec. posílá Janovi z Rožmberka klíče od truhly, ve které jsou šaty a peníze uloženy. — Na Krumlově 9. dubna 1528.

Vysoce urozený Pane, pane muoj milostivý! VMti službu svú poddanú s plným poslušenstvím napřed vzkazují. Milostivý pane, teď VMti po panu Jarošovi klíče posielám od veliké truhly, kdež jsú šaty chodící VMti vloženy. Tu sem také vložil do té truhly jedenmezcítma pytlíkuo peněz zapečetěných černým voskem. A mělo by všech těch peněz býti III^M fl. míšenských. A teď registřík VMti posielám. co by v kterém pytlíku jakých peněz mělo býti. VMti prosím, že to ráčíte

rozkázati opatřiti, aby se nic neztratilo z těch peněz, zvláště když se šaty budů ven z truhly dávati, anebo když tam v Praze ráčíte rozkázati ty peníze dáti schovati až do vyčítání. — Při tom VMti v malé truhlici na přikrytém voze posielám na protravu III^c ₰ míš., vše ryblaruov, v jednom pytlíku též mým sekretem zapečetěných. a klíček také od té truhlice při jiných klíčích VMti má dáti pan Jaroš. S tím se VMti jako pánu svému najmilostivějšímu poroučím. — Dán na Krumlově u veliký čtvrtek leta Páně XV^cXXVIII^o. Jiřík Skopec písař.

Vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka oc, mistru převorstvie Českého JMti, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gy. 2. — (G.)

378.

Křištof Knoblach z Warnsdorfu Janovi z Rožmberka, aby měštěním Krumlovský Andres Teyfl dlužné mýto ve Vyšším Brodě zaplatil. — Ve Vyšším Brodě 29. dubna 1528.

Službu svú VMti vzkazuji, urozený pane, pane muoj milostivě příznivý. VMti oznamuji, že jest na mne vznesl JMtiKské majtný v Vyšňovém Brodě, kterak by jemu Andres Teyfl měštěním v Krumlově, poddaný VMti, dlužen majta pozuostal. Kdež jest téhož Teyfle dosti povlovně a přátelsky z toho upomínal, ale on že jest vždycky jeho zpuřnou řečí, tak jakž mne zpravuje, odbejval. A protož VMti prosím, že VMt ráčíte témuž poddanému VMti rozkázati, aby on bez dalšího odtahu za spravedlivé podle povinnosti učinil, aby týž majtný také mohl práv z svého ouřadu býti. A já, pokudž bych VMti mohl svú chudú službu poslužiti, učiním to vždycky rád. — Dán v Vyšňovém Brodě v středu po neděli slove Misericordie, leta oc XXVIII.

Křištof Knoblach z Warnsdorffu.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka a na Krumlově oc, pánu mně milostivě příznivému JMti.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 4 La. 43. — (G.)

379.

Dobrozdání Štěpánka Netolického o návrhu k odstranění skalisk z řečiště Vltavy u Vyššího Brodu a upravení řečiště ku plavbě dříví. — Bez místa [z první třetiny 16. století].

Item což se té vody dotýče a v nic toho kamene, jako by je měli ven lámati:

Tato jest toho zpráva od Štěpánka, což se dotejče té řeky pod púští a pod lávkú mimo Čertovy zdi. Až do hamru jest zděli dvě stě povrazců a dvaceti povrazců, a jeden povrazec z dělí XXX loket. A v tej děli kamenů jest, keréz se musily ven vylomiti, VI set a LXX kamenů. A ten každý kámen jeden druhému na pomoc ven k dobytí pokládá se od každé[ho] V ₰. A v této na jiném místě zvláště

nahoře nad kostelíkem jest III^c kamenů. též po pěti kopách v nákladu k dobytí položeny jsú.

A což se týče ohledování perkmistra s těmi jinými, kteříž s nimi byli, ohledajíce toho, což by užitečného bylo, aby mohli ten les plaviti: i znamenali místo k stavu na příkrém místě, že do něho mnoho vody vjíti nemuož. Než sú místa dole pod tím i nad tím, že by mnoho vody se v nich zdržeti mohlo. A že jeden stav tomu nic a za dosti neučiní, aby přes ty skály ten les vynésti mohl, protože i daleko skrze to kamení, a že se v tej dýli v témž kamení ta voda ztratí. A i by to uděláno bylo, tehdy proto vždy les se po strániech a po tom kamení leckams roznese. A při tom i o mlejny strach jest, aby se jim škoda nestala, aneb i aby v zkázu nevešly.

Co se dotejče nákladu na stavy, toho já svědom nejsem. m[n]oholi by stály, o tom od mlynářů zprávu muožte vzíti, ti těm věcem rozumějí.

Jestliže by přišlo na žleby kladení, toto by se na žleby našlo. což by do nich připravil s počátku, konce aneb po straně, bokem, tehdy ten všecek les, jen aby jej do žlebu vpravil, sám doluov by zběhl beze vsie starosti až pod to kamení až k hamru, aneb kde by se zdálo a líbilo. A tu jest dříví k tomu dosti na ty žleby, že netřeba for žádných činiti. Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wβ. 10. — (G.)

Štěpánek rodilý z Netolic, fšmistr Rosenberský na panství Třeboňském († 1538), vyměřil a vystavěl Zlatou stoku k napájení rybníků. Krátké zprávy o něm jsou tištěny v Březanově Kronice Rosenberské v Časopise Č. Musea 1828 sv. IV. str. 74; v Riegrově Slovníku Náučném IX. 139. — Zimmermann, Příběhové za Ferdinanda I., díl II. str. 397, má z Beckovského (vyd. Rezek I. 198) záznam k roku 1552, že Albrecht z Gutšteina jako poručník sirotků Rosenberských dal otevřít cestu neb plavbu po řece Vltavě od kláštera Vyšebrodského ke Krumlovu, k Budějovicům i až ku Praze: několik tisíc lidí lámalo kámen v řece, a když se práce dokonala, první loď připlavala z Budějovic do Prahy se solí. — Dobrozdání to tištěno přičiněním vydavatele také již v Saitzové Popisu panství Krumlova, 1898 str. 27.

380.

Jan z Rožmberka hejtmanu Prachatickému o sůl. — V Krumlově 15. října 1531.

Jan z Rožmberka. Přízeň má, Rotlebe milý. Posílám teď na Strakonice dva vozy, i poručil sem, aby tu v Prachaticích vzali na jeden vuož soli; a protož dej ji naložiti s jednu fuoru, stravou koně i pacholky opatř, a já tobě potom zas zaplatiti rozkáži. — Datum Crumlov dominica post sancti Calixti anno Domini XV^cXXXI.

Hejtmanu Prachatickému z rozkazu JMti skrz Kyšperského.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Sβ. 1b. — (G.)

381.

Jan z Rožmberka vládkovi Přibíku Bickovi, aby mu daroval chrta, kterého má od Diviše Malovce. — V Krumlově 29. října 1531.

Službu svú vzkazují, urozený vládko pane Přibíku Bicku, přáteli milý! Kteréhož chrta máš od pana Diviše Malovce na ten spuůsob, aby ho žádnému bez

jeho vuole nedával: za to tebe žádám, že mi ho dáš a po tomto poslu pošleš. Neb sem já to na panu Divišovi obdržel, že jest k tomu vuoli svú dal, aby mi dán byl. Jakožť věřím, že tak učiníš a mně jej pošleš. A já se k tobě zase, což se myslivosti dotýče, kdyby mne zač žádal, chci též povolně dáti najíti. — Datum Krumlov, dominica post sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno domini XV^cXXXI.

Jan z Rozmberka oc, mistr převorstvie Českého oc.

Urozenému vládce panu Přibíkovi Bickovi z Nezpečnova a v Čisticích, příteli milému.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wß. 39k. — (G.)

Následující tři listy byly v předcházející řadě dopisů opominuty:

382.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka, že zachová se podle rozkázání jeho.

V Helfenburce 15. listopadu 1472.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píšete, posielajíc ke mně Mikuláše Hřebí z Jindřichovic, purgrabí Velešinského, jemuž VMt jste poručili o některé věci se mnú rozmluviti, abych se v těch věcech zachoval jako dobrý člověk oc: i milostivý pane, rač VMt věděti, že ve všech věcech vedle rozkázání VMti chci se zachovati jako dobrý člověk. — Ex Helfenburg, dominica post s. Brietii, annorum oc LXXII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfnburce.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

Pečeť porušená. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 8 B. 38. — (G.)

383.

Jan opat Zlatokorunský purkrabímu Konradovi z Petrovic o kuchaři Matějovi. — Ve Zlaté Koruně 24. prosince 1474.

Pane purkrabie milie! Jakož nám píšete, což se Matěje kuchaře dotýče: I rač věděti, že páně Mti netoliko toho služebníka, ale kerého máme nejlepšího, hotovi sme propustiti. Ale Matěj neprávě nad námi učinil, kuchtře nám odlódil, kerého sme znova oděli, a měl nám slúžiti až do svatý Markéty: i tesák nám kuchynné vzal, a již na páně zámku jej u sebe chová. Toho Tvé Mti tůžím, ať jest nám to opraveno; a my za jeho službu dosti učiníme. A také tvoji listové časem svým nás nedocházejie. Nerač nám za zlé mieti, když odpovědí meškáme. — Datum Corone sabbato ante natalis Domini, anno oc LXXIII°. Kněz Jan opat.

Urozenému panosí Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, příteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 91b. — (G.)

384.

Úředník Ambrož Petrovi z Rožmberka o pivu a gdoulích pro něho. — V Krumlově
3. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti se vším poslušenstvím napřed vzkazuji. Přišel sem včera na noc s listy obselacími z Prahy posel; kteréžto listy sem dal přepsati a teď přípis VMti posílám. — Račte VMt věděti, že se nám opět piva nedostává, neb slady děláním se letos velmi prodlilo. I jest ten sud velký, kterýž jste VMt ráčili rozkázati pro svú osobu schovati, pivo dobře přeleželý a již tvrdé; neb na to nebylo vařeno, aby bylo do tohoto času mělo ležeti; zdá se Suchodemovi, že ve dvou nedělí, by mělo déle ležeti, zvocí. I zdá-li se VMti, aby bylo nyní asa tři sudy tak, jakž ste mi prve VMt poručiti ráčili, VMti zvláště do dolní pivnice navařený, že by se až do VMti bohdá sem šťastného příjezdu čistě ustálo, že by se VMti lépe hodilo. A tímto bychom zatím opět chvíli povystačili. Co jest v tom rozkázání VMti, račte mi oznámiti. Což se gdoulí u vinici dotýče, neb jich něco pravých chlebných jest zralých, mají-li se v nějakým soudku až do VMti příjezdu schovati, či je mám tam VMti poslati? Rač Pán Buoh VMt zachovati ode všeho zlého po všecky časy! — Datum Krumlov feria V. ante Francisci anno oc XXI°. Ambrož.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 C. 2. — (G.)

C. XXVI

Mikuláše Slepíčky z Nažic závěť a její vykonání (1512).

Vydává **Hynek Gross**.

V předcházejícím zde druhém dodatku k dopisům Rosenberským vytištěny jsou také některé písemnosti, jež nejsou dopisy, nýbrž akty držícími prostředek mezi dopisem a listinou, ku př. svědectví o sladovnách a krčmách po vsích u Budějovic (č. 119—124 str. 332—342), stížnosti na rychtáře Krumlovského (č. 281 str. 416), svědectví o honbách v rychtářství Zelnavském (č. 301, 302 str. 427—430) a několik jiných svědectví, dobrozdání Štěpánkovo o usplavnění Vltavy (č. 379 str. 481) ajv. Dotčená akta i několik kvitancí mezi těmi dopisy uveřejněných jednak souvisejí obsahem s dopisy, jednak jest jich tak po skrovnu, že nehodilo by se tisknouti je ve zvláštních sbírkách a pod vlastními tituly. Ve dvou případech však zdálo se býti prospěšnější, sebrati v jedno listiny, dopisy a jiné písemnosti, týkající se jedné záležitosti a vydati je všechny pohromadě pod zvláštním nápisem; jsou to testamenty a písemnosti k nim se vztahující dvou osob někdy vynikajících ve městě Krumlově, předně Mikuláše Slepíčky z Nažic, a pak Mikuláše Petrlíka ze Stradova.

Na sklonku 15. stol. a na začátku 16. stol. byl Rožmberským porybným aneb fišmistrem v Krumlově vládýka nebo aspoň erbovník Mikuláš Slepíčka z Nažic, jenž zemřel v Krumlově 8. listopadu 1512. Provozoval chov a prodej ryb též samostatně v četných sádkách. Byl mužem zámožným. Zachovaly se o něm a po něm některá akta, zvláště poslední vůle a projednání pozůstalosti. Ty svými podrobnostmi nás dobře v ducha tehdejší doby uvádějí a svědčí o zbožnosti a dobročinnosti Slepíčkově. Rádcem jeho v těch věcech byl asi Rožmberský kancléř Václav z Rovného, jež učinil prvním vykonavatelem testamentu svého. Slepíčka pochován byl dle přání svého v kostele sv. Víta, a nad hrob dána mu deska mramorová.

1.

Řehoř Klaric částkou peněz, kterou má za pánem z Rožmberka, uhrazuje dluh Beneše z Jivovice za ryby, za něž ručil, a kvituje z ní porybného Slepíčku. — V Č. Krumlově 25. července 1482.

Já Řehoř Klaric vyznávám tiemto listem: Jakož sem byl rukojmí za urozeného panoši Beneše z Jivovice za XVII čberů ryb s Dechtářského rybníka, po dvou kopů a XXV gr. čber, suma toho XLI fl a V gr.; kteréžto peníze, tu sumu pře-

[v]zal sem na témž Benešovi z Jivovice na svooj dluh, kterýž mi páně Mt dlužna, a z té sumy quituji slovutného Mikuláše Slepíčku fišmajstra, kterémuž sem byl za ty reby slíbil. Tomu na svědomie svú sem pečet přitiskl k tomuto listu. — Datum Crumlow f. V. in die Scti Jacobi, anno dni oc LXXXII°.

Přitištěná pečet zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 T. 2.

2.

Mikuláš Slepíčka a Matěj podfišmajstří najímají od Jíry, měšténína v Latránu Krumlovském, na deset let dva haltére ve Vyšném, které jemu bratr jeho Pecha ve Vyšném postoupil. — Bez místa 23. dubna 1503.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého třetieho, v neděli den svatého Jirí stala se jest smlůva mezi slovutným pánem Mikulášem Slepíčkú a Matějem podfišmaistří s jedné, a Jírú měšténínem v Latráně z strany druhé, o dva haltére u Vyšném, kteréž Pecha bratru svému svému Jírovi postúpil jest na dílu jeho, kterýž mu se dostal po otcí jich v desieti kopách, na míšenský groš počítajíc. Kterézto haltére postúpil jest jich Jíra s povolením Pechy bratra svého panu Mikulášovi Slepíčkovi a Matějovi v desieti kopách, a to do desieti let pořád zběhlých, aby jich užívali, jakž se jim koli zdáti bude, i té vody, kteráž na ně jde, až do těch let svrchupsaných, bez překážky Pechy svrchupsaného a jeho bratří i dědicův jeho; za kteréžto užívání a drženie má sjíti Jírovi Latránskému na té summě každý rok od Mikuláše Slepíčky a Matěje jedna kopa, a to toliko do vyplnění těch desieti kop svrchupsaných. A když by ta summa svrehudotčená Jírovi vyplněna a zaplacená byla, tehdy ti haltéři mají hned zase na Pechu z Vyšného a na jeho dědice přijíti bez překážky všelikteraké. Také jestliže by kdy toho potřebie bylo, tehdy Pecha má lesu k žlebóm přivézt, aby ta voda, kteráž na ty haltére jde, aby bez umenšení téci mohla. A jestliže by pan Mikuláš Slepíčka anebo Matěj který z nich nechtěl těch haltérův držeti, duokudž by v drženie byli, tehdy to své právo bude moci odkázati a dáti, komuž se mu kolivěk zdáti a líbiti bude, bez překážky všelikteraké. A Pecha ani dědici jeho nemají odporni proti tomu býti nížádným obyčejem. Jenž jest dán, jakož svrchupsáno stojí.

Cedule řezaná v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 12i.

3.

Poznamenání o splácení peněz, jež Vavřinec Mráz v Třeboni Mikuláši Slepíčkovi za dům Vizovský v Třeboni dlužen zastal. — V Třeboni 1. září 1509.

Leta páně tisícieho pětistého devátého, v sobotu den svatého Jilje Vavřinec Mráz zuostává za duom Vizovský v Třeboni panu Mikulášovi Slepíčkovi z Krumlova ješče dluhu čtyřidceti kop g. miešenských, a jmá týž Mráz již psanému panu Sle-

pičkoví dáti na svatý Jiří nyní nejprv příští X š, a potom vždy o každém svatém Jiří po X š jma platiti až do vyplnění sumy XL š, jakož toho dvě cedule mezi sebou jmají. Actum Třeboň ut supra.

Leta Páně M^oXV^c desátého, na den svatého Zigmunda dal sem verunk Káci Slepíkové X š; a ona dala ty peníze Vicencovi na ruku . . . I ostávám ještě XXX š. — Leta Páně M^oXV^c jedenáctého, na den sv. Jakuba Filipa dal sem verunk Káci Slepíkové. I ostávám ještě XX š. — Leta Páně M^oXV^c dvanáctého v sobotu před sv. Duchem, dal sem verunk panu Slepíkoví X š, Vicenc s rynku dodal. Anno XV^cXIII.

Na rubu stojí: Mráz. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

4.

Václav z Hradešína přiznává se, že dlužen jest strýci svému Mikuláši Slepíkoví 15 kop grošův. — V Č. Krumlově 4. července 1511.

Já kněz Václav z Hraděšína vyznávám tímto listem, že sem dlužen panu Mikulášovi Slepíkoví, strejci mému milém, patnáct kop grošův, kteréž jest mi k mé pilné potřebě puojčil; kteréž já svrchupsaný kněz Václav slibuji panu strejci zase dáti, když by mi dal čtvrt leta napřed věděti. Dál na potvrzení a lepší jistotu otěc muoj milý pečeť svú vlastní k tomu na svědomie přitiskl. — Datum v Krumlově feria VI. in die S. Procopii anno oc 1511.

Přitištěná pečeť je zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

5.

Mikuláš Slepíčka činí s Petrem Podlahou smlouvu o splácení dluhu 50 kop mš. — B. m. 4. března 1512.

Já Mikuláš Slepíčka známo činím túto cedulí, jakož mi jest Petr Podlaha dlužen padesát kop míšenských, kteréž jsem hned pojednú dal Janovi Veselému za ten duom, v kterémž bydlí. Znamenav já jeho nemožného, že by mi té summy pojednú dáti ani tomu dosti učiniti nemohl, vzhlédl sem na jeho službu, kterýž mi činí a na budúcie časy činiti miení, učinil sem s ním smlúvu dobrovolnú, jakož v těchto cedulích řezaných vdole psáno stojí. Kterúžto cedulí on jednu má a já druhú. A to takové mu v tom polehčení činím, aby mi toliko po pěti kopách míšenských každého puol leta vydával, a nejprv počna na svatý Jiří nejprv příští po datum cedule této pět kop mš., a na svatý Havel potom příští též pět kop mš., a tak až do vyplnění té summy svrchupsané. Kterážto smlúva mezi námi má držána a zachována býti bez zmatku a odporu všelikterého. Tomu na svědomie a pro lepší paměť cedule vyřezané proti sobě jsú udělané v tato slova jedna jako druhá; jenž jsú psány leta

od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého dvanáctého, ten čtvrtek na den přenesenie svatého Václava.

Leta se svrchupsaného ve čtvrtek na den přenesenie svatého Václava já Petr Podlaha dal sem Mikulášovi Slepíčkovi V fl. míš., kteréž bych měl teprve dáti na sv. Jiří najprv příštího. — Anno se XV^cXII dal sem panu Mikulášovi Slepíčkovi ten čtvrtek po svatém Františku verunku na svojoj duom V fl. míš. — Anno se XIII feria VI. ante penthekosten dal sem poručníkóm verunku dobré paměti pana Mikuláše Slepíčky V fl. míš. — Anno Domini XV^cXIII feria III. post festum Galli dal jest Podlaha Petr verunku svatohavelského V fl. — Anno Domini se XIII feria V. post s. Marie dal jest Petr Podlaha verunku svatojiřského nynie minulého V fl. — Anno D. se XIII feria II. die S. Galli Petr Podlaha dal jest verunku svatohavelského tohoto V fl. míš. — Anno D. se XV feria II. S. Georgii Petr Podlaha dal jest opět tohoto verunku svatojiřského V fl. míš. — Anno D. se XV° feria V. S. Luce Petr Podlaha dal opět verunku sv. Havelského V fl. — Anno se XVI° feria VI. S. Marie Petr Podlaha dal verunku sv. jiřského V fl. — Anno D. se MV^cXVI, v pondělí po svatém Francišku Petr Podlaha dal jest verunku tohoto svatohavelského nynie příštího V fl. A tak jest již těch padesát kop všechmých zaplatil úplně a docela a již nic více dlužen nenie.

Kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 23b.

6.

Závět Václava Slepíčky z Nažic. — Bez místa 18. března 1512.

Ve jméno svaté a nerozdílné Trojice Amen. Já Mikuláš Slepíčka vyznávám tímto listem přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúc slyšeti budú, že jsa zdráv na těle i na rozumu, ale znamenaje jistotu smrti, ale nejistotu hodiny jejíe, chtě se uvarovati, aby po smrti mé o statek muoj nižádného zmatku nebylo, s dobrým a vážným rozmyslem učinil jsem kšaft a rozkázanie všeho statku mého, kteréhož mi Pán Buh puojčiti ráčil.

A tohoto kšaftu činím mocné poručníky Václava z Rovného a Václava písaře v komoře páně JMti, plnú vieru a doufanie k nim maje, že v tom vuoli mů poslední naplnie a tomu gšaftu dosti učinie tak, jakž dole psáno stojí.

Item když by mne Pán Buh neuchoval, pohřeb sobě vyvoluji zde v Krumlově u fary v kostele Panny Marie a svatého Víta, tu aby poručníci moji za mne zjednali a spuosobili služby, svaté mše, ofěry, almužny a jiné skutky milosrdné podle řádu a obyčeje křesfanského.

Item kněžím všeckněm, kteří na ten čas při kostele budú, tak dobře kaplanóm, jakož jiným kněžím, knězi farári příslušejícím, odkazuji každému z nich dvě kopě na míšensko.

Item zákuom chudým do školy na stravu odkazují deset kop míšenských. Item k oltáři svaté Panny Barbory odkazují pět kop míšenských. Item k cechu Matky Božie pět kop míšenských. Item k bratrstvu svaté Anny odkazují pět kop míšenských.

Item chudým do špitála na polepšení stravy jich odkazují pět kop míšenských, však těch poručníci moji aby žádnému nedávali, než za ně, dokudž stačie, chudým potřeby kupovali a dávali. Item poručníci moji aby koupili tři postavy sukna Soběslavského černé šerí, ty aby chudým lidem k oděvu rozdali.

Item kaplanóm svaté Barbory, svatého Jana, svatých apoštoluov, Panny Marie, svaté Maří Magdalenské a svaté panny Kateřiny, těm kteří v jednom domu spolu obydlé mají, všeckněm spolu odkazují haltérik podle haltéře kancléře starého.

Item jakož sem prvé úmysl měl kněžím v klášteře Krumlovským dáti ten haltérik, kterýž sem již těm kaplanóm odkázal, poněvadž oni již v svém klášteře haltéře mají, ježto již k svým potřebám v tom dobře opatření jsou, místo toho haltéře odkazují jim deset kop míšenských, aby za mne svaté mše slúžili.

Item kněžím do Třeboně odkazují patnácte kop míšenských.

Item na púšť k svatému Antoní¹⁾ pět kop míšenských, aby za mne svaté mše slúžili.

Item na púšť k svatému Ondřeji²⁾ též na mše svaté pět kop míšenských.

Item na púšť k svaté Maří Magdalenské za Třeboní pět kop míšenských. A těm všeckněm osobám duchovním v jich modlitby se porúčím.

Item Káči, která jest v domě mým, odkazují duom svojej, kterýž sem od pána JMti koupil, se vším, což by v něm bylo, když by mne Pán Buoh neuchoval, kromě šatuov mých ložních, kteréžto šaty ložní také Káči odkazují na ten způsob, aby se o ně s Markrethú zdělila; a kromě šatuov mých chodících; z těch, což bych poručil, komu co dáti, to aby poručníci moji dali; pakli bych nic o tom neporučil, tehdy ty aby oni obrátili za duši můj, jakž by se jim najlépe zdálo.

Item domek u kláštera odkazují svrchudotčené Káči a Markétě oběma spolu.

Item jakož mám na domě Podlahově ještě čtyřiceti a pět kop míšenských, kdež mi má na každý rok po pěti kopách dáváno býti až do vyplnění té summy, jestli že by mne Buoh neuchoval prve, nežli bych tu summu vybral, to, cožby ještě pozůstalo, odkazují svrchudotčené Markretě, však takž, puokodž by se poctivě zachovala.

Item svrchudotčené Káči odkazují haltér malý podle haltéře kancléře starého v kútě proti rybníčku Panenskému, a k tomu koryto veliké, kteréž jest na dvě předěláno.

¹⁾ na Výtoni (Heuraffel). — ²⁾ Později Ondřejov, Andreasberg.

A což sem tuto kolivěk již dotčené Káči a Markretě odkázal, toho na poručnících svých žádám a plné doufání k nim mám jakožto k dobrým lidem, že jim v tom nižádnému nižádného útisku ani zmatku učiniti nedopustie.

Item haltěře³⁾ jiné veliké hořejší proti haltěři Petrlikovu, ty odkazuji Ondřejovi Kuštosovi a jeho dětem. — Item panu Václavovi z Rovného odkazuji deset kop míšenských. — Item Václavovi písaři v komoře páně JMti pět kop míšenských. — Item Blažkovi synu nebožtíka Bény odkazuji patnáct kop míšenských. — Item Jírovi, kterýž mi přisluhoval, odkazuji deset kop míšenských.

Item komůrku nad haltěrem Panenským, kterýž sem udělal a v ní některé potřeby choval, tu také pannám konečně připojuji a k jich haltěři nechávám.

A k skutečnému a jistému dokonání a naplnění tohoto kšaftu a rozkázání mého položil sem u ctihodného kněze Václava, arcipryšta a faráře Krumlovského, na zákristě k věrné ruce sto a devadesát kop grošuv na míšensko na takový způsob, jakž by mne Pán Buoh z tohoto světa povolati ráčil, aby poručníci moji tu summu v moc svú vezmúc těm osobám, kterým sem co odkázal, hned na ta místa dali, a na to mi pohřeb a svaté služby zpuosobili obyčejem křesťanským.

Item jakož mi dlužen pan Chval Kunáš sto kop grošuv na míšensko, kteréž sem jemu vděk pójčil, všecko groši českými širokými, kteréž mi také též nižádnú jinú minci než groši českými, jakž jest ode mne přijal, oplatiti jest přirekl; a jakož mi Ondřej Kustos dlužen také sto kop grošuv míšenských, kteréž jsem jemu k jeho živnosti dávno puojčil, o těch dluziech takto poručím: Jestli že by mne Pán Buoh z tohoto světa prve povolati ráčil, nežli bych ty dluhy v svú moc přijal, tehdy poručníci moji aby je od nich vzali a na spasenie duše mé obrátili a naložili, jakž by se jim nejslušněji zdálo, v tom jim dávám plnú moc listem a kšaftem tiemto. Pakli bych já ty svrchupsané summy všecky neb cožkolivěk na těch summách v živnosti jsa sám přijal, to poručníkóm svým oznámiti mám, aby se tím zpravili, a ostatek, což by ještě po smrti mé na těch dluziech vystávalo, aby v moc svú vzali a k polehčení duše mé obrátili.

Item jestli že by mi ještě kto jiný co dlužen byl, a já za živnosti své těch dluhuov nevybral, a poručníkóm svým sám skrze se neb skrze osoby viery hodné ty dluhy oznámil a od dlužníkóv vziati a dobytí poručil, v tom jim také dávám plnú moc, takové dluhy po smrti mé vybrati a obyčejem svrchudotčeným za duši mů obrátiti. Než toto sobě v tom pozuostavuji svobodnú vuoli a moc, jestliže by mi se zdálo v tomto kšaftu a poručenství z hodných příčin co proměnití, přičiniti neb ujíti, že to mohu učiniti svobodně, a to aby poručníci moji tak podle poslednie vuole mé všecko naplnili bez umenšení a bez zmatku.

Tomu na potvrzení a na svědomie pečeť svú vlastní dal sem přivěsiti k tomuto listu; a pro dalšie toho svědomie prosil sem urozeného pána pana Oldřicha⁴⁾

z Roznberka, pána mého milostivého, a urozeného vládyku Wolfganta Hohenfurtara, purgkrabí Krumlovského, že jsú své pečeti dali přivěsiti k tomuto listu, jenž jest psán ve čtvrtek o středopostí leta 1512.

Současný opis na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

³⁾ O haltěřích Slepíckových děje se zmínka v listině z 5. pros. 1510. Viz Emlerovy Výpisy z českých původních listin c. k. veřejné knihovny Pražské v Archivě Českém díl VIII. str. 545 č. 211. — Jméno Slepíckovo uvízlo na jednom takovém rybníčku na dlouhou dobu. Ještě v listině ze 20. března 1726, týkající se smlouvy panství a města Č. Krumlova o udržování cest, čteme v oddílu VII. mezi jiným: den Weg von der Weigermühle nach der Moldau über den *Slepičzkowskischen*, insgemein aber Mönchteichtl genannt, bis wo sich Domrowitzer Dorfsgründe anfangen. (Kniž. arch. Kruml.)

⁴⁾ Mini se Oldřich († 1513), bratr tehdejšího vladaře domu Rosenberského Petra († 1523).

7.

Peněžní pohledávky Mikuláše Slepíčky v závěti neuvedené. — Nedat. (po 18. březnu 1512).

Tuto se znamenají dluzi, kteréž jsú mně Mikulášovi Slepíčkovi lidé dlužni, kterých sem v kšaft ze jména nepostavil. Než což bych jich sám nevybral, to moji poručníci od lidí vybrati mají.

Item Trubka dlužen mi 8 š, kteréž sem mu hotových puojčil, kteréž mi v tom zastavil něco stříbra, kteréžto stříbro leží v truhle. A když mi zaplatí, má jemu navráćeno býti.

Pecha z Vyšného dlužen mi IIII š, kteréž sem mu hotových puojčil.

Budek stolař dlužen mi II š, kteréž sem mu hotových puojčil.

Kněz Václav mistr špitálský v Praze dlužen mi XV š g. českých, to učiní XXX š míšenských, kteréchž sem mu hotových puočil.

Pan Bušek dlužen mi IIII š na svůj díel, jakož sem já svých peněz dal na fuory ryb, který sme spolu měli VIII š.

Vavřinec Mráz, měšťanín v Třeboni, dlužen mi za duom Vízovský v Třeboni posledního verunku X š.

Přitištěna celkem zachovalá pečeť Slepíčky v černém vosku (dva kapři). — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

8.

Účetnické poznámky o pohřbu Mikuláše Slepíčky a o zádušních bohoslužbách. —
(Po 8. listopadu 1512.)

[Seznam duchovenstva v Krumlově]. Dominus Prelatus, predicator, Ambrozius, Joannes E. Graz [Egrar?], predicator Adamus; Simon, sacristanus, Michael, Fuks, Thomas, Stanislaus.

Capelani: Dominus Nicolaus, Sigismundus, Joannes, Ulricus, Adalbertus, Nicolaus, Leonardus, Jeronimus.

[Útraty při pohřbu]. Sacerdotibus XXI g.; a conductu XXI g.; baccalario VI g.; a pulsibus VII g.; cantori III g.; a psalterio XV g.; a sepultura I fl; a tricesima III fl; companario a feretro 1 g.; pro VI missis ad placitum. — Summa V fl XX g. miss.

[Útraty při vigiliích]. Sacerdotibus a vigiliis XVII g.; a missis XIII g.; baccalario VI g.; campanatori et sacristiano VI g.; predicatori 1 g.; cantori 1 g.; prelado pro officio XX g. — Summa facit 1 fl V g.

Sacerdotibus a vigiliis XVI g.; ab octo missis VIII g.; Baccalario VI g.; campanatori et sacristiano VI g.; predicatori 1 g.; cantori 1 g. — Summa facit XXXVIII g.

[Jména chudých a žebráků a jiných osob obdařených]. Valentinus Hawliczkonis VI gr.; Michael de Fuerstenfelt V j; Albertus de Egra VI fl. 1 gr.; Georgius de Kremsminstr VI 1 gr.; Valentinus de Caplicz V j; Johannes de Benessow caligas I j; Wolfgangus de Kremsminstr caligas I j; Mathias de Capliz thoracem III.

Mendici: Caspar de Benessow III; Paulus de Egra III j; Sigismundus de Caplicz III j; Alexander de Caplicz III; Symon de Austie III j; Thomas de Friburg III j; Stephanus de Noua Ciuitate III j; Johannes von Gratzen III; Franciscus item; Zwainkovi z Předolé III gr.; Lucas de Plana III l. I gr.; vnus de Rene [?] I j lokte.

Domino Blasio III ulnas; uni per calig. ulnam; item pauperi mulieri; Káci staré III j lokte; Maříkové V loket; Kristanovi Spalenému III; Chudému jako skazil otcí vápnem III j lokte; item jednomu žáčku sirotku III lokte.

Tyto poznámky psány jsou na čtyřech listech papíru v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

9.

Účet z peněz přijatých a vydaných (1512—1519) z pozůstalosti po Mikuláši Slepíčkovi, zemřelém 8. listopadu 1512.

Anno Domini M^VC^{XII}. feria secunda post divi Leonardi obiit Nicolaus Slepíčka, olim magister piscinarum magnificorum dominorum Rosensium, cujus anima requie eterna pociatur.

Percepta. Item jakož jest nebožtík položil byl u kněze faráře Krumlovského k věrné ruce, když by jeho Pán Buoh neuchoval, aby nám poručníkom jeho vydal, přijali sme od kněze faráře CLXXXX fl na míšensko. — Item v truhle jeho v jeho domu nalezeno jest peněz, kteréž jest jemu pan Kunáš na dluhu dal XLIX fl XX gr. na míš. — Item kožich lysý podbříškový nepošitý vzal jest sobě Vaněk komorník v penězích a dal jest zaň VII fl.

Feria VI. post sancti Jacobi apostoli [29. čce 1513] jakož jest Trubka dlužen byl nebožtíkovi, přijal od něho X fl — Item jakož jest pan Kunáš dlužen

zuostal nebožtíkovi Slepíčkovi L š mš., ty sem já od něho přijal: L š mš. — Summa partis III^cVI š XX g.

Item jakož jest Bušek dlužen navrátiti XX š, kteréž jest dal nebožtík Slepíčka panu Rúbíkovi na rybách, kteréž jest s Buškem spolukúpil, ty jest Bušek dal, a já sem je od něho přijal. Sabbato post S. Mauritií [24. září 1513] XX š. — Item jakož jest nebožtík Slepíčka dal na fuory ryb z svých peněz VIII š, z těch jest Bušek polovici navrátil, a já od něho přijal III š. A tak praví, že více nic povinen není. — Item jakož jsú byli v Třeboni dlužni na domu Vízovským poslední verunk, přijal sem feria V. ante Natalis Domini [22. pros. 1513] X š min. II gr. — Summa partis XXXIII š LVIII gr.

Item jakož Ondřej Custos dlužen byl Slepíčkovi puojčených, přijal sem od něho podle gšaftu C š míšenských. — Anno oc XIII° feria V. post s. virg. Lucie [15. pros. 1513], jakož jest byl puojčil Pechovi z Vyšného, přijal jsem od téhož Pechy III š mš. — A. D. oc XIII° sabbato post Assensionis Domini [27. kv. 1514] jakož jest nebožtík puojčil Budkovi stolaři, přijal sem od něho II š mš. — Summa partis CVI š.

Jakož jest Podlaha dlužen nebožtíkovi, kteréž jest dal na domu za něho, a ještě má po pěti kopách placeno býti XL š. — A. D. MV^cXIII^o feria VI. ante festum Pentecosten [13. kv. 1513] přijal sem od téhož Podlahy verunku svatojiřského minulého V š mš. — A. D. XIII° feria III. post Sancti Galli [18. říj. 1513] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského V š mš. — A. D. oc XIII° feria V post S. Marci [27. dub. 1514] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatojiřského nyní minulého V š. — A. D. oc XIII° feria V. sancti Floriani [4. kv. 1514] přijal sem od zlatníka Latranského za domek jemu od nás poručníkův a od Káče Slepíčkové prodané verunku svatojiřského VI š mš. Než prvného verunku přijala jest Káče k své ruce také VI š podle kšaftu. — Summa partis XXI š.

A. D. oc XIII° feria II. die seti Galli [16. říj. 1514] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského toho V š mš. — Anno oc XV. f. II. s. Georgii [23. dub. 1515] přijal sem od Petra Podlahy verunku tohoto svatojiřského V š mš. — Anno oc XV feria II. sancti Georgii přijal sem od zlatníka z Latrana verunku za domek u kláštera na diele Markrethy, dcery Káčině VI š. — A. D. oc XV°, f. V. s. Luce [18. říj. 1515] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského V š. — A. D. oc XVI° feria VI sancti Marci [25. dub. 1516] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatojiřského V š. — A. D. oc XVI feria II. post s. Francisci [6. říj. 1516] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského nyní přístieho V š. — A. D. oc XVI při svatém Jiří přijal sem verunku svatojiřského od zlatníka VI š minus XVIII. d. bílých, facit V gr. 1 d. — Summa partis XXXVI š LIII gr. VI d. — Summa omnium perceptorum V^cIII š XII gr. VI d.

Distributa. Žákuom, kteříž nesli sviece a ty železné potřeby do Latrana i zase, každému po 1 bielém peniezi, dal sem LVI d. bielych, facit XVI gr. — Chudým před kostelem rozdáno II gr. — Tomu, kto jemu hrob vykopal X gr. — Na ofěru rozdáno lidem v městě i Latránským IIII ₰. — Item XV^{ti} kněžím na ofěru, kteříž napřed chodie před lidmi, každému VI d. bielych, facit XXV gr. V d. — Knězi faráři s jeho kněžími oblagium II pinty vína po XX d., facit V gr. V d. — Kaplanóm do domu jich II pinty vína per XX d., facit V gr. V d. — Knězi Linhartovi 1 žejtlík V d. — Knězi Jeronymovi 1 žejtlík V d. — Item kněžím u fary a kaplanóm všeckněm bielého chleba za VI gr. — Item žákóm velikým i malým bielého chleba za III gr. — Žákuom za pivo II gr. — Item pro exequiis omnibus inclusa tricesima et sepultura juxta scedulam domini sacristiani V ₰ XX gr. — Summa partis X ₰ XXXVII gr. IIII d.

Item za VI loket sukna bez čtvrti Paulschneiderovi per XLIII gr., facit IIII ₰ XIII gr. — Křížkovi od dělanie sviec VIII gr. VI d. — Chudé ženě, kteráž roznesla ofěru po městě i Latráně IIII gr. — Knězi faráři s kněžími, kteříž jsú u fary, kterýchž jest na tento čas jedenáct, každému po II ₰ podle gšaftu, učiní XXII ₰. — Kaplanóm osm v počet, každému po II ₰ podle gšaftu XVI ₰. — K bratrství svatě Anny dal sem kanceléri podle gšaftu V ₰. — Item k oltáři svatě Panny Barbory dal sem knězi Mikulášovi jakožto kaplanu téhož oltáře V ₰ — Item k cechu Panny Marie podle gšaftu V ₰ dal sem Sybenwaibarovi. — Žákuom u fary na jich stravu podle gšaftu X ₰. — Summa partis LXVII ₰ XXV gr. VI d.

Pústenníkuom u svatého Ondřeje podle gšaftu V ₰. — Pústenníkuom v Hau-raflu V ₰. — Mnichóm Krumlovským podle gšaftu X ₰. — Kněžím Třeboňským podle gšaftu poslal sem po Vincencovi písaři podle gšaftu XV ₰. — Pústenníkóm u svatě Maří Magdalenské za Třeboní podle gšaftu V ₰. — Jírovi z Latrána, kterýž nebožtíkovi posluhoval, podle gšaftu X ₰. — Feria II. post s. Briccii [15. listop. 1512] udělána služba za duši jeho v klášteře, rozdáno na ofěru I ₰ II gr. — Item mnichóm za II pinty vína per XVI d., facit IIII gr. IIII d.; týmž chleba bielého II gr. — Summa partis LI ₰ VIII gr. IIII d.

Pannám IIII pinty vína per XVI d., IX gr. I d.; pannám chleba bielého III gr. — Chudým zákóm chleba bielého 1 g. — Chudým ten den rozdáno XII d. — Chudé ženě, kteráž tu ofěru roznesla, II gr. — Scholari Ambrosio, qui in exequiis per illos dies hincinde in necessitate mittebatur et circa hoc utiliter inseruiuit XX g. — Za XVIII liber vosku, kterýž jest vzat k té potřebě od Káče Pavlové, per X gr. IIII d., facit III ₰ X gr. II. d. — Item mnichóm od vigilií, od mší a od té služby, zvonění i všech věcí, jakož cedula okazuje, XL gr. — Summa partis IIII ₰ XXXVII gr. I d.

Item jakož jest nebožtík odkázal Blažkovi z Prahy XV š, ty jest sobě vzal Vaněk komorník na dluhu témuž Blažkovi puojčeným.

Item jakož jest nebožtík odkázal Vaňkovi komorníku panskému V š, ty jest sobě týž Vaněk vzal.

Item jakož jest odkázal mně Václavovi z Rovného, někdy kancléři pánů z Rožmberka, ty sem sobě vzal X š.

Item Jarovi písaři, jakož jest jemu gšaft psal a v mnohých věcech od mnohých časuov posluhoval, a říkal, že jemu za to chce dosti učiniti, dali sme V š.

Item o jarmarce na sv. Kateřinu [25. listop. 1512] koupil sem sukna na chudé lidi podle gšaftu: item postav sukna Táborského za VII š; item druhý postav téhož za V š XX gr.; item třetí postav bez VI loket per XII gr., kteříž jsou byli odkrojeni, za VI š III gr. Kteréž mi pomohl koupiti Jan krajčí. A tak sem zpraven, že postav Táborský drží XXXVIII lokte, neb celý postav položen jest v VII š XV^{ti} groších, ale za VI loket sejde LXXII gr., a tak ostatek jest VI š III gr. — Summa partis LIII š XXIII gr.

Item jakož jest nebožtík řekl dáti do Bavorova na pomoc k kostelu, kterýž jest shořel, dal sem po Baltazarovi 1 š.

Item udělána jest tricesima za nebožtíka s vigilií, se mšemi a ofěrou, a na to jest vydáno: najprv od vigilií a od zvonění a mší i jiných věcí, jakož cedule sakristianova ukazuje, dal sem sakristianovi XXXVIII gr.; item na ofěru rozdáno mezi lidi v městě i v Latráně i mezi kněze III š XXII gr.; item kněžím u fary za II pinty vína po XX d., facit V gr. V d.; item kaplanům do jich domu za dvě pinty vína po XX d., facit V gr. V d.; item knězi Linhartovi za 1 žejtlík vína V d.; item kněžím u fary a kaplanům všeckněm a žakuom velikým i malým za chléb bílý VIII gr. II d.; item chudým žakuom do školy za pivo II gr.; item mezi chudé rozdáno při vigiliích a při mšech III gr. — Summa partis VI š XXVI gr. III d.

Item zvoníkovi, ježto při těch službách Božích přes celú tricesimu sviece na hrob rozžéhal a pilnost zvláštní měl, dal sem X gr. — Item chudé ženě, kteráž ofěru mezi lidi roznesla, III gr. — Item žaku Kačíkovi, kterýž sviece z kostela přinesl III d. — Káči Pavlové za III libry vosku k sviecem ofěrním per X gr. III d., facit XXXI gr. V d. — Křížkovi od dělání svieć ofěrních nyní k této službě, a po prve udělal také sviece ofěrní do kláštera, XXIII d. — Item jedné chudé ženě, pro Pána Boha prosící, dal sem za dva vozy dřev X gr. — Item jednomu chudému člověku ne dokonce rozumnému na opravení sukně III gr. — Item maistr Hanzovi z Hazel na kámen k hrobu, ješto jest dal fuory, zavdal sem II š míš. — Item cihláři za C cihel i také od přivezení, ješto jsou v kostele podle hrobu zase zadlažili VIII gr. — Summa partis II š XLI gr. V d. [Součet dělá 3 š 11 gr. 5 d.].

Item jakož jest nebožtík odkázal chudým do špitála na polepšení stravy jich pět kop, a za ty aby jim potreby kupovány byly, dokudž ty peníze stačí: feria VI. post s. Andree [3. pros. 1512] dal sem Jarovi písaři, aby jim kupoval takové potreby 1 šl. — Eadem die jedné velmi chudé a nábožné ženě z Latrána dal sem na střevíce V gr.

Feria V. post s. Lucie [16. pros. 1512] za dva mšály, jeden do Brloha a druhý do Křemže, kteříž jsú dáni k těm kostelům pro jich veliký nedostatek, dal sem mladému kancléři III šl.

Item jakož jest rozkrájeno tři postavy sukna chudým zákóm a jiným chudým lidem, zaplatil sem od postřihání i krajciem od diela; summa toho učiní II šl XXIII gr. — Item od diela suknice maličkého záčka z Přiedolce XVI d. — Item zvláště potom k sukni Lídě a k sukni druhé nemůdré ženě z Svinuov za X loket sukna z Vodňan Káce koupila per XIII gr., facit II šl X gr. — Summa partis IX šl XL gr. VI d.

Item týmž ženám od postřihání per II d., facit XX d. — Item za plátno k podšíťi těch suken VII gr. III d. — Item od diela těch suken Nevrlému XIII gr. — Item za haklíky V d. — Item za VIII č. piva k lázně topení koupila Káce od Húsky per IX gr., facit LXXII gr. — Item opět za VIII č. piva k též potřebě od Pražské per VIII gr., facit 1 šl III gr. — Item za VII čebřů žita mého z Rovného per X gr. k též potřebě, facit LXX gr. — Item od přivezení žita III gr.

Anno XV^{CXIII} feria II. post dominicam Invocavit [14. února 1513] učiněna služba za nebožtíka vigilií a rorate mše, dáno jest na to podle cedula kněze sakristiana 1 šl V gr. — Summa partis III šl LIX gr. 1 d. [vlastně 4 šl 58 gr. 1 d.].

Item knězi faráři s jeho kněžimi oblagium za II pinty vína per XX d., facit II gr. VII d. — Item kaplanóm za II pinty I žejtlík vína per XX d., facit II gr. VI d. — Item kněžim za bílý chléb II gr., kaplanóm za bílý chléb VII d. — Item zákóm velikým i malým bílého chleba za III gr. — Item zákuom za pivo II gr. — Item chudým u kostela II gr.

Eadem die topena lázně chudým lidem od jitra až do večera se vším dostatkem; dal sem lazebníkovi LXX gr.; — Item pacholkóm pro pilnost VI gr.; item děvečkám pro pilnost VI gr.; item za mýdlo dvě libře VIII gr.; item pekaři od pečení sedmi čeburuov chleba na chudé lidi XX gr.

Feria VI. post Invocavit kováři, jakož nebožtík dlužen zuostal za hřebíky, dal sem po Markretě XX d. — Item šroteřóm od tažení piva VIII gr., mlynáři od semlení VII čb. II gr. — Item za II čbery piva pústenníkóm u svatého Ondřeje per IX gr., facit XVIII gr. — Summa partis II šl XXXVI gr. III d.

Item když jest lázně topena, k snídaní čeledi za kape [sic] III gr. — Item Markretě děvečce ročně služby za celý rok podle zjednání dal sem III šl XX gr.

Feria VI in profesto diui Gregorii [11. března 1513], jakož jest nebožtík Slepíčka odkázal chudým do špitála na potřeby pět kop, dal sem Jarovi, aby jim takové potřeby kupoval 1 šl.

Feria IIII. quatuor temporum post festum pentekost. [18. kv. 1513], jakož jsme my poručníci připověděli k statku Kustošovu, totiž k domu, k lúce a k penězóm, kteréž mu Sybmweibr dlužen za dědinu, dal sem práva II gr.

Sabbato vigilia s. Trinitatis [21. kv. 1513], jakož jest kněz kazatel držel mši za nebožtíka ještě tohoto polúletie až do sv. Jiří, dal sem X šl. — Eadem die knězi Mikulášovi za mše za nebožtíka dal sem VI gr. — Item mistru Hanzovi z Hazel za kámen mramorový na hrob dodal sem VIII šl LIIII gr., neb sem mu prve zaval, ješto jest dal z Mihle sem od přivezení II šl. — Summa partis XIII šl LV gr.

Item f. III. vigilia ss. Petri [et Pauli] apostoli [28. června 1513] jakož jest nebožtík Slepíčka odkázal chudým do špitála pět kop, i dal sem jim na tom opět po Jarovi, aby jim potřeby kupoval, 1 šl.

Feria VI. die S. Ludmile [16. září 1513] témuž Jarovi, aby chudým v špitále kupoval potřeby, dal sem opět 1 šl.

Item panu Petrovi z Roznberka JMti, kterýchž jest JMti nebožtík Slepíčka řekl po smrti poručiti dáti L fl. r., dal sem XL [kop] míš.

Anno Domini XIII° f. II. post divi Leonardi [7. listop. 1513] učiněn jest anniversarius panu Mikulášovi, a vydal sem na to na všechny věci I šl XXVIII gr.

Item pústenníkóm k sv. Ondřeji k jich potřebě koupil sem jménem almužny za nebožtíka štokfišuv za LXX gr. — Summa partis XLIIII šl XXXVIII gr.

Item jakož nové kniehy antifonár mají zjednány býti k potřebě božieho domu, kteréž jest již psáti dal kněz farář v Praze, dal sem na to témuž knězi faráři, když do Prahy o to jel, XXX šl míš.

Anno ꝛc MV^cXIII^o feria VI post S. Sophie [19. kv. 1514], jakož jest domek podle kláštera prodán zlatníkovi Janovi za XL šl míš., kterýchž peněz polovice příslušie nám poručníkuom a druhá polovice Káči Slepíckové; dal sem od zapsání toho trhu písaři městskému II gr., item od zapsání verunku, kterýž jest zlatník dal nám poručníkóm, dal sem písaři I gr.

Anno domini XV^cXIII^o feria VI. post S. Margarethe [14. čce 1514] dal sem po druhé knězi faráři Krumlovskému na kniehy antifonár, kterýž v Praze píší, XL šl míšen.

Dominico post festum Divisionis sanctorum apostolorum [16. čce 1514] kněžím kaplanóm od XXXti mší, kteréž jsú slúžili za Slepíčku, 1 šl míš. — Summa partis LXXIII šl 1 gr.

Anno oc XIII [1514] item od puohonu mistra špitálského v Praze pro dluh XXXti fl dal sem VIII gr. — Feria III. post festum Assumptionis sacratissime d^{ne} nostrae [16. srp 1514] jednomu chudému na sukni za VI loket sukna a od postřihání a od šitie dal sem LVIII gr.

Feria III. vigilia sanctorum omnium [31. říj. 1514] jednomu chudému bláznu na pomoc na sukni dal sem X gr.

Anno oc XV° feria VI. in commemorationem animarum post Omnium Sanctorum [2. list. 1515] chudým sem rozdal III gr. — Feria II. post sancti Leonardi [12. list. 1515] při času jeho památným dal sem slúžiti XXX mší pořád, dal sem 1 fl. — Item za ubrus na veliký pulpit, na kerýmž žáci v kuoru spievají, když jsú knihy gradual z Prahy přinesli, dal sem LXX gr. — Item dal sem po třetí knězi faráři na knihy, když jsú je z Prahy přinesli, XX fl.

Anno oc XVI° feria VI. in capite Quadragesime [8. ún. 1516], když jest kněz farář chtěl do Prahy jeti, dal sem mu po čtvrté na antiphonář na druhú stranu X fl, a tak má již ode mne na ty knihy C fl mší. — Feria III. post dominicam Reminiscere [20. ún. 1516] dal sem Jarovi opět na kupování potřeb chudým do špitála 1 fl.

Anno Dom. oc XVII° in XL^a [1. bř. 1517] dal sem kněžím do konventu Třeboňského, aby XXX mší zaň slúžili, [kolik peněz, neudáno].

Item kněžím bosákuom dal sem almužny prosieím na jich živnost XX gr. Summa partis XXXV fl L gr.

Anno Domini XV^cXVII^o feria II. in festo Pentecosten [1. čna 1517] jakož jest pan Petr z Rožmberka JMt rozsudek učinil mezi panem Šumburkem na místě Markrety dcery Káče Slepíckovic a mezi námi poručníky o to, což jest též Markretě nebožtík Slepíčka odkázal, že podle zápisu kněh městských jí příslušie polovice peněz, za kteréž jest domek podle kláštera prodán, a což jest od nás poručníkuov za ten domek vzato, aby navraceno bylo; i navrátil sem a dal panu Šumburkovi po Baltazarovi XVIII fl m. III gr. V d. — Item když jsú byly v Krumlově milosti leta milostivého římského, kteréž se vztahovaly také na mrtvé, dal sem za nebožtíka XLVIII gr. — Eodem tempore jednomu chudému dal sem zaň za sukno k sukni a za plátno k podšíti a krajciemu od diela LIII gr. — Anno oc XVIII° feria VI. in capite quadragesime [19. února 1518] dal sem otcuom do Hayraffle, aby zaň slúžili XXX mší, 1 fl. — Summa partis XX fl XXXVII gr. II d.

Feria II. post Letare [15. bř. 1518?] dal sem otcuom na horu sv. Ondřeje, aby zaň slúžili XXX mší, 1 fl. — Item v tom celým postu vynaložil sem chudým do špitála na ryby a na bílý chléb 1 fl. — Feria VI. post sancti Tiburcii [13. srp. 1518?] jakož jest se byl nebožtík podvolil dáti pomoc k monstranci do kláštera, i dal sem na pomoc na pozlacenie monstranci Kornejlovi II fl mší. — Feria

V. die sancti Johannis ante portam Latinam [6. května 1518] jednomu velmi chudému knězi, kterýž měl skuoro mši novú slúžiti a neměl sukně, než velmi zlú a strhanú, dal sem na sukni IIII fl. mš. — Feria II. in festo Pentocosten [24. kv. 1518] jednomu záku svěcenému, kterýž maje truoje svěcenie, měl jíti do Pasova k dokonanie svěcenie kněžského, neměl na stravu, dal sem II fl. — Feria III. in profesto corporis Christi [2. čna 1518] člověku jednomu velmi chudému ku pomoci jeho živnosti dal sem I fl. — Feria IIII. post Sancti Viti [16. čna 1518] jednomu chudému knězi, kterýž měl na svatého Petra novú mši slúžiti a neměl sukně, dal sem na sukni III fl.; témuž, neměl viatiky, dal sem kanceléri za viatik I fl. XX gr. — Summa partis XV fl. XX gr.

Item Bosákuom. ježto jim zde žebřali na kúpenie sukna k jich oděvu, dal sem XX gr.

Anno dc XIX die sancte virginis Agnetis [21. led. 1519] dal sem kněžím na púšť k sv. Antonii, aby za nebožtíka slúžili XXX mší, I fl. — Item k suchém dnuom postním záku chudému, kterýž šel na svěcenie, dal sem na stravu II fl. — Knězi opatovi a konventu kláštera Třeboňského dal sem peněz nebožce Slepíčkových, aby sobě jeho duši poručenu měli a jeho svatých mší a modliteb svých účastna činili, v paměti jeho jakožto svého dobrodince i s svými potomky majíc, LXXV fl. mš. — Item za postav sukna, kterýž mi kúpil Jakub písař v Soběslavi k rozdáni chudým lidem, dal sem IIII fl. L gr. — Item jednomu chudému záku od vyplacenie sukně od krajčieho dal sem IIII gr. — Feria VI. post sancti Stanislai [13. kv. 1519] zapsán jest prodej haltěře Holúbkovi; dal sem písaři městskému II gr. — Summa partis LXXXIII fl. XIII gr.

Summa universalis omnium distributorum huius registri V^c fl. XIII gr. I d. Et sic post ratam computationem et defalcationem distributorum a perceptis remanent in mea potestate parate peccunie IIII fl. LIX gr. V d. Quas ego expendi super pias causas et pauperibus pro salute anime ipsius, cui dominus requiem perpetuam donare dignetur. Solum adhuc habeo apud me suum sigillum argenteum, quod etiam comitam ad ecclesie cultum.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

10.

Václav z Rovného a Vaněk písař jako poručníci vybízejí mistra špitálského Václava z Hradešína, aby splatil 15 kop gr. č., jež zůstal dlužen Mikuláši Slepíčkovi. — V Č. Krumlově

10. února 1513.

Duostojný u Boze otče, pane mistře milý! VMti službu naši napřed vzkazujem. Jakož ste povinni nebožce panu Mikulášovi Slepíčkovi patnáct kop grošův českých, kterýchž jest vám k vaší potřebě puojčil, jakož list váš, kterýž jste jemu na ten

dluh dali, šíře ukazuje, v kterýmž toho dotčeno jest, když by vám čtvrt leta bylo napřed věděti dáno, že je zase dáti máte. I poněvadž jest nebožtík nám jakožto poručníkom svým o tom dluhu i o jiných podle gšaftu rádného poručil, abychme je vybrali a dále obrátili podle poslednie vuole jeho, dáváme vám čtvrt leta napřed věděti listem tiemto, a prosíme vás, abyšte to opatřili, aby nám po vyjití dotčeného čtvrt leta ta suma dána byla, abychme my to také podle svěřenie jeho dále obrátili a dali, kamž dáti máme, doufanie plné k vám majíc, že to učiniti ráčíte. A na to žádáme odpovědi vaše po tomto poslu. — Ex Krumlov, feria V. die S. Scholastice, anno oc XV^cXIII^o. Václav z Rovného, Vaněk písař v komoře.

Duostojnému u Boze otci knězi Václavovi z Hradešína, najvyššiemu mistru křižovníkuov s hvězdú a špitála v Praze, nám příznivému.

Na rubu: In causa Nicolai Slepíčka. — Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19J.

11.

Václav z Hradešína píše Václavovi z Rovné a Václavovi písaři v příčině dluhu od něho požadovaného. — V Praze 25. února 1513.

Modlitbu svú vzkazuji, urození přátelé milí! Psaní vašemu jsem porozuměl. I vězte, což jse nebožtíka ujce mého pana Mikuláše Slepíčky dotýče, že on o těch XV fl gr. českých před panem otcem mým na tom se mnú zuostal, ceduli abych mu na ně udělal, přišla-li by kdy naň pilná potřeba a on jich sám na mně zase požádal, abych mu je poslal. I poněvadž jest jse toho od něho za živnosti jeho nestalo, tiem jse zpraviti muožte. S tiem daj vám Pán Buoh dobře se jmiti. — Ex domo nostra Pragensi, feria VI^a post Mathie apostoli anno oc XIII°.

Václav z Hradešína, nejvyšší mistr křižovníků s červenú hvězdú řádu sv. Augustina po Čechách, v Moravě, v Polště a v Slezi.

Urozeným pánu Václavovi z Rovné a panu Václavovi písaři komory JMti pána z Rožmberka, přátelóm mým.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19J.

12.

Trh mezi poručníky Slepíkovými a Janem zlatníkem o domek v Latraně. — Bez místa 23. dubna 1513.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého třináctého při svatým Jiří stal se jest trh a smlúva dobrovolná mezi urozeným vládykú panem Václavem z Rovného a slovným Václavem, ty časy komorníkem u pána JMti, jakožto poručníky pana Mikuláše Slepíčky, a Kateřinú Višenskú strany jedné, a Janem zlatníkem z Latrana strany druhé, o domek ležící podle domku Sýkory malého

a podle vrat klášterních, takže svrchupsaní poručníci prodali jsú ten domek Janovi zlatníkovi za čtyřiceti kop míšenských, a to na takový spůsob, že Jan zlatník svrchupsaný má platiti verunky dolepsané, totiž při svatým Jiří leta svrchupsaného má dáti prvního verunku VI š, a potom na každý svatý Jiří v roce po VI š až do vyplnění summy svrchupsané.

Anno 3c ut supra Jan zlatník dal prvního verunku poručníkům svrchupsaným, kteréž jest Káče vzala, VI š. — Anno 3c XV^cXIII^o při svatým Jiří Jan zlatník dal druhého verunku, kterýž jsú poručníci vzali, VI š.

Zápis v Krumlovské městské knize pozemkové jdoucí od r. 1512 do 1539; v kníž. archivě Kruml. I. 5 AS. 26.

13.

Václav z Rovného a Vaněk opětne upomínají Václava z Hradešína o dluh, dovolávající se Slepického nařízení v poslední vůli. — V Č. Krumlově 11. června 1513.

Službu VMti vzkazujeme, duostojný u Boze otče, pane mistře nám příznivý! Jakož sme vám psali o XV š grošuv dluhu spravedlivého, kteréž jest vám k potřebě a žádosti vaší pan Mikuláš Slepicka dobré paměti puojčil. Poněvadž jest nám poručníkům svým všecken statek svůj poručil podle poslednie vuole své zřiediti, prosili sme vás, abyšte nám ten dluh zaplatili. Kdež sme se jinému nenadáli, než že se tak stane. Ale dali ste nám na to odpověď, že jest před otcem vaším na tom s vámi zuostal, abyšte jemu ceduli na ně udělali, jestliže by jich sám na vás zase požádal, abyste mu je poslali; a poněvadž se jest toho za živnosti jeho nestalo, že se tiem zpraviti muožme 3c. I takové odpovědi sme se od vás nenadáli, ale pochybnosti sme nížádné neměli, že vzhlednúc na jeho lásku a mnohá dobroděníe, kteréž jest vám nebožtík činil, že takové věci před sebu mieti nebudete, abyšte měli dluhu spravedlivého a jeho vuoli poslední, kteráž se k pobožným věcem ztahuje, odporni býti; neb vězte, že jest nebožtík o dluzích svých hlavnějších v gšaftu svým zejména osoby jmenoval, kto jsú jemu dlužni, a při tom tuto klausuli postavil: „Jestli že by mi ještě k to jiný co dlužen byl, a já v živnosti své těch dluhuov nevybral a poručníkům svým sám skrze se neb skrze osoby viery hodné ty dluhy oznámil a od dlužníkuov vziati a dobytí poručil, v tom jim také dávám plnú moc takové dluhy po smrti mé vybrati a obyčejem svrchudotčeným za duši mú obrátiti.“ Pak ten dluh svrchudotčených patnáct kop grošuv jest nám oznámil, a při tom tu ceduli, recognicii vaší, dal, a poručil též jakožto jiné dluhy od vás vziati a za jeho duši obrátiti. Kdež my se v tom tak podle svěřenie jeho zachovati chceme a vás prosíme, abyšte spravedlivú povinnost před oči vezmúc a na dobrodinie jeho pamatujíc, v tom se proti nám zachovali a ten dluh zaplatili a nás skrze to k nákladuom a škodám nepřipravovali. Kterézto škody, jakož rozumiete, naše by nebyly,

než vaše; rozumějíc tomu, že my toho podle svěřenie nám učiněného nikoli opustiti nemužem, aniž opustíme, vždy tu naději majíc, že k tomu přijíti nedáte. A na to žádáme konečné odpovědi listem vašim při tomto dodateli tohoto listu. — Datum Crumlov, sabbato die seti Barnabe apostoli, annorum XV^CXIII^o.

Václav z Rovného a Vaněk oc.

Duostojnému v Boze otci knězi Václavovi z Hradešína, mistru křižovníkuov s červenou hvězdú oc, nám příznivému.

Cedule řezaná v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

14.

Václav z Hradešína odpovídá Václavovi z Rovné a Václavovi z Tejna, že ničeho jim dlužen není. — V Praze 17. června 1513.

Modlitba má, urozený a slovutný v Bohu mně milí! Psaní vašemu jsem srozuměl i je dobře rozvážil. Jest mi s podivením nemalým, přes odpověď konečnú mú že mi o dluh píšete, kterého jsem já vám nikdy povinovat nebyl a nejsem. Bych spravedlivě vám oběma nebo jednomu z vás co dlužen byl, nedal bych se upomínati a o to k sobě psáti. Datum ve špitale našem v Praze u mostu, v pátek po svatém Vítě leta Božieho MV^CXIII.

Václav z Hradešína, nejvyšší mistr bratří křižovníkův s červenú hvězdú rádu sv. Augustina po Čechách, v Moravě a v Polště v Slezi.

Urozenému vládce panu Václavovi z Rovné a slovutnému Václavovi z Tejna, v Bohu mně milým.

Přitištěna pečeť. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

15.

Václav z Rovného a Vaněk písař upomínají Linharta (Sybmweibera?), aby zaplatil 100 kop miš. dluhu, který zůstal pro nebožtíka Slepíčku na domě a pozemcích Kustosových, jež Linhart koupil. — V Č. Krumlově 8. října 1513.

Unser willig Dinst zuuor, lieber Leonharde! Wir lassen Ew wissn, das der Custos dem Slepiczko, gut gedachtnuses, hundert Schok meissner Groschen schuldig belibn vnd die auf Sand Gallustag schiristn bezalln soll. Deshalbn wir alls sein geschefftlewt auf des Custossn Haws vnd andrn Grundtn ain Verbot tan habn, so lanng, biss vns die dieselb hundert Schok entricht werden; vnd dyeweill solhe verbot ee dann er das Haws gekawfft, auch nach dem kawff, wie Recht bestehn ist: Wir bittn ew auch von rechtens wegn, an ew ersuchn und begern, das ir dieselb werung, so ir im zw sand Gallntag gebn sollt, zum Richter und Gericht leget, und ew dawider auf nyemands ansynnen in ainicherlai irrung einfuen lasset, nach dem das gelt vnnser liebn frawn vnd sand Veytn, inhalt rechtfertign gescheffts, zugehörig

ist. Wer sich aber vnderstet zw Verhindrung vnd Nachtail solher guttat, das zw aufnemung des Gotsdinsts vnd zw trost vnd selikeit der lebentigen vnd todtn gedeyhn soll, der wirdt auch an zweifl vmb solh sein misshandlung zw seiner zeit vnbelonet nicht beleiben. Darauf begern wir ewr verschribn antwurt bey dem botn, vns darnach zu richten. Gebn zw Krumbnaw an Sambstag nach Sand Francisci anno oc XIII°.
Waczlaw von Rubn, Wanko Schreibr.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

16.

Kněz Jan Andree prosí Václava z Rovného, aby Václava mistra špitálského v Praze z těch 30 kop Slepíkových již neupomínal. — V Jindř. Hradci 22. října 1515.

Urozený pane Václave, prieteli mój zvlášť milý! Když siem nynie o svatým Václavu v Praze byl, s pilností siem mluvil s knězem Václavem mistrem špitálským, co se dotýče XXX fl Slepíkových. dobrý paměti strejce jeho. Odpověď mně jest dal, že „Slepíčka, strejce mój, když mi jest XXX fl dal, řekl jest: Kněze Václave, teď já tobě dávám XXX fl, a jestliže by kdy na mne jaká potřeba přišla a dal tobě puol leta napřed znáti, že mi těch XXX fl navrátíš. I poněvadž Slepíčka strejce mój nedal mi jest čo před svú smrti věděti, a také jiné památky jeho nemám, že se mně zdá, že nejsem povinovat těch XXX fl po smrti jeho platiti.“ — I milý pane Václave, poněvadž jest to tak, kněz farář Hradecký, já tudíž i všickni přátelé vás za to prosíme, že při tom kněze Václava necháte a z té summy viec jeho neupomenete. Daj vám Pán Buoh dlúhé zdravie a prospěšenstvie na všem dobrým. — Datum Nove Domus, feria II. post XI milia virginum anno Dom. oc 15.

Joannes Andree, capelanus vester.

Urozenému vládce panu Václavovi z Rovného oc, pánu a prieteli svému zvlášť milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

17.

Půhon na Václava z Hradešína pro dluh povinný pozůstalosti Mikuláše Slepíčky. —
(Před 26. říjnem 1515.)

(Takto jest puohon vzat.) Václav z Rovného a Václav z Týna písař, mocní poručníci pana Mikuláše Slepíčky z Nažic, chtějí viniti kněze Václava z Hradešína, nejvyššího mistra křížovníkuov s červenú hvězdú řádu svatého Augustina po Čechách, v Moravě, v Polště a v Slezi oc, z patnácti kop grošuov českých, jemu od téhož Mikuláše Slepíčky puojčených a podle gšaftu jeho jim jakožto poručníkóm statku jeho příslušejících.

Opis v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d. — Že pŕhon tento učiněn jest pŕed 26. říjnem 1515, jest vidno z plné moci dané k němu toho dne. V pozůstatcích register soudu komorního z těch let, vydaných v AČ. XIX., nenachází se nic o této pŕi; jsou tam dva záznamy z let 1513 a 1518 (str. 230, 335) o jiném pŕípade, kdež mistr špitálský Václav z Hradešína nechtěl platiti, co byl povinen.

18.

Václav z Rovného a Václav z Týna jako poručníci pozůstalosti dávají vládkovi Václavu Robmhapovi plnou moc k vedení pŕe o dluh 15 kop gr. č. — V Č. Krumlově 26. října 1515.

Já Václav z Rovného a já Václav písař z Tejna, mocní poručníci urozeného vládyky Mikuláše řečeného Slepíčka z Nažic, známo činíme tiemto listem: jakož jsme pohnali k súdu komorníemu duostojného u Boze otce kněze Václava z Hradešína, mistra křižovníkuov s červenú hvězdú a špitála v Praze podle mostu Pražského, z patnácti kop grošuv českých dluhu spravedlivého, již dotčenému Mikulášovi Slepíčkovi povinného, že jsme udělali a mocí listu tohoto děláme a činíme mocného poručníka té pŕe k zisku i k ztrátě urozeného vládyku pana Václava Robmhapa z Suché a na Sudoměři, jemu plnú moc dávajíc o tu pŕi k tomu póhonu státi a na miestě našem tu pŕi vésti a k sobě pŕijieti, i od sebe učiniti k zisku i k ztrátě. Tomu na svědomie já nadepsaný Václav z Rovného pečeť svú vlastní pŕitiskl sem k tomuto listu; a já písař z Týna svrchudotčený, nemaje své pečeti, prosil sem urozeného vládyky Mikuláše z Stradova, že jest pečeť svú vlastní pŕitiskl k tomuto listu, sobě však bez škody. — Dán na Krumlově v pátek pŕed hodem svatých Šimona a Judy apoštoluov Božích, leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého patnáctého.

Pŕitisktené dvě pečeti jsou zachovalé. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19d.

C. XXVII.

Mikuláše Petrlíka ze Stradova nadání, závěť a její vykonání

z let 1508—1525.

Vydává **Hynek Gross.**

Jako předcházející malá snůška písemností, tak i tato přítomná podává pestrou látku k zobrazení života městského na počátku 16. věku; poskytuje pohled do domácnosti, a dílem i do duše zámožného měšťana v Českém Krumlově.

Petrlikové byli měšťany v Krumlově. Roku 1459 připomíná se (zde str. 322) Petrlik soukenník, kterýž, jak se podobá, obchodoval s rybami. Jíra Petrlik, jehož testament z roku 1499 níže otiskujeme (č. 2), byl již člověk zámožný; v závěti své nazývá se měšťaninem v Krumlově, přídomku neužívá žádného; ale pan Petr z Rožmberka r. 1518 (č. 7) Jíru Petrlika již nebožtíka nazývá ze Stradova. Tento poručil majetek dvěma synům svým, Mikulášovi Petrlikovi, jenž nezřídka bývá titulován vládkou ze Stradova, a Jetřichovi, též manželce své Elišce. Jíra v testamentě svém (č. 2) svou manželku Elišku nenazývá matkou svých synů Mikuláše a Jetřicha, ale Mikuláš v závěti své r. 1517 (č. 4) jmenuje Elišku matkou svou; Jetřich byl r. 1517 již nebožtík. Kterak tito měšťané přišli ke vládectví a ku přídomku ze Stradova, není vědomo; vesnice a tvrz Stradov na Kaplicku jim nenáležela (Sedláckovy Hradý III. 95); spíš lze mysliti na Stradov severozápadně od Trhových Svinů, kdež v novějším čase ze Stradovského dvora poplužního vznikla ves něm. řečená Lichtblaudorf; jižně od tohoto Stradova leží Todně; jiné vsi, kde Mikuláš Petrlik měl majetek, najdou se opodál od Borovan na severovýchod: Vrcov, Vlachňovice, Lhota, Petrovice, Mladošovice.

Mikuláš Petrlik ze Stradova zemřel 25. října 1517, učiniv poručníkem své závěti přítele svého Václava z Rovného. Hlavní pobožný čin vykonal již dříve r. 1508 (č. 3), učiniv nadání k oltářům Panny Marie, sv. Václava a sv. Linhartu v kostele sv. Víta v Č. Krumlově; daroval jim vsi Lhotu, Petrovice, Mladošovice, Vlachňovice, Vrcov, Milíkovice, Újezd a Todni s platy a se vším panstvím nad nimi.

V trhových zápisech města Krumlova stojí poznamenáno, že při trhu o dům zlatníkův na náměstí dne 25. března 1520 přítomen byl slovatný pan Václav Petrlikovic a poctivá vdova Eliška Petrliková (list 57 b). Dále uvádí se též dědina Václava Petrlikova. Jako svědka rozličných smluv nacházíme Václava Petrlika často, posledně v zápisech svrchu uvedených r. 1536.

Ve spisech o projednání pozůstalosti po Mikuláši Petrlikovi přiložen jest i kus nedatovaného posledního rozkázání nejmenované paní, která čini poručníkem své závěti a dítek, z nichž určitě se jmenuje toliko dcera Markéta, svého zetě Janka Roubíka z Vyšného v Krumlově usedlého.

Svrchu jmenovanou Eliškou i tou testatorkou byla asi matka Mikulášova Eliška, která jej přežila. Vztah a příbuzenský poměr Václava Petrlíka k Mikuláši Petrlíkovi ze Stradova určití nemůžeme. Mikuláš o své manželce a dětech nemluví. Zdá se, že nebyl ženat aneb aspoň byl bezdětný, ježto, kdyby děti byl měl, sotva by byl všecko odkázal na účely zbožné.

1.

Vok a Petr bratři z Rožmberka stvrzují měšťana Krumlovského Jíru Petrlíka v držení haltérů pod rybníkem panským a domku při nich vystavěného. — Na Krumlově 15. července 1482.

My Vok a Petr vlastní bratři z Rožmberka oc jménem naším i jiných bratří a dědicův našich vyznáváme tímto listem obecně a přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúce slyšeti budú. Jakož jest slovutný Jíra Petrlík, měšténín náš v Krumlově věrný milý, s povolením pana otce našeho milého dobré paměti držel haltýř veliký kamenný a jiné haltěře srúbené pod rybníkem naším, při kterýchžto haltériech udělal jest domek; a prosil jest nás pokorně, abychme my vzhlédnúc na to povolenie, kteréž jest měl od pana otce našeho dobré paměti, jemu také naše povolenie k tomu milostivě dáti ráčili: i znamenavše my jeho prosbu snažnú, dobrým rozmyslem a dospělú radú předešlú, toho jsme jemu dopustili a naše povolenie dali, a mocí listu tohoto dopúšťieme a povolujem, tak aby on i dědicové a budúci jeho těch haltérův svrchu psaných s tú vodú, kteráž jest od starodávna k nim příslušela i s tím domkem požívali jakožto svých vlastních vedle své vuole, jakž by se jim najlépe a najužitečněji zdálo. Na kterýchžto haltériech a domku svrchu psaným my ani dědicové a budúci naši jemu a jeho dědicóm žádného zmatku ani přiekazy činiti nemáme nižádným vymyšleným obyčejem. Také nadepsaný Jíra Petrlík a jeho dědici i budúci budú povinovati dávati z nadepsaných haltérův a domku nám, dědicóm a budúcím naším ročnieho úroka deset grošuov míšenských dobrých, a to rozdielně: polovici, totiž pět grošuov, na sv. Havel po dání listu tohoto najprv příští, a druhú polovici také pět grošuov míšenských na sv. Jiří hned potom budúci; a tak potom vždy po všecka leta věčně budúci časy, a to bez odporu všelikterakého. A ktož by tento list měl s nadepsaného Jíry Petrlíka aneb dědicův a budúcích jeho dobrou volí svobodnú, ten má a mieti bude takúž plnú moc i právo k tomu ke všemu, což v tomto listu psáno stojí jakožto oni sami. Tomu na svědomie pečeti naše vlastnie rozkázali sme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán a psán na Krumlově leta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého druhého, ten pondělí po sv. panně Markretě mučedlnici božie.

Na prouzcích pergam. přivěšeny dvě malé pěkné zachovalé pečeti Voka a Petra z Rožmberka. Orig. membr. archiv. praeposit. Krumlov. Opis z archivu musea král. Českého.

2.

Jíra Petrlik měšťan Krumlovský odkazuje svůj majetek synům svým Mikulášovi a Jetrichovi a manželce své Elišce. — V Krumlově 7. února 1499.

Jíra Petrlik, měšténín v Krumlově, vyznávám všem vuobec, ktož jej uzrie nebo čtúce uslyší, že jsa na těle nemocen, však při dobré paměti a rozumu dospělého, s povolením své manželky a s radů synuov svých, jestliže by mne smrt zachvátila, aby o statek můj nižádných zmatkuov nebylo, učinil sem a mocí listu tohoto činím kšaft a poručenství všeho svého zboží movitého i nemovitého i dědičného i také hotového, i což jeho také na dluzích mám. Kterýžto statek najprv odkazuji synóm mým Mikulášovi a Jetrichovi, i paní Elšce, aby oni toho všeho spolu užívali po smrti mé takovýmto spusobem: jestliže by synové moji s manželkú mů, jmenovanú paní Elškú, se spolu zbýti nemohli v časiach budúcich, tehdy synové dajte jí sto kop na míšenský groš z toho mého statku hotových, a k tomu všecky klenoty jí příslušející, a potom v jiných klenotech stříbrných i v cínových a také ve [sic] všech šatuov ložních třetí díl, tak aby toho všeho mocně užívala a kamž by se jí zdálo obrátila, a také aby v domu v zadních pokojích bez uplácenie do smrti bydlela, a to jestliže by se nevdala.

Item také jmenované své manželce, když by se zbýti nemohli, odkazuji XII kop platu ročního v Metlíně, kteréž sem od pana Václava Pasovařského koupil, aby toho platu užívala po všecky časy života jejíeho se vším panstvím. a po její smrti aby ten plat zase na syny mé svrchupsané spadl. Pakli by svrchupsaný pan Václav Pasovařský nebo jeho dědici ten plat vykúpiti chtěl, tehdy synové moji přijmíte peníze k sobě, a manželce mé jinde na svým takový plat postupte svrchupsaným spusobem.

Item jestliže by synové moji svrchupsaní v časiach budúcich umřeli bez dědicuov, a žena má paní Elška ještě živa byla, tehdy chci tomu, aby jí ke všemu, což jí nahoře odkázáno jest, ještě z mého statku a zboží bylo dáno dvě stě kop na míšenský groš, a potom toho všeho i s tím, což jí koli nahoře odkázáno jest, i ten plat, [aby] všeho mohla vedle vuole své užívat, a komuž by koli chtěla, dáti i odkázati bez překážky všelikteraké.

Item, ktož mi co dlužen jest, o tom všem synové moji dobře vědí; také komu sem já dlužen, to oni vše s pomocí ženy mé spusobte. Jiné všecky věci poručil sem synóm svým, kteréž také mocné poručníky tímto listem činím, a pana Václava kanceléře prosím, aby jim radden a pomocen ráčil býti v jich poctivých potřebách.

Tomu všemu na svědomie a potvrzení svú vlastní pečeť k tomuto listu kázal sem přitisknutí. — Dán v Krumlově ten čtvrtek po svaté panny Doroty, anno Domini M^cCCCC^oXCVIII^o.

Přítistěna zachovalá pečeť. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AE. 32.

3.

Ambrož z Plzně, administrator arcibiskupství Pražského, potvrzuje nadání vládky Mikuláše Petrlíka ze Stradova pro tři oltáře v kostele sv. Víta v Č. Krumlově, ke kterémuž nadání Mikuláš věnoval platy ve vsi Lhotě, v Petrovicích, v Mladošovicích, ve Vlachňovicích, ve Vrcově, v Milíkovcích, v Újezdě a v Todni. — V Praze 3. srpna 1508.

Nos magister Ambrosius de Plzna, Pragensis ecclesie decanus, archiepiscopatus eiusdem administrator, ad notitiam vniuersorum deducimus per presentes, quod constitutus coram nobis apud acta ecclesie Pragensis Nicolaus de Stradow exhibuit nobis quedam scripta ex thabulis regni Bohemie transsumpta et exemplata, quorum tenor et series per omnia sequitur in hec verba:

Ve dskách trhových leta M^oCCCCC^oVIII^o v středu po svatém Petru vuokovách (2. srpna 1508) Mikuláš z Stradova přiznal se před úředníky Pražskými, že dědictví své *Lhotu* ves celú a dvory kmecí s platem, na kterých sedie Matěj, kterýž platí XLVIII gr., dvě slepici platu ročnieho; Mareš rychtář LII g., dvě slepici pl. r.; Jan Dvořákuov XLII g., dvě slepici pl. r.; Václav Jiříkuov XLVI g., dvě slepici pl. r.; Vít LVI g., dvě slepici pl. r.; Kříž XXI g., jednu slepici pl. r.; Vít Maškuov XLII g., dvě slepici pl. r.; Mašek XLII g., dvě slepici pl. r.; Sulík XLII g., dvě slepici platu ročnieho; Řehoř LVIII g.; Zykáš XLVII g., dvě slepici pl. r.; Petr mladaj XLII g., dvě slepici pl. r.; Šíman XLII g., dvě slepici pl. r.; Jíra Januov LII g., dvě slepici pl. r.; Bárta XXXV g., dvě slepici pl. r.; Bicek XLVIII gr., dvě slepice pl. r., pocty vánoční III j. g.; v *Petrovicích* dvory kmecí s platem, na kterýchž sedie Mojžíš, kterýž platí XII g. a dva čbery ovsa platu ročnieho; Krajčí XX g. pl. r., slepici jednu vajec pět; Ambrož, kterýž platí LXX g., dvě slepici, X vajec pl. r.; Jíra kupcuov XII g., dva čbery ovsa pl. r., bez panstvie; v *Mladošovicích* dvory kmecí s platem, na kterýchž sedí Jan Tomanuov, kterýž platí XL g., dva čbery ovsa platu ročnieho; Blažek XXVII g. tři peníze pl. r.; Jíra Šílený LVI g. čtyři peníze; Jan Čech LXVIII g. pl. r.; Běta XX g.; Švik jednu kopu platu ročnieho; Vach LVIII g. VI peněz; v *Vlachňovicích* dvory kmecí s platem, na kterýchž sedie Dvořák, kterýž platí dvě kopě platu ročnieho; Tomeš třidcteti a VIII g. pl. r.; Jakub Kolman XLVI g. pl. r.; Jíra Kolman XLII g. pl. r.; v *Vrcově* duvor kmecí s platem, na kterémž sedí Rys, kterýž platí XL g. pl. r.; v *Milíkovcích* dvory kmecí s platem, na kterých sedie Štěpán ze dvora sto g. VI slepic, pocty vánoční bílého chleba za dva g. pl. r.; Matěj XLVIII g., slepice tři, roboty tři dni, peněz senných VIII peněz neb den séci, pocty vánočnieho chleba bílého za puol g. pl. r.; Kuba XLIII g. VI dní roboty, čtyři slepice, XX vajec, pocty chleba vánočnieho bílého jeden g. pl. r.; Bohdal XLVIII g. pl. r.; Mařík XXX g. bez panství platu ročnieho; v *Újezdě* dvory kmecí s platem, na kterých sedie Pavel, kterýž platí XXV j. g., tři dni roboty, tři slepice, pocty vánočnie puol g. pl. r. Králík XXV j. g., tři dni roboty, tři slepice, pocty vánočnie puol g. pl. r.; Havel Beran XII g. V j. peníze, tři dni roboty, tři sle-

pice, pocty vánoční puol g. pl. r. bez panství; Ronkl XXVj g. tři dni roboty, tři slepice. pocty vánočné puol g. pl. r.; Ducháček z zahrad XXVIII g. platu ročnieho; v *Todni* duvor kmecí s platem, na kterémž sedie Hroch, kterýž platí sto g. platu ročnieho; s dědinami, lukami, s lesy, lovy, s potoky, s rybníky i se vši zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím, to vše, což jest tu sám měl a držal, žádného práva ani panství sobě tudiez dále nepozuostavuje, dal jest a dáti mohl na spasení duše své k voltáři, kterýž jest v kaple Panny Marie početí a k voltáři svatého Václava a k voltáři svatého Linhartu v kostele svatého Víta u fary v Krumlově, a kaplanuom těch tří voltáruov k užívání jich společnému, s takovou vymienkú: že podací těch tří voltáruov a požívání dědictví svrchupsaného s plným panstvím sobě do živnosti své pozuostavuje svrchu dotčený Mikuláš. Než po smrti své ustanovuje těch voltáruov podacieho kněze Václava faráře Krumlovského nynějšieho i budúcie faráře v témž Krumlově s takovou také vymienkú, jestliže by týž farář Krumlovský budto nynější neb potomní kdy od těch voltáruov neb od kterého z nich to dědictví svrchudotčené odtrhl dáním, prodáním, směnú neb zástavú aneb jakýmkoli vymyšleným obyčejem, aneb že by který pán, kterýž v budúcích časích na kostele Krumlovském svrchnost mieti bude, na to dědictví svrchudotčené kterou mocí sáhl a kterýmkolivěk způsobem to dědictví svrchupsané od těch oltáruov odjal a odtrhl všecko aneb na kterékolivěk částce kterakkoli malé, tehdy purgmistr a radda i všecka obec města Budějovic aby se s komorníkem zemským v to svrchupsané dědictví uvázali řádem zemským; pakli by práva nešla a dsky zemské otevřieny nebyly, a komorníci že by na uvazování dědin nebyli vydáváni, ale jiným obyčejem, kterýmž by ta věc skrze ně podle povahy toho času najlěp a najslušněji mohla opatřena býti, aby se uvázati mohli mocí svú bez práva, s pomocí čiežkoli, a toho se tak zmocniec, aby k Božímu domu v městě svém ke cti a chvále Boží a Panny Marie, svatého Václava a svatého Linhartu dědičně a na věčnost měli a držali se vším příslušenstvím a s plným panstvím vším tím právem, jakož jest od téhož Mikuláše k svrchupsaným oltáruom zapsáno. Stalo se leta a dne, jakož nahoře píše se.

Tento vajpis dán jest z desk zemských z rozkázání Ladslava z Šternberka na Bechyni, najvyššieho komorníka království Českého, z pánuov, pod pečeti Jeronyma z Skuhrova, místosudí království Českého, Václava z Chvojence, místopísáře království Českého leta Božieho M^oCCCCC^oVIII^o v středu po svatém Petru vuokovách [2. srpna 1508]. Václav z Chvojence, místopisár království Českého.

Post quorum receptionem et auscultationem diligentem pretactus Nicolaus de Stradow publice atque libere protestatus est, quod supratacta bona et hereditates cum pleno dominio dat, donat et largitur altario beatissime virginis Marie in capella sue sanctissime et parissime Conceptionis, et alatrio sancti Venceslai atque altario sancti Leonhardi in ecclesia parochiali sancti Viti in Crumlow et ministris ipsorum altariorum seu capellanis, altaristis in perpetuum futuris, ut eadem bona et hereditates omnes simul vnanimiter habeant et possideant et pro vtilitate ipsorum communi solliciter gubernent, censusque et redditus ipsarum leuantes et excipientes fraterne, concorditer et fideliter

diuidant modo, forma et ordine supratactis et in terre tabulis latius expressis; supplicans attencius, ut pro honore omnipotentis Dei, sueque sanctissime matris ac sanctorum pretactorum pretactam donationem per ipsum factam, ratam et gratam habere, ipsam graciosè approbare et in ecclesiastica creare beneficia graciosè velimus, imponentes ministris eorundem altariorum onera infrascripta:

Inprimis in altario beatissime Virginis in pretacta capella tres missas, videlicet vnam de sancta et indiuidua Trinitate, alteram de beatissima Virgine Maria, et terciam pro fundatore suisque predecessoribus et benefactoribus, omnibusque fidelibus defunctis. Item in altario sancti Wenceslai missas tres, videlicet vnam de sancto Wenceslao, alteram de sancta virgine Katherina et pro defunctis terciam. In altario quoque sancti Leonhardi similiter tres missas, videlicet vnam de omnibus sanctis, alteram de amarissima Christi passione qualibet sexta feria, terciam vero pro fidelibus defunctis, per altariorum eorundem ministros seu altaristas singulis septimanis absque intermissione perpetuis temporibus celebrandas et tenendas. Quodsi in aliquam hebdomadarum plura festa novem lectionum inciderint, et aliqua missarum ante nominatarum propter festum incidentis [sic] solemnitatem seu venerationem locum habere non poterit, tunc de festo occurrente celebretur, nichilominus tamen misse supradicte sic per festum exclusæ memoria in collecta secreta et complenda habeatur; hoc adiecto: si aliquando missa vel plures neglecte fuerint, extunc pro qualibet neglectarum ministri altariorum pretactorum seu altariste negligentes vnum grossum latum bohemicalem Pragensem in penam ipsorum negligencie dare tenebuntur domino plebano ecclesie in Crumlow in vsus pauperum scholarium conuertendum.

Item ministri altariorum pretactorum seu altariste tenebuntur et debebunt pro pretacto Nicolao de Stradow fundatore suisque predecessoribus et benefactoribus, omnibusque fidelibus defunctis annuatim procurare et disponere duos aniuersarios, vnum in Quadragesima et alterum in adventu, cum vigiliis nouem lectionum, ad quas cantandas et legendas vocare debent omnes sacerdotes, non solum domini plebani vicarios et commensales, verum etiam omnes altaristas, qui pro tempore circa ecclesiam fuerint, et sequenti die missam defunctorum sub nota cum tot alijs missis lectis, quot in tanto actu sacerdotum illa die per gratiam Dei legi poterint, offertorium domino plebano quartam partem [sic] vnius floreni ungaricalis, qualis ex[is]timacionis extiterit respectu monete pro tempore in regno Bohemie communiter currentis, et sacerdotibus tam domini plebani quam altaristis oblagium panis et vini, predicatori pro exhortatione infra missam, scholaribus pauperibus refeccionem pro quinque grossis latis bohemicis, alijs pauperibus ante fores ecclesie sedentibus vnum grossum latum, ceteraque siue sacerdotibus siue schole rectori et campanatori, reliquisque ministris pro consuetudine temporis largientes, et de propriis sumptibus, videlicet censibus et redditibus pretactis unanimi consensu alacriter et charitatiue satisfaciendes. Ad quos anniuersarios et missas superius expressas adhibere debent honesta et decentia luminaria propriis de sumptibus.

Insuper pretacti tres altariste tenentur efficere in ecclesia Krumloviensi et in monasterio canonicorum regularium beate virginis Marie in Borowan perpetuis temporibus qualibet sexta feria cumque magna missa, que ante meridiem cantari consuevit, finita fuerit, ut cantu responsorii „Tenebre facte sunt“ cum versu et repetitione et collecta atque pulsu campanæ amarissime passionis Christi deuota memoria habeatur pro quo deuocionis officio tam in Crumlow, quam in Borowan altariste pretacti ex ipsorum redditibus mediam sexagenam grossorum latorum bohemicorum quotannis erogare tenebuntur. Pretacti nichilominus altariste tam vespers quam matutinis, et quibusvis processionibus candida veste linea amicti, more ceterorum sacerdotum reuerenter adesse nequaquam negligant, sub pena vnius grossi bohemicis, quotiens quispiam ipsorum id officii neglexerit, irremissibiliter domino plebano pro pauperibus scholaribus persolvendi. Ad que quidem onera fideliter et plenarie explenda omnium altaristarum pretactorum altariorum, qui in tempore fuerint, conscientiam ad preces et instantiam pretacti fundatoris volumus esse perpetuo oneratam.

Nos itaque administrator supratactus considerantes, quod omnia et singula suprascripta ex zelo deuocionis procedunt et in augmentum cultus diuini salubriter ordinata existunt, deuotis supracti fundatoris supplicationibus tamque iustis et rationabilibus iurique per omnia consonis fauorabiliter annuentes, altaria supratacta sic, ut premittitur, in honorem Dei omnipotentis eiusque Matris in secula benedictæ, sanctorum Wenceslai et Leonhardi dotata in beneficia ecclesiastica erigimus et creamus, atque fundos, census et redditus et bona supratacta cum omnibus attinenciis ipsis altariis et ipsorum ministris donata et deputata perpetuo unimus, applicamus, annectimus, incorporamus nec

non inuisceramus, decernentes ea de cetero iuris esse ecclesiastici et non mundani. Ius vero patronatus seu presentandi pretactus dotator sibi reservat. Cumque vero vita excesserit, extunc jus patronatus pretactorum altiorum ad plebanum in Crumlow, qui pro tempore fuerit, omnesque suos successores in perpetuum pertinebit. Que quidem omnia et singula suprascripta cum suis punctis, clausulis, articulis, sentenciis et conditionibus uniuersis approbamus, ratificamus, auctorisamus et auctoritate nostra ordinaria roboramus et confirmamus, actis Pragensis ecclesie ad perpetuam rei memoriam ea fideliter inscribentes; presencium sub nostri appensione sigilli, quo pro administracionis vtimur officio, testimonio literarum datum et actum in arce Pragensi anno Domini millesimo quingentesimo octauo, die uero mensis tertia Augusti.

Regest Brezanův; „Potvrzení nadání Mikuláše ze Stradova k kaplanství Krumlovskému 1508.“ — Opis na pap. v kníž. archivě Kruml. I. 3 P. 15a.

4.

Mikuláš Petrlík ze Stradova, měšťan Krúmlovský, činí poslední své pořízení.

B. m. 25. října 1517.

Ve jméno svatě a nerozdielné Trojice. Amen. Já Mikuláš Petrlík z Stradova vyznávám tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzrie a čísti aneb slyšeti budú, že jsa v kázni Boží a nemocí tělesnú obtiežen, ale rozumu svého i také paměti požívaje, a chtěje se toho uvarovati, aby nižádný zmatek po mně, což se statku mého dotýče, pozuostaven nebyl, s dobrým rozmyslem učinil jsem gšaft a zřízení poslednie vuole své všeho statku svého mohovitého i nemohovitého, kterýž mám zde v městě v Krumlově i také při městě, i také všeckněch svrchkuov i také dluhuov, což jsú mi lidé dlužni, kteříž sepsáni jsú, v tom nic nevymieňujíc. A tohoto mého gšaftu a poručenství a zřízení poslednie vuole své učinil jsem a mocí listu tohoto činím mocného poručníka pana Václava z Rovného, někdy kancléře pánuov z Roznberka, přítele mého milého, k kterémuž v tom zvláštne doufanie mám, a to zejména takto:

Napřed odkazuji na spasení duše mé k kostelu svatého Víta zde v Krumlově deset kop míšenských; item nábožným otcuom pústenníkuom u svatého Antonia v Hauraflu deset kop míšenských; item pústenníkóm u svatého Ondřeje deset kop míšenských; item zákuom chudým zde v Krumlově pět kop; item knězi Janovi Uhrovi zpovědníku svému pět zlatých uherských; item na chudé lidi, aby kúpeny byly tři postavy sukna a mezi chudé lidi rozdány; item kněžím kaplanuom nadanie mého i těm všem spolu, kteříž v jednom domu podle kostela spolu obývání mieti budú, odkazuji haltér svojo nový, kterýž sem udělal podle haltéře svého starého, s tú zvolí vody vedenie od starého haltéře, jakž sem sám držel a toho požíval. A těm všem osobám duchovním se v jich modlitby porúciem.

Item Jergovi příteli svému odkazuji dvadeceti kop; Vaňkovi písaři městskému zde v Krumlově odkazuji tu dědinu za Horní branú; item Jeronymovi baccaláři, kterýž zde byl mistrem školním, odkazuji deset zlatých uherských; item děvečce, kteráž mi v mé nemoci posluhovala, odkazuji sukni, aby jí poručník muoj kúpil.

Item, což se dotýče dluhuov mých, kteréž jsem dlužen a povinen, napřed paní Elšce materi mé, což se gšaftu dotýče otce mého dobré paměti, a gšaftu nebožce Jetřicha bratra mého, k kterémuž sem jemu, ač jsa s ním nedielný, povolenie své dal, což kolivěk paní materi mé v těch kšaftiech spravedlivě příslušie, to aby jí poručník muoj z statku mého vydal, však tiemto zpuosobem: poněvadž duom a jiné věci budú museti prodány býti, jestliže paní máte bude chtieti duom mieti v slušným trhu tak, jakž by jiným měl prodán býti, tehdy aby jí nad jiné poprán byl na dluhu jejím, kteréž jí podle kšaftuov vyplněn býti má. Pakli by ona domu mieti nechtěla, tehdy buď duom prodán jiným, ktož by jej najlépe zaplatiti chtěl. Item dlužen jsem také paní materi, kteréž mi na hotově puojčila, dvadceti a jednu kopu. Item dlužen sem Vaňkovi písari puol pátý kopy. Jinému nižádnému nic dlužen nejsem. Item peněz nižádných nemám, než toliko několik zlatých uherských, okolo čtyřidceti. Než co jsú mi lidé dlužni, to zapsáno jest v registru, a o tom paní máti dobře vie.

Item, cožkolivěk toho statku mého po vyplnění kšaftu mého dotčeného pozuostane, buď mnoho neb málo, to poručník muoj svrchupsaný všecko má obrátiti a naložiti na skutky milosrdné a k záduší na mše svaté a Pánu Bohu ke cti a k chvále, podle svobodné dobré vuole své a podle rozumu svého, tak jakž se jemu najlépe zdáti bude, tak jakož já k němu zvláštnie doufanie mám.

Tomu na svědomie a na potvrzení gšaftu tohoto mého pečeť svú vlastní přitiskl sem k tomuto listu, jenž jest psán v neděli den svatých mučedlníkuov Křišpína a Krispiniana leta od narození syna Božieho tisícieho pětistého sedmnáctého.

Pečeť Petrlíkova v černém vosku porušena; přitisknutá pečeť města Krumlova je neporušena. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 9 Fβ. 1b.

5.

Poručnické účty Václava Rovného z příjmů pozůstalosti po Mikulášovi Petrlíkovi ze Stradova (z let 1517—1525).

Anno Domini XV^c XVII° dominico ante Sanctorum Simonis et Jude apostolorum [25. října 1517] obiit Nicolaus Petrlík, post cuius obitum ego Venceslaus Rownensis eius testamenti executor percepi in hoc registro contenta: Percepta.

Item zlatých uherských XXXVI, mezi kterýmiž jest jeden falešný, a počítajíc po LXX gr., facit XLII fl. — Item zlatý rýnský I facit XLVIII g. — It. kus zlata od Rezle, váží 1 lot III čtvrtce. — It. míšenské III g. — It. dvojníkuov VII g. III d. míšenské. — Item peněz německých XXIII d, facit české III g. V d. — Item několik peněz Gerlických a jiných neberných. — It. po smrti jeho přijal sem od lidí z Újezda a z Milřkovic a od Hroška z Todně úroka svatohavelského, což jest on byl nevzal, jakož cedula okazuje III fl. XLVIII g. III d. — It. ze Lhoty, z Petrovic, z Mladošovic, z Vlachovic a z Vrcova přijal sem skrze Vaňka písáře,

jakož cedule jeho ukazuje, úroka sv. havelského X fl LII g. VI d. — Summa part. LVII fl XLV g. III d.

Item tři číše stříbrné větší, dvě číše malé, šálec, stříbro z osmi lžic pozlacených a maličko stříbra od osmi lžic bývolových; item XV lžic stříbrných, a pečet stříbrná s řetiezem a sekret stříbrný. To všecko vážilo VI hriven a XV j lotuov stříbra. Prodal sem Silvestrovi lot per XXIII g. míšenských, facit XLIII fl XXXVI g. — Knězi Janovi prodal sem puol pinty a žejtlík, váží V lib. III loty per VI g., facit XXV g., ostatek sem odpustil. Knězi Vincencovi pintu a polúpintie, váží VIII lib. per V g. facit XL g. — Silvestrovi prodal sem štantněř, vysokú konev a pět žejtlíků, to vše vážilo XXXIII liber per VII g., facit III fl LI g. — Knězi děkanovi několik mis a XII taléruov, vážilo XV j lib. per V g., facit LXXVII g., a plod k rybám sem přidal, aby zaň Pána Boha prosil. — Item knězi Šimonovi, knězi Janovi a knězi Vincencovi kaplanóm dal sem tři mísy, aby zaň Pána Boha prosili. — Summa part. L fl XLIX g.

Feria III. post dominicam Oculi [10. března 1518] prodal sem duom pánóm měšťanuom za pět set a za dvadceť kop míšenských, na verunky dole psané; na sv. Jiří mají dáti XL fl, a potom od tohoto v roce XXX fl, a tak potomně na každý svatý Jiří XXX fl až do zaplacenie. — Feria II. post Letare [15. března 1518, těch XL kop, kteréž měli dáti na svatý Jiří najprv příští, přijal sem od nich XL fl; item litkupu přijal sem III fl, kteréž jsem dal hned za duši nebožtíkovu na XXX mší mší zpívaných. Těch III fl sem nepoložil v příjem ani u vydání, než znamenal sem toliko pro pamět. — Feria III. post festum Letare [16. března 1518] prodal sem ložnie šaty na dvě lože, kterýchž více nebylo, Nynderthamovi za X fl. — Item kovářce v Latráně prodal sem dvě lutové a dřevé prostěradle dětem na pleny za X g. — Item třem kaplanóm nebožtíkovým, aby zaň tiem snažnějie Pána Boha prosili, dal sem dvě prostěradle a tři ubrusy. — Item šesti kaplanóm starým dal sem III žejtlíky, aby zaň Pána Boha prosili. — Item při času svatého Jiří, jakož jsú páni měšťané měli dáti verunku XXX fl, přijal sem já od nich na tom XII fl, a ostatek toho verunku i všecken dluh na domu ukázal sem paní Petrlíkové, jakož jest to v městských kniehách zapsáno. — Summa part. LXIII fl X gr.

Feria III. post dominicam Letare [17. března 1518] prodal sem Alexandrovi, synu jirchárky, zahradu a stodolu před Horní branú za LXXXX fl míš. Má dáti hned XX fl, a od sv. Jiříe najprv příštího má dáti v roce X fl, a tak potom na každý svatý Jiří po Xti kopách až do zaplacenie plného. — Feria VI. post Letare dominicam [19. března 1518] přijal sem od Alexandra svrchupsaného svrchudotčených XX fl, a lidkupu měl něco dáti, ale nedal nic. — Feria VI. post s. Tiburcii [16. dubna 1518] páni měšťané koupili ode mne k uobci něco zbroje, kdež sem já to pro obecné dobré k nim připustil. Dali mi II fl míš. — Paní Wurmbergarová

kúpila posteli za X gr. — Jan krajcí za mečík X gr. — Feria III. post s. Sigismundi [5. května 1518] prodal sem knězi Janovi Uhrovi šubu kuní sukнем pošíťu za X^{fl} míš., a na tom jest dal V ^{fl}, a ostatek má dáti na sv. Michala. Item dal jest toliko III ^{fl}, a pátú z prosby jeho, aby za nebožtíka tiem snažnějie Pána Boha prosil, odpustil sem mu. — Summa part. XXXII ^{fl}.

Feria VI. infra octavas viniíci corporis Christi [4. června 1518] prodal sem pánu JMti kúsek zlata, kteréž jest měl nebožtík od Rezle, kteréž jest vážilo I lot a III čtvrtce, a bylo jest nižšie nežli uherské zlato podle proby; i počítajíc zlatý po XXXIII gr. bielych, neb JMt neráčil dražie vzieti, učiní za ně VIII ^{fl} VIIj gr. — Dominica sancti Procopii [4. července 1518] jakož sem prodal rychtáři ze Lhoty XXII čebr. ječmene po IX gr., ale že jest byl velmi zlý, k prosbě jeho pro jeho větší pilnost při rybnících odpustil sem mu za dva čebry, a za XX čebrů dal jest po IX g., facit III ^{fl}. — Feria II. post s. Procopii [5. července 1518] prodal sem Felixovi měšťanu v Budějovicích XVIII^cLXVI liber železa, centnér per LXX g., má dáti na den sv. Kateřiny najprv příští, jakož cedule ukazuje vyřezaná, facit XXIII ^{fl} III g. Na tom dal jest Felix XIII ^{fl}, kteréž sem v tomto registru zadu v příjem zapsal. — Summa part. XII ^{fl} XXXVIIj gr.

Sabbato infra octavas sanctissime virginis Marie Assumptionis [21. srpna 1518] prodal sem Alexandrovi Holúbkovi haltér nový, kterýž jest nebožtík Mikuláš Petrlik udělal podle haltére odevřeného, za XXXV ^{fl} míš. Má dáti na sv. Jiří najprv příští X ^{fl}, item potom v roce též na sv. Jiří X ^{fl}, a na třetí svatý Jiří V ^{fl}. Actum anno Domini XV^cXVIII^o. Při tom byl Ondřej postřihač. — Item pánóm měšťanom prodal sem měděnici, koník, měděný svíecen, konvičku, kuši, hever. Dali mi za to III ^{fl}. — Item Valentovi písaři prodal sem vůz, jenž byl velmi sešlý, totižto za III ^{fl}. — Anno Domini item XIX° feria VI. post S. Stanislai [13. května 1519] přijal sem od Alexandra, syna jirchérky, druhého verunku, kteréž sem dal paní Petrlikové. — Eodem die přijal jsem od Alexandra Holúbka za haltér prvního verunka, z kterýchž sem dal paní Petrlikové IX ^{fl}. — Summa part. XXV ^{fl}.

Dominico seti. Vincencii [6. června 1518] jakož jest dlužen zuostal nebožtíkovi Jerg za rathawzem kopu, přijal sem na tom od ženy jeho XXXII gr. míš. Ostatek má dáti o středopostí; item potom ještě dal XXVIII g. — Feria II. ante S. Valentini [13. února 1520] počel sem se s Vaňkem písařem: Jakož jest Vaněk po smrti páně Mikuláše vzal něco ovsu, něco ječmene a něco žita, a proti tomu pan Mikuláš dlužen mu zuostal hotových puojčených IIIj ^{fl}, a po smrti jeho vydal jest Vaněk na některé potreby při pohřbu svých peněz I ^{fl} XVII g. V d., i srazivše jedno proti druhému, zuostal jest Vaněk dlužen, kteréž sem od něho přijal, VI ^{fl} LVIII g. míš. — Anno oc XX° feria VI. ante dominicam Reminiscere [2. března 1520] jakož jest Czuderl z Roznberka dlužen zuostal za ryby nebožtíku Mikulášovi

XX fl. r., přijal sem na tom po Benešovi písaři místo deset zlatých VIII fl m. II g. Anno ut supra přijal sem po druhé po Benešovi písaři VIII fl, a tak jest již všecko. — Feria VI. s. Floriani anno oc XX° [4. května 1520] přijal jsem od Alexandra syna jirchárky třetího verunku X fl míš. — Summa part. XXXIII fl LVI g.

Od Felixa z Budějovic přijal sem na tom, což jest za železo dlužen, XIII fl; item od téhož Felixa přijal sem skrze pomoc pánuv Budějovských IX fl. — Anno Domini XV^cXX^o při svatém Jiří [23. dubna 1520] přijal sem od Alexandra Holúbka druhého verunku svatojiřského za haltér X fl míš. — Anno Domini XV^cXXI^o při svatém Jiří [23. dubna 1521] přijal sem od Alexandra Holúbka třetího verunku svatojiřského za haltér X fl míš. — Anno Domini XV^cXXI^o přijal sem od Alexandra, syna jirchérky při svatém Jiří verunku svatojiřského čtvrtého za sad X fl míš. — Item posledního verunku od Holúbka za haltér přijal sem V fl míš. — Summa part. LVIII fl.

Item leta XXII, item leta XXIII, item leta XXIII, item leta XXV° per X fl přijal sem od Alexandra jirchéře za sad, jakož na rathauze zapsáno jest, každý verunk zvláště per X fl, facit XL fl. A prve jest v registře zapsáno po ruoznu L fl, a tak jest již LXXXX fl míš. — Summa part. XL fl.

Summa universalis omnium perceptorum huius totius registri CCCLXXII fl XLVII g. VIj den. míšenských.

Item percepta a conductione vivarii: Hozková najala haltér, do roka má dáti II fl leta MV^cXXIII. — Anno MV^cXXIII Hrdý krajcí najal haltér a dal od něho II fl.

Annorum oc XV^cXVIII^o feria III. post dominicam Letare [17. března 1518] pan Václav z Rovného prodal sad a stodolu k tomu příslušejíc, kterýž jest byl Petrlíkuov za Horní branú, za LXXXX fl míš. Alexandrovi kožišníkovi, měšťanu na rynku, kterýž Alexandr má verunk hned zavdati první XX fl míš., a potom na sv. Jiří, když se psáti bude leta XV^cXVIII^o, po X fl, a potom vždy na každého sv. Jiří po X fl až do vyplnění summy svrchupsané LXXXX fl míš.; a litkup má Alexandr dáti puol zlatého.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 Fz. 1b.

(Z příloh ku příjmům.)

Žito z dědiny domácie okolo XII č. a z toho I čer s pecen chudým; ječmene IX, sladu I qr.; Gierg pod rathúzem I fl; rychtář z Novosedel XL gr.

Item jeden štantněř; it. pečť s řetiezkem vície a druhá pečťka menšie. — It. XVIj čerů ryb, prodány jsú paní Petrlíkové čer po II fl míš. — Item zbroje

kopiničie, item druhá zbroje na pacholka, a jedna zbroje na pacholka je Vaňka písaře. —

Item zlatých uherských XXXVI; it. jeden rynský; it. kus zlata od Rezle, jakož zlatník dobře vie, a čtyřie grošie míš.; it. též v truhlici dvě čiešce malé a šálek.

It. ložních šatuov: duchně dvě, periny dvě, tři polštáře, čtyři podušky; item ve vsi na srubě s luožka šatuov, prostíradl XI, ubrusy III.

Tidrl [z] Vyšňovýho Brodu XX zlatých, v Hazlách XXXV zlat., Kauffmandl fůru ryb, dal na tom X zlatých míš.

Dvořák [v] Vlachňovicích něco dlužen na dvoře, Vít ze Lhoty na gruntu, Pešek ze Lhoty na gruntu, Šielená též na gruntu.

Census S. Galli ab hominibus Nicolai Petrlík pie memorie: Havel Beran z Újezda z svého polúlání a z polúlání Pavlova XXX g. III d. — Staněk z Újezda na Králíkově dal úroka sv. Havelského Xj gr., it. za III dni roboty VI g., it. pocty j g.; Jeronym na Ronklově dal též úroka s robotú a s poctú XVII g. Janek na Ducháčkově XIII g.

Milíkovice: Vít na Maříkově XV g.; Štěpánuov syn Vojta L g.; Jíra Hrošek z Todně L g.; Matěj z Milíkovíc úroka XXV g., za roboty VI g., za III jitra III gr. — Summa hujus III ₰ XLVIII g. III d.

Pavlík dal nebožtíkovi XXII g. Bohdal také dal jemu.

Lhota: Sulík VIII ₰, Kolman III ₰, Jakub I ₰, v Jilovici Ševčík II ₰, láník I ₰. Ve Dvorci Vrána I ₰.

V Borovanech: Mareš švec III ₰, Zajíc I ₰, Ondra Janek I ₰, staré rychtář I ₰, Dub I ₰, Hlava II ₰, Tomka II ₰, Šiman I ₰, Šondra I ₰, Šala I ₰, Vácha I ₰, Šmacl I ₰, Jakeš I ₰, Belf mlynář III ₰, Beran I ₰, Fencel tesař XXXV gr.

Vrcov: Beneš rychtář III ₰, na tom dal XX g. Macháček III ₰, Bochrálek III ₰, Hurešek III ₰, Šurd III ₰, Šíma I ₰, Šetek III ₰, Kvěch I ₰, z Petrovic Václav III ₰, Krška C gr.

Štěpán z Milíkovíc feria II. penthekosten dal na Rysově dluhu VIII ₰ III g. XX d.

Úrok ze Lhoty: Lasl XXIII g., Jan Maršuov XXVI gr., Hurtík XXI gr., Vacek XXIII, Leština XXVIII g., Kovář X g. III d., Bielek XXI g., Mašek XXI g., Pešek XXI g., Řehoř XXVIII g., Zigaš XXIII g. III d., Petra XXI g., Novák XXVI g., Blažek XVI g., Buzek XXIII g. III d. — Summa V ₰ XXXV gr. V d.

Z Petrovic: Ambrož XXXV g., Krajčí X g., Kocman VI g. — Summa LI gr.

Z Mladošovic: Blažek XIII g. V d., Svach z jitra V g., Váchuov Matěj XXVIII g. III d., Pešta X g., Matěj Mandey z jitra III g., Čech XXXIII g., Šielená XXVIII g. — Summa II ₰ III g. I d.

Švik XXX g., Toman XX g. non dederunt.

Z Vlachňovic: Tomeš XVIII g., Jakub XXIII g., Jakub Malý XXI g., Dvořák I š. Summa II š III g. — Rys z Vrcova XX gr.

Summa universalis úrokuov vybraných X š LII gr. VI d.

Item ječmene XXII č. po VIII g., dal toliko za XX č., facit III š XVIII g.
Item ovsu XLIII č. po VII gr., dabit pan Vaněk, facit V š VIII g. — Summa za ječmen a za oves VIII š VI gr.

Dluži pozůstali: item rychtáři od dělání tarasu XXX g.; item lovčovského VII g.; item Krajčiemu z Petrovic za oves k semenu za XII č. po VIII g. facit I š XLVIII gr.

Item Markovi z Lipnice za VIII č. ovsu k semeni po VIII g., facit LXIII g.; item od dělání koryt II š; item od sekání tří rybníkuov III š. — Summa facit VIII š XXVIII g.

Item Dvořákovi od sekání rybníkuov na úroce sraženo I š.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 9 Fβ. 1b.

6.

Poručnícké účty Václava z Rovného z výdajů pozůstalosti po Mikulášovi Petrlíkovi ze Stradova (z let 1517—1519.)

Obitus Nicolai Petrlík anno Domini XV^cXVII Dominica ante ss. Simonis et Jude apostolorum [25. října 1517]. Requiescat in pace. I H S. Dominico ante ss. Simonis et Jude: Vydání. Item při pohřbu jeho od čtení žaltáře, od zvonění, od konduktu nad hrobem, a co kněžím, kantorovi a feretro, a sacra vnctione, jakož kněz zakristan sepsal na ceduli, dal sem 1 š XII d. — Item aby zaň Pána Boha prosili na kázání a oznámili, že služba zaň v pátek, dal sem II g. Feria VI. [30. října 1517] byla služba a ofěra. — Item rozdal sem na ofěru IIIj š, a chudé ženě, kteráž roznesla po městě a Latráně IIII g.; item kněžím oblagium za II pintě vína po IIII g., VIII g.; item kaplanóm za 1 pintu vína IIII g.; item kněžím bílého chleba za II g.; item kaplanóm za chleb I g. — Item chudým při kostele rozdal sem IIII g., zákuom do školy za pivo II g. — Item kněžím od vigilií, od svatých mší, a mistru školnímu, a od zvonění, a od jiných věcí podle cedule zakristanovy I š; item zvoníkovi pro pilnost při sviecech a těch věcí II g.; feria II. post Omnium Sanctorum [2. listop. 1517] in commemorationem animarum rozdal sem chudým II g. — Eodem die Blažkovi od fuory ryb ze Lhoty do Krumlova nebožtík dlužen zuostal, dal sem XL g. — Feria VI. die S. Leonardi [6. listopadu 1517] Leskovi od přivezení železa XVIIIj^cVIII lb. z Hazel na dluhu, kteréž dlužen Welf Kramer, od centnéře V g., dal sem II š VIII g., a to železo leží u váhy. Summa part. VIII š XX g. V d.

Feria III. S. Martini [11. listop. 1517] Rumlovi z Chabičovic od fuory ryb ze Lhoty do Krumlova nebožtík dlužen zuostal XI g. — Feria III. in profesto S. Katherine [24. list. 1517], když se dokonala tricesima, dal jsem od tricesimy III š. — Feria II. S. Andree [30. list. 1517] byly vigílie, a v úterý potom služba a ofěra, dal sem na ofěru mezi lidi III š. — Item od vigílie a ode mší a zvonění i ode všech věcí podle obyčeje podle cedule zakristanovy I š 1 g.; item zvoníkovi pro pilnost v těch věcech II g.; item chudým žákům k obědu za XVI lb. mas per V d, facit XI g. III d.; týmž žákům za chleb III g., item za pivo XVIII d.; item chudým před kostelem II g.; item kněží za II pintě vína, žejtlík per X d., facit XI g. III d.; za bílý chleb II g.; item kaplanům za 1 pintu vína V g. V d., item za chleb 1 g.; item Křížkovi od dělání svíec XIII g. III d. — Summa part. VIII š XXXV g. III d.

Feria II. infra octavas Epiphaniae [11. ledna 1518] jakož jest nebožtík odkázal knězi Janovi Uhrovi, zpovědlníku svému, dal sem V f. uh. per LXX g., facit V š L g. — In profesto Purificationis beatissime virginis Marie [1. ún. 1518] jakož jest nebožtík odkázal Jergovi ze Svinův XX š, dal sem mu na tom III š; feria III. post dominicam Letare [16. břez. 1518] témuž dodal sem ostatek XVI š. — Feria V. post festum Purificacionis sanctissime Domine nostre [4. ún. 1518] otcům pústenníkuom od sv. Antonia, jakož jim odkázal, dal sem X š míš. — Feria III. post dominicam Oculi [10. bř. 1518], když jest duom prodán pánóm měšťanóm a lidkupu dáno podle obyčeje tři kopy. Za ty tři kopy dal sem já slúžiti třidceti mší za duši nebožtíka Mikuláše Petrlíka zpíevaných, a k těm mšem k svíecem kúpil sem vosku od Pram . . ové dvě libře po XI gr. III d, facit XXIII g. I d. — Feria VI. post Dominicam Oculi [12. bř. 1518] když sem sukna chudým rozdával, dal sem jedné chudé ženě na střevíce III g., item jednomu chudému člověku, nemocné II g., item jednomu chudému žáku nemocnému III g. III d. Item jakož sem duom prodal, i dali jsú mi páni měšťané lidkupu III š, ty sem dal na třidceti mší zpíevaných za duši jeho III š. Těch III š nepokládám u vydání, neb sem jich také v příjem nepoložil. — Feria II. post Letare [15. bř. 1518] dal sem jeho děvečce, kteráž u něho slúžila, její ročnie mzdy I š, a za střevíce V g. Též děvečce, jakož jí nebožtík kšaftem rozkázal súkni kúpiti, dal sem jí na tu sukni, aby sobě kúpila, jakúž se jí zdá, II š, item od díla té sukně a na premy XX g. — Summa part. III š XXVIII g. V d.

Feria VI. post Dominicam Letare [19. bř. 1518] jedné chudé ženě, kteráž chce jíti na pouť do Czach, dal sem Petrovi súkeníku za čtyři lokte sukna vlčatého per VIII g., facit XXXII g. — Eodem die, když jest zapsán prodej domu Petrlíkovského na rathawze v kniehy trhové, dal jsem písaři městskému II gr.; item od zapsání trhu zahrady Petrlíkovské za Horní branú Alexandrovi synu jirchěrky dal

sem II g. — Feria V. S. Scolastice [10. ún. 1519? spíš 1518] otcuom pústenníkuom ôd sv. Ondřeje, jakož jim odkázal, dal jsem X fl. mš. — Feria V. post S. Mathie apostoli [25. ún. 1518] žákuom do školy na jich stravu, jakož jim odkázal, dal sem, a kněz Jan kaplan přijal ode mne k jich ruce III fl. — Item Káci Pavlové za XXXVI fl. libry vosku, jakož cedula Vaňkova ukazuje, per XI g., facit XI fl. XLII g. — Item Sserhaklovi z Budějovic za V fl. lokte sukna na příkrov per XLIII g., podle cedula Vaňkovy facit III fl. II g. — Summa part. LX fl. XXXIII g.

Rychtáři ze Lhoty od dělání tarasu nebožtík dlužen zuostal, jakož Vaňkova cedula ukazuje, XXX g., témuž lovcovského VII g. — Dvořákovi z Vlachňovic nebožtík dlužen zuostal od sekání rybníkuov, jakož Vaňkova cedula okazuje, dal sem I fl. . . — Feria III. post Dominicam Reminiscere [2. bř. 1518] byla jest služba za nebožtíka, dal jsem od vigiljí a mší a jiných věcí, jakož cedula zakristanova ukazuje, I fl. g.; item kněžím farským za II pintě vína VIII g., za bílý chleb II g.; kaplanóm za I pintu vína III g., za bílý chléb VIII d.; žákuom za II kapry VIII g., za bílý chleb II g., za pivo II g., do špitála za chleb II g., věznóm za chleb II g., chudým rozdal sem II g. — Item feria III. post dominicam Oculi [9. bř. 1518] za III postavy sukna k rozdání chudým koupil Jakub písař v Soběslavi, jakož list jeho ukazuje, za XVII fl. X gr.; item od fuory sem na karatech dal sem XXV g.; item, kto mi sukna přinesl, zpropitné II gr. — Summa part. XXI fl. XVIII g. I d.

Eodem die dvěma chudým žákóm postřížení sukna, a když jest již sukno pryč rozdáno, prosili na střevíce, dal sem X g. — Feria III. post dominicam Judica [23. bř. 1518] rychtáři z Milíkovic od sekání rybníka podle přirčení nebožtíka a po smrti jeho podle poručení mého dal sem s synem jeho XXX g. Témuž dal sem sukni starú nebožtíkovu a nohavice. — Feria III. in festo Pasche [6. dub. 1518] berně na zaplacení dluhuov královských dal sem od domu Petrlíkovského, jakú jsú páni měšťané položili, II fl. LV g.; item z sadu Petrlíkovského XL g.: item z haltěre nového XX g. — Summa part. V fl. XI gr.

Item když jest byl lidkup o trh toho domu, tu jsú se sešli páni konšelé a starší i obecní, kteří při trhu byli, k Silvestrovi písaři, a já poručník také, a kollací jest učiněna přátelská, na kterouž jest naloženo VII fl. X gr., i polovici jsú oni zaplatili a já polovici dal jsem Silvestrovi III fl. V g. — Dominico post S. Tiburcii [18. dub. 1518], jakož sem byl dal jednomu chudému člověku sukna k sukni, i přišel jest ke mně prose mne, abych mu dal k krajčíemu od šitie, dal sem III gr. — Feria II. post Tiburcii [19. dub. 1518] jakož jest jeden chudý žáček odstúpil od bludu kacieřského, a přátelé mu nic pomáhati nechtie, koupil sem mu gramatiku od Mikuláše kancléře za XV g. Témuž za kabát dal sem VII g. — Feria III. ante divi Georgii [20. dub. 1518] jakož jest pán Jeho Mt ráčil haltěr

Petrlíkovský od platu osvoboditi a kaplanóm připojiti, dal sem do kanceláři X g, kanclér kopu odpustil. — Dominico S. Sigismundi [12. kv. 1518], jakož jest nebožtík Mikuláš dlužen zuostal rychtáři ze Lhoty a Dvořákovi z Vlachňovic od sekání rybníkuov, dal sem rychtáři ze Lhoty II fl. A prve sem dal Dvořákovi z Vlachňovic podle cedule Vaňkovy 1 fl. Item opraven jest haltér, naloženo na to podle cedule XXXVIII g. III d. — Summa part. VI fl XLIX g. III d.

Feria III. post S. Sigismundi [5. kv. 1518] jakž jest nebožtík odkázal Jeronymovi baccaláři, dal sem X fl. uh. per LXX g., facit XI fl XL gr. — Dominico S. Procopii [4. čce. 1518] jakož nebožtík zuostal dlužen Krajciemu z Petrovic za XII č. ovsu k semení per IX gr., dal sem po rychtáři ze Lhoty I fl XLVIII g. — Item též Markovi z Lipnice za VIII č. ovsu též k semení per VIII g., facit I fl III g. — Témuž rychtáři od udělanie koryt do haltěre II fl. — Dominico in profesto sanctissime Anne [25. čce. 1518] jakož jest nebožtík Mikuláš přijav bratrstvie, řekl něco pomoci k tomu bratrství, a nic nedav až do smrti, dal sem V fl. — Die scti Egidii [1. září 1518] měšťanóm Latranským od nového haltěre úroka zadržalého XV g. — Feria III post dominicam Invocavit [15. bř. 1519] poslu do Budějovic s listem k Felixovi o dluh za železo III g. — Item Káci Pavlové za maso, jakož nebožtík Mikuláš dlužen zuostal, dal sem I fl II g. — Summa part. XXIII fl XXIII g.

Feria VI. post S. Stanislai [13. kv. 1519] zapsán jest na rathauze trh haltěre, kterýž sem prodal Holúbkovi, dal sem písaři II g. — Po druhé poslu do Budějovic o dluh Felixa III gr. Item na rathauze písaři od zapsanie verunku jirchéři za sad I g. — Po třetí poslu do Budějovic o dluh Felixuov III g. Item jakož sem přijal od Alexandra syna jirchéřky za sad druhého verunku X fl, ty sem dal hned paní Petrlikové X fl. — Item jakož sem přijal od Holúbka za haltér prvního verunku X fl, z těch sem dal hned paní Petrlikové IX fl. — Item při jarmarku Lineckým při svatém Bartoloměji [24. srp. 1519] poručil sem rychtáři z Ličova, aby jménem mým stavil právem někoho z Budějovic pro dluh Felixa z Budějovic. I byl jest tu několik dní, a protrávil a já mu navrátíl X gr. — Item písaři městskému od zapsanie třetího verunku synu jirchéřky za sad I gr. — Item od zapsanie dvou verunkuov od Holúbka za haltér dal sem písaři městskému II gr. — Summa part. XIX fl XXIII gr.

Item od zapsanie V verunkuov od Alexandra za sad městskému písaři dal sem V gr.

Summa universalis omnium distributorum huius registri CLVIII fl IX gr. I fl d. misn.

(Z příloh k výdajům.)

Mís cínových malých a velikých XI; veliká konev I; pintovní konev I; polopinty III; třetinka I; žejtlíkuov XII; štantněř I; talířuov v púzdře XII, talířuov malých IIII tucty (?); váží všecko kromě talířuov LXXXXIX lb.

Item Johannes presbyter habet cantaros duos, mediale et setlinum ponderis quinque librarum et quatuor lotones. — Item Vincencius presbyter duos cantaros, pintham et mediale ponderis octo librarum.

Sacerdotibus a funere XVIII g., a conductu XVIII g., a psalterio XV g., a pulsibus VII g., cantori I g., a feretro I g., a sacra unctione XII g. — Summa I fl XII d.

A vigiliis Nicolai Petrlík: Sacerdotibus XIX g., a missis lectis XXVIII g., baccal. VI g., camp. 7 summa VI g, cantori I g., predicatori I g. — Summa facit I fl I g.

A vigiliis sacerdotibus XVIII g., a missis lectis XXVIII g., bacc. VI g., camp. 7 summa VI g., cantori I g., predicatori I g. — Summa facit I fl.

Kúpen duom Petrlikovský od pana Václava z Rovného za V^cX fl míš. První verunk se má platiti na sv. Jiří najprv příštíe XL fl míš., a potom vždy na každého sv. Jiří pořád vždy po XXX fl míš. až do zaplacení summy svrchu psané. K tomu pan Václav přidává pánev, kádi a sudy a stoly, kteříž jsú příslušeli nebožtíkovi Mikulášovi Petrlikovi. A litkup páni konšelé mají dáti panu Václavovi III fl míš.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 F. 3. 1b.

7.

Petr z Rožmberka svoluje, aby kamenný haltěr s domkem, po vláděkovi Mikuláši Petrlikovi ze Stradova pozůstalý, byl dán kaplanům k společnému užívání, a na místě toho aby byl prodán nový haltěr, zmíněným Mikulášem kaplanům odkázaný, a peněz podle znění kšaftu užito. Petr z Rožmberka zřídá se ročního platu z kamenného haltěre do komory panské odváděného.

V Krumlově 25. ledna 1518.

Já Petr z Rožmberka se vyznávám tímto listem všem vuobec a přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúci slyšeti budú: Jakož urozený vláděka Mikuláš Petrlik z Stradova, služebník muoj, maje své obývání v Krumlově městě mým, před smrtí svú učinil jest zřízení statku svého mohvitého i nemohvitého, kterýž jest v městě a při městě měl, kšaftem řádně učiněným: v kterémžto zřetelně postaveno jest, což by kolivěk přes vyplnění a spravenie toho kšaftu z jeho statku pozůstalo, že to všecko má na pobožné a na skutky milosrdné ke cti a k chvále Boží obráceno a naloženo býti, jakož to všecko týž kšaft šíře v sobě drží.

A jakož jest měl také haltěr veliký kamenný pod rybníkem mým podle splavu v skále prolomeného, kterýž jest někdy Jíra Petrlik z Stradova, otec svrchu-

psaného Mikuláše. s povolením urozeného pána, pana Jana z Roznberka dobré paměti pana otce mého. svým vlastním nákladem znovu udělal. a při tom domek. A po smrti téhož pana otce mého prosil jest urozeného pána pana Voka z Roznberka bratra mého a mne Petra z Roznberka, abychme vzhlednúc na to milostivé povolenie pana otce našeho, jemu k tomu také naše povolenie dali, aby on i dědici a budoucí jeho ten haltěr i s tů vodů. kteráž jest od starodávna k němu příslušela i s tím domkem měli a požívali jako svého vlastního podle vůle jich, jakž by se jim najlépe a najužitečněji zdálo, bez překazy naše a bez zmatku všelikterakého. A proto že jest ten haltěr i domek na gruntu našem, podvolil se jest nám s něho úroka ročního dávati do komory naší deset grošův míšenských, polovici na sv. Jiří a polovici na sv. Havel, podle znění listu jemu a jeho dědicům a budoucím od nás na to daného, kterýž to v sobě také šíře držie. I prosil jest mne s snažnou pilností urozený vládka Václav z Rovného, někdy kancelér a nyní služebník muoj, mocný poručník svrchudotčeného Mikuláše z Stradova, abych k tomu své milostivé povolenie dal, aby již dotčený haltěr s tím domkem k těm třem kaplanstvím od téhož Mikuláše nadaným, a kteréz jest také truoje kaplanství již dotčený Václav z Rovného z statku svého nadal, a čtvrté z statku Václava řečeného Zakřícel, měštnína v Krumlově, těm kaplanům těch oltářův a všem vespolek, kteříž v tom domu novém podle schodu kostelního jim skrze téhož Václava z Rovného ustaveným byt svooj mieti budú. i také jestliže by ještě skrze dobré lidi který přibyl a v tom domu s jinými obývání měl, k jich užívání společnímu obrácen a připojen byl; a místo toho aby ten nový haltěr, kterýž jest skrze Mikuláše svrchu dotčeného podle toho kamenného v nově udělán a již dotčeným kaplanům kšaftem odkázán, někomu z měšťan neb poddaných našich prodán byl, a ty peníze aby k vyplnění kšaftu obráceny byly, aby tím snáze a tím spěšnějie ty věci spraveny býti mohly.

I znamenav já Petr z Roznberka svrchudotčeného Václava z Rovného služebníka svého úmysl dobrý a prosbu slušnou a snažnou, a sám to znaje, poněvadž ti kaplané téměř všickni rybníčky mají, ale nemajíce sobě kde ryb přechovati, že v postných dnech na stravě své veliké nedostatky trpěti musejí; a poněvadž svrchupsaný haltěr s tím domkem pod šos města našeho Krumlova nepřísluší, ani kterým spolu trpiciem právem k těmž městu připojen jest, než toliko svrchupsaný úrok nám do komory naší s něho jest dáván, a těm kaplanům že k jich potřebě a zvuoli příhodnější jest nežli ten, kterýž jest jim odkázán:

Protož napřed pro čest a chválu Boží a blahoslavené Panny Marie, jejíeho svatého čistého nepoškrvněného početie, blahoslaveného otce svatého Jeronyma, svatých Deset tisíc rytířův a všeckněch mučedníkův, sv. Václava, sv. Lánharta, sv. panny Uršuly s jejíe tovarištvem a všech svatých, jimžto ke cti oltáři těch kaplanství zvláště a jmenovitě založení a svěcení jsú, a pro účastnost jich zaslúžení a těch

svatých obětí a modliteb, kteréž se v budúciech časiech od těch kaplanuov dieti budú, tudiež také pro snažnú prosbu svrchupsaného Václava z Rovného služebníka svého a pro jeho předešlé věrné služby, kteréž jest nám za mnohá leta ustavičně činil a ještě činiti nepřestává, s dobrým a vážným rozmyslem v ty časy, když sem to dobře a slušně učiniti mohl a toho plnú moc měl jakožto starší rodu a vladař panství našeho Rožmberského, k tomu sem povolenie své dal a mocí listu tohoto dávám, aby svrchudotčený haltér i s tím domkem nahoře psaným kaplanóm a jich potomkóm skrze často psaného Václava z Rovného poručníka téhož Mikuláše spůsobem svrchupsaným k jich užívání společnému obrácen a připojen byl; nébrž sám od sebe jménem svým a dědicuov a budúcích svých jako pán gruntovní jej i s tím domkem a s tú zvolí vody vedenie, což jie k tomu haltéri potřebí jest, k těm kaplanstvím a kaplanóm a jich potomkóm v tom svrchupsaným kaplanským domu byt svouj majícím připojuji mocně a dědičně, tak aby již ten haltér kamenný jmenován byl *haltér kaplanský*; kteréžto s tú zvolí vody vedenie, což jie kolivěk ten haltér potřebuje, i s tím domkem aby ti kaplané a jich budúci svobodně měli a drželi a společně jeho užívali jako svého vlastního, beze všie překazy mé a dědicuov a potomkuov našich a bez zmatku všelikterakého.

A což dotýče těch desieti grošuov míšenských úroka ročního, kterýž jest s toho haltére do komory naší dáván: poněvadž ten haltér s tú zvolí vody vedenie, což jie kolivěk potřebuje, i s tím domkem spůsobem svrchu psaným již těm kaplanóm k jich držení a požívání svobodnému obrácen a připojen jest, ten plat já Petr z Roznberka jakožto pán gruntovní jménem svým a všeckných dědicuov a budúcích našich s toho haltére s jeho příslušenstvím sem sňal a jej od něho osvobodil a mocí listu tohoto osvobozuji, tak aby svrchudotčení kaplané a jich potomci ten haltér s dostatkem vody, puokudž jie potřebuje, bez překážky svobodně majíc a držíc, i s těmi také, kteréž by pro ostříhání a škod uvarování v tom domku měli, dále po všecky časy budúcie nebyli povinni s něho toho úroka dávati, ani kterým jiným vymyšleným obyčejem nemají od nás a od našich dědicuov a potomkuov i také od měšťan neb úředníkuov našich potahování a obtěžování býti.

Za kteréžto dobrodění na znamenie vděčnosti mají a povinni budú to mezi sebou všickni ze spolka spůsobiti, aby každý rok v časiech budúciech za mne Petra z Roznberka svrchu dotčeného čtyři mše čtené slúženy byly, první mše o Duchu sv., druhá o Nanebevzetí blahoslavené Panny Marie, třetí o kniežeti apoštolském o svatém Petru apoštolu [sic] mým, a čtvrtá když by mne Pán Buoh s tohoto světa povolati ráčil, za duši mů a za všecky věrné duše, mne při těch svatých mšech v své nábožné paměti majíce; jakož to všecko podle důvěrnosti mé k jich dobrému a čistému svědomí připústiem.

Tomu na svědomie a na potvrzenie pečet svú vlastní větší rozkázal jsem přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán na Krumlově leta od narozenie syna Božieho tisícího pětistého osmnáctého v pondělí v den sv. Pavla na vieru obrácenie.

Orig. membr. archiv. praeposit. Krumlov. Na proužku pergamenovém přivěšena pěkně zachovalá větší červená pečť Petra z Rožmberka. Z opisu archivu musea král. Českého.

8.

Hans Schiff z Haslachu Václavovi z Rovného o dluhu za železo. — V Haslachu
7. března 1518.

Main vntertanig willing Dienst wist czwvor von mier, main her der Waczlaw von Rubn. Eur schraibn hab ich vernumen. Wist, daß mier der Miculaß Pettelik pai gutter gedachtnis, dem got genadig sai, vndt de fraw Petterlikin hamdt mich gepetten, jch soldt dem Kaufman vm de schuldt klagen, er sai in vm fiß [Fisch?] schuldig. Das hab ich von sthundan getan. Da hadt er czw mier als vil geredt: er hab 15 puerdt aisen, das soldt ich in hinain sichern, vndt woll sich selber mit in vertragen. Af solih hab ich in czwe poten, se solten vm de 15 puerdt aisen herauf schiben. Ich habs mit dem richter schan geredt, vndt hab das aiß[en] czw mier gefessn. Nun ist de sach czu euch komen, daß ier sait ain verarmter geschaffman vndt habdt de Lesku [?] czu mier gesichdt vm das aisen: das hapdt ier nun emfpan-gen [empfangen]. Auf soliche Redt, de der Kaufman zw mier hadt getan, er wol sich selber hinein czw der frawen fuegen, vndt wol sich selber ve[r]tragen. Das vernim ich nün, daß solig aucht geschehen ist. Item main her, ich waiß nicht enslich, wie vil der schuldt ist; ier werdt das register anschauen, vndt werdt de sach wol machen. Item ier hapdt XVIII centner vndt LXXXV fpundt [pfund] aisen, als ofdt ein centner vm XI schiling vndt X d. Damit saidt godt pefolhen ꝙc. Datum czw Haslach in die Oculi im 18. jar.

Hans Schiff

eur treuer willinger.

Dem edl vndt vesten pane Waczlawe czum über[geben], mainem günstigen her vndt freundt in sain handt ꝙc.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 9 Fž. 1b.

9.

Poručník Václav z Rovného prodává po Mikulášovi Petrlíkovi dům purkmistrovi a konšelům Krumlovským. — 10. března 1518.

Trh mezi urozeným vládýkú panem Václavem z Rovného, jakožto poručníkem mocným po nebožci panu Mikulášovi Petrlíkovi, o duom, a panem purgmistrem a konšely přísežnými. B. m. 10. března 1518.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého osmnáctého, tu středu před nedělí, kteráž slove Letare, stal se jest trh dobrovolný mezi urozeným vládkú panem Václavem z Rovného jakožto mocným poručníkem s jedné, a vzácné opatrnosti pány purgmistrem a konšely přísežnými strany druhé, o duom po nebožci panu Mikulášovi Petrlíkovi, kterýžto duom koupili jsú od poručníka svrchupsaného s tím se vším právem a příslušenstvím, jakž jest sám v sobě byl, za pět set a dvaceti kop míš.; a to na takový spuůsob, že svrchupsaní páni purgmistr a radda povinni budú svrchupsanému panu poručníku dáti prvnioho verunku čtyřidceti kop míš., a potom na svatý Jiří v roce příští třidceti kop míš., a tak vždy po třidceti kopách míš. při sv. Jiří, až do vyplnění summy svrchupsané. Actum ut supra.

Anno oc ut supra pan purgmistr a radda dali prvnioho verunku panu Václavovi jakožto mocnému poručníku XL m^í míš.

Zápis v Krumlovské městské knize trhové v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 26 fol. 29.

10.

Poručník Václav z Rovného Alexandrovi jirchářčinu synovi prodává sad a stodolu po Mikuláši Petrlíkovi. — 17. března 1518.

Trh mezi urozeným vládkú panem Václavem z Rovného, jakožto mocným poručníkem pana Mikuláše Petrlíka, o sad, s Alexandrem jirchářčíným synem.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého osmnáctého, tu středu po neděli, kteráž slove Letare, stal se jest trh dobrovolný mezi urozeným vládkú panem Václavem z Rovného jakožto mocným poručníkem s jedné, a opatrným Alexandrem jirchářčíným synem strany druhé, o sad a stodolu po nebožci panu Mikuláši Petrlíkovi; kterýžto sad a stodola leží za Horní branú hned první na levé ruce, jdúce z brány ven; s tím se vším právem a příslušenstvím, jakž jest v užívání byl, za devadesát kop míš., a to na takové verunky, že Alexander svrchupsaný dáti má hned prvnioho verunku panu Václavovi svrchupsanému dvaceti kop míš., a na svatý Jiří od tohoto v roce příští deset kop míš., a tak vždy při každém sv. Jiří v roce příštím po X kopách míš. až do vyplnění summy svrchupsané. Při kterémžto trhu byli jsú slovutní Mikuláš kanclér, Silvester Pergar, Jan Krenaur, Ondřej Fridburgar, Hanzl kramář. Actum ut supra.

Následují záznamy o splácení lhůt až do úplného zaplacení r. 1525. — Zápis v Krumlovské městské knize trhové v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 26, list 30–31.

11.

Kus závěti nejmenované paní, snad Elišky matky Mikuláše Petrlíka a tchyně Jana Roubíka z Vyšného. — Bez místa a roku (1520–1530).

Item mám svouj díel u Ambrože. — Item odkazují na kostel do Černíče II m^í; item do Kajového na kostel II m^í, ubrus; item do Hořic I m^í, item do Chvalšín

I fl., item na Kuklwayt II fl.: knězi Urbanovi do Němcie II fl. k tomu s komží plátina, ubrus jeden na stuol, jeden hantoch: item I fl. k oltáři svatě Maří Magdaleny, k tomu ubrus: item Markretě dceři své šubu černú, modrú sukni: item Káci do Chabičovic peřinu, modrý pláštiek: item Martě cvilink, Duoře podušky, prostěradla, kteráž sú na posteli.

Item ještě mám u Ambrože všecken dluh svooj LX fl. Z toho odkazuji na tři diely Káci VIII fl., Markétě VIII fl., Martě VIII fl. k tomu za sukni II fl. kterúž sem jí měla kúpiti před šacunkem. Item ostatek, což kolivěk zuostává mimo toto mé rozkázanie, to všecko mocně odkazuji s dietkami: item peněz hotových VIII fl. k tomu III uh. fl., II fl. r. Z těchto peněz aby knězi Urbanovi dali II fl. za ostatek aby byl kúpen ornát do kláštera Krumlovského.

Tohoto mého rozkázanie činím poručníka Janka Rúbika z Vyšného*) zeti svého, a věřím jemu, že mé rozkázanie naplní věrně a pravě.

Opis z poč. 16. stol. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 F2. 1b. — *) Jan Roubík z Vyšného jmenován je v městské zápisni trhově knize Krumlovské několikráte, zvláště mezi l. 1516—1532.

12.

Seznam platu z vesnic k nadání Petrlikovu náležitých, ku konci 16. století porizený.

Fundatio Petrlikonum pro tribus altaristis.

Ves Lhotá: Kašpar rychtář 28 fl., Valenta Havel 26 fl., Bicánek 26 fl., Jan Řeřáb 26, Leština 26 fl., Havel Šusta 14 fl., Vaněk Korunka 26 fl., Mareš Masků 26, Kouba Pešek 26 fl., Kouba Řehořů 34 fl., Ondra Kovářík 15 fl., Ondra Pytra 26 fl., Pavel Šimánků 26 fl., Novák 26 fl., Bica Lukeš 26 fl., Matěj Měska 26 fl.

Ves Vlachňovic[e]: Dvořák 94 fl., Ambros Chráska 26 fl., Linhart 26 Stelzer 14 fl.

Petrovic[e]: Vaněk Faber 14 fl., Janda Čahák 24 fl.

Mladošovic[e]: Valenta 16 fl., Jíra Ševců 14 fl., Vojta Šílený 28 fl., Vávra Čechů 28 fl., Janda 18 fl., Ondra Oklípka 26 fl., Jan 28 fl.

Ves Milíkovíc[e]: Matěj Patha 50 fl., Pražák 50 fl., Pavlík 30 fl., Bochdal 70 fl.

Oujezd: Babka 25 fl., Vít Mráz 25 fl., Malcát 10 fl., Rošek 60 fl., Kríž 29 fl.

Summa 1108 fl.

Na rubu: Krumlov, fara. — Výtah na papíře Břežanem psaný v kníž. arch. Kruml. I. 3 P. 15a.

O lovení rybníků okolo Kestřan a Milévka jedná také dopis z 21. října 1520, otisklý v tomto svazku na str. 448—450.

Na poslední místo (č. 3.) v přítomné sbírce postavili jsme rejstřík Krumlovského porýbného Tůmy o prodeji ryb z podzimního lovení r. 1524; týká se jenom sedmi rybníků. Ku konci tohoto rejstříku píšá místo číslic užíval jiných svých značek, jež na první pohled jsou nerosozumitelné; ale poněvadž čtyři obnosy peněz poznamenal obojím způsobem, svými značkami i římskými ciframi, lze tudy platnost starých značek na jisto postaviti. V té početní soustavě čísla označovala se samými kolmými čárkami čili jedničkami, ale jednička měla rozdílnou platnost podle toho, na kterém místě stála. Míst bylo šest nad sebou, a byla vespolek spojena kolmou čarou: Nejvýš bylo kolečko opatřené dvěma průměry, kolmým i vodorovným; k tomu místu měly se psáti nějaké násobky kop grošů, snad desítky kop, ale v našem rejstříku nenapsáno nikde nic na to místo, a jest v něm tedy zbytečné. Druhé místo shora označeno jest kolečkem s průměrem kolmým; jednička k tomu místu napsaná znamená kopu grošů, dvě jedničky dvě kopy atd. Třetí místo shora vyznačeno jest vodorovnou čarou vybíhající v pravo ze společné kolmice; každá jednička k tomu místu napsaná znamená 10 grošů. Čtvrté místo označeno jest obloučkem v pravo od společné kolmice; jednička tam napsaná znamenala 5 grošů. Páté místo označeno jest kolečkem v pravo od společné kolmice; každá jednička k tomu napsaná znamená 1 groš. Šesté nejdolejší místo označeno jest vodorovnou čárkou vybíhající ze společné kolmice v pravo; každá jednička tam napsaná znamenala peníz malý, kterých šlo sedm na groš. Počítání s takovými značkami bylo nepraktičtější, než počítání s římskými ciframi, a chyby v počtech stávaly se často, jakž viděti jest v summách té části rejstříku, kdež ze tří součtů dva mají chybu. Ke dni 24. října jsou stržené peníze poznamenány římskými ciframi I ₸ XVIII gr. II d., a zároveň ve starých značkách takto:

$$\left. \begin{array}{l} \text{I} = 1 \text{ kopa grošů} \\ \text{I} = 10 \text{ grošů} \\ \text{I} = 5 \text{ grošů} \\ \text{III} = 3 \text{ groše} \\ \text{II} = 2 \text{ peníze} \end{array} \right\} 1 \text{ ₸ } 18 \text{ gr. } 2 \text{ d.}$$

H. Gross a J. Kalousek.

1.

Uryvek register o nasazování rybníků na panství Krumlovském z let 1450—1464.

Rybníci Krumlovského úřadu:

Kosov nade dvorem: Anno 3c LII° post conductum Pasche [17. dubna 1452] vsadil Petr Višně ¹⁾ veň LXIII kaprův trdlních z Kosova pode dvorem. — Anno domini 3c LXI° sloveni jsú rybníci Kosovští nade dvorem svrchní a pode dvorem oba spolu. — Anno domini M^oCCCC^oLXII nasazen jest rybník Kosovský veliký, feria II. post dominicam Iudica [5. dubna 1462] uvezeno jest plodu do něho IX čebruov, vcházelo na čebr po VII ₸.

C. XXVIII.

Rybničná registra panství Krumlovského

z let 1450—1464, 1518, 1524.

Vydává **Hynek Gross.**

Hospodářství rybníčné počalo se v Čechách pěstovati větší měrou za Karla IV. Také páni z Rožmberka hleděli si záhy tohoto výnosného odvětví hospodářského; na jejich panstvích od polovice 15. století množí se zprávy o rybnících. Také panství Krumlovské mělo své zvláštní porybné, fišmistry (magistri piscinarum); podle našich akt byli takovými Příbík z Vracova (1458—9) a Petr Višně z Větrní okolo r. 1464. Ku konci 15. a na začátku 16. století nastal větší ruch při rybnících, zejména za Štěpánka Netolického, proslulého Rožmberského porybného v Třeboni přebývajícího. Brzy byli voláni Rožmberští rybníkáři také k sousedním pánům, i do ciziny, aby pomáhali tam zakládati rybníky.*) Rozvoj ten dosáhl vrcholu na panstvích Rožmberských ve druhé polovici 16. století. Tehdy byly zřízeny známé rozsáhlé nádržky vodní na příznivé k tomu půdě panství Třeboňského. Oprávcem v tom směru byl proslulý regent Jakub Krčín z Jelčan,**) který celou správu statků Rožmberských ve velkých rozměrech přetvořil. Na Krumlovsku útvar půdy dopouštěl rybníčné hospodářství jenom v menších rozměrech. Největším rybníkem na velkostatku tom jest dosud rybník Dehtářský, také v našich registrech jmenovaný, založený r. 1483, a rybník řečený někdy Olšina, nyní Langenbrucký.

Číslo 1. našich následujících otisků jest pouhý zlomek register o nasazování rybníků na Krumlovsku z let 1450—1464.

Číslo 2. jsou plnější rybníčná registra, která se zachovala v knížecím archivě Krumlovském (I. 7 R^a. 300) z roku 1518; byl tehdaž porybným Krumlovským Wolfgang Hrachovec, kterýž v těchto registrech bývá jmenován zkráceně Wolf; před ním vyskytá se fišmistr Václav, jenž r. 1510 jmenuje se již starým, tedy bývalým (AČ. VIII. 544 č. 211). Tato registra poskytují hojnou látku k obrazu tehdejšího hospodářství rybníčného. Jmenuje se v nich na padesát rybníků větších a menších, jež se tehdaž rozkládaly na panstvích Krumlovském, Třeboňském, Netolickém a Novohradském. Život kolem lesklých hladin rybníků byl dosti pestrý. Vidíme, jak lidé z vesnic převážejí plod, násadu od rybníka k rybníku, jak služebníci opravují tarasy, čistí stoky, prosekávají v zimě led, a jak ve škorních s plachtami a nevody loví. Dovídáme se, čím se stravují, a jak fišmistr kořmo vše přehlíží a vede účty o potřebných nákladech. Také jména lidí a názvy vesnic nejsou bez zajímavosti.

*) Josef Šusta: Fünf Jahrhunderte der Teichwirtschaft zu Wittingau. Stettin 1898.

**), Theodor Wagner: Ein böhmischer Teich- und Landwirth im 16. Jahrhundert. Prag 1876.

Podvořský. Item anno dni .mc LXi f. IIII. post Pascam [8. dubna 1461] vyloveno z něho jedno IX č. kaprův, kteřížto jsú vzati ke dvoru páně, a plodu také bylo XIII č.

¹⁾ Petr Višně z Větrní. — ²⁾ Olšina rybník nyní pode jménem Langenbrucký známý (nad Schwarzbachem). Tvoří jej potok Olše. Dříve nazýván Olšinou potok, vesnice Langenbruck, mlýn a dvůr (dosud Olschhof). Rybník Olšina postoupen v 16. stol. klášteru Zlatokorunskému. — ³⁾ Bývalý rybník na severní straně zámku Krumlovského ještě v 18. stol. připomínaný. — ⁴⁾ Dolany (německy Dollern). — ⁵⁾ Tichá (n. Oppolz) na Kaplicku mezi Českým nyní Rychnovem nad Malší a Cetvinami. (O tvrzi tamní Sedláček, Hradý III. 260.) — ⁶⁾ Kyselov (něm. Neustift).

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 7 T. 1b. — Že jest to úryvek, ukazuje čítání listů fol. XV—XVII.

2.

Rybníčná registra porybného Wolfganga Hrachowce z roku 1518.

Registrum Wolfgangi Hrachowecz magistri piscinarum anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo.

Příjem:

Feria VI. post Katherine virginis [27. list. 1517?] přijal Wolf fišmajstr na sekání rybníkuov, na fuory a jiné potřeby na míšenský groš od Václava písaře komorního X fl. — Sabbato ante dominicam Judica [20. bř. 1518] přijal Wolf fišmajstr od Václava písaře komorního na sekání rybníkuov, na fuory a na jiné rozličné potřeby na míšensko XXX fl. — Feria III. Pasche [6. dubna 1518] přijal Wolf fišmajstr od Václava písaře komorního na potřeby rybníkuov a na fuory na míšensko XXX fl. — Sabbato ante conductum Pasche [10. dubna] přijal Wolf fišmajstr od Václava písaře komorního na potřeby rybníkuov XV fl na míšensko. — Feria II. in Inventione Sancte Crucis [3. května] přijal Wolf fišmajstr od pana kancléře na fuory a na potřeby rybníkuov V fl. — Summa universalis všeho příjmu LXXXX fl.

Vydání.

Feria II° post Nativitatis Christi [28. pros. 1517] Špačkovi ze Mřiečí od sekání Borovského rybníka X fl. — Eodem die sedlákům ze Mřiečí, jakož pomáhali kola dělati na Borovským a Podveským rybnících, dány jim na pivo III g. — Eodem die jakož kolo dělali na rybnících u Hlinického vedle Netolic a odvierali. Protrávil fišmajstr s koněm za dva dni a za noc VI gr. VI d. — Eodem die jakož odvierali rybníky u Nových Hraduov, fišmajstr protrávil s koněm VI g. II d. — Sabbato post Circumcisionem Domini [2. ledna 1518] jakož Dietě jezdil k Novým Hradům kola dělati, protrávil VI g. I d. — Feria II. ante Epiphaniam Domini [4. ledna 1518] jakož v Sedlci kolo dělali, protrávili fišmajstři IIII gr. IIII d. — Eodem die Václavovi pivovarníkovi od šití pěti plachet nových po II den., a od opravování čtyř

plachet starých na rybníky ryb k nosenie po I den. II gr. — Eodem die kovári z Opalie od kovanie koně fišmajstrova, jakož z Tisieho rybníka jel III d. — Feria III. ante Epiphaniam Domini (5. ledna) Hozovi koželuhovi za žíně od ocasuov k nevodóm novým V g. — Summa partis I fl III g. II den.

Eodem die [15. ledna] Štietkovi, koželuhovi za žíně k nevodóm novým V gr. — Eodem die Václavovi koželuhovi za žíně k nevodóm novým XXII g. — Eodem die Němci za pět loket plátua k ubrusu na rybníky, když se loví rybníci X gr. — Feria VI. post Epiphaniam Domini [8. ledna] Laslovi z Benešova za centněr sádla k mázlu na škorně rybníční dáno III fl VI gr. — Eodem die jakož Šimek Dietě jezdil z Tisieho rybníka k Novému Hradu, aby rybník opatřil, protrávil s koněm V g. VI d. — Sabbato ante Purificacionis Marie [30. ledna] Holému, ševci z Třeboně, za truoje škorně nové rybníční po XI g. II fl III gr. — Eodem die Kolárovi ševci odtud za nové škorně rybníční dáno XXXII gr. — Eodem die peším XV od mazanie škoreň rybníčních po II g. XXX gr. — Eodem die Štětškovi koželuhovi za žíně k nevodóm novým dáno po druhé III groše. — Feria II. post S. Dorothee virginis [8. února] Šilhánkovi ze Mřiečí, jakož pomáhal Špačkovi Křemeckého a Borovského rybníkuov sekati X fl. — Eodem die Vaňkovi odtudž, jakož pomáhal Špačkovi Křemeckého a Borovského rybníkuov sekati za III neděle X fl. — Eodem die Špačkovi ze Mřiečí od sekanie Kamenného rybníčka XX g. zvláště. — Summa partis VIII fl XVII g. VI d.

Eodem die [8. ún.] jakož fišmajstr sám druhý v Plástovicích protrávili, když u pana Jiříka Kořenského byli o ryby XI g. III d. — Eodem die fišmajstr jezdil k Novému Hradu opatrovat rybníkuov, jakož zima veliká byla, protrávil s koněm V gr. — Feria II. post dominicam Remiscere [1. března], jakož Tuoma chodil do Nové Vsi, aby taras na dolním rybníce dodělal, ješto na podzim dodělán nebyl, protrávil V g. I d. — Eodem die Václavovi pivovárníkovi od šití šesti plachet nových na rybníky ryb nosenie po II d. XII d. — Feria III. post dominicam palmarum [30. března] Kolárovi ševci za jedny škorně nové rybníční XXXVIII g. — Témuž od podšívanie paterých škoreň starých rybníčních, z panských flekuov naskrze podšival, dáno mu V gr.; témuž od podšívanie paterých škoreň starých rybníčních po VIII gr. učiní XXXV gr. — Feria II. post dominicam Judica [22. března] Hálovi z Nové Vsi od vezenie trdlíkuov z Kamenného rybníčka do Svinětického rybníka dolního XXXVI gr. — Eodem die Šimkovi z Bohuškovie od vezenie plodu z Holubovského rybníčka do Zalinského XXI gr. — Eodem die Kašparovi z Záběho od vezení trdlíkuov z Kamenného do Berana rybníka X gr. — Summa partis III fl XVIII g. III d.

Eodem die Urbanovi z Čakova od vezenie trdlíkuov z Kamenného rybníčka do Berana X g. — Eodem die Benešovi z Čakova od vezenie trdlíkuov z Kamen-

ného do Berana rybníka X gr. — Feria III. post dominicam Judica [23. března] Radúškovi z Lipí od vezení plodu z Podveského rybníčka do Kocěrovce XXVI g. — Eodem die jakož sme Holubovský a Kamenný rybníčky lovili, posláni byli napřed dva pěší, když spuštěny byly, aby přihlédali, protrávili v Holubově za dvě noci a za den V g. I d. — Eodem die Kubovi z Holubova od sekání tří rybníčkův Holubovského a dvou Matyašových j fl. — Eodem die mlynáři pod Křemží za puol druhé libry oleje, ješto se nám nedostalo, když sme Holubovský a Podveský rybníčky lovili III gr. VI den. — Eodem die Ambrožovi z Holubova za seno a za dochy za dvě noci a za den, jakož sme svrchupsané rybníčky lovili, na sedm koní III g. I den. — Feria VI. ante dominicam palmarum [26. března] Žizkovi z Důbravice od vezení plodu z Rančického rybníčka do Bošilce rybníka XLV g. — Eodem die Bystrému z Pašic od vezení plodu z Rančického do Bošilce XLV g. — Eodem die Urbanovi z Pašic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Bošilce XLV g. — Eodem die Janečkovi z Plástovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Bošilce XLV g. — Summa partis III fl. XXVIII g. I d.

Eodem die Blažkovi z Plástovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Bošilce XLV gr. — Eodem die rychtáři starému z Hořejovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného I fl. — Eodem die Ziglovi z Hořejovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného j fl. — Eodem die Jakubovi z Hořejovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného j fl. — Eodem die Ozwaldovi z Hořejovic od vezení plodu z Rančického do Cierkvičného I fl. — Sabbato ante dominicam palmarum [27. března] rychtáři starému z Hořejovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného I fl. — Eodem die Urbanovi z Svínce od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného I fl. — Eodem die Ozwaldovi z Hořejovic od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného j fl. — Eodem die Mrázovi z Svínce od vezení plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného j fl. — Eodem die Divišovi z Kosova od sekání Rančického rybníčka a v Kosově horního nade dvorem za tři neděle samému druhému dáno I fl. L g. — Eodem die Kubovi z Rančic za seno na šest koní za dvě noci a za den V g. — Summa partis VI fl. XI g.

Eodem die témuž Kubovi za suol, když sme Rančický rybníček lovili, ješto se nám nedostalo II g. VI d. — Eodem die témuž Kubovi za dvě libry oleje, ješto se nám nedostalo, když sme Rančický rybníček lovili VI g. I d. — Eodem die Pisofovi poslu, jakož k Štěpánkovi do Třeboně odsud chodil, aby vozy poslal pro plod, když sme Rančický rybníček lovití měli, VIII g. — Eodem die poslu z Třeboně, jakož od Štěpánka s listem sem přišel a nedali mu v Třeboni nic, dáno mu zde VIII g. — Eodem die Divišovi z Kosova od vezení prútí k puotrubí k Rančickému rybníčku a od diela III g. I d. — Eodem die témuž Divišovi od vezení

kuolí po dvakrát k Rančickému rybníčku k plotu, aby ryby nahoru nešly III g. — Eodem die Petrovi pěšiemu, jakož jezdil s plodem na Bošilec z Rančického rybníčka, protrávil s koněm přes noc a já navrátil III g. — Témuž Petrovi, jakož z Holubovského rybníčka vedle vozuov byl, když plod vezli z Zalinského rybníčka, přes noc protrávil VI d. — Eodem die Kustošovi piešiemu, jakož při vozích byl, když plod vezli z Podveského rybníčka do Kaceřovce rybníčka, protrávil přes noc VIII d. — Summa partis XXXVI g. I d.

Eodem Kubovi z Rančic za zelé, za hůby, za řepu, jakož sme Rančický rybníček lovili za dva dni a dvě noci III g. — Feria II. festum Pasche [5. dubna] Raduškov z Lipí od vezení trdlníkuov z haltěre pod Tisým do Křemeckého rybníka XLII g. — Feria III. Pasche [6. dubna] Kašparovi z Záboří od vezení trdlníkuov z Vlkovského rybníka do Kamenného XXXIII g. — Eodem die Bártovi Heskovi z Dechtáře od vezení trdlníkuov z Vlkovského rybníka do Křemeckého XXXIII g. — Feria IIII. post festum Pasche [7. dubna] rychtáři z Bavorova od vezení plodu z Hracholuského rybníčka do horních rybníčkuov za Svinětici XII g. — Eodem die Svátkovi z Vitějovic od vezení trdlníkuov z Hracholuského rybníčka do Svinětického rybníka dolního XII g. — Eodem die rychtáři z Hracholusk od vezení trdlníkuov z téhož rybníčka do Svinětického rybníka dolního XII g. — Eodem die rychtáři z Hlačovic od vezení plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi dolního rybníka XX g. — Eodem die Kašparovi z Záboří od vezení plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi dolního rybníka XX g. — Summa partis III fl VIII g.

Eodem die Hálovi z Nové Vsi od vezení plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi XX g. — Eodem die Ondrovi z Rojšína od vezení plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi XX g. — Eodem die Liendlovi z Lindy od vezení plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi XX g. — Eodem die rychtáře z Hracholusk za vajce, ješto sme k večeru přijeli, ješto sme jiného neměli co jiesti III g VI d. — Eodem die Liehnové z Hracholusk za saj. když sme Hracholuský rybníček lovili IIII g. — Eodem die rychtáře z Hracholusk za máslo II g. — Eodem die jakož Strniště pěší napřed v Hracholuskách byl, když rybníček spuštěn byl, dáno rychtáře za stravu a za pivo za dva dni a za noc XII d. — Feria V. post festum Pasche [8. dubna] Sládkovi z Plástovic od vezení plodu od Hlinického od Netolic z dolního rybníčka do Bošilec XLVI g. — Eodem die Kuklovi z Plástovic od vezení plodu z téhož rybníčka do Cierkvičného rybníka XLVI g. — Eodem die rychtáři z Hlačovic od vezení plodu od Hlinického dolního rybníčka do Hořejovského rybníčka XXXII g. — Summa partis III fl XV g. IIII d.

Eodem die Bickovi z Lipí od vezení plodu od Hlinického do Hořejovského rybníčka XXXII g. — Eodem die Janovi z Lipí od vezení plodu z Dolního rybníčka od Hlinického do Hořejovského XXXII g. — Eodem die rychtáři z Radošovic

od vezenie plodu z Dolného rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Urbanovi z Čakova od vezenie plodu od Hlinického z hornieho rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Hálovi z Nové Vsi od vezenie plodu od Hlinického z horního rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Jancčkoví z Plástovic od vezenie plodu z dolného rybníčka od Hlinického do Branského XLVI g. — Eodem die Huzkovi z Plástovic od vezenie plodu od Hlinického z dolného rybníčka do Branského XLVI g. — Eodem die Urbanovi z Pašic od vezenie plodu od Hlinického z dolného rybníčka do Branského XLVI g. — Eodem die Pihlarovi od vezenie plodu od Hlinického z dolného rybníčka do Branského XLVI g. Eodem die Hekovi z Dobčic od vezenie plodu od Hlinického z dolného rybníčka do Branského XLVI g. — Summa partis VII fl III g.

Eodem die Blažkovi z Plástovic od vezenie plodu od Hlinického dolného rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Bártovi Heskovi z Dechtáře od vezenie plodu od Hlinického z dolného rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Bystrému z Pašic od vezenie plodu od Hlinického z dolného rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Kašparovi z Záboří od vezenie plodu od Hlinického z hornieho rybníčka do dolného rybníka do Nové Vsi XIII g. — Eodem die Liendlovi mlynáři za seno na sedm koní přes noc VIII g. — Těmuž za pět dochuov pod koně a ještě sme neměli na čem ležeti III g III d. — Eodem die rychtáři z Hracholusk od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Vrbovského X gr. — Eodem die rychtáři z Netolic od sekání tří rybníčkuv u Hlinického I j fl. — Eodem die těmuž rychtáři z Netolic za puol čebra ovsu na tři koně, ještě se nedostalo, jakož sme tři rybníčky z Hlinického lovili III g III den. — Summa partis III fl, XXXVIII grošů.

Eodem die Jírovi řezníkovi z Netolic za XXX liber masa telecieho po III den., ještě se nám nedostalo, když sme dva rybníčky u Hlinického lovili a třetí Brloský XVII gr. I denár. — Eodem die dvě[ma] pomocníkům, jakož nám u Hlinického dvě rybníčkuv pomáhali lovití, ještě nás málo bylo, ještě pěší s plody jezdili a vozili do jiných rybníkuov, po X d. učiní II g. VI d. — Eodem die rychtáři z Hracholusk od sekání rybníčka Hracholuského dáno mu LXX gr. — Eodem die Hlinické za máslo, jakož sme dva rybníčky tu lovili III g.; týž za vaje III g. III d, týž za sýr II g, týž za dva pecny chleba, ještě se nám nedostalo II g. VI d, týž za mléko k kaši III d. — Feria VI. post festum Pasche [9. dubna] Frechtovi ze Zvíčetic od vezenie plodu tříletého z Brloského rybníka do Dvořiště XL g. — Eodem die Kašparovi z Záboří od vezenie plodu tříletého z Brloského rybníka do Dvořiště XL g. — Eodem die rychtáři z Halačovic od vezenie plodu z Brloského rybníka do Dvořiště XL g. — Summa partis III fl XII g. VI d.

Eodem die Peškovi z Radošovic od vezenie plodu z rybníčka horního z Nové

Vsi do Dvořiště XL g. — Eodem die Bickovi z Lipí od vezení plodu z rybníčka hornieho v Nové Vsi do Dvořiště XL gr. — Eodem die Liendlovi z Lindy od vezení plodu z Nové Vsi hornieho rybníčka do Dvořiště XL g. — Eodem die Urbanovi z Čakova od vezení plodu z Nové Vsi hornieho rybníčka do Dvořiště XL g. — Eodem die Mertlovi z Dobčie od vezení plodu z Nové Vsi rybníčka hornieho do Dvořiště XL g. — Eodem die Hajnému z Rojšína od vezení plodu z Brloského rybníka do Dolnieho rybníka v Nové Vsi za dvě fuore VI g. — Eodem die Kubovi z Brloha od sekání Brloského rybníka j ň. — Eodem die Hálovi z Nové Vsi od sekání rybníčka hornieho v Nové Vsi X ň. — Eodem die Bickovi z Lipí od vezení trdlíkuov z Tisieho rybníka do Kosova XXXVIII g. — Eodem die Zachařovi, jakož nám pomáhal loviti u Hlineckého, u Brloze, v Nové Vsi za sedm dní po II g XIII gr. — Summa partis V kop XIII gr.

Eodem die Petrovi pěšiemu, jakož s plody do Dvořiště jezdil vedle vozuov. protrávil s koněm III g. III d. — Sabbato ante conductum Pasche [10. dubna] Hálovi z Nové Vsi za puol čtvrtně soli, ješto se nám nedostalo. jakož sme lovili Brloský rybník a v Nové Vsi horním II g. VI d. Eodem die Hálové za máslo a za mléko II g. II d, týž za vajce VII d. — Eodem die Jírovi, jakož z Nové Vsi chodil po Zachaře k Posměchu na baštu VII d. Témuž Jírovi, jakož nám pomáhal loviti vice než puol dne, ješto nás málo bylo, ješto pěší jezdili s plody X d. — Feria II. post conduitum Pasche [12. dubna] Prymsovi z Hertnšlaku od vezení plodu z Tiché do Jilovského rybníka XXXVIII g. — Eodem die Stýcovi z Stropnice od vezení plodu z Tiché do Jilovského rybníka XXXVIII g. — Eodem die Menhartovi z Stropnice od vezení plodu z Tiché do Jilovského rybníka XXXVIII g. — Summa partis II kop VI gr.

Eodem die Mikulášovi z Budákov od vezení z Tiché do Pumprece rybníčka X kop. — Eodem die Šimkovi z Mladonův od vezení plodu z Tiché do Pumprece X kop. — Eodem die Kubovi z Jaromieřnov od vezení plodu z Tiché do Pumprece X kop. — Eodem die Lysákovi z Rychnova od vezení plodu z Tiché do Žáru XXVIII g. — Eodem die Stehlíkovi ze Lhotky od vezení plodu z Tiché do Žáru XXVIII g. — Eodem die Jilkovi z Tiché od vezení plodu z Tiché rybníka do Radče větší XXXII g. — Eodem die Postolovi z Jaromíř od vezení plodu z Tiché do rybníka Radče větší XXXII g. — Eodem die Prayznoklovi z Stropnice od vezení plodu z Tiché do Blatce XXXII gr. — Eodem die Janovi z Domoradic, jakož s námi tři dni byl, když sme Rančický rybníček lovili, a potřeby nám vozil. na den po XII g. učiní XXXVI g. — Summa partis V kop VI gr.

Eodem die Janovi Severovi z Domoradic,*) jako nevody a vady a jiné potřeby nám vozil na rybníky a byl s námi tři dni, jakož sme tři rybníčky lovili

* Ještě dosud říká se v Domoradicích jednomu statku po domě v nářečí: „K Severóm“ (u Severů).

Holubovský, Podveský a Kamenný, na den po XII gr. učiní XXXVI grošů. — Témuž Janovi, jakož s námi pět dní byl, kdež sme pět dní rybníčky lovili Hracholuský a u Hlinického, u Netolic, dva Brloský a v Nové Vsi horní, na den po XII gr., 1 kopu. — Témuž Janovi z Domoradic, jakož s námi osm dní byl, když sme pět rybníčkuov lovili v Tiché u tvrze, Hertnslák, Gothnpam, v Stropnici a v Bukový Radče Malé, na den po XII g., Ij kopy VI gr. — Feria III. post conductum Pasche [13. dubna] Mikulášovi z Budákov od vezenie plodu z Tiché do Žáru XXVIII gr. — Eodem die Šimkovi z Mladoňov od vezenie plodu z Tiché do Forstmile XXXIII g. — Eodem Kubovi z Jaromieřuov od vezenie plodu z Tiché do Radče Veliké XXXII g. — Eodem die Lysákovi z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Súdneho rybníčku XVI gr. — Summa partis V kop 1 groš.

Eodem die Jilkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché do Žáru rybníka XXVIII g. — Eodem die Kubicové za máslo, za sýr a za vajce za dva dni, jakož sme rybník v Tiché u tvrze lovili VIII g. V. d. — Eodem die Vítkovi z Tiché za čber ovsu formanu, který nám odsud potreby vezl, když sme rybník u tvrze lovití měli, ješto na vuoz vložiti nemohli VIII g. — Eodem die Kubicovi od dělání tří plotuov na dvů rybnících v Tiché VIII g. — Feria III. post conductum Pasche [14. dubna] Prymsovi z Hertnsláku od vezenie plodu z Hertnsláku do Žáru VIII gr. — Eodem die rychtáři z Žáru od vezenie plodu z Hertnsláku do Žáru VIII g. — Eodem die Pašinovi z Žáru od vezenie plodu z Hertnsláku do Žáru rybníka VIII g. — Eodem Milachovi [sic] z Pošndorfu od vezenie plodu z Hertnsláku do Žáru VIII g. — Eodem die Martinovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI g. — Eodem die Menhartovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Summa partis Ij kopy VI g. V d.

Eodem die Liendlovi z Benešova od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die rychtáři z Žáru od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Pašinovi z Žáru od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Sixovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Wenkytovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Prymsovi z Hertnsláku od vezenie plodu z Gothnprunu do Jezerce VI g. — Eodem die Hajnému z Hertnsláku za dva sýry, za máslo a za vajce, jakož sme dva rybníčky lovili v Hertnsláku a v Gothnpruně, za dva dny a za dvě noci XVII g. III d. Témuž Hajnému z Hertnsláku za čber ovsu na tři koně naše a na čtvrtý, jakož páně Mt marštaléře o plod poslal, bude-li ho dosti, abychme do Branné rybníka uvezli za dva dni a za dvě noci, ješto se nám nedostalo VIII g. — Eodem die Hajnému, jakož plot udělal v puotrubí na Hertnsláku a převozoval trdlníky z Dolejšieho Hertnsláku do Hornieho X g. — Summa partis I kopa. XI g. III den.

Feria V. post conductum Pasche [15. dubna] rychtáři z Žáru od vezení plodu z Stropnického rybníka do Jezerce VI grošů. — Eodem die Pašinovi z Žáru od vezení plodu z Stropnice do Radče Větší X gr. — Eodem die Paulovi z Pošndorfu od vezení plodu z Stropnice do Žáru VI gr. — Eodem die Styxovi z Stropnice od vezení trdlíkuov z Stropnice do Jezerce VI gr. — Eodem die Prymsovi z Hertnšlaku, jakož potřeby a pěší vezl z Hertnšlaku do Stropnice VIII gr. — Eodem die hajnému z Gothnprunu od dělanie dvů plotů na splavě a puotrubi na Gothnpruně rybníčku VII gr. I d. Eodem die hajnému z Gothnprunu, jakož sám šest Gothnprun rybníček sekali za XII neděl L gr. — Eodem die Raydlovi řezníkovi z Stropnice za dvě čtvrti telecieho masa, jakož sme rybníčky dva lovili, Stropnický a Radče Malé, ještě se nám nedostalo VI g. VI den. — Eodem die rychtáři z Bukový za puolčtvrtně soli, ještě se nám nedostalo III g. — Summa partis I kopa XLIII g.

Feria VI. post conductum Pasche [16. dubna] Menhartovi z Stropnice od vezení výstřelkuov z Radče Malé do Smrčka nového rybníčka VI g. — Témuž Menhartovi od vezení plodu z Radče Malé do Blatce II g. — Eodem die rychtáři z Bukový od vezení plodu z Malé Radče do Žáru VII gr. — Eodem die Pašinovi ze Žďáru od vezení plodu z Radče Malé do Žáru VII gr. Témuž Pašinovi od vezení výmětkuov z Radče Malé do Hrádku VIII gr. — Eodem die rychtáři z Bukový od vezení plodu z Malé Radče do Blatce za dvě fuore III gr. — Eodem die rychtáři z Štiptína, jakož sám třetí o dvů hrází rybník sekali za čtrnáct neděl II kopy. — Eodem die Petrovi Stanglovi od sekání Ješka rybníčka za XIII neděl XL gr. — Eodem die rychtáři z Bukový, jakož sám třetí sekali Blatce rybníček za XIII neděl I kopy L gr. — Eodem die obci z Bukový od sekání Radče Malé, jakož po dvů na rybníček sekati chodili, za XI neděl I kopy. — Summa partis V kop XXXIII gr.

Eodem die rychtáři z Bukový, jakož sám druhý Radče Malé sekali, ještě sám tomu dosti učiniti nemohl, XV g. — Eodem die Martinovi z Bukový od vezení plodu z Malé Radče do Smrčku nového rybníka VI g. — Eodem die Benešovi z Bukový od vezení plodu z Malé Radče do Smrčku VI gr. — Eodem die Rayšlovi z Bukový od vezení plodu z Malé Radče do Branského rybníka XVII gr. — Eodem die Penzhanzlovi z Stropnice od vezení plodu z Malé Radče do Branského rybníka XVII gr. — Item jakož Šimek Dietě jezdil spuštovat dva rybníčky u Hlinického a třetí Hracholuský, a ploty zdělal, když sme loviti měli, protrávil za tři dni a za dvě noci VI g. III d. Item jakož týž Šimek Dietě jezdil s plodem na Dvořiště, utratil přes noc VIII d. — Eodem die rychtáři z Nového Hradu za čber piva červeného, když sme u Bukový Radče Malé lovili, ještě se nám nedostalo XIII gr. — Eodem die rychtáři z Bukový za II čbery ovsa, jakož sme Radče Malé lovili, na sedm koní za dva dni a za dvě noci XII gr. — Summa partis I kopa XL g. III d.

Eodem die rychtáře z Bukový, jakož sme Malé Radče lovili, za vaje II gr. Eodem die rychtáře z Bukový za pivo, jakož Paulec pěší propil, když napřed byl, jakož Radče Malé spuštěn byl X g. — Feria III. ante Georgii [20. dubna] Čípovi z Netřebic od vezení plodu z Osovského rybníčka do Kosovského hornieho XVI g. — Eodem die Mrázovi od vezení plodu z Osovského rybníčka do Kosovského hornieho XVI g. — Eodem die Luxové z Velešína od vezení plodu z Osovského rybníčka do Kosovského XVI gr. — Eodem die Maruškoví z Velešína od vezení plodu z Osovského rybníčka do Kosovského XVI g. — Eodem die Rohlovi od vezení plodu z Osovského rybníčka do Žáru k násadě XXVIII g. — Eodem die hajnému z Osového od sekání Osovského rybníčka dáno mu L gr. — Témuž hajnému od prázdňenie stoky, jakož voda na Osovský rybníček šla VI gr. Eodem die hájné z Osového za máslo, sýr a za vaje, jakož sme Osovský rybníček lovili VII g. III d. — Feria III. ante sancti Georgii [21. dubna] Vaňkovi z Netřebic od vezení plodu z Sedlce do Kosovského rybníka hornieho VIII gr. — Summa partis II kopy XLVI g. VI d.

Eodem die Mrázovi od vezení plodu z Sedlce do Kosova hornieho rybníka VIII g. — Eodem die Maruškoví z Velešína od vezení plodu z Sedlce do Kosova hornieho rybníka VIII g. — Eodem die Rohlovi od vezení trdelníkův z Sedlce do Kosova rybníka VIII gr. — Eodem die hajnému z Osového za stravu a za pití, jakož Blažek pěší protrávil, když napřed byl, jakož rybníček Osovský spuštěn byl II g. VI d. — Eodem die Linhartovi z Sedlce oď sekání rybníčku v Sedlci za dvě zimě, každú zimu XIII neděl sekal, II kopy XIII gr. — Eodem die témuž Linhartovi z Sedlce za jiedlo a za pití za čtyři neděle, jakož Jan pěší protrávil, když jsú na rybníčku v Sedlci led sekali, za týden po VII gr. XXVIII g. — Eodem die Linhartové za máslo, za vaje a za mléko, jakož sme v Sedlci rybníček [lovili], za den a za noc VIII g. — Eodem die Linhartovi za jiedlo a za pivo za čtyři dni, jakož Pizdrayd protrávil, když rybníček v Sedlci spuštěn byl, ješto přihlédal V g. — Eodem die lidem z Sedlce jakož pomáhali kola dělati v Sedlci k rybníku, dáno jim z propití VI gr. Eodem die Linhartovi z Sedlce za seno za den a přes noc na sedm koní III g. — Summa partis IIIj kop VI den.

Feria V. ante s. Georgii [22. dubna] Žižkovi z Dúbravice od vození plodu z Nedabelského rybníčka do Hoješovského III gr. — Eodem die rychtáři z Hojeovic od vezení plodu z Nedabelského rybníčka do Šemieřického III gr. — Eodem die Wolfovi z Vidova, jakož do Třeboně z Vidova k Štěpánkovi chodil, dávajíc mu věděti, což sme z panstvie Krumlovského plodu dali do rybníkuv k panstvie Třeboňskému příslušející[ch], III gr. — Eodem die sládkové z Vidova za máslo, za vaje a za jiné potřeby, jakož sme Nedabelský rybníček lovili VIII gr. — Eodem die jakož Kustoš pěší plody vozil z rybníkuv z panstvie Krumlovského do Branského a Cierk-

vičného rybníkuov na panstvie Treboňské, protrávil po dvakrát a fišmistr navrátil V gr. — Eodem die Matějovi z Vidova za puol čbera ovsu, jakož sme Nedabelský rybníček, ješto se nám nedostalo III g. VI d. — Eodem die krčmářce z Vidova za pivo za dva dni, jakož sme Nedabelský rybníček lovili, ješto se nám nedostalo III g. II d. — Eodem die Matějovi z Vidova za čber ovsu, jakož sme prve pět rybníčkuov lovili z Vidova, a nebylo mu zaplaceno VI gr. II d. — Summa partis XXXVIII gr. III d.

Eodem die Matějovi z Vidova od sekánie Nedabelského rybníčka za tři neděle XVI gr. — Feria VI. in die s. Georgii [23. dubna] Pirayzlovi řezníkovi za XXXIII liber masa hovězieho po pěti den., jakož sme Hracholuský rybníček lovili a u Hlinického dva, XXIII gr. Eodem die témuž Pirayzlovi za LXXIII liber masa hovědieho, jakož sme pět rybníčkuov lovili u Nového Hradu, v Tiché, v Hertnšlaku, v Gothnprunu, v Stropnici a v Bukový po V d., LII gr. I den. — Eodem die témuž Pirayzlovi řezníkovi za padesát liber masa hovědieho po pěti penězích, jakož sme tři rybníčky lovili: Osovský, v Sedlci a u Vidova Nedabelský, XXXVI gr. — Eodem die Rynšovi od obrácenie XXX předen na plachty, ryb na rybníciích nosenie, od předená po II den., VIII g. III d. — Eodem die Janovi Severovi z Domoradic, jakož nám potreby na rybník vozil a byl s námi čtyři dni, když sme Osovský rybníček lovili, v Sedlci a u Vidově, na den po XII g., facit XLVIII gr. — Eodem die poslu, jakož s listem odsud k Štěpánkovi do Treboně chodil, což se ploduov dotýče. a z Vidova také do Treboně s listem X gr. — Summa partis III kopy XIII gr. V den.

Feria V. ante festum sancte Trinitatis [27. května] Šimkovi z Mladoňov od vezenie plodu z Tiché do rybníka Pohoře XXVII g. — Eodem die Mikulášovi z Budákův od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII gr. — Eodem die rychtáři starému z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII gr. — Eodem die synu Drškovu z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII g. — Eodem die Jilkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché z haltěre do Pohoře XXVII g. — Eodem die Vítkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché z haltěre do Pohoře XXVII g. — Eodem die Pavlovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché z haltěre do Pohoře XXVII gr. — Eodem die Lysákovi z Rychnova od vezenie plodu z Tiché haltěre do Pohoře XXVII gr. — Eodem die Kubovi z Jaroměřuov od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII gr. — Eodem die Postolovi z Jaromír od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII g. — Eodem die Severovi, jakož potreby do Tiché vezl, a zase jakož sme plod lovili a do Pohoře rybníka vezli, za dva dni, na den po XII gr., XXIII gr. — Summa partis III kop LIII gr.

Eodem die Štěpánkovým rozkázáním Blažkovi z Domoradic, jakož prve odsud vezl na Tisý, dáno mu XXII gr. — Eodem die jakož fišmistr sám sedmý lovili z haltěre u Tiché, kterýž jest uvezen do Pohoře k násadě, Kubicovi za máslo a za

jiné potreby III g. I d. — Eodem die tesařovi z Tiché od opravování lopat a jiných věcí, což potřebie na Pohorí rybníku byly, za dva dni X gr. — Eodem die jakož Šimek Dietě sám druhý při tom tesaři byli a s ním dělali a čekal nás, tam protrávili VII gr., když jsou násadu z Tiché na Pohorí do rybníka vezli. — Item jakož sme rybníček Kamenný u Mezříče lovili, a druhý rybníček prostřední u Hlinického lovili, nevzali sme s sebou žádných potřeb, sám pátý za dva dni a za dvě noci, utratili sme XV gr. II den. — Item dvěma babám od předenie XL předen na plachty a k pytlóm na rybníky, po VI denárech od předenie, učiní XXXX gr. — Item povrazníkovi od předenie nití ke třem nevodóm novým, když sme k rybníkom strojili I kopu. — Summa partis III kopy VII g. III den.

Summa universalis všeho vydání v tomto registře facit LXXXIII kop X gr. III den.

Anno Domini MV^cXVIII^o sabbato ante Trinitatis [29. května 1518] Hrachovec fišmajstr učinil počet z tohoto registříku, z příjmuov a vydání na fuory, sekání a lovení rybníkuov a na jiné rozličné potreby, jakožto i všecky věci jmenovitě a zřetelně sepsány jsou; a po srovnání pilným a dostatečným těch věcí zuostává pán JMt dotčenému fišmajstru III kopy X gr. III den., kterážto hned pán ráčil jemu rozkázati dáti. A ten počet přijímal sem já Daniel kanclér před pánem JMti.

Písmem Brezanovým poznamenáno: Ku pamětem domu Rožmberského, jak se rybníci spravovali. Extractum pro Historia Domini Petri Capitanei 1610 Nr. 3. — Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Ra 300.

3.

Registřík Krumlovského porybného Tůmy o prodeji ryb z podzimního lovení roku 1524.

Anno Domini XV^cXXIII^o znamenají se registra podzimního lovení panství Krumlovského za Tuomy fišmejstra. A 1 čebr dáván za II š a XX gr. míšenských.

Rybník Puohoř. *Cetviný městečko*: rychtáři z Cetvin XXX č. a I č. za II š a XX g., facit LX š XL g. — Bártovi Kubicovu synu z Tiché XII č., rukojmie rychtář z Cetvin, rychtář z Manholtu, facit XXVIII š. — Pavlovi starému rychtáři z Tiché III č., rukojmie listem, facit IX š XX g. — Summa partis XLII č., summa peněz LXXXVIII š. — *Rozdání z Puohoři*: Tuomovi fišmeisteru 1 č., ke dvoru dáno vokůnuov VI věder. Summa vylovených kaprů z Puohoři XLII č., summa za ně peněz LXXXVIII š.

Rybník Vyběrač. *Kaplice*: rychtáři Kaplickému V č., facit XI š XL g., a dal na tom rychtář sudec másla ke dvoru. Dáno ke dvoru pánu JMti XXXII č. Summa z Vyběrače V č., summa za ně peněz XI š XL gr.

Rybník Plástovský. *Krumlov město:* Hanušovi kuchmistru XII č., facit XXVIII š. — Petrovi Podlahovi XX č., rukojmie listem, facit XLVI š XL gr. — Vaňkovi Hodonickému XXXII č., rukojmie listem, facit LXXXIII š XL g. — Baltazarovi Slepíčkovi¹⁾ LVI č., facit I^cXXX š XL g. — Summa partis I^cXX č., summa peněz II^cLXXX š. — Hanzlovi kováři XII č., facit XXVIII š. — Valentovi písaři XII č., rukojemství listem, facit XXVIII š. — Kornešovi XXXII č., rukojmie listem, facit LXXXIII š XL g. — Nyndrthamovi²⁾ XVI č., rukojmie listem. — Turkovi³⁾ XVI č., facit XXXVII š XX g. — Silvestrovi XXVIII č., facit LXV š XX g. — Hozkové III č., facit IX š XX g. — Petrovi Veselému XXVIII č., rukojmie listem, facit LXV š XX g. — Summa partis LXXVI č., summa peněz I^cLXXVII š XX g. — Hrdému krejčímu XVI č., rukojmie listem, facit XXXVII š XX g. — Alexandrovi písaři VIII č., facit XVIII š XL g. — Vaňkovi Zvíkovskému XII č., rukojmie Roubík, facit XXVIII š. — Panu Milbochovi XX č., facit XLVI š XL g., a item dal na tom 26 š 40 g. — Pannám do kláštera 1 č., facit II š XX g. Summa partis LVII č., summa peněz I^cXXXIII š. — Tuomovi flšmejstru XX č., facit XLVI š XL g. — Holoubkovi VIII č., facit XVIII š XL g.

Vltava ves: Linhartovi z Vltavy LII č., facit I^cXXI š XX gr. — *Chvalšiny:* Sskrechlovi z Chvalšin V č., facit XI š. Summa partis LXXXV č., summa peněz I^cLXXXVIII š XX gr. — *Netolice* městečko, Koblovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII š XL g. — *Polný ves,* Suchodymovu synu XII č., rukojmie rukou dáním Sládek a Řehoř oba z Plástovic nerozdielně, facit XXXVIII š. — Klášter Koruna: knězi opatovi Korunskému III č., facit IX š XX gr. — *Rozmberk:* Benešovi písaři III č., facit IX š XX p. Summa partis XXVIII č., summa peněz LXV š XX g. — *Pasov město:* Ssemperkarovi a Michalovi Roblovi měšťanóm v městě Pasově LVI č., rukojmie listem, facit I^cXXX š XL g. — *Budějovice město:* Laurencovi a Trinklovi rybákóm v Budějovicích XII č., rukojmí listem, facit XXVIII š. — *Vyšnej Brod:* Folekrobovi z Vyšného Brodu XXVIII č., facit LXV š XX g., item dal na to šafránu pánu JMti vedle cedula za 7 š 12 g., item dodal 58 š 8 g. mš. Summa partis LXXXVI č., summa peněz II^cXXIII š. — *Bejšov:* panu Bejšovcovi

¹⁾ Baltazar Slepíčka jest zmíněn v částěji citované městské knize trhové z let (1512—1538) jako svědek při roku 1527, 1528, 1529, 1531 a 1537.

²⁾ V těchže Krumlovských zápisech trhových jmenován jest při roce 1515 Nindrthuom ty časy rychtář. V letech pak 1517—1531 setkáváme se s Václavem (někdy Fenclem) Nindrthamem jako konšelem roku 1521 a 1526 purkmistrem. V trhové smlouvě z roku 1525 přichází vedle Václava i zmínka o nebožtíku Matyaši Nindrthuomovi. Roku 1533 nacházíme Johanna Nindrthuoma a 1539 Ambrože Nyndrthama. Některé zmínky o členech rodiny z kroniky Urbanštádtovy a odjinud sebral Dr. Fr. Büchse a uveřejnil je pod názvem: Die Ninderthaim in Krumman, v Krumlovském týdeníku Deutsche Böhmerwaldzeitung 3. dubna 1903 č. 14.

³⁾ Tomáš Turek koupil si r. 1526 dům v Krumlově, a částěji jméno jeho čteme na zmíněné již městské trhové knize. — Z let 1531, 1550 a 1568 jsou zprávy o Tomáši Turkovi ve Věstníku Kr. České Spol. Nák. 1902 č. VIII. str. 9.

II č., facit IIII ů XL g. — *Tejn*: Johannesovi písaři z Týna III č., facit VII ů. — *Vhlavy*: panu Václavovi Kořenskému III č., facit VII ů. — *Solepurk*: Ulrichovi z Solepurku XII č., facit XXVIII ů. — Summa partis XX č. Summa peněz XLVI ů XL g.

Prodej štik: Linhartovi z Vltavy III ů, a 1 za III g., facit IX ů, a Ssemperkarovi z Pasova IIIj ů, a 1 za IIII krejčary XII ů. — Summa štik VIj ů, summa za ně peněz XXI ů. — Summa 1313 ů.

Dáno ke dvoru kaprů pánu JMti XII č. Dáno ke dvoru štik podmnisních I ů LV štik: veliký vrstvy IIII ů XXV, menší vrstvy III ů XXV, menší vrstvy III ů. Summa kaprů ke dvoru z Voleška XII č. Summa štik malých i velikých, co se jich dalo ke dvoru z Voleška IX ů XX štik.

Rozdání z rozkázání páně JMti; panu Janovi JMti na Strakonice dáno kaprů XX č.; panu Micanovi IIII č., panu Jiříkovi Kořenskému IIIj č., panu Janovi Dubenskému 1 č., panu Rouskovi 1 č.; pannám do kláštera Krumlovského III č., panu Joštovi JMti II ů kaprů; mnichům do Krumlova II č., Tuomovi fišmejstru 1 č.

Item vybraných kaprů na trdlo odsázeno III ů.

Prodaj na vědra: Hanzlovi kováři X věder, a 1 za XII g., facit II ů; Baltazarovi Slepíčkovi X věder, a 1 za XII g. facit II ů; Valentovi písaři IIII na vědra, a 1 za XII g., facit XLVIII g. — Summa partis XXIII věder, summa peněz IIII ů XLVIII g. — Summa prodaných kaprů z Plástovského rybníka V^cLIII g. č. Summa za ně peněz LXXXXII ů XL g.

Rybník v Nové Vsi. *Krumlov město*: Hanušovi kuchmistru XII č., facit XXVIII ů; Valentovi písaři IIII č., rukojmie listem, facit IX ů XX g.; panu Milbochovi IIII č., facit IX ů XX g.; Veselému s Honzem jirchýřem VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ů XL g.; Vaňkovi Hodonickému IIII č., rukojmie listem, facit IX ů XX g. — Summa partis XXXII č., summa peněz LXXIII ů XL g. — Hrdému krejčímu IIII č., rukojmie listem, facit IX ů XII g.; Petru Podlahovi IIII č., rukojmie listem, facit IX ů XX g.; Hanzlovi kováři IIII č., facit IX ů XX g.; Slepíčkovi VIII č., facit XVIII ů XL g.; Nyndrthamovi III č., rukojmie listem, facit VII ů. — Summa partis XXIII č., summa peněz LIII ů XL g. — *Brzotice ves*: Hanusovi z Brzotic III č., facit VII ů. Summa partis III č., summa peněz VII ů. — *Prodej štik*: Janovi Koblovi z Netolic L štik, a 1 za XIX d., facit II ů XV g. V d. — Dáno ke dvoru: pánu JMti XVI g. [sic] kaprů. Dáno běli ke dvoru pstruhům a menším štikám XLIII vědra. — *Rozdání*: Tuomovi fišmejstru 1 č. Summa partis II ů XV g. V d. za štiky. — *Prodej na vědra*: panu Milbochovi X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ů XX g.; pannám do kláštera XI věder, a 1 za XIII g., facit 1 ů XXVIII g.; Podlahovi X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ů XX g.; Hanzlovi kováři X věder,

a 1 za VIII g., facit 1 ₰ XX g.; Vaňkovi Hodonickému X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ₰ XX g.; Baltazarovi Slepíčkovi X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ₰ XX g. Summa věder LXI, summa peněz VIII ₰ VIII g. — Summa prodaných kaprů z Novoveského rybníka LVIII č., summa za ně peněz I^cXXXV ₰ XX g.

Rybník Žár. *Krumlov město*; Slepíčkovi VIII č., facit XVIII ₰ XL g.; Hanzlovi kováři III č., facit IX ₰ XX g.; Petrovi Podlahovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g.; Vaňkovi Hodonickému XII č., rukojmie listem, facit XXVIII ₰; Zikmundovi Šenhanzlovi III č., facit IX ₰ XX g. — Summa partis XXXVI č., summa peněz LXXXVIII ₰. — Alexandrovi písaři III č., facit IX ₰ XX g.; Hlavovi kováři II č., facit III ₰ XL g.; Janu Koláři v Latraně III č., facit IX ₰ XX g.; Kornešovi VIII č., facit XVIII ₰ XL g.; Petrovi Veselému VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g. — Summa partis XXVI č., summa peněz LX ₰ XL g. — Valentovi písaři III č., rukojmie listem, facit IX ₰ XX g.; mlynáři na pile III č., facit IX ₰ XX g.; Nyndrthamovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g.; Foltinovi rybáku za Kájovskou branou XII č., rukojmie listem, facit XXVIII ₰; Bicanovi z Rájova III č., facit IX ₰ XX g. Summa partis XXXII č., summa peněz LXXIII ₰ XL g. — Hrdému krejčímu III č., rukojmie l., facit IX ₰ XX g.; Turkovi III č., facit IX ₰ XX g. — *Sviný městečko*: rychtáři z Svinů V č., rukojmie listem, facit XI ₰ XL g. Dal na to 8 ₰, item 3 ₰ 40 g. — Maríkovi II č., rukojmie listem, facit III ₰ XL g.; Šachovi II č., rukojmie listem, facit III ₰ XL g. Summa partis XVII č., summa peněz XXXI ₰ XL g. — *Stropnice městečko*: rychtáři Stropnickému V č., rukojmie listem, facit XI ₰ XL g.; farář z Stropnice 1 č., facit II ₰ XX g. — *Raušlak*: Motesovi z Raušlaku 1 č. — *Nový Hrad*: Šimanovi tkadlci VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g. — *Rozmberk*: Zikmundovi Gels III č., rukojmie listem, facit IX ₰ XX g. Summa partis XIX č., summa peněz XLIII ₰ XX g. — *Cetviny městečko*: rychtáři Cetvinskému XLIII č., facit I^cII ₰ XL g. — *Dvořiště městečko*: Motesovi řezníku VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g. — *Tichá*: Bártovi Kubicovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g. — *Český Rychnov*: Matějovi Czamlovi III č., rukojmie listem, facit IX ₰ XX g. Summa partis LXIII č., summa peněz I^cXLIX ₰ XX g. — *Mladoně ves*: Šimek z Mladonů III č., rukojmie listem, facit IX ₰ XX g. — *Ves Budáky*: Mikšovi z Budáků III č., rukojmie listem, facit IX ₰ XX g. — *Benešov*: Rychtáři Benešovskému VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g.; Wolfgangovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ₰ XL g. Dal na tom Wolfgang železa do Třeboně ut s. litera, za 15 ₰ 20 g., a tak dodal hotových 13 ₰ 20 g. — Láslovi z Benešova VIII č., facit XVIII ₰ XL g. Summa partis XXXII č., summa peněz LXXIII ₰ XL g. — Křížovi mlynáři I č., facit II ₰ XX g. Summa prodaných kaprů z rybníka Žáru II^cXXVII č., summa za ně peněz V^cXXIX ₰ XL g.

Prodej štik: pannám do kláštera LXXV štik, a I za III g., facit V š; Baltazarovi Slepíčkovi II š štik, a I za III krejcare, facit VIII š XXXIII g. II d.; panu Václavovi starému kancléři XXX štik, a I za III g., facit II š; Turkovi XV štik, a I za III g., facit I š; Laurensovi rybáku z Budějovic I š štik, a I za III g., facit VI š; Wolfgantovi z Benešova LX, a I za III k., facit III š XXV g. V d.; Silvestrovi X štik, a I za VIII g., facit LXXX g., a témuž LX štik, a I za V g., facit V š. Summa partis VIII š X štik. Summa peněz XXXII š XX g.

Prodaj štik: Slepíčkovi III š, a I za III g., facit XII š; Holoubkovi III š štičat, a I za XVIII d., facit X š XVII g. I d.; Matějovi z Stropnice III š, a I za III g. III d., facit XIII š VIII g. III d.; Johannesovi písaři Novohradskému III š, a I za III g., facit XII š. Summa partis XV š štik, summa peněz XLVII š XXV g. V d.

Dáno ke dvoru pánu JMti VIII č., vejstřelků III č. štikám. Dáno štik ke dvoru misních XVII štik, podmísniích VIII, velký vrstvy LXVIII. — *Rozdání:* panu Pauzarovi III č., Tuomovy fišmejstru I č. Summa kaprů ke dvoru XII č., summa štik ke dvoru daných LXXXIII štiky. Summa rozdaných kaprů III č.

Prodej na vědra: Panu Václavovi starému kancléři III vědra, a I za VIII g., facit XXXII g.; Hanušovi kuchmistru II vědre vokúnuov, a I za XII g., facit XXIII g.; Turkovi z Krumlova VI věder, a I za VII g., facit XLII g. Summa partis I š XXXVIII g.

Rybník Jakule. *Nový Hrad:* Panu Pauzarovi III č., rukojmie listem, facit IX š XX g.; Kreysové III č., rukojmie listem, facit IX š XX g.; rychtáři z Nového Hradu III č., rukojmie listem, facit V š L g. — *Vitoraz město:* Biakrovi z Vitorazi III č., rukojmie listem, facit IX š XX g. Summa partis XIV č., summa peněz XXXIII š L g. — *Stropnice městečko:* Matějovi krejčímu V č., rukojmie listem, facit XI š XL g.; Jirkovi Herhonovi III č., rukojmie listem, facit IX š XX g. — *Rahenslauk* [sic]: Matesovi z Rahensloku III č., rukojmie listem, facit IX š XX g. — *Benešov:* rychtáři z Benešova VIII č., rukojmie listem, facit XVIII š XL g.; Wolfgantovi z Benešova VIII č., rukojmie listem, facit XVIII š XL g. — Summa partis XXIX č., summa peněz LXVII š XL g. — *Prodej štik:* Jakrovi z Vitorazi I š štik, a I za XVI d., facit III š XXV g. V d. — Rychtáři z Nového Hradu LXXXVI štik, a I za VIII d., facit I š XXXVIII g. II d. — *Prodaj na vědra:* panu Milbochovi IX věder, a I za VIII g., facit LXXII g. — Summa partis za štiky V š III g., summa za běl LXXII g. — Summa prodaných kaprů z rybníka Jakule XLIII č., summa za ně peněz I š XXX g.

Rybník malý pode dvorem v Kosově. Vaňkovi Zvíkovskému III č., rukojmie Roubík, facit VII š. Summa z rybníka pode dvorem v Kosově III č., facit VII š

Potrubie Žárský. Item feria VI. post s. Nikolai [9. prosince 1524] utrženo rozbroje z potrubie Žárského III fl XX g. II d. — Šachovi z Svinů I č. kaprů, facit II fl XX g. Summa partis V fl XL g. II d.

Item feria II. post s. Ludmile [19. září] utrženo rozbroje na Horním Kosovským rybníce II fl XXXVIII g. III d. — Sabbato post s. Venceslai [1. října] utrženo rozbroje na Puohoři LIX g. II d. — Feria II. post s. Venceslai [3. října] utrženo rozbroje na Vyběrači XXIII g. III d. — Feria III. post s. Venceslai [4. října] utrženo rozbroje na velkém Johanesosvským rybníce Ij fl II g. I d.; feria II. post s. Dionisii [10. října] utrženo rozbroje na Volešku I fl III g. II d.; feria III. post s. Dionisii [11. října] utrženo rozbroje na Volešku I fl III g. II d.; feria III. post s. Dionisii [12. října] utrženo rozbroje na Volešku V fl L g. III d. Summa partis XIII fl XXXVIII g. V d.

Item feria V. post s. Dionisii [13. října] utrženo rozbroje na Volešku rybníce III fl XXXVII g. II d.; item feria VI. post s. Dionisii [14. října] utrženo rozbroje na Volešku VII fl XXVI g. II d.; item sabbato post s. Calixti [15. října] utrženo rozbroje na rybníce Volešku III fl XLII g. III d.; item feria II. post s. Galli [17. října] utrženo rozbroje na Volešku VII fl XLVII g. I d.; item feria III. post s. Galli [19. října] utržil Dítě, kdy dolovoval Volešek, III fl XVIII g. I d. — Summa partis XXV fl LI g. II d.

Item feria II. post s. Ludmile [19. září] utrženo rozbroje v Kosově 2 fl 36 g. 3 d. *) — Item sabbato post s. Venceslai [1. října] utrženo rozbroje na Puohoři 59 gr. 2 d. — Item feria II. post s. Venceslai [3. října] utrženo rozbroje na Vyběrači 23 gr. 3 d. — Item feria III. post s. Venceslai [4. října] utrženo rozbroje na velkém Johanesosvským rybníce 1 fl 32 gr. 1 d. — Item feria II. post s. Dionisi [10. října] utrženo rozbroje na Volešku 1 fl 4 gr. 2 d. — Item feria III. post s. Dionisi [11. října] utrženo rozbroje na Volešku 2 fl 10 gr. 4 d. — Item feria III. post s. Dionisii [12. října] utrženo rozbroje na Volešku 5 fl 50 gr. 3 d. — Summa partis XIII fl XXXIII g. V d. [vlastně 14 fl 36 gr. 4 d.].

Item feria V. post s. Dionisi [13. října] utrženo rozbroje na Volešku 3 fl 37 gr 2 d. — Item feria VI. post s. Dionisi [14. října] utrženo rozbroje na Volešku 7 fl 26 gr. 2 d. — Item sabbato post s. Calixti [15. října] utrženo rozbroje na Volešku 3 fl 42 gr. 3 d. — Item feria III. post s. Calixti [18. října] utrženo rozbroje na Volešku 7 fl 47 gr. 1 d. — Item feria III. post s. Gali [19. října] utrženo rozbroje, kdy se Volešek dolovoval 3 fl 18 gr. 1 d. — Summa partis XXV fl LI g. II d. **)

*) Zde počínají se staré početní značky, jež převádíme na arabské číslice.

**) Tento součet 25 kop 51 gr. 2 d., i následující 12 kop 56 gr. 3 d., jsou správné; úsudek náš na str. 528 učiněný, že ze tří součtů dva mají chybu, zakládal se na omylu, který se přihodil při nynějším opisování starých značek. Jen první součet XIII kop XXXIII gr. V d. má chybu.

Item feria II. ante Simonis et Jude [24. října] utrženo rozbroje na Žáru 1 ℔ 18 gr. 2 d. — Item feria III. ante Simonis et Jude [25. října] utrženo rozbroje na Žáru 4 ℔ 28 gr. 3 d. — Item feria IIII. ante Simonis et Jude [26. října] utrženo rozbroje na Žáru 2 ℔ 9 gr. 4 d. — Item feria V. ante Simonis et Jude [27. října] utrženo rozbroje na Jakuli 5 ℔ 1 d. — Summa partis XII ℔ LVI g. III d. — Summa vší rozbroje utržené na rybnících svrchu psaných LIII ℔ XXVI g. III d. *)

Item z těch peněz rozbrojních napřed psaných vzali sme na vydání potřeb rybníčných, jakož náš registr, z kteréhož jsme pánu JMti počet učinili feria III. post dominicam Oculi [22. března 1525], XVI ℔ míš. Summa zuostane peněz rozbrojních hotových, které jsme pánu JMti do komory dali, XXXVII ℔ XXVI g. III d.

Item feria VI. post Letare [31. března 1525] přijal sem od písaře rybníčného a fišmejstra ty peníze rozbrojné svrchu psané do komory pána JMti, a dal sem je zase Vaňkovi Zvíkovskému z rozkázání pána JMti na vydání ut supra 37 kop 26 g. 3 d. míš.

Summa prodaných kaprů tohoto registru IX^{CXXXIII} č. — Summa peněz za prodané kapry tohoto registru II^{MTCLXXVIII} ℔ X g. míš. — Summa prodaných štik tohoto registru za I^{CVIII} ℔ V g. III d. — Summa peněz tohoto registru za drob na vědra prodaný XV ℔ XLVI g.

*) Zde v starém rukopise napsány jsou ještě jednou předcházející čtyři položky z dne 24., 25., 26. a 27. října, stržené peníze jsou však poznamenány římskými číslicemi. Ježto čtyři obnosy jsou napsány obojím způsobem, starými značkami a římskými ciframi, lze z toho domyslet se na jisto, jakou platnost staré značky měly. Opakovaný text zde vynecháváme.

Orig. pap. v kníž. archivě Krumlovském I. 7 Ra. 300.

Rejstřík písemností

obsažených v díle dvacátém prvním.

A. XXXI b. Listy do Kouřimě zaslané z let 1422—1525. Sebral a k vydání upravil

Václav Schulz.

Strana

326. 1513, 23. srp. rada Starého m. Pražsk. žádá, by vyslali souseda pod glejtem k výsledku .	1
327. V Rožďalovicích 1513, 27. září Magd. z Waldšteina vydává spravedlnost Johance z Podolí .	2
328. 1513, 19. října rada m. Českého Brodu žádá za opisy dvou svědomí ve věcech královských	2
329. V Č. Kostelci 1513, 1. list. purkrabí Matouš z Bahna o spravedlnosti poddaných	2
330. V Ratajích 1513, 4. list. purkrabí Zdeněk z Bošína Jak. Černému o sečkání dluhu	3
331. V Kolíně 1513, 13. list. purkrabí Jan Léva z Brozánků: o dluhu Šimka z Libodřic . . .	4
332. V Skalici 1513, 18. list. úředník Křištof Žišovský: o dluh za ryby	4
333. V Č. Kostelci 1513, 19. list. Michal z Chlumu naléhá na zaplacení dluhu za ryby	5
334. 1513, 19. list. rada města Č. Brodu: o vyhledání dvou zlodějů	5
335. Na Hrádku 1513, 20. list. Jan Rašín z Rizmburka: o dovození obstavování	5
336. 1513, 20. list. purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o dluhy	6
337. V Č. Kostelci 1513, 23. list. purkrabí Matouš z Bahna: o peníze za ryby	6
338. V Č. Kostelci 1513, 11. pros. Michal z Chlumu dává zprávu o sběhlém poddaném	7
339. 1513, 15. pros. Jiřík z Jelčan: o doplatek summy za dům svůj	7
340. V Lipnici 1514, 2. ledna podkomoří Burjan Trčka upomíná o lotovní	7
341. Na Hradenině 1514, 6. led. Albrecht Amcha z Borovnice žádá o půjčku	8
342. V Č. Kostelci 1514, 12. led. purkrabí Matouš z Bahna ustanovuje den k stání	8
343. V Č. Kostelci 1514, 25. led. purkrabí Matouš z Bahna žádá za smírné narovnání	8
344. Na Kostelci 1514, 2. ún. purkrabí Matouš z Bahna upomíná o dluh a stanoví den k stání	9
345. 1514, 2. ún. Jan Hanikér z Semína: o propuštění svého šafáře	9
346. Na Hradenině 1514, 7. ún. Alb. Amcha z Borovnice, aby služebník jeho z vazby byl propuštěn	10
347. Na Hradenině 1514, 8. ún. Albrecht Amcha z Borovnice píše v téže věci	10
348. Na Hradenině 1514, 13. ún. Albrecht Amcha z Borovnice opět v té věci	11
349. V Libodřicích 1514, 21. ún. purkrabí Jan Léva z Brozánků podává zprávu o drženém soudu	11
350. V Mlékovicích 1514, 24. ún. Jindřich Voděradský z Hrušova: proti obstavování lidí svých	12
351. V Přebuzích 1514, 1. bř. Mik. ze Zásmyk a Jindř. z Hrušova: o přeložení jednání do Kolína	12
352. U sv. Prokopa 1514, 2. bř. purkrabí Matěj ze Střimelic: o zaplacení dodaného dříví . .	13
353. V Budíně 1514, 4. bř. Vladislav král: aby král. platy z města byly vydány p. Slavatovi a Kostkovi	14
354. U sv. Prokopa 1514, 31. bř. Jan Zajímač z Kunštátu žádá za vydání dědictví	14
355. V Mlékovicích 1514, 5. dub. Jan Voděradský z Hrušova slibuje zaplatiti své dluhy . . .	15
356. Na Hradenině 1514, 10. dub. Albrecht Amcha z Borovnice žádá o zapůjčení 5 koleček .	15
357. V Hoře Kutné 1514, 10. dub. hofrychtér Václav Roztocký z Teplé o placení dluhů král. .	15
358. 1514, 17. dub. rada města Č. Brodu: o obstavování sousedův	16
359. V Kostelci 1514, 18. dub. purkrabí Matouš z Bahna posílá pro mistra popravčího . . .	16
360. V Praze 1514, 20. dub. Pražané zvou na sjezd stavu městsk. ke dni 5. května	17

	Strana
361. Na Hradenině 1514, 28. dub. Albrecht Amcha slibuje zaplatiti svůj dluh	17
362. V Lošánkách 1514, 1. květ. Duchek z Lošánek: aby mu sdělili vyznání Tománkovo	18
363. V Mlékovicích 1514, 3. květ. Jindřich Vodéradský: proti nárokům Přemysla z Vilmanic	18
364. Na Zručích 1514, 4. květ. Aleš Zrucký z Chřenovic žádá o oba mistry popravčí	19
365. 1514, 19. květ. Mik. ze Zásmuk, aby poddaný pro pokus vraždy postaven byl na hrad Praž.	19
366. V Kostelci 1514, 23. květ. purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o peníze za kůže	20
367. U sv. Prokopa 1514, 29. květ. purkrabí Matěj ze Střimelic žádá o mistra popravčího	20
368. V Poděbradech 1514, 29. květ. hejtman Jan Bilský ze Skaříšova o vydání dědictví	21
369. U sv. Prokopa 1514, 1. června purkrabí Matěj ze Střimelic o peníze za dříví	21
370. V Kostelci 1514, 8. čna purkrabí Jan z Kamenné Lhoty o vydání dědictví	22
371. U sv. Prokopa 1514, 13. čna purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o dluh	22
372. V Třebešicích 1514, 14. čna Hynek Báderský z Újezda svolává věřitele rychtáře v Pátku	23
373. V Kostelci 1514, 18. čna Michal Slavata: že se nehněvá pro nedodané cihly	23
374. V Myšlíně 1514, 19. čna purkrabí Jiřík Štoš z Kunic žádá za vydání dědictví	24
375. V Kostelci 1514, 19. čna purkrabí Jan z Kam. Lhoty: o vydání dědictví poddaným	24
376. V Č. Kostelci 1514, 20. čna Michal Slavata Premyslovi z Vilmanic: o 3000 cihel	25
377. V Poděbradech 1514, 22. čna Jan Bilský z Skaříšova: o vydání spravedlnosti	25
378. V Přeborzech 1514, 22. čna Mikuláš ze Zásmuk ustanovuje přáte skou schůzi do Poděbrad	25
379. Na Hradenině 1514, 23. čna Albrecht Amcha z Borovnice: o půjčku 3 kop gr. č.	26
380. V Zalesanech 1514, 23. čna Václav z Řičan upomíná o některé dluhy	26
381. Na Kunstberce 1514, 24. čna Jan Křínecký žádá o zaplacení dluhův	27
382. V Přeborzech 1514, 1. čce Mikuláš ze Zásmuk: o propuštění Lahodníka z vězení	27
383. V Praze 1514, 4. čce Pražané zvou k poradě o žádosti krále za vojsko ke d. 13. t. m.	27
384. 1514, 7. čce rada m. Tábora dovolává se pomoci proti okolním zemanům	29
385. 1514, 8. čce Jan Rašín z Řizmburka ohrazuje se proti zatčení člověka svého	29
386. V Libenicích 1514, 16. čce Václ. Lorecký z Elkuše obviňuje faráře, že podporuje dvojženství	30
387. V Jihlavě 1514, 16. čce dva měšťané z Brna žádají odklad soudu s lupiči	30
388. 1514, 17. čce rada města Brodu Č. žádá o mistra popravčího	31
389. 1514, 19. čce Jan Žišovský z Údimě: o dluhu svých bratrů	31
390. 1514, 29. čce rada m. Č. Brodu: o vypravení lidu vojenského ke d. 31. t. m.	32
391. Na Hradenině 1514, 30. čce Albrecht Amcha z Borovnice: o zhanění služebníka svého	32
392. V Praze 1514, 14. srp. Pražané oznamují výsledek jednání svého s pány a rytíři	33
393. V Kostelci 1514, 15. srp. Michal Slavata z Chlumu: o odklad stání	34
394. V Praze 1514, 29. srp. Pražané: o zápovědi lehké mince a těžké zbroje v městech	35
395. V Poděbradech 1514, 14. září hejtman Jan Bilský z Skaříšova o vydání spravedlnosti	35
396. V Ratajích 1514, 14. září purkrabí Zdeněk z Boštva varuje dávat pivo na dluh	36
397. V Kostelci 1514, 15. září Michal Slavata žádá o stání pro Jana Měkýše z Lipan	36
398. V Praze 1514, 19. září Pražané vyzývají k válečné hotovosti	37
399. V Praze 1514, 21. září Staroměstští žádají za zprávy o pohybech vojska pauského	37
400. V Radimi 1514, 21. září Adam ze Slavkova o zaplacení dluhu služebníku jeho	38
401. V Kostelci 1514, 3. října purkrabí Jan z Kamenné Lhoty upomíná o dluh	38
402. V Kostelci 1514, 4. říj. Michal Slavata z Chlumu: o vyslání dvou radních	39
403. U sv. Prokopa 1514, 11. říj. purkrabí Matěj ze Střimelic o peníze za dříví	39
404. V Praze 1514, 17. říj. Pražané zvou k poradě na den 24. t. m.	39
405. V Praze 1514, 3. list. Staroměstští oznamují rozhodnutí král. o obnovování rad měst.	40
406. V Poděbradech 1514, 23. list. hejtman Jan Bilský: o účtování dluhů na vrubech	41
407. V Č. Kostelci 1514, 25. list. Jan z Kamenné Lhoty varuje před obstavováním poddaných	41
408. 1514, 7. pros. Kolínští uvádějí Tomáše pekaře co plnomocníka k převzetí peněz	42
409. Ve Vlašimi 1514, 31. pros. konšelé m. Vlašimě žádají za poučení v těžké při	42
410. V Budíně 1515, 5. led. Vladislava krále nařízení o platech do komory a podkomorímu	43
411. 1515, 9. led. rada m. Kolína ohrazuje se proti pomluvám, že nevinně odsoudili lupiče	43
412. 1515, 12. ún. rada m. Hradce n. L. přimlouvá se za Mikuláše truhláře	44

	Strana
413. V Č. Kostelci 1515, 19. bř. Václav z Řičan žádá o vrácení jalovic	45
414. V Kostelci n. L. 1515, 14. čna Jan Šlechta ze Všehrd: aby při děláni rybníka pozorní byli	45
415. Na Píčině 1515, 18. čna Jan a Mikuláš Bechyňové z Lažan o nemoci bratra Fridricha	46
416. V Mlékovicích 1515, 7. srp. Jan Voděradský z Hrušova: o puštění poddaného z vazby	46
417. V Zalesanech 1515, 23. září Václav z Řičan: o dluhy rychtáře z Mýskovic	46
418. 1515, 8. říj. Litoměřičtí žádají za 4 kopy gr. m. příspěvku na poselství měst	47
419. Na Lichtmburce 1515, 18. list. Mikuláš Trčka: o propuštění poddaného z vazby	47
420. V Bohuňovicích 1516, 10. led. Prokop Čabelický z Soutic: o nesousedském jednání	48
421. V Praze 1516, 14. led. Pražané zvou k poradě o berni na dluhy král. a t. d.	49
422. U sv. Prokopa 1516, 18. led. Jan Zajímač z Kunštátu žádá o náhradu za koně	51
423. V Cerhenicích 1516, 22. led. Mikuláš z Dražovic žádá o zatčení zlodějky Marty	51
424. Na Škvorci 1516, 30. led. Zdeněk z Klinšteina: o svědomí proti rychtáři v Č. Brodě	51
425. V Kut. Hoře 1516 v ún. Tomáš z Plané slibuje, že varhany jim dobře opraveny budou	52
426. V Ratajích 1516, 5. bř. purkrabí Zdeněk z Bošina: o splacení dluhu	53
427. V Č. Brodě 1516, 7. bř. podkomoří kr. Č. posílá hofrychtěře obnovit radu městskou	53
428. V Praze 1516, 19. bř. Pražané žádají zprávy o hnutí v kraji a vybízejí k hotovosti	53
429. V Praze 1516, 24. bř. podkomoří kr. Č. oznamuje smrt krále Vladislava	54
430. V Praze 1516, 8. dub. Pražané zvou k poradě o věcech stavu na 25. t. m.	55
431. V Poděbradech 1516, 23. dub. Jiřík Želenský ze Sebusína: o slyšení věřitelů	56
432. U sv. Prokopa 1516, 2. kv. Jan Zajímač st. z Kunštátu: o náhradu za koně	56
433. V Praze 1516, 12. kv. podkomoří kr. Č.: o smlouvě s Janem Zeidlicem z Lažan	57
434. V Janovičkách 1516, 7. čna Hynek Haugvic z Biskupic: o sluhu svého	57
435. V Praze 1516, 18. čna Staroměstští vynášejí rozsudek ve při o sázku	58
436. Na Přebozích 1516, 8. srp. Mikuláš z Zásmuk žádá za vydání zloděje	60
437. V Praze 1516, 20. srp. Pražané napominají k zachování jednoty a ponechání hotovosti	60
438. V Č. Brodě 1516, 26. srp. Jan Vrbík st. z Tismic ujímá se postříhače Jana Čile	62
439. V Č. Kostelci 1516, 12. září Michal Slavata z Chlumu: o dědictví bednáře Kuby	62
440. Ve Vlašimi 1516, 23. září Matouš z Kosoře: o vydání pozůstalosti zámečníku Hanzlovi	62
441. V Leštně 1516, 13. říj. Jan Holický ze Šternberka: o potrestání uvězněného lotra	63
442. U sv. Prokopa 1516, 16. říj. Jan Zajímač st. z Kunštátu táže se na tři vězně	63
443. V Kut. Hoře 1516, 18. říj. Samson z Fulšteina píše o jakéhos lotra	64
444. Ve Žlebích 1516, 20. říj. Diviš z Nestajova: o spravedlnost pana Hrocha	64
445. V Poděbradech 1516, 21. říj. Jiřík Želenský z Sebusína: o některých poddaných	64
446. V Leštně 1516, 23. říj. Jan Holický ze Šternberka: o zločinech Vaňka Domanovského	65
447. V Leštně 1516, 25. říj. týž dává zprávu o nehodě jejich posla	66
448. V Kut. Hoře 1516, 27. říj. Samson z Fulšteina posílá za sebe Vavřince bakaláře	67
449. V Č. Kostelci 1516, 5. list. Michal Slavata z Chlumu: o peníze bednáře Kuby	67
450. V Kut. Hoře 1516, 6. list. Michal Slavata z Chlumu žádá o vrácení ukradených věcí	68
451. V Poděbradech 1516, 12. list. hejtman Jiřík Želenský ze Sebusína souhlasí s narovnáním	68
452. V Jindřicích 1516, 16. list. Ctibor z Kestřan dává zprávu o některých poddaných	68
453. 1516, 9. pros. Jan Rašín z Rizmburka žádá za vydání ovčáka vraha	69
454. V Kut. Hoře 1516, 10. pros. Samson z Fulšteina žádá opětně za ukradené věci	69
455. V Kostelci 1516, 14. pros. Michal Slavata z Chlumu: o vydání peněz bednáři	70
456. V Chotěboři 1516, 24. pros. Albrecht Amcha z Borovnice ujímá se svého služebníka	70
457. Na Žišově 1517, 12. led. Křištof Žišovský žádá gleit pro Petra syna Oštípova	70
458. V Přebozích 1517, 15. led. Mikuláš ze Zásmuk a Jindřich z Hrušova: o den k stání	71
459. V Lanškrouně 1517, 18. led. Vojtěch z Pernšteina propouští poddaného	72
460. Na Lipnici 1517, 9. bř. Burjan Trčka z Lipy: o peníze za koně	72
461. V Ratajích 1517, 12. bř. Zdeněk z Bošina dává svědomí proti Vávrovi Voštípovi	72
462. V Kolodějích 1517, 2. kv. Mikuláš Vlk z Kvítkova: o dluh poddaného	73
463. Ve Zbizubech 1517, 1. čna Jan ml. z Podvek žádá za dostiučinění pro krčmáře	73
464. V Poděbradech 1517, 4. čna Jiřík Želenský z Sebusína ustanovuje den k jednání	74

	Strana
465. Ve Vlašimi 1517, 14. čna Matyáš z Kosoře upomíná o dluh	74
466. Na Myšlíně 1517, 21. čce purkrabí Jiřík Štoš z Kunic o propuštění poddaného z vazby	75
467. V Poděbradech 1517, 25. srp. hejtman Jiřík Želenský z Sebusína: o spravedlnost	75
468. Na Myšlíně 1517, 27. srp. Jiřík Štoš z Kunic děkuje za propuštění poddaného	76
469. V Č. Kostelci 1517, 20. září purkrabí Jiřík z Hostovic upomíná o dluh	76
470. 1517, 1. říj. hejtman Jiřík Želenský z Sebusína: o spravedlnost Říhovu	76
471. U sv. Prokopa 1517, 12. říj. Jan Zajímač st. z Kunštátu upomíná o dluh	77
472. V Kostelci 1517, 25. říj. purkrabí Jiřík z Hostovic žádá zaplacení dluhu	77
473. 1517, 27. říj. Anna z Kopidlna žádá o propuštění poddaného z vězení	78
474. V Cerhenicích 1517, 31. říj. Mikuláš z Dražovic: o dluh svého poddaného	78
475. 1517, 27. list. Mikuláš z Práchnan slibuje, že jeho lidé dluhy zaplatí	79
476. 1517, 18. pros. týž povoluje poddanému převzít rukojemství	79
477. 1517, 23. pros. Michal Slavata z Chlumu varuje dávat poddaným piva na dluh	79
478. 1517, 26. pros. rada m. Kadaně: o příspěvek k vyplacení města ze zástavy	80
479. V Uhl. Janovicích 1517 Václav Rod z Křečovic: o pohledávce Přemysla z Vilmanic	81
480. 1518, 3. led. Prokop Čabelický ze Soutic: o propuštění sirotka z rukojemství	81
481. V Praze 1518, 20. led. Staroměstští žádají o příspěvek pro m. Kadan	82
482. Na Šelnberce 1518, 1. ún. Albrecht Cípla z Kravska prosí o radu proti nálezu	83
483. V Praze 1518, 6. ún. opat kl. sv. Karla na N. m. Pr. upomíná o plat roční	83
484. 1518, 2. bř. rada Nového m. Pražského upomíná o dluh	85
485. V Č. Kostelci 1518, 12. bř. Jiřík z Hostovic: o přátelích k jednání o dluhy	85
486. V Praze 1518, 26. bř. rada Starého m. Pr. žádá o příspěvek pro m. Kadan	85
487. V Č. Brodě 1518, 13. dub. rada m. Č. Brodu dává naučení o vybírání berně	86
488. V Chrudimi 1518, 3. kv. rada m. Chrudimě sděluje, jak vybírá novou berni	87
489. 1518, 4. kv. rada m. Čáslavě dává naučení o vybírání berně	87
490. V Praze 1518, 19. kv. rada Starého m. Pr. potvrzuje rozsudek vyneseny ve při	87
491. 1518, 22. čna rada Nov. m. Pr. přimlouvá se za plat klášteru Slovanskému	89
492. 1518, 26. čna rada Nov. m. Pr.: aby faráři Prokopovi dluh byl splacen	89
493. V Praze 1518, 2. čce Pražané vybízejí k opatrnosti na sjezdu krajském	90
494. V Praze 1518, 5. čce Pražané zvou k poradě na den 13. čce	91
495. 1518, 7. čce rada Nov. m. Pr. upomíná o dluh za pivo	92
496. V Č. Brodě 1518, 4. srp. rada m. Č. Brodu: o ujednání na kraj. sjezdu	92
497. 1518, 13. srp. rada m. Kolína: o chování se posílá na sjezdu krajském	93
498. V Č. Brodě 1518, 14. srp. rada m. Č. Brodu: že účastní se jednání o obecné dobré	94
499. V Praze 1518, 20. srp. Pražané zvou na sjezd a žádají o doplatek pro knížete Karla	94
500. V Praze 1518, 27. srp. rada Starého m. Pr.: v příčině úřadu hofrychtérského	95
501. V Chrudimi 1518, 1. září rada m. Chrudimě dává zprávu o uvězněném Pekárkovi	95
502. V Myšlíně 1518, 15. září Jiřík Štoš z Kunic žádá, aby se ujistili zločincem	96
503. V Myšlíně 1518, 18. září Jiřík Štoš z Kunic žádá, aby vězně nepropouštěli	96
504. V Kolíně 1518, 22. září rada m. Kolína píše o lotra Petra	97
505. V Praze 1518, 25. září Michal Slavata z Chlumu píše o lotra Petra	97
506. V Praze 1518, 29. září podkomoří kr. Č. táže se, má-li osobně úřad obnoviti	97
507. V Praze 1518, 1. říj. Pražané napomínají k poslušnosti oproti podkomořímu kr. Č.	98
508. Ve Lhotce pod Lipskou 1518, 13. říj. Václav Braum z Chomutovic: o slevu pokuty za pych	99
509. V Č. Brodě 1518, 13. říj. Šimon Kule z Ujenic upomíná o dluh	100
510. V Praze 1518, 15. říj. Pražané zvou k poradě o úřadu podkomořském	100
511. 1518, 25. list. Pražané zvou pány a města kraje Kouř. na sjezd ke dni sv. Lucie	100
512. V Praze 1518, 29. list. rada m. Prahy ustanovuje stání o dluh Přemysla z Vilmanic	101
513. V Praze 1518, 11. pros. rada m. Prahy žádá vrácení závdavku na dvůr Lhotku	102
514. 1518, 20. pros. Prokop Čabelický ze Soutic propouští Ondřeje mlynáře	102
515. 1518, 28. pros. rada m. Litoměřic: o poselstvu ke králi do Uher	102
516. U sv. Prokopa 1519, 7. led. Jan Zajímač st. z Kunštátu posílá za sebe purkrabiho	103

	Strana
517. V Praze 1519, 7. led. hofrychtér upomíná o plat za obnovení úřadu	103
518. 1519, 9. led. rada m. Kolína posílá sukno na oděv pro zbrojnoše	104
519. Na Radimi 1519, 11. led. Anna Loučanská z Kopidlna žádá za opatření ležení	104
520. V Praze 1519, 12. led. Pražané přimlouvají se, aby Jan sedlář dluh zaplatil	105
521. V Poděbradech 1519, 25. led. hejtman Jiřík Želenský z Sebusína upomíná o peníze	105
522. Na Hostýni 1519, 30. led. Jan ze Vchynic oznamuje, že povolil právo obstavní	106
523. V Č. Kostelci 1519, 31. led. Čeněk ze Čbanova: aby obstavěný poddaný byl propuštěn	106
524. 1519, 4. ún. hejtman Jiří Želenský z Sebusína stěžuje si na jejich neochotu	107
525. V Č. Kostelci 1519, 7. ún. úředník Čeněk ze Čbanova: aby podrželi vězně ve vazbě	108
526. V Poděbradech 1519, 10. ún. Albrecht z Lipan slibuje odevzdati list hejtmanovi	108
527. Na Hrádku 1519, 10. ún. Albrecht Troskovec z Veleně slibuje poslati vyznání	108
528. 1519, 10. ún. rada m. Jihlavy: že formán Smyčka u nich znám není	109
529. V Č. Brodě 1519, 11. ún. rada m. Č. Brodu: o hroziícím obstavování	109
530. V Jelčanech 1519, 12. ún. Jiří Čejka z Olbramovic žádá za ohledání mezi	109
531. V Kolíně 1519, 13. ún. hejtman Strachota z Královic: proti jircháři o kůže	110
532. V Praze 1519, 19. ún. Pražané přimlouvají se za Václava Kouřimského	110
533. V Poděbradech 1519, 20. ún. Jiřík Želenský z Sebusína ustanovuje den k stání	111
534. V Pněvě 1519, 26. ún. Pavel Sodoma z Teplice: o dlužích na statku Hříbech	111
535. V Poděbradech 1519, 27. ún. Jiřík Želenský z Sebusína žádá o nový den k stání	112
536. V Poděbradech 1519, 4. bř. týž svoluje ke schůzce a žádá vrácení vydělaných kůží	112
537. V Poděbradech 1519, 5. bř. týž přimlouvá se za poddaného	113
538. V Mlékovicích 1519, 6. bř. Jindřich Voděradský z Hrušova: o vydání zloděje	113
539. V Č. Kostelci 1519, 6. bř. úředník Čeněk ze Čbanova upomíná o dluh	113
540. V Kostelci n. L. 1519, 7. bř. Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Víta postřihače	114
541. V Myšlíně 1519, 8. bř. Jiřík Štoš z Kunic: aby poddanému jeho věci vydány byly	114
542. V Suchdole 1519, 11. bř. Kuneš Bohd. z Hodkova hájí spravedlivost konšelů v Poděvousích	115
543. 1519, 16. bř. úředník Čeněk ze Čbanova: o záležitostech lidí poddaných	116
544. V Myšlíně 1519, 17. bř. Jiřík Štoš z Kunic ujímá se svého mlynáře	116
545. V Č. Kostelci 1519, 19. bř. Michal Slavata z Chlumu: o různici mezi poddanými	117
546. V Praze 1519, 25. bř. podkomoří kr. Č.: aby spor o dluh řádně vyrovnali	117
547. V Suchdole 1519, 27. bř. Kuneš Bohdanecký: o radu pro své konšely v Poděvousích	118
548. V Kostelci 1519, 27. bř. úředník Čeněk ze Čbanova: o dluh svého poddaného	118
549. V Lipnici 1519, 23. dub. podkomoří kr. Č.: aby odvedli do komory zadržalé peníze	118
550. V Krumlově 1519, 3. kv. Petr z Rožmberka žádá za odklad stání	119
551. 1519, 4. kv. rada m. Tábora táže se po usnesení sjezdu o hejtmanech krajských	120
552. V Č. Brodě 1519, 14. kv. rada m. Č. Brodu: aby nebyl povolen stavuňk pro dluh	120
553. 1519, 15. kv. rada m. Jihlavy: o dluh Martina Jeslenka	120
554. V Praze 1519, 21. kv. m. rada Pražská: o vyhledání Anny manželky kantorovy	121
555. V Poděbradech 1519, 22. kv. hejtman Jiřík Želenský z Sebusína upomíná o dluh	122
556. V Plaňanech 1519, 30. kv. Jan Hanykýř ze Semína: upomíná o dluh	122
557. V Poděbradech 1519, 2. čna Jiřík Želenský ze Sebusína vydává dědictví	123
558. Na Šternberce 1519, 7. čna Jan Hampl z Witbachu: o pohledávkách měšťanů	123
559. Na Šternberce 1519, 8. čna týž přimlouvá se za Petra řezníka	124
560. V Č. Kostelci 1519, 10. čna Čeněk ze Čbanova zapovídá pásti na panských gruntech	124
561. V Kolíně 1519, 13. čna hejtman Strachota z Královic: upomíná o dluh	124
562. U sv. Prokopa 1519, 17. čna Jan st. Zajímač z Kunštátu: o pozvání k výsledku věznů	125
563. U sv. Prokopa 1519, 17. čna Matěj ze Strimelic žádá za ochranu pro poddané	126
564. 1519, 19. čna rada m. Jílového táže se po výsledku uvězněného krčmáře	126
565. V Praze 1519, 21. čna Burjan Trčka z Lípy přimlouvá se za vydání dědictví	127
566. V Myšlíně 1519, 22. čna Jiřík Štoš z Kunic žádá o vydání dědictví	127
567. U sv. Prokopa 1519, 22. čna Ludvík Zajímač z Kunštátu táže se po dluždickách	127
568. U sv. Prokopa 1519, 23. čna Jan Zajímač z Kunštátu vypovídá o zločinech věznů	127

	Strana
569. V Poděbradech 1519, 25. čna Jiřík Želenský ze Sebuszina ujímá se vězně	128
570. U sv. Prokopa 1519, 28. čna Jan st. Zajímač z Kunštátu propouští lotra na rukojmí	129
571. Na Leštně 1519, 2. čce Jan Holický ze Šternberka: o vydání dědictví poddanému	130
572. Na Škvorci 1519, 4. čce Zdeněk z Klinšteina žaluje na mistra popravčího	130
573. V Zbraslavicích 1519, 10. čce Jan Svadba z Otradovic: o dědictví mlynaře	131
574. U sv. Prokopa 1519, 15. čce purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o dluh	131
575. V Kouřimí 1519, 19. čce Jan Šlechta ze Všehrd proti plotu u rybníka a zlodějkám trávy	132
576. Na Hradenině 1519, 20. čce Václav Amcha z Borovnice táže se po výsledku vězně	134
577. U sv. Prokopa 1519, 24. čce Jan Zajímač st. z Kunštátu stěžuje si na nový rybník	134
578. V Kut. Hoře 1519, 27. čce starší havíři ujímají se dvou zraněných soudruhů	135
579. Na Č. Kostelci 1519, 29. čce úředník Čeněk ze Čbanova: proti obstavení poddaného	135
580. V Leštně 1519, 9. srp. Jan Holický ze Šternberka o dluh za slad	136
581. 1519, 9. srp. Jiřík Želenský ze Sebuszina: o dluh faráře ve Velimi	136
582. Na Šternberce 1519, 11. srp. Jan Holický ze Šternberka žádá o vydání dědictví	137
583. U sv. Prokopa 1519, 24. srp. úředník Matěj ze Střimelic: o narovnání různice	137
584. V Leštně 1519, 28. srp. Jan Holický ze Šternberka o dědictví poddaného	138
585. V Kut. Hoře 1519, 13. září starší havíři: o den k stání o zraněných soudruzích	138
586. V Myšlině 1519, 18. září Jiřík Štoš z Kunic obrazuje se proti obstavení peněz	139
587. V Zbraslavicích 1519, 19. září Jan Svadba z Otradovic upomíná o odkaz záduší	139
588. Na Hradenině 1519, 22. září Václav Amcha z Borovnice: o svolení ke koupi domu	140
589. Ve Vlašimi 1519, 27. září Vilém Trčka z Lipy: o spravedlnost své kmetičny	140
590. V Kut. Hoře 1519, 10. říj. rada městská sděluje výsledek trápení některých vězňů	140
591. 1519, 18. říj. Václav Haugvic z Biskupic zve k poradě o přijímání počtů	141
592. V Č. Kostelci 1519, 18. říj. Michal Slavata z Chlumu upomíná o peníze za vlnu	141
593. V Lipnici 1519, 21. říj. purkrabí Jan Pecolt přimlouvá se za poddaného	142
594. V Poděbradech 1519, 21. říj. Jiřík Želenský z Sebuszina: o dluh poddané z Velimě	142
595. V Kostelci n. L. 1519, 27. říj. Jan Šlechta ze Všehrd: o náhradu za stržený rybník	143
596. 1519, 1. list Jan Dobřichovský žádá za sdělení ortele práva vyššího	143
597. V Č. Kostelci 1519, 2. list. úředník Čeněk ze Čbanova: o dluzích lidí poddaných	143
598. V Č. Kostelci 1519, 14. list. Michal Slavata z Chlumu: o penězích sirotčích	144
599. V Myšlině 1519, 15. list. Jiřík Štoš z Kunic posílá plnomocníky své k stání	144
600. V Praze 1519, 15. list. Václav z Vitenče slibuje, že pošle psaní jejich na Blatnou	145
601. V Myšlině 1519, 17. list. Jiřík Štoš z Kunic: proti platnosti koupě špatného koně	145
602. 1519, 19. list. rada m. Kolína: o příspěvku stavu městského na kraj. výběrčího	146
603. V Myšlině 1519, 22. list. Jiřík Štoš z Kunic slibuje dostaviti se k stání	147
604. V Malešicích 1519, 23. list. Ladislav z Černožic odpírá nárokům na statek ve Hříbech	147
605. V Polné 1519, 28. list. podkomoři a hofrychtěl zapovídají bráti opravce z pánů a rytířů	148
606. U sv. Prokopa 1519, 4. pros. Ludvík Zajímač z Kunštátu přimlouvá se za poddaného	148
607. 1519, 5. pros. rada m. Kutné Hory: o uvěznění penězokazů	149
608. V Kostelci n. L. 1519, 7. pros. Jan Šlechta ze Všehrd žádá za lepší úpravu cest	149
609. V Č. Kostelci 1519, 14. pros. Michal Slavata z Chlumu: o věcech svého poddaného	150
610. V Praze 1519, 16. pros. Pražané vynášejí rozsudek ve při dvou zraněných havířů	151
611. V Polné 1519, 18. pros. podkomoři kr. Č., aby vyslali na sněm své plnomocníky	154
612. V Praze 1519, 19. pros. Pražané posílají přepis král. listu a zvou na sněm	154
613. 1520, 20. led. Prokop Čabelický ze Soutic přimlouvá se za uvězněného člověka	155
614. V Praze 1520, 11. ún. Pražané vybízejí k hotovosti a žádají doplatek pro kn. Karla	156
615. V Praze 1520, 4. dub. Pražané zvou k poradě proti snešení sněmu na 20. t. m.	157
616. 1520, 17. dub. rada m. Kolína: o svědomí pro Jana Srníka ze Tří Dvůrů	158
617. V Loutkově 1520, 22. květ. Mikuláš z Leskovce: o vydání peněz poddanému	158
618. V Brodě Č. 1520, 6. čna Jan Vrbík st. z Tismic: o zapravení dluhu kmetičně	158
619. V Praze 1520, 7. čna Pražané zvou k vyslyšení vrátivšího se poselstva ke d. 20. t. m.	159
620. V Leštně 1520, 10. čna Jan Holický ze Šternb. ohrazuje se proti titulu kraj. hejtmána	159

	Strana
621. V Č. Brodě 1520, 12. čna rada městská opovídá, že povolí právo obstavni	160
622. V Praze 1520, 18. čce Pražané: o propuštění Vacka vinaře z vězení	160
623. V Praze 1520, 20. čce Pražané zvou na krajský sjezd do Benešova ke d. 25. t. m.	161
624. V Č. Brodě 1520, 24. čce rada městská uděluje jim plnou moc pro sjezd v Benešově	161
625. 1520, 15. srp. rada m. Benešova: aby pekař Kříž z rukojemství byl propuštěn	162
626. V Č. Brodě 1520, 28. srp. rada městská žádá za zprávu o sjezdu v Benešově	162
627. 1520, 29. srp. rada m. Jihlavy žádá za propuštění obstavěných spolusousedů	163
628. V Praze 1520, 1. říj. Pražané zvou k poradě o potřebách stavu měst. ke d. 10. t. m.	163
629. V Praze 1520, 10. list. Pražané vybízejí k vojenské pomoci Klatovským	164
630. V Praze 1520, 12. list. Pražané rozhodují jakožto právo vyšší ve při o dědictví	164
631. Na Chlumu 1520, 13. list. Michal Slavata z Chlumu zve k výsledku lupiče	169
632. V Praze 1520, 18. list. Pražané žádají, aby s vojskem do 22 t. m. k nim přirazili	169
633. 1520, 20. list. rada m. Kolína navrhuje spojení ozbrojeného lidu v Plaňanech	170
634. V Praze 1520, 19. pros. Pražané zvou k poradě proti zhoubcům zemským	170
635. 1522, 5. srp. Pražané opravují rozsudek ve při Matěje Mudrlanta o dluh	171
636. 1522, 6. srp. Pražané prohlašují rozsudek ve při o 14 kop gr. praž.	172
637. 1523, 9. ún. Pražané potvrzují rozsudek ve při o statek Tomana z Třebovle	174
638. 1523, 6. kv. soud komorní pohání Kouřimské pro spáchané násilí	176
639. V Praze 1523, 25. srp. kraj. hejtmané: o vězně Jakuba Holého	176
640. V Praze 1524, 30. led. Pražané: o přibuzenství Havla a Tomana z Třebovle	177
641. V Kut. Hoře 1524, 16. bř. Karel kn. Minstrberský přimlouvá se za Jakuba Holého	177
642. V Praze 1524, 22. čce Pražané vynášejí rozsudek ve při o statek Rubinův	178
643. 1525, 8. dub. Pražané potvrzují rozsudek proti panu Beneši Mírkovi	182
644. V Praze 1525, 16. čna Pražané potvrzují rozsudek ve při o dědictví Marty Rubínky	184

A. XXXII. Listy do Budějovic zaslané z let 1405—1526.

Z archivu Musea král. Česk. podává Václav Schulz.

Drobnějším písmem jsou v tomto seznamu poznamenány ty dopisy, které v přítomném dílu nejsou vytištěny celé, než jen u výtahu.

1. V Telči [1405?, 18. čna] Jan ml. z Hradce upomíná o peníze	186
2. na Točnicku [1405?] 25. čce král Václav IV.: o rozepři mezi Markétou a Zikmund. o rychtu	186
3. Na Bechyni 1405, 29. pros. Heralt z Kunštátu ujišťuje: že je rád u sebe uvidí	187
4. V Praze 1406, 30. srp. rada Starého m. Praž. vynáší rozsudek o intestatní posloupnosti	187
5. V Praze 1407, 22. ún. Václav IV. ustanovuje, jak splatiti mají povinnou summu	188
6. V Praze 1407, 22. list. rada St. města Pražského pronáší rozsudek v příčině dědictví	188
7. V Praze 1412, 6. říj. podkomoří kr. Č.: ve při mezi Eliškou Pešlovou a jejím pastorkem	189
8. V Praze 1412, 25. říj. Václav IV.: že Mikuláše z Husi s tovaryši jeho přijal na milost	190
9. 1412 probošt kostela Praž. Jiřík z Janovic potvrzuje prvotní své pořízení	190
10. V Praze 1413, 1. října podkomoří kr. Č. nařizuje, aby se ujali sládka Johlína	190
11. V Praze 1415, 28. kv. podkomoří král. Česk. nařizuje, aby židy zůstavili při jejich právech	190
12. V Praze 1417, 19. pros. kanovník Zikmund omlouvá se, že požádal podkomořího o pomoc	191
13. Ve Vimberce 1424 Kunát Kaplíř ze Sulevic, aby přitiskli pečeť k jeho listu	191
14. V Krumlově 1428, 9. června Oldřich z Rožmberka: aby vznesli na krále spor o silnice	191
15. Ve Vídni 1429, 18. září vévoda Albrecht přimlouvá se za Ondřeje Knolla	191
16. Na Helfenburce 1436, 19. dubna Václav Vlášek o odklad stání	192
17. 1453, 5. čce rada města Třeboně: o při sousedů o vodu se střechy padající	192
18. V Týně n. Vlt. 1455, 22. čce Jindřich ze Sobětic: že propustí koně i vůz na rukojmí	193
19. V Praze 1458, 8. března podkomoří kr. Č.: aby zapravili summu hromničnou	193
20. Na Peltni 1463, 22. čce král. písař Jan hájí se proti nařčení dvou sousedů	193
21. Na Krumlově 1466, 15. ún. purkrabí Jan z Petrovic: o pobrání soli	194

	Strana
22. Na Maidštejně 1469 Kunáš z Machovic: aby poddaného jeho na rukojmí propustili . . .	195
23. Na Orlíce 1471 Jaroslav Zmrzlík ze Svojšína zve ke koupi ryb . . .	195
24. V Přerově 1472, 14. září Jiřík ze Stráže: aby úředníku jeho byla truhlice vydána . . .	195
25. V Sedlci 1473, 12. ún. Petr Stoupenský z Huzné: že věci pobral právem válečným . . .	195
26. V Sedlci 1473, 21. ún. Mikuláš ze Sedlice přiznává se ke vzatku Petra Stoupenského . . .	195
27. Na Lipnici 1473, 7. března Mikuláš Trčka z Lípy strany vláského vína . . .	196
28. V Tatě 1473, 23. bř. král Matyáš: aby ve při s Petrem Stoupenským stáli v Brně . . .	196
29. Na Krumlově 1473, 18. čna Petr Stoupenský: že zachová se ve při dle král. rozkazu . . .	196
30. Ve Vratislavi 1474, 30. list. král Matyáš: aby do uzavřeného příměří vstoupili . . .	196
31. Ve Vitorazi 1475, 31. srp. Zdeněk Konopišský ze Sternberka radí k poselství ke králi . . .	196
32. V Horažďovicích 1476, 10. pros. Racek z Kocova opovídá se znovu . . .	196
33. 1477, 15. led. starší Nového m. Pr.: aby Tůma nožíř neužíval rázu Jakubovi vyhrazeného . . .	196
34. V Krumlově 1477, 25. března Kunrád z Petrovic: o vydání obstaveného koně . . .	197
35. V Krumlově 1477, 2. dubna týž žádá opětne o vydání obstaveného koně . . .	197
36. Na Zvíkově 1477, 2. pros. Bohuslav ze Švamberka: o kotláře k správě pánve . . .	198
37. Na Rabštejně 1477, 3. pros. Burjan z Gutšteina upomíná o slíbené víno . . .	198
38. V Třeboni 1478, 2. dub. Hynek ze Švamberka: o napravení učiněných škod . . .	198
39. Na Helfenburce 1478, 4. dub. Václav Vlček z Čenova slibuje držeti příměří . . .	198
40. Na Helfenburce 1478, 6. května Jindřich ze Všehlap: proč vozy byly pobrány . . .	198
41. Na Helfenburce 1478, 5. čna Václav Vlček z Čenova: že vzal si náhradu za mýto . . .	199
42. V Poděbradech 1478, 22. čna kníže Hynek slibuje, že škoda bude opravena . . .	199
43. Na Hluboké 1478, 1. srp. Racek ze Švamberka: že vyptá se na vinníka . . .	199
44. Na Hluboké 1478, 13. srp. týž slibuje, že se poptá, kdo jim pepř a koně pobral . . .	199
45. Na Nových Hradech 1478, 19. srp. Wolf sv. p. na Grafneku posílá purkrabího místo sebe . . .	199
46. V Krumlově 1478, 17. září Kunrat z Petrovic posílá list Racka Kocovského . . .	200
47. Na Hluboké 1478, 21. září Racek ze Švamberka: že vyptá se na vinníka . . .	200
48. Ve Vácově 1478, 26. list. král. Matyáš: že s králem Českým zavřel úplný pokoj . . .	200
49. V Praze 1479, 24. dubna nejv. úředníci zemští: aby pře o dluhy na čas byly zastaveny . . .	200
50. Na Vimberce 1479, 30. dub. Jiřík z Klobučna: aby zloděje ve vězení ponechali . . .	200
51. Na Hluboké 1479, 16. čna purkrabí si stěžuje, že dali glejt lidem Eicingerovým . . .	201
52. 1479, 28. čna rada m. Vodňan: že ujistila se pobranným dobyt看em . . .	201
53. 1479, 30. čna rada města Vodňan: že Čuba dobytek propustiti nechce . . .	202
54. 1479, 2. čce rada m. Vodňan: že spor o dobytek nepatří před jejich právo . . .	202
55. 1479, 4. čce rada m. Vodňan ustanovuje den k stání . . .	202
56. Na Hluboké 1479, 29. čce Jan ml. z Kněžic: aby poddaného z vězení pustili . . .	203
57. 1479, 17. srp. rada města Vodňan ustanovuje den k stání . . .	203
58. 1479, 9. října hejtman Prachatický žádá, aby zloděje ve vazbě ponechali . . .	203
59. V Holkově 1479, 10. října Matěj z Holkova: aby propustili jeho zajaté služebníky . . .	204
60. V Holkově 1479, 13. října Matěj z Holkova: aby propustili jeho zajaté služebníky . . .	204
61. Na Hluboké 1479, 20. list. hejtman a purkrabí na Hluboké: o propuštění dvou služebníků . . .	205
62. Na Blatné 1480, 11. ún. Lev z Rožmitála důtklivě upomíná o dluh . . .	205
63. Na Krumlově 1480, 11. kv. Vok z Rožmberka: proč služebníka jeho nechtějí trpěti v městě . . .	205
64. V Praze 1480, 17. květ. král Vladislav upomíná o splacení uložené pomoci . . .	205
65. 1480, 8. čce purkrabí na Krumlově Vilém z Doudleb píše o sirotka . . .	206
66. Na Krumlově 1480, 11. čce Vok z Rožmberka: že Hojdarovi nemůže statek vydati . . .	206
67. V Praze 1480, 15. pros. podkomoří kr. Č. přimlouvá se za Jana ml. Puklici . . .	206
68. V Týně n. Vlt. 1480 Jan Čabelický ze Soutic: že srovná souseda jejich se Šimkem . . .	206
69. V Bernartčích 1481, 29. čna Burjan z Lažan posílá pro mistra popravčího . . .	206
70. V Krumlově 1481, 16. čce Vilém z Doudleb: aby vydali dědictví poddanému . . .	206
71. V Praze 1481, 23. list. podkomoří kr. Č.: o posly na sněm a o summy hromničné . . .	207
72. Na Krumlově 1482, 9. ledna purkrabí Krumlovský táže se, mají-li co proti Vincencovi . . .	207
73. Na Krumlově 1482, 11. kv. Vok z Rožmberka: že Vítovi zboží obstaveno pro dluh . . .	207
74. 1482, 9. čce rada města Vodňan: o rozhodnutí ve věci souseda Matyáše . . .	208
75. 1482, 15. čce rada města Mostu žádá za přepsání domu Anežčina na Hanuše . . .	208
76. V Linci 1482, 3. září rada města Lince oznamuje odsouzení zajatců . . .	209
77. Na Krumlově 1482, 16. září Vok z Rožmberka: o náhradu pro Šimona z Netolic . . .	209
78. U Ebersdorfu 1482, 30. září Suchan z Knína žádá za odklad stání . . .	209

	Strana
79. 1482, 15. prosince purkrabí na Hluboké: aby Hajmanovi grunt od dluhu byl očištěn . . .	210
80. V Táboře 1482, 17. prosince úředníci vyslaní obnovit radu žádají za ozbrojený průvod . . .	210
81. V Myslové 1483, 14. ledna farář Jakub žádá za opatření svých věcí . . .	210
82. V Bavorově 1483, 28. února Ondřej Prindl: aby k stání přinesli svědomí a listy jeho . . .	211
83. 1483, 8. dub. vyslaní do Tábora sdělují, co jim pan z Hradce od krále oznámil . . .	211
84. V Jaroměři 1483, 24. dub. rada města Jaroměře: aby Mikši Pískovi zadost bylo učiněno . . .	211
85. V Týně n. Vlt. 1483, 18. září Jan Čabelický z Soutic žádá o mistra popravčího . . .	212
86. 1483, 7. list. rada St. města Prahy: o svědomí pro Tomáška od zlaté hvězdy . . .	212
87. Na Hluboké 1484, 15. března purkr. na Hluboké žádá, aby poddanému dluh byl splacen . . .	212
88. Na Bechyni 1484, 29. čce Zdeslav z Šternberka: o náhradu škody pro svého člověka . . .	213
89. V Třeboni 1484, 4. září Jan z Trnové slibuje, že přiměje poddané k placení . . .	213
90. V Kut. Hoře 1484, 17. list. Václav Adler z Lazska: o položení roku . . .	214
91. V Jindř. Hradci 1485, 22. ún. Jindřich z Hradce žádá za glejt pro Hanuše střelce . . .	214
92. V Praze 1485, 23. února nejv. purkrabí: aby žida Samuela do města přijali . . .	214
93. V J. Hradci 1485, 1. čna Jindřich z Hradce táže se na statek Hanuše střelce . . .	214
94. V Hoře Kutné 1485, 22. čna Beneš z Waitmile: o spravedlnost Václavu Adlerovi . . .	214
95. Na Hluboké 1485, 15. čce purkr. na Hluboké primlouvá se za narovnání s lidmi z Lišova . . .	215
96. V Praze 1485, 4. října podkomoří kr. Č.: aby židu Samuelovi pobyt v městě dopřáli . . .	215
97. [1485?] Vitha ze Rzávého posílá jim zvěř . . .	215
98. V Dobronicích (1485) Vitha ze Rzávého: o sporu s pánem z Rožmberka . . .	216
99. V Dubném 1486, 20. května Přibík z Chlumu: o těch, kteří mu násilí učinili . . .	216
100. V Praze 1486, 26. května podkomoří král. Čes. upomíná důtklivě o summu hromničnou . . .	216
101. V Praze 1486, 29. května podkomoří král. Č.: o vyplacení peněz pro dvorany královské . . .	217
102. V J. Hradci 1486, 12. čce Jindřich z Hradce: o řetízek stříbrný Michala Zedníka . . .	217
103. V Praze 1486, 30. září podkomoří král. Čes.: o summu hromničnou . . .	217
104. 1487, 22. ledna rada města Vodňan: aby vyslali posly do Prahy k jednání o silnici . . .	217
105. Na Krumlově 1487, 25. ledna Vok z Rožmberka: aby Prindlovi dopomohli k spravedlnosti . . .	217
106. V Prachaticích 1488, 5. ledna Jindřich z Rabšteina žádá za vydání poddaného . . .	217
107. 1488, 23. března rada města Vodňan: o stání s Martinem pro pohanění . . .	218
108. Ve Vídni 1488, 19. dubna král Matyáš: že jim ukrivditi nedopustí . . .	218
109. V J. Hradci 1488, 25. čna Jindřich z Hradce: o pokryvače, který z díla ušel . . .	218
110. Na Krumlově 1488, 15. říj. Vok z Rožmberka primlouvá se za svého služebníka . . .	219
111. V Nov. Hradcích 1489, 20. února rada města Nov. Hradů žádá za svolání dvou jarmarků . . .	219
112. 1489, 16. března poslové sdělují oznámení krále o obraně země i jiné novinky . . .	219
113. V Komarčicích 1489, 14. čna Václav Čejka z Olbramovic: o obstavování jeho lidí . . .	220
114. V Třeboni 1490, 21. ledna Jaroš Klaric žádá za dopomožení k dluhu . . .	221
115. Na Hluboké 1490, 2. dubna Kamýcký ze Stropčic: aby Jakubovi byl dluh splacen . . .	221
116. 1490, 12. dubna rada města J. Hradce: žádá o mistra popravčího . . .	222
117. V Praze 1490, 10. kv. podkomoří kr. Č.: aby k jízdě vojenské se připravili . . .	222
118. V Táboře 1490, 11. čna rada města Tábora sděluje, zač najala pěší pavezníky . . .	222
119. V Praze 1490, 18. čna podkomoří kr. Č.: aby s vojskem k Ústí se dostavili . . .	222
120. Na Krumlově 1490, 2. pros. Vok z Rožmb. upozorňuje, že jim panství své zapověděl . . .	222
121. V Strakonících 1491, 10. bř. Jan ze Švamberka: aby přiměli Lantrogovou k placení . . .	223
122. 1491, 15. čce rada města Vodňan slibuje smluviti sousedy s Petrem Kořenským . . .	223
123. 1491, 7. října rada města Vodňan: aby Ondřeji řezníkovi za ryby zaplatili . . .	223
124. Ve Vlašimi 1491, 20. pros. Mikuláš Trčka st. z Lípy: o zaplacení dlužného mýta . . .	223
125. V Praze 1491, 23. pros. podkomoří kr. Č.: o svolené hotovosti proti Albrechtovi Bavorskému . . .	224
126. Na Krumlově 1492, 15. ledna purkrabí Petr z Dobrohoště: o vydání dědictví . . .	224
127. V Praze 1492, 23. led. nejv. purkrabí a podkomoří kr. Č., že sněm svolán jest na 16. bř. . .	224
128. Na Krumlově 1492, 24. dubna Vok z Rožmberka podporuje žádost faráře v Kájově . . .	224
129. Na Krumlově 1492, 29. čce Vok z Rožmberka doporučuje za kaplana P. Jana Angara . . .	225
130. Na Krumlově 1492, 2. list. Vok z Rožm. chce v Třeboni dáti odpověď strany Migala . . .	225
131. 1493, 12. ledna rada m. J. Hradce sděluje svědomí Anny Fenclové o ztracených šlojících . . .	225
132. Na Hluboké 1493, 27. března purkrabí Hlubocký: že vyhledává poddané . . .	226
133. V J. Hradci 1493, 20. kv. Jindřich z Hradce: aby propustil lidi Václava z Vrchovišť . . .	226

	Strana
134. Na Hluboké 1493, 23. čna purkrabí na Hluboké žádá, aby propustili Martina Tlamsu . . .	226
135. V Nov. Hradech 1494, 3. ún. Jindřich z Hradce: aby propustili z vazby Václava Aude . . .	227
136. V Budíně 1494, 10. bř. král Vladislav rozsuzuje spor rady městské s převorem . . .	227
137. Na Hluboké 1494, 22. dub. purkrabí Jan z Čechtice o stavování pro dluh . . .	228
138. 1494, 14. května rada města Prachatic: o mzdě mistra popravčího . . .	228
139. V Praze 1494, 23. října Jan z Janovic: o jednání Jana Šuby z židem Mojžíšem . . .	228
140. Na Krumlově 1496, 27. ún. Petr z Rožmberka: o výklad nálezů ve sporu o silnice . . .	229
141. 1495, 26. dub. rada města Vodňan ohrazuje se, aby měla obstavené glejtovati . . .	229
142. Na Hluboké 1495, 5. čna purkrabí Jan z Čechtice: o vydání dlužníků v jeho moc . . .	229
143. V Praze 1495, 19. čce podkomoří král. Č., aby židé přišli k sjezdu židů do Prahy . . .	229
144. V Praze 1495, 10. srpna kanovníci: aby přejali knihy od Matouše illuminatora . . .	230
145. V Miličíně 1495, 19. srpna Ondřej Rych: aby Radkovi náhrada se stala . . .	230
146. 1496, 2. března Jindřich Drochovce z Pláně: aby mlynáři jeho stalo se po právu . . .	231
147. V Č. Budějovicích 1496, 31. bř. rada města oznamuje hospodáři, co pro něho podnikla . . .	231
148. 1496, 25. května rada města Vodňan stěžuje si na rychtáře městského . . .	232
149. V Kadani 1496, 30. srpna Jan z Lobkovic oznamuje, že po Ondráčkovi nic nezůstalo . . .	232
150. Na Třebíči 1496, 6. list. purkrabí Třebíčský: aby Janovi krejčímu peníze byly splaceny . . .	233
151. 1496, 7. list. rada města Tábora: o dopomožení k dluhu Mikuláši Klicperovi . . .	233
152. V Písku 1497, 20. ledna rada města Písku: posílá žida, aby se hájil . . .	234
153. Na hr. Pražském 1497, 3. dubna král Vladislav nařizuje, aby srovnali spor o statek . . .	234
154. Na Krumlově 1497, 27. dub. Petr z Rožmberka: o dědictví dvou svých poddaných . . .	234
155. V Strakonicih 1497, 13. kv. Jan ze Švamberka: že Petr Dubíkar první nález uznává . . .	235
156. Na Krumlově 1497, 3. čna Petr z Rožmberka: aby poddaným spravedlnost byla vydána . . .	235
157. V Písku 1497, 8. čce rada města Písku: že pošle s jinými městy posly ke králi . . .	235
158. V N. Bystřici 1497, 12. čce Konrád z Krajku přimlouvá se za Filipa soukenníka . . .	236
159. V Mostku 1497, 17. čce Jan Žibřid táže se, byla-li výprosa již svolána . . .	236
160. Na Krumlově 1497, 7. srp. Petr z Rožmberka: aby vydali vzatou sůl . . .	236
161. Na Krumlově 1497, 26. srp. Petr z Rožmb.: aby svědkové s rychtářem na Hlubokou jeli . . .	236
162. Na Krumlově 1497, 18. září Petr z Rožmb.: že soud komorní držeti míní . . .	236
163. V Strakonicih 1497, 4. říj. Jan ze Švamberka: aby Petru Dubíkarovi vydali kšaft . . .	236
164. Na Krumlově 1497, 21. říj. Petr z Rožmb.: aby dopomohli Matoušovi k spravedlnosti . . .	236
165. Na Krumlově 1497, 23. říj. Petr z Rožmb.: aby Tomáškoví z Ostrova vrátili sůl . . .	236
166. Na Hluboké 1497, 22. list. purkrabí na Hluboké žádá o stání pro dluh za ryby . . .	236
167. Na Krumlově 1497, 22. list. Petr z Rožmberka: o spravedlnost svého poddaného . . .	237
168. V Budíně 1497, 22. list. král Vladislav napomíná, aby se svěsti nedali . . .	237
169. V Strakonicih 1497, 12. pros. Jan ze Švamberka: o obvinění z neplacení úroků . . .	237
170. Na Krumlově 1497, 20. pros. Oldřich z Rožmberka děkuje za propuštění člověka . . .	237
171. V Cerekvici 1497, 31. pros. podkomoří kr. Č.: že pro churavost přijetí nemůže . . .	237
172. Na Hluboké 1498, 20. února Aleš Kočka ze Skal: o dluh 5 kop gr. . .	237
173. V Praze 1498, 18. čna podkomoří kr. Č.: aby židé s výpisy dluhů svých do Prahy přišli . . .	237
174. V Budíně 1498, 14. srpna král Vladislav: aby svolání sněmu o trzích svolali . . .	238
175. V Budíně 1498, 4. září král Vladislav oznamuje, že sněm jest odložen . . .	239
176. 1498, 15. pros. rada města Tábora: že nezná odpověď krále městům danou . . .	239
177. V Budíně 1499, 4. ún. král Vladislav: aby zaplatili neprodleně summu hromničnou . . .	239
178. Na Vlašimi 1499, 10. února Mikuláš Trčka z Lípy: že Vastrle služebníkem jeho jest . . .	240
179. Na Cornštejně 1499, 17. ún. Lipolt z Krajku: o kladení do desk . . .	240
180. V Třeboni 1499, 17. dubna opat Bartoš: že může jim přenechat ryby k násadě . . .	241
181. Na Krumlově 1499, 27. čna Petr z Rožmberka přimlouvá se za Šimka sladovníka . . .	241
182. 1499, 29. čna rada m. Jihlavy: o prominutí pokuty za zabavené zboží . . .	241
183. 1499, 6. čce Markvart Roubík z Vyhnanic žádá zaplacení odňatých krav . . .	242
184. Na Rabí 1500, 31. led. Páta z Ryzmberka: o cihláře i s pacholky jeho . . .	242
185. V Třeboni 1500, 17. bř. Vok z Rožmberka: aby lidi z Lomnice z vězení propustili . . .	243
186. V Hradci 1500, 19. bř. Jan z Malíkova upomíná o peníze za koně . . .	243
187. 1500, 14. dub. Václav konvář ve Vodňanech oznamuje, že zvon již jest přelit . . .	243
188. V Třeboni 1500, 1. čna Vok z Rožmberka: aby pacholci do služby se vrátili . . .	243
189. V Strakonicih 1500, 11. čce Jan ze Švamberka: aby kajícímu vrahu dopřáli živnosti . . .	243

	Strana
190. Na Hluboké 1500, 18. října Jan Bušek z Hodkova: o spravedlnost lidí z Lišova . . .	244
191. V Netolicích 1500, 4. pros. rada města Netolic hájí rychtáře pro obstavení Chmelíře . . .	244
192. 1500 rychtář městečka Stráže sděluje, jaké stalo se narovnání o dluh	244
193. 1500 rada m. Týna n. Vlt. oznamuje: že Rozvorka dle práva byla odsouzena	245
194. 1500 Beneš z Klatavy hájí se proti obvinění se strany Vodňanských	245
195. V Žirovnici 1501, 12. února Václav z Vrchovišť upomíná o peníze za med	245
196. Na Krumlově 1501, 7. května purkrabí: aby z vězení propustili Václava provazníka . . .	246
197. Na Krumlově 1501, 24. kv. Petr z Rožmberka: o vydání dědictví poddanému	246
198. V J. Hradci 1501, 26. kv. Jindřich z Hradce zve k výslechu zloděje	246
199. 1501, 23. čna podkomoří kr. Č.: o smlouvě s králem o summu hromničnou	246
200. V Netolicích 1501, 19. srp. Jan a Přibík z Březi: aby žid věci ukradené vydal . . .	247
201. V Písku 1501, 7. pros. purkrabí v Písku: o vydání zabaveného vozu a nákladu . . .	248
202. Na Krumlově 1502, 4. led. Petr z Rožmberka: aby Šimonovi k dluhům dopomohli	248
203. V Budíně 1503, 12. čna král Vladislav: aby srovnali spor o statek Heflérův	248
204. V Budíně 1503, 15. srpna král Vladislav: aby Jiříka z Vyskovic na rukojmí propustili .	249
205. V Budíně 1503, 18. pros. král Vladislav proti pikhartům a o poslušnosti podkomořího .	249
206. V Budíně 1503, 26. pros. král Vladislav: aby vydávali svědomí proti strážcům bouře .	251
207. V Budíně 1504, 12. září král Vladislav: aby vyslali své posly na sněm do Prahy . . .	251
208. V Budíně 1505, 25. ún. král Vladislav: aby vyslali posly své na sněm do Prahy . . .	252
209. V Budíně 1505, 16. srpna král Vladislav vybízí opět, aby obeslali sněm	252
210. 1505, 27. srpna rada města Táboru souhlasí, aby sjezd byl odložen	253
211. 1505, 22. září Václav Ryšavý z Třebosky osvědčuje plnomocenství žida Davida	254
212. V Budíně 1506, 19. čna král Vladislav: aby s válečnou hotovostí připraveni byli . . .	254
213. V Budíně 1507, 17. května král Vladislav schvaluje splátky ze summy hromničné . . .	255
214. 1507, 8. čna rada Starého města Pražského: proč obstaveno zboží Kašpara Hojdara .	255
215. 1507, 13. srpna rada města Táboru: o odpovědi Pražanů a o zápisu mezi stavy	256
216. V Budíně 1508, 6. února král Vladislav o pomoci Pražanům proti Kopidlanskému . . .	256
217. 1508, 10. února rada St. města Pražského posílá otevřený list proti Albrechtu Rendlovi .	257
218. V Budíně 1508, 22. května král Vladislav rozhoduje spor o puštění vody	257
219. 1508, 2. září rada města Táboru děkuje za projevenou soustrast	258
220. 1508, 28. října rada města Táboru žádá za zaplacení dluhu	258
221. 1510, 18. čna rada města Táboru žádá o zapůjčení dlaždičky	259
222. 1510, 14. srpna císař Maxmilian žádá o zaslání výpovědi dvou měšťanů	259
223. V Písku 1511, 21. října rada města Písku: aby poslali svého písaře k výslechu škůdce .	260
224. V Praze 1512, 15. říj. rady St. a N. m. Pr. sdělují odpověď krále a zvou k poradě	260
225. V Praze 1513, 24. ledna rady St. a Nov. m. Pražsk. zvou k poradě celého stavu městského	260
226. V Budíně 1513, 12. května král Vladislav: o 40 pěších k průvodu na turecké hranice .	261
227. V Budíně 1514, 4. bř. král Vladislav: o placení summ jemu povinných	261
228. V Praze 1514, 20. dub. Pražané zvou k poradě o věcech stavu městského	261
229. V Praze 1514, 17. říj. Pražané zvou opět k poradě o věcech stavu městského	261
230. 1514, 16. list. rada města Táboru: že přiznací listy do Prahy poslala	261
231. 1515, 21. února rada města Táboru zapůjčuje spis o jednání uherském	262
232. V Praze 1515, 27. čna Pražané: o osobě do poselstva ke králi zvolené	262
233. V Praze 1515, 6. pros. Pražané zvou k poradě o listu králově	263
234. V Praze 1516, 23. března Pražané: o smrti krále, o poradě a hotovosti celého stavu .	264
235. V Praze 1516, 20. srp. Pražané napomínají k jednotě, lásce a pohotovosti	264
236. V Krumlově 1516, 19. října Petr z Rožmberka: že mýto bylo od nich omylem vybíráno .	265
237. V Praze 1516, 12. list. Pražané žádají za vyslání posílů k poradám	265
238. V Praze 1517, 26. srpna Pražané: aby s hotovostí válečnou ke Kolínu přišli	265
239. V Budíně 1518, 14. čce král Ludvík: o svolání sněmu a obnovení rad městských . . .	267
240. V Praze 1518, 20. srpna Pražané žádají za vyslání posílů k poradám celého stavu . .	268
241. V Táboře 1519, 6. čce rada městská upomíná o příspěvek na poselství ke králi	268
242. V Praze 1519, 19. pros. Pražané: aby k sněmu posly s plnou mocí vypravili	269
243. V Hofe Kutné 1520, 28. list. nejv. mincmistr kr. Českého upomíná o berni	269

	Strana
244. V Praze 1521, 18. února Pražané vysvětlují chování své k Petrovi Sudovi z Řenec . . .	269
245. V Táboře 1521, 22. čce rada města Tábořa: že jim oznámí usnesení sjezdová . . .	270
246. V Praze 1523, 13. března král Ludvík: aby svolali usnesení sněmovní . . .	270
247. V Praze 1524, 12. list. kníže Münsterberský zve k vyslyšení král. rozkazů . . .	271
248. V Praze 1525, 18. října kníže Karel Münsterberský: o soudu nad starou radou . . .	271
249. V Kutné Hoře 1525, 19. října rada města Kutné Hory: o sdělení výpovědi zločinců . .	272
250. V Praze 1525, 22. list. Pražané přimlouvají se za narovnání se starou radou . . .	272
251. V Budíně 1526, 27. února král Ludvík: aby vyslali posly k sjezdu v Kolíně . . .	273

A. XXXIV. Druhý dodavek k dopisům rodu Rosenberského z let 1409—1531.

Vydávají Hynek Gross a Theodor Antl.

1. V Praze [1409?] 22. dub. Zbyněk Zajíc z Hasenburka žádá Jindřicha z Rožmberka o svědomí	275
2. V Praze 1409, 3. pros. král Václav žádá Jindřicha z Rožmberka, aby chránil cestu z Pasova .	276
3. V Praze 1409, 3. pros. král Václav Prachatickým: aby chránili cestu od nich k Pasovu .	277
4. V Praze 1410, 10. říj. král Václav Jindřichovi z Rožmberka: aby hájil cesty Prachatické	278
5. Na Vyšehradě [1411] v srp. Petr Zmrzlík Jindřichovi z Rožm.: o cestě z Prachatic k Pasovu .	278
6. 1412, 22. bř. Prachatictí Jindřichovi z Rožmberka: o sporu s klášterem v Zlaté Koruně	278
7. Ve Znojmě 1412—1418 jeptišky Znojenské Čenkovci z Wartenberka: o pannu Dorotu . .	279
8. Ve Vitorazi 1420, 4. srp. vévoda Rak. Arnošt Oldřichovi z Rožm.: o nebezpečí od Husitů	279
9. V Rozích 1420, 26. říj. Otto z Meissavy Oldřichovi z Rožm.: o zajetí lidí Vitorazských .	280
10. Ve Vidni 1421, 16. led. vévoda Rak. Albrecht Oldřichovi z Rožm.: o zajatých Rakušanech	281
11. V Prešpurce 1422, 6. kv. král Zikmund Oldřichovi z Rožm.: o jeho opravě na Svěrazi a Zátoni	281
12. [1433, 7. května?] Prachatictí Chvalovi z Chmelného: o Smilkovi z Křemže . . .	282
13. V Basileji 1434, 29. kv. kardinál Julian Cesarini Oldřichovi z Rožm.: o mír a svobodu kr. Č.	282
14. V Basileji 1434, 23. pros. Jan Stojkovic z Dubrovníka Oldřichovi z R.: o jeho vyslaných	283
15. V Jihlavě 1436, 4. čce královna Barbora Oldřichovi z R.: vyslovuje soustrast nad smrtí choti	283
16. V Jihlavě 1436, 27. čce král. Barbora Oldř. z R.: o vyrovnání mezi císařem a jeho protivníky	284
17. V Praze 1436, 7. list. císař Zikmund Oldřichovi z Rožmb.: o zboží Zlatokorunské . . .	284
18. 1436 ke konci nebo 1437 Oldřich z R. králové Barboře: o přimluvu u císaře Zikmunda	285
19. V Praze 1437, 16. dub. královna Barbora Oldřichovi z R. o dovozu vína z Lince . . .	286
20. V Praze 1437, 29. kv. královna Barbora Oldřichovi R.: aby dostavil se k poradě ke dvoru .	286
21. V Krumlově 1437, 17. čna Oldřich z R. žádá Smila z Křemže, aby lidi jeho nechal na pokoji	287
22. V Prachaticích [1437] 18. čna Jan Smil z Křemže Oldřichovi z R. odpovídá na učiněné výtky	287
23. V Prachaticích [1437] 22. čna Smil z Křemže Oldř. z R.: o majestátu svém na Zlatou Korunu	288
24. V Prachaticích [1437] 28. čna Jan Smil z Křemže Oldř. z R.: že ochoten je s ním se sjetí .	289
25. Ve Vidni 1437, 3. září Jan hr. ze Šaumberka Oldřichovi z R.: o průvod pro svého zete	290
26. Ve Vidni 1437, 8. září Jan hr. ze Šaumberka Oldřichovi z R.: o smíru se Smilem z Křemže	290
27. [1437?] 4. pros. Vodňauští Janovi z Kraselova: o lámání vápenného kamene . . .	290
28. V Prešpurku 1437, 19. pros. Jan hr. ze Šaumberka Oldřichovi z R.: o korunování Albrechta	291
29. Ve Vratislavi 1439, 16. led. král Albrecht Oldřichovi z R.: aby propustil Smila z Křemže .	291
30. 1439, 21. led. Jindřich falckr. Rýnský Oldřichovi z R.: aby mu poslal vojáky . . .	292
31. Na Helfenburku [1439] 4. kv. Jindřich Žakavec z Lažan Oldřichovi z R.: o zajatcích . .	293
32. V Prešpurku 1439, 8. kv. král Albrecht Oldřichovi z R.: o Kadani zapsané p. z Plavna . .	293
33. U Hettstädtu 1439, 23. čce Fridrich vév. Saský Oldřichovi z R.: o poselství Jana ze Svidnice	294
34. V Efferdingu 1439, 28. srp. Jan hr. ze Šaumberka Oldřichovi z R.: že jest ochoten ke schůzce	294
35. V St. Budíně 1439, 6. pros. královna Alžběta Oldř. z R.: aby ji podporoval ve snaze o korunu	294
36. V Krakově 1440, 14. led. král Polský Vladislav posílá k Oldřichovi z R. svého jednatele	295
37. V Komárně 1440, 6. dub. královna Alžběta Oldř. z R.: aby sněm český byl odložen . . .	296
38. V Komárně 1440, 6. dub. královna Alžběta Oldř. z R.: posílá k němu Prokopa z Rabšteina	296
39. V Komárně 1440, 1. kv. královna Alžběta Oldřichovi z R.: aby sněm český byl odložen .	297

	Strana
40. 1440—1446 Jan opat Ostrovský purkrabímu Rousovi z Čemin: o platech v Zátoni . . .	297
41. 1440—1459 Henrich ze Sobětic Zachařovi z Nemyše a Janu Rousovi z Čemin: o radu .	298
42. 1443, 2. řij. Budějovičtí purkr. Janu Rousovi z Čemin: aby měšťanu jejich pomohl k dluhu	298
43. V Budějovicích [1443] Žid Šmol z Budějovic písaři Hanušovi: o svém dluhu . . .	298
44. [1444—1452] Matěj písař desk Oldřichovi z R.: odpovídá k dotazům o kladení do desk .	299
45. V Krumlově 1446, 21. a 22. led. Oldřich z R. Budějovickým: o ukradené voly . . .	300
46. 1446, 30. led. Budějovští Oldřichovi z R.: o člověka, jež pro krádež volů uvěznili .	300
47. 1446 Václav doktor z Prachatic Oldřichovi z R.: o vyzdvižení probošství v Krumlově .	301
48. Na Hluboké 1447, 2. kv. Mikuláš z Lobkovic Oldřichovi z R.: o poselství z Hasišteina .	301
49. 1448, 21. srp. Vyšebrodský opat Zikmund Oldřichovi z R.: že mu rád opatří prkna .	302
50. V Prachaticích [1449? 31. pros.] Václav Hříza z Chelčic Oldř. z R.: stěžuje si na Fefrovské .	302
51. Na Helfenburce 1450 nebo 1451, 27. srp. Mikuláš ze Želibořic Oldř. z R.: o psu pod krahujce	303
52. Na Helfenburce 1450, 12. list. purkrabí Helfenb. Janovi Rousovi z Čemin: o lámání kamene .	303
53. 1450, 31. pros. rada m. Vodňan purkrabí Helfenburskému: o lámání kamene . . .	304
54. V pol. 15. stol. Prachatičtí rychtáři Chvalšinskému: o úroky	304
55. 1451, 3. led. Mikuláš z Želibor Brňnovi rychtáři v Bavorově: o lámání kamene . . .	304
56. Na Helfenburce 1451, 3. led. purkrabí Helfenburský Jindřichovi z R.: o lámání kamene .	305
57. V Turgavě 1451, 4. ún. vévoda Saský Bedřich Oldřichovi z R.: o smíru svém s bratrem .	305
58. V Nov. Městě Vid. 1451, 5. ún. král Fridrich Oldřichovi z R.: o Jindřichovi z Lažan .	306
59. V Č. Krumlově 1451, 28. bř. Zachař z Nemyše Oldřichovi z R.: že bílé pivo objednal .	307
60. Ve Vidni 1451, 9. kv. král Fridrich Oldřichovi z R.: aby nutil Jana z Lažan přijíti k roku .	307
61. Na Helfenburce 1451, 11. čce Jindřichovi z R.: o lidech Vodňanských	308
62. [1451?] Oldřich z R. Janovi z Lobkovic: o Vodňanských, že by mňnili kámen lámati .	309
63. Na Hluboké 1452, 25. srp. list odpovědný Václava z Daměnic	309
64. V Č. Krumlově [1454?] před 4. bř. Vaněk zlatník zeť v Krumlově Jindř. z R.: o placení dluhu	309
65. 1454—1457 opat Zlatokorunský Oldřichovi z R.: o postoupení části statků	310
66. V Krumlově 1455, 19. ún. Jarohnév z Úsuší Jindřichovi z R.: o znečištění svého erbu .	310
67. Ve Vodňanech [1456?] 8. čce rada m. Vodňan Jindřichovi a Janovi z R.: o lovu ryb .	311
68. Na N. Brandýse 1456—1474 v čci Aleš ze Záp Jaroslavovi hejtm. na Krumlově: o člověka .	311
69. Ve Vidni 1457, 29. kv. Jan z R. Zachaři z Nemyše a j. o kněžích v Zlaté Koruně a Milévsku	311
70. V Č. Krumlově 1457, 8. řij. Zachař z Nemyše Janovi z R.: o zadním mostě na Krumlově .	312
71. Na Divčím Kameni 1457, 16. řij. Oldřich z R. Zachařovi z Nemyše: o dluhu VI kop .	313
72. Ve Vidni 1457 Oldřichovi z R. píše syn: o jednání opata Milévského a převora Zlatokor.	313
73. V Drahoněcích [1457?] Racek z Drahoněc Oldřichovi z R.: přimlouvá se za Žakavce .	313
74. 1457—1461 opat Zlatokorunský prosí Jana z R. o postoupení rychtářství Černického .	314
75. Ve Zl. Koruně (1457—1461) v bř. nebo dub. opat Zlatokorunský prosí purkrabí Kruml. o rok	315
76. [1457—1461] opat Zlatokorunský Janovi z R.: o navrženém zápisu	315
77. Ve Zl. Koruně [1457—1461] v čci opat Zlatokorunský Janovi z R.: o při s Holkovcem	316
78. Ve Zl. Koruně [1457—1463] Linhart převor Zlatokorunský prosí Jana z R. o deset kop	316
79. V Praze [1457—1472] v dub. Jan a Chval písaři král. prosí Jana z R. o slíbený prám .	317
80. [1457—1472 v řij.] Vodňanští Janu z R.: o Jana šenkýře pod Maidšteinem	317
81. [1457—1562 v řij.] Vodňanští Janovi z R.: o dluhu souseda Přesnosa	318
82. Na Bechyni [1457—1572] Burjan z Lažan prosí Jana z R. o přepisy listů Kocových .	318
83. 1458, 12. září Jan písař v Bavorově dává Janovi z R. zprávu o zjednání vozků . . .	319
84. V Krumlově 1458, 19. září Jan z R. Přibískovi z Vracova: aby dal ryb Matoušovi Odolenovi .	319
85. Na Helfenburce 1458, 5. řij. Jan z Lobkovic Janovi z R.: o sáhání Prachatických na les	319
86. V Třeboni 1458, 10. list. hejtm. Třeboňský žádá purkrabí Krumlovského o zvěřinu .	320
87. Ve V. Brodě 1458, 10. pros. opat Vyšebrodský přimlouvá se u Jana z R. za pohořelé z Hološovic	320
88. [1458—1472] Jan z R. purkrabí Krumlovskému: o zákazu stříletí zajíce a ptáky . . .	320
89. V Netolicích [1459? 21. dub.] Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin Zachaři z Nemyše: o berni král.	321
90. Na Helfenburce 1459, 22. dub. Jan z Lobkovic Janovi Rousovi z Čemin: o při poddaných .	321
91. Ve V. Brodě 1459, 31. čce opat Vyšebrodský děkuje Janovi z Rožmberka za přimluvu .	322

92. V Č. Krumlově 1459, 25. říj. Jan z R. svému porybnému: aby dal ryby Petřílkovi z Krumlova	322
93. V Praze [1459] 20. pros. král Jiří Janovi z R.: aby vydával potřeby klášteru v Zl. Koruně	322
94. Ve Zl. Koruně 1459 opat Zlatokorunský purkrabí Krumlovskému: o platu ze vsi Hůrky	323
95. V Bernarticích [1459-66] v čnu Rynart od Duba prosí Jana z Petrovic o přímluvu u Netolických	323
96. [1460] 26. bř. opat Zlatokorunský Janovi z R.: o neshodách dvou fezníků s rychtářem Netol.	324
97. V Bavorově 1461, 18. bř. Jan farář Bavorovský prosí Jana z R. o vápno na stavbu	324
98. V Praze 1461, 8. kv. Jan z R. žádá purkrabí Jana z Petrovic a písaře o list na svobodu	324
99. V Krumlově 1461, 10. kv. purkrabí Jan z Petrovic Maxantovi: o máslo a sýry	325
100. V Krumlově 1461, 7. čna Jan z Petrovic Petrovi Maxantovi: o sýr, máslo, mléčné a nožíky	325
101. V Bavorově 1461, 22. říj. Jan farář Bavorovský Jana z R. prosí o pomoc pro své záduší	326
102. V Č. Budějovicích 1462, 14. ún. Jan z R. Zd. z Lukavice a Janu Rousovi: o kníž. Ludvíkovi	326
103. V Č. Budějovicích 1462, 15. ún. Jan z R. purkrabí Krumlovskému: o příjezdu krále	326
104. V Č. Budějovicích 1462, 22. ún. Jan z R. purkrabí Janovi z Petrovic: o ryby	327
105. V Č. Budějovicích 1462, 23. ún. Jan z R. Janovi z Petr. a nejv. písaři: o opis listu věnného	327
106. V Č. Budějovicích 1462, 25. ún. Jan z R. Janovi z Petrovic: o 30 kop peněz z Velešína	327
107. V Praze 1462, 21. bř. Jan z R. purkrabí Janovi z Petrovic o penězích a o stříbre	328
108. Ve V. Brodě 1362, 8. kv. Pavel opat Vyšebrodský purkrabí Krumlovskému: o lidi z Halašovic	328
109. V Třeboni 1462, 27. září Jan z R. purkrabí Krumlovskému o ryby a varhánky pro sestru	328
110. V Hradci [Jindř.] 1462, 11. list. Jan z R. purkrabí Krumlovskému: o přiložení pečeti	329
111. V Třeboni 1463, 26. ún. Jan z R. Petru Višňovi z Větrní: o vození vápna na Nový Hrad	329
112. V Praze 1463, 11. bř. Jan z R. Petru Višňovi a nejv. písaři: o listy Předbora se týkající	329
113. V Zl. Koruně [1463-1465] opat Zlatokorunský purkrabí Krumlovskému: o penězích	330
114. 1464 [16. led.] rada m. Budějovic Petrovi Višňovi z Větrní: touží na Netolické	330
115. [1464] 18. led. Petr z Větrní: o zajímání lidí Netolickými	330
116. 1464, 20. led. Jan farář Bavorovský Janovi z R.: v příčině dluhů stavbou vzniklých	331
117. V Kladště 1464, 4. ún. král Jiří Janovi z R.: zapovídá dělání cesty Zablatskými do Němec	331
118. Na Krumlově 1464, 10. ún. Jan z R. kvituje Pavla šafáře ze 25 zl. rýnských	331
119. V Homolách 1464, 10. ún. obec Homoly Janovi z R.: o sladovně a krčmě v téže obci	332
120. 1464 [10. ún.] sepsání škod, které učinili Budějovští svým pychem na několika vsích	333
121. V Planých Českých 1464, 10. ún. obce Č. Plané Janu z R.: o sladovny a krčmy v obci	335
122. 1464, 10. ún. opat Vyšebrodský žaluje na Budějovické pro veliké škody	336
123. 1464, [10. ún.] svědectví starých lidí: že v Plavě pivo vařili a prodávali	338
124. V Kam. Újezdě 1464, 10. ún. obec Kam. Újezd Janovi z R.: stěžuje si na Budějovické	339
125. Na Krumlově 1464, 5. dub. Jan z R. kvituje písaře Pavla z odevzdání peněz	343
126. Ve Strakoncích 1464, 30. kv. Jan z R. Janovi z Petrovic: o palcát železný s orlojem	343
127. 1464, 1. čna Netoličtí purkrabí Krumlovskému: o chycení žháře	343
128. V Praze 1464, 24. čna král Jiří Janovi z R.: aby zakázal Zablatským dělati cestu přes les	344
129. Na Divč. Kameni 1464, 23. srp. Jan z R. Konrádovi z Petrovic: o zaslání koření	344
130. Na Hluboké 1464, 26. srp. Mikuláš z Landšteina Janovi z R.: o platu kostela Zahájského	344
131. Na Divč. Kameni 1464, 14. říj. Jan z R. purkrabí Krumlovskému: o peníze fšmistrovi	345
132. [1464] 24. říj. Budějovští žádají na Netolických náhradu škody jejich sousedu	345
133. 1464, 26. října Netoličtí odpovídají Budějovickým ve věci jejich souseda Oldřicha	346
134. Na Divč. Kameni 1464, 6. list. Jan z R. Konrádovi z Petrovic: o list na svobodu kladení do desk	346
135. Na Divč. Kameni 1464, 14. list. Jan z R. svému nejv. písaři: o peníze do komory	346
136. V Krumlově 1464, 28. list. Konrad z Petrovic Janovi z R.: o syna rychtáře Blánského	347
137. Na Pohoří 1464 Petr Višně z Větrní purkrabí Krumlovskému: kdy má poslati pro ryby	347
138. Na Divč. Kameni 1464 Jan z R. Konrádovi z Petrovic a nejv. písaři: o obnovený list štítného	347
139. V Prachaticích 1464, 28. pros. Prachatičtí žalují na Vávru z Frantole pro nadávky	348
140. [1464?] Netoličtí Janovi z Rožmberka: touží na Budějovické pro jetí svého souseda	348
141. [1464?] Netoličtí Janovi z Rožmberka: stěžují si opět na Budějovické	348
142. [1464] Cedule Jana z R. kancléři Mikulášovi o zaslání listiny	349
143. V Landshutě o středopostí [1464-1472] Jindřich z R. Konrádovi z Petrovic: o psy	349

Strana

144. Ve Skále u sv. Jana [1464—1478] opat Ostrovský prosí Konrada z Petrovic za přimluvu	349
145. [1464—1478] Přibík z Chlumu prosí purkrabí Krumlovského o zaslání zvěřiny	350
146. Ve Chvalkově [1464—1478] Vojtěch z Jivovice Konradovi z Petrovic: o Budoně ze Slavče	350
147. V Krumlově 1465, 27. led. Jan měšťan v Krumlově Mikuláš Waldekovi ve Slaném o dluh	351
148. V Praze 1465, 1 kv. král Jiří Janovi z R.: o sporu jeho s Vodňanskými o lámání kamene	351
149. [1465 po 1. kv.] Jan z R. králi Jiřímu: o lámání kamene Vodňanskými	351
150. V Prachaticích 1465, 19. říj. rada m. Prachatic Janovi z R.: o silnici od Pasova do Netolic	352
151. V Prachaticích 1465 rada m. Prachatic Janovi z R.: mají již mistra popravčího	352
152. Ve Dskách [1465—1478] Jan z Pořešína prosí purkrabí Krumlovského o raroha	352
153. [1467?] Jan z Třeboně Matyášovi z Úsova: o poměrech na Moravě	353
154. Ve Vitorazi 1468, 14. ún. Zdeněk z Šternberka Janovi z R.: ve věcech jeho poddaných .	353
155. Na Helfenburce 1468, 30. dub. purkrabí Helfenburský Janovi z R. sděluje noviny	354
156. Na Helfenburce 1468, 15. čna purkr. Helfenburský Janovi z R.: o běžných věcech správy .	355
157. [1468?] 14. list. Jan Slovicový z Vraního Janovi z R.: o Petra z Perneku	355
158. 1468, 3. pros. Budějovští Konradovi z Petrovic: o žida u nich usedlého	356
159. 1468, 5. pros. Budějovičtí Konradovi z Petrovic: o věcech, jež si dal jejich žid k Burcianovi	356
160. 1469, 8. bř. obec m. Netolic Janovi z R.: aby jim popřál rybníku vedle města	357
161. V Bavorově [1469—1475, 5. čce?] obec Bavorovská p. z Rožmberka: o kněze Jana a Petra .	357
162. V Prachaticích 1469, 6. srp. Vilém ze Lhoty Janovi z R.: o lidi ze Strunkovic a Svinětic .	358
163. 1469, 21. list. Budějovičtí Konradovi z Petrovic: o lidi, kteří oloupili křižáky	358
164. 1469, 29. list. Budějovští Konradovi z Petrovic: aby Burcian vrátil věci jejich židovi .	359
165. 1469, 6. pros. Jan Slovicový z Vraního Konradovi z Petrovic: o propuštění soli na Prachaticce .	359
166. Na Divč. Kameni [1469—1472] v říj. Jan z R. purk. Krumlovskému: o službu dvořanům	360
167. [1469—1478] Jan z Bohušic Konradovi z Petrovic: o slovení rybníčku u Netolic	360
168. V Prachaticích [1469—1478] Václav Drch(?) purkrabí Krumlovskému: že vězní člověka	360
169. [1469—1478] Jan Pěnkava Konradovi z Petrovic: o zaslání soli	361
170. V Třeboni [1469—1478] Markvart z Kanice Konradovi z Petrovic: o lidi zjímané	361
171. V Sedlci [1469—1478] B . . . ch z . . . Konradovi z Petrovic o oloupení svého bratra .	361
172. V Č. Krumlově 1470, 22. led. Konrad z Petrovic Janovi z R.: o přijetí nového služebníka	362
173. Ve Strakoněcích 1470, 5. ún. Jan ze Švamberka Konradovi z Petrovic: o dva své poddané	363
174. 1470, 9. ún. Jan Slovicový z Vraního Konradovi z Petrovic: o Welfovou z Volar	363
175. [1470], 14. ún. Jan Slovicový z Vraního Konradovi z Petrovic: o železe a soli	364
176. 1470, 8. dub. poddaní měst. Bavorova Janovi z R. touží na spolusouseda Jana Brňnu .	364
177. Ve Strakoněcích 1470, 2. srp. Jan ze Švamberka Konradovi z Petrovic: o své vozky	365
178. V Třeboni 1470, 19. říj. Řehoř z Klaric Konrad. z Petrovic: o mléčném na trhu v Jindř. Hradci	365
179. [1470] 23. říj. poddaní měst. Bavorova Janovi z R.: stěžují si na Jana Brňnu a kněze Jana	365
180. V Prachaticích [1470?] 28. pros. Ctibor z Martic Janovi z R.: o silnici Prachatické	366
181. 1471, 23. bř. Sigmund písař v Budějovicích kancléři Rožmb.: o svého syna	367
182. V Třeboni 1471, 23. bř. Anežka z Rožmb. Konradovi z Petrovic: že se na něho nehněvá	367
183. V Třeboni [1471?] 4. dubna Anežka z R. Konradovi z Petrovic: děkuje za krámské věci	368
184. V Třeboni [1471?] 22. dub. Anežka z R. Konradovi z Petrovic: o koření, mýdlo a j.	368
185. V Třeboni 1471, 23. čce Jarohněv z Úsuší a Markvart z Kamenice Janovi z R.: o Stráži .	369
186. V Třeboni 1471, 22. list. Jarohněv z Úsuší Janovi z R.: o koníku pro Bolochovice	369
187. 1471, 8. pros. Jan z R. Jarohněvovi z Úsuší: o Roubíkové glejtu	370
188. [1471?] Anežka z R. Konradovi z Petrovic: o ječmen a semenec	370
189. 1472 nejmenovaný Janovi z R.: o lidi z Ročovského dvoru odběhlé	371
190. 1472 po 12. bř. Jakub zlatník v Prachaticích Konradovi z Petrovic: o Šimona v Krumlově .	371
191. V Budíně 1472, 1. dubna Jarohněv z Úsuší Janovi z R.: o sjezdu v Něm. Brodě	372
192. V Třeboni 1472, 13. čna Markvart z Kanice Konradovi z Petrovic: o prodej vápna	372
193. Ve Hluboké 1472, 6. čce Petráš ze Zbudova Konradovi z Petrovic: o ukradené krávé	372
194. Na Helfenburce 1472, 26. čce Jan z Vlksic Jana z R. prosí o vydání služby Brňnovi	373
195. Na Helfenburce 1472, 11. srp. Jan z Vlksic Konradovi z Petrovic: o sekání lesa Vodňanskými	373

	Strana
196. 1472, 20. srp. rada města Vodňan purkrabí Krumlovskému: ve sporu o hory	374
197. 1472, 3. září úředníci Rožmb. zpravují pána o jednání svém ve sporu s Vodňanskými	374
198. V Netolicích 1472, 23. list. Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic: o lidi z Humna	375
199. 1472, 13. pros. rada města Vodňan Oldřichovi z R.: ve sporu o hory	376
200. V Netolicích [kolem r. 1472] Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic: o voly	376
201. V Netolicích [asi r. 1472] Jindř. Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic: o ukradené krávy	377
202. V Březi 1473, 10. ledna Štěpán z Květiše Konradovi z Petrovic propouští písaře	377
203. 1473, 30. ledna rada města Vodňan Jindřichovi z R.: ve sporu o hory	378
204. Ve Vodňanech 1473, 3. ún. (?) rada m. Vodňan Konradovi z Petrovic: o Aleše ze Sádlna	378
205. Na Helfenburce 1473, 30. dubna purkr. Helfenburský purkrabí Krumlovskému: o škodách	379
206. V Hluboké 1473, 23. kv. Oldřich z Waldeka Jindřichovi z R.: o lidi z Rychnova a Dvořistě	380
207. V Třeboni 1473, 12. čna Jarohněv z Úsuší Konradovi z Petrovic: o převedení krav	381
208. Ve Vodňanech 1473, 17. čce Vodňanští Konradovi z Petrovic: o ženě Vojtěcha ze Chvalšín	381
209. V Dobříši 1473, 28. čce Jindřich Zajímač z Kunštátu Jindřichovi z R.: o dva ohaře	381
210. Na Rožmberce 1473, 20. říj. Jindř. z R. Jarohněvovi z Úsuší: o listu probošta Drkolenského	382
211. V Třeboni 1473, 3. list. Jarohněv z Úsuší Konradovi z Petrovic: o poslání Bartoše na Zvíkov	382
212. Na Helfenburce 1473, 20. list. purkrabí Helfenburský Jindřichovi z R.: o projetí mýta	382
213. Na Helfenburce 1474, 15. ún. purkrabí Helfenburský Jindřichovi z R.: o pokradení vozíků	383
214. Na Helfenburce 1474, 16. ún. purkr. Helfenburský Jindřichovi z R.: o krádeži dobytka	383
215. Ve Vodňanech 1474, 28. bř. rada města Vodňan Jindřichovi z R.: o Alšovi ze Sádlna	384
216. Ve Vodňanech 1474, 28. bř. (?) obec Vodňanská Konradovi z Petrovic: o dluhu sousedů	385
217. Ve Vodňanech [1474], 27. dub. dva občané z Vodňan rychtáři ve Chvalšínách: o dluh	385
218. Ve Vodňanech 1474, 1. kv. obec m. Vodňan Konradovi z Petrovic: o dluhu dvou sousedů	385
219. V Libějovicích 1474, 9. čna jakýsi Žák Konradovi z Petrovic: o směně své s krejčím	386
220. V Netolicích 1474, 17. čna Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic: o koně	387
221. Ve Vodňanech 1474 před 24. čnem obec m. Vodňan Konradovi z Petrovic: o Alše ze Sádlna	388
222. Ve Vodňanech 1474, 2. čce obec m. Vodňan Konradovi z Petrovic: o Vojtěcha pekaře	388
223. Ve Vodňanech 1474, 17. srp. rada m. Vodňan Konradovi z Petrovic: o obstavkách	389
224. Na Helfenburce 1474, 25. říj. purkr. Helfenburský Jindřichovi z R.: o krádežích na zámku	389
225. Na Helfenburce 1474 purkr. Helfenburský Jindřichovi z R. o krádeži koní Mikuldou	390
226. Na Helfenburce [1474] purkrabí Helfenburský Jindřichovi z R.: o krádeži koňů a krav	390
227. V Krumlově 1475, 27. led. purkr. Kruml. Dobrohostovi z Ronšperka: o oloupení jeho člověka	391
228. Na Vimperce 1475, 6. bř. Petr Kaplír ze Sulovic Konradovi z Petrovic: o podd. Wylontha	391
229. Na Helfenburce 1475, 6. bř. Jan z Vlksic Konradovi z Petrovic: o koně ukradené	391
230. V Bavorově 1475, 28. března Bavorovští Vokovi z R.: o utiskování od Jana z Vlksic	392
231. Na Helfenburce 1475, 31. bř. purkr. Helfenburský Jarohněvovi z Úsuší: o Papouškovi	392
232. Na Helfenburce 1475, 6. dub. týž Jarohněvovi z Úsuší a Konrad. z Petrovic: o Václava kováře	393
233. 1475, 8. dub. Oldřich Roubík z Hlavatec purkr. Krumlovskému: o kostele v Netolicích	393
234. V Netolicích 1475, 11. dub. Oldřich Roubík purkr. Krumlovskému: o kostele v Netolicích	394
235. 1475, 10. srp. rada m. Vodňan Vokovi z R.: o lámání kamene vápenného	395
236. V Třeboni 1475, 4. září Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o lidech ze Suchdola	395
237. V Třeboni 1475, 12. září Řehoř z Klaryc Kunratovi z Petrovic: o panství Helfenburském	396
238. V Třeboni 1475, 29. září Řehoř Klaryc purkr. Krumlovskému: o prodeji Helfenburku	396
239. Na Helfenburce 1475, 21. října Řehoř Klaryc Vokovi z R.: o prodeji Helfenburku	397
240. Na Tiché 1475, 10. list. Čáp z Radonic Konradovi z Petrovic: o smluvené potřeby	398
241. 1475, 11. list. rada m. Vodňan Vokovi z R.: ve sporu o hory a řeku	399
242. Na Zvíkově 1475, 15. list. Jindřich z Úsuší Konradovi z Petrovic: o Sedleckého	399
243. Na Zvíkově 1475, 15. list. Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o prodeji Helfenburku	399
244. V Bernarticích 1475, 16. list. Rynart od Dubu Konradovi z Petrovic: o ukradené krávi	400
245. V Prachaticích 1476, 5. led. purkrabí Prachatický purkr. Krumlovskému: o různici	400
246. 1476, 7. led. Budějovští Konradovi z Petrovic: o jízdě kupců a vozků přes Krumlov	401
247. V Č. Krumlově 1476, 8. ún. Konrad z Petrovic Janovi písaři Velešínskému: o 10 centů oleje	401

Strana

248. V Č. Krumlově 1476, 10. ún. Konrad z Petrovic písaři Velešinskému: o zjednání oleje . 402
 249. 1476, 20. ún. Budějovští Konradovi z Petrovic: že člověku jeho kradené věci budou vráceny . 402
 250. Na Nových Hradech 1476, 26. ún. písař Velešinský Konradovi z Petrovic, že opatřil olej . 403
 251. 1476, 23. kv. Burian z Martic prosí Konrada z Petrovic o psa veveričníka 404
 252. Ve Volyni 1476, 16. říj. Čáp z Radonic Konradovi z Petrovic: o sůl a kuchaře 404
 253. V Budějovicích 1476, 12. pros. Anna vdova po Janu z R. purkr. Krumlovskému: o honitbě . 404
 254. V Č. Budějovicích 1477, 17. bř. Jaroš Klaric Bohuslavovi ze Švamberka posílá olej . . 405
 255. V Č. Budějovicích 1477, 18. bř. Jaroš Klaric posílá Bohuslavovi ze Švamberka vyzinu . 405
 256. V Č. Budějovicích 1477, 5. dub. Jaroš z Klaric posílá Bohuslavu ze Švamberka mihule . 405
 257. V Zl. Koruně 1477, 26. čna opat Zlatokorunský stěžuje si Konradovi z Petrovic na Trisovské 406
 258. V J. Hradci 1477, 17. září Jindřich z Hradce Vokovi z R.: o povolení k lovu na jeho gruntech 406
 259. 1477, 1. říj. Budějovičtí Konradovi z Petrovic: o propuštění mladého Šístla 406
 260. Na Leštně [1477—93] v pond. po Laet. Jan Zajímač z Kunštátu děkuje Vokovi z R. za psa . 407
 261. 1478, 4. ún. Budějovští Konradovi z Petrovic: o příhodě pana Švamberka 407
 262. V Č. Budějovicích 1478, 21. ún. dva stoláři z Budějovic purkr. Krumlovskému: o dříví . . 408
 263. 1478, 3. bř. Petr z R. Konradovi z Petrovic posílá svého služebníka 408
 264. V Třeboni 1478, 29. bř. Řehoř Klaric Konradovi z Petrovic: o zbrojení pana Eicingara 408
 265. V Č. Budějovicích 1478, 28. dub. Jaroš Klaric Konrada z Petrovic prosí za přímluvu . . . 409
 266. 1478, 13. čna Budějovští Konradovi z Petrovic, že Šístle doma není 409
 267. V Prachaticích 1478, 6. čce Václav z Rabšteina Konradovi z Petrovic: o kováře ze Smědče . 410
 268. V Č. Budějovicích 1478, 16. list. Budějovští Konradovi z Petrovic: o obstarávce sousedů . . 410
 269. V Třeboni 1478, 21. list. Řehoř Klaric Vokovi z R.: o přijetí úřadu na Rožmberce 411
 270. 1478, 22. list. Burjan z Martic žádá Konrada z Petrovic o přímluvu 411
 271. 1478, 8. pros. Budějovští Konradovi z Petrovic: o věci jejich žida s Burcianem 411
 272. V Třeboni 1478, 14. pros. Řehoř Klaric Vokovi z R.: o jistých odměnách 412
 273. Ve Vodňanech 1479, 28. dub. rada m. Vodňan purkr. Krumlovskému: o rychtáře z Brloha . 412
 274. Na Tiché 1479, 10. čna Čáp z Hnízda Konradovi z Petrovic: o uvězněného kováře 413
 275. Ve Vodňanech 1479, 30. říj. rada m. Vodňan Vokovi z R.: o svého poddaného 413
 276. 1479, 24. list. rada m. Vodňan Vokovi z R.: o propuštění Petra syna Tulavova 413
 277. Ve Vodňanech 1479, 4. pros. rada m. Vodňan Vokovi z R.: o dluhu jejich člověka . . . 414
 278. 1479, 15. pros. Burjan z Martic Vokovi z R.: že mu rád jestřába pošle 414
 279. Na Krumlově 1481, 4. čce Petr a Jan z R. svým úředníkům: o Budějovické 415
 280. V Krumlově 1481, 11. bř. staří měšťané Kruml. prohlašují, že v městě sklady byly svobodny 415
 281. [1481—1500] nejmenovaný konšel Krumlovský žaluje u pána na jednání rychtářovo . . . 416
 282. V Kut. Hoře 1484, 12. ún. král Vladislav Vokovi z R.: o silnici z Netolic do Týna . . . 418
 283. Na Hluboké 1485, 14. kv. purkrabí na Hluboké purkr. Krumlovskému: o dlužné peníze 419
 284. Na Hluboké 1485, 29. říj. purkrabí na Hluboké purkr. Krumlovskému: o korbelíky . . . 419
 285. 1486, 22. list. poručníci neb. Nejičného žádají Jiříka [Petrlika] o vydání 50 kop . . . 419
 286. 1487 tiž poručníci kvitují Jiříka Petrlikova ze 25 fl gr. 420
 287. Na Zvíkově [1487—1491] Bohuslav ze Švamberka Vokovi z R.: o koupi Prachatic . . . 420
 288. V Kestřanech 1490, 6. dub. Václav z Kestřan p. Hendrichovi ze Švamberka: o Kestřany . 421
 289. V Třeboni 1490, 22. kv. Vok z R. purkrabí Krumlovskému o pět čápů 421
 290. 1491, 24. kv. Konstancie ze Švamberka synu svému Hendrichovi: o vápno a hlinu 422
 291. V Strakonici 1491, 24. čce Jan z Švamberka Hendrichovi z Švamberka o koupi Kestřan 422
 292. V Krumlově 1493, 15. čce Vok z R. rychtáři Netolicckému: o list zachovací 423
 293. V Prachaticích 1494, 17. kv. rychtář Prachatický Petrovi z R.: že hejtmana není doma 423
 294. Na Kašové (?) 1494, 24. čna Jan z Roupova Petrovi z Rožmberka: o lov v lesích . . . 424
 295. V Roupově 1495, 19. led. Václav z Roupova Petrovi z R.: o lov u Prachatic 425
 296. V Krumlově 1495, 25. led. Petr z R. panu z Roupova: o lovy v lesích 425
 297. V Krumlově 1495, 2. ún. Petr z R. Václavovi z Roupova stěžuje si na lidi z Volar . . . 426
 298. V Prachaticích 1495, 3. ún. Václav z Roupova Oldřichovi z R. o rychtáře Plánského . 426
 299. V Prachaticích 1495, 4. ún. Václav z Roupova Petrovi z R.: o honbě v lesích Zelnavských . 426

	Strana
300. V Krumlově 1495, 13. ún. Petr z R. p. Roupovskému o lovech v lesích Zelnavských . . .	427
301. 1495, 18. ún. svědectví rady m. Č. Krumlova o honbě v lesích Zelnavských . . .	427
302. 1495, 5. bř. rada m. Č. Krumlova předkládá svědectví o lovu v lesích Zelnavských . . .	429
303. V Prachaticích 1496, 3. ún. úředníci v Prachaticích Petrovi z R.: o rychtáře Plánského . . .	430
304. V Krumlově 1496, 4. ún. Petr z R. odpovídá Prachatickým úředníkům na jejich dotaz . . .	430
305. V Roupově 1496, 21. ún. Václav z Roupova Petrovi z R.: že dopustil se násilí . . .	431
306. V Krumlově 1496, 25. ún. Petr z R. Václavu z Roupova, že lidé jeho násilí učinili . . .	431
307. 1496, 27. ún. rada m. Č. Krumlova, že Prachatičtí na zboží Zelnavském nehonívali . . .	432
308. V Krumlově 1496, 7. čna purkr. Kruml. a kancléř Rožm. prosí prob. Pražsk. za kněze Petra . . .	433
309. V Krumlově 1496, 5. pros. Petr z R. Prachatickým: o ševce ze Smědče . . .	434
310. V Krumlově 1496, 13. pros. Petr z R. Prachatickým: opětně o ševce ze Smědče . . .	434
311. V Krumlově 1497, 28. led. Petr z R. Prachatickým: o výsady na vozy . . .	435
312. 1497, 18. září svědectví Rynše z Krumlova o lovech v lesích Zelnavských . . .	435
313. V Krumlově 1499, 16. čna Petr z R. kvituje písaře důchodního z přijatých peněz . . .	436
314. Z poč. 16. stol. vyzvání k bratrstvu sladovnickému, aby modlilo se za dobrodince své . . .	436
315. Na Helfenburce 1501, 3. čna purkr. Helfenburský Petrovi z R.: o věznění jistého Štěpána . . .	440
316. V Krumlově 1502, 4. dub. Petr z R. krále Vladislava prosí o přímluvu u kněze legata . . .	441
317. V Budíně 1502, 4. kv. král Vladislav Petrovi z R.: o směně Prachatic za Sedlčany . . .	441
318. V Třeboni 1507, 11. pros. Petr z R. purkrabí Krumlovskému: o sud řídkého piva . . .	442
319. V Krumlově 1508, 3. bř. Jiřík Černý z Volyně slibuje, že Petrovi z R. nebude se mstít . . .	442
320. V Č. Budějovicích 1513, 18. list. Budějovští purkrabí Krumlovskému: o jakousi Dorotu . . .	443
321. V Krumlově 1514, 19. srp. Petr z R. rychtáři Chvalšinskému: o dluh svého krejčího . . .	443
322. V Soběslavi 1517, 3. čna (?) Václav z Tučap Janovi z R.: o jarmark v Krumlově . . .	443
323. Na Březí 1519, 7. led. Jan Přemyslský ze Žlunic Petrovi z R.: prosí o přímluvu . . .	444
324. V Krumlově 1519, 9. led. Petr z R. Janovi Přemyslskému ze Žlunic: o jeho žádosti . . .	444
325. V Libějovicích 1519, 13. led. Léva Malovec Petrovi z R.: o knězi Václavovi z Lazištích . . .	445
326. V Prachaticích 1519, 28. čna Řehoř Sochor z Prachatic Petrovi z R.: o falešných penězích . . .	446
327. Na Helfenburce 1519, 28. říj. Martin písař na Helf. Petrovi z R.: o gruntech špitálských . . .	446
328. V Bavorově 1519, 28. říj. rada m. Bavorova Petrovi z R.: o nájem dědiny špitálské . . .	447
329. V Kestřanech 1520, 21. říj. Jan Cinišpán z Heršláku Hendr. ze Švamberka: o lov ryb . . .	448
330. V Prachaticích 1520, 2. list. Petr z R. Tlukovi z Prachatic: děkuje za ptáky . . .	450
331. V Prachaticích 1520, 27. list. Jan Hartmanický Petrovi z R.: o ohni od vojáků způsobeném . . .	450
332. 1520 farář Krumlovský prosí Petra z R. o propuštění svého rybáře Hanzle . . .	451
333. V Prachaticích [okolo r. 1520] Jan Hartmanický Petrovi z R.: o falešných penězích . . .	452
334. V Č. Krumlově 1521, 16. čce purkrabí na Krumlově Petrovi z R.: o moru v Rakousích . . .	453
335. V Netolicích 1521, 29. čce Netoličtí Petrovi z R.: o skládání peněz na vojnu . . .	453
336. V Krumlově 1521, 12. srp. Krumlovští Petrovi z R.: o žádosti Budějovických . . .	454
337. V Č. Budějovicích 1521, 22. srp. Budějovští Krumlovským: o věci na ně vložené . . .	454
338. V Krumlově 1521, 24. srp. Krumlovští Petrovi z R.: o žádosti Budějovických . . .	455
339. V Krumlově 1521, 30. září služebník Ambrož Petrovi z R.: o žádosti Norimberských o sadování . . .	456
340. V Krumlově 1521, 1. říj. písař Silvestr Petrovi z R.: o rychtáři Třebonínském . . .	456
341. V Č. Krumlově 1521, 1. říj. Mikuláš z Milíkovie Petrovi st. z R.: o 40 džberů ryb . . .	457
342. V Krumlově 1521, 4. říj. písař Silvestr Petrovi z R.: o nepořádnosti Korce z Újezda . . .	457
343. 1521, 4. říj. dvě svědectví o Vitovi Duchoňovu synu z Mojného . . .	458
344. V Krumlově 1521, 14. říj. svědectví několika osob o Duchoňovi z Mojného a jeho synech . . .	459
345. V Krumlově 1521, 14. říj. písař Silvestr Petrovi z R.: o rychtáře Třebotínského . . .	460
346. V Třeboni 1522, 1. dub. Jindřich z R. purkrabí Krumlovskému: o sukna . . .	461
347. V Praze 1522, 11. čce Petr z R. písaři Ambrožovi: o zjednání perkmistra a markscheidera . . .	462
348. V Krumlově 1522, 28. září Petr z R. purkrabí Hlubockému: o věci odnáté loupežníkům . . .	462
349. [1523—24] Jindřich z R. svému bratru: že se radil s kancléřem Adamem z Hradce . . .	463
350. [1523—24] Prachatičtí Jindřichovi z R.: o sousedu svém Petru Kristleklvi . . .	464
351. V Kut. Hoře 1524, 7. kv. kn. Karel Minsterberský zve opata Zlatokorunského ku poradě . . .	465

	Strana
352. V Krumlově 1524, 22. kv. sepsání faráře Krumlovského o poslední vůli varhaníka Johanna	465
353. V Krumlově 1524, 16. čna Jan z R. Tábořským: o sirotky Ondřeje Slovkovského . . .	466
354. V Krumlově 1524, 26. čna Jan z R. kníž. Karlu Minst. o opata v Zl. Koruně a Vyš. Brodě	467
355. V Třeboni 1524, 1. září Jindřich z R. panu Oldřichovi: o panství Zlatokorunské . . .	468
356. V Krumlově 1524, 8. list. Jindřich z R. rychtáři Ločedickému: o úroční slepice . . .	468
357. V Dubu 1525 před 17. led. Beneš Dubský Jindřichovi z R.: o prodáváných vlčích . . .	469
358. Na Krumlově 1525, 17. led. Jindřich z R. Benešovi Dubskému: o vlčích	469
359. V Krumlově 1525, 8. dub. Jindřich z R. Janovi rychtáři v Netolicích: o Štefla ze Zaboří	469
360. V Krumlově 1525, 27. čna Jindřich z R. Netolickým: posílá k nim Kafunka	470
361. V Třeboni 1525, 1. září fšmistr Štěpánek Netolický Jindřichovi z R.: o dluhu za ryby	470
362. V Krumlově 1525, 14. říj. Krumlovští Jindřichovi z R.: o pozůstalost Johanna varhaníka	470
363. V Krumlově 1525, 26. list. Jindřich z R. mnichům v Zl. Koruně ustanovuje opata . . .	471
364. Ve Zl. Koruně 1525, 27. list. mniši ve Zl. Koruně Jindřichovi z R.: o ustanovení opata	472
365. V Krumlově 1525, 27. list. Jindřich z R. mnichům v Zl. Koruně: o nového opata . . .	472
366. V Plasích 1525, 7. pros. Linhart opat v Plasích Jindřichovi z R.: o volbě opata v Zl. Koruně	472
367. [1525 7. pros.] mniši ve Zl. Koruně Jindřichovi z R.: o právu volebním opata v Plasích	473
368. [1525 7. pros.] Jindřich z R. opatu Plasskému: o volbě opata Zlatokorunského	474
369. 1525 rada m. Krumlova panu z R. žalují na chování se posla z Vídně	475
370. V Netolicích 1526, 10. led. rada m. Netolic Jindřichovi z R.: o tvrzení kšaftu	476
371. V Netolicích 1526, 25. ún. rada m. Netolic Jindřichovi z R.: touží na svoje pekaře . .	476
372. Na Nov. Hradech 1526, 20. čna Jindř. z R. purkr. Krumlovskému: o žito, sůl, svíčky a hrách	477
373. V Krumlově 1526, 7. čce Jan z R. Křištofovi ze Švamberka: o klenoty kláštera ve Vyš. Brodě	477
374. [1526—1535] [Václav z Rovného?] panu z R.: o poustevníky na Výtoni	478
375. V Krumlově 1527, 2. dub. Jan z R. Prachatickým: o při Václava Litochleba se Šnědlovou	479
376. V Soběslavi 1527, 18. dub. písař Karel posílá na Krumlov ptáky	480
377. Na Krumlově 1528, 9. dub. písař Jiří Skopec posílá Janovi z R. klíče od truhly	480
378. Ve Vyš. Brodě 1528, 29. dub. Křištof Knoblach z Warnsdorfu Janovi z R.: o Andresa Teyfla	481
379. [16. stol. z prv. třetiny] dobrozdání Štěpánka Netolického o odstranění skalisk z Vltavy	481
380. V Krumlově 1531, 15. říj. Jan z R. hejtmanu Prachatickému: o sůl	482
381. V Krumlově 1531, 29. říj. Jan z R. Příbiku Bickovi, aby mu daroval chrta	482
382. 1472, 15. list. purkrabí Helfenburský Jindřichovi z R.: že zachová se dle rozkazu . . .	483
383. Ve Zl. Koruně 1474, 24. pros. opat Zlatokorunský Konr. z Petrovic: o kuchaři Matěji .	483
384. V Krumlově 1521, 3. říj. úředník Ambrož Petrovi z R.: o pivu a gdoulích pro něho . .	484

C. XXVI. Mikuláše Slepíčky z Nažic závět a její vykonání (1512).

Vydává Hynek Gross.

1. V Č. Krumlově 1482, 25. čce Řehoř Klaric uhrazuje dluh Beneše z Jivovice za ryby . . .	485
2. 1503, 23. dub. Mikuláš Slepíčka a Matěj podfšmajstří najímají dva haltěře	486
3. V Třeboni 1509, 1. září poznamenání o splátkách Vavřince Mráza Mikuláši Slepíčkovi . .	486
4. V Č. Krumlově 1511, 4. čce Václav z Hradešína přiznává se, že dluhuje Mik. Sl. 15 kop	487
5. 1512, 4. bř. Mikuláš Slepíčka činí s Petrem Podlahou smlouvu o splácení dluhu	487
6. 1512, 18. bř. závět Václava Slepíčky z Nažic, porybného v Krumlově	488
7. 1512 po 18. bř. peněžní pohledávky Mikuláše Slepíčky v závěti neuvedené	491
8. 1512 po 8. list. účetnické poznámky o pohřbu Mikuláše Slepíčky a bohoslužbách po něm	491
9. 1512—1519 účet z peněz přijatých a vydaných z pozůstalosti po Mikuláši Slepíčkovi . .	492
10. V Č. Krumlově 1513, 10. ún. Václav z Rovného a Vaněk písař Václ. z Hradešína: o dluh	499
11. V Praze 1513, 25. ún. Václav z Hradešína Václ. z Rovného a Vaňkovi písaři v příčině dluhu	500
12. 1513, 23. dub. poručníci závěti Slepíckovy prodávají Janovi zlatníkovi domek	500
13. V Č. Krumlově 1513, 11. června Václ. z Rovného a Vaněk Václ. z Hradešína upomínají o dluh	501
14. V Praze 1513, 17. čna Václav z Hradešína Václ. z Rovného a Václ. z Tejna: o dluh . .	502

15. V Č. Krumlově 1513, 8. říj. Václ. z Rovného a Vaněk písař Linhartovi (Sybmweiberovi?) o dluh 502
16. V Jindř. Hradci 1515, 22. říj. Jan Andree Václ. z Rovného: o dluh Václ. z Hradešína . 503
17. 1515 před 26. říj. půhon na Václava z Hradešína pro dluh Mikuláši Slepíčkovi 503
18. V Krumlově 1515, 26. říj. poručníci závěti Slep. dávají Václ. Robmhapovi plnou moc ku při 504

**C. XXVII. Mikuláše Petrlíka ze Stradova nadání, závět a její vykonání
z let 1508—1525. Vydává Hynek Gross.**

1. Na Krumlově 1482, 15. čce Vok a Petr z Rožmb. potvrzují Jírovi Petrlíkovi držení haltěřů . 506
2. V Krumlově 1499, 7. ún. Jíra Petrlík odkazuje svůj statek synům a své manželce . . . 507
3. V Praze 1508, 3. srp. Ambrož z Plzně potvrzuje nadání Mikuláše Petrlíka ze Stradova . 508
4. 1517, 25. říj. Mikuláš Petrlík ze Stradova činí poslední své pořízení 511
5. 1517—1525 účty Václava z Rovného z příjmů pozůstalosti po Mikuláši Petrlíkovi 512
6. 1517—1519 účty Václava z Rovného z výdajů pozůstalosti po Mikuláši Petrlíkovi ze Stradova 517
7. V Krumlově 1518, 25. led. Petr z Rožmb. svoluje, aby haltěř Petrlíkův byl dán kaplanům 521
8. V Haslachu 1518, 7. bř. Hans Schift Václavovi z Rovného o dluhu za železo 524
9. 1518, 10. bř. Václav z Rovného prodává dům po Mikuláši Petrlíkovi Krumlovským . . . 524
10. 1518, 17. bř. Václav z Rovného prodává sad a stodolu po Mikuláši Petrlíkovi 525
11. 1520—1530 kus závěti nejmenované paní, snad Elišky matky Mikuláše Petrlíka 525
12. Koncem 16. stol. seznam platů z vesnic k nadání Petrlíkovu náležitých 526

**C. XXVIII. Rybníčná registra panství Krumlovského z let 1450—64, 1518, 1524.
Vydává Hynek Gross.**

1. 1450—64 úryvek register o nasazování rybníků na panství Krumlovském 528
2. 1518 registra rybníčná porybného Wolfganga Hrachovce 530
3. 1524 rejstřík Krumlovského porybného Tůmy o prodeji ryb z podzimního lovení 540

Rejstřík jmen osobních a místních.

A.		
Adam kazatel v Krumlově 491.	hejtman kraje Kouřimského 134, 140, 176.	Barbora královna, manželka Zikmundova 283-5.
Adler (též Alder) Václav poddaný z Lazska 214.	Andreasberg viz Ondřejov.	Barbora panna 211; kmetična 158.
Albert z Cheba 492.	Andree Jan kaplan v Jindřichově Hradci 503.	Barchovice ves u kláštera sv. Prokopa 128.
Albrecht věv. Rakouský 191, 281, též jako král Český 291, 293, 307.	Andrle forman 348; poddaný z Dobčic 412.	Bárta podd. ze Lhoty 508; rychtář Krumlovský 298.
Albrecht Bavorský 224, 327.	Anežka z Budějovic 208.	Bartačka Dorota z Kouřimě 172-4, 183; Bartaččina Lída 182, 184; Regina 182-4.
Albus Václav de Vrazio, čti z Úrazu, kancléř města Prahy 174.	Angrar Jan kněz 225.	Bartoloměj kníže 28, 50, 263, 268.
Alder viz Adler.	Anna kněžna z Velkého Hlohova, vdova po Janu z Rosenberka 404.	Bartoň podd. 127.
Aleš podd. ze Sádlna 378-9, 381, 384, 388-9.	Anna manželka kantorova 121; bednářka z Kouřimě 167.	Bartoš opat 241; úředník Rosenberský 382; trubač 59; kramář v Budějovicích 233; podd. z Kolence 458; sladovník v Krumlově 439.
Alexander doktor, arcikněz 433; z Kaplice 492; syn jirchárky v Krumlově 513, 515, 518, 520, 525; písař tamtéž 541, 543.	Antiochensis patriarcha Wenceslaus viz Králík.	Barvička forman 365.
Alexi služebník 362; Alexius z Hradce (Jindř.) 400.	Antonín poddaný z Třebonína 460.	Basilej město 282-3.
Altovadum viz Brod Vyšší.	Apaur Petr měšťan Cáhlovský 233.	Bavorov městečko u Vodňan 211, 303, 346, 364-5, 373, 375, 378, 392, 495, 533; dědina špitálská 447; dvůr farářský 331; kněží 357; farář 324, 331; kostel 355; záduší 326; písař 319.
Alžběta královna, dcera Zikmundova 294, 296-7.	Arnošt věv. Rakouský 279.	Bavorovice ves (u Hluboké) 210.
Ambrož 526; písař Rožmberský 453, 456, 462, 484; scholaris 494; sladovník 121; z Holubova podd. 532; z Kouřimě 163; v Krumlově kněz 491; z Petrovic podd. 508, 516.	Arnošt z Dornu 281.	Bebta v Krumlově 344.
Ambrož z Plzně, administrator arcib. Pražského 508.	Aude Václav 227.	Běchovice na Kouřimsku 32.
Amcha z Borovnice Albrecht 8, 10, 11, 15, 17, 18, 26, 32-3, 70; Václav 15, 18, 85, 160,	Au- viz Ú-	Bechyně m. 187, 213.
		Bechyně z Lažan Fridrich 46; Jan na Píčině 46; Mikuláš na Píčině 46.
		Bedřich viz Fridrich.
		Bejšov ves 541.
B.		
Babka podd. z Újezda (Kameného) 526.	Babka podd. z Újezda (Kameného) 526.	
Baderský z Újezda Hynek 23.	Baderský z Újezda Hynek 23.	
z Bahna Matouš purkrabí na Č. Kostelci 2, 6, 8, 9, 16.	z Bahna Matouš purkrabí na Č. Kostelci 2, 6, 8, 9, 16.	
Bajchorský viz Býchorský.	Bajchorský viz Býchorský.	
Balbus doktor 441.	Balbus doktor 441.	
Baltazar (služebník) 495; varhaník 52.	Baltazar (služebník) 495; varhaník 52.	
z Bamberku Jan 277.	z Bamberku Jan 277.	

- Bejšovec pan 541.
z Bělé viz Pešík.
Bělehrad Stoličný, Weissenburg 291.
Belfí podd. z Borovan 516; žid v Budějovicích 215.
Bělík věřitel 330.
Béna v Krumlově 490; Blažek jeho syn 490.
Beneš písař Rosenberský 447, 515, 541; podd. 197, 391; služebník 329; podd. z Čakova 531; zločinec z Draho-
budic 66; rychtář ve Vrcově 516.
Benešek Petr z Latrána v Krumlově 438.
Benešov město u Prahy 162; sněm (1514) 37; sjezd (1520) 161-2.
Benešov 236, 470, 492, 536, 543-4.
Beran rybník 531-2.
Beran zločinec 68-9; poddaný z Borovan 516; Havel podd. z Újezda (Kam.) 508, 516.
Beránek (z Kouřimě) 59; Martin 4; Beránková z Kouřimě 37;
Berka z Dubé a z Lipého Jiřík nejv. sudí dv. 236.
Bernart přechovavač zloděje 400.
Bernartice u Tábora 206, 323, 400.
Bernášek podd. z Boršova 337.
z Bešín Jan 321.
Běta podd. z Mladoňovic 508.
z Bezdědic Pavel v Kouřimi 151-3.
Bezdrůžický z Kolovrat Jiřík nejv. sudí z. 109.
Biakr (psáno též Jakr) z Vitoraze 544.
Bican z Rájova 543.
Bicánek ze Lhoty 526.
Bicek Přibík vládka 482; z Ne-
pečnova a v Čisticích 483.
Bicek podd. z Boršova 337; ze Lhoty 508; z Lipí 533, 535.
Biceps Mikuláš v Budějovicích 233.
Bílek podd. ze Lhoty 516; Jan z Kouřimě 52; Zikmund 58-60.
z Bílského Janek 291.
Bílský z Kaříšova (též psáno ze Skaříšova) Jan 21, hejtman na Poděbradech 25, 35, 41, 56.
z Biskupic viz Haugvic.
Bláha syn Jehlův z Krtel 410.
Blahut Janek 437.
Blahutův Ryneš z Netolic 391.
Blanice (ves u Vodňan) 451.
Blánské (ves u Krumlova) 346.
Blatec rybník 535, 537.
Blatná 145, 205.
Blažej v Krumlově 492.
Blažek kněz ve Zlaté Koruně 471, týž opatem 472-3.
Blažek pěší 538; sladovník 106; podd. z Cukmandle 106-7; z Kouřimě 123-4; sladovník odtudž 79; sladovník z Krumlova 437; podd. ze Lhoty 516-7; z Mladošovic 508, 516; z Plástovic 532, 534; z Prahy 495.
Blažta poddaný z Kamenného Újezda 340.
Blyno? v Blyně, ves u Cerhenic 78.
Boběček úředník Rosenberský 367.
Bochník z Krumlova 418.
Boční rybník 449.
Bohdal podd. z Milíkovice 508, 516, 526.
Bohdálek podd. z Vrcova 516.
Bohdanecký z Hodkova Kuneš 115, 118.
Bohouškovice 532.
Bohuňovice 48.
z Bohušic a Čakova Jan 360.
Boleslav Mladá 200.
Bolochovec písař Rosenberský 369, 397.
Bononie město v Italii 408.
Bor les 404.
Borovany u Budějovic 516; ko-
stel P. Marie 510.
Borovnice u Budějovic 338; viz Amcha.
Borovský rybník 530, 531.
Boršov ves u Budějovic 333-4, 336-8, 387.
Bošice ves u Kouřimě 74.
Bošilec rybník 529, 532-3.
z Bošína Zdeněk purkrabí na Ra-
tajích 3, 36, 53, 73.
Božek Martin mlynář v Č. Planých 335.
Brag 290, rozumí se Praha.
Brandýs Nový 311.
Branný rybník 529.
Branský rybník 534, 537-8.
Braun Václav z Chomútovic 99, 102.
Braunau nad Innem, psáno Praw-
now 406.
Brekovec pan 412.
Březi tvrz 378; viz Přemyslský.
z Březi Jan 247; Přibík 247.
Březina Jakub 58.
Březnice 195.
Březský Jan 337.
Břihov ves 387.
Brikcí mistr, písař radní v Praze 92; podd. z Mančic 7.
Brisacher Markvart 293.
Bříský (z Kouřimě) 150.
Brkal z Kam. Újezda 341.
Brloh ves (u Kruml.) 412, 413, 496; rybník 534-6.
Brna zločinec 129.
Brník ves u Č. Kostelce 135.
Brno město 30, 31, 353.
Brnožka Jan 167; Dorota žena jeho 168; Štěpán z Kouřimě 164-6, 168; Brnožková Anna manželka Valentína z Kouřimě 164-8.
Brod Český 2, 5, 16, 31, 32, 51-3, 62, 67, 86-7, 92, 94, 100, 109, 120, 146, 158-162, 166-7, 169-70.
Brod Německý 59, 262-3; sjezd (1472) 372.
Brod Vyšší nebo Vyšňový (Ho-
henfurt, Altovadum) 302, 320, 481, 516, 541; klášter 282, 322, 328-9, 336-7, 467, 477.
Brouček Blažek z Kouřimě 144-5.
z Brozánků Kuneš 210.
Brož Jan podd. 162.
Brum viz z Maškovce.
Brůna služebník 373; rychtář v Bavorově 304, 321; Jan z Bavorova 364-5.
Brych podd. z Komáfic 220.
Brzotice ves 542.
Bůček (v Krumlově) 351.
Budák podd. 329.

Budáky ves 535-6, 539, 543.
 Budějovice Č. (Budweis, Budweins, Budwis) 186-274, 279, 298, 307, 326-7, 330, 332-5, 337-342, 345-6, 348, 356, 358-9, 367, 370, 387, 397, 399, 401-2, 404-5, 407-412, 415, 443, 451, 454-5, 509, 514-15, 519, 520, 541, 544; klášter 227; kostel sv. Prokopa na Starém městě 339, 342; ulice Česká 196; ulice Sviní 213; Židé 190; rychtář 300-1; škody městempáchané 333-6; vzpoura v městě 251; Wudweis 260.
 Budek stolař 491, 493.
 Budič z Kam. Újezda 340.
 Budín město 14, 43, 118, 155, 227, 237-9, 248-58, 261, 267, 273-4, 372, 441; Budín Starý 294.
 z Budkova viz Hrzek.
 Budkův Hynek 355.
 Budoň ze Slavče 350.
 Bukač Jan purkmistr v Kouřimi 47, 88-9.
 Buková ves 536-9.
 Bukovsko u Veselí n. L. 210.
 Bulánek z Kouřimě 131, Burjan 140, 167; Bulánková Anna šenkýřka v Kouřimi 167.
 Burcian (z Krumlova) 356, 359, 412.
 Burjan 26; služebník 245; podd. z Drletína 6; z Kouřimě 77.
 Bušek (úředník Rosenberský) 345, 360, 398, 402, 428, 491, 493; porybný Rosenberský 529; pasíř Pernštejnův 158; Bušek z Hodkova Jan 244.
 Buzek pan 417; podd. z Hrdějovic 203; ze Lhoty 516; z Radkovic 390.
 Býchorský (Bajchorský) z Raškovic Jan 93-4.
 Bylany u Č. Kostelce 73, 117.
 Bystrice Nová 235.
 Bystrý podd. z Pašic 532, 534.

C i CH.

Cáchy, Aachen, místo poutnické 518.

Archiv Český XXI.

Cáhlov, Freistadt v H. Rak. 233.
 Caletka podd. 394.
 Camla Matěj z Českého Rychnova 543.
 Cauner Hanzl podd. z Zelnavy 355; Caunar Linhart z Chvalšín 432.
 Cedidlo z Bavorova 364.
 Celský hrabě Oldřich 296-7.
 Cerhenice 51, 78, 237.
 Cesarini Julian kardinál 282.
 Cetviny městečko 540, 543.
 Chabičovice ves 518, 526.
 Charpa z Kam. Újezda 341.
 Charvát z Šibeníku Václav, purkrabí na Třebíči 233.
 Cheb město, Egra 492.
 z Chelčic viz Hruža.
 Chlubna Pavel z Č. Brodu 166.
 Chlum 169.
 z Chlumu Přibík na Dubném 216, 350; z Hlumu Přibík 406; z Chlumu viz Slavata.
 Chlumec (u Třeboně) 342, 368; viz Kostka.
 z Chlumčan Matěj 284.
 Chlupatý Matouš 127.
 Chmelíř Mikuláš 244.
 z Chmelného Chval purkrabí na Krumlově 282.
 Chojevice viz Hojevice.
 z Chomutovic viz Braum.
 Chotěboř město 47, 70.
 Chotětice 23.
 Chotouň ves 128.
 Choustník 325.
 Chráška Ambrož podd. z Vlachovic 526.
 Chrástany u Kouřimě 25, 72.
 Chrástany Dolejší 469.
 z Chřenovic viz Zrucký.
 Chroboly ves u Prachatic 411, 450.
 Chrták Jan z Vrábče 337.
 Chrudim m. 87, 95-6.
 Chval z Lipovice 192, 303, pisar v král. kanceláři 317.
 Chvalkov 350.
 z Chvalkova viz z Jivovice.
 Chvalkovec Mikuláš 437.
 Chvalovice u Kouřimě 166.
 Chvalšiny u Vodňan 304, 379, 384-5, 388-9, 432, 541; rychtář 417, 443; kostel 525.

Chvatlina ves u Kouřimě 79, 126; Chvatlina Dolejší 79.
 z Chvojence Václav mistopisár kr. Č. 509.
 Chyba Ondráček 58-60.
 z Chyš Odolen hejtm. Prachatický 203-4.
 Ciegler viz Ziegler.
 Cikada Jan z Zuoplot (snad z Oplot) sukna kraječ 105.
 Cíl Jan postřihač 62.
 z Cimburka Jan na Boleslavi, nejv. komorník a hejtman kraje Boleslavského 200.
 Cinišpán 377; Jan z Heršláku 450; hejtman Krumlovský 442; Zinispén 259.
 Cip z Netřebic 538.
 Cipla z Kravska Albrecht 83.
 na Církvici viz z Leskovce.
 Církvičný rybníček 532-3, 538.
 na Ckách viz Desky.
 Cmund v Doln. Rakousích, Gmünd 218.
 Cornštejn hrad na Moravě, Corstýn 240; viz z Krajku.
 Couf Šiman v Kam. Újezdě 342.
 Crhan služebník 199.
 Cuderl z Rosenberka 514.
 Cukmandl někdy ves u Černého Kostelce 9, 106.
 Cvittar Mikuláš purkrabí 199.
 Cvrlik tkadlec z Kam. Újezda 340.
 Czauff (Couf?) Šiman 342.

Č.

Čabelický pan 75-6, 113, 139; ze Soutic Jan na Týně 206, 212; Prokop na Týně 48, 81, 102, 155.
 Čabák Janda podd. z Petrovic 526.
 Čakov u Budějovic 531, 534-5; z Čakova viz z Bohušic.
 Čáp z Hnízda 413; z Radonic 398, 404.
 Čapek Jakub 419, 420; Petr služebník 128; Čapková Lidmila 137.
 Čáslav město 87.
 ze Čbanova Čeněk, úředník na Černém Kostelci 106-8, 113-18, 124, 135-6, 143.

- Čech Jan z Mladošovic 508, 516, syn jeho 526; Čech Matěj 232; Ondráček 232.
 z Čechtice Jan purkrabí na Hluboké 226-7, 229, 236.
 Čejka z Olbramovic Jiřík 109; Václav 220-1.
 z Čemin viz Rous.
 Čeněk pan 31, 375; Hanuš 467; Martin (z Kouřimě) 65.
 Čenova viz Vlček.
 Čepička rychtář z Brloha 412.
 Černecké rychtářství 314; Černické rychtářství 315.
 Černič ves 525.
 z Černík viz Hlaváč.
 z Černožic Ladislav 147.
 Černý podd. 440; švec v Kouřimi 21, jeho žena 32-3; David v Budějovicích 238; Jakub z Kouřimě 3, 36, 123, 134, 152; Martin odtudž 88; Jiří z Volyně 442.
 Červ podd. 36.
 Červenka sirotek z Cbotěboře 47.
 Česňovice ves u Hluboké 340, 372, 419.
 Čondl ze Lhenic 466; z Českých Planých 335.
 Čtvero podd. z Mirošovic 128.
 Čuba podd. 201-3.
- D.**
- Dačice město, trh 225.
 z Daměnic Václav 309.
 Danda Jan rychtář z Dobřichova 166.
 Daniel kancléř Rosenberský 540.
 Daum, Dawm, dlužník 406.
 David žid v Písku 238.
 Děbánek Havel 166.
 Dechtář, Dehtář, ves 533; rybník 485.
 z Dědibab Jan, Dyediwab, kanovník Vyšehradský 277.
 Dědkov ves 289.
 Demle žena Hanzlova 342.
 Děpolt pan 530-1.
 Desky, ves u Kaplice, na Ckách 352; viz Pořešín.
 Dienhowar Lindl v Krumlově 437.
 Dítě Šimek podd. 530-1, 537, 540, 545.
 Dívčí Kamen (Maidstein) viz Kamen Dívčí.
 z Dívčic Hynek 320.
 Diviš pan 376; podd. z Kosova 532.
 Divišov u Benešova 123.
 Dlask podd. z Opatovic 53.
 z Dlouhé Vsi viz ze Vsi Dlouhé.
 Dlouhoveský pan 377.
 Dlouhý Petr 291.
 Dnešníuk Cukmandl podd., nejspíš Dnešníuk z Cukmandle 9.
 Dnešníuků Vaněk 96.
 Dobčice ves u Budějovic 335, 412, 534-5.
 Dobeš pan 194.
 Dobeští páni 449.
 Dobřen tvrz 64, 67-8, 70.
 z Dobřenic Mareš 158.
 Dobré Pole ves u Černého Kostece 113.
 Dobřichov u Kouřimě 165-6.
 Dobřichovský Jan z Nymburka 143.
 Dobříš 381-2.
 Dobrohostská Kateřina 397.
 z Dobrohoště Petr purkrabí na Krumlově 224, 419, 434.
 Dobronice ves 215-6.
 Dobrovitovský pan 66.
 Dobruška město 44.
 Dolany rybník 529, 533.
 Domašovský Vaněk lotr 63, 65-6.
 Domažlice město 354.
 Domek šenkýř z Kam. Újezda 342.
 Domín pan 300.
 Domoradice ves 535.
 Dorner Ernst z D. Rak. 281.
 Dorota panna 279, 443; z Prahy 174-5; viz Důra.
 Doubravice ves u Budějovic 532, 538.
 z Doudleb Jiří purkrabí na Krumlově 453; Vilém purkrabí tamtéž 206, 207, 415.
 Doudlebský Vilémek purkrabí na Maidšteíně 282.
 Doudleby nad Malší 338.
 Doupek ves 130.
 Drahobudice ves 66.
 z Drahonic Adam purkrabí na Helfenburce 354-5; Racek 313.
 Drahonice u Vodňan 313.
 Drahonický mlýn u Kouřimě 134.
 z Drahova Jindřich 281.
 Drasniková Barbora v Krumlově 437.
 z Dražovic Mikuláš na Cerhenicích 51, purkrabí kraje Hradeckého 78.
 Drchek (?) Václav na Prachaticích 360-1.
 Drkolny klášter v Rakousích, Schlägel 348; probošt 382; stůl 348.
 Drletín ves při klášteře sv. Prokopa 6.
 Drochovec pan 220; z Pláně a ze Stradova Jindřich 231; Oldřich 332-3, 336, 338-9, 342.
 Dršek z Rychnova 539.
 Dub (u Strunkovic?) 358, 383, 469.
 Dub podd. z Borovan 516; z Velimě 106-7.
 od Dubu Rynart 323, 400; Vilém 321.
 Dubeč u Kouřimě 32.
 Dubenský Jan 542.
 Dubikar Petr 235-7, 248.
 Dubín z Kouřimě 172, 174.
 Dubňanský pan 382.
 Dubné u Budějovic 216.
 Dubrovník, Ragusium 283.
 Dubský pan 236, 425; Beneš z Třebomyslic 469; Zdislav 68.
 Ducháček sladovník v Krumlově 439; podd. z Kam. Újezda 509.
 Duchek krčmář 73; z Dobřichova 165; krejčí z Kouřimě 27; sladovník tamtéž 152; z Prussec 75-6.
 Duchoň z Mojného 458-60; Vít syn jeho 458-61.
 Dudek z Kouřimě 27.
 Dunda Jan podd. 81.
 Důra kmetična z Plaňan 122, 526; viz Dorota.
 Dvořák na Vlachňovicích 508, 516-7, 519-20, 526; Jan ve Lhotě 508; z Otmanky 342.

Dvorec (u Krumlova) 516.
Dvořecký pan 216.
Drošistě městečko 380, 398,
543; rybník 529, 534-5.
Dvory Tři u Kouřimě 24; viz
Srník.
Dyediwab viz z Dědibab.

E.

Ebersdorf ves 209.
Ebrhart hamrér ze Ktiše 364.
Efferding v Horních Rakousích
294.
Egenburg v Rak., Eggenberg? 290.
Eglofsteiner Michael služebník
259.
Egra viz Cheb.
Egrar (?) kněz v Krumlově 491.
Eicingar Oswald 408; Eicinge-
rovi lidé 291.
Eitenhart Albrecht z Flinspachu
purkrabí Helfenburský 440.
Ekar Linhart z Budějovic 257;
Ekchart Linhart z Budějovic
443.
z Elkouše viz Lorecký.
Elška z Budějovic 234.
Enich z Krumlova 475.
Erasmus komorník král. 188.
Erazim purkrabí 350
Erbart rychtář v Českých Pla-
ných 335.
z Ewerbachu viz Prindl.
Exl Michal 255.

F.

Faber Vaněk podd. z Petrovic 526.
Fajtl v Budějovicích 221, 223.
Falckrab viz Folckrob.
Faulfiš Štěpán 189.
Fefry ves, Fefrovští 302.
Felix měšťan v Č. Budějovicích
514-5, 520.
Fencel panský kuchmistr v Kru-
mlově 438; úředník z Pracha-
chatic 430; tesař z Borovan
516; Fenclová Anna 225-6.
Ferarský biskup 354.
Fidler Michal ze Lhotky 432.
Filip soukenník v Nové Bystřici
235.

Fiolka Jan z Kutné Hory 135,
151-3; Fiola Jan odtudž 138.
Flajšhajblova z Doln. Chrástán
469.
Flek Fridrich 362.
z Flinspachu viz Eitenhart.
Folckrob z Brodu Vyššího 541.
Foltan rybář v Krumlově 451,
Foltin týž 543.
František z Nových Hradů 492.
Frantol, (Frauenthal ves u Pra-
chatic) 348.
Frechta ze Zvířetic 534.
Fridburgar Ondřej v Krumlově
525.
Fridrich V. věv. Rakouský 286-
7, týž jako král IV. 306-7.
Fridrich věv. Saský 294, 305.
Frimburk 478, 492.
Frycar Mikuláš 72.
Fuks kněz v Krumlově 491.
Fulhan zločinec 134.
z Fulšteina Samson úředník
mince 64, 67-70.
Fürstenfeld (Štýrský nebo Ba-
vorský) 492.

G.

Galli stolař z Budějovic 408.
von Gapelpach Jindřich 281.
Gels Zikmund z Rožmberka 543.
Gerger forman z Budějovic 198.
Gerhart opat Zlatokorunský 310,
314-16, 323.
Gierg (Jiří) pod radnicí v Kru-
mlově 515.
Glimbl z Rožmberka 207; manž.
jeho Anna 207.
Gotnprun 536-7, 539; Kott-
prun rybník 529.
na Grafeneku svob. pán Wolf
199, 200.
Greczen viz Hradý Nové.
Greif Hanuš 255.
Grossauwar (Grossauer?) z Vít-
kova Kamene 321.
Grünwald ze Ševětína 299.
Guglweit viz Kuglweit.
z Gutšteina Burjan na Nečtinách,
nejv. komorník a hejtman kra-
je Žat. a Rak. 198.

H.

Haba z Kouřimě 20.
Habart služebník 328.
Had z Paběnic Přibík 415; Jan
podd. 62.
Hajdar viz Hojdar.
Hájek z Hodětína (Haico) pod-
komoří kr. Č. 190.
Hajný z Hertnšlaku podd. 536;
z Rojšína 535.
Hála z Nové Vsi 531, 533-5;
Halašovice ves u Vyššího Brodu
328, nejspíš Holšovice.
Haluzna měšťan v Krumlově 438;
manž. Kateřina 438.
Hampl Jan z Witbachu, úředník
na Šternberce 123-4.
Hana konšel v Budějovicích 190.
Hanikér (Hanykýř) z Semíná
Jan 9, 122.
Hanoušek podd. 397.
Hans mistr z Hazel 495, 497;
z Reifendorfu 281; pokrvač
218.
Hanuš pan 200; z Brzotic 542;
rychtář z Fefrů 302; rychtář
z Homol 332, 334; z Krum-
lova 436; z Špicnberku 429;
syn kancléře Rosenberského
377; kuchmistr v Krumlově
480, 541, 542, 544; písař
Rosenberský 298; střelec 214;
kramář z Budějovic 208; podd.
363.
Hanzl podd. 389; rybář Rosen-
berský 451; z Benešova 236;
kovář v Krumlově 541-2;
kramář tamtéž 525; rychtář
v Č. Planých 429; v Kamen.
Újezdě 342; masář tamtéž 340;
zámečník z Vlašimě 62.
Hanzlík kostelník z Kam. Újezda
340-1.
Haraši, Heuraši, viz Výtoň.
Hartl z Rorbachu 348.
Hartmanický Jan podd. 451;
z Prachatic 452-3.
Hartuňk podd. 65.
z Hasenburka viz Zajíc.
Hassištejn hrad 301; viz z Lob-
kovic.

- Haslach v Rakousích 524; viz Hazly.
 Hašek 126; z Kouřimě 59.
 Hašlovce ves u Zátone 349.
 Háva z Kouřimi 4.
 Havalá lazebník v Netolicích 345-6.
 Havel podd. z Dobrého Pole 113; z Třebové 174-5, 177.
 Havlíček Valentin 492.
 Haugvic z Biskupic Vaněk 57, hejtman nad zámky a důchody král. 141.
 Hazly, Hažly, místo v Rakousích, Haslach 326, 377, 495, 516-7, 524, z Hažel 245; mor 453; sůl 348.
 Hedvika z Krumlova 416.
 Heřer 248.
 Hek podd. z Dobčic 534.
 Helfenburk hrad u Bavorova 192, 198-9, 285, 290-1, 293, 303-5, 308, 311, 319, 354-5, 373-4, 379-80, 382-3, 389-93, 395, 399, 400, 446, 483; panství 396, prodej jeho 396-7.
 Helzhawar (Holzhauer?) 437.
 Hera Koliáš 388.
 Herhon Jirka z Stropnice 544.
 Heřman služebník 380.
 Heřmanka kmetična z Křenic 106.
 Heršlag 354; viz Cinišpan.
 Hertnšlag ves 535-7, 539.
 Heryně Jan z Vodňan 385.
 Heskáv Bárta z Dechtáře 533-4.
 Hesler Hanuš 212.
 Hettstädt město v pruském Sasku 294.
 Heurafel viz Výtoň.
 Hiršlar 195.
 Hladký z Kam. Újezda 340.
 Hlava podd. z Borovan 516.
 Hlaváč z Černík Mikuláš 39.
 Hlaváčovský Petr podd. 114.
 z Hlavatec Oldřich 192; viz Roubík.
 Hlavsá z Liboslavě Jan 148, hofrychtér 97.
 Hlinický rybník u Netolic 530, 533-4, 536-7.
 Hložek pan 68.
 Hluboká u Budějovic 72, 199-201, 203, 205, 210, 212, 214, 215, 221, 226, 229, 232, 236, 237, 244, 301, 309, 344-5, 373, 380, 419, 462; loupežníci 206; purkrabí 402.
 z Hlumu viz z Chlumu.
 z Hnízda viz Čáp.
 Hoch Pavel z Vodňan 378, 381, 384, 388-9.
 z Hodětína viz Hájek.
 z Hodkova viz Bohdanecký, Bušek.
 Hodonický Vaněk z Krumlova 541-3.
 Hofleisch Petr 221.
 Hohenfurtar Wolfgang purkrabí Krumlovský 442, 461, 477, 491.
 Hojadr pacholek z Dobčic 335.
 Hojdar podd. 206; Kašpar 246, 255; Hajdar Kašpar 257.
 Hojejovice ves 533; Chojejevice 532.
 Holačovice ves 533, Holašovice 328, snad Holšovice.
 Holický ze Šternberka Jan 136, 159, 160, hejtman kraje Kouřimského 63, 65-7, 130, 137-8.
 Holkov ves 204.
 z Holkova Matěj pan 204; Holkovec pan 315-6.
 Hološovice, Holšovice u Vyššího Brodu 320, Holašovice 328, Holačovice 533.
 Holoubek 499; v Krumlově 520, 541, 544; Alexander 514-5.
 Holšovice viz Hološovice.
 Holubov ves 531-2, 536.
 Holý švec v Třeboni 531; Jakub z Kouřimě 176-7.
 Homole rybník 448, 450.
 Homoly u Budějovic 332-4.
 Honz jirchář v Krumlově 542.
 Hora Kutná, Hory Kutny (Montes Guttinae) 15, 16, 52, 59, 63, 66-8, 79, 104, 135, 138 až 141, 149, 151, 177-8, 191, 214, 269, 272, 418, 465; dům u Pokšichův 58; strouha Li-bochova 272; král návštěvou 235.
 Hora Ostrá ves 224.
 Horažďovice m. 196.
 Horčice Jan z Prostého 451.
 Hořepník u Pacova 141.
 Hořice u Krumlova 197, 525.
 Horn v Rakousích, Rohy 280.
 Hornátecký Bohuslav 171.
 Hospodka Machek podd. z Chvatlin 79.
 z Hostovic Jiřík purkrabí na Kostelci 76-8, 85.
 Hostýň tvrz 106.
 Houska v Krumlově 496; Linhart 438; Wolfgang sladovník 437.
 Hoza koželuh 531.
 Hozka v Krumlově 541; Hozková v Krumlově 515.
 Hracholusky ves 534, 539; rybník 533, 536-7; Racholusky 383.
 Hrachovec Wolfgang porybný Rosenberský 530, 540; srv. Wolf, Wolfgang.
 Hrad soused v Kouřimi 26.
 z Hradce pan 106-7, 211, 396, 411, 425, 463; Jan ml. 186; Jindřich nejv. komorník 214, 217-9, 226-7, 246, 406.
 z Hradce Havel podd. 96.
 Hradec Jindřichův 186, 214, 218, 222, 225-6, 243, 290, 329, 367, 400, 503; trh 365; zboží 45.
 Hradec Králové 44.
 Hrádek 5, 30, 537.
 Hradenín 8, 10, 11, 15, 17, 26, 33, 134, 140.
 z Hradešína Václav 487; mistr špitálský 491, 499-503.
 Hradiště Hory Tábor viz Tábor.
 Hrádková z Kouřimě 77.
 z Hrádku a z Valečova Samuel podkomoří král. Č. 215.
 z Hrádku Mikštk 278; viz z Rabšteina.
 Hradý Nové (též Hrad Nový) 199, 200, 219, 227, 280, 329, 402-3, 477, 530, 531, 537, 539, 544.
 Hrdějovice ves u Budějovic 203.
 Hrdlička Václav podd. z Hořejších Krut 126.
 Hrdý krejčí v Krumlově 541-3.
 Hřebí z Jindřichovic Mikuláš purkrabí Velešinský 483.
 Hříby ves 66, 111, 117, 147.

Hřídělka z Kouřimě 6.
Hrnc zločinec 65.
Hroch pan 64, na Todni 509.
Hronek mlynář 131, Petr syn jeho 131.
Hrošek Jíra z Todně 516.
z Hrušova Jindřich 12, 13, 71; viz Voděradský.
Hrůza z Chelčic Václav 302.
Hrýkovský rybník 448.
Hryzely ves u Kouřimě, Matěj s Hryzela 137, s Hryzel 142, z Hryzela 148.
Hrzek pan 440; z Budkova 190.
Hubáček Šimon z Kutné Hory 272.
Humňany ves, purkrabí 404; rybník Dolejší 448.
Humno, ves u Netolic 375.
Humpolecký z Koberovic Matouš v Kouřimi 177.
Hung Vincenc 237.
Hureček podd. z Vrcova 516.
Hůrka ves u Krumlova 323.
Hurtík podd. ze Lhoty 516.
z Husi Mikuláš 190.
Husinec městečko 445.
Háva (?) služebník, Huovuovi, 328.
Huzka z Plástovic 534.
z Huzné viz Stoupenský.
Hylbrant purkmistr Budějovický 190.
Hynek kníže Minsterberský 199, kněz 220.

I.

Iakr viz Biakr.
Ircar Matl v Budějovicích 243.

J.

Jáchymov 462.
Jakeš podd. z Borovan 516.
Jakl z Perneku 429.
Jakš rýchtář v Č. Planých 335.
Jakub děkan Vyšehradský 278; kanovník v Praze 188; farář z Myslové 210; kaplan v Krumlově 465, 471; písař 58, 519; podd. z Kolence 458; radní v Kouřimi 31, 130,

178, 184; ze Lhoty 516; zlatník v Prachaticích 371; nožíř v Praze 196; podd. z Vlachovic 517; ze Zlivi 221, 228; bratranec Tomáše z Plané 52; žid 422.
Jakule rybník 544, 546.
Jan (Johannes) 397; opat 78; opat Zlatokorunský 330, 483; opat Ostrovský 297; převor na Výtoni (Harafiu) 478; farář v Bavorově 324, 326, 331, 357, 366; kaplan v Krumlově 491, 513, 519; farář z Velimě 105, 107, 136; písař 319; písař král. 193-4, 317; král. sekretář 441; písař Rosenberský 309, 355; písař Novohradský 544; písař v Táboře 256; písař v Týně 542; písař ve Velešíně 401-3.
Jan z Benešova 492; z Budějovic 244; zlatník odtudž 190; kovář z Chlumce 342; z Domoradic 535; z Hořic 432; z Nových Hradů 492; z Krumlova 351; sedlár z Kouřimě 99, 105; z sirotčích dvorů (u Kouřimě) 127; v Krumlově krejčí 495, 514; varhaník 465, 470; zlatník 497, 500; podd. z Lipí 533; šenkýř pod Maidšteinem 317-8; z Medvěze (Niedzwiedź) 295; z Mladošovic 526; podd. z Myskovic 171; z Plava 333; z Pučer 29; krejčí z Trebiče 233; manž. jeho Oršila 233; z Treboně 353; šenkýř z Trebovle 116; podd. z Vitic 79; zeť Beránkův 59; služebník 32-3; šafář 158; podd. 78.
sv. Jan ve Skále u Velešína 349, 350.
Janův Jíra ve Lhotě 508.
Janův rybník 545.
Janda 429, lovec v Krumlově 427-8; služebník 70, 325; podd. z Mladošovic 526.
Janeček z Plástovic 534.
Janek koželuh 193; stolař 219; Ondra z Borovan 516.
z Janovic páni 278; Jan na

Petrspurce, nejv. purkrabí Pražský 200, na Hluboké 214, hejtman kr. Č. 228; Jířík probošt kostela Pražského 190.
Janovice 65, 164, 169, 451; Uhlířské 81, 123-4, 159.
Janovičky 57-8.
Jaro písař v Krumlově 495-8.
Jaromír Králův n. L. město 211.
Jaromíre ves 535, 539.
Jaroslav 398; hejtman na Krumlově 311.
Jaroš pan 224; v Budějovicích 399; služebník Rosenberský 480.
Jarošovice ves 102.
Jarůšek nebožtík 108.
Javorníky ves u Vlasimě 74.
Jech mlynář ze Lhotky 128; Jechová 137.
Jécha z Plava 337.
Jehla podd. z Krtel 410.
Jelčany, psáno Jedlčany 109; z Jelčan Jířík 7.
Jelemko ves u Prachatic 319.
Jelének Václav v Kouřimi 87-9.
Jemnice město 396.
Jempnicar Jířík v Č. Budějovicích 218-221.
Jenčata Václav 88.
Jendlík z Kam. Újezda 340.
Jeníu ves 449.
Jerg (Jíří) v Krumlově 511, 514; z Svinů Trhových 518.
Jeronym bakalář v Krumlově 511, 520; kaplan tamtéž 491, 494; podd. z Újezda Kam. 516.
Jeslenek Martin z Kouřimě 22, 109, 121.
Ješek pan 79; sklenář (v Krumlově) 464.
Ješek rybníček 537.
Jevany ves u Č. Kostelce 38.
z Jevišovic viz Zajímač.
Jevišovští páni 126.
Jezerec rybník 536-7.
Ježišek Matěj v Krumlově 437, manž. jeho Kateřina 437.
Jickovice (u Kestřan) 448, 450.
Jihlava m. 30-1, 109, 120-1, 163, 217, 241-2, 284; pobyt císař. Zikmunda 283.

Jílek konšel z Budějovic 334; podd. z Tiché 535-6, 539.
 Jílové m. 126.
 Jílovce ves 516; rybník 535.
 Jílovský služebník 269.
 Jindice ves 68, 128-9, 139.
 Jindra malíř 319.
 Jindřich falckrabě Rýnský 292.
 Jindřich pan 398; podd. 65; z Gapelbachu 281; z Velimě 113, 128-9, 139.
 z Jindřichovic viz Hřebí.
 Jíra lovcí Rosenberský 360; podd. 115; kovář v Bavorově 447; mlynář u Kouřimě 131; sladovník z Kouřimě 159, Doro-
 ta manž. 159; v Latráně v Krumlově 486, 490, 494; řezník z Netolic 534; kupcův z Petrovic 508; podd. z Toušic 5.
 Jiří král 193, 210, 211, 303-4, 331, 344, 348-9, 351, 378, 395, 418.
 Jiří biskup Pasovský 278; pan 215, 238; opat Zlatokorunský 473.
 Jiří z Budějovic 221, 224, 240, 248; z Kremsminsteru 492; mečíř z Třeboně 458; písař 211; podd. 5, 70, 387, 397; sladovník 68.
 Jiříků Václav ve Lhotě 508.
 Jiša podd. 162.
 z Jivovíce Beneš 485; Vojtěch purkrabí na Hluboké 226; z Jivovíce a Chvalkova Vojtěch 350.
 Johanka paní 102.
 Johlinus sládek 190.
 Jošt pan (z Rosenberka) 542.
 Jurista úředník 195.

K.

Kaceřovec rybník 533, Koceřovec 532.
 Kácovský Jakub v Kouřimi 78, 89.
 Káče v Chabíčovicích 526; hospodyně Slepíčkova v Krumlově 487, 489, 490, 492-3, 497-8; z Vodňan 496.
 Kačice pan 120.

Kačíčka z Mezipotočí, jagermeister Rosenberský 429, viz z Mezipotočí.
 Kačík žák v Krumlově 495.
 Kadaň město 80-1, 85, 232-3, 293.
 Kafunk Zikmund 470.
 Kahounek Jan ve Střížově 338.
 Kaiser (psáno Khoyzer) Petr z Homol 332.
 Kájov u Krumlova 314; farář 224, 437; kostel 525.
 Kalina z Kouřimě 134, Jakub 152, 178-9, 184; purkmistr v Kouřimi 132.
 z Kamene (de Lapide) Mikuláš 278.
 Kamen Dívčí (Maidstein) 195, 282, 313, 317, 318, 344-7, 360.
 Kamen Vitkuv 321, 348.
 z Kamenice Markvart hejtman na Třeboni 369; viz z Kaniece.
 Kamenný rybníček u Mezitíči 531-3, 536, 540.
 Kamýcký pan 431; ze Stropčic Otík hejtman na Hluboké 221.
 Kamýk nad Vlt. 114.
 z Kaniece Markvart 361, 372; srovnej z Kamenice.
 Kantar Jakub berník z Kouřimě 93.
 Kaplice m. 443, 492, 540.
 Kaplíř ze Sulevic Kunát 191; z Sulovic Petr na Vimperce 391.
 Karel IV. císař 175, 276.
 Karel kníže Minsterberský 95, 156, 263, 268, nejv. hejtman král. Českého 177, 271, 465.
 Karel písař Rosenberský 480.
 z Kařišova viz Bílský.
 z Karukova viz Polák.
 Kašov (?) Cassowia místo, 424.
 Kašpar opat kláštera sv. Karla v Praze 83.
 Kašpar z Benešova 492; rychtář ze Lhoty 526; podd. ze Záboli 531, 533-4.
 Kateřina manželka Linhartu pluhaře v Kouřimi 30; viz Káče.
 Kaufmandl 516.
 Kavan podd. 8, 34, 41; Jan z Č. Kostelce 20.

z Kestřan Ctibor pan 69; Václav 421.
 Kestřany 421-2, 448-9.
 Khondl Jakš v Planých Č. 334.
 Khoyzer viz Kaiser.
 Kladsko 331.
 Klaric Jaroš 221, 405, 409; Řehoř úředník Rosenberský v Třeboni 219, 347, 365, 367, 381, 395-7, 399, 400, 408, 411, 412, 485; z Klaric Beneš 255, Beneš z Klatica v Mysletíně 245.
 Klášterneuburk viz Klosterneuburk.
 Klatovy m. 164, 167.
 Kleceva krejčí z Vodňan 308.
 Klikoš podd. 41.
 Klíma podd. 22; z Černých Voděrad 24.
 z Klinšteina Zdeněk na Škvorci 51-2, 130-1.
 Klobása Jiřík v Kouřimi 42, 48.
 Klosterneuburk, Klášterneuburk, v Dolních Rakousích 193.
 Klváček Mikuláš z Kam. Újezda 340-1, rychtář 336, 339.
 Kly ves u Poděbrad 65, 107, 112.
 Kmoch Petr 437.
 z Kněžic Jan ml. purkrabí na Hluboké 201, 203, 205.
 z Knína Suchan 209.
 Knír z Budějovic 228.
 Knoblach Křištof z Warnsdorfu 481.
 Knod Jindřich služebník z Norimberka 456.
 Knoll Ondřej 191.
 z Koberovic Matouš vládyka 143; viz Humpolecký.
 Kobislauer Matouš z Brna 31.
 Kobl z Netolic 541.
 Koblasa Jíra 52.
 Kobloch Jan z Netolic 542.
 z Kobloučna Jiřík purkrabí na Vimperce 200-1.
 Koc pan 318.
 Koceřovec rybník 531, Kaceřovec 533.
 Kocman podd. z Petrovic 516.
 Kocovský pan 397-8; z Kocova Racek 196, 200, 390.

- Kočka ze Skal Aleš 237.
Kojakovský mladý 400.
Kojkovec pan 162.
Kokota služebník 360.
Koktan Petřík z Vodňan 317.
Kokyl mistr popravni na Krumlově 282.
Kolár švec 531.
Kolář Jan v Latráně v Krumlově 543; Petr z Kouřimě 152.
Koleb Duchek v Kouřimi 7; Kolečova sestra v Kouřimi 167.
Kolenecc podd. v Bavorově 447.
Kolenecc ves u Třeboně 458.
Kolín n. L. město 4, 12, 13, 32, 42-4, 93-4, 96, 97, 104, 110, 124-5, 146, 158, 170-1, 265, 266; sjezd stavů 273-4; trh 59.
Kolín Václav z Kouřimě 88.
Kolman poddaný ze Lhoty 516; Jakub poddaný z Vlachňovic 508; Jíra odtudž 508.
Koloděje ves 73.
z Kolovrat Albert nejv. kancléř kr. Českého 251; na Libštejně 254; viz Bezduřický.
Komařice 220; mlynář 231.
Komárno v Uhřích 296-7.
Komínek v Krumlově 438.
Komrs v Kouřimi 48.
Koňata 326.
Konnar forman 348.
Konopišský Zdeněk ze Šternberka 196.
Konrad electus Werdensis (z Vechty), podkomoří kr. Česk. 186, 188.
Konrad purkrabí viz z Petrovic.
Konrad podd. z Kamen. Újezda 340; v Smolnici 428.
Kouská podd. v Smolnici 428.
Konvář z Vodňan 389, Václav 385.
Kopidlanský 256.
z Kopidlna Auna 16, 78, Loučanská na Radimi 104.
Kopinec Michal z Novosedl 458.
Korbel muž 451.
Korec z Kam. Újezda 457.
Kořenský Jiřík 531, 542; Petr 223; Václav 542; Kořenská paní 244.
Korneff v Krumlově 541, 543; zlatník 498.
Koruna Zlatá (též Svatá) klášter 278, 284-5, 310, 311, 313-17, 322-4, 356, 406, 423-7, 463, 468, 471-2, 541; opat 330, 352-3, 465, 467, 483, volba jeho 471-4; zboží 287-8.
Korunka Vaněk ze Lhoty 526.
z Kosofe (psáno z Skosofe) Matyáš 62-3, 74-5.
Kosov ves u Krumlova 532; rybník 526, 529, 535, 538, 544, 545.
Kostelec Černý, nad Černými lesy 2, 3, 5-9, 14, 16, 20, 22-4, 34, 36-9, 41-2, 45, 62, 67, 70, 76-7, 85, 97, 106, 108, 113, 114, 116-8, 124, 135-6, 141, 143-4, 150, 169.
Kostelec nad Labem 45, 114, 134, 143, 149, 150.
Kostka z Postupic Vilém 14, 261, na Chlumci nejv. mincmistr 269.
Kostka Šimon podd. 21.
z Košmberka viz z Chlumu, Slavata.
Koštal Jakub radní z Litoměřic 47.
Kotlík Jíra z Kam. Újezda 337.
Kottaprun viz Gotnaprun.
Kouba Pešek podd. ze Lhoty 526.
Kouřim město 1-185, 260-1; Nové město 150: Volešná brána 150; dům Jáma 33; dům Trčkův 88; Vraščíkův 73, 88; lázně 152; mlýn velký 73, 131; šenk 167.
Kouřimský Václav z Prahy 110.
Kovačovští 329.
Kovář podd. ze Lhoty 516.
Kovářík Ondra podd. ze Lhoty 526.
Kozelš Hronek z Kouřimě 20.
Kozka z Borovnice 338.
Kozlík Jan v Újezdě Kam. 336, 339, 340; Václav rychtář tamtéž 339, 340.
Kozský pan 345.
Krabicová paní 183.
z Krajku Konrád 235; Lipolt na Cornštejně, nejv. sudi mor. 240.
Krakov polský 295.
Králík Václav z Buřenic, Wenceslaus Antiochensis patriarcha, probošt Vyšehradský 277.
Králík podd. z Újezda Kam. 508, 516.
Královice ves 410; viz Strachota.
Kramer Welf 517.
Krasejovka ves? 342.
z Kraselova Jan purkrabí na Helfenburce 290-1.
Krašovice ves u Zl. Koruny 446, psáno Krašovice 285.
Krauthoz Martin 437.
z Kravska viz Cipla.
Krbek Ryneš v Krumlově 435-6.
Krčma Václav z Doudleb 338.
Křeček podd. 81.
z Křečovic viz Rod.
Kreigk viz z Krajku.
Krejčí podd. z Petrovic 508, 516, 517, 520; Janek v Krumlově 438; Oldřich tamtéž 438.
Krejsová paní z Nových Hradů 544.
Křemecký Petřík v Krumlově 436.
Křemežský, Křemecký, rybník 529, 531, 533.
Kremsminstr v Rakousích 492.
Křemže 282, 496; mlynář 532; viz Smil.
Krenauer Jan v Krumlově 525.
Křenice ves 106.
Krenuar člověk 273.
Křinecký z Ronova Jan 27.
Kristl služebník 477.
Kristlekl v Prachaticích 464.
z Křišťálovic Jan purkrabí na Písku 248.
Křištofor pan na Vorlíku (ze Švamberka) 448.
Kryštofor rychtář 242.
na Křivánčích u Mojného 460.
Kříž z Benešova 543, pekař 162; z Mělníka 131, z Mojného 460; z Třebovle 175; z Újezda Kam. 526.
Křížek 37; v Krumlově 495, 518; z Vodňan 308.
Křížův Jan rychtář v Kutné Hoře 59.

Krotnar 211, 220.

Krotová Anna 167.

Kroupův statek 210.

Krška podd. z Petrovic 516.

Krumlov Český, město 119, 191, 194, 196-7, 200, 205-7, 209, 217, 219, 222, 224-5, 229, 234-7, 241, 246, 248, 265, 282, 287, 297-8, 300, 307, 309-12, 315, 317, 319-21, 323-6, 331-2, 341, 343-7, 349, 350, 360, 362-3, 365, 369, 371, 380, 389, 391, 401-2, 407, 411, 415, 419, 421-3, 425-45, 450, 453-8, 461, 466-8, 470-2, 475-7, 479-82, 484-7, 491, 498-504, 506-7, 517, 521-2, 524, 538, 541-4; Malý Hrádek 328; hrad Velký 312; předměstí Latrán 486, 493-4, 496, 500, 513, 517, 520, 543; dům Podlahův 489; Štangelův 475; Horní brána 511, 515, 518, 525; Kájovská brána 543; předměstí Kájovské 439; Horní ulice 438; Zadní ulice 437; kostel sv. Víta 509-11, oltáře v něm 489, sv. Barbory 489, sv. Fabiana a Šebestiana 436; klášter 279, 462, 489, 526, 542; klášter ženský 319, 541; špitál 489, 496-8; farář 451-2, 465, 492, 497; probošství 301; rychtář 416; bratrstvo sv. Anny 494; cech Matky Boží 489, 494; haltýř kaplanský 523; rybník pod hradem 529; sladovna 416; trh 443, 495; vozníci 380.

Krumlov panství 436, 528, 540.

Krupy ves u Prachatic 428.

Krušina pan 453.

Krutý Hořejší 126.

Kšely ves 39; kréma 144.

Ktiš ves 364.

Kuba pan 9; bednář 62, 67, 70; podd. 127, 195; z Brlohu 535; z Holubova 532; z Jaroměřů 535, 539; z Kel 107; z Krumlova 417; z Mi-

likovic 508; z Rančie 532-3; z Třebovle 41; z Černých Voděrad 149; služebník 10-11, 17; šafář 133; šafář z Votěleže 149.

Kuběnář z Kam. Újezda 340.

Kubice podd. 539; Bárta z Ti-
ché 540, 543; z Vrbčan 77;
Vaněk odtudž 118; Kubicová
podd. 536.

Kuchař čeledín 247; Kuchařová
v Boršové 387.

Kukla z Plástovic podd. 533.

Kukla rybník 449.

Kuglweit, Guglweit poustevna
433; kostel 526.

Kule Šimek z Č. Brodu 52;
z Ujenic 100.

Kulhánek Matěj z Kouřimě 152,
153.

Kulišek Václav z Kouřimě 88.

Kunáš pan 492; Chval 490; viz
z Machovic.

Kuncel Václav z Vodňan 412.

Kuneš pan 45.

Kuní potok u Vodňan 399.

Kunstberk tvrz 27.

z Kunštátu Heralt 187; viz Za-
jimač.

Kustoš pěší 533, 538; Ondřej
490, 493, 497, 502.

Kuthera Ondráček 437.

Kutnar v Hořicích 197.

Kužel úředník Rosenberský 347,
360; Zikmund 331, 343; podd.
105-6.

Kvěch podd. z Vrcova 516; Jira
459.

z Květiše Štěpán purkrabí na
Březi 378.

z Kvítkova viz Vlk.

Kyselá z Kouřimě 90, Jana 92;
Marta z Kouřimě 85, 92, 105,
136.

Kyselov 529.

Kyšperský služebník 482.

Kytzheyp v Krumlově řezník
439; Baltazar 439; Jakub
439; Štehl 415; Václav 439;
Vavřinec 439.

Kytzheyplová v Krumlově Apo-
lona 439; Markéta 439.

L.

z Labouně Zdeník mistr 278.

Ladislav král 193, 395.

Lahodník 27; podd. z Bošic 19;
z Kouřimě 25.

Landshut v Bavořích 349.

Landškroun město 72.

z Landšteina Mikuláš purkrabí
na Hluboké 344-5; nej. písař
desk zemských 200.

Lankaška poddaná 22; Anna ze
Tří Dvortů 24.

Lantra Jiřík z Kouřimě 152.

Lantroková v Budějovicích 223.
de Lapide Mikuláš 278.

Lásl z Benešova 543; ze Lhoty
516.

Lazsko u Kutné Hory 214.

z Lažan Burjan na Bechyni 318;
na Bernarticích 206; Jan 307;
Jindřich na Bechyni 306; viz
Bechyně, Zeidlic, Žakavec.

Lažiště ves 444-5.

Ledce mlýn u Vitic blíž Č. Brodu
79, 80.

Leonard kaplan v Krumlově 491.

Leptáč ves u Krumlova 348.

Lesk vozka 517, psáno Lesku
524.

z Leskovce Albrecht podkomoří
238, 247, 255, na Cirkvici
217, 239, hejtman kr. Česk.
229, 230; Mikuláš 158; Les-
kovec pan 477.

z Lestkova Jan podkomoří 190.

Leština poddaný ze Lhoty 516,
526.

Lešno, Lessten, hrad nad Sá-
zavou 63, 65, 130, 136, 138,
159, 160, 407.

Lev pan (z Rožmitála) 12, 406,
463-4, hejtman kraje Prachen-
ského 387.

Léva Jan z Brozáněk purkrabí
na Kolíně 4, 11.

Levláři v Bavořích 224.

Lewmajster Petr z Č. Budějovic
skřidlář 198.

Lhenice místo 466.

Lhota 361; u Kouřimě 1; u Kru-
mlova 508, 512, 514, 516-
520, 526.

- Lhota Kostelní u Poděbrad 25, 35, 64, 74-6.
 Lhota Písečná u Poděbrad 21.
 Lhotka pod Lipskou u Kouřimě 99, 102, 128.
 Lhotka u Krumlova 337, 417, 432, 535.
 Lhotka Jan ve Lhotce 337.
 Lhotský hejtman v Budějovicích 198, Václav z Zásruk 199.
 ze Lhoty Přib k 192; Vilém 358, 374-5.
 ze Lhoty Kamenné Jan purkrabí na Č. Kostelci 20, 22, 38, 41-2.
 Liběchov místo 462.
 Libějovice 386-7, 446; viz Malovec.
 Libenice ves 30, 66.
 z Libivě viz Pakosta.
 Libodřice ves u Kouřimě 4, 11, 12, 124-5, 171.
 z Liboslavě viz Hlavsa.
 Libský někdy ves u Budějovic 340.
 na Libštejně viz z Kolovrat.
 Lichnová z Hracholusk 533.
 z Lichtenšteina pan 382.
 Lichtmburk hrad 47.
 Lichvička Bárta z Vodňan 232.
 Ličov město v D. Rakousích 369.
 Lída v Krumlově 496.
 Lidmovice ves u Zlaté Koruny 285; rychtář 446.
 Limburk viz Nymburk.
 Linda místo 533, 535.
 Lindl mlynář 534; z Benešova 536; švec z Krumlova 415, 416, 437; z Lindy 533, 535.
 Linec město v Rakousích 209, 286, 294; trh 520.
 Linhart opat v Plasích 472-5; kněz 315, 330; kněz v Krumlově 494-5.
 Linhart podd. z Bavorovic 212; z Budějovic 259; pluhař špitální z Kouřimě 30; truhlář odtudž 3, 8, 9; podd. z Sedlce 538; z Vlachňovic 526; z Vltavy 541-2.
 z Lipan Albrecht purkrabí na Poděbradech 108.
 Lipanský Jiřík z Kouřimě 16.
 Archiv Český XXI.
- Lipany ves 37, 125, 128.
 Lipenský pan 183.
 Lipí ves 532-3, 535.
 Lipnice hrad 7, 8, 43, 72, 117, 118, 119, 142, 196, 517, 520; viz Trčka.
 Lipovice ves u Prachatic 303.
 Lirant Petr 338.
 Lipská, návrší u Lipan blíže Č. Kostelce 124.
 z Lipy viz Trčka.
 z Lisova a Špánova Mikuláš, hejtman na Cmundu 218.
 Liška Matěj z Plava 337, 342.
 Lišov u Třeboně 244, 459, 461, 520; poddaní 215.
 Lištnický rybník 450.
 Litechleb, Litochleb, Václav 479.
 Litevský Václav pan 68.
 Litoměřice město 47, 102.
 Litomyšl město 14.
 z Lobkovic Jan 309, 319, 321, 322, na Hasištejně hejtman kraje Žateckého 232-3; Mikuláš 301; viz Popel.
 Ločedice ves, rychtář 468.
 Loket město 253.
 Lomnice n. Lužnicí 242-3.
 Lorecký z Elkouše Václav 30.
 z Lošánek Duchek úředník na Lošanech 18.
 Lošany ves 18.
 Loučanská viz z Kopidlna.
 Loutkov 158.
 Ludvík král Český 155, 267, 270, 273-4.
 Ludvík kníže Bavorský 326-7.
 Ludvík kněz 382; puškař v Krumlově 416.
 Lukáš z Plané 492.
 z Lukavice Zdeněk 326.
 Lukeš pan 183; sladovník v Krumlově 438, manželka Kateřina 438, schovanka Apolona 438; z Kouřimě 168, syn Matouše sladovníka 165-6; Bica ze Lhoty 526; z Mlékovic 113.
 Luxová z Velešína 538.
 Lysák z Rychnova 535-6, 539.
- M.**
- Macek zloděj 390; z Kamenného Újezda 333, Pavel odtudž 339.
- Mach podd. z Chrástán 72.
 Macháček podd. z Vrcova 516.
 z Machovic Kunáš na Maidštejně 195; viz Kunáš.
 Mačice 451.
 Mačurda podd. 81.
 Magdalena paní 102.
 Maidštejn viz Kamen Divčí.
 Maječková z Kouřimě 9.
 Makha (?) podd. 391.
 Makuše podd. z Velimě 105, 142.
 Malcát podd. z Kam. Újezda 526.
 Malešice ves 147, 285.
 Malešický pan 111.
 z Malikova Jan purkrabí na Hradci 243.
 Malotice ves u Kouřimě 128.
 Malovec pan 449; Diviš 482; Hynek 451; Léva z Libějovic 445.
 Maluška Matěj z Dobřichova 165.
 Malý Jakub podd. z Vlachňovic 517.
 Man Petr z Planých Českých 335; Petrman odtudž 334.
 Mančice ves u Č. Kostelce 7.
 Mandey Matěj podd. z Mladošovic 516.
 Mandl hejtman na Prachaticích 428.
 Manholt ves u Cetvin 540.
 Marejský z Telče 400.
 Marek podd. z Lipnice 517, 520.
 Mareš švec z Borovan 516; v Krumlově 436; rychtář ve Lhotě 508; v Planých Č. 427, 429.
 sv. Maří Magdalény poustka za Třeboní 494.
 Mařík podd. z Milíkovice 508, 516; ze Svinn Trh. 543; Maříková v Krumlově 492.
 Markéta dcera rychtáře v Budějovicích 186-7; podruhně z Kouřimě 152; děvečka v Krumlově 489, 490, 493, 496, 498.
 Markvart pan (z Pořešína) 289.
 Maroth Ladislav 290.
 Maršálková Johanka v Praze 1.
 Maršův Jan podd. ze Lhoty 516.
 Marta 526; zlodějka 51.
 z Martic Burjan purkrabí na

- Prachaticích 404, 411, hejtman tamtéž 414, 420-1; Ctibor purkrabí na Prachaticích 366.
- Martin doktor, farář v Krumlově 437; písař na Helfenburce 446; z Budějovic 408, kovář 237; podd. z Ostré Hory 224; z Javorník 74; koželuh z Kouřimě 122, 158; krejčí v Krumlově 417; podd. z Mukařova 6, provazník 3; tovaryš z Munic 201; z Plava 333; chalupník z Radošovic 371; podd. z Stropnice 536; ze Svinětic 321; z Černých Voděrad 24; podd. 22, 218; služebník 145.
- Maruška podd. z Velešína 538.
- Mašek sladovník v Krumlově 438, manželky jeho Dorota a Markéta 438; podd. ve Lhotě 508, 516; koželuh z Třeboně 458.
- Maškovce hrad 340, 342.
- z Maškovec páni 339; Brum, psáno Briim 340.
- Mašků Mareš podd. ze Lhoty 526; Vít odtudž 508.
- Matěj pan 417; písař desk zemských 300; Matěj z Č. Brodu 120, služebník 370; zámečník v Hazlách 453; služebník ze Hryzel 137, 142, 148; z Kaplice 492; mlynář z Kouřimě 6; kaplan v Krumlově 439; sladovník tamtéž 439; kuchař 483; podšimajstří 486; podd. ve Lhotě 508; z Libodřic 11; z Milíkovice 508, 516; rychtář z Myškovice 109; z Prachatic 393, 423; krejčí z Stropnice 544; z Tábora 258, Kateřina manž. 258; kovář z Třebonína 459; z Třebovle 174; z Vidova 539; forman 365; šrotýř 76.
- Materna z Milonovic 303.
- Mates, Motes, řezník z Dvořiště 543; rychtář z Homol 332; podd. z Rauhenšlaku 543-4.
- Matl krejčí v Krumlově 437.
- Matouš vládka 100; úředník na Kostelci 23, 36; farář v Kam. Újezdě 342; Matouš sladovník 68, v Kouřimi 74, 164, manž.
- Anna 164-7; ze Stráže n. Než. 244; illuminator 230; podd. 236.
- Matoušek podd. z Munic 201.
- Matyáš král (Corvinus) 196, 200, 218.
- Matyáš písař 145; úředník na Helfenburce 293; z Č. Budějovic 208; Jan 476; Matyášovy rybníky 532.
- Maxant Petr písař na Choustníku 325.
- Maximilian I. císař 259.
- Medek pan 372.
- Medvěz, Myedzwecz, Niedzwiedz v Polsku 295.
- z Meissavy Otto nejv. maršálek v Rakousích 280.
- Měkýš podd. 143, 150, 160; Jan z Lipan 36.
- Melchar 456.
- Mělník město 131.
- Menhart podd. z Stropnice 535, 537.
- Měnický pan 390.
- Merbot v Krumlově 418.
- Mertl z Dobčic 535.
- Město Nové Vídenské 306.
- Měška Matěj podd. ze Lhoty 526.
- Metlín ves 507.
- z Mezipotočí pan, jagermaistr Rosenberský 432; viz Kačička.
- Mezřítě, Meziřící ves u Kaplice 640.
- Mican pan (snad Míčan) 542.
- Michael kněz v Krumlově 491.
- Michal z Fürstenfeldu 492; farář v Kájově 437; z Pošndorfu 536; rychtář Rašovský 117; z Štajru 255; krejčí z Vodňan 413, Kateřina manž. 413; zedník 217; krejčí Rosenberský 443; podd. 363.
- Michalec pan 303.
- Michálek šrotýř 451, Michálková z Kouřimě 110.
- z Michlsdorfu Mikuláš purkrabí na Hluboké 462.
- z Michnic Erazim 415.
- Míčan viz Mican.
- Mihel? z Mible, Mühl místo v Rakousích 497.
- Míka rychtář v Leptáči 348.
- Mikl sladovník z Č. Budějovic 207.
- Mikšl rychtář z Chvalšín 385.
- Mikuláš nejv. písař neboli kancléř Rosenberský 318, 324, 327, 329, 345-7, 349, 367, 519, 525; mladý kancléř 439, manž. jeho Markéta 439; hejtman Prachatický 279.
- Mikuláš opat Ostrovský 349, 350; Zlatokorunský 406; kněz v Krumlově 491, 497; farář v Újezdě Kam. 341; farář v Zátoni 349.
- Mikuláš podd. 13; z Bohuňovic 48; z Boršova 334; forman z Budějovic 213; podd. z Budákův 535-6, 539, 543; cihlář v Hradci n. L. 44; měšťan Jihlavský 30; z Klosterneuburka 193; sladovník z Krumlova 415; rychtář Sázavský 14; z Třebonína 459; rychtář Vlkanský 21, z Vlkancic 6.
- Mikulda zajatý 383, 390.
- Mikule Mikuláš z Kolína 42.
- Mikulka muž 387.
- Miláček podd. 46.
- Milboch měšťan Krumlovský 542, 544.
- Milévsko 449, 450; klášter 313; kněží 311.
- Milévský Jan 448.
- Miličín městečko 230-1, 398.
- z Milíkovice Mikuláš 457; viz Svatomír.
- Milíkovice ves 362, 508, 516, 519.
- Milonovice u Vodňan 303; viz Vlášek.
- Mírek Beneš 85, 173, 182-4, z Solopisk 58.
- Mirokovice, Mirkovice ves u Krumlova 314.
- Mirošovice ves 128.
- Míseň, země 220, 304.
- Míšenec ves u Protivína 380.
- Mitkrewchová Niklasová z Přídolí 298.
- Mířha podd. 391.
- Mladějovice ves 293.
- z Mladějovic Karel purkrabí na Krumlově 422.

Mladějovský pan 402, 450; Petr 448.
 Mladoně ves 535-6, 539, 543.
 Mladošovice ves 508, 512, 516, 526.
 Mladý Oswald z Budějovic 223.
 Mlčák služebník 398.
 Mlékovice ves 12, 13, 15, 19, 46, 71, 113.
 Mlíkovský Jindřich pan 5.
 Mnichovský grunt u Kouřimě 67.
 Mocík Ondřej pan 122; podd. z Bošic 74.
 Mohzák Jilek z Jihlavy 241-2.
 Mojně ves 456, 458-61.
 Mojžiš sedlák v Petrovicích 508; žid 214, 228, 238.
 Montes Guttinae viz Hora Kutná.
 Morava zločinec 160; z Prachatic 379.
 Moravští páni 131.
 Most město 208-9.
 Mostek místo 236, též Mostky; viz Žibřid.
 Mráz podd. 538; ze Svince 532; Vavřinec z Třeboně 486, 491; Vít z Újezda Kam. 526.
 Mráz rybník 529.
 Mřtčí, ves u Krumlova, Smřtčí 530-1.
 Mudrlant člověk 110; Matěj z Libodřic 124-5, 171.
 Mukařov ves u Č. Kostelce 3, 6.
 Munice ves u Hluboké 201.
 Murlej Matěj purkrabí v klášteře sv. Prokopa 103.
 Myedzwecz viz Medvěz.
 Mygal z Budějovic 217, 255.
 Mysletín ves 545.
 Myslov ves 210.
 Myškovice ves u Kouřimě 26, 109; rychtář 46, 171.
 Myšlín ves 24, 53, 57, 75-6, 96, 114-16, 127, 139, 144-7.

N.

Nadršpajch Jan z Ném. Brodu 59.
 Naiderberk pan 309.
 Namyslovský pan 423.
 z Nažic viz Slepíčka.

Nebovidy ves 10, 122.
 Nečtiny hrad 198.
 Nedabyle ves u Budějovic 538-9.
 Nejřčný Mikuláš 419, 420.
 Nelččný Jan řezník v Kouřimi 48.
 Němcová z Divišova podd. 123.
 Němčice ves 526.
 Němec podd. 531, Běta manž. 47; zločinec 125, z Radlic 127-8.
 z Nemyše Zachař 298, 311, 312, purkrabí Krumlovský 307, 313, 321, 323.
 z Neplachova Pavel 243.
 Nepomuk klášter 354.
 z Nepomuka Fridrich 437; Kateřina máti jeho 437; Jeronym 437.
 Nesměň ves u Kouřimě 109.
 z Nestajova Diviš 64.
 Nestanice ves 451.
 Netlach, snad Netlich z Milíkovice, 416.
 Netolice m. 209, 244, 321, 323-4, 330, 343, 345-6, 348, 352, 357, 360, 371, 375-7, 379, 384, 387, 391, 413, 414, 418, 423, 476-7, 530, 533, 541-2; kostel sv. Václava shořel 394; oprava hřbitova 470; rychtář 469, 470; peníze na vojnu 453-4; rybníky 536; trh 265, 345.
 Netolický Štěpánek, porybný Rosenberský 470, 481, 532, 538-9.
 Netřebice ves 538.
 Netvořice ves 247.
 Nevidomý Vaněk z Kouřimě 3.
 Nevrlý v Krumlově 496.
 Niedzwiedz viz Medvěz.
 Niemptz Hans z Norimberka 456.
 Niklásek Václav z Č. Budějovic 223.
 Nikulka zločinec 388.
 Nogunzaun z Krumlova 416.
 Nohavička Jíra 26.
 Norimberk 305, 456, Norberk 241-2.
 Nosačický Jan v Krumlově 351.
 Novák podd. ze Lhoty 516, 526.
 Novodvorský Václav 72.

Novosedly u Třeboně 458; rychtář 515.
 Nykl Ondřej z Kouřimě 167.
 Nymburk n. L. 57, 104, 143; Limburk 32, 54.
 Nynderthaim Petr z Planých 429; Nyndertham 513, v Krumlově 541-3.

O.

Obaldini Mikuláš kanovník Vyšehradský 278.
 Odolen Matouš 319.
 Oklípka Ondra podd. z Mladošovic 526.
 z Olbramovic viz Čejka.
 Oldřich hrabě Celský 296-7.
 Oldřich kaplan v Krumlově 491; soused v Budějovicích 345-6; ze Solnohrady 542; služebník 411.
 Oleška ves u Č. Kostelce 16.
 Olešnice ves 240.
 Olomouc město 212.
 Olšina rybník u Krumlova 328, 529.
 Ondra podd. 211; z Polikna 243; z Rojšína 533; z Vodňan 308.
 Ondráček bečvář z Budějovic 258.
 Ondráček sladovník v Krumlově 439.
 Ondrák 291; podd. ze Lhoty Písečné 21.
 Ondřej mistr z Hazel 245; rychtář z Chvalšín 304; písař panství Krumlovského 436; postřihač v Krumlově 514; řezník z Vodňan 223; podd. z Jarošovic 102.
 Ondřejov ves 24.
 Ondřejov, Andreasberg, poustevna u sv. Ondřeje 489, 494, 497-8, 511, 519.
 Ongar forman 348.
 Opalice ves u Budějovic 531.
 Opatovice ves u Rataj 53.
 Opice oběšenec 388.
 Oploty viz Cikada.
 Oprat lovec 428.
 Orlík hrad 195, 448.
 Osovský rybníček 538.

Osový ves na Krumlovsku 538-9.
 Ossy? Osí? dvůr u Krumlova 314.
 Ostrov ves 236; klášter 297, 349.
 Oswald mečíř 193; z Hořejovic 532.
 Oštíp viz Voštíp.
 Otakar král 336.
 Otmanka ves 342.
 z Otradovic viz Svadba.
 Ou- viz Ů-

P.

z Paběnic Přibík 382; viz Had.
 Pachta zločinec 65.
 Pakosta z Libivě Rynart, purkrabí na Hluboké 212, 213, 215, 419.
 Pamstl z Budějovic 236.
 Pancíř Jan z Kam. Újezda 340.
 Pánek Martin 419, 420.
 Panenský rybník u Krumlova 489, 490.
 Papoušek podd. 392; Mikuláš sladovník v Krumlově 438.
 Pargfrid ves u Zelnavy 429.
 Pařízek Jan 226.
 Pas Mikuláš rychtář z Doudleb 338.
 Pasov, Pathavia, 276-7, 326, 354, 499, 541-2; biskup 200, 204, 278; silnice 352, 366.
 Pasovařský Václav 507.
 Pašek v Brloze 413.
 Pašice ves 532, 534.
 Pašina podd. z Žáru 536-7.
 Pátek ves u Třebešic 23.
 Patha Matěj z Milíkovic 526.
 Pathavia viz Pasov.
 Paulec pěší 538.
 Paulschneider v Krumlově 494.
 Pawagartner člověk 312.
 Pavel opat kláštera Vyšebrodského 320, 322, 328-9.
 Pavel pan 215; podd. 60; služebník 38; písař Rosenberský 262, 343; šafář Rosenberský 331; z Chebu 492; krejčí z Nového Města Kouřimského 150; soused z Kouřimě 4; rybář v Krumlově 452; podd.

ze Lhoty 361; z Pošndorfu 537; ze Stráže n. Než. 244; z Tiché 539, 540; pasák v Třeboníně 460; na Kam. Újezdě 508, 516; z Vrcova 361.
 Pavlík podd. 36; z Milíkovic 516, 526; z Stankovic 3.
 Pavlová Káče v Krumlově 494-5, 519, 520.
 Pech z Vyšného 491, 493, Pecha v Krumlově 486.
 Pecka z Plava podd. 333.
 Pecolt Jan Zuosthu purkrabí na Lipnici 142.
 Pečenka Jan podd. z Hořejníka 158.
 Pečený soukenník z Hořejníka 142.
 Pečky u Poděbrad 41.
 Pekárek z Kouřimě 3, 6, 90, 95-6, pekař 85.
 Pelant zločinec 128.
 Pelejšovice u Bernartic 400.
 Pelhřimov město 420.
 Pelteň, na Peltni, místo 193.
 Pemrle v Krumlově 428, 438.
 Pengar věřitel 400.
 Pěnkava Jan 361.
 Peňourek Petr podd. z Vranic 130, 137, Svata jeho sestra 137-8.
 Penzhanzl z Stropnice 537.
 Pergar Sylvester v Krumlově 525.
 Pernek ves u Krumlova 355.
 z Pernšteina pan 158, 313; Vilém 425; Vojtěch 72.
 Pešek ze Lhoty 516; podd. z Podvoří 466; z Radošovic 534.
 Pešel kovář ze Svinů Trhových 413.
 Pešík pan 206; z Bělé Mikuláš místohejtman v Českých Budějovicích 199.
 Pešlová Eliška 189.
 Pešta z Mladošovic 516.
 Petr ze Szczekocin vicekancléř polský 295.
 Petr fišmistr Rosenberský 345; písař Rosenberský 344, 397; kněz v Bavorově 357; kaplan v Krumlově 440, 465-6; poustevník na Kuglweitzě 433; farář ve Stráži 458; rychtář z Boršova 334, 337; podd.

z Dobřichova 166; řezník z Janovic 123-4; soukenník v Krumlově 518; podd. ze Lhoty 508, 516; z Perneku 355; z Podvoří 466; rychtář v Kam. Újezdě 341-2; pěší 533, 535; podd. 96; zločinec 97.
 Petraková z Kouřimě 133.
 Petrlik soukenník z Krumlova 322; Jetřich 507, 512; Jíra 406, 506-7; Jiřík v Krumlově 419; z Stradova Jíra 521; Mikuláš 504, 507-9, 511, 512, 514-26; Petrlíková paní 513-5, 520, Elška 507, 512, z Stradova 525; Markéta 526; Petrlíkova zahrada za Horní branou Krumlovskou 518; Petrlíkův haltýř 490, 519, 520.
 Petrman viz Man.
 z Petrovic Jan purkrabí na Krumlově 194, 323, 325, 327-8, 343; Kunrát purkrabí na Krumlově 197, 200, 320, 327, 343-7, 349, 350, 352, 356-65, 367 až 382, 385-9, 391-413, 415, 483.
 Petrovice u Krumlova 508, 516, 517, 520, 526.
 Petrovská Anna 437.
 na Petrspurce viz z Janovic.
 Pezolt Jan Zuosthu, purkrabí na Lipnici 142.
 Pičina tvrz 46.
 Pičina podd. 213.
 Pidrnák z Kam. Újezda 340.
 z Piestného viz z Pístného.
 Pihlar podd. 534.
 Pikhart Jan purkmistr Pražský 174.
 Pirajzl řezník 539.
 Pirkhomar doktor 456.
 Písecký Matěj z Budějovic 341.
 Písek město 234-5, 253-4, 260, 268, 273, 275, 285, 418, 451; zapsán 293; hrad 248; židé 238.
 Písek Mikeš z Jaroměře 211.
 Pisof posel 532.
 z Pístného, z Piestného, Mikoláš 278.
 Pitkovský Mikuláš pan 108.
 Pitra Ondra podd. 526.

- Pizdrayd podd. 538.
 Plach rychtář v Poděvousích 115;
 Plachův Martin podd. 118.
 Planá Horní 426-8, 430, 492.
 Plaňany 170; Plaňasy 122.
 Plané České u Budějovic 333-5,
 355-6, 428.
 z Plané Blažek kanovník 230;
 Tomáš 52.
 Pláně místo 236.
 z Pláně viz Drochovec.
 Plástovice ves 532-4, 541; rybník
 457, 541-2.
 Plasy, opat 471-4.
 z Plavna Jindřich purkrabí Mi-
 šenský 293.
 Plavnička snad Plavnice, samota
 u Kamenného Újezda 340.
 Plavo? Plav? nyní Blava ves u Č.
 Budějovic 333, 336-8, 341;
 dvůr opatův 333.
 Plavsko ves u Stráže n. Nežárkou
 361.
 Pleskač švec z Kouřimě 114.
 Pluetar Janek 224; Martin bratr
 jeho 224.
 Plzek Petr z Kouřimě 127.
 Plzeň město 263, 508; porážka
 vojska (1478) 198.
 Plzeňsko, kraj 354.
 Pňov ves na Poděbradsku 110,
 111.
 Pochoméři páni 408; Jindřich
 369; Hanuš 369; Hartl 369;
 Polhoměř pan 346.
 Poděbrady město 21, 25, 35,
 41, 56, 64, 68, 74, 75, 105-8,
 111-13, 122-3, 128-9, 136-7,
 142, 199.
 Poděvousy ves 118; Poďousy
 115.
 Podlaha Jan v Krumlově 439;
 Petr tamtéž 487-9, 493, 541-3.
 Podlíbský (ps. též Polibský) Ha-
 nuš z Netolic 348-9.
 z Podolí Johanka 2; Tomek 2.
 Poďousy, Poděvousy 115.
 z Podvek, ml. 73-4.
 Podveský rybník 530, 532, 536.
 Podvořský rybník 529.
 Pohoř rybník 347, 539, Páhoř
 540.
 Pohoří ves u Č. Kostelce 106.
 Pohoří ves u Roudnice 285.
 Pojslův statek 237.
 Pólák z Karukova Jan purkrabí
 na Hluboké 205.
 Pole Dobré ves u Č. Kostelce
 113.
 Polepy ves u Kouřimě 158.
 Polhoměř viz Pochoméř.
 Polibský viz Podlíbský.
 Polikno ves u Jindř. Hradce
 243.
 Polná město 148, 154.
 Polný ves 541.
 Popel z Lobkovic 231, 346, 349,
 395, 398, 412; Oldřich 18.
 Pořešinské (psáno Pořinské) zboží
 288-9.
 z Pořešína Jan na Ckách 352-3;
 Markvart 289.
 na Poříčí viz Talafús.
 Posměch rybník 457, 535.
 Postol podd. z Jaroměř 535, 539.
 z Postupic viz Kostka.
 Pošndorf 536-7.
 Potočný rybník 449.
 Pouzar pan 544.
 Prachatice město 203-4, 218,
 228, 276-7, 282, 284-5, 287
 až 289, 301-4, 348, 352, 356,
 358-9, 363-4, 366, 371, 379,
 382, 393, 396, 400-1, 404,
 410, 411, 423-8, 430-1, 433
 až 436, 441, 444-6, 450, 452,
 464, 469, 479, 480, 495; pro-
 dávány 420; farář 445; hejt-
 man 278-9, 482; zboží 300.
 Prachatický Václav 392.
 z Prachňan Mikuláš 79.
 Praha 2, 25, 32, 34, 39, 40,
 49, 50, 53-5, 60-2, 71, 80,
 90-1, 95, 97-103, 105, 110,
 117, 121-2, 151, 154-7, 159
 až 161, 163-4, 169-172, 174,
 176-8, 182, 184-5, 188, 190,
 191, 193, 200-1, 205, 207,
 215, 217, 220, 222, 224, 229,
 235, 237, 246, 255-6, 260-5,
 268-9, 272-3, 276-8, 285-6,
 317, 322-4, 328-9, 344, 351,
 370, 394, 425, 443, 462-4,
 471, 481, 484, 491, 497-8,
 502, 508, psáno Brag 290;
 sněmy: (1440) 296, (1479)
 200, (1488) 218, (1497) 235,
 237, (1498) 238-9, (1504)
 251, (1505) 252-3, (1516)
 50, 55, 265, (1517) 80, (1518)
 90, 94, 95, 98, 101, 267-8,
 (1519) 154, 269, (1521) 270;
 sjezdy stavů (1518) 100, 102;
 stavu městského (1516) 55,
 (1518) 91; dům Trčkův 8;
 trh 59; židé 237.
 — hrad Pražský 90, 98, 102,
 141, 145, 176, 214, 228, 230,
 234, 271-2, 462, 465, 467,
 511; kostel 190; kanovníci
 191, 230, 433.
 — Hradčany 419.
 — Staré Město 1, 2, 17, 28,
 33, 37, 40, 58, 80, 82-3, 85-7,
 95, 212, 257, 260; rada 187,
 188; radnice 157, 159, 163,
 171, 235; dům u zlaté hvězdy
 212; mistři Pražští 39; na-
 padeno od Kopidlanského 255
 až 257.
 — Nové Město 17, 28, 33, 37,
 89, 90, 92, 196-7, 260; klá-
 šter panny Marie a sv. Karla
 83-4, 301; klášter Slovanský
 89; kostel sv. Vojtěcha na
 Podskalí 85, 90.
 — Malá Strana 446.
 Prajerna úředník 411.
 Prajznokl podd. z Stropnice 535.
 Prawnow viz Braunau.
 Pražák poddaný z Kam. Újezda
 340; z Milíkovice 526.
 Pražská v Krumlově 496.
 Přebozy tvrz 12, 13, 19, 25,
 27, 60, 71.
 Přebozský z Zásmuk Mikuláš 176.
 Přebor pan 329.
 Přemysl bratr Doroty Bartačky
 z Kouřimě 172-4; viz z Vil-
 manic.
 Přemýšlenský Jan ze Žlunic na
 Březi 444.
 Přerov 195, u Č. Brodu 116.
 Přenos z Vodňan 318.
 z Přestání Vilém purkrabí na
 Hluboké 210.
 Přesek na Prachaticích 396.
 Prešpurk město 161, 281, 291,
 293.

- Přibec z Kam. Újezda 340.
 Přibík porybný 322.
 Příbram město 195, 285.
 Přídol 443; ves u Krumlova 298, 454, 492, 496; farář 225.
 Prindl viz Pryndl.
 Přistavodka z Kouřimě 141-2.
 Přistoupil Václav z Kutné Hory 135, 138, 151-3.
 Příšek vládyka 451.
 Prokop mistr 45; farář u sv. Vojtěcha v Praze 85, 89, 90; Prokop podd. z Doudlebs 338; konšel v Krumlově 418, 452; kramář z Vodňan 414.
 Prokopa sv. klášter 6, 14, 15, 22, 39, 51, 56, 63, 77, 103, 125-6, 128-130, 132, 134-5, 138, 148.
 Protiva služebník 314.
 Protivín 304; řeka 308, 311.
 Průpajtl z Chvalšín 385, Prochpajtl, Průchpajtl 386.
 Prusce, Prusice ves 75-6.
 Pryms z Hertnsňaku 535-6; v Krumlově 455.
 Pryndl rychtář z Budějovic 334, 339; Ondřej 217, z Ewerbachu 211.
 Pšlaher rychtář Cáhlovský 233.
 Pucekl podd. 346.
 Puch viz Pych.
 Pufjakl z Krumlova 439.
 Půhoř rybník 540, viz Pohoř.
 Puklice Jan služebník Rosenberský 205-6; Ondřej z Č. Budějovic 193.
 Puklík Matěj v Krumlově 439, Anna jeho dcera 439; Ondřej z Krumlova 415.
 Pumprec rybníček 535.
 Purkrábková Anna 167.
 Pych nebo Puch z Lipan 125, 128.
 Pymiskern Jakeš z Planých 429.
 Pytra Ondra poddaný ze Lhoty 526.
- R i Ř.**
- Rabenshaupt Henslinus 191, manž. Gertruda 191.
 Rabí hrad 242, 349.
 Rabl Gabriel 236.
 Rábský biskup 470.
 Rabštejn hrad 198.
 z Rabšteina Jindřich 420-1, na Prachaticích 217, 218; Prokop 296; Václav na Hrádku 410.
 Racek pan z bavorského pomezí 301; srv. z Drahonice, z Kocova, ze Švamberka.
 Racholusky viz Hracholusky.
 Radeč Malá ves 536-8; Velká 536.
 Radek farář v Miličíně 230, Petr 231.
 Radim místo 104.
 Radimský Václav 120.
 Radkovec Oldřich služebník 467.
 Radkovic ves 390.
 Radlice ves u Kouřimě 48, 68, 125, 127.
 z Radonic viz Čáp.
 Radošovice ves u Netolic 373, 533-4, mylně zpomenuť 371.
 Radoušek podd. z Lipí 532-3.
 Rádpil Mikuláš z Krumlova 415.
 Radšík v Krumlově 451.
 Radvanice ves při klášteře sv. Prokopa 21, 51, 56.
 Ragusium viz Dubrovník.
 Rahenslauk viz Raubenslák.
 Rais Jindřich z Brna 31.
 Raitaršlag viz Reiterschlag.
 Rajdl řezník z Stropnice 537.
 Rájov ves u Třeboně 460, 543.
 Rambouzek svědek 167.
 Rančice ves 529, 532-3; rybník 529, 532, 535.
 Rašek podd. 48.
 Rašín pan 45; Jan z Rizmburka 5, 29, 69.
 Rašovice 117.
 Rataje 3, 36; pod Rataji mlýn 72-3.
 Ratěnice u Cerhenic 51.
 Raubenschlag, Rahenslauk, ves 544; Raušlak 543.
 Ravně, Raveň ves u Krumlova 314.
 Rax místo v Rakousích 369.
 Řehoř služebník 328; koželuh z Krumlova 437, Běta jeho manželka 437; sirotek odtudž 471; poddaný ve Lhotě 508, 516; podd. z Plástovic 541; podd. z Plava 333; Řehoř Kouba podd. ze Lhoty 526.
 Reifendorf v D. Rakousích 281.
 Reiterschlag, Raitaršlak, ves 348.
 Rejslík z Prachatic 204.
 Rejtarová Dorota 119.
 Rendl z Oušavy Albrecht, podnikomoř kr. Českého 53-4, 57, 103, 257.
 z Řenec viz Suda.
 Řeřáb Jan ze Lhoty 526.
 Řeřábková paní 480.
 Rezl muž 512, 514, 516.
 Řičanský pan 381.
 z Řičan Hynek 109; Václav 45 až 47, místosudí kr. Českého 26.
 Říha mlynář 102; podd. 450; z Kost. Lhoty 25, 35, 64, 74 až 76.
 Rizmberský Smil 421; viz Švihovský.
 z Rizmburka viz Rašín.
 Robl Michal z Pasova 541.
 Robmhap Václav z Suché na Sudoměři 504; Rombenhap 220.
 Ročovice někdy ves (zaniklá v oboře Kratochvilské) 371.
 Rod z Křečovic Václav purkrabí na Šternberce 81.
 Rohl podd. 538.
 Rohožka zločinec 128; Havel 141.
 Rohy, Horn, město v Dol. Rakousích 280.
 Rohyštice místo v Rakousích 369.
 Rojšín ves 533, 535.
 Rokycan, kněz Jan Rokycana 343.
 Ronkl podd. z Kam. Újezda 509, 516.
 z Ronova viz Křinecký.
 z Ronšperka Dobrohost prokurator kr. Českého 391.
 Rorboch místo v Rakousích 348.
 Rosenberk hrad a ves 207, 349, 377, 382, 393-4, 398, 411, 514, 541, 543.
 z Rosenberka (psáno též z Rosemberka, Rozimberka, Roznberka, Rožmberka, Rožum-

- berka) pan 216; Anežka 312, 328, 367-8, 370; Anna 367-8, 404.
- Jan 311, 312, 314-8, 320, 324, 326-9, 331-2, 335, 339, 343-4, 346-9, 351-5, 357-8, 360, 364-6, 370, 371, 404, 415, 428-9, 436, 442, 467-8, 478, 482, 522; hejtman ve Slezsku 319, 322-3, nejv. komorník kr. Českého 363, 369, 372-3, mistr převorství českého na Strakonících 443-4, 477 až 481, 483, 542.
- Jindřich 275-9, 303, 305, 308-11, 319, 332, 337, 341, 349, 367, 380-4, 389, 390, 401, 428-9, 436, 461, 463, 468-70, 472-7, 483, jeho manželka 312.
- Jošt 542; biskup Vratislavský 343.
- Kateřina 312, 369.
- Oldřich 191, 279-97, 299 až 302, 305-310, 313, 341, 376, 426, 428-9, 435, 468, 490, nejv. hejtman kr. Českého 293.
- Petr 119, 229, 234-7, 241, 246, 248, 265, 408, 415, 423, 425-6, 430-2, 434-5, 441-8, 450, 453-8, 461-2, 477, 484, 497, 506, 523, hejtman král. Českého 238, 424, 427, 436.
- Vok 205-7, 209, 217, 219, 222, 224-5, 243, 392, 395, 397, 406-7, 411-4, 418, 420, 421, 423, 478, 506, 522.
- Rosenberského rodu svobody 324, 325.
- Rošek z Újezda Kam. 526.
- Roth Duorlin, Duorel 225.
- Roubíčková Kateřina 167.
- Roubíčkův Kuba 169.
- Roubík 360, 370, 384, 391, 395, 397, 400-1, 493, 544; z Hlavatec 393-4, Oldřich 375-7, 387; z Vyhnanic Markvart 242; Jan z Vyšného 525-6.
- Roupov místo 425, 431.
- z Roupova Jan hofmistr králové 200 a nejv. písař 424; Václav 425-7, 431.
- Rous z Čemin Jan 303-4, 311, 321-2, 326, purkrabí na Krumlově 297-8.
- Rousek pan 542.
- z Rovného Afra 436; Lazar 436; Václav kancléř Rosenberský 434, 436, 478, 488, 490, 495-6, 499-504, 507, 511, 512, 515, 517, 521-5, 544.
- Roztocký z Teplé Václav, hofrychtář měst kr. Českého 16, 98, 104, 267.
- Rozvorka pastorek 193; z Budějovic 245.
- Rožďalovice město 2.
- z Rožmitála Lev 12, 202, 205, 406, 463-4, hejtman kraje Prachenského 387.
- Rubín Jan sirotek v Kouřimi 178; Svatoš 52, 178, 181, 185, Marta manž. 178, 181, 184; podd. z Radvanic 39; rychtář odtudž 21.
- Ruch Hans kovář z Budějovic 198.
- Ruček lovec, Růžek 428.
- Rudnar Fencel z Planých Českých 334-5.
- Rukávecký rybník 448-9.
- Ruml z Chabičovic 518.
- Ruňák Pavel z Kouřimě 117, 127.
- Ruobar (člověk) 210.
- Ruprecht služebník 223.
- Rutnar rychtář z Budějovic 231.
- Růžek lovec 376, 428.
- Rybalt hejtman 377.
- Rych Ondřej v Miličíně 230.
- Rychlští (?) 386.
- Rychnov (Něm.?) 380, 535-6, 539.
- Rychtář Hanuš z Budějovic 223.
- Rychtářík ze Stráže n. Nežárkou 244.
- Rýdl Zíka z Homol 334.
- Ryneš úředník Rosenberský 370; podd. z Češnovic 419, 539.
- Ryřar purkmistr v Budějovicích 190.
- Rys (pan?) 428, na Vrcově 508, 517.
- Ryschiel sladovník v Č. Budějovicích 298.
- Ryšák z Budějovic 226.
- Ryšavý Ctibor 380; z Třebska Václav v Písku 254.
- z Ryzmberka viz Švihovský.
- ze Rzavého viz Vítha.
- S.
- Sádlno, ves u Krumlova 379, 381, 388 9; viz Štěrba.
- Sádllo 451; Václav 255.
- Sák radní v Kouřimi 41; Jakub 13, 177; Sákova Markéta 177.
- Samson Jan z Volešnice hejtman na Stráži 458.
- Samuel žid v Budějovicích 214, 215.
- Sázava místo 14, 22.
- z Schaumburga viz z Šaumburka.
- de Schaunberg hrabě 192.
- Scherer Mikuláš z Budějovic 259.
- Schwarz z Vitoraze 402-3.
- ze Sebužína viz Želenský.
- Sedlák ze Pňova 110.
- Sedlář z Kouřimě 20.
- ze Sedlčan Pavel pan 210.
- Sedlčany 383, 390, 441.
- Sedlec ves u Budějovic 195, 361, 362, 373, 530, 538-9; purkrabí 402.
- ze Sedlce Mikuláš 195.
- Sedlecký pan 302, 399, 449.
- ze Semína viz Hanikéf.
- Severa Jan z Domoradic 535-6, 539.
- Severin manžel Ungrové v Krumlově 439.
- Sibenwaiber v Krumlově 494, 497; Linhart 502.
- Singer Jan mečíř z Brna 30.
- Sixt z Stropnice 536-7.
- ze Skal viz Kočka.
- Skaleny ves u Krumlova 314.
- Skalice 4, 77.
- ze Skafíšova viz Bílský.
- Skopec Jiřík písař v Krumlově 480-1.
- z Skosoře viz z Kosoře.
- ze Skuhrova Jeronym místosudí kr. Českého 509.
- Skuteč město u Chrudimě 96.

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions in the Department of the Interior, under the act of March 3, 1879, entitled "An Act to provide for the better management of the public lands, and for other purposes."

Position	Name
Secretary of the Interior	John W. Foster
Assistant Secretary	William H. Hunt
Chief of Bureau of Land Management	John W. Foster
Chief of Bureau of Indian Affairs	John W. Foster
Chief of Bureau of Geographical Names	John W. Foster
Chief of Bureau of Fish and Game	John W. Foster
Chief of Bureau of Reclamation	John W. Foster
Chief of Bureau of Conservation	John W. Foster
Chief of Bureau of Forestry	John W. Foster
Chief of Bureau of Mines	John W. Foster
Chief of Bureau of Public Lands	John W. Foster
Chief of Bureau of Survey and Mapping	John W. Foster
Chief of Bureau of Waterways	John W. Foster
Chief of Bureau of Wildlife	John W. Foster
Chief of Bureau of Zoology	John W. Foster

- šálek v Rakousích 290, hofmistr v Rak. 294.
 Šebastian doktor 462.
 Šef purkmistr v Krumlově 418;
 Ondrášek 437, manž. Alžběta 437.
 Šeldar Jan 419, 420.
 Šelih z Klosterneuburku 193.
 Šelmberk hrad 83.
 z Šelmberka Jan, kancléř kr. Č. 227.
 Šemířický rybník 538.
 Šemperkar z Pasova 541-2.
 Šenava ves u Zelnavy 428.
 Šenhanzl Zikmund v Krumlově 543.
 Šenwekl v Krumlově 418.
 Šerhagl z Budějovic 519.
 Šetek podd. z Vrcova 516.
 Šetřítina Matěj ze Střížova 338.
 Ševců Jíra podd. z Mladošovic 526.
 Ševčík podd. v Jilovici 516.
 Ševětín u Budějovic 299.
 z Šibeníku viz Charvát.
 Šiestl v Budějovicích 330, 406, 409, 410.
 Šílená poddaná ze Lhoty 516; z Mladošovic 516.
 Šílený Jíra podd. z Mladošovic 508; Vojta podd. odtudž 526.
 Šilhánek ze Mřičí 531.
 Šilhavý z Kourřimě 60.
 Šína poddaný ze Smědce 282; z Vrcova 516.
 Šíman podd. z Borovan 516; tkadlec z Nových Hradů 543; z Krumlova 417; ve Lhotě 508; ze Stráňan 338.
 Šimánek z Krumlova 415; Šimánků Pavel ze Lhoty 526.
 Šimek podd. 248; sladovník 241; z Bohouškovice 531; z Budějovic 206, 233; podd. z Jindic 128-9, 139; podomek v Kourřimi 38; podd. z Libodržic 4; z Mladoňů 535-6, 539, 543.
 Šimon podd. 5; mlynář z Bylan 73; kaplan v Krumlově 491, 513; zlatník tamtéž 371; z Libodržic 171; z Netolic 209; podd. z Ondřejova 24; Archiv Český XXI.
 řezník v Písku 254; z Ústí 492.
 Šindel mistr 301; podd. 245.
 Širůček z Budějovic 231.
 Šitěř Prokop z Budějovic 221.
 Škaredka Bartoš 323.
 Škrechl z Chvalšín 541.
 Škvorec tvrz 51-2, 130-1; viz z Klinšteina.
 Šlapan z Budějovic 242.
 Šlechta Jan ze Všehrd 45, 114, 132-4, 143, 149, 150.
 Šlikové páni 251.
 Šlosar (Slossar) Hanzl 140.
 Šmacl podd. z Borovan 516.
 Šmik z Munic 201.
 Šmr Jan z Kam. Újezda 342; Petr 342.
 Šmitil podd. 440.
 Šmol žid z Budějovic 298-9.
 Šnedl z Budějovic 224; Šnedlová z Prachatic 479.
 Šnobl Fencel z Homol 332; Matěj odtudž 332; Toman 332, 334.
 Šondra podd. z Borovan 516.
 Špaček ze Mřičí 530-1.
 Špán nebožtík 400.
 z Španova viz z Lisova.
 Špicnberk u Krumlova 429.
 Špicnice krémárka pod Tamberkem 128.
 Šponnar starý z Kam. Újezda 339, 340, Ondra 339.
 Šrejbar rybník 448-9.
 Štajdl z Kourřimě 105, 107, řezník 118.
 Štangel v Krumlově 475; Petr 537.
 Štastný hejtman 96.
 Štefl forman 348; podd. 211; z Budějovic 234; z Zábofi 469.
 Štegar 414.
 Šteinmilnar z Č. Budějovic 194.
 Štěpán podd. 387, 440; z Miltkovic 508, 516; rychtář v Pátku 23; v Zelnavě 428.
 Štěpánek Netolický v Třeboni 470, 481, 532, 538-9.
 Štěpánův Vojta podd. z Miltkovic 516.
 Štěrba z Sádlna 413.
 Šternberk hrad 81, 123-4, 137.
 z Šternberka Ladslav na Bechyni nejvyšší komorník 509; Zdeněk nejv. purkrabí Pražský 353; Zdeslav na Bechyni 213; viz Holický, Konopišťský.
 Štětka koželuh 531.
 Štiptín ves 537.
 Štitný pan 347; Prokop 320.
 Štoš z Kunie Jířík 127, 139, 144-7; purkrabí na Myslíně 24, 75-6, 96-7, 114-16.
 Štoura Jan 171.
 Šuba Jan 228.
 Šumburk pan 498.
 Šurd podd. z Vrcova 516.
 Šusta Havel ze Lhoty 526.
 Šváb podd. 387.
 Švach Havel podd. z Ledec 79.
 z Švamberka pan 231, 397-8, 400-1, 404, 407; Bohuslav 198, 420, hejtman kr. Č. a hofmistr 405; Hynek 198, 409; Jan 223, 235-7, 243, mistr převorství českého 365, 422; Jindřich 422, na Zvíkově 421; Konstancie 422; Křištofor 478, na Vorlíku 448; Rácek 199, 200; Václav purkrabí na Krumlově 415; viz Strakonický.
 Švamborský služebník 449.
 Švarc z Vitoraze 402-3.
 Švarc Hanzl poddaný z Vrbného 210.
 Švihovský pan 220, 425; Půta 234, z Ryzmberka 238, na Švihově nejv. sudí kr. Č. 200, 242.
 Švík Mikuláš z Nēm. Brodu 59; z Mladošovic 508, 517.
 Švorchanzl viz Švarc Hanzl.

T.

- Tábor město (Hradiště Hory Tábor) 29, 70, 119, 120, 210, 211, 222, 233-5, 239, 253, 256, 258-9, 261-2, 268-70, 273, 290-1, 450-2, 467; Tábořské nožíky 325.
 Talafús 449; z Týrnšteinu Bernhart v Poříčí 332-3, 336, 338-9, 342.
 Talavačka z Prahy 92.

- Tamberk místo v okolí Č. Kostece, snad Talmberk, 128.
 Tata město v Uhrách 196.
 Téchařovský rybník u Příbramě 195.
 Tejfl Andres z Krumlova 481.
 Teksa Matěj úředník z Prachatic 430.
 Telč město 186, 396.
 Teml v Planých Českých 334-5.
 z Teplice viz Sodoma.
 Tesák Jan z Bavorova 364, 366.
 Teska Janek z Prachatic 379.
 Tichá ves 413, 536, 539, 540, 543; rybník 529, 535-6.
 Tidl z Vysšího Brodu 516.
 Tisí rybník 531, 535, mylné tištěno Tisý 533.
 z Tismic viz Vrbík.
 Tkadlec Fencel z Planých Českých 334.
 Tlamsa Martin služebník 226.
 Tlouk soused v Kouřimi 35, 75, Tůma 65, 68, 77.
 Tlučba z Krumlova 416.
 Tluk 428; z Prachatic 450.
 Toch konšel z Budějovic 334.
 Točník hrad 186.
 Todně 509, 516.
 Toman písař z Rosenberka 377; podd. z Mladošovic 516; z Třebové 174, 177; Tomanův Jan v Mladošovicích 508.
 Tománek podd. 18.
 Tomáš kněz v Krumlově 491; pekař v Kolíně 42, 44; rychtář z Wicziny 453; poddaný z Frimburku 492.
 Tomášek střelec v Krumlově 437; podd. z Ostrova 236; od Zlaté hvězdy v Praze 212; Syeslův švagr 222.
 Tomeš podd. z Vlachňovic 508, 517.
 Tomka podd. z Borovan 516.
 Torgau, psáno Turgau 305-6.
 Torgaur služebník 456.
 Torlata z Krumlova 417.
 Toušek, psáno Tu-sek, Jan písař v kanceláři cís. Zikmunda 285.
 Toušice ves u Kouřimě 5, 45.
 Toutarová Barbora v Krumlově 463.
 Tožicová Machna z Vidova 334.
 Trčka pan 44, 83, 425; Burjan z Lípy na Lipnici podkomoří kr. Českého 8, 43, 72, 98, 117-19, 127, 148, 154; Mikuláš 196, na Vlašimi 223-4, 240; Vilém 140.
 Trčka soused v Kouřimi 88.
 Třebešice ves 23.
 Třebíč město 233.
 z Třebomyslic viz Dubský.
 Třeboň město 192, 198, 213, 221, 225, 241, 243, 329, 347, 353, 361, 365, 369, 380, 382, 393-7, 408, 411, 412, 421, 442, 459-61, 468, 470, 486, 491, 538-9, 543; dům Vizovský 486, 491, 493; klášter 498-9; kněží 489; hejtman 320; panství 458.
 Třebonín ves 456, 459; rychtář 460.
 Třebovel ves u Kouřimě 10, 41, 117, 174; krčmář 116.
 Třemošnice ves 48.
 Třesohlavý Martin 166.
 Trident město 408.
 Tři Dvory u Kouřimě 24; viz Srnsk.
 Třídvořský z Kouřimě 27; Vaněk 124-5.
 Trinkl rybák v Budějovicích 541.
 Trisov ves u Zl. Koruny 406.
 Trmal Bohuslav služebník 134.
 z Trnové Jan hejtman na Třeboni 213.
 Troskovec z Veleně Albrecht 108, Václav 126.
 Trs Pavel z Doudleb 338.
 Trubka v Krumlově 491-2.
 Trůlová z Krumlova 417.
 Tucheraz tvrz 16, 78.
 z Tučap Václav hejtman na Soběslavi 444.
 Tulavův Petr z Netolic 413.
 Tůma porybný Rosenberský 540 až 542, 544; podd. 531; nožír z Budějovic 196; čeledín z Chvalovic 166.
 Turek zločinec 66; podd. 201-3; v Krumlově 541, 543-4.
 Turgau, Torgau, město v Sasích 305-6.
 Turnovský Jan rychtář v Krumlově 438.
 z Turového viz Želézko.
 Tussek viz Toušek.
 Týn n. Vlt. 48, 102, 155, 193, 206, 212, 245, 275, 298, 418, 503-4, 542; viz Čabelický.
 z Tyrnšteinu viz Talafús.

U.

- Ubaldini viz Obaldini.
 z Údimě viz Žišovský.
 Údimský Mikuláš 379.
 Uher Jan kněz v Krumlově 511, 514, 518; z Klosterneuburku 193; krejčí z Kouřimě 12, 167; Jiřík 166.
 Újezd Kamenný u Budějovic 333, 337-42, 508, 526; kostel 339, 340; domy hostinské 340; řemesla 341-2; rychtář 336-7.
 z Újezda viz Baderský.
 Újezdec ves 466.
 z Ujenic viz Kule.
 Ulm město ve Švábích 282.
 Ulrich viz Oldřich.
 Unger Vavřinec v Krumlově 439; Ungrová Kateřina tamtéž 439.
 Uotelež viz Votelež.
 z Úrazu viz Albus.
 Urban kněz v Budějovicích 216; kněz v Němčicích 526; podd. z Čakova 534-5; z Pašic 534; ze Svinče 532.
 Ústí, Austie 492; n. Lab. 222.
 z Úsuší Jarohněv 310-12, 369, 370, 372, 381-2, 391-3; Jindřich 369, 399.
 z Úšavy viz Rendl.
 z Úšova Matyáš písař v Třeboni 353, manželka Dorota 353; Mikuláš 353.
 z Úterého Jan mistr 230.

V i W.

- Vacek vinař 160; podd. ze Lhoty 516.
 Vach podd. z Mladošovic 508.
 Vácha z Bavorova 364; z Borovan 516; provazník z Újezda Kam. 339.
 Vachulka Jan 248.

- Václav Matěj 516.
Václav IV. král 186, 188, 190, 276-7, 306, 374.
Václav mistr, kancléř královny Barbory 286; doktor z Prachatic 301; kněz v Budějovicích 225; farář v Krumlově 445, 490, 509; kněz v Strakoněcích 444; kněz v Strýčicích 393-4; písař Rosenberský 221, 395-6, 488, 490, 499, 500-4, 530.
Václav nebožtík 139; kovář 393; mlynář 119, pivovarník 530, 532; provazník 246; služebník 51; soukenník v Krumlově 479; podd. z Petrovic 516; rychtář z Plava 337, 341; konvář z Vodňan 243; srv. Vaněk.
Vácov město v Uhrách 200.
Wais Petr z Budějovic 243.
z Waitmile Beneš purkrabí Karlšteinský a mincmistr 214.
Vaječková Eliška podd. z Jevan 38.
Vála podd. ze Skalice 77.
Waldek Mikuláš ve Slaném 351.
z Waldeka Oldřich hejtman na Hluboké 380.
z Waldšteina Magdalena 2.
z Valečova viz z Hrádku.
Valenta písař v Krumlově 541-3; Havel podd. ze Lhoty 526; poddaný z Mladošovic 526; z Pelhřimova 420.
Valentin z Kaplice 492; z Kouřimě 164.
z Wallsee viz z Wolse.
Van Václav z Doudlehu 338.
Vaněk 116; komorník Rosenberský 492, 495, městský písař v Krumlově 511, 512, 514, 516, 517, 519, 520; písař na Kunstberku 27; písař Zvíkovský 480; služebník 57; senkyř 108; Matějův z Č. Brodu 120; z Kouřimě 8; zlatníkův zeť v Krumlově 309; z Netřebice 538; z Plava 333; z Rájova 460; viz též Václav.
z Warnsdorfu viz Knoblauch.
z Wartenberka Čeněk 279.
Vasterle Křištofor služebník 240.
Wašl Arnošt 437.
Vávra podd. 234; služebník 404; podd. z Chrástana 72; z Frantole 348; z Mojného 461; z Pohoří 106; z Třebonína 459.
Vavřinec bakalář 67; rybák v Budějovicích 541, 544.
Vávruš Vít z Mojného 456.
ze Vchynic Jan 106.
Vděčná Marta z Kouřimě 147.
z Weilburka Jan 190.
Weissenburg, Bělehrad Stoličný v Uhřích, 291.
Weitra viz Vitoraz.
Vejručka Jan podd. z Doupu 130.
Velek Kuba z Plava 337, 341.
Veleň 139; viz Troskovec.
Velešín 314, 327, 361, 380, 538; purkrabí 483; písař 401-3.
Welf lovec (v Krumlově) 456; Welfová z Volar 363-4.
Velhartice, psáno Vihartice 462.
Veliký Hanzl podd. 211.
Velim ves u Poděbrad 65, 77, 105, 107, 111-13, 128-9, 136, 142.
Wenkylt z Stropnice 536.
Ves Nová u Budějovic 532-6, 542.
z Vesce Mikeš 193.
Veselý Jan 487; Petr v Krumlově 541-3, z Větrní viz Višně.
Vican podd. 245.
Vicenec podd. 207.
z Victonic Hanuš 297.
Videň m. 192, 194, 209, 218, 281, 290, 308, 312, 313, 362, 402-3, 475.
Vidov ves u Budějovic 333, 538-9; dvůr 334.
Wieczina (?) ves 453.
Wiennar v Třeboni 461.
Vilém pan 303.
z Vilmanic Přemysl v Kouřimi (psán někde pouze Přemysl) 6, 8, 12, 15, 16, 18, 25, 36, 81, 85, 101-2, 104, 131-2, 172-4, 182-3.
Vincenc kněz 230, v Krumlově 438, 513; písař Třeboňský 458, 460, 487.
Vimperk, Winterberg hrad a město 191, 200-1, 390; purkrabí 203; viz Kaplíř.
Vimperský pan 202, 398.
Vis, Viz, v Třeboni 369, 486, 491, 493.
Višenská Kateřina 500.
Višně Petr 309, 529, z Větrní 528, purkrabí na Krumlově 328-30, porybný Rosenberský 347.
Vít, Witken, porybný král. 188; podd. 118; služebník 183, 247; z Budějovic 207; z Chvalšín 443; postríhač z Kouřimě 114; ze Lhoty 508, 516; z Mlýčovic 516; z Radlic 155, Duchek syn jeho 155.
z Witbachu viz Hampl.
Vitějovice ves 533.
Vítek z Boršova 334; z Tiché 536, 539.
z Vitenče Václav 145.
Vítka ze Rzávěho na Dobronicích 215, 216.
Vitice ves u Č. Kostelce 79, 285, 446.
Vitoraz (Weitra) v Dolních Rakousích 196, 279, 280, 354, 402-3, 544; hejtman 199.
Vlachňovice, ves u Krumlova, 508, 512, 516, 517, 519, 520, 526.
Vladislav král Český 14, 27-8, 43, 80, 205, 219, 227, 234, 237-9, 248-52, 254-7, 261, 264, 295, 418, 441; umrtí jeho 54-5.
Vlásek z Miloňovic Václav purkrabí na Helfenburce 192.
Vlašim městečko 42, 62-3, 74, 86, 140, 196, 223-4, 240; viz Trčka.
Vlček pan 361; Václav 202, z Čenova 198-9.
Vlček Martin podd. z Kam. Újezda 333.
Vihartice viz Velhartice.
Vihlavy ves 542.
Vik z Kvítkova Mikuláš 73.
Vikančice ves u kl. sv. Prokopa 6, 21.
Vlkovský rybník 533.
Vlksický pan 370, 411.

- z Vlksic Jan purkrabí na Helfenburce 373-4, 382-4, 389-93, 483.
 Vltava řeka, její splavnění 481.
 Vltava ves 406, 541-2; Vltavice 348.
 Vodákův Máša z Kouřimě 13, 21.
 Voděradský z Hrušova Bernart 15, 18; Jindřich 12, 15, 18, 46, 113.
 Voděradý Černé 24, 149.
 Vodička Beněš z Kouřimě 89, rychtář 60; Václav 110, berník krajský 146.
 Vodňany město 201-3, 208, 217, 218, 223, 229, 232, 235, 243, 245, 253, 268, 273, 276, 290, 303-5, 308-9, 311, 317, 318, 351, 354, 373-6, 378-9, 381, 383-5, 388-90, 395, 399, 412-14, 451-2, 496.
 Vodňanské hory u Bavorova 374, 378, 399.
 Vojan z Barchovic 18.
 Vojtěch podd. z Chvalšín 379, 381, pekař 384, 388; kaplan v Krumlově 491.
 Volary městečko 363-4, 366, 426.
 Voldnar Fencel z Č. Budějovic 212.
 Volešek rybník 542, 545.
 z Volešnice viz Samson.
 Wolf pan 200; podd. z Vidova 538; srv. Hrachovec.
 Wolfgang pan 312; služebník 408; z Vyššího Brodu purkrabí na Krumlově 246; z Benešova 470, 543-4; z Kremsminsteru 492; vrah 243; srv. Hrachovec.
 Wolkmar kněz 331.
 Wolpich Mikuláš z Kam. Újezda 342.
 Volyně městečko 404, 442.
 z Wolse pan, z Wallsee 290, 398, 400.
 Vondráček čeledín 60.
 Vorlík hrad 195, 448.
 Voštip, Oštip, z Kouřimě 123, Vávra 73, 87-9; Voštipová Mandalena 123; Oštipův Petr 70.
 Votelec (nyní psává se Voteles, Votelec) dvůr u Kouřimě 45, psáno v Uoteleži 69.
 Vovsík zločinec 160.
 Vožice město 83.
 Vrabče ves u Krumlova 337, psáno z Vravce 419.
 z Vracova Příbík 319.
 Vrána ve Dvorci 516.
 Vránek Jan z Krumlova 438.
 Vranice ves na Kouřimsku 130.
 z Vraního viz Slovícký.
 Vratislav město 196, 291-2, 309, 310; biskup 326, 343; kupci 306; soud 307.
 Vravce viz Vrabče;
 de Vrazio viz Albus.
 Vrbčany ves u Č. Kostelce 77, 118, 144.
 Vrbík Jan 52, z Tismic 62, 158, 159.
 Vrbné u Budějovic 210.
 z Vrchovišť Václav 226, na Žirovnici 246.
 Vrcov ves u Krumlova 361, 508, 512, 516.
 z Vřesovic Jakub podkomoří kr. Českého 272.
 ze Všehlap Jindřich purkrabí na Helfenburce 198.
 ze Všehrd viz Šlechta.
 Wudweis viz Budějovice.
 Wurmbergrová paní 513.
 Vyběrač rybník u Kaplice 540, 545.
 Výborný podd. 201-3.
 Výheň ves 289.
 z Vyhnanic viz Roubík.
 Vylonth podd. z Vimperka 391.
 Vyšehrad, kostel 278, 300; kanovníci 276, 278; probošt kap. 277.
 z Výškovic Jiřík z Budějovic 249.
 Vyšné, neznámé místo u Krumlova 314, 454, 486, 491, 493; viz Roubík.
 Výtoň (Heurafel, Haraf) klášter sv. Antonína 478-9, 489, 494, 498, 511, 518.
 Z.
 Zablati ves u Vodňan 201, 344; rychtář 204; silnice 331.
 Záboří ves u Krumlova 469, 531, 533-4.
 Záborský Hanuš z Budějovic 223.
 Zachař pan 535.
 Zahájí kostel 344.
 Záhoří u Krumlova 404.
 Zahrádecký Jíra 438.
 Zajíc z Hasenburka Zbyněk, arcibiskup Pražský 275-6.
 Zajíc podd. z Borovan 516.
 Zajíčková Dorota 144; Zajíčkoví sirotci 3.
 Zajímač z Kunštátu Jan 14, 15, 51, 56, 63; 77, 103, 125, 127-30, 134-5, a z Jevišovic 407; Jindřich 381-2; Ludvík 127, 148.
 Zakříčel Jíra v Krumlově 438; Václav tamtéž 438, 522.
 Zalešany ves u Kouřimě 26, 46-7.
 Zalinský rybník 531, 533.
 Zámečník Jakub 461.
 ze Záp Aleš purkrabí na Brandýse 311.
 ze Zásmuk Mikuláš 12, 13, 19, 25-7, 60, 71; viz Lhotský Přebožský.
 Zátoň ves 281; klášter 297; farář 349.
 Zaurychter Václav z Budějovic 223.
 Zbitiny, Zbytiny 366.
 Zbizuby tvrz 74.
 Zbraslavice městečko 31, 139, 140.
 ze Zbudova Petráš purkrabí na Hluboké 373.
 Zbyněk viz Zajíc.
 Zbytiny, Zbitiny ves 366.
 Zdebora purkrabí na Hluboké a Sedlci 402.
 Zdeněk pan 370; z Krumlova 416; Zdeňková paní 397.
 Zdeslav pan 206.
 Zeidlic z Lažan Jan 57.
 Zelnavá ves v Šumavě 355, 426, 432; lesy 426, 428-9, 435.
 Zelnavská hora 282.
 Zeman podd. 47; ze Lhoty 1; z Myškovice 26; Matěj z Kouřimě 79, 89; Tůma služebník z Peček 41.
 Zigl z Krumlova 416.

Ziegler z Budějovic 197, Linhart 235.	Zub Jan 178-81, manž. Marta 178, 184-5.	Žár rybník 535-7, 543, 545-6.
Zíka 220; rybák ve Vidově 334; podd. ze Záhoří 404.	Zubčice ves 289.	Ždanice ves 133.
Zikaš, Zykaš, Zigaš 508, 516.	Zunar v Landshutě 349.	Žehartův syn z Vodňan 308.
Zikmund král 281, císař 284-5, 291, 293, 306.	Zwaink z Přidolí 492.	Želenský z Sebužina Jiří hejtman na Poděbradech 56, 64, 68, 74-7, 105-7, 111-13, 122-3, 128-9, 136-7, 142.
Zikmund opat Vyšebrodský 302; z Budějovic 186, sekretář královnin a kanovník Pražský 191; kněz v Budějovicích 210; kutrér odtudž 210; písař 235, 367; z Borovnice 338; z Kaplice 492; kaplan v Krumlově 491; úředník Protivínský 308.	Zvichovec místo (?) 390.	Želézko z Turového Petr 192.
Zinispén viz Cinišpán.	Zvíkov hrad 198, 285, 293, 328, 376, 382, 397-400, 420-1, 480.	Želízko Ladislav purkrabí na Krumlově 443.
Zlatá Koruna viz Koruna Zlatá.	Zvíkovský Vaněk z Krumlova 541, 544, 546.	ze Želibořic Mikuláš purkrabí na Helfenburce 303-5, 308, 321.
Zliv u Hluboké 221, 228, 373.	Zvířetice ves 534.	z Žerotína Jan 98.
Zmrzlík ze Svojšína Jaroslav na Orlíku 195; Petr mincmistr 278, 285.	Zvonček 387.	Žestov ves u Krumlova 321.
Znojmo m., klášter Matky boží 279.	Zykaš viz Zikaš.	Žezbule kovář z Kouřimě 38.
Zruč tvrz 19.		Žibřid z Mostků Bohuněk 332-3, 336, 338-9, 342; Jan 236.
Zručský z Chřenovic Aleš 19.		Žirovnice město u Jindř. Hradce 246.
		Žišov tvrz 70-1.
		Žišovský z Údimě Jan 31; Křištof 70; úředník na Skalici 4.
		Žizka z Doubravice 532; Janek z Vodňan 317.
		Žleby 64.

Ž.

Rejstřík věcný.

Administrator arcibiskupství Pražského 121, 130; Ambrož z Plzně (1508) 508.	cihly, dlaždicí 127; půjčiti 23; cena jejich 25.	76-7, 79, 81, 85, 89, 100-1, 105-6, 111, 118, 120, 122-4, 143, 158, 171, 205, 212, 221, 228-9, 233, 236-7, 244, 258, 298, 309, 318, 351, 385-6, 391, 397, 406, 414, 419, 443, 487, 490, 499-503, 512, 516.
archiv Rosenberský 327.	clavicordium s pedálem 465.	dluhy královské 14, 16, 34, 49, 50, 87, 155, 261, 267, 519.
arcibiskup Pražský Zajíc z Hasenburka (1409) 275-6.	clo 51: viz mýto.	dluhy purkrechtní 65; za dříví 13, 39; za dům 7; za koně 243; za krávu 131; za kůže 20; za les 21; za ryby 4, 5, 6, 26-7, 470; za slad 136; za vlnu 141; za zbroj 4; za železo 524; dluhy po duchovním 331; si vyraziti (kompensovati) 120; viz odkaz dluhu, pivo.
artikule sněmovní 157, 270; v rozepři mezi stavy (1514) 33-4.	Čest, utržení na cti 32-3.	dobytek ukradený 201-2.
Berné 34, 49, 80, 90, 119, 222, 269, 270, 519; královská 322; vybíratí ji 86-7; srovněj daně, summa hromničná.	čísla psána značkami bez cifer 528.	domy hostinské 340.
bitunk, kořist 397.	člověk popravni (kat) 126; člověka cizího zatknouti 29; viz poddanství.	
blány 158.	Daně 416; obecné 364.	
bosáci kněží 498-9.	dědictví sporné 164; viz spravedlnost.	
bratrstvo sladovnické 436.	desátek 323.	
Čechy 489.	desky zemské, kladení do nich 240, 299, 346, 349; desky dvorské 299.	
cesty svobodné opravovati 149; cesty veřejné 276-7, 344; do Němec dělati 331; srovněj silnice.	dílo, od díla nehotového ujíti 218.	
	dlaždice si vypůjčiti 259.	
	dluhů vymáhání 3, 7, 15, 26, 38, 44, 46, 48, 56-7, 73-4,	

- dříví plaviti 481-2; dluhy za ně 13, 39.
 důchody král. 2, z měst 43.
 duchovenstvo 30, 465, 489, 521-2, 526.
 dvojženství (bigamie) 30.
 dvůr královský 286.
 Erbu znečištění 310; erbovní člověk 12.
 Finance královské 141, 146, 161.
 forberečník 174.
 formáné 415; plat jejich 319.
 formáty, kněžské vysvědčení 210.
 frejmark (směna), frejmarčiti, 210, 348, 415, 442.
 Gdoule 484.
 glejt 71-2, 193-4, 370, 386, 442; vydati 201; žádati 70, 214; pod glejtem poslati souseda k výsledku 1, glejtovati obstarané 229.
 grud (grunt) dědičný 184-5; grunty špitalské 447.
 Hákovnice 400.
 halděře 485, 490, 506, 511, 514, 519, 521-2; zemné 241.
 havíři 135; pořádek havířský 138.
 hejtman nejv. král. Č. Oldřich z Rosenberka (1439) 293; Bohuslav ze Švamberka (1477) 405; Jan z Janovic (1494) 228; Albrecht z Leskovce (1495) 230; Petr z Rosenberka (1494) 424, (1495) 427, (1496) 431, (1498) 238, (1499) 436; Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka (1517) 80, (1518) 97; Václav Haugvic z Biskupic (1519) 141; Karel kníže Minsterberský (1524) 177, 271, 465.
 hejtman zemský v Slezsku Jan z Rosenberka (1458) 319, (1459) 322-3.
 hejtman kraje Boleslavského Jan z Cimburka (1479) 200.
 — kraje Kouřimského Jan Holický ze Šternberka (1516) 63, 65-6, (1519) 130, 137-8; Václav Amcha z Borovnice (1519) 134, 140, (1523) 176; Michal Slavata z Chlumu (1523) 176.
 hejtman kraje Pracheňského Lev (z Rožmitála) (1474) 387.
 — kraje Rakovnického a Žateckého Burjan z Gutšteina (1477) 198.
 — kraje Žateckého Jan z Lobkovic (1496) 233.
 — hejtman na Č. Budějovicích Václav Lhotský z Zásmyk (1478) 198-9.
 — na Čmundu Mikuláš z Lisova a z Španova (1488) 218.
 — na Hluboké Oldřich z Waldeka (1473) 380; Jan Polák z Karukova (1479) 205; Otík Kamýcký ze Stropčic (1490) 221.
 — na Kolíně Strachota z Královic (1519) 110, 125, (1522) 171-2.
 — na Krumlově Jaroslav z N. (1456-74) 311; Jan Cinišpan z Heršláku (1508) 442.
 — na Poděbradech Jan Bílský z Skafíšova (1514) 21, 25, 35-6, 41; Jiřík Želenský z Sebužina (1516) 56, 64-5, 68, (1517) 74-7, (1519) 105-7, 111-113, 122-3, 128-9, 137, 142.
 — na Prachaticích Jan Slovícký z Vraniho (1468) 355, (1469) 359, (1470) 363-4; Burjan z Martic (1478) 411; Odolen z Chyš (1479) 203-4.
 — na Stráži Jan Samson z Voletšnice (1521) 458.
 — na Třeboni Jarohněv z Úsuší (1458) 320; Markvart z Kamenice (1471) 369; Jan z Trnové (1484) 213.
 — Štastný (1518) 96.
 hejtmané krajští, instrukce pro ně 33; plat jejich 120.
 hláška 418; noční a denní 364.
 hofmistr nejv. král. Č. Bohuslav ze Švamberka (1477) 405; Vojtěch z Pernšteina (1517) 72.
 — králové Jan z Roupova (1479) 200, (1494) 424.
 — v Rakonsích Jan hrabě z Šaumburka (1439) 294.
 hofrychtér měst král. Č. Jan Hlavsa z Liboslavě (1518) 97, (1519) 148; Václav Roztocký z Teplé (1514) 16, (1518) 98, 267, (1519) 103-4.
 honiti zvěř 404, 406, 411, 423-6, 428-431, 435; s krahujcem 303.
 hory obecné 375.
 hotovost válečná 37, 61, 156, 169, 219, 220, 254, 264-5; zříditi ji 54.
 hřeblo v pivováře 334.
 hromnice viz summa hromničná.
 Husité (Wiclefen, Hussen) 279, 281-2.
 hvozď (pivovarský), psáno ozd uozď, 333, 334.
 Jednání přátelské 12, 13; uher-ské 262.
 ještřáb 414.
 jezdce vypravení 264.
 Kád misní 333, 334.
 kamene vápenného lámání 290, 303-5, 309, 351, 354, 395.
 kancléř nejv. král. Č. Jan ze Šelmberka (1494) 227; Albrecht z Kolovrat (1503) 251, (1506) 254.
 kancléř královny Barbory mistr Václav (1437) 286.
 kancléř města Prahy Václav Albus z Úrazu (1522) 174.
 kandidáti trůnu českého (1440) 295-6.
 karníř 356.
 kat viz mistr popravní.
 v kázni boží býti 46.
 klamér, kdo klame 27.
 kláštery 83-4, 89, 227, 278, 281, 284, 297, 310, 313-15, 317, 322, 336-7, 354, 467-8, 471-4, 477-9.
 klenoty klášterní 477.
 knihářství 230.
 knihy 497, grammatika 519; knihy městské 79, 87, 122, 147, 189, 208, 237, 249, 498, 513, 518.
 komora královská 16, 43, 50, 80, 82, 86, 118, 119, 156, 170, 188, 193, 254-5, 267, 281.
 komorník královský Erasmus (1407) 188.
 komorník nejv. kr. Č. Jan z Rosen-

berka (1470) 363, (1471) 369, (1472) 372-3; Burjan z Gutšteina (1477) 198; Jan z Cimburka (1479) 200; Jindřich z Hradce (1488) 218, 219; Ladslav z Šternberka (1508) 509.
koně podvodný prodej 145.
konšel sázení 40, 43, 53, 103, 210; viz rada městská.
korbělky 419.
kofení 367; tloučené 344.
korteny 393.
koruna česká 294-5.
koumarová sukně 5.
kozy zámišové 461.
krádeže 68-9, 383, 387, 389-391, 400; ve válce 372.
krahujec k houu 303.
krále přijetí 90; úmrtí 264.
krávy koupené odniti 242.
krěma 69, 211, 335-7, 340-1; při rychtě 332, 336.
křížáci 358.
krosnar 302.
kšafty (závěti) 455, 465, 476, 488, 507, 511; udělati 178 až 182.
kuklice vlčatá 5.
kutréř 210 č. 81.
kůže 110, vydělané 112.
kyliňdříky (žerty) odbývati 38.
Látky na šaty 461.
les, dluh za něj 21.
lésy, lisy v pivováře 333, 334.
ležení pro úroky nezaplacené 104.
lichva 14.
lid vojenský 32; sbíratí 37; zbrojuj na vozech 170.
limdiš černý 461.
list fedrovní 443; královský 263; obecný 255; odpovědný 309, 355; přiznávací 261; na svobody 324; úmluvný 300; věnný 327; věřící 17; výhostní 102.
lotovní 7, 103.
lotra trestání 63.
loupeže, loupežníci 201, 206, na svobodné silnici 330.
loviti v řece 308, 311, 478.
lozunkér 416; lozunký 416.
Majestát královský 244, 287-8,

291; nožíři 196; Karla IV. na odúmrti 175.
manství vzdání 299.
manželčin nárok k pozůstalosti 187-8; po manželce nárok dědičný 179-182, 184-5.
manželství sporné 121.
maršálek nejv. v Rakousích Oto z Meissavy (1420) 280; Jan hrabě ze Šaumburka (1437) 290.
medvědi škodu páhající 433.
města královská 2, 53, 217, 219, 250, 267, 276; viz stav městský.
mezi ohledání 109.
mihule 405.
milboch 348-9.
mince 195, 400, 512; cizí 35; falešné udávati 148; lehké 35; Zhořelecká 35; srovnaj peníze.
mincmistr Petr Zmrzlík (1411) 278; Beneš z Weitmile (1485) 214.
místohejtman v Č. Budějovicích Mikuláš Pešík z Bělé (1478) 199.
místopisár kr. Č. Václav z Chvojence (1508) 509.
místosudí kr. Č. Jeronym ze Skuhrova (1508) 509; Václav z Řičan (1514) 26.
mistr popravni 16, 19, 20, 31, 130, 169, 206, 212, 222, 228, 246, 352, 450.
mistr převorství českého Jan ze Švamberka (1470) 363, 365, pan Strakonický (1475) 397, 399, (1479) 202, (1491) 423; Jan z Rosenberka (1517) 444, (1526) 477-8, (1527) 479-81, (1531) 483.
mistr špitálský v Praze Václav z Hradešína (1513) 499, 502, (1515) 503.
mléčné 365, 381.
moc plná 42, 504; k slyšení orte 254; na sjezd 161.
mor 453.
mosty u bran městských 51; stavba jich 312.
mýto 51, 223, 265. 302, 304, 354, 366, 481; projeti (neplatiti) 198-9, 379, 380, 382, 384.

Náboženství 101, 282.
náchlebník 183.
nadání 505.
nádobí, nádoby 164-6, 339; stříbrné 513.
náhrada škody 143.
nápad viz spravedlnost.
naučení v těžké při 42.
Němci 395 6.
nevinu pokázati télem 114.
nevody 531.
nožíky Tábořské 325.
nožíři 196.
Obstavití, staviti, stavunk 106, 126, 193, 244, 410; koně 197; kšaft 476; občany 163; peníze 41, 110, 139, 388, 464; poddané 211, 220, 388-9; sousedy 16; statek 233; verunky 469; zboží 207, 255; ženu (manželku) 381; obstaviti pro dluhy 12, 16, 22, 128, 171, 243, 406; v neděli sedláka 83; proti úmluvě 135; obstavení dovoliti 5, 160; obstavené gleitovati 229.
odhadování statku 270.
odkazy 22, 511, 518, 519, 526; odkaz peněžité 182-3; odkaz dluhu 14, 526; kostelu 509, 525; záduší udělený 139.
odpovídati, odpovědník 196; viz listy odpovědné.
odpravné právo, plat za odpravu 212.
odúmrtí 174.
odvolání viz právo vyšší.
ohně 451.
olej makový 401.
oprava dědičná 281.
opravci krajští 374; opravce si bráti 148.
ortel bráti 83.
orudí městské 417, rybářské 334.
ozd, uozd, hvozď pivovarský 334.
Pacholků vystrojení 104.
palcát s orlojem 343.
paměť lidská (jako důkaz vydržení) 211, 332, 335-9, 415, 429, 435.
pec ozdová, pécka hvozďová 334.
pečeť 299, 300; městská 191; panská 288.

- pekaři 476-7.
peníze falešné 446, 452; ortelované 110; purkrechtní 144, 233; sirotčí 144, 255; uherské 35; na vojnu 453; peněz posílání 480-1; srvn. mince.
pes pod krahujce 303; léhavý 407; veveřičník 404.
pěší pavezny najmouti 222.
pikharti 249.
pirmiš černý 461.
pisař nejv. král. Č. Jan z Roupova (1494) 424.
— královský Jan (1463) 193-4.
— v král. kanceláři Jan a Chval (1457-72) 317.
— desk zemských Matěj (1444 až 1452) 300; Mikuláš z Landšteina (1479) 200.
pivo: dluhy za ně 92, 117, 317; na dluh nedávati 36, 79; pivo bílé 307, 368.
pivovarství 332-341, 484.
platy královské 14; z měst 55; poddanské 516, 517; roční 508; za obnovení úřadu 103.
pluhař ve špitále 30.
počítati se značkami bez cifer 528.
poddaní (lidé), poddanství 2, 12, 21, 22, 24, 25, 29, 41, 46-8, 53, 57, 60, 64, 73-9, 81, 83, 106, 113, 114, 116-8, 131, 135, 140, 142, 147-8, 150, 155, 158, 203, 207, 212, 213, 517, 220, 226, 231-2, 242, 246-7, 355, 358, 364, 372, 388, 391-2, 400, 410, 419, 466, 508, 516; poddaný sběhlý 7; poddaného propustiti 72.
podkomoří, podkomořský úřad 98, 100, 267-8.
podkomoří král. Č. Konrad (z Vechty) biskup Verdenský (1405) 186, (1407) 188; Hájek z Hostětína (1413) 190; Jan z Lestkova (1415) 190; Vaněk z Valečova (1458) 193; Samuel z Hrádku a z Valečova (1485) 215; Albrecht z Leskovce (1486) 216, 217, (1495) 230, (1498) 238, 240, (1501) 247, (1507) 255; Burjan Trčka z Lípy (1514) 8, (1515) 43; Albrecht Rendl z Ousavy (1515 a 1516) 53-4, 57, 103; Burjan Trčka z Lípy (1517) 72, (1518) 98, (1519) 117-19, 127, 148, 154; Jakub z Vřesovic (1525) 272.
z podvoje dvěře vyvazili (vyrazili?) a vyvalili 333.
pohřeb, náklad naň 492, 494, 517, 518, 521.
pojezek u rybníka 132.
pokouseti, mučiti 301.
pokřemné 335-8, 340-1.
pokuta viz ruga; pokuty promínuti 241.
pomoc peněžita králi 205; válečná 27, 28.
popravní člověk 126; viz mistr popravní.
poručník 178-181, 419.
poselství ke králi 268.
posloupnost dědická 178-182, 184-5, 187-8; intestátní 187.
postaviti bez páhonu 19.
potok, spor o něj 316.
poustevníci 478-9, 494, 511.
poušť, poustevna 488.
povárné 211.
pozůstalost 62, 465; po dívce 188-9; bez závěti 187; manželčin nárok k pozůstalosti 187-8.
právo dědické 22, 179-182, 184, 185, 187-8, viz odkazy, pozůstalost; právo duchovní, církevní 30, 442, 471; městské 188, 202, 471; podací 225; propinační 338-342; stavné 56, 105, 109, 125, 144, 151, 160, srovnej obstavovati; právo trestní 63, 65-7; válečné 195; vyšší (vrchní, jakožto instance odvolací) 42, 143, 146, 153, 164, 175, 182, 184; právem přistoupiti 66.
pře o dluhy zastaviti 200.
příbuzenství prokázati 177.
příslušnost soudu 203.
privilegia koruny 157; na vozy 434-5.
prodej podvodný 145.
prokurátor král. Č. Dobrohost z Ronšperka (1475) 391.
purkmistr m. Prahy Jan Pikhart (1522) 174.
purkrabí nejv. Pražský Zdeněk z Šternberka (1468) 353; Jan z Janovic (1479) 200, (1485) 214, (1494) 228.
— na Karlštejně Beneš z Weitmile (1485) 214.
— kraje Hradeckého Mikuláš z Dražovic (1517) 78.
— na Březí Štěpán z Květiše (1473) 378.
— na Helfenburce Václav Vlášek z Miloňovic (1436) 192; Jan z Kraselova (1437) 290-1; Jindřich Žakavec z Lažan (1439) 293; Mikuláš ze Želibořic (1450) 303-4, (1451) 305, 308, (1459) 322; Adam z Drahonice (1468) 354-5; Jan z Vlksic (1472) 373-4, 483, (1473) 382-3, (1474) 384, 389, 390, (1475) 391-3; Jindřich ze Všechlap (1478) 198; Albrecht Eitenhart z Flinspachu (1501) 440.
— na Hluboké Petráš ze Zbudova (1472) 373; Zdebor (1476) 402; Jan ml. z Kněžic (1479) 201, 203, 205; Vilém z Přestání (1482) 210; Rynart Pakosta z Libivě (1484) 212, 213, (1485) 215, 419; Vojtěch z Jivovice (1493) 226; Jan z Čechtice (1493) 226, (1494) 228, (1495) 229, (1497) 236; Mikuláš z Michlsdorfu (1522) 462.
— na Jiudřichově Hradci Jan z Malíkova (1500) 243.
— na Kamení Divčím Vilémek Doudlebský (1433) 282.
— na Kolíně Jan Léva z Brozáněk (1513) 4, (1514) 11;
— na Č. Kostelci Matouš z Bahna (1513) 2, 3, 6, (1514) 8, 9, 16; Jan z Kamenné Lhoty (1514) 20, 22, 24, 41-2; Jiřík z Hostovic (1517) 76-8, (1518) 85.
— na Krumlově Chval z Chmel-

- ného (1433) 282; Jan Rous z Čemin (1440-46) 297, (1443) 298; Zachař z Nemyšle (1451) 307, (1457) 313, (1459) 321, 323; Jan z Petrovic (1459-1466) 323, (1461) 324-5, 327, (1464) 343, (1466) 194; Petr Višně z Větrní (1462) 328-330; Konrad z Petrovic (1462-72) 320, (1464) 343-7, 349, 350, (1465) 352, (1468) 356-7, (1469) 358-361, (1470) 362-5, (1471) 367-370, (1472) 371-2, 374-7, (1473) 378-382, (1474) 385-9, 483, (1475) 391-400, (1476) 401-4, (1477) 197, 405-6, (1478) 200, 407-12, (1479) 413, (1481) 415; Vilém z Doudlebs (1480) 206, (1481) 207, 415; Václav ze Švamberka (? 1481) 415; Petr z Dobrohoště (1485) 419, (1492) 224, (1496) 434; Karel z Mladějovic (1490) 421-2; Wolfgang z Vyššího Brodu (1501) 246, (1508) 442, (1512) 491, (1522) 461, (1526) 477; Ladislav Zelízko (1513) 443, (1521) 453.
- purkrabí na Lipnici Jan Pecolt Zuosthu (1519) 142.
- v Míšni Jindřich z Plavna (1439) 293.
- na Myšlině Jiřík Štoš z Kunic (1514) 24, (1517) 75-6, (1518) 96, (1519) 114-116, 127.
- na Písku Jan z Křišťálovic (1501) 248.
- na Poděbradech Albrecht z Lipan (1519) 108.
- na Prachaticích Ctibor z Martice (1470) 366; Burjan z Martice (1476) 404, (1479) 413-5.
- kláštera sv. Prokopa Matěj ze Strimelic (1513) 6, (1514) 13, 20-2, 39, 126, (1519) 131, 138; Matěj Murlej (1519) 103.
- na Ratajích Zdeněk z Bošina (1513) 3, (1514) 36, 53, (1517) 73.
- na Sedlci Zdebor (1476) 402.
- na Šternberce Václav Rod z Křečovic (1517) 81.
- purkrabí na Třebíči Václav Charvát z Šibeníku (1496) 233.
- na Velešíně Mikuláš Hřebí z Jindřichovic (1472) 483.
- na Vimperce Jiřík z Koblůčna (1479) 200-1.
- Mikuláš Cvittar (1478) 199.
- pušky, ručnice, kusy 416.
- psych napraviti 99; páchat 333.
- Rady městské: jich obnovení 40, 97; viz konšel sázení.
- řády městské 475.
- raroň 352, 360.
- ráz, znamení nožířské 196.
- registra dluhů 237; rybníčná 527-546.
- řemesla 341-2.
- rivoli (víno) 309, 349.
- řízení proti neznámým 109.
- robota 128, 135, 508-9, 516.
- ručnice dlouhé 34.
- ruga (pokuta) 177.
- ruka věrná 115.
- rukavičky zámišové 480.
- rukojmi, rukojemství 3, 81, 393.
- rybníky, rybníkářství, rybářství 45, 132, 134, 143, 195, 241, 345, 347, 357, 360, 408, 448-9, 478, 486, 528-546.
- ryby: vývoz jich 434.
- rychta: pře o ni 186; krčma při rychtě 332, 336.
- rychtář řádně se nechovající 416, 417.
- rýl (kmen) 302.
- Sadovati 456.
- sázka: spor o ni 58.
- schovati si dáti 356.
- schůze přátelská 25.
- silnice, cesty 191, 217, 229, 275, 366, 418, 424, 458; soumařské 352; svobodné 348, 354; starodávné 401; silnice hájiti 348-9; viz též cesty.
- sirotek, sirotci 47-8, 81, 178, 206, 255, 414, 455, 471; sirotčí dvory 126-7; louka 417; peníze 144, 255; statek 178.
- sjezdy stavovské (1518) 92, 93, (1520) 170; stavu městského (1505) 253; v Praze (1513) 260, (1514) 17, 39, 261, (1516) 263-4, (1518) 94, 100, 102, 268, (1521) 270.
- sjezdy krajské (1514) 17, (1518) 90, (1520) 161-2; kraje Kouřimského (1519) 120; v Něm. Brodě (1472) 372; v Kolině (1526) 273.
- sklady zboží 352, 366, 454-5; svobodné 416.
- sladovnické bratrstvo 436.
- sladovny 332, 335.
- slépice úročni 468.
- služebníka z vazby pustiti 10, 11.
- smlouva svatební 179, 181-2, 185; trhová 525.
- sněmy: (1479) 200, 204; (1481) 207; (1489) 219; (1492) 224; (1506) 254; (1516) 50, 55; (1517) 87; (1518) 90, 94-5, 98; (1519) 154; (1520) 157; v Praze (1440) 296-7, (1488) 218, (1497) 235, 237, (1498) 238-9, (1504) 251, (1505) 252-3, (1514) 33, 35; (1515) 262-3, (1516) 265, (1517) 80, 101, (1518) 267-8, (1519) 269, (1523) 270.
- sněm provolati o trhu 238, 252.
- soud duchovní 121; komorní 176, 236, 251, 271, 504; zemský rozpuštěn 157, 236.
- soudnictví 1, 11, 12, 25, 34, 42, 58, 83, 87-8, 118, 143, 151, 164, 171-2, 174, 178, 182, 184, 192, 211, 220, 234-5, 251-2, 298, 307, 479; viz právo vyšší.
- soumati, summati 302.
- společenství statku 234.
- spravedlnosti (podílu dědického, nápadu) vydání 2, 3, 21, 24, 25, 35, 36, 64, 68, 75, 76, 123, 127, 130-1, 137-8, 140, 147, 178-181, 184-5, 207, 214, 224, 230-1, 234-5, 246, 248.
- srpy Jihlavské 59.
- ssadovati 456.
- statky duchovní 300, 315, 328, 329, 336, 350, 463, 468; sirotčí 178; zaplacené a nezaplacené 87; statků odhadování (šacunk) 270.

- stavové 17, 33-5, 37, 38, 49, 86, 90-94, 100-1, 103, 120, 141, 157, 159, 200, 205, 238, 252-3, 256-7, 266, 268 až 270; různice mezi nimi 39, 40.
- stav panský a rytířský 148, 169, 217, 463; městský 27, 28, 47, 50, 54-6, 60, 61, 80, 82, 85, 86, 98, 155-6, 163-4, 170, 235, 239, 253, 260-5, 267, 269, 272.
- stav tkalcovský 334.
- stavby voňní 481-2.
- stavunk 73, 113; pro dluh 120; srovnej obstarati, právo stavné.
- střelení ptáků a zajíců 320.
- sud varník 412.
- sudí nejv. král. Č. Páta z Ryzmberka (1479) 200, (1500) 242; Jiřík Bezdrůžický z Kolovrat (1519) 109.
- dvorský Jiřík Berka z Dubé a Lipého (1497) 236.
- nejv. markr. Mor. Lipolt z Krajku (1499) 240.
- sukně koumarová 5; vlčatá 5; pro jezdce 264; pro pacholky 104.
- sukno 496; Soběslavské 489; Tábořské 495.
- sůl 236, 348, 359, 361, 404, 415, 452, 482; soli pobrání 194.
- summa hromničná 50, 193, 207, 216, 217, 246, 255.
- sumnice, cesta soumarská 302.
- svědek, spůsobilost jeho 183.
- šacování statků 270.
- šaty (oděv) 164-6; ložní 516; perné a chodící 116.
- šele = posílaje 393.
- škody náhrada 213; škoda na gruntech 132-3.
- školsství 323, 393, 511.
- škorně rybníční 531.
- šlojiře kradené 225.
- šos města 522.
- špitály 30, 489, 496-8; špitálské grunty 447.
- Tělem nevinu pokázati 114.
- trdelník, kapr 538.
- třenice, prkno 302.
- trhy (jarmarky) 225, 365, 396, 443, 495, 520; provolati 219.
- turrenda (nemoc, snad čisti currenda, běhavka) 368.
- Ubrmani, rozhodčí 279.
- úmrtí krále 264.
- úřady městské 267.
- úrazu projednávání 138.
- úředník mince Samson z Fulšteina (1516) 64, 67-8, 70.
- úroky 304, 323; zadrželé 104; na vruby počítati 41; vybírati 307; pro úroky nezaplacené ležení povoliti 104.
- Válečná hotovost viz hotovost.
- varhánky malé 465.
- varhany 52, 328.
- věřitelů svolání 23.
- verunk 469, 487-8, 493, 515, 520.
- vězně vydání 96; věžňové selští 293.
- vicekancléř polský Petr ze Szczekocin (1440) 295.
- Wiclefen viz Husité.
- vino hřecké 309; welhisch 286, vlašské 196.
- vody pouštění 257; voda se střechy padající 192.
- volba císaře Římského (1519) 119.
- vrah kající 243; vraha bez púhony postaviti 19.
- vrčáby, vrhcáby, hra 52.
- vruby k počítání 41.
- vsi zádušní 396; zástavné 395.
- vydržení viz paměť lidská.
- výprava královská k pomezí tureckému 261.
- výprosa 132, 236.
- vývoz ryb 434.
- vyzina 405.
- Záduší 139, 326, 396.
- zajíců střelení 320.
- zámišové kozy 461, rukavičky 480.
- zápisy královské 281, 284-5, 287-9, 293, 300, 315, 322, 374; zápis mezi stavy učiněný 256.
- zapotřeběti někomu panství 222.
- zástavy 80, 82, 85, 383, 395, 421.
- zatykač 343; zatknouti cizího poddaného 29.
- závdavek vrátiti 102.
- zboží pobrané 212; svobodné 299.
- se zbrojí těžkou choditi 34-5.
- zemané 29.
- zhoubce zemský 44, 256.
- zločinců trápení 141.
- zlodějů stíhání 5; viz krádeže.
- zvonařství 243.
- Židé 190, 214, 215, 228-9, 234, 237, 247, 251, 254, 298-9, 356, 359, 397, 411, 422, 440.

Opravy k dílu XXI.

- Na straně 186 v 2. řádku zdola na místě Werdensi čti *Verdensi*.
- " " 300 v regestu k č. 45 " " 21. a 22. ledna čti 21. a 23. ledna.
- " " 320 " " 86 " " 10. listopadu " 9. listopadu.
- " " 371 poznámka *) při čísle 189 měla by zníti: *Ročovice* uvádí Březan v Životě Viléma z Rožmberka str. 234 k roku 1579 mezi všemi, které byly svedeny při zakládání veliké obory u zámku Leptáče (u pozdější Kratochvíle); stála tedy ves Ročovice západně od Netolic, a byla rozdílná ode vsi Radošovic.
- " " 378 v regestu k č. 204 na místě 3. února? čti 4. února.
- " " 379 na konci čísla 204 " feria " feria V.
- " " 381 v regestu k č. 208 " 17. července 1473 čti 16. července 1474.
- " " 381 na konci čísla 208 " LXXIII. " LXXVIII.
- " " 387 ve 12. řádku zdola " kuchařová " Kuchařová.
- " " 463 v 1. řádku shora " 1512-1548 " 1512-1538.
- " " 479 v poznámce *) sluší opravití úmrtní datum 18. května 1535, kteréž v latinském dokladě tam uvedeném nevztahuje se na Václava z Rovného, nýbrž na kněze Víta oltářníka oltáře sv. Jeronyma, jenž byl nadán r. 1507 od Václava z Rovného v kostele Krumlovském. Václav z Rovného zemřel již dne 29. ledna 1531. Šíře psal o Václavovi z Rovného Dr. Val. Schmidt: Wenzel von Krumman anders von Ruben, Deutsche Böhmerwaldzeitung 28. Nov. 1902 Nr. 48; viz též Fr. Schmidt: Das Rittergut Ruben bei Hörtitz, Mittheilungen d. Vereins f. Gesch. d. Deutschen in Böhmen, Jahrgang XXV.

V díle XX. Archivu Českého

u několika kusů opominuto jest udání, odkud který pochází; dlužno tedy dodati

- na straně 78 při č. 189: *Místodrž. archiv v Praze, Missivy XX. fol. 174.*
- " " 79 " 192 k druhému odstavci: *Třeboňský archiv, Fam. Pernstein. Reg.*
- " " 79 " 193: *Archiv místodrž. v Praze, Missivy XX. fol. 183.*
- " " 97 " 200 k druhému odstavci: *Arch. místodrž. v Praze, Missivy XX. fol. 221.*
- " " 120 " 228: *MS. univ. knihovny Pražské XVII. C. 3. fol. 215.*
- " " 241 " 393: *Archiv místodrž. v Praze, Missivy XXXVIII. fol. 110.*
- " " 243 " 396: *Archiv místodrž. v Praze, Missivy XXXVIII. fol. 134.*
- " " 251 " 409 k prvnímu odstavci: *Arch. místodrž. v Praze, Missivy XXXVIII. fol. 221.*
- " " 48 v regestu k č. 125 na místě z Tulšteina čti z *Fulšteina*.
- " " 142 v 11. řádku zdola na místě prostěj mislovy čti *prostějmi slovy*.

1

2

3

4

5

6

7

